STUDIĬ ȘI DOCUMENTE

CU PRIVIRE LA

ISTORIA ROMÎNILOR

PUBLICATE DE

N. IORGA
Profesor la Universitatea din Bucureștĭ

VOL XXII

DOCUMENTE INTERNE

EDITURA MINISTERIULUĬ DE INSTRUCȚIE PUBLICĂ

BUCUREȘTĬ
1913

STUDII ȘI DOCUMENTE

CU PRIVIRE LA

ISTORIA ROMÎNILOR

VOL. XXII.

DOCUMENTE INTERNE

PREFAŢA.

Acest volum a zăbovit anĭ de zile. Pregătit încă din 1910, început în 1911, numaĭ astăzĭ îl pot da persoanelor care se ocupă de istoria noastră.

Documentele, de origine foarte deosebită, sînt rare orĭ lămurite prin note, a căror întindere ar fi trebuit să fie prea mare şi pe care numărul explicaţiilor date la volumele V-VII le-ar fi făcut adese orĭ fără folos.

Înnaintea lor am adaus însă unele observaţiĭ subsidiare.

N. Iorga.

CÎTEVA OBSERRVAŢIĬ ASUPRA MATERIALELOR DOCUMENTARE CE URMEAZĂ.

Cîteva observațiĭ asupra materialelor documentare ce urmează.

Întăia condică de orîndueliĭ luĭ Grigore-Vodă Ghica.

Între reformele în sens european, apusean, cu condicĭ, registre, socotelĭ de zi, programe, budgete, — să nu uităm că acela al Franciеĭ e numaĭ din vremea luĭ Necker și că a fost privit ca o divulgare revoluționară, — pe care le introduse în Moldova maĭ ales acel om cult, bine intenționat și nobil care a fost Grigore Alexandru-Vodă Ghica, e și aceia a fixăriĭ veniturilor boiereștĭ, de la demnitarul cel maĭ înnalt până la cel maĭ de jos slujbaș. De acum înnainte fiecare putea ști ce are de dat și fiecare trebuia să știe ce are de luat.

Condica pentru anul 1776 a publicat-o d. P. Rășcanu, cu un întins și interesant comentariu[1]. D-sa vorbia și de „Condica de veniturile țeriĭ în 1777“, despre care „se zice că există“[2]. Aicĭ înfățișăm Condica pe 1775, în copia de la 1820, făcută pentru informația luĭ Nicolachi Văcărescu, poetul muntean. Trebuie să adăugim acuma că manuscriptul

[1] V. nota 1 la publicația noastră de față.

[2] *Lefile și veniturile boierilor Moldoveĭ*, p. CI.

a întrat în posesiunea Academieĭ Romîne prin testamentul proprietaruluĭ săŭ din 1911, care ni l-a împrumutat spre publicare, boierul bibliofil care a fost G. E. Filipescu.

Observăm de la început că astfel de măsurĭ nu eraŭ cu totul nouă. Alt Domn al Moldoveĭ dintre Ghiculeştĭ, Mateĭ-Vodă, se gîndise la o asemenea orînduială şi, prin actul săŭ din 23 Novembre 1754 (7263) [1], menit „să aducă patria spre maĭ bună stare şi întemeiare şi pre supuşiĭ săĭ la fericire şi odihnă“, el hotăria — ca şi cum aceasta ar fi spre folosul boierimiĭ singure, lipsită pănă atuncĭ de „un venit spre starea şi întemeierea eĭ“ şi căzută în unele neamurĭ vechĭ şi marĭ, dar şi cu oarecare privire la „îndreptarea şi odihna săracilor lăcuitorĭ aĭ ţăriĭ“, cari şi aşa hrăniseră pănă atuncĭ şi ca dregătorĭ pe fruntaşĭ,— veniturile dregătorilor de deosebite trepte.

Prin aceasta, Domnia recunoaşte funcţionarĭ aĭ eĭ permanenţĭ, cu atribuţiĭ strict fixate şi cu specială răspundere — se constată „la poroncile, la trebuinţele Domnieĭ de multe orĭ lipsa de *slujbă,* neputînd a suferi a sprijini cheltuiala ca să şadă aice lîngă *stăpînul* săŭ, să caute *slujba* luĭ“—în aceĭ boierĭ cari pe vremurĭ stăteaŭ, cu titlurĭ, atribute şi onorurĭ anumite, la *îndemîna* Domnieĭ, gata a primi trecătoare *însărcinărĭ* de *ispravnicĭ,* pe lîngă rosturĭ pe care le îndepliniaŭ maĭ mult ca un *drept* decît ca o datorie a lor. Precum Poarta face tot maĭ mult din Domniĭ, odată aleşĭ acasă şi întărițĭ numaĭ la Constantinopol, aĭ Principatelor autonome, *funcţionarĭ aĭ Imperiuluĭ,* tot astfel, cugetînd după aceleaşĭ *ideĭ de Stat* scoase din cetirile lor francese, aceştĭ Domnĭ sînt aduşĭ a vedea în represintanţiĭ neamurilor celor marĭ din Moldova şi Ţara-Romănească nişte *funcţionarĭ aĭ*

[1] *Uricariul,* II, ed. a 2-a, p. 273 şi urm.

administrațieĭ lor. Turciĭ nu îndrăzniră a cere Voevozilor veniturile țerilor în schimbul uneĭ lefĭ, dar Voevoziĭ fanarioțĭ ișĭ putură îngădui a cere boierilor veniturile slujbelor în schimbul unuĭ număr de leĭ proporțional cu sumele adunate de dînșiĭ.

O comparație între actul luĭ Mateĭ Ghica și însemnările luĭ Dimitrie Cantemir, în „Descriptio Moldaviae", orĭ ale luĭ Miron Costin, în poema sa polonă [1], pe de o parte, și între Condica din 1775, cel d'întăiŭ regulament de lefĭ al luĭ Grigore Alexandru Ghica, de alta, nu poate fi fără folos.

Logofătul-cel-Mare avea odată *provincia* Cetățiĭ-Albe, apoĭ, după 1484, dijmele, toate, ale alteĭ provinciĭ, stărostia Cernăuțuluĭ, la cellalt capăt al Principatuluĭ. La 1754 el lua din toate dijmele țeriĭ, și cele ce se vărsaŭ în Vistierie, și cele ce se strîngeaŭ pentru Cămara Domnuluĭ, decĭ și de la vamă, ocnă și mortasipie, dreptul asupra vînzărilor în tîrgurĭ, „treĭ leĭ de pungă", care pungă fiind de 500 de leĭ. aceasta face la 100 de leĭ 1.66; pentru ușurarea plățiĭ, ea se va face în clipa chiar cînd Logofătul va „protocoli" „cărțile de slujbă" ale celor ce vor lua aceste veniturĭ în arendă; în cas cînd s'ar „strînge în credință", — în regie, zicem noĭ—, se va lua partea luĭ din „răsurile", quota-parte, remisa agenților fiscului. Afară de aceasta se maĭ cuvin Logofătuluĭ 500 de leĭ din vechiul săŭ venit de la Cernăuțĭ, dar *numaĭ asupra solărituluĭ*, darea săriĭ. În 1775, această amintire a vechiĭ situațiĭ dispare cu totul, precum și îndoitul sistem de strîngere a lefiĭ; din dijma ca și din cele două cunițe pe vite, *din alămul și ușurul Tatarilor*, cel d'intăiŭ demnitar al țeriĭ va primi *cincĭ* leĭ de pungă, — și atît. În anul următor însă, — „protocolirea" e menționată iarășĭ și leafa redusă la 3 leĭ, ca pe vremurĭ [2].

1 Hasdeŭ, *Archiva Istorică*, I, p 169 și urm
2 Rășcanu, *l. c.*, p. 7.

Vornicul-cel-Mare de Ţara-de-Jos avea întăiŭ *provincia* Chilieĭ, apoĭ, după 1484, a Bîrladuluĭ, unde-l şi găsim adesea, în locul vechiuluĭ stăpînitor separatist; îşĭ trăgea fireşte veniturile de acolo, dacă şi întru cît avea nevoie de ele. La 1754 i se fixează, la otace, la bîlciurile de la Nistru, 5 parale de boul de negoţ, 4 de cal, 3 de vacă la capetele ce se exportă; „iară Vornicia Bîrladuluĭ, şi şugubina, gloaba" — pentru acte imorale — „fiind un obiceiŭ, un lucru urît, s'aŭ rădicat, şi de acmŭ să nu maĭ fie". La 1775, acelaşĭ venit de la otace, socotit în banĭ, 15 de boŭ şi cal, chiar cînd îl ieaŭ Bosniaciĭ, dar nu şi cînd se iea pentru Împărăţie, la Constantinopol; se adaugă 5$^1/_2$ banĭ pentru orĭce căldare de horilcă a *velniţelor* din noŭ introduse[1].

Vornicul Ţeriĭ-de-Sus avea provincia, „obvenientia", zice Miron Costin, a Dorohoiuluĭ, unde-şĭ ţinea dregătorul. Mateĭ Ghica îĭ dă în loc mortasipia, *numaĭ* mortasipia Chişinăuluĭ, „după hotărîrea condiceĭ ceĭ marĭ domneştĭ". La 1775 i se adauge pîrcălăbia şi camăna de acolo şi din venitul horilceĭ *importate din Polonia* aceiaşĭ parte ca Vorniculuĭ celuĭlalt de la cea fabricată în ţară.

Era a Hatmanuluĭ provincia Suceveĭ, al căriĭ Portar, nu pîrcălab, era. El lua în acelaşĭ timp de la călăraşĭ, supuşĭ luĭ, „vin de vînzare", culegea un poclon de la satele de menzil, de poştă, primia fîn şi lemne de la aceiaşĭ călăraşĭ şi slujitorĭ. Mateĭ Ghica îĭ dă numaĭ „pocloanele sale de pre la toţĭ, după cum sînt hotărîte în condică", şi anume nu le va strînge el însuşĭ, ci se vor da *de la Vistierie*. Condica din 1775 specifică amănunţit cît vor da, *în banĭ,* toţĭ Vorniciĭ, căpitaniĭ de călăraşĭ şi de menzil, başbulubaşiĭ, bulubaşiĭ, sotniciĭ, vătafiĭ, poruşniciĭ, calfele de teslarĭ şi zidariĭ;

[1] În Răşcanu *l. c.*, Vornicia lipseşte.

plata se va face la cele două *termine militare,* Sf. Gheorghe şi Sf. Dumitru. În anul următor se restrîng aceste veniturî la şese Căpitănii Marî singure, pe lîngă venitul de la oastea Curţiî şi de la corpurile în legătură anume cu Hătmănia.

Postelnicul avea provincia Iaşuluî, taxele Iaşuluî. Acuma, în veacul al XVII-lea, se mulţămeşte cu venitul de la pîrcălăbiile oraşelor, afară de a Galaţilor, pe lîngă anume dreptarî de la Vel Jignicer şi Vel Pitar. În 1775, i se atribuie 1000 de leî din vamă, 500 din ocnă, 1000 din havaetul ce se lua de la boieriî ceilalţî, pentru ajutorinţă, mucarer şi caftan, la numire, plus o leafă pe lună de la Vistierie, cu ordin de plată domnesc, „pecetluită gospod", 250 de leî. Peste un an se reduce venitul de la vamă cu jumătate şi, suprimîndu-se avaeturile, se trece în loc, în legătură cu vechile luî drepturî asupra călăraşilor, lipcanilor şi beşliilor, un venit de 1.506 leî şi 60 de banî de la aceştia.

Spătarul luî Miron Costin şi Dimitrie Cantemir, care ţinea al şeselea rang între boierî şi avea jumătate din provincia Cernăuţuluî, lua la 1754 o pară,—apoî 3 banî,—de drobul de sare. Acum, la acest rînd vine

Vistierul, care odată, ca şi Postelnicul, nu sta în Sfat, *fiind de regulă străin,* chemat numaî în legătură cu atribuţiile luî şi pentru a primi instrucţiî, ordine. La 1754 avea un venit statornic, dar *foarte mic,* cîştigul fiindu-î din marile afacerî ce se purtaŭ prin el: i se fixează doar 3.500 de leî pe an, 4.000 de la şferturî—dacă eraŭ, ca în teorie, patru—şi 1.000 de la văcărit — dacă se scoate această dare, adese orî afurisită. La 1775, fiecare şfert aduce numaî 300 de leî, ajutorinţa însă 1.000, mucarerul alţî 500, iar, cu ordonanţă de plată, 1.500 de leî din desetină, goştină şi vădrărit laolaltă, afară de 1.000 de la ocne.

Banul cel Mare, necunoscut luî Cantemir — căcî această

boierie, *olteană,* e o inovație a Fanarioților veniți din Bucureștĭ —, își avea și el paraua de drob la 1754 și ceĭ 3 banĭ la 1775 [1].

Acum vine, în reformă, Cămănarul, strîngătorul cameneĭ (literal: piatră, piatra de ceară a bezmenuluĭ pentru locurile mănăstirilor, bisericilor, boierilor, Domnieĭ, dar în acest sens dijma de ceară a Domnieĭ). Despre el Mateĭ Ghica spune că-șĭ va lua numaĭ venitul cameneĭ „după obiceiul cel vechiŭ". Coborît la 1775 *după Păharnic și Stolnic,* i se fixează o leafă din multe părțĭ: tăiarea vitelor, pitărițele, staroștiĭ de Jidovĭ, Armenĭ și de negustorĭ de peste hotare, ceĭ de la opt bresle de meșterĭ, vătafiĭ de chiragiĭ și cărăușĭ, și, *pe lîngă acestea,* venitul de la ceĭ aflațĭ în temniță, în „gros": și adevărata cămănă, pecetea ageascā, la Lăsatul Seculuĭ. Pe vremea luĭ Cantemir rostul luĭ era de tot mic [3].

Păharnicul [4] avea odată (Miron Costin) venitul Cotnarilor; el lua la 1754 leul noŭ de buțile aduse în tîrg, afară de ale boierilor și Mitropolituluĭ, și o parte din ortul stărostesc al Putneĭ. Nu se schimbă nimic în 1775 decît se scutește vinul de la viile de lîngă oraș, al episcopilor și al văduvelor de boierĭ [5].

Stolnicul luĭ Miron Costin și Dimitrie Cantemir avea „anume veniturĭ" și mîncare de la Curte. Venitul îĭ era de la „locurile de lîngă Prut și Nistru, după ce locurile de lîngă Dunăre fuseseră răpite de Turcĭ". Acest patriarhalism a dispărut la 1754, cînd i se dă o sumă din tutunărit saŭ din pogonăritul tutunuluĭ. Măsura se menține și maĭ tărziŭ.

[1] În Rășcanu, *l. c.*, lipsește.
[2] Aceiașĭ observație.
[3] P. 82
[4] Cantemir îl uită pe cel Mare, dar știe pe al doilea și al treilea.
[5] Lipsește în Rășcanu, *l. c.*

Comisul avea provincia Braniştei de la Prut, luîndu-şĭ de acolo partea în fîn şi adăugindu-se venitul morilor pe acest rîŭ, socotit în bloc 20 de leĭ pe an. La 1754 datina rămîne, la 1775 nicĭ nu se vorbeşte de acest boier. La 1776 el îşĭ scoate însă leafa, ca unul ce se îngrijeşte de caiĭ Domnuluĭ, de la toţĭ ceĭ în legătură cu aceştia: comişeĭ, vizitiĭ, cărătaşĭ, aparĭ, săhăidăcarĭ. ceprezarĭ, tărsănarĭ (tarsană — arsenal), podvodarĭ, lefticarĭ, curălarĭ, herghelegiĭ, dîrvarĭ (cărătorĭ de lemne) şi cărbunarĭ (cărătorĭ de cărbunĭ de lemn din poiene).

Peste cămăraşiĭ de provisiĭ, sulgerie şi jitniţă, dulceţĭ, rafturĭ, catastife, luminĭ, se înnalţă, în veacul al XVIII-lea, Cămăraşul de banĭ, al veniturilor domneştĭ, *osebite ca ale Sultanuluĭ* (Vistieria, „haznaua d'innăuntru"). Îĭ eraŭ supuşĭ odată Cazacliiĭ, negustoriĭ de Şarhorod, cu Moscova. La 1754 nu-l găsim în actul de reformă. La 1775 el încasează cîteva sute de leĭ de la hahambaşa şi de la staroştiĭ breslelor de negustorĭ străinĭ, la cari se adaugă şi cuiungiiĭ, argintariĭ orientalĭ. La 1776 i se lasă numaĭ hahambaşa şi staroştiĭ de Evreĭ şi Armenĭ, adăugindu-se tot odată *cotăritul,* „de la fieştecare dughiană ce va vinde marfa cu cotul", dar numaĭ la întrarea luĭ în funcţie. I se păstrează o parte asupra cheltuielilor Cămăriĭ domneştĭ conduse de dînsul (la 1776, „din zece unsprezece"); grija măsurilor, de lungime şi capacitate, a pierdut-o.

Numaĭ la 1775 apare Vel Grămăticul [1], cu 150 de leĭ pe lună, leafă în banĭ, de la Vistierie, plus o parte de la ajutorinţă şi mucarer.

Tot aşa numaĭ aice e înscris Vel Serdarul, ofiţerul de graniţă, creat după datinile Turcilor şi după tradiţia buge-

[1] Aceiaşĭ observaţie.

ceană a Tatarilor luĭ Cantemir, în veacul al XVII-lea. După Miron Costin, care-l asimilează cu al doilea Hatman, „mareșalul de cîmp“, al Poloniei, ascultă de el și-l hrănesc cu darurile lor călărașiĭ de Orheiŭ, Lăpușna și, suplinim după Cantemir, Soroca. Cea d'intăiŭ reformă nu-l prevede între funcționariĭ plătițĭ aĭ boieriei nouă; la 1775 i se lasă autoritatea și veniturile în Basarabia (pomenindu-se și călărașiĭ de menzil — de la Ganguru, de la Chișinăŭ, de la Jora, saŭ Vadul-Jorăĭ și ceĭ serdăreștĭ și panțiriĭ și chirigiiĭ carelor domneștĭ).

În legătură cu el apar pîrcălabul de Galațĭ, care-șĭ culege venitul de la marfa ce se aduce prin acest port, de la pîrcălăbia asupra celeĭ ce se exportează, ce „ese dinŭ țară“ pe acolo, de la sarea, mierea, scîndurile descărcate și încărcate în Galațĭ, de la corăbiile ancorate în port, „legate la schelă“, de la oile ce trec aiurea decît în Turcia și de la cărăușĭ, cari-ĭ datoresc un poclon. Apoĭ și starostele de Putna, cu venitul din vechiul „ort stărostesc“ de pe carele cu vin și vinul rămas în cîrciume, din viile țeranilor birnicĭ, — pănă la Trotuș, toate, — din pîrcălăbia exportuluĭ local, din vama oilor, din poclonul cărăușilor și din pripasurile Ținutuluĭ. Cel din Cernăuțĭ culege din vama vitelor și altor animale de export, din pîrcălăbie și pripasurĭ și din ceĭ doĭ leĭ pe an, la terminele militare, datorițĭ de fiecare sat, — dar cu îndatorirea de a-șĭ ținea un număr de căpitanĭ și dregătorĭ plătițĭ de el. Aicĭ, cum se vede, nu s'a schimbat maĭ mult decît la Serdar, și de aceia nu e prevăzut nimic în așezămîntnl luĭ Mateĭ Ghica. Tot așa e și cu Aga, „Ianicer-Aga“ al Iașuluĭ, cu seimenĭ de scuteală și dărăbanĭ.

La 1776 i se reservă un venit complicat, de la ceaușĭ, bulubașĭ, căpitanĭ de baltag, bucinarĭ și alțĭ musicanțĭ, zap-

ciĭ, „seimenĭ ageştĭ"), de la toate breslele, de la întemniţaţĭ, de la cîrciume.

Medelnicerul, aşezat de Miron Costin între Comis şi Serdar, la Cantemir între acela şi Clucer („maître d'hôtel" al Domnuluĭ, căruia-ĭ toarnă apa pe mînĭ la ospeţele marĭ), avea jumătate din venitul Ştefăneştilor, pîrcălăbie la Prut.

Clucerul, strîngător al mieriĭ şi ceriĭ turceştĭ, al grîuluĭ din sate pentru Domn, al vînaturilor de la plăieşĭ. Avea supt Cantemir dijma stînelor munteluĭ. Ea-ĭ rămîne, „pără în Siretŭ", prin noua reglementaţie — 2 galbenĭ de stînă —, înlăturîndu-se numaĭ ceĭ „doĭ banĭ de mînzar", adauşĭ abusiv.

Sulgerul, „Cărnarul" Curţiĭ, al oaspeţilor, al trupelor permanente din Iaşĭ (seimeniĭ), împărţitorul de tainurĭ, se alimentează acum dintr'o taxă asupra boilor luaţĭ de negustoriĭ bosniacĭ, asupra porcilor trecuţĭ în Polonia şi Ardeal. La 1775 i se păstrează numaĭ această din urmă taxă, crescută de la 5 la 6 parale.

Venitul Galaţilor întreg, „pîrcălăbia", fusese maĭ de curînd al Postelniculuĭ; acum el se împarte între Jignicer, şeful magaziilor domneştĭ şi supraveghetorul aprovisionăriĭ cetăţilor turceştĭ de hotar, al serhaturilor, şi Pitar. Şi maĭ departe se păstrează această asigurare locală.

Armaşul-cel-Mare iea, la 1754, jumătate din venitul Cernăuţuluĭ, la terminele militare, în locul Mareluĭ-Spătar. Închisorile sînt tot ale luĭ, ca pe vremea luĭ Miron Costin. Îndată însă, la 1775, el trece şi la leafă în banĭ, de la armaşĭ, dărăbanĭ, puşcaşĭ, de la tâlharĭ, de la ceĭ ce iese din temniţe, de la păzitorĭ, de la mucarer; în 1776 i se adauge şi un venit de la musicanţĭ şi masalagiĭ, dar *baniĭ Cernăuţuluĭ,* „pă treĭ lunĭ cĭfert", 500 de leĭ pe an, i se ieaŭ din veniturĭ.

Numaĭ la 1775 apare Portarul cu leafă pe lună, venit din

havaeturĭ şi mucarer. La 1776 el are numaĭ poclonul de la aĭ săĭ portarĭ.

Şătrarul, odată după Pitar (Miron Costin şi Cantemir), şeful depositelor de războiŭ şi „quartier-maître général", primeşte de la Mateĭ Ghica „venitul de la otace", al Grămăticieĭ de vamă, care-ĭ şi rămîne, până la 1775, cînd e înlocuit cu leafă de la stărostia Cernăuţuluĭ, 20 de leĭ pe lună.

Numaĭ în actul din 1775 apar în rîndul lefegiilor următoriĭ boierĭ:

Cuparul, împărţitorul măsurilor de vinurĭ, iea anual taxa pentru această măsură, „bourul", după semnul ce arăta caracterul lor oficial, şi are şi 30 de leĭ pe lună.

Vameşul-Mare e plătit cu 60 de leĭ pe lună.

Vornicul de Botoşanĭ iea din mortasipia oraşuluĭ a treia parte.

Căpitanul de lefeciĭ are, pe lîngă leafă (de 30 de leĭ pe lună), şi un venit de la slujitoriĭ săĭ, ca şi cel de dărăbanĭ (25 pe lună). În 1776 se introduc schimbărĭ mărunte.

La 1776 vătaful şi ceauşul de aprozĭ se ţin din pocloanele subordonaţilor şi ale fustaşilor de *vartă* (gardă).

Însărcinat în special cu delimitările, Logofătul al doilea iea la 1754 „galbenul de piatră", piatra de hotar, venit care fusese al Logofătuluĭ-celuĭ-Mare; taxa e numaĭ de 2 leĭ la 1775, dar se adaug taxe pe fiecare moşie trecută în cărţĭ domneştĭ şi pe cartea domnească însăşĭ (30 de parale luĭ, 5 scriitoruluĭ), şi leafa de 20 de leĭ pe lună. La 1776 i se dă numaĭ taxa hrisovuluĭ şi a „cărţiĭ gospod de întărit", scăzută şi aceia şi împărţită în maĭ largă proporţie cu scriitorul şi cu divictariul.

Vistiernicul al doilea şi al treilea, cari fac socotelile pen-

tru superiorul lor, n'aŭ leafă, ci numaĭ parte din răsurile rușfeturilor, la 1754. La 1776 eĭ trec la leafă din ajutorință și mucarer, ca și din șferturĭ.

Păharnicul al doilea, cu grija tradițională a viilor din Hușĭ, se ținea odată, de sigur, cu veniturĭ de acolo. La 1754 e îndreptat la „ortul stărostesc“ al Putneĭ.

Ispravnicul de Curte e plătit în 1775 din ajutorință și mucarer; la 1776 i se daŭ în schimb veniturĭ de la o seamă de meșterĭ; Vornicul Doamneĭ se ține de la fustașĭ, supușĭ luĭ.

Dintre boieriĭ de a doua treaptă, al doilea Postelnic are leafă lunară, al doilea Spătar parte din pîrcălabia a treĭ județe, și maĭ ales din Serdărie, al doilea Păharnic, Stolnic, Comis, Cămăraș, Grămătic din deosebite pîrcălăbiĭ, isprăvniciĭ, mortasipiĭ și stărostiĭ.

Al doilea Medelnicer, Clucer, etc., aŭ parte din mortasipia Bîrladuluĭ.

Al treilea Logofăt are la 1775 taxă pe hrisoave, anaforale și alte cărțĭ; modificîndu-se în 1776, i se adaug pocloane de la izbașă și de la fustașiĭ de Divan. Ceĭlalțĭ „treti“ aŭ lefĭ fixe din deosebite izvoare.

Vătaful de aprozĭ, cu ceaușul săŭ, are venit de la ceĭ supușĭ luĭ, ca și cel de copiĭ și cel de Vistierie. Polcovnicul Agieĭ, de la uniĭ slujitorĭ, și Logofătul de Vistierie de la hrisoavele respective și de la „cărțile de isprăvnicie“. Vornicul gospod e plătit și iea și o parte din mortasipia Botoșanilor. Logofătul de Vistierie, foarte bine plătit, are și partea luĭ în havaeturĭ și taxe pe actele de Stat. Căpitanul de Grecenĭ e cu leafă, ca și cel de Iașĭ și Vornicul de Cîmpulung. Vorniciĭ de Poartă primesc taxe pentru hotărnicie și preță-

luirea averiĭ imobile și lucrurilor. Dieciĭ de Vistierie, ca și divictarul, se țin cu lefĭ, une orĭ și taxe.

Dintre slugile domneștĭ, aŭ leafă: icĭciohodarul, beceriul, credinceriul, ciubucciul, șerbecciul, Stolnicul de Curte, ibrictariul, sofragiul, samdangiul, rahtivanul, pivnicerul.

Logofătul de taină, Cămărașul de izvoade primesc și scutelnicĭ.

În sfîrșit Căpitaniĭ de Coțman, Tecuciŭ, Codru, etc., porușnicul, polcovnicul și alțĭ ofițerĭ aĭ străjiĭ domneștĭ se hrănesc din răsurile șferturilor, eventual și din pripasurĭ.

Condica din 1775 maĭ cuprinde regulamente speciale pentru veniturile ce contribuie la lefĭ: mortasipia, camăna, brudina, vătășia, pripasurile, cotăritul; însemnarea datoriilor unora dintre funcționariĭ-boierĭ: ispravniciĭ, Hatmanul, Aga; însemnarea unor veniturĭ de mănăstire (și al Mitropolieĭ); orînduielĭ, ca aceia privitoare la tîlharĭ. Cea din 1777 e și maĭ bogată, cuprinzînd o sumă de asemenea precisărĭ și poruncĭ, precum și însemnarea pe Ținuturĭ a veniturilor; ea are la urmă și o listă a sumeĭ tuturor lefilor.

Această reformă rămase, deosebindu-se astfel de a celuĭlalt Ghica-Vodă, care „tot n'aŭ putut săvîrși scoposul buneĭvoințeĭ luĭ". Veniturile pentru lefĭ, strînse la o parte, supt numele de „Ghenicon" (γενικὸν, „de obște"), fură administrate de Logofăt, Vornic, Spătar și Ban, cărora li se repartisară astfel răsurile șferturilor, ajutorințeĭ, dăjdilor pe negustorĭ, mazilĭ și ruptașĭ — în sumă de 14 parale la leŭ. Se introduse termin de plată lunar, de la 15 înnainte, mandatul, „răvaș de poruncă", rețínerĭ, $^1/_2$ de leŭ la sută pentru „locurĭ scăpătate și lipsite de chiverniseala hraneĭ lor" exceptîndu-se de la strîngerea acesteĭ sume dregătoriĭ săracĭ[1].

[1] Rășcanu, *l. c.*, pp. 5-6. Și în *Uricariul*, IV, p. 21 și urm. — Documentul întreg și în aceiașĭ colecție, XIX, p 312 și urm.

Să adăugim că la 1-iŭ Maiŭ 1795 se luaŭ măsurî cu privire la „lefile veliților boierii; alțî boieriî; boierinașî, cum și zapciî și slujitorî aî Curțiî gospod“[1].

În Țara-Românească vechiul principiu era același ca în Moldova. Îl vedem și în „anatefterul“ luî Brîncoveanu[2]. E principiul vechiuluî regim apusean: funcția hrănește pe funcționar. Astfel pîrcălabiî aŭ „venitul pîrcălăbieî“, și căpitanul n'are să se amestece în el[3]. Ienachi Clucerul deține monopolul vînzăriî săriî și fieruluî la Tîrgoviște[4]. Vătafiî de plaiŭ sînt răsplătițî cu scutirea de orîce dărî afară de „birul vătășesc“[5]. Lefî nu sînt pentru nimenî, ci numaî scutirî, monopolurî, darurî, mile și bacșișurî.

Memoriul luî Mihaî Banul Cantacuzino[6] ni arată că, Banul fiind ca un suveran, „închinat numaî Domnuluî“, Vornicul-cel-Mare — atuncî unic — avea venitul vătășiilor de plaiurî, al Vorniciilor de județ, 2 banî de la vama Oboruluî din Bucureștî și toată vama Vălenilor de-Munte. Regimul fanariot aduse — maî ales prin măsurile, din 1761, ale luî Constantin Mavrocordat, *care și în Moldova fusese cel d'întâiŭ“ să facă boierilor nafacà, leafă, cîte 50 de leî de boier pre lună“*[7] — și aicî schimbarea în sensul lefilor fixe saŭ al veniturilor combinate de Vistierie. Altfel Banul Craioveî are leafă, pe lîngă darul dregătorilor Olteniei, între cari bănișoriî, și o pară de fiecare leŭ care vine la Bucureștî din județele sale, pe lîngă veniturî de la tîrgurî și bîlciurî, iar

[1] Ms. 54 al Academieî Romîne.
[2] *Studiî și documente,* V, p. 337 și urm.
[3] *Ibid.*, p 337.
[4] *Ibid.*, pp. 338, 350
[5] *Ibid.*, p. 357.
[6] În Ἱστορία τῆς Βλαχίας, editată la Viena de frațiî Tunuslì, cap. XXXI.
[7] O știm numaî din Neculce, p. 417.

mai tărziŭ îi rămîn numai: leafa de 1.000 de lei pe lună, darurile dregătorilor şi cei 80 de scutelnici [1]. Caimacamii înlocuitorii lor, aŭ însă 4 lei de fiecare cap de vită ce se exportă [2].

Odată Vornicii aveaŭ veniturĭ felurite: vătafii de plaiŭ trebuiaŭ să vîndă pentru ei un butoiŭ de vin; acuma, afară de vînzarea vătăşiilor, ei îşi aŭ numai cei 500 de lei pe lună şi scutelnicii lor, 80 de fiecare [3]. Al treilea şi al patrulea Vornic-Mare, creaţi de Alexandru-Vodă Moruzi, aŭ exact aceiaşi situaţie, cu o leafă ceva mai mare, nefiind vătăşiile de vîndut [4].

Logofătul-cel-Mare îşi lua, înnainte şi după 1761, banul de la Oborul Bucureştilor, sarea de la ocnă, veniturile de la egumenĭ, de la Clucer, Sluger şi Vameş şi taxe pe cărţile domneştĭ. El păstră taxele, darul mănăstirilor, o parte în vînzarea dijmelor şi veniturilor Cămăriĭ şi căpătă apoi leafa şi scutelnicii săi.

Vornicul de Cutie (a milelor), creat la 1793, are leafă şi a zecea parte din veniturile Casei [5].

Logofătul-cel-Mare al Ţerii-de-jos, altă creaţiune nouă, are numai leafa, pe cînd cel de obiceiurĭ, care figurează de pe la 1800, se bucură, de la Carageà-Vodă încoace, şi de o parte din dijmele ţerii.

Spătarul avuse vulpea şi carul cu fîn al slujitorilor, satele spătăreilor şi pocloanele căpitanilor. Reforma-i păstrează numai pe cele din urmă, pe lîngă leafă. Se adăugi apoi venitul „cărţilor de drum“, al paşapoartelor, al proceselor judecate de el şi al Arnăuţilor [6].

[1] Fotino, Ἱστορία τῆς πάλαι Δακίας, III şi Hurmuzaki, X, pp. 495-6.
[2] *Ibid.*
[3] *Ibid.*, pp. 498-9.
[4] *Ibid.*, p. 501.
[5] *Ibid.*, p. 504. De aici înnainte la fiecare trebuie adauşi scutelnicii.
[6] *Ibid.*, pp. 507-8.

Noul Hatman de Divan al luĭ Alexandru Ipsilanti, un fel de Vornic de aprozĭ, iea de la procese.

Vistierul avea taxa cărţilor sale, venitul satelor de vistierniceĭ, cel de la schimbul banilor şi de la sumele manipulate, pănă ce reforma-l puse la leafă; maĭ apoĭ i se lăsă numaĭ cvota la toate dările şi dijmele, ceia ce-ĭ aducea pe la 1820 50.000 de leĭ.

Marele-Vornic de poliţie, de oraş, făcut din noŭ, are, pe lîngă leafă şi vînzarea polcovniciеĭ, răsurĭ şi o sumă de la posluşnicĭ, străinĭ birnicĭ[1].

Postelnicul primia de la boieriĭ noŭ-numiţĭ şi de la satele postelniceilor; păstră numaĭ întăiul venit pe lîngă leafă.

Marele-Logofăt al Afacerilor Străine, care i se adause foarte tărziŭ, pentru procesele mixte, era un funcţionar plătit.

Clucerul fusese odată boier mare: el avea partea sa din grîul cumpărat şi dat de el la tainurĭ, maĭ àles militare; trece la leafă.

Păharnicul-cel-Mare, odată şi el de clasa întăiŭ, avea, în afară de pălărniceiĭ săĭ, parte din căminărit şi vinăriciŭ; căminăritul singur îĭ rămase un timp.

Stolnicul-cel-Mare, şi el într'un asemenea rang, cu mertic de la Curte, avea balta Greaca; le pierdu la 1761, şi cu atît maĭ mult cînd ajunse un simplu titular, înlocuit prin becerul din „casa d'innăuntru" a Domnuluĭ.

Comisul stăpînia satele comişeilor, şi avea partea luĭ de la orzul şi fînul grajdurilor domneştĭ. Numaĭ pe acestea le ţinu; comişeiĭ îĭ dădeaŭ numaĭ darurĭ.

Agăĭ îĭ plătiaŭ subordonaţiĭ şi tîrgul de reşedinţă. Şi maĭ tărziŭ avu aceste veniturĭ, situaţia luĭ innălţîndu-se chiar. După 1800 îĭ dădeaŭ sume de banĭ harabagiiĭ, pescariĭ şi

[1] *Ibid.*, p. 511.

treĭsprezece bresle, şi el maĭ vindea şi ocile la negustorĭ[1]. Serdarul (la Muntenĭ „quartier-maître général" şi şef al poştelor) avea a face numaĭ cu salahoriĭ; iĭ pierde. Medelnicerul rămase plătit ca şi maĭ înnainte. Sulgerul, care-şĭ avea cîştigul de la carne, nu maĭ făcu nicĭo cumpărătură. Pitarul, care — de mirare! — avea foloase de la carătele, rădvanele şi telegariĭ luĭ Vodă, ca şi de la vizitiĭ, fu absolut redus. Vornicul de Tîrgovişte dispare în curînd cu totul. Armaşuluĭ iĭ eraŭ birnicĭ armăşeiĭ, hoţiĭ, Ţiganiĭ domneştĭ şi aurarĭ, vătaşiĭ de puşcărie, şi el primia vin din vinăriciŭ şi banĭ din gărdurăritul Rîmniculuĭ, Buzăuluĭ, Secuienilor; iĭ rămaseră numaĭ subordonaţiĭ şi toate felurile de Ţiganĭ. Portarul-cel-Mare avea — încă un lucru neaşteptat — şi avu şi maĭ departe venitul săŭ de la hotărnicia moşiilor, la care figură *ca martur*. Şătrarul apare cu şătrăreiĭ supuşĭ luĭ, dar nu-ĭ poate ţinea. Clucerul de Arie profita din cumpărăturile de orz şi fîn pentru grajdurile domneştĭ; se prefăcu în funcţionar, apoĭ în titular. Cămărăşeiĭ fură luaţĭ Cămăraşuluĭ-celuĭ-Mare, care-şĭ culese şi de aicĭ înnainte partea de la cotărit şi de la negustoriĭ supuşĭ luĭ.

Dintre boieriĭ de clasa a doua, Spătarul şi Armaşul nu renunţară la părpărul Rîmniculuĭ, Buzăuluĭ şi Secuienilor (un leŭ de butoiŭ, 12 parale de coşul cu strugurĭ), nicĭ al doilea Postelnic la drepturile datorite de noiĭ căftăniţĭ introduşĭ la Vodă de dînsul. Zapciiĭ Divanuluĭ n'aŭ decît leafa. Logofeţiĭ al doilea şi al treilea încasează taxele lor; vătaful şi ceauşul de aprozĭ zecimile din datoriile ce culeg; iuzbaşa fustaşilor venitul de la aceştia, cupariul partea din cămănărit şi cotitul buţilor, credincerul „vadura" cîrciumelor, ispravnicul de Curte darul de la dîrvarĭ, vătaful

[1] *Ibid.*, pp. 515-6.

copiilor de casă al acestora, icĭciohodarul ploconul ciohodăritul de la cîrciumarĭ; icĭoglanilor nu li rămase vama domnească între Crăciun și Anul Noŭ.

Suprimate de Constantin Mavrocordat, veniturile cele vechĭ fură restabilite în parte după acesta, dar de la 1769 ele încetară maĭ cu totul, lăsînd în loc lefĭ și scutelnicĭ.

Domnul care a făcut această reformă definitivă e tot Grigore Alexandru Ghica.

II.

Din testamentul unuĭ negustor oltean în vremea Eterieĭ.

Autorul acestuĭ interesant testament, care formează un adevărat mic volum, nu e necunoscut. De la Băluță Ioannu se găsesc o sumă de scrisorĭ către Casa Hagi Constantin Pop, în corespondența, acum aflătoare la Academia Romînă, a acesteia [1]. El avea în 1814 titlul de Sluger [2]. Era foarte prețuit de marele negustor sibiian, care-l recomanda, în 1817, cu prilejul visiteĭ la Bucureștĭ a luĭ Băluță, agentuluĭ austriac Hakenau [3]. Încă la 1829 el era în relațiĭ cu Stan C. Popovicĭ, conducătorul Caseĭ Hagi Pop [4]. Legăturile luĭ cu această Casă se explică și prin faptul că întemeietoriĭ eĭ eraŭ ctitorĭ la Madona Dudu din Craiova [5].

Biserica Petru Boji e Sf. Mina din „Sîrbie“, clădită de Petru, fiul luĭ Tudor Boj, și de căpitanul Balaș, fiul luĭ Dimitrie din Țarigrad [6].

[1] *Studiĭ și documente*, VIII, p 86, no. 45.
[2] Furnică, *Din istoria comerțuluĭ la Romînĭ*, Bucureștĭ 1908, p 287.
[3] *Ibid*, p. 295.
[4] *Ibid.*, p. 373.
[5] *Inscripțiĭ*, II, p 63, no. 168.
[6] *Ibid.*, p. 68, no. 184.

Dumitrachi Mavrodi saŭ „jupînul Dimitrache Ion Mavrodinu“ era unul din agenţiĭ cari întreţineaŭ legăturile dintre Craiova şi Ardeal: aflăm din testament că era ruda luĭ Băluţă [1]. Clucerul Haralambie e tovarăş cu alt negustor craiovean, şi el boier — tot Sluger —, şi el proprietar de moşiĭ — Băluţă are Goieştiĭ şi Spineniĭ, de la Petrachi Poienaru —, şi el dăruitor de bisericĭ — la Sf. Treime, pe cînd cel de faţă ajută biserica părintească din Caracăl. Şi Ianachi Stoienescu, şi el legat în afacerĭ de Aman, e unul din bogaţiĭ Craioveĭ, în acest timp.

În ce priveşte alte însuşirĭ ale luì Băluţă decît acelea de adîncă evlavie şi creştinească umilinţă pe care le vădeşte actul de faţă, adăugim că foasta logodnică a nepotuluĭ săŭ Iancu Ioan saŭ Ioanul se plîngea că, la primirea averiĭ sale de acesta, el n'ar fi procedat corect cu dînsa, schimbînd unele „condeie“ după interesele familieĭ luĭ [2].

Testamentul se mîntuie cu înşirarea suferinţelor luĭ din partea fetelor, cărora li lăsase toată moştenirea.

III.

O ordonanţă financiară. — Cheltuielĭ domneştĭ la nunţĭ.

Amîndouă aceste acte cîştigă să fie alăturate cu cele din „anatefterul“ luĭ Constantin-Vodă Brîncoveanu, publicat în volumul V din aceste „Studiĭ şi documente“.

Gărdurăritul saŭ gărdurăria era o amendă ce se lua în Ţara-Romănească de la aceĭ ce nu-şĭ încunjuraŭ cu gard viile şi lăsaŭ deschise pîrleazurĭ şi vracniţe. În curs de

[1] Furnică. *l. c*, p. 141.

[2] Iorga, *Corespondenţa luĭ Dimitrie Aman*, Bucureştĭ 1913 („Studiĭ şi documente“, XXV), p. 101 (243) Pentru bisericile din Caracăl, *Inscripţiĭ*, II, pp. 59-60.

vre-o patruzecĭ de anĭ, de la 1695 la 1739-40, plata pentru vracniță scade de la 300 de banĭ la 50, cea de pîrleaz crește de la 50 la 52; plata pentru animalele aflate prin viĭ e une orĭ îndoită. Pentru „groapa cu băștinile" din „anatefter", adecă cu „boștinile" de țuică, aicĭ „groape de rachiŭ", se dădea un leŭ, iar acum 133 de banĭ, și se adaug 45 pentru „tocitoare" saŭ teasc. Taxa pe buțile rînduite în podgoriĭ rămîne aceiașĭ. Se prevede și dreptul de a urmări și globi orĭce călcărĭ de proprietate în acea regiune a Rîmniculuĭ și Buzăuluĭ[1].

Alăturĭ de specificarea cheltuielilor obișnuite la nunțĭ unde cunună Vodă se pot pune cele însemnate în „Anatefter" (p. 369).

În sfîrșit tot în această condică se cuprinde și însemnarea cheltuielilor pentru războiŭ și oastea de țară din 1737-9, pe care am dat-o în anexele memoriuluĭ mieŭ despre ocupația austriacă din 1789-91 („Analele Academieĭ Romîne", XXXIII, p. 232 și urm.).

IV.

Însemnărĭ de cronică moldovenească, 1788-1806.

Această condică e proprietatea uneĭ rude a mele, o doamnă din Botoșanĭ, al căriĭ nume nu sînt autorisat a-l da. E un registru de casă, de cea maĭ mare însemnătate pentru oraș, și prin alte notițe ce cuprinde cu privire la gospodăria scriitoruluĭ.

[1] Cf. vol. V, p. 342.

V.

Biserica din Prigorenĭ.

Adaog că e nevoie să fie scăpată cît maĭ răpede de puțința pierderiĭ frumoasa Evanghelie de la 1697 din biserica luĭ Ion Neculce.

VI.

Un act privitor la moșnenii din Muscel.

În volumul VI, am dat cîteva acte muscelene din colecția d-luĭ Gh. Ionescu și din hîrtiile de familie ale d-luĭ Balotă. Înțeleg actele țeranilor și boierinașilor, așa de vechĭ, din județ, și nu ale orașuluĭ Cîmpulung, cu privire la care pregătesc un memoriu anume. Astfel de acte ar trebui să fie căutate, neîntîrziat, la moșnenĭ și date tiparuluĭ. Aceste două ni s'aŭ comunicat de preotul Gheorghe Cotenescu.

VII.

Din poesiile boieruluĭ V. Pogor.

E vorba de traducătorul „Henriadeĭ" luĭ Voltaire.

Frate al luĭ Tudorachi diac de Vistierie († 1813). Sta în Basarabia cu afacerile luĭ Alecu Balș între 1816 și 1823; se însoară acolo cu Zoița fiica luĭ Nicolae Cerchez. Tovarăș cu Costea Polieni la luarea în arendă a moșiilor mănăstirilor greceștĭ (1827—c. 1848). E advocat al acestor mănăstirĭ. Ajunse supt Regulamentul Organic director al Logofețieĭ Dreptățiĭ. Spătar — cum se iscălește aicĭ —, Agă, Postelnic și Vornic (1855), supt Grigore-Vodă Ghica e membru al Divanuluĭ domnesc. Biografia, cu obișnuitele batjocurĭ, în

Constantin Sion, *Arhondologia Moldoveĭ*, ed. Gh. Ghibănescu, Iașĭ, 1892, pp. 258-60. Să adăugim că supt Caimacamul Toader Balș, în 1857, e președinte al Divanuluĭ apelativ; Sturdza, *Acte și documente,* III, pp. 1112-3; V, p. 890.

VIII.

Un proiect de a se tipări operele vechilor istoricĭ ardelenĭ.

Cu privire la manuscriptele ce voià să cumpere Odobescu saŭ să le facă a se copià, v. studiul mieŭ despre *Cronicele muntene,* în „Analele Academieĭ Romîne“ XX, și *Istoria literaturiĭ romîne în secolul al XVIII-lea,* II.

IX.

Un privilegiu împărătesc pentru Romînii din Ungaria (1791), în traducere contemporană.

E pe un petec de hîrtie proastă, în scrisoare ardeleană. Trebuie pus în legătură cu agitațiile ce se făcură și în popor pe vremea redactăriĭ luĭ „Supplex libellus“. Cf. Iorga, *Geschichte des rumänischen Volkes,* II, pp. 221-2.

X.

Un act românesc de la începutul veacului al XVII-lea.

Pentru Tăutuleștĭ, vezĭ shema geneologică ce am dat-o în „Neamul românesc literar“ pe 1912 și memoriul mieŭ *Boierĭ și răzeșĭ în Bucovina și Basarabia,* „Analele Academieĭ Romîne“, XXXIII.

XI.

Socoteala clădirii caseĭ de la Curù-Ceşmè a luĭ Şerban-Vodă Cantacuzino.

Iată traducerea acestuĭ interesant act, scris pe o foaie de hîrtie lungăreaţă, care de sigur nu era menită să fie păstrată.

Cataştif cuprinzînd cheltuielile ce s'aŭ făcut la strălucitul palat al prea-înnălţatuluĭ nostru Domn, domnul Io Şerban Cantacuzino Voevod a toată Ungrovlahia, din Curù-Ceşmè.

5.450 aspri la 25 de dulapĭ şi 7 iucurĭ (poverĭ) de rafturĭ aurite, fiecare dulap cîte 170 de aspri, fiecare iuc, cîte 200 şi sînt: pentru odăile domneştĭ, la odaia cea mare din partea Constantinopoleĭ, 7 dulapĭ şi un iuc, iar la odaia cea mică de pe lăturĭ 1 dulap şi un iuc, la cealaltă odaie către Arnăut-Chioiŭ 5 dulapĭ şi 1 iuc, la odaia cea mică, ce e sus, de-asupra stradeĭ, 4 dulapĭ şi 1 iuc.

La odaia cea mare a dumisale Doamneĭ 5 dulapĭ şi 1 iuc, la cealaltă odaie 3 dulapĭ şi 1 iuc.

600 aspri 6 malcàle (varietate de lemn) aurite pentru uşile odăilor.

La odăile fetele din casă şi ale copiilor.

650 de aspri pentru 15 rafturĭ... ale dulapilor şi iucurilor, fiecare cîte 110 aspri.

200 de aspri pentru 1.200 de măsurĭ de pietre, pentru pavagiul caseĭ domneştĭ şi pentru zidul grădiniĭ celeĭ micĭ, în saraiŭ şi în odaia dumisale Doamneĭ, fiecare măsură cîte 82 de aspri.

1.200 de aspri pentru desfundarea grădiniĭ celeĭ micĭ înnuntru în Saraiŭ.

1.000 de aspri pentru lucrătoriĭ tîmplarĭ cari aŭ împodobit (?) zidul; i-aŭ scos şi apoĭ totuşĭ i-aŭ adus înnapoĭ.

1.440 de aspri pentru caldarîmgiĭ.		
21.540 de aspri suma cheltuită, adecă	leĭ	179
Am luat de la Strălucirea Sa	leĭ	150
rămîn de luat	leĭ	029
avem a lua şi de maĭ înnainte		017
avem a lua în sumă	leĭ	46

Pavagiul din dos, lungime şi lăţime, pentru odăile bărbaţilor şi ale femeilor, e de coţĭ 399.

Este încă şi alt loc nepavat, şi avem şi ceva piatră.

Maĭ mic rob: *Bela (Belu) Vist[ierul].*

XII.

Însemnări pentru istoria Romînilor din notiţe greceşti.

La No. 1. Data trebuie să fie greşită dacă notiţa se referă la Sf. Sava din Iaşi. Căci abia la 4 August 1583 Petru Şchiopul dă călugărilor mănăstirii Sf. Sava din Ierusalim „loc să-şi facă biserică“ (Hasdeŭ, *Arhiva istorică*, I, p. 127).

La No. 3. 1580 e data socotită după modul bizantin. De fapt în Novembre *1579* a venit Ceauşul să iea pe Petru-Vodă. V. Hurmuzaki, XI, pp. XLV—VI.

La No. 5. Ieremia Movilă n'a murit deci la 30 Iunie st. v. 1606, cum spune inscripţia de pe mormîntul săŭ (Kozak, *Inschriften aus der Bukovina*, I, p. 167), ci în noaptea de la 29 la 30. Proclamarea lui Simion abia a treia zi arată că a fost o luptă politică şi *s'a făcut o alegere formală, care lăsă la o parte pe fiii mortului.*

La N-le 19-20, cred că data de 26 August din *Inscripţii* I, p. 71, e a îngropării.

La No. 23, inscripţia de pe mormîntul lui Constantin-Vodă Racoviţă nu se mai vede la Mitropolie. Pentru moartea lui, v. şi *Gevealogia Cantacuzinilor*, ed. Iorga, p. 137. Şi Racoviţă moare *noaptea*, între 27 şi 28 Ianuar 1764. — Pentru executarea boierilor, data e ca şi în notiţa publicată de Kogălniceanu (*Revista pentru istorie, archeologie şi filologie,* I, p. 34; cf. *Genealogia Cantacuzinilor*, p. 140 şi nota 1). — Pentru întemniţările din Ianuar şi pentru răscoală, *ibid.*, p. 140 şi urm.

XIII

Catastif de dăjdi moldoveneşti (c. 1760).

E preţios pentru că avem aici, nu raportul oficial, ci ca-

ietul de însemnărĭ personale al boieruluĭ care a strîns, prin ispravniciĭ judeţelor, birul sferturilor, cu baniĭ zahereleĭ şi aĭ judecătorieĭ.

Îl datasem după scrisoare. Cercetîndu-l cu luare aminte, văd acum că el trebuie aşezat tocmaĭ în acest timp. În adevăr la 1749 Lupu Crupenschi, pomenit la p. 98 ca Stolnic, era numaĭ Medelnicer (*Documentele Callimachi,* II, pp. 11-2, No. 23). La 1763-4 era însă Stolnic (*ibid.,* p. 83). Tot la 1763-4 (*ibid.*) apare ca Stolnic şi Ienachi Hrisoverghi, ca Ban Iordachi Costachi (*ibid.,* p. 82), Petrachi Vidali ca Păharnic (*ibid.,* pp. 83-4). Tot atuncĭ are rost în slujbele ţeriĭ Sandu Bosie de la p. 135.

XIV.

Un catastif de vinăriciŭ oltean.

A se compara cu unele acte din vol. II cuprinzînd actele Hurezuluĭ.

XV.

Scrisorĭ domneştĭ către Baniĭ Craioveĭ.

Ele sînt analisate în prefaţa vol. XXV, cuprinzînd corespondenţa luĭ Dimitrie Aman.

XVI.

O hotărnicie gorjeană.

Actul e luat dintr'un dosariŭ oltean aflat în posesiunea mea.

XVII. şi urm.

Cîteva documente moldoveneştĭ în româneşte de la începutul veaculuĭ al XVII-lea. — Testamentul unuĭ călugăr de la începutul veaculuĭ al XIX-lea. — Documente dorohoiene. — Scrisorĭ moldoveneştĭ particulare.

Actele sînt din colecţia d-luĭ M. G. Holban.

Cîteva lămurirĭ asupra familieĭ.

Numele de Holban (de la a holba, a se holba; găsim şi Holbea) se întîmpină şi la începutul veaculuĭ al XVII-lea, fără a se putea stabili o legătură cu Holbaniĭ de maĭ tărziŭ. Aceştia sînt boierinaşĭ din veacul al XVII-lea, cînd apar, jucînd un rol la Mogoşeştĭ, Sinihăŭ şi părţile dorohoiene şi bucovinene vecine.

Din actele de faţă se vede ca începător al acesteĭ epoce maĭ fericite din viaţa neamuluĭ săŭ *Ilie* Holban, mazil din această Moldovă-de-Sus, pe care aĭ săĭ, şi până în zilele noastre, n'aŭ părăsit-o cu totul, păstrîndu-şĭ măcar o parte din vechea aşezare. Nu ştim astfel care eraŭ legăturile luĭ Ion Holban, boierinaş, aflător ca pîrcălab în părţile Fălciiuluĭ la 1686[1]. Se poate stabili însă gradul eĭ între Ilie, pomenit maĭ sus, şi între *Vasile*, fiul luĭ Nicolae[2]. Ştim apoi că acest *Nicolae*, frate al luĭ Ilie, era la 1745, cînd se judeca pentru moşia Beceştĭ, în Ţinutul Cernăuţilor, pe Molniţa, ginerele luĭ Constantin Brahă, şi, această familie fiind foarte veche, dintre răzeşiĭ vremurilor marĭ — azĭ eĭ ţin abia fundul de căldare al Boroleĭ dorohoiene —, această legătură de familie a putut să fie înnălţă-

[1] Acest volum p. 357; Ghibănescu, *Cuzeştiĭ*, p. 137.
[2] Aicĭ, p. 385.

toare pentru neamul, mult maĭ noŭ, al Holbăneştilor[1]. Din aceiaşĭ generaţie cu Ilie era *Constantin* Holban, frate şi tovarăş de stăpînire în aceste părţĭ, bătrîn acum în 1759[2]. Încă din 1753, Ilie avea judecată cu Gligoraş Volcinschi pentru moşia Stroieştĭ[3]. La 1778 putea să aducă mărturie pentru patruzecĭ de anĭ în urmă[4]. Pe la anexarea Bucovineĭ de Austria, avea rosturĭ şi acolo, şi unul din fiiĭ săĭ, întrebuinţat în serviciul ţeriĭ la Constantinopol, căpătă de la însuşĭ Internunţiul Thugut o recomandaţie către generalul-comandant al ţeriĭ pentru „Ilie Holban, mazil din Ţinutul Cernăuţuluĭ, din satul Buda, cu alte moşiĭ şi chivirnisele“[5]. În vara anuluĭ 1789, el primia, după moartea acestuia, o scrisoare de la alt fiŭ, tot din Constantinopol, care vorbia cu bucurie de „întregimea doriteĭ stăriĭ bătrîneţelor dumitale“. Trimetea prin negustorĭ, ca Stati, să afle despre starea acestuĭ fiŭ maĭ mic şi se bucura că-l „căinează“ pentru „halul neputinţiĭ bătrîneţelor“[6]. Se pomeneşte şi o „Păhărnicească, cumnata“ luĭ[7]. Între fiiĭ rămaşĭ acasă se stînse el pe la 1780, lăsînd în diata sa grija bisericiĭ de piatră din Buda, care se făcu din baniĭ săĭ[8]. E şi unul din ctitoriĭ bisericiĭ Sfîntuluĭ Gheorghe din Herţa[9]. Cu călugăriĭ

[1] *Ibid.*, p. 387 şi urm. Acte cu privire la aceştĭ Brahă, în *Foaia răzeşilor şi mazililor* pe 1913.
[2] Aicĭ, p. 388. V. şi p. 260; *Doc. Callimachi*, I, p. 477, no. 28. Fiiĭ luĭ, în 1760, *ibid.*, p. 473, n-o. 152.
[3] Aicĭ, pp. 244-5, no. XVI; pp. 259 şi urm., 262-3.
[4] *Ibid.*, pp. 256, 261.
[5] *Ibid.*, pp. 269-70.
[6] *Ibid.*, pp. 270-3, n-o. II.
[7] *Ibid.*, p. 321, no. IX.
[8] *Ibid.*
[9] *Ibid.*, p. 391 şi urm. Tot el trebuie să fie cel din *Doc. Callimachi*, II, p. 197, no. 114.

de la Schitul cel Mare din Polonia se judecase pentru o parte din Pilipăuțĭ[1].

Gheorghe saŭ Gheorghieș, care stărui pe lîngă Thugut, „prè-înnălțatul elciŭ“, în 1775, pentru interesele părinteluĭ săŭ, muri tînăr în 1779, lăsînd o văduvă, Mărioara, și o copilă[2], care rămaseră o bucată de vreme în acest „Țarigrad“, unde, pe lîngă Vasile Lăcusteanu, pe lîngă Gheorghe Buzdugan, el fusese întrebuințat ca membru al capuchehaielîculuĭ țeriĭ, cu titlul de „baș-capiolan“[3]. Înmormîntat fiind la Sf. Ioan din Curŭ-Ceșmè, lîngă Capitala turcească, de aceia i se închinară acesteĭ bisericĭ, la 1794, veniturile Sfîntuluĭ Gheorghe din Herța[4]. Numaĭ atuncĭ, la 1794, se întoarse fiica luĭ, Elenco, după moartea mameĭ sale[5]: nu știm cu cine a fost apoĭ căsătorită.

Andrieș, care se găsia în Constantinopol la moartea frateluĭ săŭ, porni pe urmele luĭ. Vasile Lăcusteanu îl luă în pază și începu să-l învețe grecește, de și scrisoarea luĭ către tatăl săŭ pe care o tipărim pe pp. 270-3 nu arată încă o mare deprindere cu această limbă. Totușĭ „să purta bine și cu cinste către toțĭ, atît către stăpîn, cît și către toțĭ capioldașiĭ“ și, după judecata Lăcusteanuluĭ, „avea semne de procopseală“. „Am nădejde pre Maica Precurata de a mă chivernisi“, scrie el însușĭ luĭ Ilie bătrînul[6]. Tot din Constantinopol e scrisoarea nedatată de pe pp. 280-1, în care se înfățișează ca bolnav greŭ de „lungoare cu răceală

[1] *Ibid.*, I, p. 453, n-l 82.
[2] Aicĭ, p. 272.
[3] *Ibid*, p. 391.
[4] *Ibid.* Cu privire la această biserică, pe lîngă locurile notate aicĭ, p. 402, nota 1, maĭ vezĭ *Uricariul*, VIII, p. 27 și urm. (act din 15 Maiŭ 1804). — Alt Gheorghe Holban (1803), *ibid*, p. 329.
[5] Aicĭ, p. 391 și urm.
[6] Aicĭ, p. 271.

cu alte amestecăturî și răutățî", „numaî chipul de om", silit a „lega trebile" — între care și repartiția cherestelei cerute de Turcî între Ținuturile Moldoveî — „din pat": de acolo trimetea la aî luî, prin panțirî, „poștă fără parale", șî samurî scumpî pentru blănurî și banî pentru rugăciunî la „treî bisăricî ce avem". Aceasta-l sili poate la întoarcere [1].

El era să ajungă Stolnicul Andreî [2]. La 1799 avea moșiile Sănăuțî și Vlădenî, și își făcea casele la Iașî, unde locuia cu soția sa, Măriuța [3]. Din trecutul său diplomatic îî rămăsese doar cîte un neologism încă neobișnuit, precum „cazione" pentru „ocasiune", „proțent" și „amor", și obiceiul de a se iscăli și grecește: „'Ανδρείας Holbanŭ Stolnicŭ". Scria întîmplător „Ghieș" pentru Ieșî, după grecescul Γιάσι [4], ba chiar „chit" pentru „cît" și „trept" pentru „drept". În Septembre 1802, frațiî îî făceaŭ socoteala averiî după moarte, văduva, Măriuța, fiind încă în viață [5].

Unuî frate, luî *Vasile* saŭ Vasilică, el îî zice „bade". Acesta fusese, saŭ, după moartea luî Gheorghe, rămăsese, fratele cel maî mare. Și el ajunse la boierie, fără a trece prin Țarigrad. Îl întîlnim Căminar, Medelnicer și Păharnic. La 1799 era ispravnic de Herța. Peste cîțîva anî, cumpără de la răzeșî, cu fratele Teodor, Vlădeniî luî Andrieș și Vladnicul [6]. Își avea locuința în curțile de la cea d'întăiŭ moșie, și aicî îl găsi în Ianuar 1811 pețirea fiiceî sale—și a soțieî, Catrinița,—Maria, de către un tînăr boier de neam mare —nepot de Domn—și purtat prin lume, Ioan Cananăŭ, care învă-

[1] *Ibid.*, pp. 280-1, no. IX.
[2] *Ibid.*, pp. 223, 281 și urm.
[3] *Ibid.*, pp. 278-9, n-l VII.
[4] *Ibid.*, p. 279, n-l VIII.
[5] *Ibid.*, pp. 282-3.
[6] *Uricariul*, VI, pp, 281-2.

ţase la Berlin, fiind în gazdă la pastorul Hauchecorne [1]. De şi „rob interesuluĭ politicesc“, el protesta de „curăţenia inimiĭ“, de „ilicrinia“ sentimentelor sale, cerea cu înfocare — şi într'un extraordinar stil, plin de figurĭ ciudate, — să „fie pus în sinul aceĭ nădejdĭ ce s'aŭ născut cu deplină credinţă a uneĭ prè-fericite unirĭ, cum maĭ în grabă“, adăugind că nu cere „ban monedă“, ci numaĭ, cu privire la moştenirea unuĭ părinte — Şerban Cananăŭ, cu care nu stătea în prea bune legăturĭ —, „o iscălitură“. Se jura „pe însuşĭ viaţa Marghioliţăĭ, ce o socotesc maĭ scumpă decît a mea“. Numaĭ cînd, în Februar, putu da de ştire că tatăl săŭ s'a învoit la căsătorie, „şi-mĭ dă toată blagoslovenia“ [2], părinţiĭ Marghioliţeĭ adăugiră pe a lor.

Încă din ziua de 12 Ianuar se redactase foaia de zestre a mireseĭ. I se dădeaŭ 50.000 de leĭ „în locul moşieĭ“, alţĭ 3.200, 32 de galbenĭ, apoĭ 12 şiragurĭ de mărgăritar hurmuz, un fluture de diamant, argintărie de masă din Lipsca, un şal de 3.000 de leĭ şi o giubeà de samur de 2.400, 12 „rîndurĭ de straie“, între care rochie de blondă, rufărie de olandă şi de batistă, ciorapĭ de mătasă şi de bumbac ş. a. [3].

Cariera soţuluĭ eĭ am schiţat-o aiurea [4]. În 1822 o afacere de furniturĭ pentru oastea Turcilor, o ceartă cu creditorul Aga Ţigarà, îl ruinară. Văduva se luptâ multă vreme cu cele maĭ marĭ greutăţĭ [5] pentru ca la urmă să aibă neplăcerĭ cu propriĭ săĭ fiĭ: talentul luĭ Mihail Kogălniceanu se înfăţişă s'o apere, într'o foarte frumoasă pledoarie, ce ni s'a păstrat [6].

[1] V. Prefaţa la *Doc. Callimachi*, II.

[2] Aicĭ, pp. 286-7, n-le XIV-V.

[3] *Studiĭ şi doc.*, XV, pp. 91-2. Originalul, în posesiunea mea.

[4] *Doc. Callimachi*, II, p. XIV. Cf. vol. XX, pp. 188-9, 191 şi urm., 203 şi urm., 211-2.

[5] *Ibid.*, pp. 234-5; aicĭ, p. 311 şi urm. Cf *Uricariul*, VI, pp. 330-1.

[6] Vol. XX, p. 41 şi urm.

A doua fiică a luĭ Vasile Holban luă pe Stamatin, în 1814 [1]; cu privire la dînsa nu se cuprinde nimic în corespondenţa de familie. O altă fată fu dată după Dumitrachi Iene saŭ Ienuţă. Cît despre tată, el era încă în viaţă la 1826, stînd la Buda, pe moşia părintească [2]. Soţia sa, Catrina, din neamul dorohoian al Goroveilor, trăi şi după dînsul, până la 1827: căsătoria cu această soră a Postelniculuĭ Gheorghe Goroveiŭ se făcuse în Iulie 1786 [3]. Fiiĭ lor aŭ fost Mihalachi, ispravnic de Herţa în 1818 şi 1820, căsătorit cu Sultana [4] şi Teodor [5];

Tot maĭ în vrîstă decît Andrieş era *Teodor* saŭ Toader Holban, care isprăvi cu titlul de boierie de Ban, după ce fusese o bucată de vreme Pitar. El îngriji, împreună cu Vasile, de afacerile luĭ Andrieş, cît timp acesta fu la Constantinopol. La 1820 îl găsim în corespondenţă cu Ştefan Gherghel, ruda sa, pentru hrisovul de stăpînire cerut de la Domnie: e întrebat dacă voieşte şi el ca actul să fie făcut „cu slove de aur", ceia ce ar creşte cheltuiala [6]. La 3 Mart 1825, îşĭ făcea testamentul, lăsînd 50 de stupĭ şi 500 de leĭ nepoateĭ Mărioara, fata luĭ Vasile Holban, şi alţĭ 50 de stupĭ Cleopatreĭ, fiiceĭ acesteia. Trăi cîtva timp încă după aceia (până la 1828), îngrijind de cumnata Catrina; răcind la înmormîntarea acesteia, încetă din viaţă peste puţin timp.

Ştefănică saŭ Ştefanachi Holban ajunse până la Clucerie. În 1798 cumpăra la sultan-mezat, cu 14.050 de leĭ, de la

[1] Aicĭ, p. 291, no. XX.
[2] Hotarnica pentru Ilie, *Uricariul*, XXII, pp. 99 şi urm , 103 şi urm
[3] *Ibid*, p. 311, no. I; *Uricariul*, VI, pp. 293-4. Vasile fiul luĭ Nicolae Holban la 1773 lîngă Ilie; aicĭ, p. 385.
[4] Aicĭ, pp. 293 (24). 295 (25), 301 (33). 303.
[5] *Ibid.*, pp. 223-5, 290 (18), 294-5 (25), 301 (33), 306, 319, 320. 382-3. Trebuie a se ceti: „Vasili, părintele dumisale, Banul Teodor". O hotărnicie a luĭ, în *Uricariul*, XIX, pp. 45-6. Alta, *ibid.*, XXII, pp. 132, 133 şi urm.
[6] Aicĭ, pp. 292-3, no. XXII.

Mateĭ Costachi moşia Mogoşeştĭ, care a rămas a familieĭ [1]. Maĭ avea Poienile-luĭ-Talpă şi parte din moşia părintească Pilipăuţiĭ [2]. În Octombre 1825 cumpără Sinihăul dorohoian de la Ecaterina Conachi [3]. După 1825, el se călugări însă,— la 17 Septembre îşĭ făcuse testamentul, fără a fi fost căsătorit, — ajungînd călugărul Sava şi egumenul mănăstiriĭ, de el clădite, a Mogoşeştilor [4]. Îĭ închină tot ce cumpărase şi moştenise : moşiile Pilipăuţĭ, Sinihăŭ, Hilişăŭ saŭ Şilişăŭ (pronunţia moldovenească) [5], Iepurenĭ şi Mogoşeştĭ, cu stupĭ şi cu aproape suta de vite ; o înzestră cu bolniţă, cu cişmeà, cu grajd şi şură, mutînd satul la o depărtare potrivită cu datinile şi datoriile călugăreştĭ. La 1835 locuiaŭ acolo, după moartea luĭ, 11 călugărĭ, între carĭ un duhovnic, un eclisiarh, un ceteţ, un tipicar, un chelar şi doĭ bucătarĭ, iar numărul „fraţilor" era de 6, printre cari ceteţĭ, bucătarĭ, blănarĭ şi potcăparĭ. Slujit de doĭ oamenĭ, Sava rămase până la sfîrşit în fruntea mănăstiriĭ [6], pe care o închinase Mitropolieĭ luĭ Veniamin Costachi [7]. După regula stabilită de dînsul, Mitropolitul trebuia să facă egumen din soborul mănăstiriĭ un „bărbat cu frica luĭ Dumnezeŭ, îmbunătăţit şi ştiutor de toată bisericeasca rînduială", alegînd numaĭ în lipsa unuĭ om potrivit pe cineva de la mănăstirile munteluĭ, cu care asimila, în ce priveşte aşezămîntul şi rînduiala, ctitoria sa [8].

În sfîrşit, *Ilie* Clucerul, apoĭ Banul, zis în copilărie Iliaş,

[1] Aicĭ, p. 263.
[2] *Ibid.*, pp. 295-6, no. XXVI, p 321, no. IX.
[3] *Uricariul*, VI, p. 327; cf. *ibid*, p. 326.
[4] Aicĭ, pp. 301-2, no. XXXIV.
[5] *Uricariul*, VIII, pp. 10-1.
[6] Aicĭ, p. 329 şi urm., no. XV.
[7] *Ibid.*, p. 216.
[8] *Ibid.* A se ceti, în nota de la p. 227 : 1828-32. De atuncĭ e testamentul, şi nu din 1806-12, fiind următor actelor din 1824 şi 1825, citate.

stătea la Sinihăŭ, pentru care-şĭ cerea hrisovul la 1820 [1]. La 20 Februar 1824 el făcea testamentul săŭ, şi la 26 Mart îşĭ isprăvia traiul, fiind îngropat la biserica Banuluĭ din Iaşĭ [2]. În 1825 încă era judecată între moştenitorĭ şi Ştefan-Sava [3].

În sfîrşit, dintre fetele luĭ Ilie cel d'intăiŭ, una, Smaranda, luă pe Vasile Mîrza (?) [4].

XXV.

Acte din colecţia d-luĭ I. Atanasiu.

În legătură cu aceste cumpărăturĭ ale luĭ Constantin Cantemir ca boier, semnalăm cele din *Uricariul*, XVII, p. 133 şi urm.

XXXIII. I.

O carte a starosteluĭ de Cernăuţĭ.

Pentru neamul Murguleţ, v. Hasdeŭ, *Arhiva Istorică*, III, p. 223 şi urm.

---

[1] Aicĭ, p. 293. no. XXIII.
[2] *Ibid.*, pp. 215, 217, 220.
[3] Cf. *ibid.*, pp. 323-4, no. XI şi *Uricariul*, VI, p. 328.
[4] Aicĭ, pp. 273-4, no. III.

I.

ÎNTĂIA CONDICĂ DE ORÎNDUIELĬ A LUĬ GRIGORE-VODĂ GHICA, DOMNUL MOLDOVEĬ (1775).

Ĭ.

ÎNTĂIA CONDICĂ DE RÎNDUIELĬ A LUI GRIGORE-VODĂ GHICA [1]

Condica Visterii gospodŭ de veniturile boeriilorŭ i altorŭ dregătoriĭ i mortasipiia, părcălăbiia, camăna şi alte precumŭ s'aŭ hotărîtŭ să se urmeză, iarŭ alte avaeturĭ ce era date pe la une mănăstirĭ i altora, şi obiceiurĭ ce aŭ fostŭ maĭ înnainte, aflîndu-să cu mare nedreptate şi asupritoare lăcuitorilorŭ, toate s'aŭ rădicatŭ, hotărîndu-să ca afară dinŭ condica aceasta nime să nu cuteză a lua şi a urmà pe obiceiurile vechĭ, ce fieştecarele să ià venitulŭ săŭ cu carte gospodŭ, scoasă de pe rînduiala condiciĭ aceştiia, iscălită de Domnu, socotindu-să a fieştecăruia venitŭ pe lună dinŭ soma venituluĭ înŭ cîtă vreme va sta fieştecarele înŭ dregătoria sa, cumŭ şi, de să va vinde vre unŭ venitŭ, cumpărătoriĭ să

[1] În posesiunea d-luĭ G. E. Filipescu (comunicată de d. N. Filipescu). După condica din 1777, publicată de d. P. Răşcanu, *Lefile şi veniturile Moldoveĭ în 1776*, Iaşĭ, 1887, La începutul aceleia se cetesc aceste rîndurĭ ale transcriitoruluĭ:

«Aceasta fiindŭ scrisă întocmaĭ după condica Mării Sale răposatuluĭ Grigore-Vodă Ghica, ce înŭ leatŭ 1777, Aprilie 1, s'aŭ aflatŭ Domnu ţăriĭ Moldavieĭ, pentru orînduiala veniturilorŭ a toate boeriile şi lefile aceĭ ţărĭ, ce era cu chearŭ iscălitura şi pecetea Mării Sale,—

Acumŭ, ca să fie ştiută şi crezută orĭ înŭ ce vreme că este scrisă întocmaĭ după acea condică, s'aŭ adeveritŭ cu pecetea Vornicieĭ obştirilor Valahieĭ la toate foile înnainte, precumŭ aŭ fost şi cea adevărată, acumŭ înŭ 820, Noemvrie 15. Vornicia dumnealuĭ Velŭ Vornicŭ de obştirĭ Nicolae Văcărescu.

dè banĭĭ pe fieştecare lună, urmîndŭ toţĭ la toate după hotărîre condicĭĭ aceştiia.

(Pecetea gospodŭ.)

Aceasta este scrisă după altă condică, maĭ veche decîtŭ cea din urmă, otŭ l[tŭ] 1775, totŭ a ţări Moldavieĭ, pentru orînduiala veniturilorŭ boerilorŭ ţăriĭ şi altorŭ dregătoriĭ de acolò, precumŭ înlăuntru să coprinde, şi, fiindŭ şi aŏasta scrisă întocmaĭ după cea adevărată, ce era cu pecetea Domnuluĭ ţări Moldavii, spre a fi crezută orĭ înŭ ce vreme că este întocmaĭ, s'aŭ adeveritŭ cu pecetea Vornicii obştirilorŭ Valahieĭ la toate foile înnainte, precumŭ aŭ fostŭ şi cea adevărată, acumŭ înŭ Vorniciia dumneâluĭ Velŭ Vornicŭ de obştirĭ Nicolae Văcărescu.

820, Noemvrie 15.

Mortasipiia precumŭ s'aŭ aşăzat să să urmeză, luîndu-să numaĭ pe marfa ce s'a descărca pre la tîrgurĭ, de alijverişŭ, şi pe vitele ce să vorŭ vinde la tîrgu i la iarmaroace.

Leĭ bani noĭ.	
— 40	de calŭ, iapă ce să va vinde înŭ tîrgŭ şi la iarmaroace, iarŭ de străjnicu pe giumătate, însă giumătate să dè cumpărătoriulŭ şi giumătate vănzătoriulŭ.
— 24	de boŭ, vacă ce s'a vinde înŭ tărgu şi la iarmaroace, iarŭ de mănzatŭ pe giumătate, însă giumătate să dea cumpărătorulŭ şi giumătate vănzătorulŭ.
— 10	de mascurŭ ce s'a vinde în tîrgŭ şi la iarmaroace, însă pe giumatate să dè vănzătorulŭ şi giumătate cumpărătorulŭ.
— 6	de oae i de capră ce s'a vinde în tărgu, saŭ s'a tăia la trunchiŭ, numaĭ pe la tărgurĭ şi la iarmaroace.
— 3	de mielŭ ce s'a vinde saŭ s'a tăia la trunchiŭ pe la tărgurĭ şi iarmaroace, însă de la Ispasŭ înnainte.
— 15	de carulŭ cu sare ce s'a descărca la tîrgŭ i la iarmaroace.

Leĭ banĭ noĭ.

2 — de butea cu horilcă ce vine dinŭ Ţara Leşască şi s'a descărca la tîrgurĭ, iarŭ de polobocŭ pe giumătate.

4 de părechе de roate, adică cîte unŭ banŭ de roată ce s'a vinde la tîrgurĭ i la iarmaroace.

— 6 de carulŭ cu şindrilă saŭ draniţă ce s'a descărca la tîrgŭ i la iarmaroace.

15 de carulŭ cu cofe ce s'a descărca la tîrgurĭ saŭ la iarmaroace, iarŭ de căruţă de giumătate.

— 10 de carulŭ i căruţă ce s'a vinde la tîrgu i la iarmaroace, iarŭ care va trece peste hotar să dè pe giumătate.

— 40 de carulŭ i căruţa cu orĭce felŭ de marfă arŭ trece piste hotaru, iarŭ la intratŭ de piste hotaru să nu dè, căcĭ va plăti unde va descărca la tîrgŭ, după hotărîrea condiciĭ de fieştecare marfă.

— 40 de totŭ carulŭ i căruţă cu orĭce altŭ feliŭ de marfă s'arŭ descărca pe la tîrgurĭ de vînzare. Iarŭ, la iarmaroace, neguţătoriĭ pămîntenĭ să dè pe giumătate, iarŭ neguţătoriĭ streinĭ vorŭ da şi la iarmaroace deplinŭ, cîte 40 de banĭ.

Însă ačastă mortasipie va fi afară dinŭ zaherè, făină, grîŭ, orzu, mălaiŭ, popuşoĭ, bobu, mazire, linte, fasole, curechĭ, fînŭ, lemne, peşte proaspătŭ şi vinŭ, şi afară de alte legumi şi verdeţurĭ, şi afară de cherestè i de piiatră şi varu.

Pîrcălăbie precumŭ s'aŭ aşazatŭ să să urmeză numaĭ la marginea ţăriĭ.

20 de totŭ carulŭ saŭ căruţa saŭ carŭ mocănescŭ, orĭ cu ce felĭ de marfă arŭ fi, să dè numaĭ la margine, unde a întra înŭ ţară, de peste hotarŭ, orĭ de a descărca acolò, orĭ de a trece, şi cu acè cărţulie să fie nesupăratŭ înŭ toată ţara unde va înbla, şi

— 20 să dè de totŭ carulŭ saŭ căruţă saŭ carŭ mocănescŭ, orĭce felĭ de marfă a fi, să dè la margine

Leĭ banĭ noĭ.

unde a eşi dinŭ ţară piste hotarŭ, afară dinŭ zaherea, mucaesea şi afară dinŭ cele ce să vorŭ discărca pe la orĭce tîrgurĭ de pe la margine, pentru îndestularea noroduluĭ, fiindcă nu ese dinŭ ţară.

— 10 de carulŭ i căruţa cu orĭce felĭ de cherestea va trece piste hotaru, să dea cărăuşulŭ.

Camăna precumŭ s'aŭ aşăzatŭ să să urmeze.

2 polŭ de toată bute cu vinŭ ce s'a vinde numaĭ pe la crăşmile di pe la tărgurĭ. Iarŭ de poloboace pe giumătate, cumŭ şi unde n'a fi cărĕme şi orŭ vinde pe la casă înŭ tărgurĭ, asemene să să urmeze, dăndŭ de bute 2 polŭ leĭ şi de polobocŭ pe giumătate.

3 de toată bute cu horilcă ce s'a discărca pe la tărgurĭ, atătŭ horilca ce vine dinŭ ţara leşască, cîtŭ şi horilca ce să face aicea înŭ ţară, iarŭ de polobocŭ pe giumătate.

Brudina Dunăriĭ otŭ Galaţĭ.

20 de calŭ, boŭ la caru i căruţă încărcată, iarŭ, de vorŭ trece caĭ saŭ boĭ înnotŭ, să dè giumătate pentru povară.

15 de calŭ, boŭ la caru i căruţă deşartă, iarŭ, de vorŭ trece caĭ saŭ boĭ înnotŭ, să dè pe giumătate.

— 15 de omulŭ călare ce va trece înŭ podu, iarŭ de omulŭ pedestru 6 banĭ.

— 10 de orĭce vită slobodă ce va trece unŭ podu.

3 80 pe 1000 de oĭ ce vorŭ trece înŭ podu, dinŭ oile mumbaeliĭ înpărăteştĭ.

5 – pe 1000 de oĭ ce vorŭ trece înŭ podu, oĭ neguţitoreştĭ.

Brudina Nistruluĭ [=Răşcanu, p. 71].

Brudina Prutuluĭ, Siretuluĭ i a Moldoviĭ, Bistriţa şi Troţoşulŭ [=*ibid.*, p. 72].

Vătăşia de chiragiĭ i de cărăuşĭ.

Leĭ banĭ noĭ

— 3 de leŭ de la chiragiĭ, dinŭ soma chirii ce să va tocmi fieştece chiragiŭ saŭ cărăuşu, cumŭ şi neguţitoriĭ streinĭ saŭ pămîntenĭ ce vorŭ încărca marfă pinŭ carăle lorŭ, socotindu-să chiriia după cale ce vorŭ merge, măcarŭ şi peste hotarŭ de va eşi, păr' la loculŭ unde va descărca marfa să să socotească soma chirii, şi să dė cîte treĭ banĭ de leŭ. Asămene şi carăle ce vorŭ încărca vinŭ de pe la podgoriĭ şi sare de la ocnă, de vorŭ fi cărăuşiĭ streinĭ dintr'altă ţară, să dė cîte treĭ banĭ de leŭ dinŭ soma chirii, iarŭ pămînteni să nu să supere.

Însă ačastă vătăjie să să ià numaĭ unde să vorŭ încărca marfa, şi vătajiĭ de cărăuşĭ i dă chiragiĭ să aibă purtare de grijă ca să tocmiască chiragiĭ cu chizăşie, dîndŭ vătafulŭ dă chiragiĭ şi tescherė la mîna neguţitoriuluĭ, arătîndŭ numele chiragiuluĭ, şi dinŭ ce locŭ, şi ce marfă aŭ încărcatŭ, şi la ce locu este să margă, ca, întîmplîndu-să vre-o primejdie, să dè samă.

Rînduiala pripasurilorŭ după cumŭ s'aŭ aşăzatŭ să să urmeze, dîndu-să înŭ sama ispravnicilorŭ.

Orĭ la cine să va pripăşi orĭce felŭ dă vită, să aibă a o ţinea cincĭ zile la casa luĭ, şi, găsăndu-să stăpînulŭ viteĭ, cu dovadă şi cuĭ chizăşie să o dea, şi să ia cincĭ parale de vită cheltuiala şi osteneala luĭ. Iarŭ, pără înŭ cincĭ zile negăsindu-să stăpînulŭ, să fie datorŭ acelŭ ce va avea pripasulŭ a duce vita la dregătorulŭ Ţinutuluĭ, şi să ia de la ispravnicŭ acele cincĭ parale şi pecetluită pe vitele acele de pripasŭ înŭ semne cu veletŭ.

Iarŭ cine va ţinea vite de pripasŭ maĭ multu de acele cincĭ zile tăinuite, dovedindu-să, să să pedepsească, şi dregătorulŭ datorŭ să fie a ţinè acele vite de pripasŭ la locŭ ştiutŭ înpregiurulŭ tîrguluĭ, ca fieştecare păgubaşŭ să ştie unde a căuta paguba sa, şi, aflîndu-să stăpînulŭ pripasuluĭ, cu dovadă să o ia, dăndŭ ispravnicŭluĭ colacŭ unŭ leŭ noŭ

de calŭ, iapă şi noaozecĭ de banĭ noĭ de boŭ, şi şasăzecĭ banĭ noĭ de vacă, şi de alte vite maĭ micĭ 45 banĭ noĭ; însă să dè şi o parà de săptămînă cheltuiala la zilile de vară, şi unŭ banŭ pe zi la zilile de iarnă, Noemvri, Dechemvri, Ghenarŭ şi Fevruarŭ, iarŭ, schimbîndu-să dregătorulŭ, pentru cîte vite de pripasŭ nu s'orŭ afla stăpîniĭ lorŭ ca să le è, să aibă a le da anume înŭ părŭ, cu izvodu iscălitŭ, înŭ mîna ispravniculuĭ celuĭ noŭ, şi să întoarcă cheltuiala pă cîtă vreme a fi ţinutŭ acele vite, după cumŭ să hotărăşte, şi să ia şi elŭ izvodŭ, asămene iscălitŭ, de la ispravniculŭ celŭ noŭ. Iarŭ care dinŭ dregătorĭ va urmà înpotrivă şi va mistui pripasurĭ, pierzăndŭ colaculŭ şi cheltuiala, să plătească şi preţulŭ viteĭ ce să va fi prăpădit, cu preţulŭ ce va încredinţa stăpînulŭ viteĭ, şi să fie lipsitŭ şi dinŭ dregătorie.

Pentru tîlharĭ, în ce chipŭ să să urmeză.

Tîlhariĭ ce vorŭ prinde Armăşăi, să-ĭ aducă la temniţă cu lucrurile acele ce să vorŭ găsi dă furatŭ asupra lorŭ, iarŭ dă lucrurile ce să vorŭ afla pă la casele tîlharilorŭ, prinŭ marifetulŭ ispravnicilorŭ dă Ţănutŭ, să ia Armăşălulŭ izvodŭ iscălitŭ de ispravnicŭ, dîndŭ şi lucrurile acele pă sama sătenilorŭ de acolò, şi, înplinindu-să paguba păgubaşilorŭ, globa luĭ Velŭ Armaşŭ cu Divanulŭ să să socotească, după vinovăţie, şi după hotărîrea Divanuluĭ îşĭ va lua gloaba. Iarŭ tîlhariĭ ce-ĭ vorŭ prinde ispravniciĭ de pre [la] Ţănuturĭ saŭ alţiĭ dregătorĭ de pe la margine, vorŭ lua cele ce vorŭ găsi asupra tîlharilorŭ: dinŭ care întiĭ să să înplinească paguba păgubaşilorŭ ce vorŭ cunoaşte dintr'acele lucrurĭ ce să vorŭ afla la dînşiĭ, iarŭ ce nu vorŭ cunoaşte păgubaşi dintr'acele ce să vorŭ afla asupra lorŭ, le vorŭ lua ispravniciĭ gloabă, mişcătoare saŭ nemişcătoare. Iarŭ ce vorŭ avè pe la casele lorŭ, să facă ispravniciĭ izvodŭ iscălitŭ şi, dinpreună cu tîlhariĭ, cu faptele luĭ înŭ scrisŭ să-lŭ trimiţă aicĭ, la Velŭ Armaşŭ, înpreună şi cu gazdile lorŭ ce să vorŭ dovedi acolò. Şi, atîtŭ lucrurile tîlharilorŭ ce să vorŭ găsi pă la casele lorŭ, cîtŭ şi a gazdelorŭ, să să dè pă seama sătenilorŭ, şi aice, cu Divanulŭ domnescŭ cercetîndu-să, să va hotărî

atîta pedeapsa tîlharilorŭ şi a gazdelorŭ, cîtŭ şi împlînirea pagubeĭ păgubaşilorŭ, cumŭ şi gloaba luĭ Velŭ Armaşŭ.

Morţiĭ de omu ce vorŭ aflà dinŭ pricinĭ de sfadă, saŭ orĭ dinŭ ce pricină, orĭunde să vorŭ afla aceĭ ucigaşĭ, să-ĭ trimiţă dregătorulŭ Ţinutuluĭ cu faptele luĭ înŭ scrisŭ, şi cu izvodŭ iscălitŭ de ispravnicŭ, de toate lucrurile lorŭ, care să să dè pe sama Vorneculuĭ satuluĭ, şi aice, cercetîndu-să cu Divanu, să va hotărî, atîtŭ pedeapsa luĭ, cîtŭ şi gloaba luĭ Velŭ Armaşŭ.

Iarŭ, pentru ucigaşĭ şi jacaşĭ ce să facŭ cete, umblîndŭ pinŭ ţară ucigîndŭ şi jăcuindŭ şi schingĭuindŭ, pe unıĭ ca aceia cine iĭ vorŭ prinde, ce vorŭ găsi la dînşiĭ să fie toate ale lorŭ, fiindŭ prindere cu primejdie de viaţă, însă afară dinŭ lucrurile păgubaşilorŭ ce vorŭ cunoaşte că sîntŭ ale lorŭ cu dovadă.

Dregătoriia ispravnicilorŭ.

Leĭ banĭ noĭ.	
15	Să ià de totŭ vinovatu ce să va închide la grosŭ cîndŭ să va slobozi, iarŭ ceĭ ce să vorŭ închide pentru baniĭ Vistierii şi pentru datorie, să nu dea.
	Cărăuşie după hotărîre.
	Părcălăbie după hotărîre, însă numaĭ la dregătoriĭ de pe la marginĭ.
	Pripasurile după hotărîre.
	Tîlhărie după hotărîre.
	Înplineala.
	Zece banĭ de časŭ cîndŭ va trimite cu treapădŭ.

Milile ce aŭ mănăstirile de la Domnie, cu hrisoave, în ce chipŭ să să urmeză:

Mănăstirea Galata i mănăstirea Frumoasa.

Mortasipiia după condica Vistierii să ia de la iarmaroacele ce sîntŭ rînduite acestorŭ doao mănăstirĭ, şi să înpartă întocmaĭ amîndoao mănăstirile, însă, fiindŭ că lo-

Leĭ banĭ noĭ.	
	culŭ Tîrguşoruluĭ este datŭ danie mănăstiriĭ Frumoasăĭ, să aibă a lua la iarmaroace şi chiriia loculuĭ, adică:
40 —	de toată dugheana, saŭ taraba, orĭ cu ce marfă a fi.
10 —	de vatra ce facŭ focŭ pentru bucate.
30 —	de crăşmă; iarŭ parcălăbie să lipsească de totŭ, fiindŭ că s'aŭ datŭ numaĭ la marginea ţăriĭ să să ià.

Mănăstirea Cetăţuia.

Mortasipiia după condică, însă numaĭ la iarmarocu ce să va face la Sfântu-Petru, la Tîrguşoru, iarŭ chiriia loculuĭ va lua mănăstirea Frumoasa.

Mănăstirea Copoŭ.

Mortasipiia dupŭ condică şi chiriia loculuĭ la doao iarmăroace ce să vor face pe locu Copouluĭ, adică la 20 zile a luĭ Iulie şi la 8 zile a luĭ Septv.

Mănăstirea Precista dinŭ Romanŭ.

Mortasipiia, după condică, dinŭ tîrgu Romanuluĭ.

Mănăstirea Bistriţa.

Mortasipiia tîrgulŭ Bacăŭ, după condică.

Mănăstirea Sfântulŭ Ioanŭ Zlatoustŭ.

Mortasipiia, după condică, dinŭ tîrgulŭ Lăpuşniĭ.

Mănăstirea Putna.

Mortasipiia, după condică, dinŭ tîrgulŭ Siret[iu]luĭ.

Mănăstirea Horecea.

Brudina, după condică, a poduluĭ otŭ Prutŭ, dinŭ Cernăuţĭ.

Mănăstirea Sfîntuluĭ Spiridonŭ.

Venitu de la Galaţĭ.

Leĭ	banĭ noĭ	
30	—	de fieştecare salhanà.
3	—	de toată magazaua mare ce a fi în faţă.
2	—	de toată magazaua mică ce a fi în faţă.
2	—	de toată magazaua mare ce a fi dinŭ dosŭ.
1	—	de toată magazaua mică ce a fi dinŭ dosŭ.
2	—	de toată şaica mare ce să pogoară pe Siretŭ cu albiĭ.
1		de toată şaica mică, tijŭ.
—	33	de toată casa ce să vorŭ afla pe hotarulŭ loculuĭ mănăstiri bezmănŭ.
—	30	de totŭ catargulŭ ce să coboară pe Siretŭ.
	30	de toată cîrma de ulmu pentru corabie.
—	15	de totŭ trenchetulŭ.
—	9	de totŭ siriculŭ mare.
—	3	de tot siriculŭ micŭ.
—	3	de totŭ tahtalîculŭ ce să coboară pe Siretŭ.
—	1	de totŭ dulapulŭ ce vine pe Siretŭ.
—	2	de totŭ ciftu dulapŭ.
	1	de doao grinzĭ saŭ doĭ uşorĭ ce vinŭ pă apă.
	1	dă doao scîndurĭ de bradŭ ce vinŭ pă apă.
—	3	de totŭ carulŭ cu lemne de focŭ ce vorŭ veni de vănzare.
—	1	de doao scăndurĭ marĭ de teiŭ ce vinŭ pă apă.
—	6	de totŭ carulŭ ce va intra înŭ tîrgulŭ Gălaţĭ, orĭ cu ce felŭ de marfă a fi, saŭ cu cherestè, afară numaĭ de carăle ce vorŭ fi cu zaerè, grîŭ, orzu, mălaiŭ, popuşoĭ şi orîce altŭ felŭ de grăunţă şi de sare, — pe acestea să nu să supere.
—	6	sfărmatul fieruluĭ, însă de unŭ drugu.
		Dijma dinŭ viĭ ce să vorŭ afla pă loculŭ mănăstiriĭ, după obiceiŭ.

Alte veniturĭ.

Leĭ banĭ noĭ.	
	Mortasipiia tîrguluĭ Iaşuluĭ, după condică.
	Mortasipiia Tîrguluĭ-Frumosŭ, tijŭ după condică.
	Părcălăbiia Sorocăĭ, după condică.
2	vama de pe vinaţele ce ducŭ Cazaclii şi alţiĭ, şı-lŭ trecŭ peste hotarŭ, însă dă bute mare doĭ leĭ, iarŭ de polobocŭ pe gĭumătate, după hrisovŭ, iarŭ de pe vinaţele de la Niculiţălŭ, cîte 60 de banĭ de bute.
	Vînzare rachiuluĭ i a horilciĭ dinŭ Tîrgulŭ Ocneĭ, dupe carte.
	Vînzare peşteluĭ i a scumpii, ce trecŭ peste hotarŭ, la Trotuşŭ, după carte.
	Venitulŭ cantaruluĭ dinŭ toată ţara, afară dinŭ tîrgurile ce sîntŭ date pe la alte mănăstirĭ, după hrisovŭ.
6	sfărămatul fieruluĭ dinŭ tîrgulŭ Iaşĭ, după carte, însă de unŭ drugŭ.
1	de toată oca de ceară ce trece peste hotarŭ.
3	de totŭ drobulŭ de sare ce s'a rădica dinŭ mîglă, orĭ cu banĭ, orĭ veresie, cumŭ şi dă sare de coteţŭ ce s'a striga drobŭ, i de Gălaţĭ.
15	de totŭ carulŭ cu lipţcănie ce să va descărca, iarŭ de trecătoare pe gĭumătate, iarŭ de pe postajăle ce aducŭ Jîdoviĭ şi alţiĭ, iarăşĭ să să ià după hrisovŭ.

Mortasipiia după condică de iarmaroacele ce să vorŭ face la Tîrgulŭ-Noŭ, adecă Sfîntulŭ Theodorŭ, Floriile, Sfîntulŭ Gheorghie şi Rusaliile.

Venitulŭ cotărituluĭ dinŭ toată ţara, de la ceĭ ce vîndŭ cu cotulŭ, adecă:

Leĭ banĭ noĭ.		
3	—	Lipţcaniĭ, şi
3	—	Jîdoviĭ postăvarĭ, şi
2	—	Bogasieriĭ pămîntenĭ i Armeniĭ pămîntenĭ, şi
2	-	Abageriĭ i sucmănariĭ, şi

Leĭ banĭ noĭ.
2 polŭ Sîrbiĭ şi Armeniĭ streinĭ şi
1 polŭ Jîdoviĭ i alţiĭ ce vîndŭ mărunţuşurĭ cu cotulŭ, şi dăsăgariĭ ce umblă pinŭ ţară şi vîndŭ cu cotulŭ.
Doao crîşme şi doao trunchiurĭ dinŭ Tîrgulŭ Eşuluĭ iarăşĭ să fie scutite de toate angăriile, după hrisovŭ.

Catalogŭ de rînduiala boierilorŭ după cumŭ s'aŭ aşăzatŭ stèpena fiecăriĭ dregătoriĭ.

Velŭ Logofătŭ.
Velŭ Vornecŭ de Ţara-de-josŭ.
Velŭ Vornecŭ de Ţara-de-susŭ.
Hatmanŭ i părcălabŭ sučavschiĭ.
Velŭ Post.
Velŭ Spăt.
Velŭ Vist.

Iarŭ, de s'a întîmpla să fi fostŭ maĭ înnainte într'altă boerie maĭ mare, să să păzască rangulŭ şi cinstea boerii care aŭ fostŭ maĭ înnainte.

Velŭ Banŭ.
Velŭ Pah.
Velŭ Stolnicŭ.
Velŭ Camenarŭ.
Velŭ Comisŭ.
Velŭ Agă.
Velŭ Camaraşŭ.
Velŭ Gramaticŭ.
Velŭ Sărdarŭ.
Părcălabŭ de Galaţĭ.
Staroste de Putna.
Staroste de Cernăuţĭ.
Velŭ Medelnicerŭ.
Velŭ Portarŭ.
Velŭ Clucerŭ.
Velŭ Sulgerŭ.
Velŭ Jicnicerŭ.
Velŭ Pitarŭ.

Velŭ Şătrarŭ.
Velŭ Armaşŭ.
Velŭ ispravnicŭ de Curte.
Velŭ Cuparu.
Velŭ Vameşŭ.
Vornicŭ de Botoşanĭ.
Velŭ Căpitanŭ de lefeciĭ.
Velŭ Căpitanŭ de dărăbanĭ.
Vtori Logofătŭ.
Vtori Post.
Vtori Spat.
Vtori Vest.
Treti Logofătŭ.
Vătafŭ de aprozĭ.
Ceauşu de aprozĭ.
Vătafu de copiĭ.
Vornicu gospojdiĭ.
Logofătu de Vistierie.
Velŭ Căpitanŭ de Grecenĭ.
Vornicŭ de Cîmpulungu otŭ Suceava.
Velŭ Căpitanŭ de Iaşĭ, pănă aicea cu căftane.

Vtori Pah.
Vtori Stolnicŭ.
Vtori Comisŭ.
Vtori Cămăraşŭ.
Vtori Gramaticŭ.
Ič-čohodarŭ
Treti Postelnicŭ.
Treti Spăt.
Treti Vist.

Dieciĭ de Visterie i postelnicĕĭ.

Vtori Portarŭ.
Becerulŭ.
Velŭ Cahfegiŭ.
Divictarulŭ.

Credincerulŭ.
Velŭ Ciubucciŭ.
Velŭ Şerbecciŭ.
Stolnicŭ dă Curte.
Ibrictarulŭ.
Sofragiu.
Sandangìu.
Rahtivanu.
Treti Comisŭ.
Treti Gramaticŭ.
Treti Portarŭ.
Velŭ Căpitanŭ de Coţmanĭ.
Vornicŭ de Cîmpulungu Rusăscŭ.
Velŭ Căpitanŭ de Tecuču.
Velŭ Căpitanŭ de Codru.
Vornicŭ de Poartă.
Logofătŭ de taină.
Camaraşŭ de izvoade.
Poroşnicŭ.
Polcovnicŭ.
Başŭ-Ciohodarŭ.
Başŭ-Bulubaşŭ dinŭ Curte.
Velŭ Căpitanŭ de Ropce.
Velŭ Căpitanŭ de Neamţu.
Velŭ Căpitanŭ de Agiudŭ.
Vornicŭ de Vrance.
Velŭ Căpitanŭ de Covărluĭ.
Velŭ Căpitanŭ de Lăpuşna.
Velŭ Căpitanŭ de Orheiŭ.
Velŭ Căpitanŭ de Soroca.
Velŭ Căpitanŭ de Dorohoiŭ.
Velŭ Căpitanŭ de Ciuhurŭ.
Vtori Medelnicerŭ.
Vtori Clucerŭ.
Vtori Sulgerŭ
Vtori Jicnicerŭ.
Vtori Pitarŭ.

Vtori Şătrarŭ.
Vtori Armaşŭ.
Satărŭ-Başa.
Pivnicerulŭ.
Vătafulŭ de Păhărniceĭ.
Vătafulŭ de aprozĭ.
Vătafulŭ [1] de copiĭ.
Stegarulŭ de copiĭ.
Vtori Bulubaşŭ dinŭ Curte.
Căpitanulŭ de drăganĭ.
Sotniculŭ.
Căpitanulŭ de vănătorĭ.
Başŭ-Bulubaşa Hăt[mănescŭ].
Başŭ-Ceauşŭ Agescŭ.
Başŭ-Bulubaşŭ Agescŭ.
Vtori Bulubaşŭ Hăt[mănescŭ].
Treti Bulubaşŭ Hăt[mănescŭ].
6 Bulubaşĭ Ageştĭ.
Bučucaşŭ Agescŭ.
Căpitanŭ de cîmpŭ a Hat[mănieĭ].
Căpitanŭ de băltagŭ a Agii.

Venitulŭ Logofeţii ceĭ Marĭ.

Leĭ banĭ noĭ.	
5	de pungă pe slujbele Visterii i a Cămăriĭ, ce s'orŭ vinde la cochi vechĭ, adecă desătina, goştina, vădrăritŭ, cuniţa leşască i armenească de vară, i cuniţa armenească de iarnă, ce daŭ pentru agĭutorinţă, i ocna i vama cu mortasipiiile, i alămulŭ i uşurulŭ [2]; iarŭ care dintr'aceste slujbe să vorŭ căuta înŭ credinţă pe soma tablelorŭ ce-orŭ da la Vistierie, socotindu-să cîte 5 leĭ de pungă, să să dè de la Vistierie cu pecete gospodŭ.

[1] În loc de «vătafulŭ» e la aceste două rindurĭ: «estŭ».
[2] Uşurul.

Venitulŭ Vornicii ceĭ marĭ de Ţara-de-gĭosŭ.

Leĭ banĭ noĭ.

— 15 de totŭ bou de negoţŭ ce trece peste hotarŭ.
15 de calŭ, iapă tijŭ ce va trece peste hotarŭ.
9 de vacĭ i de alţĭ boĭ de gĭug i gĭuncanĭ ce vorŭ trece peste hotarŭ, afară de boĭ i de alte vite de zalhană, fiindŭ pentru zahereaoa Capanuluĭ.
15 de boŭ ce cumpără boştneniĭ[1] şi-lŭ trec peste hotarŭ.
5 polŭ de toată căldarea ce lucrează horilcă de pîine pe la orĭce velniţă în toată ţara într'unŭ anŭ odată, începîndu-să de la zi întîiŭ a luĭ Ghenarŭ.

Venitulŭ Vornicii de Ţara-de-susŭ.

Leĭ banĭ noĭ.

5 polŭ de toată butea cu horilcă numaĭ, ce vinŭ dinŭ Ţara Leşască, iarŭ de polobocŭ pe gĭumătate.

Mortasipiia, părcălăbie şi camăna tîrguluĭ Chişinăŭ, după cumŭ s'aŭ aşăzatŭ la condică.

Venitulŭ Hătmănii.

Leĭ banĭ noĭ.

1 Vornicŭ de Cîmpulŭlungu otŭ Sučava, cu doaozecĭ de panţirĭ.
30 — Velŭ Căpitanŭ de Ropce, cu 20 panţirĭ.
30 — Velŭ Căpitanŭ de Neamţu, cu 20 panţirĭ.
30 — Velŭ Căpitanŭ de Trotuşŭ, cu 30 panţirĭ.
20 — Velŭ Căpitanŭ de Agĭudŭ, cu 15 panţirĭ.
30 — Vorniculŭ de Vrance, cu 15 panţirĭ.
30 — Başbulubaşa de Focşanĭ, cu 50 slujitorĭ.
120 şase căpitanĭ otŭ Focşanĭ, cîte 20 leĭ dă căpitanŭ, cu 300 slujitorĭ, cîte 50 slujitorĭ de steagŭ.
30 — Căpitanŭ de menzilŭ otŭ Focşanĭ.
50 — Velŭ Căpitanŭ dă Tecucĭ, cu 50 slujitorĭ.
30 — Velŭ Căpitanŭ de Covurluiŭ, cu 50 slujitorĭ.
30 Başbulubaşa otŭ Galaţĭ, cu 50 slujitorĭ.

[1] Bosniacĭ, Boşnegiĭ.

Leĭ banĭ noĭ	
60	treĭ bulubaşĭ otŭ Galaţĭ, cîte 20 leĭ, cu 150 slujitorĭ, cîte 50 slujitorĭ dă steagŭ.
30	Căpitanŭ de menzilŭ otŭ Gălaţĭ.
50 —	Căpitanŭ de Puţănĭ, cu 200 călăraşĭ menzălgiĭ.
30	Căpitanŭ de Sohuluĭ *(sic)*, cu 100 călăraşĭ menzălgiĭ.
50	Căpitanŭ de menzilŭ otŭ Bărladŭ.
50	Căpitanŭ de menzilŭ otŭ Vasluĭ.
100 —	Velŭ Căpitanŭ de Grecenĭ, cu 30 de săimenĭ.
50	Velŭ Căpitanŭ de Codru, cu 20 de săimenĭ.
10	Căpitanŭ otŭ Fălciĭ, cu 70 călăraşĭ.
10	Căpitanŭ otŭ Huşĭ, cu 60 slujitorĭ.
20	Velŭ Căpitanŭ de Soroca, cu 30 slujitorĭ.
10 —	Sotniculŭ otŭ Soroca, cu 20 cazacĭ.
10	Vătatŭ de îmblătorĭ, cu 15 îmblătorĭ.
15 —	Căpitanŭ otŭ Iarova, cu 30 căzacĭ.
15	Căpitanŭ otŭ Japca, cu 30 călăraşĭ.
30	Căpitanŭ de Heru, cu 60 călăraşĭ.
15 —	Căpitanŭ otŭ Cosăuţĭ, cu 50 căzacĭ.
15	Căpitanŭ otŭ Văsălcăŭ, cu 50 căzacĭ.
15	Căpitanŭ otŭ Rughĭ, cu 20 căzacĭ.
15	Căpitanŭ otŭ Săneteuca, cu 20 călăraşĭ.
15	Căpitanŭ otŭ Cernila, cu 18 călăraşĭ.
15	Căpitanŭ otŭ Vadulŭ Raşcovuluĭ, cu 20 căzacĭ.
15 —	Căpitanŭ otŭ Salce, cu 15 căzacĭ.
15 —	Căpitanŭ otŭ Vărtejănĭ, cu 15 călăraşĭ.
15 —	Căpitanŭ otŭ Soluncenĭ, cu 15 călăraşĭ.
15 —	Căpitanŭ otŭ Volăvneţŭ, cu 15 căzacĭ.
15	Căpitanŭ otŭ Vadu Nimereuca, cu 15 căzacĭ.
50	Velŭ Căpitanŭ de Coţmanĭ, cu 30 slujitorĭ.
15	Căpitanŭ otŭ Chesălăŭ, cu 20 călăraşĭ.
15	Căpitanŭ otŭ Hlivişte, cu 20 călăraşĭ.
15	Căpitanŭ otŭ Costeştĭ, cu 20 călăraşĭ.
15 —	Căpitanŭ otŭ Sarapciŭ, cu 20 călăraşĭ.
15	Căpitanŭ otŭ Subraneţĭ cu 20 călăraşĭ.
15	Căpitanŭ de băranĭ otŭ Cernăuţĭ, cu 50 de băranĭ.

Leĭ banĭ noĭ.	
10 —	Vătafŭ de înblătorĭ, cu 30 de înblătorĭ.
50	Vornicŭ de Cîmpulungu-Rusăscŭ, cu 15 panţirĭ.
20	Velŭ Căpitanŭ de Iubăneştĭ, cu 50 panţirĭ.
20	Velŭ Căpitanŭ de Dorohoiŭ, cu 30 slujitorĭ.
50 —	Căpitanŭ de menzilŭ otŭ Ştefăneştĭ i Crasnaleuca.
20	Velŭ Căpitanŭ de Cĭuhorŭ, cu 30 slujătorĭ.
30	Căpitanŭ de Tabără, cu 100 călăraşĭ menzălgiĭ.
30	Căpitanŭ de Răzina, cu 110 călăraşĭ menzălgiĭ.
20	Căpitanŭ de Bălăneştĭ, cu 40 călăraşĭ.
20	Căpitanŭ de Măgură, cu 50 călăraşĭ.
20 —	Căpitanŭ de Răsipenĭ, cu 20 călăraşĭ.
20	Căpitanŭ de Boldureştĭ, cu 100 călăraşĭ.
20	Căpitanŭ de Sineştĭ i Mirceştĭ, cu 50 călăraşĭ.
100	Velŭ Căpitanŭ de Eşĭ.
100	Poroşnicŭ.
80	Başĭ bulubaşŭ hătmănescŭ, cu 53 slujitorĭ.
300 (?)	treĭ bulubaşĭ, cu 159 slujitorĭ, cîte 2 de steagu.
30	Başbulubaşŭ dinŭ Curte, cu 33 slujitorĭ.
20	Başbulubaşŭ dinŭ Curte, cu 33 slujitorĭ.
20	Căpitanŭ de drăganĭ, cu 23 slujătorĭ.
20	Sotniculŭ, cu 53 slujitorĭ.
100	cincĭ căpitanĭ de Arnăuţĭ, cîte 20 leĭ, cu 100 Arnăuţĭ, cîte 20 la steagu.
50	Căpitan de vănătorĭ, cu 53 vănătorĭ.
1	polŭ de totŭ slujitorulŭ ce să arată la rănduiala Hăt. la fieştecare zapciŭ.
1 —	dinŭ 15 leĭ ce să dă de la Visterie pentru cumpăratulŭ cailorŭ de menzilŭ pe cîţĭ caĭ noĭ să vorŭ cumpăra, iarŭ pe caĭ vechĭ să dea căpitanulŭ de menzilŭ cîte polŭ leŭ de calŭ, socotindu-să doĭ dreptŭ unulŭ.
50	Căpitanŭ de menzilulŭ Eşiĭ.
10	Vătafŭ de vărnicerĭ i de pisărarĭ *(sic)*.
10	Vătafŭ de cărămidarĭ i de olarĭ.
30	Calfa de teslarĭ.
30	Calfa de zidarĭ.

Şi aceştĭ doĭ vătajĭ şi doao calfe să poarte de grijă ca orĭcuĭ arŭ trebui să cumpere varŭ, piatră, cărămidă, cumŭ şi cine arŭ avè trebuinţă să tocmască zidarĭ şi teslarĭ prinŭ marafetulŭ zapciilorŭ, făcăndŭ tocmală, eĭ să dè samă de orĭce pagubă s'arŭ întîmpla, orĭ de arŭ fugi vre uniĭ, orĭ de arŭ mînca bani, saŭ de n'arŭ isprăvi lucrulŭ. Şi, aceştĭ doĭ vătajĭ şi doao calfe fiindŭ scutiţĭ dă birŭ şi de alte angăriĭ, să è fieştecare vătafŭ saŭ calfă dinŭ preţulŭ marfiĭ saŭ a lucruluĭ cîte unŭ banŭ de leŭ.

Patru culucurĭ să pue Hatmanulŭ la patru locurĭ: la Tătăraşĭ, la Feredei, la Broştenĭ şi la Muntenime, cîte 4 slujitorĭ şi unŭ zapciŭ la fieştecare locŭ, şi fieştecare culucŭ să scoată doao fănare înŭ fieştecare sară, şi mahalagii să dè cîte optŭ parale dă fănarŭ pă toată sara cîndŭ i-a veni rîndulŭ după izvodŭ de mahalagiĭ cu iscălitura Hatmanuluĭ, nerămăindŭ nime scutitŭ, orĭce braslă s'arŭ numi, afară numaĭ casăle boerilorŭ, mazililorŭ, neguţătorilorŭ i ruptaşilorŭ i femeĭ fără de bărbatŭ şi fără dă fečorŭ de slujbă, să nu să supere.

Totŭ venitulŭ Hătmănii ce s'aŭ socotitŭ pe unŭ anu, să dè fieştecare pe giumătate la Sfăntu Gheorghe şi pe giumătate la Sfăntu Dimitrie, şi zapcii č-orŭ fi datŭ poclonŭ pe polŭ anu, de va vrè Hatmanulŭ să-lŭ schimbe piste vreme, să i să întoarcă poclonu, poprindŭ Hatmanulŭ numaĭ pe cîtă vreme va fi stătutŭ zapciŭ.

2 trunchiurĭ i 2 crăşme să fie scutite de toate angăriile i de agĭutorinţă.

Venitulŭ Postelnicii ceĭ Marĭ.

Leĭ banĭ noĭ	
1000	dinŭ vama gospodŭ, iarŭ, de să va vinde, să dè de la săne muşterii ce vorŭ cumpăra vama, piste suma cumpărătoriĭ.
500	dinŭ ocna gospodŭ, iarŭ, de să va vinde, să dè de la sine muşterii ce cumpără vama, piste suma cumpărăturiĭ.
1000	dinŭ una parà ce s'aŭ rînduitŭ la havaeturile boe-

Leĭ banĭ noĭ.	
	riilorŭ, dinŭ cincĭ parale pe leŭ, răsura agiutorinţiĭ.
500 —	dinŭ una parà ce s'aŭ rînduitŭ la havaeturile boeriilorŭ, dinŭ cincĭ parale pe leŭ, răsura mucareriuluĭ.
250	leafa pe lună de la Visterie, cu pecetluită gospodŭ.
100	Avaetu caftanuluĭ dregătorii, de la Velŭ Logofătŭ şi pănă la Velŭ Vist.
80	Avaetulŭ de la Velŭ Banŭ şi pără la starostele dă Cernăuţĭ.
50	Avaetulŭ de la Velŭ Medelnicerŭ şi păr' la Vornicŭ de Botoşanĭ.
30	Avaetulŭ de la Velŭ Căpitanŭ de lefeciĭ şi pără la 3 Logofătŭ.
15	Avaetulŭ de la Vătafulŭ de aprozĭ şi pără la 3 Vist.

Venitulŭ Visternicii ceĭ Marĭ.

1000	dinŭ vama dinŭ Ocnă.
300	la fieştecare čfertŭ dinŭ polŭ parà ce s'aŭ rînduitu la avaeturile boerilorŭ, dinŭ 5 parale de leŭ, răsura zlotaşilorŭ, bezŭ răsura mazilĭ i a ruptelorŭ.
1000	dinŭ una parà ce s'aŭ rînduitŭ la havaeturile boeriilorŭ, dinŭ cincĭ parale de leŭ, răsura agiutorinţiĭ.
500	dinŭ una parà ce s'aŭ orînduitŭ la havaeturile boeriilorŭ, dinŭ cincĭ parale de leŭ, răsura mucareriuluĭ.
150	cu pecetluitŭ gospodŭ, dinŭ treĭ slujbi, desătina, goştina, vădrăritulŭ, cîte 500 leĭ dinŭ slujbă.
	Răsurile dăjdilorŭ mazililorŭ i ruptaşilorŭ.

Venitulŭ Spătării ceĭ Marĭ.

— 3	de totŭ drobulŭ i steţie de sare i de coteţŭ care să strigă drobu, ce s'a vinde şi s'a rădica dinŭ

Leĭ banĭ noĭ.

măglă, să dė cumpărătorulŭ, orĭcine arŭ fi, măcarŭ cu banĭ gata de va cumpăra, saŭ veresiia, saŭ măcarŭ şi cămăraşi de ocnă, de vorŭ rădica sare dinŭ măglă cu cheltuiala lorŭ, să plătească fieştecine acestŭ venitŭ, cîte treĭ banĭ.

Venitulŭ Bănii ceĭ Marĭ.

3 de totŭ drobulŭ i steţie de sare i de coteţŭ care să strigă drobu, ce s'a vinde şi s'a rădica dinŭ măglă, să dė cumpărătorulŭ, orĭcine arŭ fi, măcarŭ cu banĭ gata de va cumpăra, saŭ veresiia, saŭ măcarŭ şi cămăraş de ocnă, de vorŭ rădica sare dinŭ măglă cu cheltuiala lor,ŭ să plătească fieştecine acestŭ venitŭ, cîte treĭ banĭ.

Venitulŭ Păhărnicii ceĭ Marĭ.

1 de toată bute cu vinŭ ce vine din gĭosŭ înŭ tîrgulŭ Iaşiĭ, cumŭ şi de la alte potgoriĭ asămene, afară dinŭ vinaţele ce vorŭ fi de prinŭ pregiuru Eşuluĭ, iarŭ de poloboсŭ pe giumătate; însă părintele Mitropolitŭ, episcopiĭ şi toţĭ veliţi boerĭ, cu boeriĭ şi fără de boeriĭ, pîră la Velŭ Comisŭ, cumŭ şi gĭupănesăle sărace ce le or fi fostŭ boeriĭ pără la acastă dregătorie, să nu dė leu de bute pe dreptŭ vinulŭ ce vorŭ avė dinŭ viile lorŭ; iarŭ cariĭ dinŭ boeriĭ aceştia va numi niscareva vinŭ a oamenilorŭ săĭ saŭ a altorŭ oamenĭ streinĭ pe numele săŭ, aflăndu-să de Velŭ Pah., să aibă a lua venitulŭ Păhărnicii îndoitŭ de la acelŭ cu vinulŭ.

Dinŭ ortulŭ stărostescŭ de la Putna să iă Velŭ Pah. pe giumătate.

Venitulŭ Stolnicii ceĭ Marĭ.

2 — de totŭ pogonulŭ de tiutiunŭ, pogonăritŭ cu măsura ce este înŭ Visterie, făcîndu-să şi şfărĭ cu

Leĭ banĭ noĭ.

pecete gospodŭ, şi, dinŭ totŭ venitulŭ č-a cuprinde orĭ înŭ vănzare orĭ înŭ credinţă, să ià Velŭ Stolnicŭ doĭ banĭ, iarŭ unŭ banŭ să va da luĭ Velŭ Medelnicerŭ.

Venitulŭ luĭ Velŭ Cămănarŭ.

Velŭ Cămănarŭ va lua venitulŭ camenıĭ după cumŭ să cuprinde înŭ condică, afară din tîrgurile ce sîntŭ date altora.

Să ià de toată vita ce s'a tăia la trunchiŭ cîte o parà, şi de oae, capră cîte unŭ banŭ, avîndŭ purtare de grijă să să afle carne îndestulŭ, şi să fie scutitŭ de birŭ.

1 fieştecare pităriţă ce va vinde pîine, pe treĭ lunĭ unŭ čfertŭ.

55 adică 20 zăr[macupĭ], starostele de Jidovĭ, cu toată breasla jădovască, pă treĭ lunĭ unŭ cfertŭ.

20 starostele de Armenĭ, cu toată brasla armenească, pe treĭ lunĭ unŭ čfertŭ.

50 vătafulŭ de chiragiĭ i de cărăuşĭ, urmîndŭ vătafulŭ cu carte după rînduiala condiciĭ ce arată pentru venitu săŭ, şi să fie scutitŭ de birulŭ Visterii.

80 starostele de neguţătorĭ streinĭ, şi să fie scutitŭ de birŭ.

8 optu starostĭ, însă starostele de cibotarĭ ce lucrează săftieni, i starostele de cibotarĭ ce lucrează teletinŭ, i starostele de tălpălarĭ, i starostele de cojocarĭ, i starostele de bărbierĭ, i staroste de sucmănarĭ cu starostele de abagerĭ i şlicarĭ, şi aceştĭ optu va da fieştecare pocclonu săŭ, cîte doĭ polŭ leĭ do *(sic)* omŭ într'unŭ anŭ, cîte zăci leĭ pe čfertŭ, pi treĭ lunĭ unŭ čfertŭ, şi fieştecare, fiindŭ scutitŭ de biru Visterii, să ià şi carte gospod de starostie bresleĭ sale.

Leĭ banĭ noĭ	
	Toate aceste poclone, începîndu-să de la Ghenarŭ, să dė fieştecare poclonŭ ce s'aŭ arătatŭ, însă pe treĭ lunĭ unŭ čfertŭ.
30	de toată cărčma înŭ săptămîna ča mare, la începutulŭ postuluĭ mare, pecete agească, însă să poarte de grijă înŭ totŭ postulŭ ca să nu fie la crăşme adunăturĭ cu beţie şi cu ţiganĭ.
45 —	de la vinovaţiĭ ce să vorŭ închide înŭ grosŭ, cîndŭ să vorŭ slobozi, afară de vinovaţi ce să vorŭ închide pentru birŭ şi pentru datorie.
	doao trunchiurĭ i doao crăşme să aibă dum. Velŭ Agă, scutite de toate angărele i de agiutorinţă.

Rănduiala fănarilorŭ i culucurilorŭ.

Treĭ fănari Tîrgulŭ-de-susŭ.
Unŭ fănaru Tîrgulŭ Făiniĭ.
Treĭ fănare Bărboiŭ.
Doao fănare Băibărăcărie.
Unŭ fănarŭ Cizmărie.
Cincĭ fănare Tîrgulŭ-de-gĭosŭ.
Patru fănare Podu-Vechiŭ.
Doao fănare Uliţa-Mare.

Şi fieştecare dughengiŭ, cîndŭ i-a veni răndulŭ, să dė optŭ parale de fănarŭ, adecă doao parale pentru lumănărĭ şi şasă parale fanaragiuluĭ, însă dum. Velŭ Agă să pue oamenĭ de credinţă ca să păzască fănarulŭ.

Culucurĭ.

Velŭ Cămăraşŭ,

Leĭ banĭ noĭ.	
110 —	Hahamŭ-başa într'unŭ anŭ.
110 —	Starostiĭ de Jidovĭ, tijŭ.
30	Starostele de Armenĭ, tijŭ.
100 —	Starostele de neguţătoriĭ streinĭ fără birŭ.
50	Starostele de cuimgiĭ[1],

[1] Cuiungiĭ.

Leĭ banĭ noĭ	
	Toată cheltuiala cămăriĭ, după preţul ce-ĭ va pune Domnulŭ.

Velŭ Gramaticŭ.

150 —	leafă pe lună de la Visterie.
250	dinŭ una parà ce s'aŭ rînduitŭ la veniturile boeriilorŭ, dinŭ cincĭ parale răsurile agĭutorinţiĭ.
150	din una parà ce s'aŭ rănduitŭ la veniturile boeriilorŭ, dinŭ cincĭ parale răsurile mucareruluĭ.

Velŭ Sărdarŭ.

30	Căpitanulŭ de călăraşĭ mezilgiĭ otŭ bărăiacu, cu 110 călăraşĭ.
30	Căpitanulŭ de călăraşĭ mezilgiĭ otŭ Gangura, cu 80 călăraşĭ.
30	Căpitanulŭ de călăraşĭ mezilgiĭ otŭ Chişinăŭ, cu 110 călăraşĭ.
30 —	Căpitanulŭ de călăraşĭ sărdăreştĭ, cu 150 călăraşĭ.
50	Căpitanulŭ de Jora, cu 50 călăraşĭ.
30	Velŭ Căpitanŭ de Lăpuşna, cu 30 panţirĭ.
20	Căpitanulŭ de călăraşĭ menzilgiĭ otŭ Lăpuşna, cu 80 panţirĭ.
30 —	Căpitanulŭ de Orheiŭ, cu 30 panţirĭ.
2 —	de totŭ satulŭ într'unŭ anŭ, otŭ Lăpuşna, Orheiŭ, însă unŭ leŭ la Sfântu Gheorghe i unŭ leŭ la Sfântu Dimitrie.
	Poclonu de la vătafulŭ de călăraşĭ i de chirigiĭ după cumŭ să va putè tocmi, şi vătafulŭ va urmà cu carte gospodŭ după rănduiala condiciĭ.

Părcălabulŭ de Galaţĭ.

20	de totŭ carulŭ saŭ căruţa saŭ carŭ mocănescŭ, orĭ cu ce felŭ de marfă va fi, ce va veni înŭ ţară de peste hotaru, orĭ de a descărca orĭ de

Leĭ	banĭ noĭ	
		a trece, şi, luîndŭ cărţulie, să fie nesupăratŭ înŭ toată ţara.
20		părcălăbie, de totŭ carulŭ i căruţa saŭ carŭ mocănescŭ, orĭ cu ce altŭ felŭ de marfă arŭ fi, care nu să arată anume, eşindŭ dinŭ ţară peste hotarŭ, afară din zahereaoa mucaesè şi afară dinŭ zahereaoa ce să va descărca înŭ Tîrgulŭ Galaţilorŭ pentru îndestularea noroduluĭ.
		6 ocă sare de totŭ carulŭ mare ce va discărca înŭ Galaţĭ, iarŭ dinŭ carulŭ micŭ pe gĭumătate.
30		de polobocu cu miere.
20		de carulŭ cu scândurĭ, iarŭ de ceilaltă chereştè să plătească cîndŭ să va încărca înŭ corabie într'acestu chipŭ, însă:
	20	de 7 dulapĭ.
	20	de 20 grinzĭ.
	20	de 100 drugĭ.
—	20	20 de tumurugĭ.
—	20	100 sticerĭ de bradŭ.
—	20	90 matracurĭ.
1		polŭ de toată corabiia ce leagă la schelă şi să încarcă.
2		de oaia ce cumpără streiniĭ şi trecŭ piste hotarŭ, afară dinŭ mumbaeoa înpărătească.
		Poclonulŭ cărăuşii, asămenea ca la Sărdărie.

Pripasurile de Ţănutŭ Covurluiulŭ, după condică.

Leĭ	banĭ noĭ.
1	de saculŭ cu făină de la neguţitorulŭ ce trece dinŭ ţară piste hotarŭ.
3	de chila dă malaiŭ, orzŭ, popuşoiŭ, de la neguţitorulŭ ce încarcă pînŭ corăbiĭ şi trece piste hotarŭ.

Stărostiia Putneĭ.

24 de toată vie a fieştecăruia birnicŭ ţăranŭ la vreme culesuluĭ, însă numaĭ dinŭ podgorie Odobeşti-

Leĭ banĭ noĭ

lorŭ i a Crucii i a Ţifeştilorŭ păr̆ă la Trotuşŭ, pentru vadra starostească, iarŭ viile mănăstireştĭ, boereştĭ, neguţitoreştĭ, mazileştĭ şi ruptăşăştĭ să nu să supere.

3 Ortulŭ stărostescŭ de totŭ carulŭ cu vinŭ ce să încarcă, iarŭ de la aceste potgoriĭ arătate maĭ susŭ, pînă înŭ Trotuşŭ, însă de carŭ, iarŭ nu de vasŭ, şi numaĭ de la ceĭ ce plătescu cu vădrăritŭ, să ia aceştĭ banĭ, cumŭ şi pe vinulŭ ce rămîne pinŭ crăcme să ia de vasŭ mare de la o sută de vedri înŭ susŭ, iarŭ pe alte vasă maĭ micĭ şi poloboace să nu să supere, iarŭ de la Trotuşŭ înŭ susŭ să nu supere, nicĭ de la carăle cu vinŭ ce vorŭ fi cu vinaţŭ de la alte Ţinuturĭ şi vorŭ trece pe Ţinutul Putneĭ, să nu dė acestŭ venitŭ.

20 Părcălăbie, de totŭ carulŭ i căruţa, saŭ carŭ mocănescŭ, cu orĭce felŭ de marfă arŭ fi, care nu să arată anume, eşindŭ dinŭ ţară piste hotarŭ, afară dinŭ zahereaoa mucaesė şi afară dinŭ zahereaoa ce să va descărca înŭ tărgulŭ Focşanilorŭ pentru îndestularea noroduluĭ.

Poclonu vătafuluĭ de cărăuşĭ, asemene ca la Sărdărie.

2 Să ia de toată oaia ce cumpără neguţitori şi petrecŭ peste hotarŭ, afară dinŭ mumbaeoa înpărătéască, adecă doĭ banĭ.

Pripasurile dinŭ totŭ Ţinutulŭ Putneĭ, după condică.

Stărostiia de Cernăuţĭ.

15 de boŭ, vacă de neguţătorie ce va trece înŭ ceia parte peste hotarŭ, în Ţara Leşască, iarŭ pămînteni ce ducŭ vite înŭ Ţara Leşască de vănzari, pe cîtŭ n'orŭ putė vinde şi le vorŭ aduce înnapoĭ, să nu să supere.

Leĭ	banĭ	noĭ	
		20	de calŭ, iapă, asemenea.
		2	de oaie, capră, tijŭ.
		3	de rămătorulŭ ce va trece înŭ ceia parte, înŭ Ţara Leşască.
	2		de totŭ satulŭ într'unŭ anŭ, însă un leŭ la Sfăntu Gheorghe şi unŭ leŭ la Sfăntu Dimitrie.
			Părcălăbie după condicĭ
			Pripasurile după condicĭ.
			Poclonulŭ vătafuluĭ de cărăuşĭ i de chiragiĭ, tijŭ.
			Şi dintr'acestŭ venitŭ a stărostii să aibă a da luĭ Velŭ Armaşŭ 500 leĭ pe anŭ, pă treĭ lunĭ unŭ čfertŭ, cîte 125 leĭ de čfertŭ, şi să maĭ dè 240 leĭ luĭ Velŭ Căpitanŭ de Coţmanĭ, cîte 20 leĭ pe lună şi 240 leĭ luĭ Velŭ Şătrarŭ, cîte 20 leĭ pe lună, iarŭ pentru 4 banĭ ce lua căpitanulŭ de Coţmanĭ de totŭ carulŭ ce vinè oameniĭ dinŭ Ţara Leşască şi încărca fănŭ şi lemne şi le trecè piste hotarŭ, să lipsească, nicĭ să aibă voe, fiindŭ hotărăre ca numaĭ pămînteniĭ să ducă cu carăle lorŭ fînŭ şi lemne, cariĭ ca nişte pămînteni să nu să supeŗe cu nicĭunŭ avaetŭ şi pe lemne, iarŭ ceĭ dinŭ Ţara Leşască să fie popriţĭ.

Velŭ Medelnicerŭ.

Va lua a tria banŭ din soma slujbiĭ pogonărituluĭ, de tiutiunŭ, după cumŭ arată la venitulŭ luĭ Velŭ Stolnicŭ.

Velŭ Portarŭ.

Leĭ	banĭ	noĭ	
150			leafă pe lună de la Vist., cu pecete gospodŭ.
250			dinŭ una parà ce s'aŭ rănduitŭ la havaeturile boeriilorŭ, dinŭ cincĭ parale de leŭ răsura agiutorinţeĭ.
150			la mucarerĭ, asămenea.

Leĭ banĭ noĭ

Poclonulŭ dă la fieştecare portărelŭ într'unŭ anŭ, avîndŭ cincĭzăcĭ dă portăreĭ.

1 polŭ pe anŭ de la fieştecare uşerelŭ.

Velŭ Clucerŭ.

4 de toată stîna ce să vorŭ afla înŭ partea munteluĭ pără înŭ Siretŭ, însă hrisoavele ce arŭ fi înnoite de Domnu, să să păzască.

Sulgeriia cea Mare.

6 — de totŭ rămătorulŭ ce va trece peste hotarŭ, orĭ pe unde.

Velŭ Jicnicerŭ.

500 dinŭ părcălŭbie Galaţilorŭ, pă treĭ lunĭ unŭ čfertŭ, cîte 125 leĭ la čfertŭ.

Velŭ Pitarŭ.

500 — dinŭ părcălăbie Gălaţilorŭ, pă treĭ lunĭ unŭ čfertŭ, cîte 125 leĭ la čfertŭ.

Velŭ Şătrarŭ.

240 dinŭ stărostiia Cernăuţuluĭ, cîte 20 leĭ pe lună.

Velŭ Armaşŭ.

5 de la fieştecare armăşelŭ pe anŭ, pe treĭ lunĭ unu čfertŭ.

1 polŭ de totŭ dărăbanulŭ şi puşcaşulŭ, pă treĭ lunĭ unŭ čfertŭ.

7 — polŭ de la vinovaţiĭ ce să vorŭ slobozi dinŭ temniţă, din care

1 — polŭ să dè isprav. de Armaşĭ.

60 păzitorilorŭ.

Leĭ banĭ noĭ	
10	de la ispravnicĭ de Armaşŭ, poclonŭ pe čfertŭ.
	Intreiala de la Armaşi ce mergu cu treapădŭ.
500 —	dinŭ stărost. de Cernăuţĭ pă treĭ lunĭ čfertŭ, cîte 125 leĭ la čfertŭ.
	Rînduiala tălharilorŭ să să urmeză după hotărîrîrea condiceĭ.
250	dinŭ una parà dinŭ răsura agiutorinţeĭ.
150	dinŭ mucarerŭ, tijŭ.

Velŭ ispravnicŭ de Curte.

250	dinŭ una parà, răsura agĭutorinţeĭ.
150	dinŭ mucarerŭ, tijŭ.
	cheltuiala Curţiĭ gospodŭ.
	Ţiganiĭ gospodŭ.

Velŭ Cuparŭ.

45	buorulŭ de toată cărčma mare saŭ mică, ce să vorŭ afla înŭ toată ţara, orĭ pe la tărgurĭ, orĭ pe la ţară, odată într'unŭ anŭ, începîndu-să de la luna luĭ Ghenarŭ.
30	leafă pă lună, dinŭ Visterie.

Velŭ Vameşŭ.

60	leafa pă lună dinŭ bani vămiĭ, bezŭ zece leĭ leafa gramaticuluĭ vămiĭ i baniĭ cărţuliilorŭ.

Vor. de Botoşanĭ.

A treia banŭ dinŭ soma mortasipii Botoşanilorŭ.

Rănduıala dregătorii isprăvniceştĭ după condică, afară dinŭ părcălăbie, fiindŭ hotărîre numaĭ la margine să să ià.

Velŭ Căpt. de lefecıĭ.

Leĭ banĭ noĭ	
1	polŭ de totŭ slujitorulŭ, într'unŭ anŭ, cu 159 slujitorĭ, strajă a treia sară.
30	leafă pă lună otŭ Vist.

Leĭ banĭ noĭ

Velŭ Căpt. de dărăbanĭ.

1 polŭ de totŭ slujitorulŭ într'unŭ anŭ, cu 159 slujitorĭ strajă a treia sară.

25 leafă pă lună otŭ Vist.

Vtori Logofătŭ.

2 de toată piatra la hotărîtulŭ moşiilorŭ, afară dinŭ doĭ leĭ a Vorniculuĭ de Poartă, saŭ alţĭ hotarnicĭ.

5 — polŭ, adică doĭ zărĭ, de totŭ hrisovulŭ de întăritură de moşie saŭ dă întăritură pe hotarnică, protocălindu-să de Velŭ Logftŭ, pe cîte moşiĭ vorŭ întra într'acelŭ hrisovŭ, de toată moşiia să ia cîte doĭ zărĭ, afară dinŭ cheltuiala hrisovuluĭ, fiindŭ iscălitŭ şi dă gospodŭ, şi, trecîndŭ 2. Logft. la condică, să iscălească, arătîndŭ că aŭ trecutŭ la condică.

30 de toată cartea gospodŭ de hotărîtŭ, afară dinŭ cincĭ parale scriitoruluĭ, care, fiindŭ protocolită dă Velŭ Logftŭ, să iscălească şi 2. Logftŭ dinŭ dosŭ, ca să să nu facă printr'altă mînă.

20 leafă pe lună otŭ Vist.

Vtori Post.

40 leafă pă lună otŭ Vist.

Vtori Spătarŭ.

Părcălăbie, după condică, a Ţinutuluĭ Fălciiuluĭ, a Grecenilorŭ i a Bacăuluĭ.

240 dinŭ venitulŭ Sărdării pe anŭ, însă cîte 20 leĭ pe lună.

Vtori Vist.

250 — dinŭ una pară răsura agiutorinţeĭ.

Leĭ banĭ noĭ.

150 — dinŭ mucarerŭ, tijŭ.
150 — dinŭ polŭ parà la fieştecare čferţŭ.

Logofeţiia a treilea.

5 - polŭ, adică doĭ zărĭ, de hrisovŭ de moşie ce s'aŭ hotărîtŭ cu giudecata Divanuluĭ, fiindŭ protocolitŭ de Velŭ Logftŭ şi iscălitŭ de gospodŭ, şi să protocolească şi 3[tu] Log. maĭ gĭosŭ, şi, trecîndu-să la condica sa, să iscălească condicarulŭ dinŭ dosŭ, însă, pe cîte moşiĭ vorŭ întra înŭ hrisovŭ, dă toată moşiia să ià doĭ zărĭ, afară dinŭ cheltuiala hrisovuluĭ.

5 polŭ, adecă doĭ zărĭ, de hrisovŭ, de alte pricinĭ ce să hotărăscŭ cu Divanulŭ gospodŭ, protocolindu-să de Velŭ Logftŭ i de 3. Logftŭ i de condicarulŭ, după urmarea celoralalte, fiindŭ iscălitŭ şi de gospodŭ, iarŭ, fiindŭ numaĭ cu pecete, să ià unŭ zărŭ.

De hrisovulŭ de milă, socotindu-să cîtŭ coprinde mila, să ià zečuiala, afară dinŭ cheltuiala hrisovuluĭ.

De anaforale de moşiĭ saŭ orĭ de ce pricină, întărindu-să cu pecete gospodŭ şi iscălitura gospodŭ să ià unŭ zărŭ, iarŭ, fiindŭ numaĭ cu pecete, polŭ galbănŭ, afară de cheltuiala scriitoruluĭ.

30 de carte de jalobă orĭ legată orĭ daşnică, afară dinŭ cincĭ parale a scriitoruluĭ.

Vătafulŭ de aprozĭ.

30 poclonulŭ de la is. de aprozĭ.
2 polŭ poclonulŭ pe anŭ de la fieştecare aprodŭ.
Inplineala.
Intreiala.

Ceauşulŭ de aprozĭ.

Asămene însă să înpartă dinŭ totŭ venitŭ, doĭ banĭ vătafuluĭ şi unŭ banŭ ceauşu.

Vătafulŭ de copiĭ.

Leĭ banĭ noĭ.	
	Asămene.
30 —	Poclonŭ pe ănŭ de la ispravnicu.
15 —	de la stegarŭ.
	de la copii dinŭ casă, după hrisovŭ.

Vor. gospodŭ.

40 —	leafă pă lună otŭ Vist.
	a treia banŭ dinŭ mortasăpiia Botoşanilorŭ, bezŭ pe atîta ce s'aŭ datŭ Vornicului.

Logofătulŭ za Vist.

20	leafă pă lună otŭ Vist.
250 —	dinŭ una parà răsura agiutorinţiĭ.
150 —	dinŭ mucarerŭ tijŭ.
5	zărĭ de la Velŭ Logftŭ pîn' la Velŭ Medelnicerŭ, pe carte gospodŭ de venitŭ boerii după condică.
4 —	zărĭ de la Velŭ Medelnicerŭ păr' la Velŭ Căpitanŭ de lefeciĭ, tijŭ.
2 —	zărĭ de la Velŭ Căpitanŭ pănă la celŭ dinŭ urmă, tijŭ.
4 —	zărĭ de la fieşte[care] isprav. ce să va face pe carte gospodŭ de is:
1 —	zărĭ de carte de milă.
1 —	leŭ de alte cărţĭ.
2	zărĭ de hrisovŭ ce să va face de la Visterie, afară dinŭ cheltuială.

Velŭ Căpt.. de Grecenĭ.

Răsurile dinŭ čfertŭ.
la agiutorinţă i la mucareru otŭ Vist.

Cărăuşie după condică i alte rănduelĭ după condică a isprăvnicii, afară de părcălăbie.

Vor. de Cîmpulungŭ otŭ Sučava.

Răsura dinŭ čfertŭ, iarŭ la agiutorinţă şi la mucarerŭ dinŭ Vist.
Rănduiala dregătorii isprăvniceştĭ după condică.

Velŭ Căpt. de Iaşĭ.

Leĭ banĭ noĭ	
15 —	leafă pă lună otŭ Vist.
	răsură dinŭ agiutorinţă i dinŭ mucarelŭ.

Vtori Paharnecŭ.

	Părcălăbie Dorohoĭ, Tecučulŭ, Neamţulŭ, după condică.
120 —	dinŭ venitulŭ părcălăbii Gălaţilorŭ pe anŭ, însă cîte zăci leĭ pă lună.

Vtori Stolnicŭ.

120	dinŭ venitulŭ ispravniciĭ Tecučuluĭ pe anŭ, însă cîte zăce leĭ pe lună.
	Mortasipiia după condică a tîrguluĭ Vasluiuluĭ.

Vtori Comisŭ.

30	leafă pe lună otŭ Vist.

Vtori Camaraşŭ.

40	leafă pe lună otŭ Vist.
240	dinŭ venitulŭ stărostii Putneĭ pe anŭ, însă cîte 20 leĭ pă lună.

Vtori Gramaticu.

30 —	leafă pă lună otŭ Vist.

Iş-čohodaru.

Lei	bani noĭ	
20	—	leafă pă lună otŭ Vist.
		cheltuiala iş-čohodării.

Treti Post.

20		leafă pe lună otŭ Vist.

4 3ťi Spat., însă fečiorĭ de boerĭ.

40	—	leafă pe lună otŭ Vist., cîte zăci leĭ dă omŭ, însă pă rîndŭ.

3ťi Vist.

100		la čfertŭ dinŭ polŭ pară, răsura dinŭ cincĭ parale.
150	-	dinŭ una pară, răsura agiutorinţeĭ.
100		dinŭ mucarelŭ tijŭ.

Diecii de Visterie.

400	—	din una pară răsura agiutorinţiĭ la doĭ sameşĭ.
200	—	tijŭ lorŭ dinŭ mucarerŭ.
400	—	la doĭ condicarĭ de peste o pară răsura din agiutorinţă.
200		tijŭ lorŭ din mucarerŭ.
300		la doĭ poslăduitorĭ de tablile Vist., dinŭ agiutorinţă tijŭ.
200	—	tijŭ lorŭ dinŭ mucarelŭ tijŭ.
300	—	la doĭ condicarĭ de cărţĭ dinŭ agiutorinţă tijŭ.
200	—	tijŭ lorŭ dinŭ mucarelŭ tijŭ.
300	—	la doĭ condicarĭ de lefile slujitorilorŭ otŭ agiutorinţă, tijŭ.
200	—	tijŭ lorŭ dinŭ mucarelŭ tijŭ.
300	—	la doĭ condicarĭ de zaherè i cherestè otŭ agiutorinţă tijŭ.
200		tijŭ lorŭ din mucarerŭ tijŭ.
1200	—	la 6 scriitorĭ de cărţile Vist., otŭ agiutorinţă tijŭ.

Leĭ	banĭ noĭ	
600		tijŭ lorŭ dinŭ mucarelŭ tijŭ.
800	—	la 4 zărafĭ, dinŭ agiutorință tijŭ.
200	-	tijŭ lorŭ, dinŭ mucarerŭ.
240	—	leafă pă lună la doĭ copiĭ ce păzăscŭ Visteria.
60	--	leafă de la Visterie la șase postelniceĭ, însă fečorĭ de boerĭ, dinŭ 12 postelniceĭ rănduițĭ, și șasă vorŭ fi nelipsițĭ pe polŭ anŭ, luîndŭ leafă cîte zăce leĭ pe lună, și apoĭ vorŭ întra ceialalțĭ șasă la răndŭ, iarășĭ cu ačastă rănduială.

Vtori Portarŭ.

20	—	leafă pe lună otŭ Vist.

Becerulŭ.

15		leafă pe lună otŭ Vist.

Velŭ Cahfegiŭ.

		Cahfenelele.
15	-	leafă pe lună otŭ Vist.

Divictarulŭ.

15	—	leafă pe lună otŭ Vist.
1	—	polŭ de hrisovu ce s'a pecetluitŭ.
—	9	de anaforà iscălită.
—	60	de anaforà pecetluită.
—	3	de carte.
	3	de pecetluiturĭ ce să facŭ pentru lăcuitori ce umblă pinŭ raià.
—	60	de pecetluite ce să daŭ la bresle.

Credincerulŭ.

10	—	leafă pe lună otŭ Vist.

Velŭ Ciubucciŭ.

Leĭ banĭ noĭ	
15	leafă pe lună otŭ Vist.

Velŭ Şărbecciŭ.

15	leafă pe lună otŭ Vist.

Stolniculŭ de Curte.

20 --	leafă pe lună otŭ Vist.

Ibrictarulŭ.

10	leafă pe lună otŭ Vist.

Sofragiu.

10	leafă pe lună otŭ Vist.

Samdangiu.

10 --	leafă pe lună otŭ Vist.

Rahtivanu.

20	leafă pe lună otŭ Vist.

3 Comisŭ.

10	leafă pe lună otŭ Vist.

3 Gramaticŭ.

15 -	leafă pe lună otŭ Vist.

3 Portarŭ.

15 —	leafă pe lună otŭ Vist.

Velŭ Căpitanŭ de Coţmanĭ.

50 —	dinŭ răsurile starosteluĭ de Cernăuţĭ la fieştecare čfertŭ.

Leĭ banĭ noĭ	
240 —	dinŭ venitulŭ starosteluĭ, cîte 20 leĭ pe lună.

Vor. de Cîmpulungu Rusăscu.

Răsurile čfert Cămpulungenilorŭ, iarŭ la agiutorință i la mucarelŭ dinŭ Visterie.

Velŭ Căpt. de Tecuču.

50 --	dinŭ răsurile isprav. la fieștecare čfertŭ.
	la agiutorință i mucarelŭ otŭ Vist.

Velŭ Căpt. de Codru.

Răsurile dinŭ čfertŭ.
la agiutorință i mucarelŭ otŭ Vist.
Pripasurile dinŭ olatulŭ Codruluĭ.

optŭ Vor. de Poartă.

40 —	leafă pe lună otŭ Vist., cîte 5 leĭ.
	optŭ scutelnicĭ.
2 —	de toată piatra la hotărîtŭ.
2 —	de prețuitŭ dughenĭ i casă de fruntè i locŭ sterpŭ i vie.
1	de prețuitŭ dughenĭ, casă, locŭ sterpŭ maĭ prostŭ i vie.
60	de prețuitŭ calŭ, boŭ, vacă, de vite micĭ pe giumătate.
	polŭ banĭ dinŭ zăce banĭ prețuite haine i altorŭ pojijiĭ, iarŭ, de s'a tîmplà să să trimità afară ca să prețăluiască, cheltuiala și osteneala cu Divanul să să hotărască, însă acestŭ venitŭ a prețăluituluĭ să să socotească afară de prețăluitŭ, pentru baniĭ Visterieĭ.

Logofătulŭ de taină.

Leĭ banĭ noĭ

10 pe lună leafă otŭ Vist.
doĭ scutelnicĭ, bezŭ alte rădicăturĭ i răsurĭ dinŭ agiutorinţă i dinŭ mucarerŭ.

Camaraşulŭ de izvoade.

10 — pe lună leafă otŭ Vist.
doĭ scutelnicĭ, bezŭ alte rădicăturĭ i răsurĭ dinŭ agiutorinţă i dinŭ mucarerŭ.
36 de pecetluiturile ce să daŭ pe bresle, dinŭ care 5 par. să ià vtori Cămăraşŭ i 5 par. Cămăraşulŭ de izvoade i 2 par. divictarulŭ.

Poroşnicu.

10 leafă pă lună otŭ Vist.
răsura la agiutorinţă i la mucarelŭ otŭ Vist.

Polcovniculŭ.

10 leafă pe lună otŭ Vist., iarŭ la agiutorinţă i la mucarelŭ otŭ Vist. dinŭ răsurĭ.
1 polŭ pe anŭ de la fieştecare slujitorĭ roşŭ.

Başŭ-Cĭohodaru.

10 leafă otŭ Vist.

Baş-bulubaşŭ de Curte.

25 leafă otŭ Vist.

Velŭ Căpitanŭ de Ropce.

20 la totŭ čfertulŭ din răsurile ispravniculuĭ, bezŭ alte rădicăturĭ i răsură dinŭ agiutorinţă i dinŭ mucarerŭ.

Velŭ Căpitanŭ de Neamţu.

Leĭ banĭ noĭ.	
30	la totŭ čfertulŭ dinŭ răsurile ispravniculuĭ, bezŭ alte rădicăturĭ i răsurĭ dinŭ agiutorinţă i dinŭ mucarelŭ.

Velŭ Căpitanŭ de Trotuşŭ.

30	dinŭ totŭ čfertulŭ, dinŭ răsurile ispravniculuĭ, bezŭ alte rădicăturĭ i răsurĭ dinŭ agiutorinţă i mucarelŭ.

Velŭ Căpitanŭ de Agĭudŭ.

20	dinŭ totŭ čfertulŭ, dinŭ răsurile isprav., bezŭ alte rădicăturĭ i răsurĭ dinŭ agiutorinţă i mucarelŭ.

Vorniciia Vrănciĭ.

Răsurile čferturilorŭ, cîtŭ vorŭ coprinde, a lăcuitorilorŭ de Vrance, bezŭ alte rădicăturĭ i răsurĭ dinŭ agĭutorinţă i mucarelŭ.

Velŭ Căpitanŭ de Cuvorluiŭ.

30	dinŭ răsurile isprav. la totŭ čfertulŭ, bezŭ alte rădicăturĭ i răsurĭ din agiutorinţă i mucarelŭ.

Velŭ Căpitanŭ de Lăpuşna.

30	dinŭ răsurile isprav. la totŭ čfertulŭ i bezŭ alte rădicăturĭ i răsurĭ dinŭ agiutorinţă i mucarelŭ.

Velŭ Căpitanŭ de Orheiŭ.

20	dinŭ răsurile isprav., la totŭ čfertulŭ, bezŭ alte rădicăturĭ i răsurĭ dinŭ agiutorinţă i mucarelŭ.

Velŭ Căpitanŭ de Soroca.

20	dinŭ răsurile isprav., la totŭ čfertulŭ i bezŭ alte rădicăturĭ i răsurĭ dinŭ agiutorinţă i mucarelŭ.

Velŭ Căpitanŭ de Dorohoiŭ.

Leĭ	banĭ noĭ	
20		dinŭ răsurile isprav., la totŭ čfertulŭ i bezŭ alte rădicăturĭ i răsurĭ dinŭ agiutorinţă i mucarelŭ.

Velŭ Căpitanŭ de Cĭuhurŭ.

25		dinŭ răsurile isprav., la totŭ čfertulŭ i bezŭ alte rădicăturĭ i răsurĭ dinŭ agiutorinţă i mucarelŭ.

Vtori Medelnicerŭ.

A şapte banŭ dinŭ mortasipiia Bărladuluĭ, cu mîna dumnealuĭ Velŭ Vist.

Vtori Clucerŭ.

A şapte banŭ dinŭ mortasipiia Bărladuluĭ, cu mîna dumnealuĭ Velŭ Vist.

Vtori Sulgerŭ.

A şapte banŭ dinŭ mortasipiia Bărladuluĭ, cu mîna dumnealuĭ Velŭ Vist.

Vtori Jicnicerŭ.

A şapte banŭ dinŭ mortasipie Bărladuluĭ, tijŭ.

Vtori Pitarŭ.

A şapte banŭ dinŭ mortasipiia Bărladuluĭ, tijŭ.

Vtori Şătrarŭ.

A şapte banŭ dinŭ mortasipiia Bărladuluĭ, tijŭ.

Vtori Armaşŭ.

10	—	Leafă pă lună otŭ Vist.

3 Armaşŭ.

Leĭ	banĭ noĭ.	
10	—	Leafă pă lună otŭ Vist.

Satărŭ-Başa.

7	—	Leafă pă lună otŭ Vist.

Saraĭ-Başa.

5		Leafă pă lună otŭ Vist.

Pivnicerulŭ.

15		Pivnicerŭ, leafă pe lună otŭ Vist.

Vătafulŭ de păhărniceĭ.

A şapte banŭ dinŭ mortasipiia Bărladuluĭ.

Dieciĭ de Divanŭ.

1	—	să ia de scrisŭ hrisovŭ, afară dinŭ cheltuiala.
—	60	de anaforà.
—	60	de carte de giudecată a veliţilorŭ boerĭ.
	15	de cărţĭ de jalobă i de hotărîtŭ.
	6	de scrisŭ răvaşŭ.

Condicarulŭ Dîvanuluĭ avîndŭ doao condice, una a luĭ vtori Logft: i una a luĭ 3 Logft.

Leĭ	banĭ noĭ.	
10		leafă pe lună otŭ Vist.
	30	să ià la hrisovŭ ce a trece la condică.
	15	dinŭ anaforale i de cărţĭ de judecată a veliţilorŭ boerĭ, scriindŭ dinŭ dosŭ cumŭ că s'aŭ trecutŭ la condică, şi să iscălească.

(Pecetea gospodŭ.)

1775,
Maiŭ 7. După cumŭ s'aŭ datŭ carte egumenuluĭ de la

Răchitoasa ca să è brudina de podulŭ stătătorŭ de la Mirceştĭ peste Săretŭ, care este să-lŭ facă elŭ.

Leĭ banĭ noĭ.	
30	de carulŭ mare încărcatŭ, cu boĭ, cu totŭ, orĭ cu ce felŭ de marfă.
15	de carulŭ micŭ încărcatŭ, cu boĭ cu totŭ.
— 3	de carulŭ mare deşărtŭ, cu boĭ cu totŭ.
6	de carulŭ micŭ deşărtŭ, cu boĭ cu totŭ.
— 3	de vita ce va trece neguţătoreşte, iarŭ de vitele lăcuitorilorŭ ce le ducŭ la tîrgurĭ să dè cîte 1 polŭ banŭ.
— 3	de omulŭ călare, iarŭ oamenii pe gĭosŭ ce orŭ trece să nu să supere.
— 30	de suta de oĭ.

1775,
Ghenarŭ 30. Carte ce s'aŭ datŭ părinteluĭ Mitropolituluĭ pentru venitulŭ ce are S[fân]ta Mitropolie d'ič dinŭ ocnă, cîte o parà de totŭ dropulŭ, după hrisovulŭ gospodŭ.

Dat-amŭ carte Domniĭ Mele cinst. preasfinţituluĭ şi alŭ nostru duhovnicescŭ părinte Svinţieĭ Sale chirŭ Gavriilŭ Mitropolitulŭ Moldoviĭ şi omuluĭ Preaosfinţieĭ Sale ce-lŭ va rîndui la ocnă, să fie volnicŭ cu carte Domnieĭ Mele a lua şi a strînge venitulŭ S[fin]teĭ Mitropoliĭ după miluirea ce are cu hrisovulŭ gospodŭ. Adecă cîte o parà să è de totu drobulŭ şi steţie ce să va striga drobu, şi, măcarŭ şi cu datorii ce să va da sare dinŭ ocnă, şi cu banĭ de să va vinde, şi însuşĭ Cămăraşi de vorŭ pogorî sare dinŭ ocnă cu a sa cheltuială, totŭ să dea acestŭ venitŭ a Mitropolieĭ după hrisovulŭ, nimene scutitŭ să nu fie. Aĉasta poruncimŭ.

1775,
Ghenarŭ. Cărţĭ ce s'aŭ datŭ dumnealuĭ Comisuluĭ pentru venitulŭ boerieĭ dumisale, a Comişieĭ ceĭ Marĭ, după cumŭ aŭ hotărîtŭ Mărie Sa Vodă.

Dat-amŭ carte Domnieĭ Mele credinĉosŭ boeruluĭ Domnieĭ Mele dum. Mateĭ Cantacozinò Velŭ Comisŭ şi omuluĭ dum[1], să fie volnicŭ cu carte Domniĭ Mele a lua şi a strînge

venitu boerii dumisale, a Comeşieĭ ceĭ Marĭ, părcălăbie braniştiĭ de la Ţinutulŭ Iaşiĭ, care să începe de la gura Jijieĭ şi în susŭ pînă la Ţuţora Veche, şi dinŭ Prutŭ pînă unde să întâlneşte cu Ţinutulŭ Vasluiuluĭ, după hotărîrea condiciĭ ce este înŭ Visterie cu pecetea gospodŭ. Adecă 20 banĭ să è de carulŭ ce vine cu vinŭ dinŭ josŭ, 20 banĭ de carulŭ cu băcălie, 20 banĭ de carulŭ cu sare ce va eşi într'altă ţară, 20 banĭ de carulŭ cu postavŭ ce va veni, orĭ cu blane, orĭ cu bogasie, 20 banĭ de carulŭ cu poloboace cu mere, 20 banĭ de carulŭ cu horilcă, 20 banĭ de carulŭ cu inŭ saŭ cînepă ce să scoate dinŭ ţară, 20 banĭ de carulŭ cu păcură, tijŭ 20 banĭ de carulŭ cu funĭ saŭ cu čubuce, 20 banĭ de carulŭ cu lînă ce va veni dintr'altă ţară saŭ va eşi de aicĭ într'altă ţară, 20 banĭ de carulŭ cu albiĭ ce va eşi într'altă ţară, 20 banĭ de pluta ce merge pe Prutŭ, 20 banĭ de luntrile ce să facŭ aicĭ şi să ducŭ pe Prutŭ înŭ Ţara Leşască. Pentru tîlharĭ ce s'arŭ prinde, să-ĭ trimită aicĭ la Divanulŭ Domnii Mele, şi, aducîndu-ĭ aice, cu Divanulŭ să va căuta pricina lorŭ, cumŭ şi gloaba Divanu o va hotărî. Dat-amŭ cartea Domnii Mele credinčosŭ boeruluĭ Domnii Mele, dumnealuĭ Mateĭ Cantacozinò Velŭ Comisŭ şi omuluĭ dumisale ce-lŭ va rîndui la tîrgulŭ Iaşuluĭ, să fie volnicŭ cu carte Domnii Mele a lua şi a strînge slujba braniştei, venitulŭ boerii dum[ı], a Comeşieĭ ceĭ Marĭ, după hotărîre condiciĭ ce este în Visterie cu pecete gospodŭ. Adică treĭ să è într'unŭ anŭ branişte de crăşma mare, însă unŭ polŭ leŭ să è la luna luĭ Noemvrie, şi unŭ leŭ polŭ la luna luĭ Fevr., iarŭ de crăşma mică pe giumătate, pivniţele plătindŭ branişte odatŭ într'unŭ anŭ, la vreme însemnată, la unŭ Comisŭ, altŭ Comisŭ să aştepte iarŭ la vreme ce s'aŭ rănduitŭ, şi atuncĭ să-şĭ ceară aceĭ banĭ.

II.

DIN TESTAMENTUL UNUĬ NEGUSTOR OLTEAN ÎN VREMEA ETERIEĬ[1].

«Eŭ, robulŭ luĭ Dumnezeŭ Panteleimonŭ Ioanu Preda, ce m'aŭ chematŭ pă răzgăičune Băluţă Ioanu, dă acì dinŭ Craiiova, otŭ mahalao Petru Boji», se hotăreşte a scrie diata, «şi să dobăndăscŭ găndulŭ mieŭ către moştenitoriĭ mieĭ ceĭ adivăraţĭ». Episcopul Neofit e rugat «a înbrăţăşa casa mea cu epitropiia».

Avea drept să fixeze o treime pentru grija sufletuluĭ, «pentru îngropăminte-mĭ». Hotăreşte astfel: «adică unŭ antăriŭ dă citarie dă Lipţca, citarie dă cele albi fără dă căptuşală, şi o părechie dă čahcirĭ dă şalŭ, iarăşĭ dăscăptuşiţĭ, cu papucĭ şi brîŭ dă tulpanŭ şi unŭ binişĭ dă zofă, acestă haine mă rogŭ a mi să face..., să nu carea cumvaşĭ să mă înbrace cu vre o haină dintr'acelea care eŭ le-amŭ purtatŭ în viiaţă, şi în capú să-mĭ pue unŭ fesŭ noŭ, iarŭ işlicŭ sa nu-mĭ pue, pentru că n'amŭ trebuinţă dă işlicŭ acolò undă voĭ merge. Şi coşčugulŭ mă rogŭ să să poruncască dă a nu-ĭ pune blane dă dă josŭ, ci numaĭ să pue patru speteză ca să să aşeză multŭ-păcătosulŭ trupulŭ mieŭ pă pămîntŭ, dîntru care estă alcătuitŭ, asăminea şi capacu cuşčuguluĭ să-ĭ facă găurĭ multe ca să tragă umezală, şi dă a să scoborî pămîntŭ maĭ în grabă pă acele găurĭ pă multŭ-păcă-

[1] Condică în colecţia d-luĭ G. E. Filipescu; comunicat de d. N. Filipescu.

tosu trupulŭ mieŭ, undă şi scîndurile capaculuĭ să să poruncască dă a lă lăsa supţirĭ, asemănea şi ale coşcugaluĭ».

Să fie îngropat «la Maica Precesta otŭ Dudŭ, dă la dealŭ dă mormîntulŭ reposatuluĭ popi Foti, adică lăngă sfăntulŭ altarŭ dă spre amiază-noapte, darŭ groapa mă rogŭ a să săpa maĭ adincă, dă treĭ coţĭ să-ĭ fie adincimea, şi să poruncască dă a să aduce şi o lespădă dă piiatră, poruncindu-se dă a să şi scrie că m'amŭ aflatŭ şi eŭ slujitorŭ cîţĭva anĭ acestuĭ sfăntŭ lăcaşŭ, ca după vremĭ să mă pomenească şi pă mine, după cumŭ şi eŭ amŭ pomenitŭ pe alţi, iarŭ nu maĭ multŭ voescŭ».

500 de leĭ episcopuluĭ, care să nu-l uite, 1500 la îngropare: «însă mă rogŭ cu obidă ca să dea dă ştire la toţĭ părinţi preoţĭ după la toată bisericile, cumŭ şi altorŭ părinţĭ cîţĭ să vorŭ afla înŭ politie ca să ia osteneală dă a văni la petrecere-mĭ a îngropări-mĭ», dîndu-li «o basmà dă talerĭ doĭ şi jumătate şi cîtă unŭ leŭ dinŭ preună cu basmao, şi basmalile să li se pue în hărtie.» Protosingheluluĭ şi altor arhimandriţĭ şi cîntăreţĭ «cîtă unŭ dodăcarŭ şi o basma». Făclii «pănă la dooăzecĭ ocă, iarŭ nu maĭ multŭ, şi, cîndŭ mă vorŭ ardica, atuncĭ să să înparţă la preoţĭ, dă a mă petrece părinţi cu făcliile aprinsă păne la biserică»; ceĭ numiţĭ la urmă vor lua făcliĭ în biserică «Iarŭ la alţi la biserică să nu să înparţă, fiindcă se face zgomotŭ, şi maĭ bine să va înpărţi pă la case scăpătată: cîndŭ să vorŭ înpărţi hainile să va trimită şi cîtă o făclie». «Iarŭ iubiţilorŭ fraţĭ, celorŭ care vorŭ osteni dă mă vorŭ ardica..., să li să dea cîtă o basma dă Lipţca dă cele marĭ saŭ dă cele negre saŭ făţă *(sic)*, din cele care vorŭ fi maĭ marĭ şi maĭ bune, — pentru care mă rogŭ dă a fi optŭ inşĭ; fiindcă la ridicare-mĭ o să mă acopăre cu capacu, a nu le aduce fraţilorŭ vre o supărare, dă vre unŭ mirosŭ, potŭ zice că şi obidă, şi pentru aceia mă rogŭ ca dă locŭ să mă acopere cu capacu, ca acoperit să mă petreacă, pă care prietinĭ îĭ rogŭ ca să mă şi iertă, pentru că este încredinţatŭ sufletulŭ mieŭ că dinŭ prietinĭ orŭ să şi fie cu petrecerea-mĭ, dă nu să vorŭ întîmpla a fi dinŭ ciraci mieĭ; iarŭ basmalile să fie de mătase.

Pă capacu coşčuguluĭ să va pune unŭ taclitŭ dă Lipţca, ca dă preţŭ să fie păne la zece dodăcarĭ, care taclitŭ să să dea la vre-o copilă care să va socoti că ară maĭ multă trebuinţă.»

1500 leĭ cu pomenire pănă la 3 anĭ, cu liturghiĭ de vlădică saŭ «vechil».

1200 leĭ pentru o sută dă sărindare, «însă în politiia Craiovi să nu rămîe nicĭo biserică fără dă serindarĭ»; restul «şi în celălalte patru judeţă».

144 leĭ pentru sărindare, «la mănăstirile cele marĭ care sîntŭ într'aceste cincĭ judăţă, adică la mănăstirile ce sîntŭ cu dăpărtare dă politie dă pă suptŭ munte, şi înŭ munţĭ pă la schiturĭ».

40 leĭ în cele patru judeţe «pentru tragerea clopotelorŭ».

40 leĭ la Bucureştĭ, «la patruzecĭ dă bisericĭ..., pentru că amŭ avutŭ dă a face cu mulţĭ, şi lă sîntŭ ştiutŭ».

10 leĭ la Piteştĭ, şi la Argeş, «la biserica oraşuluĭ dă lăngă sfînta episcopie, ce să află şi moaştile Sfinteĭ Filoftheĭ».

1000 leĭ, «la dooăzecĭ dă case scăpătată..., să să împărtăşască şi mahalao dinŭ Petru Boji».

600 leĭ, «să să cumpere vacĭ cu viţăi lorŭ şi să să înparţă pă la case scăpătată».

«Toată hainile mele, adecă binişe, gĭubăle dăzblenită şi înblenită, antărie, ibrine şi čahcirĭ..., să să înparţă pă la ipochimeni cinst. şi scăpătată, asemănea şi cămăşĭ i alte mărunţişurĭ..., însă unile să să spele, şi spelată să să dea.»

400 de leĭ la Sf. Mormînt.

750 leĭ «la cincĭ nepoată, ale reposatuluĭ chirŭ Dimitrache Mavrodi..., care nepoată să află la Sibiĭ şi la Cluşĭ».

250 leĭ «la văduvi şi la oamenĭ scăpătaţĭ înŭ mahalaoa luĭ Petru Boji».

250 leĭ «şi prinŭ alte mahalale din Craiova, la văduvi şi la săracĭ».

60 leĭ 5 sărindare anuale, la biserica de îngropare, la Petru Boji, «undă îmĭ sîntŭ şi părinţi îngropaţĭ şi la Caracalŭ, la biserica Sfăntuluĭ Ioanŭ Botăzătorulŭ, undă-mĭ săntŭ părinţi titorĭ» şi la moşiile luĭ, Goeştiĭ, Spineniĭ. Se

vor lua «dă boltă ce o amŭ cumpărată eŭ dă la reposatu Cluceriŭ Haralambie».

120 leĭ «pă la săracĭ», de la venitul bolţiĭ.

36 leĭ «însărcinezŭ pă fie-mea Victoriţa, ca uniĭ ce-ĭ lasŭ casile», să dea sărindare, la Petru Boji, «undă estă şi maică-sa îngropată», la Caracăl şi la îngropare.

250 leĭ la biserica din Caracăl, lăsată în seamă-ĭ de tată, «undă şi după moartea reposatuluĭ amŭ şi şindrilit-o de i znoavă, şi, viindŭ cîrjalii, i-aŭ pusŭ focŭ dă aŭ ars-o după cumŭ s'aŭ arsŭ şi altă bisericĭ şi case, şi aşa silitŭ amŭ fostŭ dă amŭ şindrilit-o dă al doilea..., undă şi, la leatu 825, amŭ ingrijitŭ dă s'aŭ apucatŭ a să zidi zidul curţi, înprejurulŭ bisericĭ», şi cu «alţĭ bănişorĭ ce maĭ avea biserica», plătind 130.000 «cărămidă mare». Să se caute în «punga dă muşamà» socoteala.

1.500 leĭ, după 4 anĭ, pentru desgropare, şi aşezarea oaselor la Petru Boji, «d'asupra mărmîntuluĭ părinţascŭ». De nu va fi încă deslegat la cincĭ anĭ, să se facă rugăciunĭ.

1.200 leĭ Precisteĭ de la Dudu şi altor bisericĭ, pentru sărindare.

840 leĭ căpitălaşŭ copilelorŭ nepoată-mi Mandi, surori nepotuluĭ Iancu Lalu».

Se arată legăturile cu unchiul Nica, ţiind el pe nepoata de fiică acestuia, «soră cu chirŭ Ianache Stoenescu».

«Zapisulŭ Medelnicerului Petrache Poenaru pentru moşiia Spineni ce amŭ cumpărat-o dă la dumnealuĭ...»

«Unŭ locŭ ce estă înŭ mahalaoa Treistarilorŭ.»

Zestrea uneĭ fete:

«O pereche dă cerceĭ dă diiamantŭ, după modă.
Doĭ fuli, iarăşĭ dă diiamantŭ.
Unŭ inelŭ dă diiamantŭ mare, şi altu micŭ.
Unŭ gĭarŭ dă cele bune, dă Ţarigradŭ.»

Dă Zmărăndichi: «unŭ gĭarŭ dă Ţarigradŭ i unŭ taclitŭ dă Lipţca i o bohča dă bohurŭ, iarăşĭ dă Ţarigradŭ».

Altă foaie:

«O pereche cerceĭ dă diiamantŭ, după modă.
Doĭ fuliĭ dă diiamantŭ.»

Doă inele dă diiamantŭ cu cîte o piiatră.

1 gĭasŭ civitŭ dă Ţarigradŭ, cu florĭ la căpătaie, iarŭ pîn prejurŭ cu chenarurĭ.

O bohcea dă buhurŭ stacojiie cu florĭ înŭ colţurĭ i chenarurĭ înprejurŭ.

Unŭ taclitŭ dă Lipţca, bunŭ.

Rochiile şi fustele, atîtŭ cele noĭ, cîtŭ şi cele maĭ purtate.

O roiche să i să facă pentru dă mireasă, după modă.

Treĭ cămăşĭ da linot betită cu piale, să i se facă.

Doaă pălăriĭ dă Lipţca grile *(sic)*.

Unŭ lanţŭ dă aurŭ după modă, grosŭ.

O scurteică dă merinosu cu coade dă samurŭ.

O fermenè dă dra de damŭ, înblănită cu rîsŭ.

Unŭ pelerinŭ dă horbote.

Doaă plapome de pambriŭ sadea, iarŭ prinŭ prejurŭ cu chenarurĭ dă cele da Viena.

O saltea dă ştofiţă firŭ dă firŭ, cu treĭ perinuţe după obiceiŭ.

Patru perinĭ micĭ şi una mari, pline cu pufŭ.

Patru feţe i una mare ale lorŭ, dă linotŭ betitŭ cu horbote.

Doaă capoate percalŭ, dă noaptea.

Doaă rîndurĭ dă aşternuturĭ dă percalu, ca să să schimbe, dinŭ carele unulŭ să să facă cu horbote.

Unŭ tuţunŭ şervete, cu mese lorŭ, dă Lipţca.

Patru prosoape.

Doaă perechĭ ştrimfĭ dă mătasă.

Patru perechĭ ştrimfĭ dă tiriplicŭ, fine.

Doaă perechĭ pantohĭ dă mătăsărie.

Patru perechĭ ipacŭ dă piele.

III.

O ORDONANŢĂ FINANCIARĂ. CHELTUIELĬ DOMNEŞTĬ LA NUNŢĬ[1].

Cartea gărdurărituluĭ ce s'aŭ făcutŭ la l[t] 7248 [1739-40].

Gospodstvami— slugiĭ Domnieĭ Mele, anume gărdurarilorŭ otŭ sudŭ Slamŭ Răm. i otŭ sudŭ Buzăŭ, ca să fie volnecŭ cu cartea Domnieĭ Mele să caute şi să ţie slujba gărdurărituluĭ otŭ aceste judeţe pănŭ toate dealurile, aŭ boiareaştĭ saŭ călugăreştĭ, afară denŭ dealurile ce săntŭ cu hrisovele Domnieĭ Mele date pă la mănăstirĭ, iarŭ pe celelalte pe unde săntŭ viĭ, să-şĭ pue scaune şi să-şĭ caute de gardurĭ. Pe unde vorŭ fi stricate, să-ĭ apuce să-şĭ facă gardŭ fără de voia lorŭ, iarŭ, nefăcăndŭ, să-ĭ prade după obiceaĭ, şi să caute de părleazurĭ, unde vorŭ fi stricate şi neastupate, să le ia de părleazŭ căte banĭ 52, şi de vracniţă deşchisă căte banĭ 50, şi de rămătorĭ căte banĭ 50, şi de groapă de rachiŭ căte banĭ 133, orĭ măcarŭ cine va avea înŭ dealŭ groapă, şi de tocitoare căte banĭ 45, şi de gălcevĭ, de stricăciunĭ, de hoţiĭ, de sfăzĭ, de curviĭ, dă toate să judece şi să globească pe fieştecare după vina luĭ, şi datorĭ să aibă voe gărdurariĭ a scoate cine va avea pe acolò penŭ dealŭ, orĭ de la cine arŭ fi datorie dreaptă, şi să-şĭ dea fieştecare gărdurăritu, afară de ceĭ 12 boiarĭ, iarŭ ceelalţĭ toţĭ să-şĭ dea după obiceaĭ. Şi să caute şi de pivniţe sparte şi de gropĭ sparte ce vorŭ fi penŭ dealurĭ, şi de alte furtişagurĭ ce s'arŭ

[1] Din acelaşĭ regisiru cu nl 1.

întămpla penŭ dealŭ, și să fie volnice slugile Domnieĭ Mele să înpiedece pe totŭ omulŭ și să-șĭ plăteasca paguba, și pripasurile ce să vorŭ afla pe dealŭ șă'nprejurulŭ dealurilorŭ să aibă a le lua, și ale cuĭ vorŭ fi, să-șĭ dea colaculŭ și să-șĭ ia pripasulŭ, iarŭ la cine va ascunde pripasurile să fie volnicĭ să le ià fără de voia lorŭ, și să aibă a căuta și pentru păinele ce săntŭ pe lăngă dealurĭ, de vite care vorŭ strica, să-șĭ plătească paguba, și de buțile cu vinŭ căte să vorŭ vinde penŭ dealurĭ, să ia de bute căte v[a]d[ră] 1. Așijderea poruncimŭ Domniia Mea și voao, ispravnicilorŭ i căpitanilorŭ dupe tărgurĭ, i voao, altorŭ slugĭ domneștĭ i boiereștĭ și episcopeștĭ, și voao, părcălabilorŭ dupenŭ sate, toțĭ să avețĭ a vă feri de slujba gărdurăritulŭĭ, nimeane să nu să amestece înŭ slujba lorŭ, — că așa iaste porunca Domnieĭ Mele. I i sam rece gospodstvami. Aprilie 11 d.

Cununie de fečorŭ de boerŭ mare.

40	1 materie pentru sovonŭ.
100	2 materiĭ la masă.
22	1 postavŭ și unŭ atlazŭ.
3	pentru făcutulŭ făcliilorŭ.
3	banĭ măruntĭ în bisearică.
50	pentru 1 materie a doao zi la dăzgovitŭ *(sic)*.
10	galbenĭ la spălatŭ.
1	t[1] preoțilorŭ.
246	p[1]

Orănduiala dă alŭ doilea obrazŭ.

21	1 materie pentru sovonŭ.
30	pentru materiĭ la masă.
22	pentru 1 postavŭ și atlazŭ.
3	la făcutulŭ făcliilorŭ.
1	banĭ măruntĭ în bisearică.
30	1 materie de dăzgovitŭ.
4	galbenĭ la spălatŭ.
	t[1] preoțilorŭ.
118	p[1]

Apoĭ cu scăderĭ (21, 22, 1 1/2, 1, 2, 30 banĭ) «la alŭ treile obrazŭ», la «o slugă boerească» (10 1/2, 15, 10, 1 1/2, 1/2, 30 banĭ), la «orănduiala alŭ doilea de slugĭ» (15 tl.), la a treia (10), la a patra (5), la «unŭ Ţiganŭ» (1, 42 şi «2 vedre de vinŭ ipacŭ luĭ»).

IV.

ÎNSEMNĂRÎ DE CRONICĂ MOLDOVENEASCA, 1788 — 1806.

Într'o condică din Moldova care cuprinde insemnări privitoare la rosturile de avere ale unuĭ boier moldovean se află şi aceste însemnărĭ de cronică. Ele sint deosebit de însemnate pentru că daŭ, în chip precis, ştirĭ despre acele timpurĭ de după 1788 pe care nicĭo cronică moldovenească nu le descrie, aşa cum ni-ar fi dorinţa să le cunoaştem. Scriitorul a urmat cu notiţele sale până după începutul veaculuĭ al XIX-lea.

Pentru lămurirĭ trimet la memoriul mieŭ. de curind apărut în „Analele Academieĭ Romîne", despre ocupaţia austriacă din aceştĭ anĭ

1788, Mart 18, aŭ mersŭ Nemţi în Botoşanĭ şi s'aŭ bătutŭ cu Turci, şi aŭ fugitŭ Turci şi mi-aŭ luat tote oile['n] Ţinu[t]ŭ Turci.

1788, Mart 6, aŭ mersŭ obărşterulŭ Fabriţianŭ[1] cu Nemţi asupra Iaşuluĭ, şi aŭ işitŭ Turci în Larga înnaintea Nemţilorŭ, şi s'aŭ lovitŭ, şi aŭ înfrăntŭ cătanile cu volintiri pe Turcĭ, şi aŭ peritŭ 154 Turcĭ, şi dinŭ cătane 4 morţĭ i răniţĭ. Sînbată pe chindie [8 Mart] aŭ fostŭ acasta, şi aŭ purcesŭ Nemţi spre Iaşĭ, şi Turci aŭ fugitŭ la Larga.

1788, Mart 9, Duminecă, aŭ întratŭ Nemţi în Eşĭ, şi Vodă aŭ vrutŭ să scape de păgănĭ, şi aŭ venitŭ 600 Arnăuţĭ a luĭ, şi aŭ zisŭ Turcilorŭ să nu fugă. Şi aŭ făcutŭ troposŭ şi aŭ venitŭ Nemţi, şi l-aŭ pri[n]sŭ cu voia lui, cu totţĭ Ar-

[1] Fabriczany.

năuţi şi tot totţĭ omini lui, anume pe Alecsandru Ipsilantŭ, şi 18 l-aŭ gătitŭ şi l-aŭ purcesŭ la Botuşenĭ, şi 20 aŭ venitŭ la Sučava şi aŭ şăzutŭ 4 zile în săptămăna cè mari [l]îngă Paştĭ. Şi s'aŭ [=şi-aŭ] grijitŭ sufletulŭ după lege, şi aŭ purcesŭ în Sănbăta Paştelorŭ [=dinŭ] Sučava la Cernăuţŭ cu totţĭ omini luĭ; şi Hatmanulŭ Greculŭ aŭ fostŭ cu dănsulŭ; şi s'aŭ dusŭ în Viiena, ade[că] la Becĭ[1].

1788, Iuniu 19, s'aŭ trasŭ Nemţi înnapoĭ de la Ieşĭ, şi aŭ fostŭ mare frică, şi aŭ fugitŭ totţĭ boүeri şi negustori dinnu Iaşĭ, cătŭ s'aŭ călcatŭ omul pe omŭ, ş'aŭ venitŭ toţŭ dinŭ Iaşĭ în Botoşenĭ, şi aŭ fostŭ mare frică, şi s'aŭ făcutŭ multă paguba în creştinĭ.

1788, Iun. 22, aŭ întrat unŭ Sultanŭ şi cu Tătari în Iaşi, şi n'aŭ făcutŭ nimicŭ stricăčune, şi [aŭ] fostŭ multe răzvlătirĭ între norodŭ, că nu ştia de ce s'orŭ apuca, şi mulţĭ aŭ sărăcitŭ.

1788, Iul. 9, aŭ întrat Vodă în Scaunŭ, anumi Manoli-Vodă, şi cu treĭ Paşĭ cu Turci, şi pusă boerĭ dinŭ omin[i] ce aŭ găsitŭ în Iaşĭ, că boeri toţĭ aŭ fugitŭ, care încotro aŭ putut, şi din fuga boerilorŭ s'aŭ spartŭ Гeşulŭ. Şi, după ce s'aŭ trasŭ Nemţi la Stroүeştĭ, aŭ dat o spaimă înŭ norodŭ, cătŭ nu s'aŭ ştiutŭ omŭ cu omŭ, şi aŭ lăsat tot ce aŭ avutŭ, şi aŭ fugitŭ uni numaĭ cu ce aŭ [a]vutŭ pe dănşi, şi multă pagu[bă] s'aŭ făcutŭ din pricina boerilorŭ, c'aŭ umblat cu făţăriĭ în treĭ părţĭ; uniĭ ţin[u]să cu Turci, alţi cu Nemţi, alţi cu Muscali. Şi s'aŭ doveditŭ a lorŭ rele fapte, şi s'aŭ prinsŭ scrisorile lorŭ, şi pe urmă n'aŭ avutŭ obrazŭ nice la Nemţĭ, nicĭ la Muscalĭ, nicĭ la Turcĭ, şi umbla fugarĭ şi pribegĭ ca nişte tălharĭ, şi dinŭ pricina lorŭ mulţĭ negustorĭ s'aŭ sărăcitŭ.

La 1788, Agustŭ 21, Lunĭ, aŭ mersŭ Nemţi la Гeşĭ, şi aŭ avutŭ bătăliă, şi aŭ bătutŭ Nemţi pe Turcĭ, şi aŭ fugitŭ Turci, şi aŭ întratŭ Nemţi înŭ Iaşĭ, şi aŭ venitŭ Elmanŭ[2] ghenerarulŭ muscăcescŭ cu Muscali la Гeşĭ, şi s'aŭ întorsŭ

[1] Cf. descrierea, după rapoarte consulare austriace, din Hurmuzaki, X, p. XLII.

[2] Elmpt?

boeri şi negustori şì norodulŭ înnapoĭ la Ieşĭ cu mare bucurie.

1788, Sept. 7, aŭ închinat Turci Hotinulŭ, văzănd mare strămtore dinnŭ tote părţĭ; şi aŭ işitŭ Paşa cu dousprăzece agalarĭ la prinţŭ Coburŭ zălogŭ, pănă aŭ veni[tŭ] poroncă de la Înpărat, Iozifusŭ Săcundusŭ, ce să facă cu Turci dinŭ Hotinŭ, şi i-aŭ datŭ înŭ urdia turcească, şi nu i-aŭ prădat de nimică.

Şi aŭ stăpănitŭ Nemţi Hotinulŭ şi raiaa toată, şi s'aŭ scoborăt cu o samă de oste la Roman, ş'aŭ fugitŭ Turci, şi aŭ şăzutŭ.

Dela letŭ 1788, Sep. 27, pănnă la letŭ 1789, Iul. 17, în luna Mare *(sic)*, fiindŭ fricoşĭ, iară Muscali aŭ iernat înŭ Ieşĭ, grafŭ Remenţovŭ. La letŭ 1789, Iul. 23, aŭ mersŭ ghenărarĭ Suvarovŭ cu puţină osti la Tecuţĭ, şi aŭ [e]şitŭ la Focŭşanĭ, ş'aŭ poruncitŭ prinţuluĭ să vie la Focşenĭ, ş'aŭ mersŭ, şi s'aŭ aşăzat în Ţara Muntenească, un časŭ de la Focŭşanĭ, şăzindŭ acolo pănă la 1789, Sep. 2, şi aŭ venitŭ Vezirulŭ cu 40 mie de Turcĭ, totu ostealele *(sic: ustalele;* trupele) cu tunurĭ de 16 cotţĭ de lungĭ, şi aŭ venitŭ 4 Paşĭ cu 50 miĭ, şi Mavroienisŭ cu 20 miĭ, şi s'aŭ aşăzatŭ înŭ treĭ părţĭ în prejma Nemţilorŭ. Şi, apropiindu-se străjile, bătea pe Nemţĭ. Şi, cunoscăndŭ Nemţi că n'orŭ putea sta înpotriva Turcilorŭ, s'aŭ sfătuitŭ să fugă înnapoĭ, şi aŭ scrisŭ îndată la Muscali, la ghenărarĭ Suvarovŭ, şi îndată aŭ purcesŭ cu 20 miĭ, iară Nemţi aŭ mersŭ la Focşenĭ. Şi s'aŭ întălnit cu Muscali, şi Suvarovŭ i-aŭ întorsŭ înnapoĭ; şi aŭ purcesŭ Muscali înnainte, şi s'aŭ dusŭ totă noptea iarăşĭ înŭ lagărŭ, unde aŭ fostŭ iară Turcĭ: aŭ prinsŭ de veste că Nemţi aŭ fugitŭ, şi n'aŭ ştiu[tŭ] că Muscali aŭ venitŭ, şi, Marţŭ dimineaţa, aŭ lovitŭ Turci străjile nemţeştĭ, şi, fiindŭ čaţă mare, nu să vedea. Şi Muscali s'aŭ ascuns de o parte şi s'aŭ întăritŭ Turci forte, forte, cătŭ s'aŭ îngrozitŭ Nemţi: atătŭ (?) iuriş le-aŭ datŭ, pănă la şpanganete şi la tunurĭ. Darŭ prinţŭ Coburŭ fece forte maĭ frumosă muzică, ca căndŭ niçe i-arŭ băga samă, şi i-aŭ încunjuratŭ

pe Nemţĭ, şi, vrăndŭ să [să] puie la mijlocŭ, aŭ dat peste Muscalĭ, şi îndată s'aŭ făcut strigari mare forte.

Şi atuncea şi Nemţi aŭ deschisŭ careu şi aŭ datŭ dinŭ tunurĭ forte tare, şi s'aŭ slobozit cătanile şi totă călărime dinŭ careŭ, şi n'aŭ putută Turci a rabŭda, şi aŭ datŭ dosŭ la unŭ redĭ, unde şedė Vizirulŭ cu tunurĭ groaznice, într'o movilă, şi, înpresurăndu-ĭ frica, n'aŭ stătutŭ; şi Vezirulŭ aŭ datŭ în Turcĭ cu cărtace, să steiă la bătaiă; şi totŭ nimicŭ n'aŭ isprăvit. Şi aŭ datŭ şi Vizirulŭ a fugi împreună cu Turci înŭ g[îrla] Rîmnicŭ: aŭ fostŭ avutŭ nişte şanţurĭ gătite cu tunurĭ forte de nedejde, şi n'aŭ nemeritŭ de frică la şanţurĭ, şi aŭ fugitŭ lăsăndŭ tote a lorŭ. Şi aŭ găsit multă avere, 3.000 de care încărcate cu fel de felĭ de lucrurĭ, 84 tunurĭ, şi, maĭ pe scurtŭ, numa ce aŭ avutŭ pe dinşiĭ şi totă zahereao, multă, multă forte. Şi aŭ ţinutŭ bătaia şăsă ča[su]rĭ, şi s'aŭ găsitŭ Turcĭ morţĭ şăsă miĭ şi prinşĭ şepte sute, ş'aŭ fugitŭ ca vaĭ de ieĭ.

Şi aŭ făcutŭ victorii mare, şi aŭ împărţit totă averea turčască în două cu Muscali.

Mare şi reă frică.

Vezirulŭ n'aŭ statŭ la Dunări, şi aŭ trecutŭ îndată Dunărea, şi, făcăndŭ cercetare oştilorŭ, socotindŭ că jumătate aŭ peritŭ numaĭ, s'aŭ miratŭ. Şi dinŭ Nemţĭ şi dinŭ Muscali? Şi ieĭ aŭ spusŭ dreptŭ: 30 miĭ aŭ fostŭ Nemţĭ şi doăzecĭ Muscali. Şi nu i-aŭ crezutŭ, şi i-aŭ întrebatŭ pe alţi. Şi totŭ aşa [a]ŭ spus, şi mare čudă şi ruşini i-aŭ părut Vizirulu[ĭ]: Turci 16.000 miĭ şi Nemţi 50 de miĭ, şi îndată aŭ tăiat 4 Paşĭ, şi iarăşĭ iera zurba înŭ Turcĭ, că zice-să că aŭ fostŭ peste 200 miĭ de Nemţĭ, şi aŭ mersŭ parte la Împăratul turcescŭ şi, [aŭ trimes] pe un capegiŭ, să mulţămească pe Vizirulŭ. Şi, luănd fermanulŭ, i-aŭ tăiat capul Vezirului. Turci în Bucureştĭ tremură, Mavroγeni nu ştiŭ ce face. Paşi de la Bucureştĭ aŭ scrisŭ la Înpăratulŭ că Mavroγenisŭ aŭ [a]junsŭ cu Nemţi, şi aŭ zisŭ că săntŭ numaĭ 30 miĭ de Nem[ţĭ], şi nu săntŭ Muscali, şi ieĭ aŭ fostŭ peste 80 miĭ. Şi l-aŭ tăiat

cu Nemţi *(sic)*: cu acasta l-aŭ mulţemit Turci pe Mavroγene pentru sluşba luĭ cea bună.

1789, Agust 9, marele Alecsandro Ipsilantŭ-Vodă cea l-aŭ luatŭ Nemţi înŭ Iaşĭ, l-aŭ trimisŭ ca să şadă la bună hodină cu leafă bună la Brinn [1], locŭ frumosŭ, pănă la pace. Dară păcatulŭ luĭ l-aŭ pusŭ ş'aŭ scrisŭ Nemţi la Ţaligradŭ: ce orŭ fi scrisŭ nu să ştii; ş'aŭ prinsŭ cărţile şi l-aŭ pusŭ la pedeapsă înŭ Şpilbergŭ perdelele *(sic)*.

1793, 25 Avgustŭ, Joĭ, la 2 ĉasurĭ după amiazi, aŭ peritŭ razele sorelui, ş'aŭ ţinutŭ acelŭ semnŭ 8 ĉasŭ şi jumătate, semnŭ pentru păcatele nostre; mărirea Dumnezeŭ şi pe pămăntŭ pace şi pre ominĭ bună venirea.

La letŭ 1806, Oct., aŭ ştimbat Turcĭ Domnĭ la Bucureştĭ; iare Domnŭ Ipsilant, şi aŭ fugitŭ înŭ Ardeal la Braşovŭ, şi de acolò aŭ mersŭ la Caminţă la Muscalĭ. Aŭ venitŭ Domnŭ la Bucureştĭ Suĉu-Vodă, şi aŭ şezutu treĭ zile Domnŭ, şi l-aŭ scosŭ Muscali, şi aŭ pusŭ iareşĭ pe Ipsilantŭ ce aŭ fost întăĭ, fără voia Turculuĭ.

Letŭ 1800 aŭ venitŭ Moruz-Vodă la Ieşĭ, Domnŭ bunŭ, şi aŭ aşezat ţara forte bine. La let 804 s'aŭ apucat şi aŭ făcutu curţile ce[le] vechĭ forte frumos şi cu mare rănduială, şi le aŭ stolnicit forte fru[moa]să, şi ţara iera mulţemită şi la bună rinduiale pusă. La let 1806, Oc., i-aŭ venit ştimbare fără veste, şi aŭ părut răŭ la toţĭ de unŭ Domnŭ bunŭ că s'aŭ ştimbat; şi aŭ venit Scărlat-Vodă Calmuş, şi aŭ şezut 28 ĉasurĭ Domnŭ, şi nu l-aŭ primit conzulu muscăcescŭ şi s'aŭ dusŭ înnapoĭ cu mare ruşine, şi aŭ pusŭ Muscali iare pe Moruzŭ, şi aŭ fostŭ mare rezvletirea între Turcĭ.

La let 800, Martŭ, aŭ rădicat Franţozi Înpărat pe Bunăparte, omŭ învеţat şi bunŭ ostaşĭ, şi aŭ făcutu războĭ cu Neamţul. La let 803 aŭ venitŭ Franţozi la Viγena, şi Înpăratulŭ aŭ fugitŭ la Buda, şi Bunăparte aŭ venitŭ la Viγena, ş'aŭ întrat în cetate şi aŭ luat multe milione de leĭ şi mul[te] lucrurĭ înpărăteştĭ dinŭ Viena, şi s'aŭ întorsŭ, şi s'aŭ făcutu Împărat, şi s'aŭ rădicat Muscali ajutori Neamţuluĭ, şi aŭ făcutŭ Prusulŭ vicleşugŭ şi pe ce, pe ascuns, şi aŭ

[1] Brünn. V. aceiaşĭ prefaţă la vol. X din colecţia Hurmuzaki

bătutŭ Franţozi pe Muscalĭ forte reŭ, şi s'aŭ întorsŭ Muscali la Galiţia, şi Franţozul aŭ apucat meidanŭ. La letŭ 805 aŭ stricat pace cu Prusul, şi a început bătaea la 805, Agust, şi aŭ bătutŭ pe Prusŭ în treĭ rândurĭ, şi aŭ luat Sacsonia, fiind Curfiştĭ[1], şi aŭ luat Lipsca, cu multe milione de galbinĭ şi alte lucrurĭ, scumpe, şi aŭ întrat la Berlinŭ, şi aŭ luat craiulu-răzedent[2] la let 806, Oct. Franţozul cade în Brandeburgu.

Let 1806 Noem. 19.

Să să ştie cumŭ s'aŭ luat Hotinul de Muscalĭ: avăndŭ Turci rămăzanŭ, într'o noapte aŭ întinsŭ Muscaliĭ podorile peste Nistrul, şi, fiind un şanţŭ fără apă înprejurul cetăţiĭ, s'aŭ văzutŭ într'acelŭ şanţŭ 40 de miĭ Căzace, însă pedestrime, şi, şăzăndŭ acolò pănă deminiaţa, şi deschizăndu-să porţile dimineaţa, a cetăţiĭ, aŭ tăbărătŭ deodată toţĭ, şi, cumŭ şădè Turciĭ culcaţĭ, fiindŭ în pat, aşa i-aŭ apucatŭ după cumŭ dormè, şi le lua armele şi ĭĭ punè la calamŭ, şi alţĭ Muscalĭ arunca armăţile turceştĭ după taghile şi punè tunurile cele muscăceştĭ. Şi aşa pără în 3 časurĭ tot Hotinul aŭ fostŭ prinsŭ de Muscalŭ, şi pără la amiază aŭ datŭ în not doăzăcĭ miĭ de Cazacĭ însnot, şi maĭ vărtosŭ aŭ fost cuprinsŭ, şi, începănd a cănta surle, dobe, tunurĭ, şi steagurĭ de bătălie scoţănd, şi aşa ţiindŭ 6 zile, păr' ş'aŭ văndutŭ Turciĭ lucrurile lorŭ, şi, scoţindŭ cară de prinŭ casă (?), i-aŭ încărcatŭ şi i-aŭ trimesŭ în gĭos. Aşijdire maĭ vărtosŭ s'aŭ luat şi cetăţile Dunăriĭ, Smail, Brăilă şi altele, iarŭ zehareoa ča turčască carile era în cetate Hotinuluĭ aŭ cărat-o Muscaliĭ în cèa parte peste Nistru.

Aceiaşĭ condică are, cum s'a spus multe însemnărĭ de gospodărie, din care mi se comunică acestea într'o copie care se pare exactă:

1777, Iunie 14. Însemnez pentru ploaie ce aŭ ploat 72 ceasurĭ, şi aŭ murit mulţime de oĭ de frig.

Ion Lupaşcu.

[1] Kurfust.
[2] Reşedinţa regală.

Avere.

1770, Ghenarie 1.

Cu vrerea Sf. Troiţă îmĭ însemnezĭ întru aceasta condică toate cele ce-am avut şi ce-am cumpărat anume, după cum arată maĭ înainte tot pe rîndu făr de greş; de cînd am venit în Moldova şi în numitul tîrg Botoşaniĭ, să să ştie anume:

	leĭ	parale
1767, Mart 11 zile. Am cumperat 1 casî cu locul eĭ ce o fost a Saveĭ cibotarŭl de Armanul cu zapis.	85	
1768, Iulie 6. Alăturea cu acest locŭ am maĭ cumpărat o casă de la Micul.	25	—
1769. Tij am maĭ cumpărat alăturea o casă, alăturea de Anton Armeanul, fratele luĭ Vartan Grigoraş.	65	
1769. Ţij am maĭ cumpărat o casă cu locul ieĭ în Tîrgul Boilor de la Tudorachi harabagiul.	85	
1771. Tij am maĭ cumpărat o casă cu livadă de la Hagi Constantin, în mahalaoa Grecilor.	900	
1773. Am făcut o crîşmă în tîrg pe locul de zăstre, şi am cheltuit ieŭ din al mieŭ.	683	90
1770, Octomvrie 18, m'am însurat şi m'am aşezat cu soacră-mè să-mĭ dea zăstre moşia de la Prut, iar eŭ să fac două rîndurĭ de strae mireseĭ, — şi am cheltuit cu totul pînă m'am însurat.	750	
Pentru cele ce am cumpărat a doua oară în casă şi în afară de zăstre.		
1771, Mart în 13, am cumpărat 10 şiragurĭ de mărgăritare amestecat.	112	
1771, Aprile 15, am făcut salbă şi am pus în dînsa 4 galbenĭ marĭ (de 10 galbenĭ unul) şi am maĭ pus zăci galbeni (de cîte 3 galbenĭ) şi doĭ galbenĭ (de cîte 2 galbenĭ unul); fac în totul: 74 galbenĭ.	333	10
Tij o salbă mică cu mărgăritare am făcut.	30	—

O pereche cerceĭ de argint poleiţĭ am cumpărat.	9	—
1771, Oct. 15, am cumpărat un bold cu rubinurĭ şi tot de mărgăritari de la Hristea.	100	
1771, Noemvrie 18. Am maĭ cumpărat în Suceava două răcluţe de aur să pun inele cu pietre.	50	—
Două inele, unul cu rubinurĭ, unu cu diamant am cumpărat.	75	
1772, Ghenar 11. Am cumpărat 6 bumbĭ de prins, de aur, cu rubinurĭ roşie.	50	
25, tabacherĭ am cumpărat.	25	—
1772, Mart 21, am cumpărat o păreche paftale de argint poleite de la Mandachi.	75	
1772, Mart 25, tij o păreche paftale de argint poleite, un[a] mare, alta mică, cu lănţug.	20	—
2 colanurĭ, unul sadea de aur, altul cusut cu fir.	30	
1772, Aprilie 17. Am făcut o jubè de stofă vînătă ca mura, tij una cu cacom.	80	
1772, Aprilie 20, am cumpărat o rochie de stofă galbenă cu fir.	60	
O rochie cu fir atlas roşu am prefăcut, şi antereŭ noŭ am cheltuit.	37	
1772. Am făcut o rochie astarĭ, tot Balaşeĭ.	20	30

V.

BISERICA DIN PRIGORENĬ.

Prigoreniĭ aŭ fost moşia luĭ Ion Neculce. E aşezată lîngă Podu-Iloaiĭ, pe o podişcă. Biserica veche era lingă iaz: abia-şĭ maĭ amintesc bătrîniĭ de locul eĭ. Cea nouă e de înfăţişare proastă. Cuprinde însă unele rămăşiţe despre cealaltă Şi anume:

1. Acest pomelnic pe lemn:

Vii.

Pomeneşte, Doamne, pe ctitoriĭ santiĭ bisericiĭ *(sic)* aceştia. Vasili, Costachi Banu şi soţulŭ săŭ Iiustina Canta şi cu fii lorŭ Alixandru, Neculce Paharnicu, Costantinu Sturza Vister, şi cu fii săĭ, Vasăle Neculce Vel Me[delnicer] şi Ionŭ (?), Iliana Sturdzoai şi Costantinu, Paraschiva Botezoai, Medelniceriasă.

Morţiĭ.

Pomeneşte, Doamne, pre răposăţaĭ ctitori sfintiĭ bisericiĭ aceştie.

Gavrilaşŭ Matieşu Logotâtŭ şi soţulŭ săŭ Sărca şi fii loru, Elena Comisoi, Iordachi Cantacozono Vist. şi soţulŭ săŭ Alixandra şi fii loru, Neculce Visteru şi s[o]ţulŭ săŭ Catrina şi fiiĭ loru, Lupulŭ Bogdanu Hatmanu şi soţulŭ săŭ Ruxanda şi fii loru, Ioanu Neculce Vornicu şi soţulŭ săŭ Mariia şi cu fii loru, Safta, Aniţa, Catrina, Eliana, Gavrilaşu Neculce Medelnicer şi cu fii săĭ, Ilii Neculce Spătariŭ, Sanda, Nastasăia, Neculaĭ, Dumitraşcu, Bălaşa, Costantinŭ, Vasăle, Cos-

tachi Banu şi soţulŭ săŭ Iiustina, Catrina Costachi şi cu fiicile sale Maria, Ilinca.

Enachi Luca şi s'aŭ c... de robulŭ luĭ Dumnezăŭ Vasăli Neculce vătavŭ di aprozĭ în spre pomenire niamuluĭ meŭ, la letu 1772.

Mariia Răzoai şi cu fii săĭ.

2 Pomelnicul cel noŭ.

Ruxandra A. Dimitriu, Sofia V. Stavăr, familiile Turcu, Iſtimie Pogor, Minea, Vasiliu, Enescu, Vrînceanu, Horopcevichĭ, Vasile Gheorghian, C. Pogor.

3. *Evanghelie* dela 1697.

Splendide podoabe de argint.

Ačastă cruci esti [a] bis. Sv[ăn]tuluĭ...
... Prigoreniĭ. Letŭ 1788 (?).

4 Pe un *Penticostarion* :

Ačastă carte iaste a popi luĭ Iacobu.... pe lu Ipifanii de'... de la Sočava, vt. 7263 [1754-5].

5. Pe un *Penticostariŭ* :

Acestu Pentecostarŭ l-aŭ cumpăratŭ Lupulŭ Bule dreptu 4 leĭ de la preutesa popi luĭ G[r]igoraşŭ, la vt. 7278 [1770], Iuni 20, să fie pentru pominere lorŭ, şi datŭ bisericiĭ înŭ Pregorenĭ.

6. *Faptele Apostolilor* (tipărite de Grigorie Sidis).
7. *Octoich din* 7282.
8. *Mineiŭ din* 1779.
9. *Triodion din* 1781.

† Ačastă sf[ă]ntă carte ce să chiamă Triodionŭ, adică Triĭ Căntărĭ, amŭ cumpărat-o eŭ, nevrednicŭlŭ robulŭ luĭ Dumnezeŭ Vasăli Neculce bivŭ Velŭ Stolnicu, sf[i]ntăĭ bisăricĭ dinŭ satulŭ Prigorienilorŭ, şi cini ar fura-o să fii blăstămatŭ

şi neiertatŭ de D[o]mnulŭ D[u]mnezăŭ, şi di mine, păcătosulŭ, la ani 1784, Fev. 13.

Vasile Neculce Stol.

Vs. Nc.

(coroană cu vultur.)

10. *Teofilact* din 1805.
11. *Urmare întru prea-sfănta Duminică a Paştelui*, Neamţ, 1814.
12. *Cele 9 cîntări din Psaltire*, 1815, din Iaşĭ.
13 *Dumnezeeşte liturghiĭ*, Iaşĭ, 1834.

VI.

UN ACT PRIVITOR LA MOŞNENIĬ DIN MUSCEL.

† Vă ime otţa i sna i stgo dha, troiţă nerezdelnalŭ, amin [în numele Tatăluĭ al Fiuluĭ şi al Sfîntuluĭ Duh, amin]. Acesta să se ştiie cumŭ aŭ frăţitŭ jupănesa Nega Boţičoia şi jupăneasa Stana noro-sa prea nepoţiĭ jupăneseĭ Negaĭ, anume Ivanŭ, Radulŭ, cu fečoriĭ jupănuluĭ Rusuluĭ, anume Necula, ca sea fiia 3 fraţĭ prea ocină cunpărătoarea de Bogăteştĭ, anume casa lu Milcudiţă cu dealniţa cu toată, şi deal[ni]ţi luĭ Voicuţă şi casa şi casa *(sic)*, Miculŭ Colţe cu deal[ni]ţa ocina Jitiĭ căt[ă], să va aleagea, i denŭ Coteaneştĭ, anume 14 delniţe, i de Jupănenĭ 2 delniţea, i de Lucăceştĭ 2 delniţea, cumŭ se'ŭ frăţitŭ prea acestea ocinĭ ce e maĭ susŭ scrisŭ, ca să fiia 3 fraţĭ, i iară prea viĭ i prea bucatea şi prea scule sea fiia 2 fraţĭ, Ivanŭ Radulŭ sea fiia un fratea i Rusulŭ cu fečoriĭ altŭ frate... să înparţă în doa, şi mărturiĭ ... tŭ de Maghiriteştĭ, anume popa Voico i Branŭ i Mogoşu i Bădea, i de la Băneştĭ Darii i dea Stoineaştĭ, Lazarŭ i Alde, i de Nimoeştĭ i popa Vladŭ i Dumitru, i Drăgopoli popa Vlaiculŭ, ipacŭ Vlaiculŭ. Şi eŭ încămĭ jupăneasa Neaga i noru-sa Stana amŭ iubitŭ şi amŭ făcutŭ prea acestă tocmeală; şi am priimitŭ aceştĭ megiiaşĭ ceĭ maĭ susŭ scrişĭ la tocmela noastră, şi cine nu va ţinea acesta a noastră tocmeal[ă] de bună voia făcută, elŭ să fiia anatema şi procletŭ 318 dea otţĭ ije vă Nechei [318 de părinţĭ de la Nicheia]. şi în cinste Iudeĭ să fiia.

[Zece peceţĭ cu fum]

În aceiaşĭ colecţie e şi acest act domnesc slavon:

Tîrgovişte, 26 Maiŭ 7121 (1613). Radu-Vodă, fiul luĭ Mihne, dă luĭ Rusul cu fiiĭ şi Nicola şi cu fiica Rada ocina cumpărată de la Radu Boţoacă şi Stana, a treia parte din Bogăteştĭ şi părţĭ din Jupănenĭ, Lucăceştĭ, Coteneştĭ, cu vie. S'aŭ vîndut pentru bir. Boierĭ: Vintilă Vel Dvornic, Nica V. Log., Deadiul V. Vist., Crăstea V. Spăt., Bratul V. Com., Panait V. Stol., Lupul Peh., Brănad V. Pos., Nica Vel Log. Scrie Dumitru Log. ot Sălătrucŭ.

(Slavon; pergament; monogram cu chinovar.)

VII.

DIN POESIILE BOIERULUĬ V. POGOR.

(după o copie comunicată de d. C Crupenschi din Iaşĭ)

Neam vine şi neam trece,
iar pămîntul în vecĭ stă:
din vìsul zădărniciel
aceasta mă deşteptă.

Muritor că este omul
toţĭ o ştiŭ şi o simţesc,
dar puţinĭ la adevărul
vremelniciеĭ gîndesc.

Iubire acea de sine,
ce în lume mişcă tot,
din cuvîntător îl face
dobitoc pe om netot,

Cu nadă înşelătoare
îl smulge din adevăr
şi 'n prăpastia pierzăriĭ,
îl tîrîeşte de păr.

Decît toţĭ a fi maĭ mare
în patria mea doriam,
şi pentru pogorîtoriĭ
ceĭ din mine o gătiam.

Aceasta cum se lucrează,
se lucrează prin păcat:
ca să calc în aşa treaptă
trebuie să fiŭ bogat.

Ca să adun banĭ, urmează
a fi [un om] răpitor,
crud, nemilostiv, sălbatec,
mincinos şi 'nşelător.

Dar bogaţĭ maĭ sînt şi alţiĭ,
trebuie saŭ să-ĭ zătresc,
saŭ cu chipurĭ oarecare
viclene să-ĭ sărăcesc.

Şi pe toţĭ ceĭ de-o potrivă
cu mine să-ĭ împilez
şi un drept cu osăbire
oarecare să-mĭ păstrez;

Neamurĭ şi întreg norodul
trebuie să-l osîndesc
şi cu neamul mieŭ în veacurĭ
numele să-mĭ proslăvesc;

Sufletul să-l daŭ uităriĭ,
cugetul neascultat,
cu a' sale mustrărĭ toate
să-l înnăduş prin păcat,

Sîngele celuĭ de-aproape
să-l priyesc neoţerît
cum gîlgîieşte cu spumă,
de mîna mea omorît.

Văduva şi sărăimanul
   aceluia să-l privesc
   îmbrăcaţĭ în haine negre
   la uşa mea cum dvoresc.

Să-ĭ văd muritorĭ de foame,
   să-ĭ văd golĭ şi umiliţĭ,
   strîngînd fărmăturĭ din masă,
   pe supt păreţĭ, osîndiţĭ.

Fără îngrijăluire
   să ştiŭ, de al lor avut,
   prin crîncenă silnicie
   că a-l răpi am putut.

Pe patria-mĭ ticăloasă,
   aceia ce m'aŭ născut
   ce m'aŭ adăpat cu lapte
   şi 'n sînul eĭ m'aŭ crescut,

Să o văd la orĭşicine
   va voi a o prăda,
   obezile ca s'o lege
   eŭ să grăbesc a le da.

Pe fiiĭ săĭ ceĭ durelnicĭ
   prin vînzare să-ĭ zăresc,
. . . .
. . . .

Pe locuitoriĭ paşnicĭ,
   cari sînt şi aĭ mieĭ fraţĭ,
   cruzimiĭ spre sfăşiare
   să-ĭ privesc de mine daţĭ.

Norodul în pătimire
   prin a mea faptă adus
   şi în jugul nedreptăţiĭ
   suspinînd, de mine pus.

A' sale ohtărî şi lacrimî
gemătul întristător
să-mî fie, din nesimţire,
un organ veselitor;

Tot să răstorn păn' la mine,
tot să sfărm şi să zdrobesc,
tot foculuî mistuire,
nimiciriî (?) să jertfesc.

Şi prin aşa sîngerate
şi în cumplite urmărî
scara către înnălţime
să-mî zidesc din sfărîmărî.

Dar iată că sînt om mare,
căcî de mine toţî se tem
toţî supt toiage de fiară,
căcî suspină, plîng şi gem.

Pănă cade înc' aceste
toate-am putut să le fac,
aniî vrîsteî mă dărmară,
şi în patul morţiî zac,

Fără să ştiŭ vre odată
pofta mea a-mî sătura,
fără să pociŭ în viaţă
un ceas a mă bucura.

Înfăşurat de durere,
de ostenele dărmat,
de grija a face răul
ca de un vierme săpat,

Pîngărit în fapte rele,
de cugetul mieŭ muncit,
văd minuntul acel groznic
al morţiĭ că aŭ sosit.

Cu cît puterea trupească
s'apropie spre sfîrşit,
cu atîta să întartă
cugetul spre dosădit.

În oglinda minţiĭ mele
el îmĭ arată pe rînd
cît am făcut fapte rele
şi ce m'aşteaptă curînd.

Mustrarea luĭ acea dreaptă
o simţ bine, dar tărziŭ,
că într'o clipeală, iată,
voiŭ înceta a fi viŭ.

Ce aŭ fost dar a mea viaţă?
un durelnic vălmăşag,
de cruzimĭ, de prigonire
şi de cumplirĭ în şirag.

Din munca vremelnicească
La cea veşnică mă duc,
Un suflet plin de păcate
la judeţul straşnic duc.

Ce mi-o folosi c'a zice
după vreme un nepot
Dobitoc, fără simţire,
fără coarne, fără bot:

Dovedesc prin documenturĭ
 că de-a dreptul mă pogor
 tot prin spiţa bărbătească
 din Vasilie Pogor,

Cînd, desbrăcat de simţire
 şi în stahie desfăcut,
 nu voiŭ auzi din aier,
 nicĭ nu voiŭ simţi din lut,

Cînd cel[1] foc ce zădăreşte
 patimile sufleteştĭ
 şi apa care dă vlagă
 Nemerniciei[2] trupeştĭ,

Întoarse la al lor veşnic
 şi îmbielşugat izvor,
 nu vor maĭ lucra în trupul
 pomenituluĭ Pogor?

Dar neam trece şi neam vine,
 iar pămîntul în veac stă;
 acest adevăr prostatec
 pentru ce mă întristă?

Că în mormînt mă făcură
 amăgirea să o cerc,
 în vreme ce eŭ sînt încă
 într'al vieţuiriĭ cerc!

Este pentru că văd oare
 pe un falnic muritor,
 lacom, nedrept şi năprasnic,
 Egoist şi răpitor?

[1] În copie: vac
[2] În copie; văzaiŭ ştire.

Ce puţinare de suflet,
şi ce frică în zădar,
cînd toate sînt trecătoare,
cîtevaşĭ nicĭ că se par!

Cînd adevărul nu poate
să steie mult mistuit,
nicĭ omul drept în uitare
să zacă înnăduşit!

Că pe al veaculuĭ chedru,
pe păcătos l-am văzut
înnălţîndu-se spre nourĭ,
dar după puţin căzut.

Nu maĭ era în fiinţă,
nicĭ locul nu i-am aflat,
cînd pe a dreptuluĭ rude
nicăierĭ n'am tîmpinat:

Nicĭ cerşitoare de pîne
şi nicĭ lipsite de-a lor[1],
careva din cer pe dînsa
să verse milă şi dor.

Într'a lucrurilor fire
dreptul are scutitor,
şi aşezămîntul veşnic
îi este răsplătitor.

A' nedreptuluĭ palaturĭ,
pustiiriĭ trist lăcaş,
ajung în curînd să fie
cucuveicilor sălaş

[1] În copie: dor.

Şi pristolul întru care
lacomul se proslăvia
cu avere ce din lacrimĭ
adunată o avea,

Acel poleit cu aur,
acel lucit cu polost *(sic)*,
mîrşavelor tîrîtoare
îl vezĭ cum stă adăpost;

Sala înfrumuseţată
cu orhestre de cîntat,
liliaculuĭ de noapte
rămîne spre încuibat:

Din zgomotul acel vesel
ce într'însa răsuna,
cănd măgulitoriĭ vremiĭ
acolo se aduna',

Obişnuiesc (?) în răstîmpurĭ
duioasele glăsuirĭ
a' cucuveiciĭ ce plînge
grozavele risipirĭ;

Galeriile surpate
stîlpiĭ sfărmaţĭ şi căzuţĭ
peste aur, peste lustru,
îĭ văd cu muşchĭ învăscuţĭ

Scările ce se văd roase
de omenescul picior
ajung să fie străpunse
de troscot şi orzişor,

Şi fereasta întru care
gheraniile înflorea'
sfredelită de un şerpe
ce se soreşte pe ea.

Răpitorul ca acioaia,
în puţin îl văd topit
întru un moştean ce-l lasă
după sine ticăit.

Averile luï în pradă,
numele luï blăstămat
rugul neamuluï săŭ pică
veşted, slab şi defăimat.

Şi carele ce în viaţă
tuturor aŭ fost pizmaş
în tot omul după moarte
îşi lasă cîte-un vrăjmaş:

Cel slab rămîne la dănsul
şi dreptul a cerceta,
sărăimanul moştenirea
părintească a căta.

O văduvă întru lacrămï
are de a jălui
averea ce răpitorul
căuta a-ï mistui,

Cel puternic răsplătirea
vînează a-şï izbîndi
de împilarea în care
se silia a osîndi:

Toţĭ zicînd: cu a luĭ stare
aŭ ceva a descurca
şi ponos pe al luĭ nume
şi blăstăm a-ĭ arunca,

Iar a' noroduluĭ lacrămĭ
pe care el l-aŭ prădat
ca puhoiul cel năprasnic,
cel mai straşnic întărtat,

Înneacă, răstoarnă, spală,
tot ceia ce-aŭ maĭ rămas
după vrednicul de ură
[şi] egoistul [luĭ] pas.

Vasile Pogor Spătar.

Viitorime.

Ca o floare-odinioară viaţa-mĭ era 'nchipuită,
Cît de limpede-o vedeam curgînd lin şi 'mpodobită
De-o rază de fericire,
Dar floarea veştedă cade şi focul ce m'amăgia,
Acea pară a nădejdiĭ ce 'n sufletul mieŭ lucia,
Îşĭ pierde-a eĭ strălucire.

Trist şi depărtat de-acel ce gîndul mieŭ dulce umple
Boal' aduceriĭ aminte crud o inimă îmĭ rumpe.
Ah! moartea de ce nu-mĭ vine?
Ce-aşteaptă pentru-al mieŭ suflet ce din zi 'n zi se topeşte,
Pentru toat' a' vieţiĭ floare un mormînt numaĭ doreşte,
Şi-acesta nu-ĭ pentru mine!

Cînd va trece pe-al mieŭ capu umbra ce-a să mă 'nvălească,
Cînd cineva pe-a mea groapă, genunchind să mă jelească,
Va depune lacrămĭ vale,

Dar, vaĭ mie! ce cutez eŭ..., cari's ochiĭ să le verse?
Cine jalnic şi 'ntristat va lipi pe-a' mele oase
A durerilor luĭ cale?

În genunchĭ măcar de-ar zice, pe-a mea piatră îngheţată:
«Ca un vis, ca o nălucă, se şterseră de odată
«Şi-aicĭ zace 'ncremenit
«Spre-a-mĭ plînge ticăloşia, spre-a-mĭ spune pe ce mal sînt:
«Un înger îĭ ocrotiră a sa umbră pe pămînt,
«Dar un minut, şi-a perit...»

Poate c'atuncĭ, atingîndu-l cu-a' luĭ àripĭ aurite,
Ingeruĭ mieŭ va culege de pe a' sale buzĭ iubite
Un suspin, un cuvînt jalnic.
Dar ce zic?... Putea-va plînge, cînd cu viaţa el se joacă?
Bogatul ascultă, vede pe săracul ce îl roagă
Duios, lîng' un palat falnic.

Nimenĭ, nimenĭ nu te-a rupe, posomorîtă tăcere,
Decît viersul păsăricĭ să se 'nnalţe cu plăcere
Ca glasul cel de iubire,
Decît vuietul prin frunze-al zèfiruluĭ răcoros,
Decît trăgănatul sunet unuĭ clopot mîhnicios,
Ce vesteşte-o adormire.

Dar de ce să rătăcimu în al morţiĭ întunerec?
O crudă viitorime! Lasă-mă în vecĭ nemernic;
În noian fugĭ de te-ascunde:
Pîrîuţul vieţiĭ mele, saŭ limpede saŭ glodos,
Va purta a' mele zile pe al săŭ curs mincinos,
Neprivind la a' luĭ unde.

De ce dar să rupĭ de-odată, cînd viaţa este-o nimica,
Acel hobot ce tot anul, fugind răpede, ridică,
Înc'o zi şi se va strînge?

Într'a sorţiĭ sale carte de-ar vrea omul să cetească,
Abia ar zări un ceasu, un minut să se zimbească,
Şi-un veac, un veac spre a plînge.

Cumplita viitorime ca dintr'un somn ne trezeşte.
Inprăştie florĭ şi visurĭ nădejdiĭ ce'mpodobeşte
Primăvara vieţiĭ line:
Pe rînd crudă, pe rînd dulce, ne mîngîie, ne'mpresoară:
Iĭ minutul ce urmează minutuluĭ ce ni zboară,
Saŭ îĭ ziua ce mîinĭ vine.

Ferice de muritorul ce în linişte aşteaptă,
Într'ale dragosteĭ braţe cununat de bună faptă,
Viitorimea ce-l grăbeşte.
Atuncĭ a doa zi o jună.... gîndire-l duce,
Îl întoarce 'ntr'acea lume de unde sufletul fuge,
Unde mintea-ĭ maĭ priveşte.

Inima este-o oglindă unde viaţa ni s'arată:
Un minut o zugrăveşte, şi oglinda uită 'ndată
Chipul ce-a înfăţişat.
Degrabă viitorimea, acea soartă neştiută,
Ştergînd ceaţa ce-o ascunde, ce ni-o face nevăzută,
Rămîne-un lucru uitat.

A ta soartă, ca un valu ce altu 'n grabă urmează
Asemenea unuĭ ceriu ce din norĭ se luminează,
De vreĭ să-ţĭ să desvălească,
Smulge, rupe-a ta vedere de pe locul ce te poartă
Şi, luminînd a ta minte cu o rază, de sus dată
În cer ochiĭ s'o privească.

Dar până înc'a n'o simţi vezi-ţĭ sufletu'n tăcere,
Stăĭ..., ascultă, cercetează-l: poate strigă, poate cere
O pocăinţă prea dreaptă.

Atuncĭ întoarce-aĭ tăĭ ochi şi inima de-ţĭ maĭ simte
Primăvara vieţiĭ tale. Apoĭ adă-ţĭ iar aminte
Că viitorime' aşteaptă.

Acolò, cînd pentru veci aĭ săĭ ochĭ scurşĭ închizînd,
Creştinul pe patul morţiĭ maĭ aruncă al său gînd,
Maĭ duce-a' luĭ cugetărĭ,
Şi, prinòs sfinţit de rîvna de iubire ce simţeşte,
Glasul său c'al unuĭ înger se înnalţă, se uneşte
Cu cereştile cîntărĭ,

Acolò ca o văpaie zboar' a rugilor tămîie,
Acolò tot s'acufundă, şi-a pămîntuluĭ mîndrie
Piere ca praful la vînt:
Viteazuluĭ ce aicea de laurĭ creştet cunună,
Împăratuluĭ în slavă, bogatuluĭ ce adună.

VIII.

UN PROIECT DE A SE TIPĂRI OPERELE VECHILOR ISTORICĬ ARDELENĬ.

Un prieten îmĭ comunică acest act, pe care-l reproducem cu ortografia luĭ pretențioasă şi ciudată:

Ministerul Cultelorŭ
şi
Instrucţiuneĭ Publice

Bucurescĭ. Annulŭ 1863, Luna Iuniu 17

Secţiunea...
Biuroulŭ....

No. 18271.

Eminenţiă.

Dorindŭ Guvernulŭ M. S. Alessandru Ioan I a da publicităţiĭ în trebuinţia şi folosulŭ complectăriĭ şi respăndireĭ Istorieĭ Naţionale Romăne, orĭ ce scrierĭ inedite alle luĭ Klein, Sincaĭ, precum şi alte scrierĭ attingătoare de Istoria Naţiuneĭ Romăne; Sub-scrisulŭ au rugatŭ pe D. A. Papiu Ilarian de a se însărcina cu cumpărarea unor asemenĭ manuscripte orriginale sau cu decopierea lorŭ.

Cunoscăndŭ dupe osebite informatiunĭ că şi Arhiva Episcopală a Scaunuluĭ Eminentieĭ Voastre ar possede assemenĭ manuscripte, Sub-scrisulŭ

are onóre a vă recomenda pe d. A. Papiu Ilarian ca delegatŭ şi autorisatŭ pentru assemenea lucrare din partea Guvernuluĭ Principatelorŭ Unite, rugăndu-vă să bine-voiţĭ a 'ĭ înlesni şi accorda lucrarea cuvenita pentru acésta in Arhivele Episcopale.

Bine-voiţĭ vě rogŭ Eminentia a priimi cu acèstă occasiune incredintiarile prea distinseĭ melle consideratiunĭ.

Ministru allŭ Cultelorŭ şi Instructiuneĭ Publice ad-interim, I Odobescu.

Capulŭ Biurouluĭ, G. Bilciurescu.

Eminentieĭ Salle Episcopulŭ Unitŭ din Oradia-Mare, in Transilvania (Austria).

IX.

UN PRIVILEGIU ÎMPĂRĂTESC PENTRU ROMÎNII DIN UNGARIA (1791) ÎN TRADUCERE CONTEMPORANĂ.

Mi se comunică din Ardeal acest document de o autenticitate poate îndoielnică, dar, orĭcum, interesant:

Numărul 4004.

Leopold al doilea, alŭ Rîmleanilorŭ Înpărat, totdeauna stăpîn alŭ Ţări Nemţeştĭ, alŭ Mohemii *(sic)* şi alŭ Ţări Ungureştĭ Craiŭ postolicescŭ şi maĭ mare povăţuitorĭ alŭ [A]ustrii şi maĭ mare Prinţipŭ alŭ Ardealuluĭ şi alŭ Săcuilorŭ purtătoriŭ de grijă şi a celuralalte.

Lucrurile cearerilor a totŭ neamulŭ rumînescŭ din Ardealŭ nooa într'acesta chipŭ arătate, ca şi neamulŭ rumînescŭ să să arate a fi lăcuito[r]iŭ şi stăpînitoriŭ în ţară şi ca să se întoarcă îndărăptŭ la traiulŭ d'inpreună a tuturorŭ legilorŭ a fiilorŭ ţăriĭ, de care pănă acuma s'aŭ arătat a fi fostŭ lipsitŭ şi lepădatŭ numaĭ pentru nedreptatea vremilorŭ, voia la un locŭ şi între o legătură întru acela chipŭ ni le trimetemŭ, ca, luundu-să de fundamentŭ şi decurgerea cea luminată a articuluĭ alŭ 6 anuluĭ 1744 i ştiinţii lorŭ desăvîrşitŭ şi maĭ chiiarŭ să le cercaţĭ, şi, după ce drrptŭ *(sic)* le veţĭ isprăvi, noao cîtŭ maĭ curîndŭ să ne arătaţĭ neşte mijlocirĭ în ce chipŭ din judecata bineluĭ de opşte vor avea de grijă pentru maĭ sus-numiţiĭ lăcuitoarĭ aĭ ţăriĭ şi să să poată învrednici la totŭ traiulŭ dinpreună a milelor bineluĭ şi însoţirea fiilorŭ ţăriĭ cu slobodă deprinderea a legi, fără

deschinlinirea rituluĭ să să însoţească cu o leage slobodă în vremea viitoare, şi asemenea clerușuluĭ amăndorura ritușurilorŭ cu cuviinţă după putearea a trăi să să aibă de grijă, şi asemenea norodul neamuluĭ rumînescŭ cel prostŭ cu înţeleagerea întru lucrurile ceale de cinste să să poată deprinde şi mearge înnainte.

S'aŭ datŭ înŭ Florenţiia, înŭ maĭ marele al nostru Ţînutŭ al Etrurii, 18 zile a luni luĭ Maĭ, anuluĭ 1791, al Înpărăţii noastre, iară alŭ ţărilor noastre *(şters)* celor de uricŭ al doilea. Leopold al doilea, m. p. (litere latine).

Samoil Grof Tealechii, la porunca Înnălţatuluĭ Înpărat,

Andreĭ Deşenş, m. p.

X.

UN ACT ROMÂNESC DE LA ÎNCEPUTUL VEACULUÏ AL XVII-lea.

† Gavrilŭ Tăutulŭ mărturisimŭ cu cestu zapisŭ alŭ mieŭ cumŭ eŭ amŭ văndutŭ a mele direapte viĭ de moşie, treĭ fălcĭ de la Cotnarŭ, denŭ dealulŭ luĭ Vodă, şi le-amŭ văndutŭ frateluĭ nostru mai mare, Tăutulŭ Logofătuluĭ, direptu cincĭzecĭ de talerĭ bătuţĭ, însă o falce de moşii a femei mele Sofronii, iarŭ doî fălcĭ aŭ fostŭ ale meale, cumpărătură de la Căzaculŭ feĉorulŭ luĭ Gheorghie de Crăstineştĭ şi de la Dumitru Roşca Vorniculŭ, căce aŭ fostu şi părăsite, fără de gardure; ca să fie a dumisale, cu totŭ venitulŭ. Ca să să ştie.

Azŭ Gavrilŭ Tăutul. U Ias, Sept. 20.

(Pecete mică rotundă, cu o stea.)

Şi denŭ pivniţă partea mè, ce iaste partea mè gĭumătate, ĉ-aŭ fostu stricată, încă să fie a dumisale.

[Pe V°:] Zapisŭ de viĭ.

XI.

SOCOTEALA CLĂDIRIĬ CASEĬ DE LA CURÙ-CEŞMÈ A LUĬ ŞERBAN-VODĂ CANTACUZINO.

În Biblioteca Academieĭ Romîne, între acte felurite, maĭ nouă, se află şi această însemnare deosebit de importantă:

Κατάστιχον περιέχον τὰς γεγονύιας ἐξόδους εἰς τὸ ἔκλαμπρον παλάτιον τοῦ ὑψηλοτάτου ἡμῶν αὐθέντου κυρίου Ἰωάννου Σερβάνου Κανταχουζηνοῦ Βοεβόνδα πάσης Οὐγγροβλαχίας τὸ ἐνΚουροῦ Τζεσμέ.

5450 ἄσ. εἰς 25 ντολάπια καὶ 7 γιουκίων ῥάχτια μαλαγματοκαπνισμένα, τὸ καθ'ἓν ντολάπιον πρὸς ἄσ. 170, τὸ δὲ καθ'ἓν γιούκιον πρὸς κ. 200, καὶ εἶναι εἰς τοὺς αὐθεντικοῦς ὀντᾶδες, εἰς τὸν μεγάλον ὀντᾶν κατὰ τὸ μέρος τῆς πόλεως, 7 ντολάπια καὶ 1 γιούκιον, εἰς δὲ τὸν πλαγινὸν μικρὸν ὀντᾶν ντολάπι 1, καὶ γιοῦκι 1, εἰς τὸν ἄλλον ὀντᾶν κατὰ τὸ Ἀρναουτκιόγι, ντολάπια 5, καὶ γιούκι 1, εἰς τὸν μικρὸν ὀντάν, ὁποῦ εἶναι ἐπάνω εἰς τὴν στράταν, ντολάπια τέσσαρα, καὶ 1 γιοῦκι.

Εἰς τῆς κυρίας δόμνας τὸν μεγάλον ὀντᾶν ντολάπια 5, καὶ 1 γιοῦκι, εἰς τὸν ἄλλον ὀντᾶν ντολάπια 3 καὶ 1 γιοῦκι.

600 ἄσ., 6 μαλκάδες μεγάλους μαλαγματοκαπνισμένους διὰ ταῖς πόρταις τῶν ὀντάδων.

Εἰς ὀντάδες τῶν κορυτζίων καὶ κοπελίων.

650 ἄσ. εἰς 15 ῥάχτια κολαγένια τῶν ντολαπίων καὶ γιοκίων, τὸ καθ' ἓν πρὸς κ. 110.

200 ἄσ. εἰς 1200 τζεκία πέτραις, διὰ τὸ λιθόστρωτον τοῦ αὐθεντικοῦ ὀσπητίου, καὶ διὰ τὸν τοῖχον τοῦ μικροῦ μπαχτζέ, μέσα εἰς

τὸ σαράγι καὶ μέσα εἰς τῆς κυρίας δόμνης, τὸ καθ'ἓν τζεκὶ πρὸς ἄσπρα 82.

1200 ἄσ. εἰς τὸ κοίλισμα τοῦ μικροῦ μπαγτζὲ μέσα εἰς τὸ σαράγι.

1000 ἄσ. εἰς λεπτουργοὺς τοὺς ἐργάτας ὁποῦ ἔσχισαν τὸν τοῖχον, τοὺς εὔγαλαν καὶ τὸν μόλον τοὺς ἐπανέστρεψαν.

1440 ἄς. εἰς τοὺς καλυτιριμτζῖδες.

21.540 ἄσ.	σοῦμα ἡ ἔξοδος, στίνουν γρόσια	179
	ἐλάβομεν ἀπὸ τῆς Ἐκλαμπρότητος Σας γρόσ. .	150
	μένουν νὰ λάβωμεν γρόσια	029
	ἔχομεν νὰ λάβωμεν καὶ ἀπὸ τὰ πρῶτα . . .	017
	ἔχομεν νὰ λάβωμεν σοῦμα γρόσια	46

τὸ ὄπισθεν λιθόστρωτον, μᾶκρος καὶ πλᾶτος, τετράγονον, ἀνδρίκια καὶ γυναίκια, εἶναι πῆχεις 399.

Εἶναι ἀκόμι καὶ ἄλλος τόπος ἄστρωτος, καὶ ἔχομεν καὶ πέτραν μερικήν.

μικρὸς δοῦλος
Μπελα ΒΗ *(sic)*.

XII.

ÎNSEMNĂRI PENTRU ISTORIA ROMÎNILOR DIN NOTIŢE GRECEŞTĬ.

Cunoscutul erudit grec Spiridon P. Lampros, de origine aromînă, publică în n-le 2—3 din anul VII al revisteĭ sale Νέος Ἑλληνομνήμων o culegere, rinduită cronologic, de însemnărĭ cu caracter istoric risipite prin descrierile de manuscripte De mult îmĭ propusesem a face acelaşĭ lucru pentru noĭ, şi culegerea mea poate nu va întîrzia, fiind cuprinsă în această publicaţie chiar.

Deocamdată extragem din revista d-luĭ Lampros menţiunile care ne privesc:

1. 1534. Se pomeneşte Ioachim Vlahul, fost egumen de Sinaĭ, care, cu alţiĭ, «ἀφένται τῆς Βλαχίας», vine la sfinţirea Sf. Sava din Iaşĭ, aĭ căriĭ ctitorĭ sînt (p. 172, no. 182).

Αὐτὸν τὸ βιβλίον ηὕραν τοῦ ἁγίου Σάβα, ὅπωταν ἡνήχθη ὁ ἅγιος Σάβας, διὰ συνεργείας τῶν ἀφεντῶν τῆς Βλαχίας, καὶ ἦρθεν ὁ πρώην ἡγούμενος τοῦ ὄρους Σινὰ καὶ ἠπήασαν τὸ μοναστήριον, ἤγουν ὁ κῦρ Ἰωακεὶμ Βλάχος, καὶ ἐποίκαν ἀφωρισμόν.

2. 1574. Ἔτους ͵αφοδ΄. Οτὰν ἐπῖγεν ο Πεγλερπέγης μὲ τοὺς τρῆς πέγηδες καὶ ἔκοψαν τοὺς Πωγδάνους χυλιάδες λβ΄ καὶ τὸν ἀφθέντη τῆς Πωγδανίας, ὀνώματι Ἰῶ Βωηβῶτα, καὶ αὐτὸν τὸν ἔσκησαν σὲ δύο καμιλίας, μηνὶ Ἰουλίου ιε΄, καὶ τότες ἐπῖρεν τὸ σκάμνη ὁ Πέτρο Βωηβώτας. [= În anul 1574, cînd a venit beglerbegul cu treĭ begĭ şi aŭ bătut pe Moldovenĭ, 32.000, şi pe Domnul Moldoveĭ, anume Io Ion Voevod, şi l-aŭ rupt cu două cămile, în luna luĭ Iulie în 15, şi atuncĭ a luat Scaunul Petru Voevod].

3. † αφπ', μιν[ὶ] Νοεμβρίῳ, ἦλθεν ὁ τζαούσης ὅπου εὔγαλεν τὸν εὐσεβέστατον αφέ[ν]την Ἰω Πέτρον Βοϊβόδαν ἀπὸ τὸ Γιάσιον [= 1580, luna luĭ Novembre, a venit ceaușul care a luat pe prea-cucernicul Domn Io Petru Voevod din Iașĭ].

4. 1605. Ἔτους ,ζριγ', ε' μηνὴ Ἰουνίῳ. ἐτούτο τὼ τετραβάγγελον ἦνε τῆς μονῆς τοῦ Σωτῆρος, τοῦ ἐπιλεγομένου Κουτλουμοῦσι, καὶ τὸ ἐκόσμησεν ἡ πολυχρονιμένη ἡ τόμνα Ἐλησάβετ τοῦ πολυχρονημένου ἐκλαμπροτάτου καὶ εὐσεβεστάτου αὐθέντος πάσης Μολδοβλαχίας κήρου Ἰωάννου Ἱερεμία Βοεβόνδα... [= La anul 7113, luna Iunie, această Evanghelie a mănăstiriĭ Mântuitoruluĭ, zisă Cutlumuz, și a înfrumusețat-o răposata Doamna Elisaveta, a răposatuluĭ prea-luminatuluĭ și prea-cucerniculuĭ Domn a toată Moldovlahia, domnul Io Ieremia Voevod].

5. 1606, Ἰουνίου 29, ἀπέθανεν Ἱερεμίας ὁ Βοεβόδας, καὶ διεδέξατο τοῦτον ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Συμεὼν τῇ 1 Ἰουλίου. [= 1606, Iunie 29, a răposat Ieremia Voevod și i-a urmat fratele luĭ, Simion, la 1-iŭ Iulie.]

6. † Εἰς τοὺς χιλίους ἑξακοσίους πενῆντα, εἰς ταῖς ἡμέραις τοῦ ἐκλαμπρωτάτου αὐθέντος κυρίου Ἰω[άνν]ου Βασιλείου Βοεβόνδα. μηνὶ Μαρτίῳ, ἐπουλίθη τὸ ψωμὶ ἤκοσι δράμοια εἰς τὸ μπάνη, καὶ ἔγραψα αὐτοῦ εἰς ἐνθήμισιν. [= La 1650, în zilele prea-luminatuluĭ Domn Domnul Ioan Vasile Voevod, în luna luĭ Mart, s'a vîndut pînea douăzecĭ de dramurĭ la un ban, și am scris eŭ spre amintire].

7. 1670. Pomenirea Domnilor romînĭ ca ocrotitorĭ aĭ Bisericiĭ răsăritene; notiță și la mine, în *Analele Academiei Romîne*, XX, p. 216.

8. Plecarea din Adrianopol a Sultanuluĭ împotriva Camenițeĭ, la 27 April 1672.

9. 1673, Ἰουνίου 29, ἐῤῥέθη εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ Δούκα Βόντα εἰς Γιάσιον, παρούσης τῆς δόμνας τοῦ Στεφάνου Βόντα Πετρουζέι-

κου, ὅτε ἦν ὁ Χουσεΐν-Πασᾶς εἰς τὸ Χωτίνι καὶ ὁ ἀφέντης. [= 1673, 29 Iunie, m'am aflat în mănăstirea luĭ Duca-Vodă la Iaşĭ, fiind de faţă Doamna luĭ Ştefan-Vodă Petriceicu, cînd era Husein-Paşa la Hotin şi Domnul.]

10. 1680, Menţiunea că s'a scris o Evanghelie «supt Şerban-Vodă în Bucureştĭ».

11. 1692, Νοεμβρίου ἕξ, ἔγινεν ὁ γάμος του μπειζατὲ Ῥάδουλ τοῦ Ἠλιάσκου μετὰ τῆς θυγατρὸς τοῦ αὐθέντος Κωνσταντίνου Βοεβόδα πάσης Οὐγκροβλαχίας. Ἐτύχομεν καὶ ἡμεῖς ἐδῶ καὶ ἐγίναμεν σύντεκνοι, καὶ ἔτυχεν καὶ ὁ δραγουμάνος κὺρ Ἀλέξανδρος, ἐδῶ γυριζάμενος ἀπὸ τὸ Μπελιγράδι. Ἔστω εἰς μνήμην. [Δοσίθεος πατριάρχης τῶν Ἱεροσολύμων.] [1692, Noiemvrie 6, s'a făcut nunta lui beizadeà Radu Iliaş cu fata Domnuluĭ Constantin Voevod a toată Ungrovlahia. Şi ne-am întîmplat şi noĭ acolo, şi am fost naşĭ, şi s'a întîmplat şi dragomanul, dumnealuĭ Alexandru, care se întorsese acolo dela Belgrad, să fie spre amintire.]

12. Ştirĭ din Litzica, *Catalogul msslor greceştĭ ale Academieĭ* p. 319; 24 Mart 1714 mazilia Brâncoveanuluĭ; 25 Domnia luĭ Ştefan Cantacuzino; 30 Ianuar 1716 sosirea în Bucureştĭ a luĭ Nicolae-Vodă Mavrocordat; 14 Novembre prinderea luĭ; scriitorul, întors din Braşov, află la 12 Mart 1717 ca Domn pe «graţiosul» Ioan-Vodă Mavrocordat; moartea acestuia la 23 Februar 1719; 26 April 1719 întoarcerea luĭ Nicolae-Vodă în Bucureştĭ.

13. 1716, Maiŭ 1—2 (din acelaşĭ). Închiderea la Puşcărie a unuĭ călăraş şi a Agăĭ, care-ĭ era cumnat (γυνεκάδελφον).

14. Din acelaşĭ, p. 317, 23 Februar 1719 moartea luĭ Ioan-Vodă Mavrocordat; 2 Mart plecarea Mareluĭ-Portar Iordachi Grigoraş la Constantinopol; 26 April întoarcerea luĭ Nicolae-Vodă.

15. Din acelaşĭ, p. 415. Moartea luĭ Nicolae-Vodă la 3 Septembre 1730; la 24 soseşte caftanul fiuluĭ săŭ Constantin,

care stă 15 zile, vestea tulburărilor dela Constantinopol sosind la 27.

16. Din acelaşi, p. 145. Iulie 1737. Nemţiĭ vin la Cîmpulung şi Bucureştĭ: locuitoriĭ acestuĭ din urmă oraş fug; 1-iŭ Iulie fugise Domnul la Dunăre: se întoarce cu Ibrahim-Paşa.

17. 24 August 1746, un necunoscut arată că a fost făcut ceauş de aprozĭ; la 8 Novembre 1747 că a luat pe Casandra, fiica luĭ Constantin Lambrinò, fost Mare-Spătar, peţitor fiind Patriarhul Antiohieĭ, care face logodna.

18. 14 Iulie 1748 eclipsă de soare la Bucureştĭ. Scrie un şcolar al luĭ Alexandru, care, de frică, se îmbolnăveşte fiind căutat de Mihalachi, fost medic împărătesc.

19. 1752, 23 August, dimineaţa, moare Grigore-Vodă Ghica în Bucureştĭ (Litzica, p. 317).

20. 1752, 20[=23] August, Mateĭ-Vodă Domn muntean, pe 9 lunĭ.

1752, 23 August. Sara la 3, moare Grigore-Vodă; la 25 îngropat, la 5 ceasurĭ (Litzica, p. 458).

21. 1752, 1-iŭ Septembre. Scriitorul însemnă că a ajuns Cupar muntean; 1-iŭ August 1754 vătav de aprozĭ; 17 August 1755 Armaş-Mare.

22. 1764, 18 Octombre, scriitorul începe la dascălul Manase[1] în şcoala de la Sf. Sava din Bucureştĭ retorica.

23. 1764-65. ᾳψξδ, Ἰανουαρίου 27, ἔδοσε τὸ κοινὸν χρέος ὁ ὑψηλ: αὐθέντης Κωνσταντῖνος Τζεχάνης καὶ ἐνεταφιάσθη ἐν τῇ Μητροπόλει.

ᾳψξδ, Ἀπριλ. 26, δευτέρᾳ ἡμέρᾳ. Πρῶτον ἐκρέμασαν τὸν στόλνικον Στεφανάκην καὶ ἀποκεφάλισε τὸν Μιδελνιτζάρη Γεωργάκη Μπαζέσκουλον εἰς τὴν αὐθεντικὴν κάτω πόρτα τῆσ κούρτης, ἔπειτα μετὰ τρεῖς ὥρας ἦλθε μὲ μεγάλην παράταξιν εἰς τὸν ἔκλαμπρον θρόνον ὁ ὑψηλότατος ἡμῶν αὐθέντης, κύριος Ἰωάννης Στέφανος Μιχαὴλ Ῥακοβίτζα Βοεβόδας ἀπὸ Βασιλεύουσαν, α´ αὐθεντείαν, οὗ πολυετεῖ ὁ Κύριος, ἀμήν.

ᾳψξδ, Μαΐου 29, κυριακῇ. Ὁ υἱὸς τοῦ Νικολάκη Τζερβενδοβαλῆ Παχαρνίκου, ὀνόματι Γεωργάκης Κλουτζάρης ἄριας, ἀρραβωνισμένος

[1] Vestitul Manase Eliad.

ὄντας πρὸ πολλοῦ μὲ τὴν κόρην τοῦ Θωμᾶ Κρετζουλέσκουλου καὶ (:) μεγάλου μπάνου, ἀρχινῶντας τὴν χαρὰν νὰ στεφανωθοῦν, τὸν ἐσφάλησαν εἰς τοὺς 'σεϊμένηδες, αὐτὸν καὶ τὸν πατέρα του, καὶ τὴν ἐστεφάνωσεν ὁ αὐθέντης μὲ τὸν Ῥάδουλον Σλατινιάνον πρῶτον μέγαν κόμισον, εὐγάζοντάς τον ἀπὸ τὸ σφάλημα τῶν σεϊμένιδων καὶ αὐτόν.

αψζε', Ἰανουαρ. 2. Ἐσφαλήσθησαν β-αν φορὰν οἱ ἄρχοντες, ἤτοι ὁ Κλήμεντος καὶ Νικολάκης Δουδέσκουλοι, καὶ Πουρδοῦλος, Μιχαήλ, οἱ Καντακουζηνοί, Ῥακοβίτζης Βόρνικος καὶ Πάνος Στιρμπέης, Πάνος Φιλιπέσκος, Στολ: Μπελατζάνος Ἰωάννης, Μπαλιάνος Γρηγορέσκος, Πανταζῆς Κιμπινάνος, καὶ Ἰουνίου 25 ἀφέθης.

αψξε', Ἀπριλ. θ., ἡμέρᾳ Σάββατον, εἰς τὰς 4 τῆς νυκτὸς, ἔγινε σεισμὸς μέγας, ἡγεμονεύοντος Στέφανος ὁ Ῥακοβίτζας.

αψξε', Μαΐου 13, ἡμέρᾳ Παρασκευῇ, τὴν β-αν ἡμέραν τῆς Ἀναλήψεως, ἔγινεν ἐπανάστασις παρὰ τῶν ἐκ Βουκουρεστίου ῥουφετίων, εἰς τὴν Μητρόπολιν συναχθέντες μετὰ βοὴν καμπάνων, ζητῶντας παρὰ τοῦ Μητροπολίτου καὶ ἀρχόντων ἔλεος καὶ συγκατάβασιν τοῦ δοσήματος· ὁ δὲ Τουρνατζῆς μετὰ τοῦ ἄρχ: Σπαθ: καὶ Ἄγα Ὑψηλάντῃ, μπεσλήδων καὶ Ἀλβανητῶν μὲ πιστόλια σόπες τοὺς ἐκατασκόρπισαν εἰς τὰς 4 ὥρας τῆς ἡμέρας, καὶ ἔκοψαν εἰς τὴν κάτω πόρταν τῆς αὐθεντικῆς κούρτης ἕναν Κόμανον μπογασιέρην γιργιοβλήν, ἕναν δοῦλον τοῦ Παναγιώτη Τζαούση καὶ ἕναν ῥάπτην, τοὺς δὲ σφαλισμένους ἐγκρίτους ἀπὸ τῆς καμάρας τὸ σφάλισμα τοὺς ἐμετοίκησαν εἰς τὰ ὄπισθεν μπέτζουρα, διώχνοντας, καὶ τοὺς δούλους του μὲ σφοδρὴν φύλαξιν τοὺς ἐφυλάττουν.

αψξε', Ἰουνίου 3, ἡμέρᾳ Τετράδῃ, ἦλθεν βασιλικὴ προσταγὴ τοῦ Σουλτὰν Μουσταφᾶ καὶ ἔγραψαν τὸ τίποτας τοῦ Νικολάου Βραγκοβάνου πρώτου Μεγάλου Κλουτζιάρη, ζιτῶντας τὸ μιρὶ 250 πουγγία τοῦ Δραγιτζάνου Κοζλιτζάνου, ἀνεψιοῦ του, ὁποῦ ἐτούρκευσεν.

αψξε', Αὐγούστου 18, Πέμπτῃ, εἰς τὰς 7 ὥρας τῆς ἡμέρας, ἦλθεν ὁ Καρά-Ἀλῆς τάταρης μὲ τὴν μαντζιλία τοῦ ὑψηλ: Στεφὰν-Βόδα Ῥακοβίτζα, λαμβάνοντας τὴν αὐθεντείαν ὁ ὑψηλ: ἡμῶν αὐθέντης Σκαρλάτος Γκίκας Βοεβόδας. Ἐσφαλτησαν τὸν Πα: Δημητράκη καὶ Στάθη βον βιστι:, εἰς δὲ Βασιλεύουσαν ἐκρέμασαν καὶ τὸν Γεωργάκη Σταυράκη πεθαμένος ὄντας ἀπὸ τοὺς σκεντζέδες.

Σεπτεμβρ. α'. ἐκίνησεν ὁ Στεφὰν-Βόδας ἀπὸ τὰ ὧδε μὲ τὸν καπετζῆ εἰς Μυτιλήνην.

1764, Ianuar 27 a răposat prea-înnălțatul Domn Constantin Cehan, și a fost îngropat la Mitropolie.

1764, 26 April, Lunĭ. Intăiŭ aŭ spînzurat pe Stolnicul Ștefanachi șĭ aŭ tăiat pe Medelnicerul Iordachi Băjescul la poarta domnească de jos a Curțiĭ. Apoĭ după treĭ ceasurĭ a venit cu alaiŭ mare în strălucitul Scaun prea-înnălțatul nostru Domn, Domnul Io Ștefan Mihail Racoviță, dela Constantinopol, întăia Domnie, pe care să-l ție Dumnezeŭ întru mulțĭ anĭ, amin.

1764, Maiŭ 19, Duminecă. Fiul luĭ Nicolachi Cervenvodalì (Cernovodeanul) Păharnicul, anume Iordachi Clucerul de Arie, fiind logodit de curînd cu fata luĭ Toma Crețulescu Marele-Ban, și începînd serbarea ca să-ĭ cunune, l-aŭ închis la Seimenĭ, pe el și pe tată-săŭ, și pe dînsa a cununat-o Domnul cu Radu Slătineanu fost Mare-Comis, scoțîndu-l de supt paza Seimenilor și pe acesta.

1765, Ianuar 2. S'aŭ închis a doua oară boieriĭ, adecă: Constantin și Nicolachi Dudeștiĭ și Pîrvu și Mihaĭ Cantacuziniĭ, Racoviță Vornicul și Barbu Știrbeĭ, Pană Filipescu, Stolnicul Ioan Bălăceanu, Grigorașcu Băleanu, Pantazi Cîmpineanu, și la 25 Iunie li-aŭ dat drumul.

1765, April 9, Sîmbătă, la 4 de noapte, a fost mare cutremur, Domn fiind Ștefan Racoviță.

1765, 13 Maiŭ, Vinerĭ, a doua zi după Înnălțare, s'a înplat răscoală din partea rufeturilor din Bucureștĭ, strîngîndu-se cu sunet de clopote, cerînd dela Mitropolit și de la boierĭ milă și iertarea dăjdieĭ. Iar Turnagiul cu dumnealuĭ Spătarul și Aga Ipsilanti, cu beșliiĭ și Albanesiĭ, cu pistoale..., i-aŭ tăiat la patru ceasurĭ din zi; și aŭ tăiat la poarta din jos a Curțiĭ domneștĭ pe unul Coman bogasierul, din Giurgiu, pe un rob al luĭ Panaiot Ceaușul și pe un croitor; iar pe boieriĭ fruntașĭ ce eraŭ închișĭ i-a mutat cu închisoarea dela cămară la beciurile d'indărăt; orînduind și pe robiĭ lor, cu tare pază i-aŭ păzit.

1765, Iunie 3, zi Miercurĭ, a venit poruncă împărătească a Sultanuluĭ Mustafă și aŭ prins tot ce-a avut Nicolae Brîncoveanu, fost Mare-Clucer, cerînd miria (Statul) 250 de

pungĭ de la Drăghiceanu Cozliceanul, nepotul său, ce l-aŭ turcit.

1765, August 18, Joĭ, la 7 ceasurĭ din zi, a venit Carà-Alì Tatarul cu mazilia prea-înnălțatuluĭ Ștefan-Vodă Racoviță, luînd Domnia prea-înnălțatul nostru Domn Scarlat Ghica-Voevod: aŭ închis pe Pă[harnicul] Dumitrachi și pe Stati al doilea Vistier, iar la Constantinopol aŭ spînzurat și pe Iordachi Stavrachi, atîrnat fiind de cange (?).

Septembre 1-iŭ, a pornit Ștefan-Vodă de aicĭ cu Capugiul la Mitilene[1].

24, 1766, Ianuar 19, zi Joĭ, a început a preda geometria dascălul chir Iosif în Moldova, în biserica Treĭ Ierarhilor (nu a Frîncilor) (Litzica, p. 89).

25. 28 Septembre 1768, se face Mare-Dragoman Nicolachi Suțu.

6 Octombre sosește la Poartă Crîm-Ghiraĭ Hanul.

1768, 17 Octombre, se dă caftan pentru Țara-Românească luĭ Grigore Alexandru Ghica; la 21 iea cuca, la 25 tuiurile. Scriitorul arată calea alaiuluĭ domnesc: 30 Octombre, ieșire la Chiuciuc-Chioiŭ, 1-iŭ Novembre la Buiuc-Cecmegè, 2 Novembre la Silivri, 3 Ciorlù, 4 Burgas, 5 la Chirclisì. Aicĭ se lasă alaiul și capugibașa, și Domnul pleacă numaĭ cu cîțĭva spre țară, cu poșta (menzilul).

6 Novembre, «Phaken», noaptea la Carnabad; 7 Iulie Gealì-Cavac, noaptea Buhulàr, 8 Tasegìchioiŭ, noaptea trecerea Dunăriĭ dela Turtucaia la Oltenița. «La 9 Novembre, Duminecă, pe la opt din zi, am venit în Bucureștĭ» (Litzica, p. 79 u.).

26. 1772, 17 Maiŭ. «Grindină» ca oul de pasăre la Mărgineni (Litzica, p. 85).

27. 1801, 22 Iunie, Sîmbătă, s'a întîmplat mazilia Domnuluĭ Moldoveĭ, fiul luĭ Ipsilanti, beizadeà Constantin, și s'a făcut Domn dragomanul cel mare Alexandru Suțu și Mare-Dragoman s'a făcut beizadeà fiul luĭ Callimachi.

28. La 1804, 14 Octombre, Marțĭ, la 8 ceasurĭ și cincĭ minute, a fost cutremur mare în Moldova.

[1] Toate lămuririle, în *Genealogia Cantacuzinilor*, Cronica.

29. 1821, Februar 29, începerea revoluţiei (ῥεβελοῦντζια) greceşti la Iaşi.

30. Şi altă menţiune, pentru April, Maiŭ, Turcii în Bucureşti.

31. 1823, Ἰουνίου 18, ἐστάλθηκεν αὐθέντης εἰς Μπογδανίαν καὶ Βλαχίαν: ὁδὲ αὐθέντης τῆς Βλαχίας, Γκίκας, ἀφ' οὗ ἦλθεν εἰς τὸν θρόνον, εὔγαλεν δόσημον εἰς τὴν Βλαχίαν διὰ 2 χρόνους, μόνον νὰ πληρώσουν εἰς τὸ ἐνσουμὰτ ὁποίας τάξεως, καὶ ἂν εἶνε ὡς κάτωθεν φαίνεται. Ἐπὶ λόγου διὰ νὰ πληρώσῃ τὰ χρέη ὁποῦ τζάρα ἐχρεωστοῦσεν διὰ ταῖς θροφαῖς ὁποῦ εἶχεν θρέψει τὰ στρατεύματα τῆς Τουρκίας ἐνόσου ἦχαν καθήσῃ εἰς τὴν Βλαχίαν, ὥστε ἐξεκαθαρίσθησαν οἱ ῥεβουλαντζιονῖται καὶ ἐπάησαν εἰς τὴν Γραικίαν.

Τὸ βαδραρίτι εἰς τὸ κάθε μέτρον νὰ πληρώσουν πρὸς 24 ἄσπρα.

Τὸ ὀγιρίτον εἰς τὸ κάθε πρόβατον νὰ πληρώσουν πρὸς 63 ἄσπρα.

Ἡ γόστινα νὰ πληρώνουσι, διὰ μελήσῃ τόσον ὅσον καὶ διὰ τὸ μοχθηρὸν πρὸς 43 ἄσπρα. Τὸ ὁποῖον δώσιμον τὸ ἐπούλησεν διὰ 2 χρόνους καὶ ἐπῆρε ὅλα τὰ ἄσπρα ἐμπροστά, καὶ ἐσχήσθη τὸ χρέως ὁποῦ νὰ μὴν πληρώσουν διαφόρετα, τὰ ὁποῖα ἐπουλήθησαν διὰ 800 χιλιάδες γρόσια.

La 1823, Iunie 18, s'a trimes Domn în Moldova şi Ţara-Romănească Domnul Ţerii-Romăneşti, Ghica: îndată ce veni în Scaun, scoase dajde în Ţara-Romănească, doi ani numai să plătească ensumatul (birul), a cărui rînduială se arată mai jos, supt cuvînt de a plăti datoriile ţerii pentru hrana ce avuse a hrăni oştile Turciei cînd aŭ stat în Ţara-Romănească de s'aŭ curăţit revoluţionarii şi aŭ mers în Grecia:

Vădrăritul, la fiecare măsură să plătească 24 de aspri.

Oieritul, la fiecare oaie să plătească 63 de aspri.

Goştina, să plătească, şi pentru albine, şi pentru porci, cîte 43 de aspri; care dajde aŭ vîndut-o pe 2 ani, şi aŭ luat toţi banii înnainte, şi s'a umplut datoria, ca să nu plătească deosebi.

Şi s'aŭ vîndut acestea pentru 800.000 de lei.

XIII.

CATASTIF DE DĂJDIÏ MOLDOVENEȘTÏ (c. 1760).

— ORIGINALUL ÎN POSESIUNEA D-LUÏ INGINER I. ARAPU. —

CATASTIF DE DĂJDIĬ MOLDOVENEŞTĬ (c. 1760).

— Originalul în posesiunea d-luĭ inginer I. Arapu —

Leĭ.	Banĭ.	
14	—	7 liude, Vasile Başotă Stol.
14	—	7 liude, Costand[inŭ] Adamŭ Stol.
8	—	4 liude, Med. Costand[inŭ] Başotă.
8	—	4 liude, Med. Toaderŭ Silionŭ.
8	—	4 liude, Gavrilŭ Adamŭ Slugerŭ.
4	—	2 liude, Costandinŭ Stămate Şăt.
4	—	2 liude, Petre Cheşco Şăt.
4	—	2 liude, Gheorghie Carpu Polcv.
6	—	3 liude, Ioniţă Başotă Pah.
4	—	2 liude, Ioniţă Botezŭ Pah.
4	—	2 liude, Gligoraşŭ Adamŭ Pah.
4	—	2 liude, Ştefanŭ Silionŭ Post.
4	—	2 liude, Vasili Silionŭ Post.
2	—	1 liud., Sandu Buhuşŭ Post.
4		2 liude, Angheluţă Tăbărţă [1].

[1] Adaus, tărziŭ:

6	—	mantà.
3	—	băr[neţŭ].
8	—	coj[ocŭ].
2	—	cuşmă.
	30	brăŭ.
4	20	ochincĭ.
24	10	
3	20	cămeşă.
2	10	iz[mene]
30	—	
12	—	
42	—	

2	—	1 liud., Neculaĭ Tăbărță.
40		20 liude, Spăt. Păşcănița.
16	—	8 liude, Stol. luĭ Vasile Balşŭ.
4	—	2 liude, Medeln. luĭ Gavrilŭ Neculce.
4		2 liude, Jic. luĭ Ionŭ Adamŭ.
6		.. liude, Ancuța Sturzoai.
4		2 liude, fiica Miclesculuĭ, călugărița.
4	—	2 liude, Şăt. luĭ Botezŭ
4		2 liude, Nastasie luĭ Mălaĭ.
4	—	2 liude, Safta Iacomăchioai.
4		2 liude, Safta luĭ Ursachi Jic[niceriulŭ].
10		5 liude, Ghiorghi Jic., cu pecete gospod.
8		4 liude, Costandinŭ Păladi Vist.
8		4 liude, Med. luĭ Aslanŭ.
8	—	4 liude, Ilinca, fiica Păşcăniți.
9	—	dinŭ scutelniciĭ Logft. Manolachi.
4	—	2 liude, Ian[e] Şat.
6	—	30 liude, Domnița Pălădoi[1].
20	—	10 liude, Pah. Vidali.
31	90	de datŭ dum. Iordachi Cant. Spat.
30	—	15 liude, dum. Banŭ Iordachi Costachi.
14	—	7 liude, Stol. Enachi Hrisoverghi.
14	—	7 liude, Stol. Lupu Crupenschi.
620	90	piste totŭ facŭ 3.916 leĭ, 56 banĭ, şi maĭ rămânŭ rămăşiță 11 leĭ, 54 banĭ[2].

[1] Era fata luĭ Antioh Cantemir soția luĭ Teodor Paladi — V. vol. VI, p 536

[2] Adaus: Sama vitilor albe asupra luĭ Sofroni văcarŭ.—'801, luni

vitĭ
1 buhaĭ mari.
1 buhaĭ gonitorŭ.
1 buhaĭ mânzat.
14 vacĭ cu vițăĭ, cu una a Smărăndiții
2 vacĭ gonitoari, fătati.
4 gonitoari, vacĭ.
1 gonitorŭ, boŭ.
7 mânzati, vacĭ.
3 mânzațĭ, boĭ, cu unu a Smărăndițiĭ
34
20 vițăĭ, cu vițăli.

Niamțulŭ: Ghiorghi Jicni[ceriulŭ] is[pravnicŭ].

Leĭ.	Banĭ	
1.674	90	suma pe 609 ughĭ.
837	45	bani zahareliĭ, 55 parale de ugŭ.
55	99	gĭudecătorieĭ, căte 1 pot[ronicŭ] de ugŭ.
5	70	havaetŭ luĭ vtori Vist.
2.573	64	

Cĭ-aŭ datŭ.

2.046 Predcă *(sic;* avans*)*, însă:

997	81	Martŭ 29	la Vistierie.
495	115	Ap. 2	
378	—	Ap. 2	
174	45	Ap. 10	
2.046	1		

41		dobănda pe aceștĭ banĭ pe o lună.
20	—	dobănda pe 1000 leĭ č-aŭ datŭ la čfertulŭ luĭ Martŭ, la dum. Velŭ Comisŭ, 110, dum. Hat. Enăcachi i Velŭ Post.
656	90	ce s'aŭ trecutŭ dațĭ maĭ multŭ la čfertulŭ Martŭ.
55	99	baniĭ gĭudecătorieĭ.
5	70	havaetulŭ luĭ vtori i 3 Vist.
52	—	aŭ datŭ la listŭ Neamțŭ, cu răv. dum. Velŭ Post.
2.877	19	facŭ.

Scutelniciĭ.

50		dum. Hat. Vasile Rosetŭ.
60	—	30 liude dum. Spat. Ionŭ Cant.
30	—	15 liude dum. Țoaderŭ Cant. Banŭ.
20	—	10 liude dum. Pah. Neculaĭ Rosătŭ.
20		10 liude dum. Com. Ionĭță Stratulatŭ.
20		10 liude dum. Iordachi Hrisosculeŭ Agă.
14		7 liude Stol. Costinŭ Darie.

14	—	7 liude Costand[inŭ] Rosătŭ Stol.
14		7 liude Sandu Sturza Stol.
4	—	2 liude Neculaĭ Vărnavŭ Jic.
4	—	2 liude Ilie Eni Şăt.
10	—	5 liude Dinulŭ Balşŭ Vist.
2	—	1 liud. Radu Botianu, bezŭ unulŭ ѣ-aŭ luatŭ maĭ multŭ la Martŭ.
12	—	6 liude Ghiorghi Velŭ Pit.
4	—	2 liude Michì văt[afŭ] za Păh.
4	—	2 liude Neculaĭ Eni Post.
10	--	5 liude Jăc. luĭ Neculaĭ Costinŭ.
292		Iarŭ peste totŭ facŭ 3.169 leĭ, 19 banĭ, şi trecŭ daţĭ maĭ multŭ la Visterie 595 leĭ, 75 banĭ, şi s'aŭ ţinutŭ înŭ samă la sama čfertuluĭ Maĭ[1].

Romanulŭ: Neculaĭ Cog[ălniceanu] Pt.

Leĭ.	Banĭ.	
757	75	suma pe 275 polŭ ughĭ.
378	96	polŭ bani zahareliĭ, căte 55 parale de ugŭ.
25	30	bani gĭudecătorii.
2	63	havaetulŭ luĭ vt. Vist.
1.164	25	polŭ.

[1] Proprietarul maĭ tărzıŭ al condiceĭ, Arapu, orĭ omŭl săŭ, adauge:

Izvodŭ di căti dımerliĭ de păni s'aŭ pusŭ înŭ hănbarı.
'815, Oc. 20.

65 dimirleĭ grăŭ di la Zahorene
188 tijŭ grăŭ di la Zahorene.
150 dimerleĭ de ovăsŭ, tijŭ di la Zahorene.
20 dimerliĭ ovăsŭ ci s'aŭ luatŭ di la Burche

Izvodu de căti ştubei s'aŭ pusŭ înŭ tevnecŭ
'815, Oc. 20

36 ştubei a cucoaniĭ.
9 ştubei a cucoaneĭ Casuţeĭ.

Cĭ-aŭ datŭ.

800	—	predcă la Vist. Chiriazi, Ap. 3.
16	—	dobănda lorŭ.
25	30	baniĭ gĭud[ecă]torieĭ.
2	63	havaetulŭ luĭ vt. Vist.
121	115	ce să trecŭ daţĭ maĭ multŭ (?) la čfertulŭ luĭ Martu.
60	3	agiutorinţa pe 7 casă ce şădŭ Turcĭ inŭ hanŭ înŭ Romanŭ.
1.025	91	

Scutelniciĭ.

60		30	liude dum. Vorn. Mihălachi Sturza.
60	—	30	liude dum. Vorn. Ionŭ Sturza.
8	—	4	liude Toaderŭ Buhuşŭ bivŭ Slugerŭ.
6	—	3	liude Ilie Sturza Slugerŭ.
6	—	3	liude Dimitrachi Slugerŭ.
4	—	2	liude Neculaĭ Cog. Pit.
4	—	2	liude Ioniţă Manole Post.
4		2	liude Gligori Cĭauşŭ.
2	—	1	liud. Ioniţă Pisoţchi.
4		2	liude snovei [=fiiĭ] luĭ Iuraşco.
10	—	5	liude Zmaragda, fiica Vor. Mih. Sturza.
8		4	liude Paraschiva Sturzoai.
12	—	16	Catrina luĭ Ghiulmazŭ (?).
16	—	8	liude Stol. Lăzoai.
2	—	1	liud. Manolachi Hrisoverghi.
20	—	10	liude Pah. Arghiri.
226			

Iarŭ peste totŭ facŭ 1.251 leĭ, 91 banĭ, şi trecŭ daţĭ maĭ multŭ la Visterie 86 leĭ, 65 polŭ banĭ.

Bacăŭ: Mihălachi Cheşco Jic.

Leĭ.	Banĭ.
1.954	1 polŭ, suma pe 710 polŭ ughĭ, 1 pot[ŕonicŭ].
977	1 polŭ, bani zahereliĭ, căte 55 parale de ugŭ.

65	15	polŭ, bani gĭudecătorieĭ, căte 1 pot[ronicŭ] vechĭ de ugŭ.
6	61	polŭ, havaetulŭ luĭ 3 Vist.
3.002	80	facŭ.

Cĭ-aŭ datŭ.

2.802	—	predcă la Com. Theodorachi.
41	60	dobănda lorŭ pe o lună.
400	—	rănduiala dum. Velŭ Vist.
150		rănduiala Papiĭ is[pravnicŭ].
100	—	osteniala diiaculuĭ.
808	—	pecete gospodŭ pentru Ivan bivŭ Căpitanŭ, č-aŭ luatŭ denŭ agĭut[orință].
65	15	bani gĭudecătorieĭ.
6	60	havaetulŭ luĭ vt. i 3 Vist.
58	—	cheltuiala Visterieĭ pe o lună să să dè (?).
2.971	15	

Scutelniciĭ.

10	—	dum. Hat. Vasile Rosetŭ.
14	—	7 liude Stol. Crupenschi.
14		7 liude Stol. Ștefanŭ Rosetŭ.
6	—	3 liude Manolachi Hrisoverghi, bezŭ 2 leĭ la Ionŭ Post.
8	—	4 liude Med. Ioniță Rosetŭ.
6		3 liude Jic. Cheșco.
6	—	3 liude Jic. Vasile Tănase.
4	—	2 liude Gheorghe Aslanŭ Șăt.
4		2 liude Lăscărachi Rosetŭ Com.
2	—	1 liud. Simionŭ Coroiŭ.
20	—	10 liude casa răpoosatuluĭ beizadè.
6	—	3 liude Vor. otŭ gospojda.
4	—	2 liude Antohe Căpitanŭ.
104	—	Iarŭ piste totŭ facŭ 375 leĭ, 15, și trecŭ dațĭ maĭ multŭ la Visterie 802 leĭ, 55 banĭ [1].

[1] **Note, cu arabice:** **3002 80**
72 55
3075 15

Putna: Dum. Camaraşŭ Nicolachi [1].

Leĭ	Banĭ	
4.156	25	polŭ, suma pe 1.511 ughĭ, 7 pot[ronicĭ].
2.078	12	polŭ, bani zahareliĭ, căte 55 parale de ugu.
138	64	polŭ, bani gĭudecătorii, căte 1 parà de ugŭ.
13	112	havaetulŭ luĭ vtori i 3 Vist.
7.386	94	polŭ facŭ.

Cĭ-aŭ datŭ.

4.497 polŭ		aŭ datŭ predcă, însă:
		2.497 polŭ leĭ întăĭ. } Vist. Chiriazi.
		1.000 leĭ Ap. 15. } Vist. Chiriazi.
		1.000 leĭ Ap. 20, Com. Theodorachi.
1.135	30	aŭ datŭ cu gramaticŭ, Ap. 26.
90	—	dobănda pe 4500 predcă.
250	—	chirie la unŭ carŭ mocănescŭ i la 10 caĭ slobozĭ č-aŭ mersu la Ţarigradŭ cu Hat. Enăcachi.
17	110	ce s'aŭ trecutŭ daţĭ maĭ multŭ la čfertulŭ luĭ Martŭ.
28	18	cheltuiala musafirilorŭ pe luna luĭ Martŭ.
138	60	bani gĭudecătorieĭ să să dè.
13	112	havaetulŭ luĭ vt. Vist. să să dè.
151		lefĭ č-aŭ plinitŭ, însă:
		Leĭ.
		75 beşliaga de Foc[şanĭ] pe Ap[rilie].
		30 Ismailŭ-Aga Lipca-Agasi pe Ap[rilie].
		12 trămbacĭ pe Aprilie.
		10 căpit. de menzilŭ pe Aprilie.
		24 12 surugiĭ pe Martŭ i Aprilie.
6.322	30	

[1] Adaus: Pieĭ ce s'aŭ luatŭ de la oĭ.—1804, Săpt. 27

7 pieĭ de cărlanŭ.
2 pieĭ de edŭ.
4 pieĭ de oai, marĭ, cu 2 mieorĭ. } Săpt. 27.

Scutelnicĭ.

20		10 liude Gavrilŭ Mitropolitŭ.
8	—	4 liude Pascalŭ Med.
6	—	3 liude Ştefanŭ Catargiu.
8	—	4 liude Costinŭ Catargiu Clucerŭ.
6	—	3 liude Ionŭ Catargiu Logofătŭ.
4	—	2 liude Şăndre Jic.
4	—	2 liude Prunculŭ Şăt.

Tecucĭ: Dum. Med. Costachi Vataţŭ.

Leĭ.	Banĭ.	
1.925	—	suma pe 700 ughĭ.
962	60	baniĭ zahareliĭ, căte 55 parale de ugŭ.
64	20	baniĭ gĭudecătorieĭ, căte 1 pot[ronicŭ] vechĭ de ugŭ.
6	50	havaetulŭ luĭ vtori i 3 Vist.
2.958	10	facŭ.

Cĭ-aŭ datŭ.

998	60	aŭ datŭ Ap. 9 la Vist. Chiriazi.
999	90	aŭ datŭ Ap. 24 Com. Ursuleţŭ (?).
500	—	rănduiala luĭ Pavli is[pravnicŭ].
50	—	dobănda pe aceştĭ banĭ pe o lună.
10	—	2 liude levenţĭ pe Aprilŭ.
10	—	2 liude Sanda luĭ Crivăţŭ, pe Martŭ.
10	—	la treĭ obrază scăpătate.
64	20	baniĭ gĭudecătorieĭ.
6	50	havaetulŭ luĭ vtorŭ i 3 Vist.
175	35	ce-ĭ trecŭ daţĭ maĭ multŭ la čfertulŭ luĭ Martŭ.
2.824	15	

Scutelniciĭ.

51	—	dinŭ scutelniciĭ dum. Logftŭ Manolachi.
30		15 liude dum. Banŭ Enachi Costandachi.
14	—	7 liude Stol. Conachi.
8	—	4 liude Solomonŭ Sturza Slugerŭ.

2		1 liud. Ioniţă Mitre Post.
4	—	2 liude Apostolŭ Catargiu Post.
4	—	2 liude Apostolŭ sinŭ Gheorghiţă Pit.
2		1 liud. Antohie Scărletŭ Căpt.
8	-	4 liude Safta luĭ Oprişanŭ Gheuca.
123	—	Iarŭ peste totŭ facŭ 2.947 leĭ, 15 banĭ, şi rămănu rămăşiţă 10 leĭ, 115 banĭ.

Covurluiŭ: Gheorghi Vist. părc[ălabŭ].

Leĭ.	Banĭ.	
1.155	—	Suma Ţănutuluĭ pe 420 ughĭ.
577	60	baniĭ zahareliĭ, căte 55 paralé de ugŭ.
38	60	baniĭ gĭudecătorieĭ.
3	102	havaetulŭ luĭ vt. Vist.
1.774	102	

Cĭ-aŭ datŭ.

4	—	2 liude Chirica Pit.
186	—	liafa beşliagăĭ pe Aprilie.
10		lia[fa] căpit. de menzilŭ pe Aprilie.
350	—	la 7 liude căl[ăraşĭ] mergăndŭ la Ţarigradŭ.
302	60	pentru 110 chile orzŭ ce s'aŭ trimisŭ la Ţarigradŭ boer[ilorŭ] capichehaele, pecete gospodŭ.
242	60	navlonŭ la corăbiĭ č-aŭ datŭ izvodŭ gospodŭ.
132		chirii č-aŭ datŭ izvodŭ gospodŭ.
5	—	pentru unŭ caicŭ dé trecŭ călăraşi.
10	—	Demicĭ Căpitanŭ, chelt[uiala] mergăndŭ înŭ 2 răndurĭ la Slă[nicŭ], i cu mihtuparĭ gospodŭ.
22		liafa luĭ Fizulà *(sic)* pe Aprilie.
22	—	tijŭ liafa luĭ pe Fevruarŭ.
11	—	chelt. părcălabuluĭ de Gălaţĭ mergăndŭ la Brăila.
67	90	cheltuiala č-aŭ făcutŭ cu ograda i cu 2 odăĭ la casăli sărdăreştĭ, izvodŭ gospodŭ.
62	51	chelt. musafirilorŭ pe Martŭ.
67	60	tijŭ cheltuiala musafirilorŭ pe Aprilie.
63	84	chelt. caicelorŭ pe Martie.

46	51	tijŭ chelt. lorŭ pe Aprilie.
38	60	bani gĭudecătorii.
3	102	să dă havaetŭ luĭ vt. Vist.
1.648	18	şi maĭ rămănŭ rămăşiţă 126 leĭ, 84 banĭ [1].

Tutova: Panaite Cĭoh[odariu].

Leĭ	Banĭ.	
684	106 polŭ	suma pe 249 ughĭ, 1 pot[ronicŭ].
342	53	bani zaharelĭĭ, căte 55 parale dė ugŭ.
22	100	bani gĭudecătorieĭ.
2	54	havaetulŭ luĭ vtorŭ, 3 Vist.
1.052	73 polŭ	facŭ.

Cĭ-aŭ datŭ.

596	40	aŭ datŭ predcă Chiriiazi, A[prilie] 4.
100		tijŭ aŭ datŭ Com. Theodo[rachi], Aprilie 19.
133	30 polŭ	ce trecŭ la Martie.
12	—	cheltuiala menzilulŭ otŭ Bărladŭ pe Aprilie.
14	-	dobănda pe 700 leĭ č-aŭ datŭ predcă.
22	100	bani gĭudecătorieĭ, să dė unde a fi poronca.
2	54	havaetulŭ luĭ vtori Vist. să-ĭ dė.
133	30 polŭ	ce să trecŭ daţĭ maĭ multŭ la čfertulŭ luĭ Martie [2].
880	104 polŭ.	

Scutelnič.

Leĭ	Banĭ.	
57	—	28 liude dum. Logftŭ Bogdanŭ.
40	—	20 liude dum. Vor. Dimitraşco Pălad[e].
30	—	15 liude dum. Vor. Ionŭ Pălad[e].
20		10 liude Lupulŭ Costachi Pah.
8	—	4 liude Med. Costandinŭ Sturza.
8		4 liude Codrianŭ Sărdarŭ.
4	—	2 liude Iordachi Iamandi Pah.
4	—	2 liude Antohie Jora Post.
4	—	2 liude Iordachi Gheuca Post.

[1] O foaie ruptă

[2] Rîndul acesta e şters.

16		8 liude Marica, fiica Logofătuluĭ Bogdanŭ.
8		4 liude Stolnicul Toaderŭ Jora.
4		2 liude Safta Joroai.
6		3 liude Jăcnicereasa luĭ Ioniţă Sturza.
6		3 liude Costandinŭ Jora Slugerŭ.
8	—	4 liude Ilinca Joroi, a luĭ Michichi.
4	—	2 liude Ioniţă, nepotŭ Codranuluĭ.
4	—	2 liude Jic. Negriĭ.
230	—	Iarŭ piste totŭ facŭ 1.110 leĭ, 104 polŭ banĭ, şi trecŭ daţĭ maĭ multŭ 58 [leĭ], banĭ : 31 banĭ.

Vasluiŭ: Stol. Ionŭ Miclescu.

Leĭ.	Banĭ.	
684	57	suma pe 248 ughĭ, 18 pot[ronicĭ].
342	28 polŭ	baniĭ zahareliĭ căte 55 parale de ugŭ.
22	99	baniĭ gĭudecătorieĭ.
2	34	havaetulŭ luĭ 2 i 3 Vist.
1.051	98 polŭ.	

Cĭ-aŭ datŭ.

800	—	aŭ datŭ predcă cu Vărlanŭ (?) la Chiriazi, Aprilie 11.
16	—	dobănda pe o lună.
20	—	liafa dum. Stol. Ionŭ Miclescu pe Aprilie.
30	—	liafa dum. Stol. Ionŭ Sturza pe Aprilie.
10	—	chelt. Vasluiuluĭ pe Aprilie.
2	—	birulŭ odagiuluĭ de Scănteia.
14	30	birulŭ a 5 liude surugiĭ ce slujescŭ la menzilulŭ Iaşuluĭ denŭ Aprilie.
22	99	baniĭ gĭudecătorieĭ să-ĭ dė.
2	34	havaetŭ luĭ 2 i 3 Vist. să-ĭ dė.
917	43	

Scutelniciĭ.

60	—	30 liude Ştefanŭ Rosetŭ Logftŭ.
14	—	7 liude Stol. Ionŭ Miclescu.
14	—	7 liude Stol. Ionŭ Cuza.

8		4 liude Med. Neculaĭ Racoce.
6	—	3 liude Sandu Miclescu Jic.
4		2 liude Sandu Miclescu Şăt.
8	—	4 liude Enachi Canta Logftŭ.
8	—	4 liude Alecsandru 3 Vist.
4		2 liude Costandinŭ Bosie Logftŭ.
4	—	2 liude Ioniţă Burghele Post.
8	—	4 liude Stol. luĭ Neculaĭ Jora.
6		3 liude Ilinca Răcoviţoai Med.
4	—	2 liude Armăşoai Burgheloai.
4	—	2 liude Armăşoai Tufasca.
4	—	2 liude Med. luĭ Lascarŭ.
4	—	2 liude Bălaşa Buzdugăniasa.
2		1 liud. Anuşca Dinuluĭ Roşca.
162	—	Iarŭ piste totŭ facŭ 1.809 leĭ, 43 banĭ, şi trecŭ daţĭ maĭ multŭ la Visterie 27 leĭ, 64 polŭ banĭ.

Fălciiŭ: Dimitrachi Părc[ălabŭ].

Leĭ.	Banĭ	
616	50	suma pe 224 ughĭ, 3 pot[ronicĭ].
308	25	baniĭ zahareliĭ.
20	68	gĭudecătorie.
2	6	havaetulŭ.
947	28	

Cĭ-aŭ datŭ.

300	polŭ 51	aŭ datŭ la Com. Theodorŭ, Aprilie 22.
105	45	ce să trecŭ daţĭ maĭ multŭ la Martie.
35	—	liafa beşliagăĭ pe Aprilie.
20	98	baniĭ gĭudecătorieĭ, γρόσ. [=leĭ] 27.
2	6	havaetulŭ luĭ vt. Vist.
20	—	liafa la 4 levenţĭ pe Martie.
20	—	liafa la 4 levenţĭ pe Aprilie.
15	—	liafa pe 3 liude levenţĭ, la Fevruarie.
298	63	să scadŭ cu 2 conace a Mării Sale Paşiĭ č-aŭ mersŭ la Hotinŭ, însă:

	Leĭ.	Banĭ.	
	163	63	să plătiască lăcuitorilorŭ, după izvodŭ ce i s'aŭ trimesŭ.
	45	—	să dè dum. Velŭ Comisŭ pentru 20 merţă c-aŭ datŭ de s'aŭ dusŭ la conacele otŭ Fălciĭ.
739 113			

Scutelnicii.

30	—	15 liude Ilie Costachi Banŭ.
20	—	10 liude Iordachi Costachi Pah.
14	—	7 liude Toma Luca Stol.
8	—	4 liude Mihălachi Cehanŭ Med.
8	—	4 liude Neculaĭ Med.
6	—	3 liude Ştefanŭ Iamandì Jic.
4	—	2 liude Vasile Adamŭ Şăt.
4	—	2 liude Toaderŭ Scărletŭ Post.
20	—	10 liude casa răpăosatuluĭ Scărlătachi.
4	—	2 liude Pit. luĭ Lambrinò.
4	—	2 liude fiica luĭ Ioniţă Scărletŭ Com.
122	—	Iarŭ peste totŭ facŭ 861 leĭ, 113 banĭ, şi rămânŭ rămăşiţă 85 leĭ, 35 banĭ.
27	—	pentru pomăzanie, şi rămânŭ 58.35 [cu arabice].

Lăp[uşna], Orh[eiŭ]: Cog[ălniceanu] Stol[nicŭ].

Leĭ.	Banĭ.	
3.278	—	suma pe 1.192 ughĭ (17 potronicĭ; *şters*).
1.639	—	baniĭ zahareliĭ, câte 55 parale de ugŭ.
109	32	baniĭ giudecătorieĭ, câte 1 potronicŭ de ugŭ.
10	111	havaetŭ luĭ vtori, 3 Vist.[1].
5.036	23	facŭ.

Cĭ-aŭ datŭ.

3.075	—	la Velŭ Comisŭ, Ap[rilie] 17.
1.000		la Com. Theodorŭ, Ap[rilie] 19.

[1] În faţă socotelĭ auxiliare, cu cifre.

61	60	dobănda pe aceştï banï, pe 3.075.
200	—	rănduiala la Velŭ Uş[erŭ].
100	—	satelorŭ pentru chereste.
92	60	pentru o cocie č-aŭ făcutŭ, zugrăvită, pentru Mărie Sa Soltanulŭ.
20		pentru 4 cămărï tijŭ Mării Sale.
281	63	conacile Paşiï č-aŭ trecutŭ înŭ gïosŭ, însă:

Leï.	Banï.	
44	9	conaculŭ otŭ Chipercenï.
44	9	conaculŭ otŭ Perisecenï.
65	42	conaculŭ otŭ Chişinăŭ.
90	63	conaculŭ otŭ Merenï, cu 44 leï, 16 oc[ă] cahvè i cu 15 leï, 10 cară fănŭ č-aŭ datŭ Coce.
37	60	chirie la 5 căruţï căte cu 4 caï i 35 caï de călărie č-aŭ trimesŭ otŭ Orheï la Bolduleştï de aŭ mersu cu Paşa înŭ susŭ, păr' la Năvărnič[1].

28	—	chirie pe 146 merţe grăŭ dinŭ uşurŭ, de la Chişinăŭ părŭ la Fălciï.
76	—	liafa beşliagăï pe Aprilie.
35	—	capichehae de Benderŭ pe Aprilie.
30	—	capichehae de la Căşlă pe Aprilie.
14	3	ce să trecŭ la Martie.
8	—	liafa iazagiuluï pe Aprilie.
10		liafa luï Fani Uş[eriŭ] pe Aprilie.
12		liafa trămbacilorŭ pe Aprilie.
5	—	celorŭ č-aŭ înblatŭ la Benderŭ i la Căşlă înŭ luna luï Aprilie.
100	—	la unŭ locŭ ştiutŭ, pe luna luï Aprilie.
109	32	gïudecătorie.
10	111	havaetulŭ luï vt. i 3 Vist.
4.959	26	

[1] Toată această socoteală este ştearsă în original, cu însemnarea: „S'au pusŭ la sama luï Martie".

Scutelnicii.

20	—	10 liude Bălăsachi Caminarŭ.
14		7 liude Stol. Cog[ălniceanu].
6		3 liude Darie Donič Jic.
4		2 liude Iamandachi Sărdarŭ, bezŭ la 2 liude la Cărligŭ.
4	—	2 liude Ionŭ Donič Pit.
4	—	2 liude Alecsandru Răşcanŭ Logofătŭ.
6		3 liude Dumitru Carpu, 3 pot[ronicĭ].
2		1 liud. Mihuleţŭ Armaşŭ.
8		4 liude Stol. luĭ Carpu.
68		Iarŭ piste totŭ facŭ
		5.027 leĭ, 26, şi rămănŭ 9 leĭ, 117 banĭ.
		269 leĭ, 76 banĭ.
31	1 polŭ	să maĭ scadŭ pentru 3 ughĭ, 17 pot[ronicĭ], ce să adăosese la 2 čferturĭ, Martie şi Aprilie, pentru liudele otŭ Roşăştĭ, otŭ Fălciĭ, ce s'aŭ mutatŭ la Codreştĭ, otŭ Orheiŭ, şi, fiindcă era încărcate înŭ table, s'aŭ scăzută dinŭ suma tablelorŭ şi s'aŭ scăzutŭ la sama ačasta:
300	77	polŭ facŭ[1].

Soroca: Med. Lupu Donič.

Leĭ.	Banĭ		
957	82	polŭ	suma pe 348 ughĭ, 5 pot[ronicĭ].
478	102		baniĭ zaharelei, căte 55 parali de ugŭ.
31	111		baniĭ giudecătorieĭ, căte 1 pot[ronicŭ] vechĭ de ugŭ.
3	24		havaetulŭ luĭ vtori i treti Vist.
1.471	79	polŭ	facŭ.

Cĭ-aŭ datŭ.

176 48 4 conace a Paşiĭ č-aŭ trecutŭ înŭ gĭosŭ, însă:

[1] Socoteala aceasta, cum şi rîndul din urmă de la cea de maĭ sus, sînt şterse în registru.

	49 93	Trăisteniĭ.
	45 69	Băcsaniĭ.
	43 69	Coșernicĭ.
	43 57	Răspopeniĭ.
	176 48	[cifre arabice].
32		liafa beșliagăĭ pe Aprilie.
5	—	liafa pisariuluĭ pe Ap[rilie].
31	111	gĭudecătorie.
3	24	havaetulŭ luĭ vt. Vist. i 3 Vist.

Scutelnicĭ.

6		30 ľiude dum. Vor. Andronachi.
8	—	4 liude Med. Lupulŭ Donicĭ.
4	—	2 liude Andreĭ Donicĭ Post.
8		4 liude Tudosca văduva, sor[a] dum. Andronachi Vor.
4	—	2 liude marĭ, 3 pot[ronicĭ].
4	—	2 liude Jic. luĭ Buzilă.
8	—	4 liude Nicolì Velŭ Armașŭ.

Cernăuțiĭ: Ena[ca]chi Milo Pah. star[oste].

Leĭ.	Banĭ.	
2.389	90	suma pe 869 ughĭ.
1.194	105	baniĭ zahareliĭ.
7	116	havaetulŭ luĭ vt. i 3 Vist.
79	79	gĭudecătorie.
3.672	30	

Cĭ-aŭ datŭ.

1.350	—	zahareao Hotinuluĭ pe săvanŭ *(sic)*.
500	—	aŭ datŭ întăĭ în socoteala luĭ Chiriazi Vist., Aprilie 15[1].
570		aŭ dat } Com. Theodorŭ Maĭ 7. } cu beș[leaga] Coste Ciurciu (?).
500	—	aŭ dat

[1] Trimetere la ce e scris în fața semnuluĭ }.

48	48	dobănda pe 2.420 leĭ predche.
5	—	cheltuiala čohodariuluĭ č-aŭ venitŭ la baniĭ zaharelií.
45	—	liafa beşliagăĭ pe Aprilie.
35	—	capichehae de Hotinŭ, tijŭ.
43	—	liafa Arnăuţilorŭ pe Aprilie.
48	48	pecete gospodŭ pentru 11 ughĭ, č-aŭ rădicatŭ la o samă de sate, denŭ čfertulŭ luĭ Martie.
5	—	pisariuluĭ pe Ap[rilie]. .
20	—	Iordachi Milo Căpit., i Beldimanŭ, pe Ap[rilie] liafa.
40	—	4 înblătorĭ, denŭ 9 a luĭ Ap[rilie] pără la 7 a luĭ Maĭ.
30	—	cheltuiala čauşuluĭ i unŭ omŭ a Paşiĭ de Hotinŭ č-aŭ venitŭ pentru teftiču (teftiru?) marginiĭ pe o lună, dinŭ 5 a luĭ Aprilie pără la 5 a luĭ Maĭ.
4	—	birulŭ ţimiraşuluĭ.
79	79	baniĭ gĭudecătorieĭ
7	116	havaetulŭ luĭ vtori Vist.
3.431	51	

Scutelniciĭ.

20	—	10 Enăcachi Milo Pah.
2	—	1 liud. Přosimanŭ (?).
30	—	15 liude Dinulŭ Canta Banŭ.
30		15 liude Ştefanŭ Sturza Banŭ.
82	—	Iarŭ peste totŭ facŭ 3.413 leĭ, 51 banĭ, şi rămănŭ 258 leĭ, 99, şi i-aŭ datŭ la dum. Tudurachi Com[isulŭ]. 258.99 rămănŭ.

Hărlăŭ i Doroh[oiŭ]: Cananò Med.

Leĭ.	Banĭ.	
1.578	60	suma Ţinutuluĭ pe 574 ughĭ.
789	30	baniĭ zahareliĭ, căte 55 parale.
52	4	baniĭ gĭudecătorieĭ, căte 1 pot[ronicŭ] de ugŭ.
5	31 polŭ	havaetulŭ luĭ vtorŭ i treti Vist.
2.425	75 polŭ.	

Cĭ-aŭ datŭ.

1.499	99	aŭ datŭ predche.
500		rănduiala dum. Velŭ Vist.
30	—	dobănda pe predche denŭ Ap[rilie].
30		dobănda pe 1.500 leĭ č-aŭ datŭ la Martie,
140	103 polŭ	cē trecŭ daţĭ la Martie.
90	69	č-aŭ greşitŭ Vasile Purice de aŭ încărcatŭ maĭ multŭ la Martie cu 17 pot[ronicĭ] la samă.
20	—	răsura Căpit. de Dorohoĭ dinŭ Martie i Aprilie, bezŭ căte 5 leĭ ce iesă dinŭ răsurile zlotaşilorŭ.
40		emicliculŭ čauşuluĭ i čoh[o]d[ariuluĭ] pe 40 zile č-aŭ înblatŭ pe margine pentru teftičŭ.
2	80	emiclicŭ la 2 liude neferĭ a luĭ Tufeccibaşa pe 4 zile.
20		cheltuiala drumuluĭ la Ştefăneştĭ i Crasnaleucă pe Ap[rilie].
15	—	la Căpit. de Ştefăneştĭ pentru podulŭ otŭ Crasnaleuca.
20		liafa la 4 levenţĭ pe Ap[rilie].
8		birulŭ ţimiraşilorŭ.
52	74	gĭudecătorie.
5	31 polŭ	havaetulŭ luĭ vt. Vist.
45		pentru fănulŭ pe o lună.
2.432	96	

Scutelnič.

120	—	6 liude dum. Velŭ Vist.
28	30	dum. Iordachi Canta Velŭ Spat.
20		10 liude dum. Costandinŭ Canta Pah.
8	—	4 liude Iordachi Cananò Med.
8		4 liude Costandinŭ Vărnavŭ Med.
8		4 liude Sandu Sturza Clucerŭ.
6		3 liude Ştefanŭ Donič Slugerŭ.
8	—	4 liude Zosinŭ Slugerŭ.

6	—	3 liude Ionŭ Iamandi Jic.
6		3 liude Costandinŭ Macriĭ Jic.
4	—	2 liude Gheorghi Arapu Şăt.
4	—	2 liude Ioniţă Arapu Şăt.
4	—	2 liude Toaderŭ Isăcescu Şăt.
4		2 liude Sandu i Costandinŭ sănve [=fiiĭ] luĭ Balşu.
4	—	2 liude Neculaĭ Aslanŭ Post.
4	—	2 liude Pahomi Crupenschi.
10	—	5 liude Med. luĭ Macriĭ.
4	—	2 liude Med. luĭ Stămati.
6	—	3 liude Logofeteasa Hurmuzăchioai.
4		2 liude Jic. luĭ Cariofilŭ.
4		2 liude Şăt. luĭ Gorovei.
276	30	Iarŭ piste totŭ facŭ 2.709 leĭ, 7 banĭ, şi trecŭ daţĭ maĭ multŭ 283 leĭ, 56 polŭ banĭ.

Botoşenĭ: Ananie Vor[nicŭ].

Leĭ.	Banĭ.	
657	30	suma pe 239 ughĭ
328	75	baniĭ zahareliĭ, căte 55 parale.
21	109	baniĭ gĭudecătorieĭ.
2	23	havaetulŭ luĭ vt. i treti Vist.
1.009	117	

Cĭ-aŭ datŭ.

280	—	aŭ datŭ Ap[rilie], Vist. Chir.
249	108	aŭ datŭ Ap[rilie] 19 } Com. Theodorŭ.
200	--	aŭ datŭ Ap[rilie] 26 } Com. Theodorŭ.
729	108	
15	—	dobănda pe aceştĭ banĭ.
40		liafa beşliagăĭ pe Aprilie.
21	109	baniĭ gĭudecătorieĭ.
2	23	havaetulŭ luĭ vt. i 3 Vist.
59	51	ce s'aŭ trecutŭ daţĭ maĭ multŭ la Martie.

44	94	aŭ datŭ izvodŭ de leĭ.
20		4 Arnăuţĭ otŭ Bot[o]şenĭ pe Ap[rilie].
933	25	

Scutelniciĭ.

20	—	10 liude Vasile Costache Com.
4		2 liude Neculaĭ Pătraşco Pit.
4	—	2 liude Ionŭ Izmană Şăt.
30	—	5 liude dum. Băniasa Marie[1].
20	—	10 liude Răducanŭ Pah.
12	—	6 liude Hagi-Marchina.
8		4 liude Gligore Balşŭ Logftŭ.
98		Iarŭ peste totŭ facŭ 1.031 leĭ, 25 banĭ, şi trecŭ 21 leĭ, 27 banĭ.

Cărligătura: Med. Vasile Balşŭ.

Leĭ.	Banĭ		
471	9		suma pe 171 ughĭ, 6 pot[ronicĭ].
235	64	polŭ	bani zaharelıĭ, căte 55 parale de ugŭ.
15	84		gĭudecătorie, căte 1 pot[ronicŭ] de ugŭ.
1	68		havaetulŭ luĭ vtori Vist.
723	205	polŭ facŭ.	

Cĭ-aŭ datŭ.

200		aŭ datŭ: 100, Ap[rilie] 28, 100, Ap[rilie] 24, Theodorŭ Com.
4	—	dobănda lorŭ pe o lună.
38	5	ce să trecŭ daţĭ maĭ multŭ la čfertulŭ luĭ Martie.
15	84	bani gĭudecătorieĭ, să să dè.
1	68	havaetulŭ luĭ vtorŭ Vist.
259	35	

Scutelnič.

6	—	30 liude dum. Hat. Roĭ.
6	—	30 liude dum. Vist. Filipŭ Catargiu.

[1] Sora luĭ Ioan-Vodă Callimachi.

20		10	liude dum. Pah. Neculce.
14	—	7	liude Gheorghe Sturza Stol.
10	—	5	liude Med. Vasile Balşŭ.
4		2	liude Ionŭ Slugerŭ.
4		2	liude Gavrilŭ Miclescu Post.
4	-	2	liude Enachi Hermeziu Post.
4		2	liude Nicoliĭ Armaşŭ.
8	—	4	liude Necula Velŭ Armaşŭ.
6	—	3	liude Sandulŭ Ilie Jic.
6		3	liude Toma spiţerŭ.
4		2	liude şcoala alŭ doile grečască.
4	—	2	liude Enachi Mavrichi Pit.
8	—	6	liude Gligoraşŭ Costachi otŭ Pit.
4		2	liude Iamandì Sard[ariŭ].
2	—	1	liud. Radu Boteanŭ.
4	—	2	liude Jic. luĭ Buzilă.
4	—	2	liude Nastasie Hermezioai.
4		2	liude Jic. luĭ Nicolaĭ Cocoranu.
4	—	2	liude Nastasie luĭ Cananò.
4	—	2	liude Sărafima călugăriţa.
20	—	10	liude Divanŭ-[E]fendi
10			tijŭ elŭ, baniĭ zahareleĭ, pecete gospodŭ.
8		4	liude Divanŭ-Efendì alŭ doile.
8	—	4	liude beşliaga de Iaşĭ.
2	—	1	liud. Sanda Vărnăvoai.
2	—	1	liud. Toa[de]rŭ Scorţesculŭ.
2	—	1	liud. Sandu Bosie.
2	—	1	liud. Neculaĭ Ilie.
2	—	1	liud. Toaderŭ Vărnavŭ.
2		1	liud. Ioniţă Nacu.
8	-	4	liude Sinadonŭ Mitropolitŭ.
4		2	liude şcoala sloveniască.
30	—	—	dinŭ scutelniciĭ diecilorŭ.
30	-	15	liude Aga Mamona.
8		4	liude Papa is[pravnicŭ].
368	—		Iarŭ pis[te] totŭ facŭ 627 leĭ, 35 banĭ, şi rămânŭ 96 leĭ, 70 polŭ banĭ.

Ţănutulŭ Iaşĭ: Gheorghe Beldımanŭ Stol[nicŭ].

Leĭ.	Banĭ	
1.117	105	suma pe 460 polŭ ughĭ.
558	112 polŭ	baniĭ zaharelìĭ, căte 55 parale de ugŭ.
37	31 polŭ	baniĭ gĭudecătorieĭ, căte 1 pot[ronicŭ] vechĭ de ugŭ.
3	87	havaetulŭ luĭ vt. i treti Vist.
1.717	96	

Cĭ-aŭ datŭ.

250	—	aŭ datŭ Vist. Chiriazi, Ap[rilie] 2.
5		dobănda lorŭ pe o lună.
741	4 polŭ	ce-ĭ trecŭ daţĭ maĭ multŭ la Martie.
15		dobănda acestorŭ banĭ pe o lună.
37	31 p[olŭ]	baniĭ gĭudecătorieĭ.
3	87	havaetulŭ luĭ vt. i treti Vist.
15		birulŭ la 5 liude suiugiĭ (?) de Ap[rilie].
15	—	tijŭ birulŭ lorŭ dinŭ Martie.
8	96	birulŭ la 4 lıude grădinarĭ gospodŭ.
15	—	la Dumitru Şăt. pentru cheltuiala čauşuluĭ č-aŭ fostŭ mumbaşirŭ la ocolulŭ Cĭuhuruluĭ.
1.120	99	

Scutelniciĭ.

60		30 liude părintele Mitropolitŭ.
8		4 liude Pafonŭ Mitropolitŭ.
8		4 liude Sinadonŭ Mitropolitŭ.
4		2 liude dum. Logftŭ Bogdanŭ.
20		10 liude dum. Vor. Dumitri Păladi.
30		15 liude dum. Vor. Ionŭ Păladi.
20	—	10 liude Pah. Buhăesculŭ.
20	—	10 liude doft. Iordachi.
20	—	10 liude Manolachi Aga.
14	—	7 liude Stol. Vasile Rosetŭ.
14		7 liude Stol. Costandinŭ Donič.

14	.	7 liude Beldimanŭ Stol.
14		7 liude Costandinŭ Roşca Stol.
14		7 liude Stol. Buzilă.
20		10 liude Buhăesculŭ Com.
8		4 liude Arghiri Med.
8		4 liude Cărăcaşŭ Med.
6		3 liude Leonardŭ Med.
8		4 liude Manole Clucerŭ.
4		2 liude Iacovŭ Arlonŭ[1] Clucerŭ.
6		3 liude Ionŭ Roşca Pit.
4		2 liude Găndu Şăt.
4		2 liude Coce Şăt.
4	—	2 liude Abăza Şăt.
4		2 liude Cozma Şăt.
4	—	2 liude Veličco Stavărŭ Şăt.
8		4 liude Iordachi Logftŭ.
4		2 liude Marinŭ 3 Post. *[rîndul şters, cu însemnarea:* «nu iaste înŭ somă»*]*.
8		4 liude Ioniţă 3 Vist.
6	—	3 liude Manolachì Costachi Vist.
4		2 liude Ionŭ Gheuca Spat.
12		6 liude vtori Camaraşŭ.
2	—	1 liud. Ştefanŭ Buhuşŭ Post.
12	—	6 liude Bos[ie] Logftŭ.
12		6 liude Gĭosanŭ Logftŭ.
4		2 liude Anastase Căpit.
4		2 liude cam[araşulŭ] de izvoadi.
4		2 liude Letterŭ Armaşŭ.
2		1 liude Ioniţă Feştilă.
4	--	— şcoala eleniască.
4		şcoala sloveniască.
8	—	4 liude Ianculŭ Raz[u] Post.
50		25 liude dum. Marie Jic. (156 [cu cifre arabice]).
20	—	10 liude Post. Zmaragda.
20	—	10 liude Catrina Păh.

[1] Arlaud, ceasornicar.

16		8 liude Stol. Petru.
12		6 liude Zoiţa, fiica Domniţiĭ[1].
8	—	4 liude Catrina luĭ Mihălachi Luche.
8	—	4 liude Pit. luĭ Moisăi Cucoranŭ.
8	—	4 liude Zoiţa, fiica Spat. Dracu.
4	—	2 liude Catrina dumnealuĭ Iliatŭ (?).
4	—	2 liude Catrina sor[a] luĭ Crupenschi.
12		6 liude sora (?) luĭ Toaderŭ Gheuca.
4	—	2 liude Catrina luĭ Andreĭ Burghele.
4	—	2 liude Marie Ursuleţoai.
4	—	2 liude Nastasie Gĭosăniasa.
4	—	2 liude Nastasie Sclipanca.
4	—	2 liude isprăvnicasa luĭ Angheli.
4		2 liude Marie luĭ Enachi Sava.
4	—	2 liude Marie luĭ Gherghelŭ.
8	—	4 liude Lipca-Agasi.
4	—	2 liude singectariulŭ.
6	—	3 liude Costandinŭ Donič 3 Vist.
642	—	— Iarŭ peste totŭ facŭ 1.762 leĭ, 99 banĭ, şi trecŭ 45 leĭ, 3 banĭ.

Tărgulŭ Iaşĭ: Aga Iordachi Hrisusculeŭ.

Leĭ	Banĭ.	
180	81	suma pe 65 ughĭ dinŭ.
90	40 polŭ	baniĭ zahareliĭ.
6	3	gĭudecătorie.
—	72	havaetulŭ luĭ vtori Vist.
277	76 polŭ.	

Cĭ-aŭ datŭ.

60	3	gĭudecătorie.
	72	havaetulŭ luĭ vtori i treti Vist.
48	30	izvodŭ gospodŭ pentru nişte cheltuială č-aŭ făcutŭ, Ap[rilie] 30.

[1] V. p 98, nota 1.

4		Mărinŭ 3 Post. } [1].
	42	aŭ datŭ pentru unŭ liud.... }
10		liafa polcovniculuĭ pe Ghen[arŭ].
204	105	aŭ datŭ izvodŭ de rămăşiţĭ de lefĭ [2].
24	160	ce să trecŭ la Martie.
294	76	şi trecŭ 17 leĭ, *(şters: 42)* banĭ.

Scutelnicĭ [3].

30	15 liude Aga Enăcachi Mamona.
60	3 liude Costandinŭ Donicĭ Vist.
8	4 liude Papa isprav[nicŭ].

Socotiala cu bad[ea] Vasile.

Cu ce să încarcă ĉ-aŭ trecutŭ la Martie şi amŭ descărcatŭ la Aprilie.

Leĭ.	Banĭ.		
5	—		Sučava.
656	90		Niamţŭ.
121	115		Romanŭ.
17	110		Putna.
175	35		Tecučĭ.
133	30	polŭ	Tutova.
105	45		Fălciiŭ.
14	3		Orheĭ.
140	103	polŭ	Hărlăŭ.
3	99		tijŭ pentru 17 pot[ronicĭ] ce-ĭ încărcase maĭ multŭ la Martie.
59	51		Botoşenĭ.
38	5		Cărligătura.
741	4	polŭ	Ţănutulŭ Iaşĭ.
24	106		Târgulŭ Iaşĭ.

[1] Amîndouă rîndurile şterse

[2] Pe margenea de sus a fileĭ socotelĭ măruute, cu cifre arabice.

[3] Toate treĭ rîndurile sînt şterse.

2 1 liud. Ştefanŭ Feştilă, dinŭ Martie.
2 1 liud. alŭ mieŭ, dinŭ Martie.

2.241 42 polŭ

30 dobănda pe 1.500 leĭ, č-aŭ datŭ is[pravniculŭ] de Hărlăŭ la Martie şi aŭ descărcatŭ la Martie.

2.271 49 polŭ facŭ.

Ce să scadŭ.

250 pecete gospodŭ ce s'aŭ luatŭ otŭ Gheorghe Pit., cu măna luĭ Costandinŭ Feştilă, care s'aŭ spartŭ şi aŭ întratŭ la izvodulŭ conacelorŭ, — însă:

Leĭ.

100 luĭ Vasilachi Uşerŭ, care s'aŭ cheltuitŭ cu vechilŭ harč. *(rîndul e şters)*.
51 č-aŭ luatŭ Polihronŭ otŭ Cóvurluiŭ.
30 luĭ Vasilachi Uş[erŭ] mergăndŭ la Paşe.
25 luĭ Polihronŭ i unŭ uş[erŭ] mergăndŭ la Paşe.
6 luĭ Ioniţă Velŭ Căpit., mergăndŭ la Vasluiŭ pentru fănulŭ ce s'aŭ dusŭ la Vasluiŭ.
2 unŭ lipcanŭ, mergăndŭ cu Vasilachi Uş[eriulŭ].
5 unŭ uşerelŭ, mergăndŭ cu Vasilachi Uş[eriulŭ].
2 tijŭ la unŭ lipcanŭ, mergăndŭ cu Vasilachi Uş[eriulŭ].
4 tijŭ la unŭ lipcanŭ, mergăndŭ cu Vasilachi.
25 cheltuiala luĭ Vasilachi Uş[eriulŭ], mergăndŭ înnainte Paşiĭ.

287 č-aŭ luatŭ Şetrariulŭ Coce, banĭ gata, luĭ Gheorghe Pit. de aŭ cheltuitŭ la conaculŭ Paşiĭ č-aŭ trecutŭ în gĭosŭ, dinŭ care să dă Coci

		2 leĭ, 62 banĭ, arătăndŭ izvodŭ de 247 leĭ, 58 banĭ, cu 37 leĭ celorŭ trimişĭ la Paşe.
143	60	conaculŭ otŭ Privalŭ otŭ Tecuč.
802	27	conaculŭ menzilŭ otŭ Gălaţĭ i cu Puţenĭ.
120	104	conaculŭ Paşiĭ otŭ Bărladŭ.
61	60	5 stogurĭ fănŭ, chirie la 6 cară otŭ Vasluĭ č-aŭ dusŭ la Fălciĭ.
529	98	ce s'aŭ făcutŭ la Ţănutulŭ Iaşĭ conacile Paşiĭ.
281	63	conacile otŭ Orh[eiŭ].
28		chirie pe 147 merţă grăŭ de uşurŭ păr̆ă la Fălciĭ.
100	—	otŭ Covurluĭ, č-aŭ luatŭ Vasilachi Uş[eriulŭ].
248	—	č-amŭ luatŭ banĭ gata otŭ Vasluĭ cursulŭ socotiţĭ cu treti Vist. (2754.22 [cu cifre arabice]).
2	—	1 liud. alŭ dumnealuĭ Vasile dinŭ Aprilie.
4		2 liude Iamandachi Sărdarŭ } ci iaste maĭ multŭ la Martie.
2		1 liud. Radu Botianu }
100		č-aŭ ţinutŭ în samă satelorŭ otŭ Orheiŭ dinŭ čfertulŭ luĭ Martie, şi izvodŭ gospodŭ iaste la mine.
2.560	22	şi trecŭ asupra mè 588 leĭ, 93 banĭ.

Vasile otŭ Vist[eric].

Socotiala lefilorŭ de pe afară pe luna luĭ Aprilie.

Leĭ.	Banĭ.		
50		Iacov Mitropolitŭ.	Sučava.
18		6 liude strii[nĭ] otŭ Rădăuţĭ.	Sučava.
3	—	Vasile Căzacu.	Sučava.
10	—	Radu Botianu.	Sučava.
75		beşliaga de Focşănĭ.	Focşenĭ.
30	—	Ismailŭ Aga bivŭ Lipca-Agasi	Focşenĭ.
12	—	Trămbaciĭ.	Focşenĭ.
10		Căpt. de mezilŭ *[şters şi înlocuit cu:* «Să să facă pecete gospodŭ»*]*.	Focşenĭ.
24	—	12 surugiĭ pe Martie i Aprilie.	
10	—	Sandu Crivăţŭ Căpit. otŭ Tecuč pe Martie.	

Leĭ.	Banĭ.		
287	—	beşliaga de Gălaţĭ.	Gălaţĭ.
10		Căpt. de mezilŭ *[şters şi înlocuit cu:* «Să să facă pecete gospodŭ»*]*.	Gălaţĭ.
22		Feizulă-Efendi *[idem]*.	Gălaţĭ.
12		chelt[uiala drumuluĭ de la menzilulŭ Bărladuluĭ.	
20		Stol. Miclescu.	Vasluĭ.
30		Stol. Cuza.	Vasluĭ.
10	—	cheltuiala Vasluiuluĭ pe Aprilie.	Vasluĭ.
35	—	beşliaga de Huşĭ.	Orheiŭ.
76	—	beşliaga de Chişinăŭ.	Orheiŭ.
35	—	capichehae de Benderŭ.	Orheiŭ.
30		capichehae de Căşlă.	Orheiŭ.
8		ezagiu otŭ Chişinăŭ.	Orheiŭ.
12		trămbaĉ.	Orheiŭ.
32	—	beşliaga de Soroca.	
5		pisariulŭ otŭ tamŭ.	
45	—	beşliaga de Cernăuţĭ.	
35	—	capichehae de Hotinŭ.	
5	—	pisariulŭ otŭ Cernăuţĭ.	
20	—	Iordachi Milo Căpit. i Beldimanŭ.	
40		4 înblătorĭ, dinŭ 9 Ap[rilie] pănă [în] Maĭ 7.	
20		chelt[uiala] menzilulu Ştefăneştĭ i Crasna Leuca.	
40	—	beşliaga de Bot[o]şenĭ.	
929	—		

Cĭ-aŭ datŭ peste.

Leĭ.	Banĭ.	
84	—	străiniĭ de Rădăuţĭ pe 5 lunĭ, pe Fevruarie, Martie, Aprilie, Maĭ.
9	—	Vasile Căzacu, Martie, Aprilie, Maĭ.
150		Smailŭ Aga bivŭ Sărdarŭ de Gălaţĭ, pe Ghenariŭ, Fevruarie, Martie, Aprilie, Maĭ.
150	—	capichehae de la Soltanŭ pe 5 lunĭ: Ghenárie, Fevruarie, Martie, Aprilie, Maĭ.
60	—	trămbaciĭ de Orheiŭ pe 5 lunĭ: Ghenarie, Fevruarie, Martie, Aprilie, Maĭ.
165	—	capichehai de Benderŭ pe 5 lunĭ: Ghenarie, Fevrŭarie, Martie, Aprilie, Maĭ.

37	—	trămbacii de Focşănĭ: Martie, Aprilie, Maĭ.
160		beşliagăĭ de Soroca pe 5 lunĭ: Ghenarie, Fevruarie, Martie, Aprilie, Maĭ.
15	—	pisariulŭ de Soroca: Martie, Aprilie, Maĭ.
10	—	tijŭ luĭ: Ghenarie, Fevruarie.
90	—	beşliagăĭ de Cernăuţĭ, pe Ghenarie, Fevruarie.
929	—	facŭ, şi s'aŭ încheiatŭ.

Socotiala cu dum. Theodorachi pentru baniĭ č-aŭ luatŭ dinŭ čfertulŭ luĭ Aprilie.

Leĭ.	Banĭ.	
72	—	Bacăŭ, bezŭ 2.000 leĭ, ce să încarcă Vist. Chiriazi.
2.135	30	Putna.
999	90	Tecuč.
100	—	Tutova.
313	51	Fălciiŭ.
1.000	—	Orheiŭ.
1.328	99	Cernăuţĭ.
449	108	Botoşenĭ.
200		Cărligătura.
248	—	dinŭ čfertulŭ luĭ Martie otŭ Vasluĭ, cu care m'aŭ încărcatŭ Vasile Purice.
6.847	18	

Socotiala conacelorŭ Paşilorŭ č-aŭ trecutŭ.

Leĭ.	Banĭ	
2.168		conacele č-aŭ trecutŭ la Hotinŭ.
704		conacele Paşiĭ č-aŭ trecutŭ înŭ gĭosŭ.

Cumŭ amŭ plătitŭ aceştĭ banĭ.

208	63	2 conace otŭ Fălciĭ dinŭ čfertulŭ luĭ Aprilie la părc[ălabulŭ] de Mătracŭ (?).
2.476	22	č-amŭ plătitŭ înŭ socotială luĭ Vasile Purice, însă:

Leĭ.	Banĭ.	
150	—	nişte peceţĭ gospodŭ otŭ Pit. Gheorghe, č-aŭ întratŭ la acestŭ izvodŭ.
287		ce s'aŭ datŭ banĭ la Şăt. Coce cu 37, iarŭ nişte peceţĭ gospodŭ.
143	60	conaculŭ otŭ Privalŭ.
802	27	3 conace otŭ Gălaţĭ.
120	104	conaculŭ otŭ Bărladŭ.
61	60	5 stogurĭ fănŭ i chirie otŭ Vasluĭ ce s'aŭ datŭ la Fălciĭ.
529	68	conacele otŭ Ţănutulŭ Iaşĭ.
281	63	4 conace otŭ Orheiŭ.
100		č-aŭ luatŭ Vasilachi Uş[eriŭ] otŭ Gălaţĭ.
176	48	4 conace otŭ Soroca la Lupnicŭ.
2.861	13	facŭ.

Socotiala cu dum. Vist. Chiriazi de baniĭ č-aŭ luatŭ dinŭ čfertulŭ luĭ Aprilie.

Leĭ.	Banĭ.	
3.050		Sučava.
2.047	—	Niamţulŭ.
800	—	Romanulŭ.
2.000	—	Bacăulŭ, bezŭ 72 leĭ č-amŭ încărcatŭ pe dum. Velŭ. Comisŭ.
3.497	60	Putna.
998	60	Tecučulŭ.
596	40	Tutova.
800	—	Vasluiŭ.
500	—	Cernăuţiĭ.
1.499	99	Hărlăŭ.
280	—	Botoşeniĭ.
250	—	Ţănutulŭ Iaşĭ.
12.318	20	facŭ, bezŭ 3.075 leĭ č-aŭ luatŭ Velŭ Comisŭ otŭ Orheiŭ, ce să încarcă dumnaluĭ Velŭ Comisŭ.

Ce mi-aŭ datŭ.

Leĭ.	Banĭ.	
16.318	117	mi-aŭ datŭ pecete gospodŭ, cumŭ arată, însă:

Leĭ.	Banĭ.

[Lipseşte; sus: «94 banĭ, ce trecŭ, m'aŭ rănduitŭ la Carpu».*]*

Socotiala cu dum. Velŭ Comisŭ.

Leĭ.	Banĭ.	
3.075		aŭ luatŭ de la Orheiŭ dinŭ čfertulŭ luĭ Aprilie.

Cĭ-aŭ datŭ.

3	—	Pd. *(sic)* Gheorghe Carpu.
	15	aŭ datŭ banĭ gata.
3.071	105	aŭ datŭ pecete gospodŭ după foae iscălită de mine č-amŭ datŭ, însă:
3.073		

Leĭ	Banĭ	
10		liafa luĭ 3 Spat. pe Dechemvrie, Dechemvrie 30.
10		liafa la 2 alaĭčauşĭ pe Dechemvrie 30.
3		liafa izbaşi pe Dechemvrie 30.
5		liafa luĭ saračbaşŭ pe Dečhemvrie 30.
5		Ştefanŭ Ičoglanŭ čauşŭ pe Dechemvrie 30.
10	—	liafa luĭ Ştalŭ pis[ariulŭ] tijŭ.
5		Gheorghe căntăreţulŭ tijŭ.
5	—	diiaconuluĭ gospodŭ tijŭ.
4	—	2 copiĭ canonarşĭ tijŭ.
5		mataragiu tijŭ.
5	—	carătaşuluĭ pe Dechemvrie.
10	—	la Velŭ Gramaticŭ pentru hărtie pe Dechemvrie.
10	—	luĭ vtori Armaşŭ pe Dechemvrie.
10		Ilincăĭ Păh[ărniceseĭ], fiica Păşcăniţiĭ, Dechemvrie.
3	—	luĭ Rale bivŭ bulucbaşŭ pe Dechemvrie.

5		condicariulŭ de temnițĭ pe Dechemvrie.
10		Gligore Balșŭ Arm[așŭ] pe Dechemvrie.
100		la Velŭ Portarŭ pe Dechemvrie.
10	—	condicariuluĭ de lefĭ pe Dechemvrie.
12	—	fustașilorŭ de Divanŭ pe Dechemvrie.
6	—	a copiilorŭ luĭ Costachi Lazu tijŭ.
10	—	Căpt. de la menzilulŭ Eșĭ pe Dechemvrie.
10		vătafuluĭ otŭ cămara gospodŭ pe Dechemvrie.
10	—	2 trămbačĭ leșĭ pe Dechemvrie.
12		6 pitarĭ gospodŭ pe Dechemvrie.
2	—	čaușuluĭ celuĭ micŭ pe Dechemvrie.
5	—	vătafuluĭ de Păh. pe Dechemvrie.
5		becciu otŭ Frumoasa tijŭ.
10	—	Misì Andonŭ Cavada pe Dechemvrie.
5	—	Cație robŭ gospodŭ pe Dechemvrie.
30	—	6 portăreĭ pe Dechemvrie.
10	—	Velŭ Căpt. de Iașĭ pe Dechemvrie.
5	—	cămărașuluĭ de izvoade pe Dechemvrie.
5	—	grădinariuluĭ gospodŭ pe Dechemvrie.
51	—	čoh[odarilorŭ] gospodŭ pe Dechemvrie.
21		satărălorŭ pe Dechemvrie.
10	—	ermonahŭ dascalŭ otŭ gospojda pe Dechemvrie.
5	—	Răducanŭ pisarŭ pe Dechemvrie.
20		CatriniĭPăh[ărniceseĭ] pe Dechemvrie.
10	—	časornicariuluĭ pe Dechemvrie.
10	—	Logofătuluĭ otŭ cămara gospodŭ tijŭ.
10		polcovniculuĭ pe Dechemvrie.
30		girahuluĭ pe Dechemvrie.
30		bucătarilorŭ gospodŭ pe Dechemvrie.
30		6 Vorničĭ de Poartă pe Dechemvrie.

120	—	pentru vinŭ la Curtea gospodŭ pe Dechemvrie.
20	—	vtori Gram[aticŭ] pe Dechemvrie.
15	—	la 4 čoh[o]darĭ i unŭ sarač a Mării Sale beizade[leĭ] pe Dechemvrie.
15	—	săngectariuluĭ pe Dechemvrie.
70	—	dum. Divanŭ-Efendi alŭ doile pe Dechemvrie.
35	—	Marie Jic[niceroae] pe Dechemvrie.
35	—	Spăt[ăreasa] Paraschiva tijŭ.
35	—	Marie Băniasa pe Dechemvrie.
400	—	Mării Sale beizadė pe Martie.
100	—	Chiriiazi Vist. pe Martie.
20	—	luĭ vt. Comisŭ pe Martie.
5	—	carătașuluĭ pe Fevruarie.
25	30	la nălbanbașa, pentru 131 potcoave, pe Octomvrie.
15	45	tijŭ pentru 95 potcoave pe Dechemvrie.
1.200	—	Mării Sale Beizadė[1] pe 3 lunĭ: Dechemvrie, Ghenarie, Fevruarie.
300	—	Velŭ Comisŭ pe Martie.
20	—	salahorilorŭ turcĭ pe Ghenarie.
20	—	vtori Comisŭ pe Ghenarie.
15	—	săiuzbașa pe Ghenarie.
15	90	emicliculŭ Comișii gospodŭ pe Ghenarie.
3.075	105	

3.075 — facŭ, și amŭ încheiatŭ.

Socotiala cu Lupulŭ Nacu.

Cu ce să încarcă:

Leĭ.	Banĭ.	
6.598	39	č-aŭ luatŭ dum. Velŭ Post. dinŭ čfertulŭ luĭ Aprilie, ihsă:

[1] Grigore saŭ, maĭ curînd, Alexandru Callimachi

Lei.	Bani	
72	—	Bacăŭ.
2.135	30	Putna.
999	90	Tecuč.
10	—	tijŭ.
100	—	Tutova.
311	51	Fălciiŭ.
1.000	—	Orheiŭ.
1.070	—	Cernăuţĭ.
449	108	Botoşenĭ.
200	—	Cărligătura.
248	—	Vasluiŭ, dinŭ Martie.

258	99	Cernăuţĭ, să dè dum. Com. Theodorachi.
126	84	č-aŭ rămasŭ Cov[urluiulŭ] şi s'aŭ încărcatŭ la Maĭ.
1.437	64	polŭ Soroca, însă:
		957 82 polŭ plata pe 348 ughĭ, 5 p[o]t[ronicĭ].
		478 102 bani zaharelii.
		1.436 64½ [cu cifre arabice].
2		1 liud. (*şters:* Lupulŭ Nacu) a mieŭ dinŭ (*şters:* Aprilie) Maĭ.
11	54	č-aŭ luatŭ Com. Theodor[achi] dinŭ Aprilie otŭ Sučavă.
27	30	pentru Ioniţă Bosie, ce-mĭ era datorŭ 20 leĭ, levenţi otŭ Fălciĭ pe fânŭ, i 7 leĭ (leĭ) dinŭ agĭ[utorinţa] otŭ tărgulŭ Iaşĭ.
8461	10	polŭ.

Ce mi-aŭ datŭ.

Lei.	Bani.	
177	48	4 conace a Paşiĭ č-aŭ trecutŭ înŭ gĭosŭ, otŭ Soroca.
32	—	liafa beşliagăĭ de Soroca pe Aprilie č-amŭ luatŭ cu pecete gospodŭ otŭ Costandinŭ Andrieşŭ.
5	—	liafa pisariuluĭ de Soroca pe Aprilie tijŭ.
6		30 liude scutelnič Vor. Andronachi dinŭ Aprilie.
8	—	4 liude Tudosca, sora dum., dinŭ Aprilie.

1	50	1 liud. Lupulŭ Nacu dinŭ Aprilie.
100		pentru cherestè otŭ Orheiŭ dinŭ Maĭ.
14	—	7 liude Stol. Costandinŭ Donič dinŭ Aprilie[1].
1.215	73	č-aŭ trecutŭ zlotașilorŭ dinŭ Aprilie și aŭ descărcatŭ la Maĭ:

Leĭ.	Banĭ.		
595	75	—	Niamțulŭ.
87	65	polŭ	Romanulŭ.
72	55	—	Bacău.
7	55	polŭ	Putna.
58	31	—	Tutova.
27	64	polŭ	Vasluiulŭ.
283	56	polŭ	Hărlău.
21	26	—	Boteșeni.
45	3	—	Țănutulŭ Iașĭ (1.198,73 [cu arabice]).
17	—	—	Tărgulŭ Iașĭ.

500		č-aŭ luatŭ parte dinŭ čfertulŭ luĭ Maĭ otŭ Tecuč.
50	—	să dè pecete gospodŭ Papa isprav[niculŭ] č-aŭ luatŭ dinŭ Maĭ otŭ Vasluiŭ.
8	—	4 liude Lupulŭ Donič Med.[2], i-amŭ datŭ pecete gospodŭ osăbitŭ de aceștĭ banĭ.
2.148	52	și rămănŭ 6.312 leĭ, 78 polŭ.

Socotiala cu Iordachi Cerchezŭ.

Leĭ.	Banĭ.	
10	—	2 liude levențĭ pe Aprilie otŭ Tecuč.
20	—	4 liude levențĭ otŭ Fălciiŭ pe Martie.
20	—	4 liude levențĭ otŭ tamŭ pe Aprilie.
15	—	3 liude levențĭ otŭ tamŭ pe Fevruarie, bezŭ unulŭ č-aŭ descărcatŭ Vasile Purice, cu care să[3] încarce pe Ioniță Bosie.

[1] Rîndul, șters.
[2] Pănă aicĭ, șters.
[3] Tot așa.

43	—	Arnăuţi otŭ Cernăuţĭ pe Aprilie.
20	—	4 levenţĭ otŭ Hărlăŭ pe Aprilie.
44	98	unŭ izvodŭ de rămăşiţĭ de lefĭ otŭ Botăşenĭ.
204	105	unŭ izvodŭ de rămăşiţĭ otŭ Tărgulŭ Iaşĭ.
20	—	4 liude levenţĭ otŭ Bot[o]şenĭ pe Aprilie.
382	83	

Ce mi-aŭ datŭ.

Leĭ.	Banĭ.	
5	51	ce eramŭ datorŭ luĭ Toaderŭ Vărnavŭ, şi l-aŭ plătitŭ.
5	—	č-amŭ luatŭ pecete gospodŭ luĭ Ioniţă Bosie pentru unŭ leventŭ otŭ Fălciĭ, pe Fevruarie, ce-lŭ plătise luĭ Purice.
10	—	de la Niamţŭ, dinŭ 20 leĭ č-aŭ avutŭ să ia pentru 2 levenţĭ, bezŭ 10 leĭ să-ĭ daŭ banĭ gata.
20	51	şi rămănŭ datorŭ
		362 leĭ, 32, şi l-amŭ încărcat la samă.

Cu Gheorghe Carpu otŭ Vis[terie].

Cu ce să încarcă.

60	90	7 caĭ turceştĭ otŭ Romanŭ, dinŭ agĭutorinţă, pecete gospodŭ.
78	—	pecete gospodŭ pentru Sava Căpt. č-aŭ luatŭ dinŭ agĭutorinţă otŭ Bacăŭ.
3	—	č-aŭ luatŭ pecete gospodŭ, l-amŭ luatŭ otŭ Ştefanŭ Burghele, şi m'aŭ rănduitŭ să-ĭ iaŭ eŭ dinŭ socotiala č-amŭ avutŭ.
2	—	1 liud. alŭ mieŭ dinŭ agĭutorinţă.
2	—	i-amŭ datŭ banĭ gata pentru liud. dum. dinŭ Aprilie.
145	3	facŭ.
17	—	răsurile mele de anu.
120	73	ce m'aŭ încărcatŭ la Neculaĭ Ilie, şi i-amŭ plătitŭ la samă.
35	47	ce mi-aŭ trecutŭ la sama agĭutorinţăĭ.
318	3	otŭ Tărgulŭ Iaşĭ.

Cu ce mă încarcă.

Leĭ.	Banĭ	
8	69	liud. me. *(sic)* otŭ Ţănutulŭ Iaşĭ.
2	—	1 liud. Gheorghe Carpu dinŭ Aprilie.
—	67	ĉ-aŭ trecutŭ daţĭ maĭ multŭ dum. Vist. Chiriazi, şi m'aŭ rănduitŭ să-ĭ plătescu.
250	—	ce are daţĭ înŭ cheresteoo Orheiuluĭ.
261	46	şi rămănŭ asupra mè 116 leĭ, 43 banĭ[1].
23	30	pentru chirie orzuluĭ ĉ-aŭ descărcatŭ la sama agĭutorinţăĭ care s'aŭ trimisŭ la Fălciĭ pentru Paşa.
23	—	ce-ĭ sintŭ datorŭ dinŭ anulŭ trecutŭ.
10	—	una pecete gospodŭ pentru unŭ calŭ a luĭ Manolachi văt[afŭ] de copiĭ.
317	76	şi rămănŭ 47 banĭ să dè.

Pecete gospodŭ ĉ-amŭ luatŭ otŭ Pavlì is[pravnicŭ].

1,339	40	izvodŭ cheltuiala Curţiĭ pe Iulie. .
150	—	la 2 ogĭacĉauşĭ i la 4 emacĭ otŭ Benderŭ, Săpt. 29.
20	—	la unŭ mărzacŭ ĉ-aŭ venitŭ cu mehtupŭ, Oct[omvrie] 8.
1.509	40	facŭ.

Cu ce i-amŭ plătitŭ.

1.500	—	ĉ-aŭ luatŭ banĭ cu răndoială otŭ Tecuĉ, însă: 500 dinŭ Martie. 500 dinŭ Aprilie. 500 dinŭ Maĭ.
4		unŭ peĉŭ gospodŭ, liafa la 2 calanarşĭ[2] pe Dechemvrie.
5	—	unŭ peĉŭ gospodŭ, liafa caretaşuluĭ gospodŭ pe Fevruarie.
1.509	—	facŭ, şi rămăne să ia 40 banĭ

4 leĭ (?), 22 polŭ, la Lupu, liude otŭ Cărligătura, şi Ag.

[1] Rîndul acesta e şters.

[2] Canonarşĭ.

Socotiala cu Costandinŭ Feştilă.

Leĭ.	Banĭ.	
550	—	amŭ avutŭ să iaŭ dinŭ izvodulŭ de 1.700 leĭ, 84 banĭ, cheresteoa ce să plăteşte lăcuitorilorŭ otŭ Orheiŭ, însă:
		Leĭ.
		250 dinŭ agĭutorinţă ce m'aŭ încărcatŭ Gheorghe.
		100 dinŭ čfertulŭ luĭ Martie, ce m'aŭ încărcatŭ Vasile Purice.
		100 dinŭ čfertulŭ luĭ Aprilie ce-[a]mŭ descărcatŭ eŭ pe Coce.
		100 dinŭ čfertulŭ luĭ Maĭ ce l-aŭ încărcatŭ Lupulŭ Nacu.
2	—	1 liud. scutelniculŭ Enachi Sava, dinŭ Iulie.
2	—	1 liud. alŭ mieŭ dinŭ Iunie.
—	30	i-amŭ datŭ banĭ gata.
554	30	facŭ.

Ce mi-aŭ datŭ.

Leĭ.	Banĭ.	
2	—	1 liud. Costandinŭ Feştilă.
10	—	liafa luĭ Costandinŭ treti Com[isŭ] pe Dechemvrie.
540	—	pentru cheltuiala cuhniĭ pe Aprilie.
582	—	şi rămânŭ 2 leĭ, 30 banĭ.

Socotiala cu Dimitrachi Vărnavŭ, dinŭ čfertulŭ luĭ Aprilie.

Leĭ.	Banĭ.		
400	—	—	ce s'aŭ făcutŭ rânduială dum. Velŭ Vist. la Bacăŭ dinŭ Aprilie.
500	—	—	ce s'aŭ făcutŭ rânduială tijŭ dum. la Hărlăŭ.
96	70	polŭ	ce aŭ rămasŭ rămăşiţă Ţinutulŭ Cărligătura pentru satulŭ dum. Cuçutenĭ.
996	70	polŭ	facŭ.

Ce mi-aŭ datŭ.

Leĭ.	Banĭ.	
500	—	havaetulŭ luĭ dum. Velŭ Vist. pentru čfertulŭ luĭ Aprilie, Aprilie 9.
14	15	pe 112 carǎ năsipŭ, Noemvrie 2.
38	99	măncare oamenilorŭ čumaşĭ, Săptemvrie 1
42	—	7 potcoave i čubote trămbacilorŭ gospodŭ de Paştĭ.
10	—	Hrisoverghi Med., unŭ caftanŭ, Ghenarie 17.
71	—	unŭ časŭ ce s'aŭ datŭ dum. Ibraimŭ-Agasŭ, Fevruarie 2.
136	60	la Ibraimŭ-Efendi chiatăpŭ de Ţarigradŭ, Avgustŭ.
78	20	čubotile copiilorŭ dinŭ casă č-aŭ adusŭ table de agĭutorinţă, Ghenarie 7.
30	—	čohodariĭ Mării Sale Paşiĭ de Beligradŭ viindŭ pentru havalè.
10	—	liafa Gligore Balşŭ Armaşŭ pe Noemvrie, Noemvrie 30.
5		Gheorghe Căntăreţulŭ pe Noemvrie, Noemvrie 30.
6	—	liafa luĭ Apostolŭ Vor. otŭ gospojda pe Iunie, Iulie, Octomvrie.
996	74	facŭ, socoteală încheiată.

D... otŭ Vist[ierie].

Socotiala cu Sandulŭ Bosie.

1.443	90	mazilĭĭ, Fevruarie, Martie.
1.093	70	ruptaşiĭ, tijŭ.
4.077	105	ruptele Visterieĭ, Fevruarie, Martie i Ghenarie, Fevruarie, Martie.
1.443	90	mazilĭĭ, Aprilie, Martie.
1.093	70	ruptaşiĭ, tijŭ.
4.020	105	ruptele Visterieĭ, Aprilie, Maĭ.
111	30	Ungureniĭ otŭ Sučava, Ghenarie, Fevruarie, Martie.
30	—	Brandaburiĭ otŭ Cernăuţĭ, Ghenarie, Fevruarie, Martie.

414	30	streiniĭ de Botoşenĭ, Fevruarie, Martie.
409		tijŭ eĭ, Aprilie, Martie.
409		tijŭ eĭ, pentru zaharè.
1.568	105	satele cu testamentŭ otŭ Orheiŭ i otŭ Soroca, pe 5 lunĭ: Ghenarie, Fevruarie, Martie.
482	30	satele cu testamentŭ otŭ Cog. *(sic)*, Ghenarie, Fevruarie, Martie.
326	—	streiniĭ de Iaşĭ, Martie, Aprilie.
327		tijŭ eĭ, pentru zaharè.
11	—	dajd[ea] luĭ Turculeţŭ otŭ Sfeti Gheorghe.
4.020	105	ruptele Visterieĭ pentru zaharè.
1.441	33	maziliĭ pentru zaharè.
1.093	70	ruptaşiĭ Cămăriĭ pentru zaharè.
2.251	60	satele cu testamentŭ otŭ Orheiŭ i otŭ Soroca, otŭ Cog, pe Aprilie, Maĭ, Iunie.
111	30	Ungureniĭ otŭ Sučavă, Aprilie, Maĭ, Iunie.
30	—	Brandaburiĭ otŭ Cernăuţĭ, Aprilie, Maĭ, Iunie.
26.199	63	facŭ.

Ce mi-aŭ datŭ.

Leĭ.	Banĭ.	
11	—	pentru Turculeţŭ.
133	78	3 izvode de rădicătură a Căpt. de pre la menzilurĭ.
29	69	aŭ datŭ 3 izvoade de rădicătură la o samă de mazilĭ i ruptaşĭ scăpătaţĭ.
40	—	cheltuiala Med. Nicolaĭ Căpt. de Grecenĭ, fiindŭ rănduitŭ la hotărătulŭ Moldoveĭ cu Benderiulŭ, Aprilie 30.
50		oamenilorŭ de la olatulŭ Grecenilorŭ, pentru chelt[uiala] č-aŭ făcutŭ cu menzilulŭ, dinŭ pricina erniĭ, fiindŭ mare, Aprilie 26.
400	—	Grecenilorŭ pentru menzilŭ, 4 čferturĭ, adică: Avgustŭ, Săptemvrie, Octomvrie, Noemvrie, Dechemvrie, Ghenarie, Fevruarie, Martie, Aprilie, Maĭ, Iunie, Iulie.

1	78	luĭ Costandinŭ Căzanŭ, ruptaşŭ, dajd[ea] luĭ Fevruarie, Martie, fiindŭ mortŭ.
4	96	luĭ Vasile Boldişarŭ, maz[ilŭ], mortŭ, Aprilie, Maĭ i zahareĭ *(sic)*.
1	111	luĭ Aivasŭ Şchiopulŭ, ruptaşŭ, dajd[ea] luĭ Fevruarie, Martie.
7	51	luĭ Ionŭ sinŭ Gheorghe, maz[ilŭ] otŭ Sućava, 3 dăjd[ĭ]: Fevruarie, Martie, Aprilie, Aprilie, Maĭ i zah[erė].
3	36	luĭ Gavrilaşŭ Grosŭ, maz[ilŭ], dajd[ea] luĭ Aprilie, Maĭ i zah[erė].
2	24	luĭ Gheorghe Timofti dinŭ streiniĭ otŭ Gălaţĭ; Aprilie, Maĭ i zah[erė].
60	72	luĭ Costandinŭ Vrănčanŭ, rupt[aşŭ], tijŭ.
4	60	Hriste zătŭ luĭ Todiraşcu, dinŭ streiniĭ otŭ Gălaţĭ, tijŭ.
20		Armenilorŭ otŭ Romanŭ, dinŭ čfertulŭ luĭ Aprilie, Maĭ.
40	—	odae beĭliculuĭ otŭ Tecuč, unŭ čtertŭ, pentru zaharė.
10	—	la 2 sate otŭ Soroca pentru zah[erė].
1.037	—	daruri la Cămănăriasa, Săptemvrie 1.
663	30	meremetulŭ tacămurilorŭ, Aprilie 1.
480	—	cela ce s'aŭ datŭ Pah. Costachi, Aprilie 26.
1.695	60	dariurĭ pis[ariuluĭ] Hatica *(sic)*, Aprilie 1.
1.361	90	înbrăcămintea boerinaşilorŭ Curţiĭ de Paştĭ, Aprilie 1.
1.650	108	chelt[uielĭ] mărunte a terzibaş[eĭ] pe 2 lunĭ, Fevruarie, Martie, Aprilie 1.
1.087	90	înbrăcămintea oamenilorŭ Mării Sale Beizadė de Paştĭ, Aprilie 1.
2.793	—	înbrăcămintea čohodarilorŭ de Paştĭ, Aprilie 1.
1.228	30	înbrăcămintea Curţiĭ, Aprilie 1.
300		o blană samurŭ doftoruluĭ, Aprilie 25.
150	—	chelt[uiala] cuhniĭ dum. Velŭ Camaraşŭ pe Aprilie.

1.250	—	pentru un contăşŭ samurŭ patcè ce s'aŭ înbrăcatŭ pe Hat. Enăcachi, Aprilie 30.
240		darurĭ la naştere[1] luĭ Beizadè, Aprilie 1.
239	30	cele ce s'aŭ datŭ la Nazărŭ-Aga de la Brăila, Aprilie 1.
510		darulŭ ce s'aŭ datŭ la Hotinŭ-Paşasì, Aprilie 15.
25	—	pentru meremetulŭ časorniculuĭ, Martie 30.
7	90	milă la săracĭ, Martie.
1.495	60	cele ce s'aŭ datŭ pentru baeramlăcŭ, Aprilie 1.
793	—	cele ce s'aŭ datŭ la Ozubulŭ-Mutpa-Emini[2] şi la muhurdariulŭ luĭ, Săptemvrie 20.
793		cele ce s'aŭ datŭ la Velŭ Cĭohodarŭ, Octomvrie 1.
675		macatlăcurĭ, şi perinĭ, şi perdele, Săptemvrie 30.
420		cele ce s'aŭ datŭ la cununiia luĭ Enachi treti Logofătŭ, Octomvrie 31.
420	—	cele ce s'aŭ datŭ la nazirulŭ de Brăila, Octomvrie 3.
419	—	cele ce s'aŭ datŭ la cununie luĭ Costandinŭ 3 Logofătŭ, Săptemvrie 25.
413		cele ce s'aŭ datŭ Soltanuluĭ pentru iarbăcurile *(sic)* alămuluĭ.
67	60	čaŭşuluĭ č-aŭ venitŭ de la Hagi-Cilebonŭ *(sic)* la Hotinŭ şi la Benderŭ, Iulie 17.
60	—	2 tahtale singĭapŭ la Isacce-Cadisi[3], Noemvrie 1.
50		čauşuluĭ č-aŭ venitŭ să ia pe Tunuzlù-oglu, Noemvrie 25.
1.250	108	să dè Iordachi Cerchezŭ pentru rămăşiţĭ dinŭ dăjd[ĭ] č-aŭ luatŭ otŭ Sandu Bosie.
22.312	66	facŭ, şi rămănŭ 3.886 leĭ, 117 banĭ.
7	60	să maĭ scadŭ pentru 6 liude Ungureni otŭ Sučavă, č-aŭ datŭ lipsă, cu cari m'aŭ scăzutŭ la samă.

1 Ziua de naştere.
2 Mutpac-Eminì, maĭ mare peste provisiĭ, la Ocèacov.
3 Cadiul de Isaccea.

3	—	rădicătură la o samă de mazilĭ dinŭ dajd[ea] luĭ Fevruarie, Martie.
10	39	răd[icătură] la o samă de mazilĭ dinŭ dajd[ea] luĭ Aprilie, Maĭ.
22.333	45	şi rămânŭ 3.866 leĭ, 33 banĭ. 274, 18 peč. neluate, cari aŭ sămne.
111	14	polŭ amŭ lăsatŭ sămne (?) de peč la Logofătulŭ Neculaĭ.

[Maĭ multe socotelĭ cu arabice; la una se spune: «bezŭ tărgulŭ Iaşĭ; tărgu Iaşĭ».]

Dinŭ havaetulŭ luĭ vt. Vist.

Lei.	Banĭ.	
8	63—	Sučava.
5	70—	Neamţŭ.
2	34—	Vasluiŭ.
13	102—	Putna.
3	102—	Sŏv. (?).
toc, la Lupu Nacu.		
2	60—	Fălciiŭ.
7	116—	Cernăuţĭ.
3	87—	Ţin. Iaşĭ.
2	60—	Romanŭ.
6	60—	Bacăŭ.
57	70—	
6	50—	Tec[uciŭ].
10	111—	Orheĭ.
3	24—	Sorŏca.
5	31 1/2	Hărlăŭ.
1	68—	Cărligătura.
—	72—	Tărgulŭ Iaşĭ.
2	54—	Tutova.
2	23—	Bot[o]şenĭ.
32	73—	

XIV.

UN CATASTIF DE VINĂRICIŬ OLTEAN (1818).

UN CATASTIF DE VINĂRICIŬ OLTEAN (1818).

Sudŭ Gorjĭ, 1818.

Catastihŭ de vineriŭ dă milele sfinteĭ mănăstirĭ Vlahŭ-Saraĭ, cumŭ înluntru arată.

Poporu Brătuia.

Vedre.	Părpăre.	
30—	1	Ioanŭ vătăşălulŭ.
16—	1	Stančulŭ Jirca.
22—	1	Ioanŭ Cĭocănelŭ.
36	1	Ioanŭ Chiriţă.
36—	1	Iovanŭ Becheriu.
5—	1	Staicu Jirca.
145—	6	

Poporu Răchita.

12—	1	Radu uncheşulŭ.
14—	1	Mihaĭ sinŭ Lăudatulŭ.
26—	2	

Poporu Rogojnĭ.

25	1	Dumitru Birčanu.
30—	1	Pătru Bălţatu.
42	1	Vlăduţu.
53—	1	Căpitanuĭ Gheorghe.
150—	4	

Poporu Vierşanĭ.

Vedre.	Părpăre.	
22—	1	Popa Alicsandru.
22 1/2	1	ipacŭ.
24—	1	ipacŭ.
42—	1	Ioanŭ Sărbulŭ.
41 1/2	1	Ştefanŭ Înpuşcatu.
12—	1	ipacŭ.
13—	1	ipacŭ.
23—	1	Mihaĭ Petco.
21—	1	Ioaniţă.
20—	1	Diiaconu Ioanŭ.
241—	10	

Poporu Părău.

20—	1	Alicsandru Diţă.
20—	1	Marica văduva.
25—	1	Beĉa Cumpănaşu.
10—	1	Ianăşĭ Flocosulŭ.
10—	1	Costandinŭ Sănpătru.
85—	5	

Poporu Pojogenĭ.

28 1/2	1	Stana preoteasa.
33 1/2	1	Barbulŭ Naculŭ.
23—	1	Popa Ioanŭ Ţondrea.
85—	3	

Poporu Duţăştiĭ.

43—	1	Dumitru Gimbaşulŭ.
24—	1	Popa Mitroĭ.
42—	1	Barbulŭ gĭambaşulŭ.
109—	3	

Poporulŭ Surupaţĭ.

30 1/2	1	Pârvulŭ Murdariulŭ.
29—	1	Iuviţa Murdariulŭ.

Vedre.	Părpăre	
5—	1	Preda Neica.
44 1/2	1	Stančulŭ Frățilă.
11 —	1	Pătru Murdariu.
23	1	Diiaconu Costandinŭ.
24 1/2	1	Gligorie Savulŭ.
53 1/2	1	Barbulŭ Beneĭ.
224—	8	

Poporu Turbațĭ.

14—	1	Dinulŭ Mișculŭ.
5	1	Stanca Musculeasa.
2	1	Costandinŭ Musculescu.
24	1	Gheorghe Holmŭ.
45—	4	

Poporu Buzăștiĭ.

12—	1	Alicsandru Belea.
4	1	Radulŭ Belea.
3—	1	Nachie Belea.
13 -	1	Stanŭ Cotoraga.
24	1	Pătru Cotoraga.
13	1	Costandinŭ Chimenŭ.
2—	1	Staicu Cotoraga.
28	1	Costandinŭ Cotoraga.
12—	1	Ioanŭ Băicilă.
24—	1	Popa Costandinŭ.
135—	10	

Poporu Gruiŭ.

22 1/2	1	Dumitru Văzoghe.
25 1/2	1	Dumitru Arșanu.
4 1/2	1	Preda Arșanu.
7 1/2	1	Nistorŭ Arșanu.
22 1/2	1	Barbu Bărbulescu.
13 1/2	1	Costandinŭ Arșanu.

Vedre	Părpăre.	
45—	1	Sandu Văţoghe.
11—	1	Stanŭ Stănčoĭ.
$10^{1}/_{2}$	1	Daicu (?) Văzoghe.
$18^{1}/_{2}$	1	Pătru Cĭocănelŭ.
181—	10	

Poporu Vlădimiru.

27—	1	Alicsandru Creţoiŭ.
7—	1	Dumitraşcu Negrulŭ.
5—	1	ipacŭ.
7—	1	Diiaconu Paraschivu.
20—	1	Mateĭ sinŭ Mihaĭ.
20—	1	Nicolae Gurguĭ.
19—	1	Costandinŭ Catana.
35—	1	Gligoraşcu Poru.
10—	1	Costandinŭ Piču.
27—	1	Dinulŭ Cĭofoĭ.
6—	1	Dinulŭ Gurguĭ.
183—	11	

Poporu Hurezanĭ.

30—	1	Preda Amărăscu.
10—	1	Popa Pătru.
30	1	Staicu Cotela.
70—	3	

Busuiocii.

25—	1	Popa Dumitru.
20	1	Mihaĭ Catana Bănescu.
8—	1	Gheorghe sinŭ Vasăle.
53	3	

Poporu Tăndăleştiĭ.

20	1	Iordache sinŭ Popa.
5—	1	Mariia sinŭ Radulŭ.

Vedre	Părpăre.	
20	1	Ioana sinŭ Vlăduţĭ.
10—	1	Ilie sinŭ Amzuca.
5—	1	Mateĭ sinŭ Dinu.
60—	5	

Poporu Gălceştiĭ.

30—	1	Pătru Băraga.
26—	1	Diiaconu Mateĭ.
20	1	Mariia sinŭ Dima.
16—	1	preoteasa Călina.
28—	1	Popa Radu.
120—	5	

Poporu Negrenĭ.

11—	1	Radu Guranŭ.
47—	1	Mariia Gurănoe.
20—	1	Dumitru Măndruţŭ.
10—	1	Neagoe.
8—	1	Dumitru.
26—	1	Popa Gheorghe.
40—	1	Popa Dinu.
16—	1	Bogoslovŭ.
5	1	Gheorghe sinŭ Bogoslovŭ.
30—	1	Popa Mihaĭ.
27—	1	Popa Marinŭ.
240 -	11	

Poporu Scrada.

31—	1	Diiaconu Păunŭ Crucieriŭ.
30	1	Popa Dinulŭ.
30—	1	Stanĉulŭ Vamvulŭ.
91	3	

Poporu Popeştiĭ.

17	1	Dumitraşcu Mitrea.
16	1	Diiaconu Dinulŭ.
33—	2	

Poporu Răchita.

Vedre	Părpăre.	
26—	1	Popa Staiculŭ.
27—	1	Popa Roşulŭ.
52—	2	

Poporu Licuriću.

3—	1	Ioana sinŭ Andreĭ.
4—	1	Dinulŭ Moşteanu.
4—	1	Ioanŭ sinŭ Dinulŭ.
9—	1	Costandinŭ Olulŭ.
20—	1	Popa Ioanŭ.
10	1	Bărbuică Unchéşu.
10	1	Popa Andronache.
30—	1	Popa Drăghicĭ.
26—	1	Gheorghe Cizmaşulŭ.
24—	1	Staiculŭ sinŭ Mihaĭ.
20 -	1	Sandu Zăvoĭ.
160	11	

Poporu Glăvanĭ.

5	1	Dumitru sinŭ Gheorghe Glăvanu.
26—	1	Neagoe Glăvanu.
3	1	Dumitru Glăvanu.
12—	1	Popa Mihaĭ.
76—	1	

Poporu Pojaru.

15—	1	Ioanŭ Iuga.
9—	1	Dumitru sinŭ Pătru.
20—	1	Pătru Belega.
30—	1	Badea Belega.
20—	1	Ioanŭ Călţunŭ.
15—	1	Popa Alicsandru.
16—	1	Radu Neacşulu.
46—	1	Barbulu.

Vedre.	Părpăre.	
20—	1	Diiaconu Dumitraşcu.
30—	1	Popa Mihaĭ.
40—	1	Dumitraşcu Stoenescu.
25—	1	Ioanŭ Năvelcă.
10—	1	Radu Catana.
10	1	Dinu sinŭ Băloai.
15—	1	Ioanŭ Achimŭ.
18	1	Stanĉu Curveanu.
38—	1	ipacŭ.
16—	1	Barbulŭ Făĉulŭ
15—	1	Dumitraşcu Făĉulŭ.
8—	1	Ioanŭ Făĉu.
7—	1	Barbulŭ Făĉulŭ.
11—	1	Diiaconu Dinulŭ.
10—	1	Preda bratŭ ego [=fratele luĭ].
445—	23	

Poporu Poiana.

20—	1	Ioanică Avrămescu.
20—	1	Mateĭ Epure.
24—	1	Popa Gheorghe.
16—	1	Popa Staiculŭ.
80—	4	

Poporu Alunu.

80—	1	Popa Anghelŭ.
8—	1	Diiaconu Radu.
18—	1	Popa Păunŭ.
17—	1	Costandinŭ Vălĉanu.
14—	1	Nicolae Burtea.
17—	1	Băluţa Cĭuperĉanca.
61--	1	diiaconu Ioanu Cirişanu.
12--	1	Pătru Voĭculŭ.
6—	1	ipacŭ.
20—	1	Diiaconu Băloĭ.
7—	1	ipacŭ.
260—	11	

Poporu Şitoia.

Vedre.	Părpăre.	
20—	1	Popa Dincă.
15	1	Popa Mateĭ.
35	2	

Poporu Bircii.

25	1	Niţă Coricĭ.
32—	1	Gheorghe Milculŭ.
31	1	Iovanŭ alŭ Ioani.
115—	3	

Poporu Cĭocadea.

10	1	Ioanŭ Pupăză.
10	1	Gheorghe Asproiŭ.
15—	1	Radulŭ luĭ Dumitru.
11	1	Ioanŭ Contea.
13—	1	Uţă alŭ Ilincăĭ.
17—	1	Dumitrache alŭ Marii.
51—	1	Costandinŭ Flocosulŭ.
21	1	Dinulŭ Catrini.
6 —	1	Dincă alŭ luĭ Gheorghe Mihŭţĭ.
21—	1	Costandinŭ Sămenu.
175—	10	

Poporu Počovaliştea.

14—	1	Stanŭ Bolea.
10—	1	Popa Dumitru.
24—	2	

Poporu Zorileştiĭ.

16—	1	Diiaconu Mihalce.

Poporu Pereştiĭ.

20	1	Dumitru sinŭ Răduţĭ.
11	1	Cărstea otŭ Cĭocadea.

Vedre.	Părpărc.	
22—	1	Niţu sinŭ Anghelŭ.
30	1	Stanču bratŭ ego [=fratele luĭ].
28—	1	Gheorghe Gruia.
34	1	Gligorie Bărăscu.
20	1	Pătru Bărăscu.
165—	7	

Poporu Ponoarăle.

16	1	Anghelŭ Ţicletu.
15—	1	Costandinŭ sinŭ Nicolae.
31	2	

Poporu Bărzeiŭ.

13—	1	Mateĭ sinŭ Alicsandrulu.
10	1	Gheorghe Petecilă.
23	2	

Poporu Pinosa.

$13^1/_2$	1	Dinulŭ Caraibişĭ.
12	1	ipacŭ.
8	1	ipacŭ.
$7^1/_2$	1	ipacŭ.
5—	1	ipacŭ.
$7^1/_2$	1	ipacŭ.
10—	1	Gheorghe Părvulescu.
5	1	Diiaconu Nicolae.
21—	1	Costandinŭ Brujanŭ.
$42^1/_2$	1	Dumitru Griveĭ.
12—	1	Preda.
5—	1	Dumitraşcu Griveĭ.
5—	1	Niţu Ghebanŭ.
40—	1	Popa Ioanŭ.
9—	1	Diiaconu Costandinŭ.
9—	1	Nicola Brujanŭ.
14—	1	Nicola Săpunariu.
230—	17	

Poporu Găleşoia.

Vedre.	Părpăre.	
17	1	Dumitrache Mogoş.
10	1	ipacŭ.
4—	1	ipacŭ.
50	1	Ioanŭ Močoĭ Slugerŭ.
30—	1	Părvulŭ sinŭ Ioanŭ Močoĭ.
19—	1	Diiaconu Stămatie.
6—	1	ipacŭ.
15—	1	Popa Răducanŭ.
4—	1	ipacŭ.
35—	1	Ioanŭ Močoĭ.
25—	1	Vasăle Močoĭ.
7—	1	Radu zetŭ [=ginere] Vasăle.
10—	1	Gligore.
40—	1	Costandinŭ sinŭ Vasăle.
16½	1	Diiaconu Dumitraşcu.
24—	1	Părvulŭ Močoĭ.
9—	1	Gheorghe Pegingin[e].
10½	1	Radu Trocanŭ.
2—	1	Costandinŭ Rovenţa.
11—	1	Ioanŭ Rovenţa.
8—	1	ipacŭ.
7½	1	Gheorghe Rovenţa.
16—	1	Niţu Rovenţa.
12—	1	Vasăle Rovenţa.
8—	1	ipacŭ.
14—	1	Mateĭ Pecingin[e].
7½	1	Dumitraşcu Rovenţa.
7½	1	Ioanŭ Rovenţa.
10—	1	Dumitru Trocanŭ.
6—	1	Dumitraşcu Trocanŭ.
10½	1	Părvu Trocanŭ.
19—	1	Vasăle Pecingin[e].
471—	32	

Poporu Teleştiĭ.

Vedre.	Părpăre	
5—	1	Gheorghe sinŭ Costandinŭ alŭ Popiĭ.
2	1	Ioanŭ Frăţilă.
2	1	Ilinca Frăţiloia.
2—	1	Ioanŭ Croiculŭ.
10 ½	1	Ioanŭ Mareşĭ.
2	1	Dumitrache Mareşĭ.
4	1	Mateĭ Scoreĭ.
4—	1	Vasăle Ileanu.
20 ½	1	Dinu Caraibişĭ.
11	1	Ghiţă Topală.
10—	1	Gligore Mairu.
4—	1	Mihăilă Tăfălogu.
2—	1	Mateĭ Sărăcilă.
2—	1	Marica luĭ Trăilă.
8½	1	Ştefanŭ Băldea.
2	1	Manolache Cornoiŭ.
2	1	Ştefanŭ Crăeţŭ.
2—	1	Costandinŭ Cornoiŭ.
2 ½	1	Costandinŭ Neamţulŭ.
2—	1	Radu Lăzăroiŭ.
100—	20	

Bălta.

7	1	Pătru Holt[eiŭ].
5	1	Ioanŭ Stroe.
4	1	Ioanŭ Alicsandru.
17—	3	

Poporu Izvarna.

3	1	Pătru Greere.
2—	1	Gheorghe Gălcă.
3—	1	Barbulŭ.
3—	1	Ioanŭ Filipu.
3—	1	Ianăşĭ Bălotescu.
14—	5	

Poporu Costenĭ.

Vedre.	Părpăre.	
3	1	Mariia săraca.
2	1	Costandinŭ.
3	1	Udrişte.
2	1	Gheorghe Marică.
3	1	Costandinŭ Grindă.
2	1	Necolaĭ Nanu.
3	1	Laşco Grindu.
18 –	7	

Adunarea vedrelorŭ i a părporilorŭ.

Vedre	Părpore	
145	6	Brătuia.
26	2	Răşina.
150	4	Rogojina.
241	10	Vierşani.
85	5	Părău.
85	3	Pojogeni.
109	3	Duţăştiĭ.
224	8	Surupaţi.
45	4	Turbaţi.
135	10	Buzăştiĭ.
181	10	Gruiŭ.
183	11	Vlădimiru.
70	3	Hurezani.
53	3	Busuiociĭ.
60	5	Tăndăleştiĭ.
120	5	Gălceştiĭ.
240	11	Negureni.
91	3	Scrada.
33	2	Popeştiĭ.
52	2	Răchita.
160	11	Licuriču.
46	4	Glăvani.
445	23	Pojaru.

Vedre.	Părpore.	
80	4	Poiana.
260	11	Alunulu.
35	2	Şitoia.
115	3	Bircil.
175	10	Cĭocadea.
24	2	Počovalıştea.
16	1	Zorileştiĭ.
165	7	Pereştiĭ.
31	2	Ponoarăle.
23	2	Bărzeiŭ.
230	17	Pinosa.
471	32	Găleşoia.
100	20	Teleştiĭ.
17	3	Bălta.
14	5	Izvarna.
18	7	Costeni.
4.753	276	Adică vedre patru miĭ şapte sute cincĭzăcĭ şi treĭ şi părpăre doă sute şaptezăcĭ şi şasă are a lua sfînta mănăstire Vlahŭ-Saraĭ, de vadră pungĭ doĭ şi părporulŭ pă banĭ doĭsprezăce.

'819, Fevr. 28.

[Iscălitură neînţeleasă.]

Popoarăle ce nu s[ă] găsăscŭ într'acestŭ judeţĭ i altele care s'aŭ găsitŭ date la alte mănăstirĭ, unde s'aŭ şi datŭ bani, cumŭ arată anume.

Gărdanulŭ.
Piscurile.
Colţăştiĭ.
Bereştiĭ.
Saca.
Săčurile.
Văleni.
Cĭuperceni.

Raci.
Văleştiĭ.
Cărmuneştiĭ.
Surani.
Roşiia-de-josŭ.
Maicile.
Comoneştiĭ
Voeteştiĭ } date bisărici gospodŭ.
Bumbeştiĭ
Săcelulŭ, ḑatŭ la sfănta mănăstire Bistriţa [1].

---

[1] Originalul în Biblioteca Aman din Craiova.

XIV.

SCRISORI DOMNEŞTÎ CĂTRE BANIÎ CRAIOVEI
(1815 şi urm,).

SCRISORĬ DOMNEŞTĬ CĂTRE BANII CRAIOVEI (1815 şi urm.).

I.

Io Ioanŭ Gheorghiu Caragea Voevodŭ, bojiiŭ milostiiŭ gospodarŭ zemli vlahiscoĭ.

Cinstitŭ şi credinĉosŭ boierulŭ Domnii Mele, dumn[eata] bivŭ Velŭ Post[elnicŭ] Niculaie Scanavì, Caimacamule alŭ Craioveĭ, sănătate.

Neguţătoriĭ ce săntŭ însărcinaţĭ cu răspunderea zaherelilorŭ la Diiŭ, viindŭ aicĭ dinŭ porunca Domnii Mele, li s'aŭ theorisitŭ socotelile anuluĭ trecutŭ, şi, văzăndŭ Domniia Mea că s'aŭ purtatŭ cu bună orănduială, de aceia s'aŭ însărcinatŭ şi pă curgătorulŭ anŭ totŭ aceştiia, însă Dumitru Amanŭ şi Cocea Niculaie, după cumŭ veĭ lua dumneata pliroforiie dinŭ cartea Domnii Mele cea slobodă ce s'aŭ datŭ osebitŭ la mâna lorŭ. Decĭ, iată, să trimiseră poruncile Domnii Mele de orănduiaiiala untuluĭ de estimpŭ către dumnealorŭ ispravnici acelorŭ cincĭ judeţe preste Oltŭ, care să pornească fără zăbavă, şi să îngrijeştĭ dumneata de a să face urmare întocmaĭ. Iarŭ, pentru untulŭ ce aŭ datŭ, după trebuinţă, în anulŭ trecutŭ, numiţiĭ neguţătorĭ maĭ multŭ peste datoriia lorŭ, adică dooăzecĭ şi doaoă de miĭ şi dooă sute cinzecĭ ocă, după cumŭ pe largŭ să arată înŭ socoteala ce aŭ paradositŭ către Domniia Mea, —

aĉastă sumă de untŭ aŭ numiţiĭ neguţătorĭ să-şĭ o priimească înŭ natură dinŭ orănduiala de estimpŭ, dinŭ căştiulŭ primăveriĭ, iconomisindŭ însă şi trebuinţa Diiuluĭ pe deplinŭ, şi pe socoteala ce vorŭ paradosi pă anulŭ acesta,

după ce să va înplini toată orănduiala untuluĭ dinŭ județe, saŭ dinŭ porunca Domnii Mele a li să ține înŭ seamă suma ce să arată.

Și fiĭ dumneata sănătosŭ. '815, Apr. 1.

[Pe V-o:] Cinstitŭ și credinčosŭ boeru Domnii Mele dumnealuĭ bivŭ Velŭ Post. Nicolaie Scanavì, Caimacamulu Craioveĭ, cu sănătate să să dea.

Bivŭ Velŭ Paharnicŭ. Untŭ.

(Pecete ovală de ceară roșie, cu: Io Gr. Cr. Vv., 1812.)

II.

Io Ioanŭ Gheorghiu Caragea Voevodŭ, bojiiŭ milostiiŭ gospodarŭ zemli vlahiscoĭ.

Cinstitŭ și credinčosŭ boerule Domnii Mele, dumn[eata] bìvŭ Velŭ Dvornice Costandine Samurcașŭ, vechilule alŭ Căimăcămii Craioveĭ, sănătate.

Fiindcă negutători ce săntŭ însărcinațĭ cu răspunderea zaherelelorŭ la Diiŭ, cariĭ, după cererea și rugăčunea ce aŭ făcutŭ Domnii Mele ca, cîndŭ va fi trebuință, să meargă la Diiŭ pentru trebile ce urmează asupra meserii aceștiia, să li să dea caĭ dă poște, fără plata ugiretuluĭ, cumŭ aseminea și la Bucureștĭ să poruncește dumitali că, căndŭ să vorŭ arăta numițiĭ cu acestŭ felŭ dă cerere, să cercetezĭ și, pliroforisindu-te că iaĭ, cu adăvărŭ, aŭ să meargă la Diiŭ saŭ aicĭ la Bucureștĭ, pentru ačastă maĭ susŭ arătată trebuință, să li să dea caĭ dă poște dupe la menzilŭ-hanele înŭ socoteala inamurilorŭ domneștĭ.

Și fiĭ sănătosŭ. 1816, Maiŭ 1.

Velŭ Vist.

[Pe V-o:] Cinstituluĭ și credinčosŭ boeruluĭ Domnii Mele dumnealuĭ bivŭ Velŭ Dvorniculuĭ Costandinŭ Samurcașŭ, vechiluluĭ alŭ Căimăcămii Craioveĭ, cu sănătate să să dea.

Bivŭ Velŭ Păharnicŭ. Untŭ.

Maĭ 5.

Poruncă gospodŭ a să da poștă la negutători untarĭ.

(Pecete neînțeleasă.)

III.

Io Ioanŭ Gheorghiu Caragea Voevodŭ, bojiiŭ milostiiŭ gospodarŭ zemli vlahiscoî.

Cinstitŭ şi credinĉosŭ boerule alŭ Domnii Mele dumneata bivŭ Velŭ Dvornice Costachi Samurcaşŭ, vechilule alŭ Căimăcămii Craioveî, sănătate.

Fiindcă neguţători ce săntŭ însărcinaţî cu răspunderea zaherelilorŭ la Diiŭ aŭ să-şî orănduiască într'adinsŭ omulŭ lorŭ acolò asupra priimireî zaherelilorŭ, carele are să primească şi bani ce să daŭ de la Diiŭ, pentru plata acestorŭ zaherele, să porunceşte dumitali să îngrijăştî ca, dă acumŭ înnainte, nicî capichehaiaoa dă acolò, nicî altŭ nimenî să nu să maî amestice la priimirea banilorŭ, ci însuşî numitulŭ neguţătorŭ să şi-î priimească, ca să nu maî rămăie între dănşiî cuvăntŭ dă pricinuire.

Şi fiî sănătosŭ. 1816, Maiŭ 1.

Velŭ Vist.

[Pe V-o:] Cinstituluî şi credinĉosŭ boeruluî Domnii Mele dumnealuî bivŭ Velŭ Dvornicŭ Costachi Samurcaşŭ, vechiluluî alŭ Căimăcămii Craioveî, cu sănătate să să dea.

Bivŭ Velŭ Păharnicŭ. Untŭ.

Maî 5.

Poruncă gospodŭ pentru neguţători untarî ca să-şî orănduiască omulŭ lorŭ pentru priimirea zahere[le]lorŭ Diiuluî.

(Pecetea ştiută.)

IV.

Io Ioanŭ Gheorghiu Caragea Voevodŭ i gospodarŭ zemli vlahiscoie.

Cinstitŭ şi credinĉosŭ boerule alŭ Domnii Mele, dumneata bivŭ Velŭ Spatarŭ Costache Suţu, Caimacamule alŭ Craioveî, sănătate.

Dumitru Amanŭ, neguţătorulŭ, viindŭ aicî, după porunca

Domnii Mele ce amŭ fostŭ datŭ, aŭ adusŭ înpreună şi toate socotelile untuluĭ următoruluĭ leatŭ care aŭ priimitŭ dă la acele cincĭ judeţe, după orănduiala ce s'aŭ fostŭ făcutŭ pentru cetatea Diiuluĭ, care s'aŭ theorisitŭ dă cătră Domniia Mea, şi aŭ rămasŭ numitulŭ neguţătorŭ exoflisitŭ după socoteala ce aŭ paradositŭ. Ci darŭ, fiindcă să întoarce înnapoĭ spre a-şĭ urmà datoriia slujbiĭ sale, înpreună cu tovarăşiĭ săĭ, până la înplinirea anuluĭ, adecă la leatŭ 1817, Apr. 6, veĭ şti dumneata că numiţiĭ aŭ să răspunză untulŭ celŭ orănduitŭ la Diiŭ, întocmaĭ după urmarea ce aŭ fostŭ până acumŭ, până la înplinirea soroculuĭ, fără nicĭo pricinuire. Şi poruncimŭ dumitali ca să îngrijăştĭ osebitŭ şi dumneata pentru aĉasta, spre a să trimite la numita cetate orănduiala untuluĭ înŭ vreme pă dăplinŭ, ca să nu să întămple cusurŭ. Şi cartea aĉasta a Domnii Mele, după ce o veĭ ceti, să o daĭ a fi înŭ păstrare la numiţiĭ neguţătorĭ, spre dovadă că s'aŭ exoflisitŭ.

Şi fiĭ dumneata sănătosŭ. 1816, Noemvr. 20.

[Pe V-o:] Velŭ Vist.

Cinstitŭ şi credinĉosŭ boeruluĭ Domnii Mele, dumnealuĭ bivŭ Velŭ Spatarŭ Costache Suţu, Caimacamu Craioveĭ, cu sănătate să să dea.

(Însemnare grecească a luĭ Aman.)

(Pecetea ştiută.)

V.

Io Ioanŭ Gheorghiu Caragea Voevodŭ i gospodarŭ zemli vlahiscoe.

Cinstitŭ şi credinĉosŭ boerule alŭ Domnii Mele, dumneata bivŭ Velŭ Spatharŭ Constandine Suţ[u], Caimacamule alŭ Craioveĭ, sănătate.

Pentru neguţătorii ce sîntŭ însărcinaţĭ cu răspunderea zaherelilorŭ la Diiŭ, fiindcă aŭ să-şĭ orînduiască într'adinsu omulŭ lor acolò, asupra priimiriĭ zaherelilorŭ, carele are să priimească şi baniĭ ce să daŭ de la Diiŭ pentru plata aces-

torŭ zaherele, să porunceşte dumitali să îngrijăştĭ ca nicĭ capuchehaiaoa de acolò, nicĭ altŭ nimini, cu nicĭunŭ cuvîntŭ saŭ pricinuire, să nu să amestece la priimirea banilorŭ, ci însuşĭ numitu neguţătoru să şi-ĭ priimească, ca să nu rămîie între dănşiĭ cuvîntŭ de pricinuire.

Şi fiĭ dumneata sănătosŭ. 1817, Martŭ 31.

Velŭ Vist.

[Pe V-o:] Cinstituluĭ şi credincĭosŭ boerŭ alŭ Domnii Mele, dumnealuĭ bivŭ Velŭ Spatharŭ Constandinŭ Suţ[u], Caimacamulu Craoviĭ, cu sănătate să să dea.

Bivŭ Velŭ Păharnicŭ. Zaherelile Diiuluĭ.

(Pecetea ştiută.)

VI.

Io Ioanŭ Gheorghiu Caragea Voevodŭ i gospodarŭ zemli vlahiscoie.

Cinstitŭ şi credincĭosŭ boerule alŭ Domnii Mele, dumneata bivŭ Velŭ Spătharŭ Constandine Suţu, Caimacamule alŭ Craioveĭ, sănătate.

Pentru neguţătoriĭ ce săntŭ însărcinaţĭ cu răspunderea zaherelilorŭ la Diiŭ, căndŭ va fi trebuinţă să meargă orĭ la Diiŭ, saŭ să viie aicĭ pentru trebile ce urmează asupra meserii aceştiia, poruncimŭ dumitali să cercetezĭ şi, pliroforisindu-te că, întru adevărŭ, aŭ să meargă la Diiŭ, saŭ aicĭ la Bucureştĭ, pentru această maĭ sus arătată trebuinţă, să li să dea caĭ de poşte, după la menzilŭ-hanale, înŭ socoteala inamurilorŭ domneştĭ.

Şi fiĭ sănătosŭ. 1817, Martŭ 31.

[Pe V-o:] Velŭ Vist.

Cinstitŭ şi credincĭosŭ boeruluĭ alŭ Domnii Mele, dumnealuĭ bivŭ Velŭ Spatharu Constandinŭ Suţ[u], Caimacamulŭ Craioviĭ, cu sănătate să să dea.

Bivŭ Velŭ Paharnicŭ. Zah[erelile] D[iiulu]ĭ.

(Pecetea ştiută.)

VII.

Io Alecsandru Nicolau Suţulŭ Voevodŭ i gospodarŭ zemli vlahiscoie.

Cinstitŭ, credincĭosŭ boerule alŭ Domnii Mele, dumneata bivŭ Velŭ Spătharŭ Iorgache Suţe, Caimacamule alŭ Craiovi, sănătate.

Fiindcă asupra zaherelilorŭ Diiuluĭ pă următorulŭ anŭ amŭ orănduitŭ Domniia Mea totŭ pă dumnealuĭ Serdarulŭ Dumitru Amanŭ, ca unulŭ ce s'aŭ purtatŭ cu bună orănduială la această treabă, iată, poruncimŭ dumitale ca întru toate să să facă urmare după osebită cartea Domnii Mele ce i s'aŭ datŭ la măna sa, slobodă, şi înplinirea untuluĭ dintr'acele cincĭ judeţe este să să facă după poruncile Domnii Mele ce să trimiseră către dumnealorŭ ispravniciĭ, care numaĭ decătŭ să să trimiţă, îngrijindŭ ca înpotrivă catahrisisŭ să nu să facă, şi la priimirea banilorŭ de la Diiŭ nu are a să amesteca nimenĭ, fără numaĭ numitulŭ epistatŭ, saŭ omulŭ săŭ ce-lŭ va orăndui acolò, şi să i să dea şi menzilurĭ-inamŭ orĭcăndŭ va avea trebuinţă a trimite aicĭ saŭ la Diiŭ pentru trebile untuluĭ, după cumŭ aŭ curs obiceiŭ pănă acumŭ.

Şi fiĭ sănătosŭ. 1820, Apr. 1.

[Pe V-o:] Velŭ Vist.

Cinstitŭ şi credincĭosŭ boeruluĭ Domnii Mele, dumnealuĭ bivŭ Velŭ Spătharŭ Iorgache Suţulŭ, Caimacamu Craioviĭ, cu sănătate să să dea.

Bivŭ Velŭ Păharnicŭ. Untŭ.

(Pecetea domnească, ovală, de ceară roşie, ştearsă.)

În legătură cu aceste poruncĭ privitoare la furnisorul cu unt al Vidinuluĭ sînt şi următoarele patru scrisorĭ către Aman, păstrate şi ele în Museul craiovean cu acelaşĭ nume:

1. Cinstite dumneata bivŭ Velŭ Sărdarŭ Dimitriie Amane, ce eştĭ însărcinatu cu răspunderea untuluĭ la cetatea Diiuluĭ.

Dumnealorŭ boieri ispravnicĭ otŭ sudŭ Vălcea, prinŭ înştiinţare de la 20 ale următoari către Visteriie, arată că lăcuitoriĭ aceluĭ judeţŭ să află cu totulŭ înŭ lipsă de untŭ, neavăndŭ mijlocu a răspunde datoriia orănduieli înŭ natură, cerăndŭ a să înplini înŭ banĭ. Şi, fiindcă această cerere urmează a fi maĭ înlesnitoare spre înplinirea şi întămpinarea trebuinţeĭ de untŭ la serhatulŭ Diiuluĭ, căcĭ cu bani ce să vorŭ înplini dă la lăcuitorĭ să poate găsi a să cumpăra untŭ de acoleà, dinŭ Craiova, şi nu să pricinuieşte zăbavă şi zăticnire trebuinţeĭ, apoĭ şi rămăşiţurile pă la lăcuitori judeţuluĭ zăticnite cu înplinirea nu potŭ rămănea, fiindŭ înŭ banĭ, cu toate acestea îţĭ scriem ca, după legătura ce aĭ datu aicĭ, adică pentru jumătate suma orănduieli, să o priimeştĭ înŭ natură şi jumătate înŭ banĭ, cu preţu ocaqa de untŭ potr[onic]ĭ doĭ. Să iconomiseştĭ a fi următorŭ, corispondarisindu-te adesea cu dumnealorŭ boieriĭ ispravnicĭ aĭ numituluĭ judeţu, şi după cumŭ va fi maĭ bine, să să urmeze. Atăta numaĭ: să îngrijăştĭ ca şi trebuinţa răspunderi untuluĭ la sarhatu Diiuluĭ să să urmeze la soroacele cele orănduite, fără de cusurŭ şi fără de nicĭo zăticnire, şi lăcuitori să nu cerce discoliĭ zadarnice.

Sîntŭ '818, Maiŭ 27.

alŭ dumitale gata:

Velŭ Vist.

[Pe V-o:] Cinstituluĭ dumnealuĭ bivŭ Velŭ Sărdarŭ Dumitru Amanŭ, ce este însărcinatŭ cu răspunderea untuluĭ la serhatulŭ Diiuluĭ, cu fericită sănătate să să dea.

(Închisă cu bulină.)

2. Cu frăţească dragoste mă închinŭ dumitale.

Doritorŭ fiindŭ, nu lipsiiŭ a cerceta starea şi întregimea fericiteĭ dumitale sănătăţĭ, ca. pă deplinŭ vestindu-mi-să, să mă bucuru.

După aceasta, înştiinţezŭ pĭ dumneata, fiindcă maĭ înu trecutele zile amŭ fostŭ priimitŭ o scrisoare a dumitale, trimisă prinŭ dumnealuĭ chirŭ Ianache Stoechiu, prinŭ care, maĭ întăiŭ, mi să vesteȧ fericirea sănătăţi dumneavoastră, şi foarte m'amŭ bucuratu. Amŭ văzutŭ şi celelalte ce mi să scriia de către dumneata, darŭ răspunsŭ n'amŭ pututŭ face, dinŭ pricină că m'amŭ aflatŭ bolnavŭ. Şi mă rogŭ să mă erţĭ şi să nu socoteştĭ altele, căcĭ eŭ totŭ acela săntŭ şi nu m'amŭ schimbatŭ, şi dragostea ce aŭ fostŭ între noĭ să va urmȧ pănă înŭ sfărşitŭ nezmintită. De aceia te rogŭ întru asemenea să te aflu apururea, şi péntru veríce să-mĭ scriĭ fără teclifŭ, şi maĭ vărtosŭ fericita dumneavoastră petrecere să-mĭ vesteştĭ totdeauna, că aceasta îmĭ va fi cea maĭ răcoroasă doftorie sufletuluĭ mieŭ.

Te rogŭ pentru socoteala cărţilorŭ, care este ştiută dumitale, să porunceştĭ la Costache, iubitŭ fiulŭ dumitale, saŭ la cine va fi fostŭ însărcinatŭ cu darea acelorŭ cărţĭ, ca să să tacă şi să mi să trimiţă, d'inpreună şi cu cusurulŭ ce va fi de banĭ, şi, cu celŭ maĭ întăĭ ocazionŭ, să mi să trimiţă.

Învrednicindu-mă a mă înpărtăşi şi frăţesculuĭ dumitale răspunsŭ, săntŭ '824, Iulie 30.

alŭ dumitale ca unŭ frate

şi

slugă:

Scărlatŭ Căminaru.

Παρακαλῶ, ἄρχ. Σερδ.,
προστάζετε νὰ ξεκάμωμεν
καὶ τοῦτο τὸ πολυθρύλητον (?),
καὶ μὲ δὲν χρειώνει [— te rog pe dumneata, Serdare, orînduieşte să scăpăm de acest lucru faimos, şi nu-mĭ trebuie].

[Pe V-o:] Ἄρχ. καμινάρης Σκαρλάτος.

Cinstituluĭ, mie ca unŭ frate, dumnealuĭ bivŭ Velŭ Sărdarŭ Dimitrie Amanŭ, cu frăţească dragoste să să dea.

3. Cu frăţească dragoste mă închinŭ dumitale, arhonŭ Medelnicerŭ Băltene.

Ştĭutŭ facŭ dumitale că înŭ leatŭ '820 amŭ fostŭ trimesŭ la dumnealuĭ fratile Sărdaru Dimitrie Amanŭ otŭ Craĭova 65 cărţĭ domneştĭ de neguţătoriia capanuluĭ, adecă boĭ, vacĭ, capre, untŭ şi miere, poftindu-lŭ ca să mi le petreacă pă la neguţători dinŭ părţile loculuĭ. Şi, într'acelŭ leatŭ, amŭ mersu şi eŭ la Craiova, înŭ luna luĭ Maĭ, şi, între altele, mi-aŭ spusŭ şi pentru aceste cărţĭ, că aŭ datŭ dintr'ănsele, darŭ nu toate, şi că maĭ este vreme de a le putea petrece şi, la urmă, spre sfărşitulŭ anuluĭ, îmĭ va trimite socoteala de dănsăle, şi cu bani avaetuluĭ lorŭ înpreună.

Prelungirea aŭ fostŭ într'acestŭ chipŭ, şi iarna aŭ datŭ apostasiia[1]. Aŭ rămasŭ socotelile noastre batalisite. Şi, la desfacerea ce amŭ avutŭ acumŭ cu dumnealuĭ pentru altele, pentru socoteala acestorŭ cărţĭ mi-aŭ arătatŭ că le-arŭ fi avutŭ date la dumneata a le petrece şi că bani aceştiĭ socotelĭ să-ĭ caute la dumnealuĭ. Ci, ştiindu-lŭ şi pă dumnealuĭ, precumŭ şi pă dumneata, amŭ crezutŭ.

Ci te rogŭ, frate, să-mĭ trimiţĭ aceştĭ banĭ pă arătatele cărţĭ, de săntŭ la dumneata, saŭ scrie-mĭ pricina lorŭ cumŭ curge, de este pricină, că destulă este vremea de căndŭ aşteptŭ. '824, Septvr. 19.

Săntŭ

alŭ dumitale ca unŭ frate,

slugă:

Scarlatŭ Căminarŭ.

Mă rogŭ să amŭ, frate, răspunsŭ cu pliroforie, curatŭ.

Sărutŭ cinstita mîna dumitale.

Răŭ aŭ arătatŭ dumnealuĭ Sărdarulŭ că bani săntŭ asupră-mĭ dinŭ aceste poruncĭ.

Pricina fiindŭ într'acestaşŭ chipŭ, răposatulŭ chirŭ Mihale Coca, pe la sfărşitulŭ luĭ Septemvrie, leatŭ '820, m'amŭ pomenitŭ că vine cu cîteva cărţĭ gospodŭ de ale capanuluĭ, ce nu le putusă desface, rugăndu-mă ca, de voĭ putia, să

[1] Mişcarea de la 1821.

le desfacŭ pentru hatîrulŭ dumitale. Pentru a cărora desfacere m'amŭ silitŭ îndestulŭ, şi, fiindŭ vremia trecută, nu amŭ pututŭ desface niciuna. Iarŭ şi răposatulŭ, peste cîtăva vreme, aŭ venitŭ şi li-aŭ luatŭ toate, zicîndu-mî că voeşte să le triimiţŭ la dumneata. Ce va fi făcutŭ, nu ştiŭ, iarŭ asupră-mî nicî banî aŭ rămasŭ, nicî vre-o acestŭ felŭ de carte. Şi de ştiinţa ce amŭ nu lipsescŭ a face arătată dumitale.

Săntŭ

alŭ dumitale

plecatŭ :

Gr Post. Bălteanu.

Iarŭ suma cărţilorŭ nu voescŭ să-mî vatămŭ sufletulŭ, căcî nu ţiŭ minte bine. Darŭ, prinŭ părere, socotescŭ că vorŭ fi fostŭ ca optsprezăce, multŭ doăzăcî. Ci dumneata îţî veî căuta unde s'aŭ datŭ.

4. Cu frăţească dragoste mă închinŭ dumitale.

Maî întăiŭ de toate, doritorŭ aflăndu-mă pentru întregimea fericiteî dumneavoastră sănătăţî, şi acumŭ nu lipsiî a cerceta, ca, pă deplinŭ vestindu-mi-să, să mă bucurŭ. Slavă Înpăratuluî ceresc că şi noî ne aflămŭ umbriţî! După aceasta, înştiinţezu pă dumneata că, aicî aflăndu-să venitŭ dumnealuî Medel[nicerul] Grigoraşco Bălteanu pentru osibite trebile dumisale ce va fi avutŭ, şi, luîndŭ de ştire unde-î este conacu, i-amŭ scrisŭ unŭ pitacŭ pentru pricina cărţilorŭ domneştî dinŭ leatŭ '820, carele trimesesămŭ dumitale a să înpărţi pă la neguţătorî, şi, înŭ cea dinŭ urmă, mi-aî arătatŭ că s'arŭ fi fostŭ datŭ dumnealuî a le desface şi că asupra dumnealuî arŭ fi fostŭ şi rămasŭ banî, cerăndŭ a mi-î răspunde. Înŭ dosulŭ căruia pitacŭ îmî face răspunsŭ că nicî banî, nicî carte nu arŭ fi asupra dumnealuî, după cumŭ veî vedea chiiarŭ pitaculŭ mieŭ şi înŭ dosŭ răspunsulŭ dumnealuî, pă care îlŭ trimesăî dumitale embereclisitŭ cu aceasta. Ci te rogŭ, frate, cercetează foarte cu amăruntulŭ socotelile şi hărtiile dumitale dintr'acelŭ leatŭ, cercetează şi pă ale răposatuluî Cocăî, la a căruia mănă

zice dumnealuĭ Medelnicerulŭ că le-aŭ văzutŭ, şi desfă-mă şi de această socoteală cătŭ să va putea de curăndŭ, şi, orĭ cărţile înŭ fiinţă trimite-mi-le, dacă nu s'aŭ datŭ, orĭ bani, că socotescŭ că este destulă vremea ce amŭ aşteptatŭ, şi nu este bine cu unŭ aşa lucru să stămŭ încurcaţĭ atăta vreme, ci mă rogŭ să amŭ frăţescŭ răspunsŭ.

Cu această trebşoară săvărşită, săntŭ

alŭ dumitali ca unŭ frate,

slugă :

Scarlatŭ Căminaru.

Παρακαλῶ νὰ ἔχω ἀδηληκήν σας ἀπίκησιν *(sic)* διότι τώρα δὲν μένει πλέον λόγος ὅτι εἶναι ἐπάνο εἰς τὸν Παλτιάνον. [— Te rog să am a dumitale..., pentru că azĭ nu maĭ rămîne vorbă că sînt sus, la Bălteanu.]

[Pe V-o:] τοῦ ἄρχ. Καμινάρη Σκαρλάτου [= a dumisale Caminaruluĭ Scarlatŭ].

Cinstituluĭ mie ca unŭ frate, dumnealuĭ bivŭ Velŭ Sărdarŭ Dimitrie Amanŭ, cu frăţească dragoste să să dea.

Poruncĭ şi recunoaşterĭ, în aceiaşĭ chestie a furnituriĭ cu unt a Vidinuluĭ urmează:

1. De la Căimăcămiia Craiovi.

Cinstite dumneata bivŭ Velŭ Sărdarŭ Dimitrie Amanŭ, fiindcă să face cerere la Diĭ pentru tefericĭ de patru sute ocă untŭ, scriemŭ dumitali ca, fără dă zăbavă, să porneştĭ acastă sumă dă untŭ la cetatea Diiuluĭ, şi, cu pitaculŭ acesta, să va ţinea înŭ seamă la domneasca Visterie, bezŭ plata ce să va da pentru untulŭ acesta de la Diĭ.

'818, Avg. 27.

Luca Ar.

ἤτοι τετρακόσια ὀκάδες [= adecă 400 de ocă].

2. Milostiiŭ bojiiŭ Io Alexandru Niculaŭ Suţulŭ Voevodŭ i gospodarŭ davatŭ gospodstvami.

Fiindcă, dinŭ cercetările ce amŭ făcutŭ Domniia Mea, ne-amŭ pliroforisitŭ şi ne-amŭ încredinţatŭ că Sărdarulŭ Dumitru Amanŭ s'aŭ purtatŭ cu bună orănduială până acumŭ asupra zaherelilorŭ de untŭ, miere şi seŭ ce este ţara Domnii Mele îndatorată, dinŭ vechime, prinŭ prea-înnalte înpărăteştï fermanurï, a răspunde la cetatea Diiuluï, şi ş'aŭ păzitŭ datoria sa fără dă cusurŭ, atâtŭ la priimirea zaherelilorŭ, câtŭ şi la răspundere, dă aceia, iată, printr'această domnească a noastră carte, orănduimŭ totŭ pă maï susŭ numitulŭ asupra aceştiï trebï într'acestŭ curgătorŭ an, ca unulŭ ce s'aŭ arătatŭ cu slujbă dreaptă şi mulţumita lăcuitorilorŭ, după cumŭ întocmaï este râvna şi voinţa Domnii Mele. Decï să aibă a urmà, atâtŭ la priimire, câtŭ şi la răspundere, întocmaï după cumŭ maï josŭ să arată.

Adică: întâiŭ, pentru orănduiala untuluï să i să dea osebite poruncile Domnii Mele dă la domneasca noastră Visterie către dumnealorŭ ispravniciï dă la judeţele otŭ prez [=de peste] Oltŭ, ca să teslimatisească untulŭ pă la magaziï, însă suma jumătate până la 15 ale luniï luï Iuniie, şi ceilaltă jumătate până la 15 ale luniï luï Septemvrie; care untŭ să aibă a-lŭ plăti lăcuitorilorŭ cu banï gata peşinŭ, câte parale optsprezece ocaoa. Şi, aşa, prinŭ ştirea şi povaţa dumnealuï cinstitŭ şi credinčosŭ boerulŭ Domnii Mele Caimacamulŭ Craioveï, să aibă a-lŭ răspunde la Diiŭ, iconomisindŭ toată trebuinţa Diiuluï dă peste anŭ şi îngrijindŭ a avea untŭ înŭ toată vremea sumă gata îndăstulă, fără nicio pricinuire, ca să nu să întâmple lipsă la numita cetate. Iarŭ, după înplinire, să aibă a paradosi Stăpâniriï socoteală dă toată suma untuluï ce va priimi dinŭ judeţe şi dă suma ce va da la Diiŭ.

Iarŭ numituluï, pentru a sa osteneală i pentru scăzământulŭ untuluï, îï hărăzimŭ Domniia Mea voie şi slobozeniie ca să ia încărcătură pă seama sa la zece ocă una, la priimirea untuluï ce va face dinŭ judeţe. Cumŭ şi dinŭ baniï ce va priimi pentru plata untuluï, să poprească câte parale dooăsprezece la ocă pă toată suma priimiriï ce va face, bezŭ parale optsprezece ce să plătescŭ la lăcuitorï, ca să fiie

pentru običnuitele cheltuelĭ ce să urmează, adică sămbriile magazierilorŭ duprinŭ judeţe i a magazieruluĭ de la Diiŭ, cumpărătoarea tulumurilorŭ, plata chirii de la Craiova până la Diiŭ, şi alte căte săntŭ trebuinčoase. Iarŭ, la sfărşitŭ, să paradosească socoteală, atătŭ de priimire şi de daturile untuluĭ, cătŭ şi a banilorŭ, că să să vază de către Domniia Mea. Pentru magazieriĭ ce-ĭ va orăndui prinŭ judeţe, să aibă a fi numitulŭ răspunzĭtorŭ, ca să nu facă vre o asuprire lăcuitorilorŭ la priimirea untuluĭ maĭ multŭ peste porunca Domnii Mele, măcarŭ unŭ dramŭ, nicĭ să să îndrăznească a lua de la lăcuitorĭ vre-unŭ banŭ cu numire dă parale dă răvaşŭ, şi untulŭ să nu fiie volnicĭ a-lŭ căntări cu alte cantară decătŭ numaĭ cu cantarăle cele făcute aiarŭ dă aicĭ şi pecetluite de la Visteria Domnii Mele.

Şi, căndŭ va fi a să rădica untulŭ duprinŭ judeţe ca să să aducă la magazia Craioveĭ, prinŭ poruncile Domnii Mele să să dea cară dinŭ judeţe fără plată dă chirie, precumŭ aŭ fostŭ običnuitŭ şi dinŭ vechime. Iarŭ, căndŭ să va porni de la Craiova la Diiŭ, să aibă a plăti chiriie la satele dinŭ sudŭ Doljŭ ce maĭ josŭ să arată, care săntŭ orănduite dinŭ vechime pentru căratulŭ zaherelilorŭ Diiuluĭ, însă vara căte talerĭ unulŭ la suta de ocă, şi iarna căte talerĭ unulŭ şi jumătate,— care acele sate să fiie scutite dă podvezĭ şi angariĭ, ca să poată întămpina sarcina aceştiĭ trebuinţe ş'a să afla gata totdeauna cu carăle lorŭ, înŭ orĭce vreme va fi trebuinţă, şi să aibă a întra într'această sarcină şi povară, nu numaĭ birniciĭ, ci şi scutelniciĭ şi posluşniciĭ căţĭ să vorŭ afla şăzătorĭ într'aceste sate.

Iarŭ, pentru seŭ şi miere, să aibă a strănge analoghie de la neguţătoriĭ craiovenĭ dintr'acele cincĭ judeţe otŭ prezŭ Oltŭ, şi să întămpine toată trebuinţa Diiuluĭ, ferindu-să a nu face cea maĭ mică asuprire neguţătorilorŭ, cărora să aibă a le plăti banĭ pentru plata seuluĭ şi a mieriĭ, după cumŭ să vorŭ lua de la Diiŭ, însă bezŭ cheltuielile cele običnuite şi ştiute neguţătorilorŭ.

Asemenea şi pentru căntăritulŭ acestorŭ zaherele să nu

aibă a plăti niciunŭ banŭ cantaragiilor craiovenî, precumŭ s'aŭ urmatŭ obiceiu dinŭ vechime.

Iarŭ, pentru a să putea înplini suma trebuinţiî seuluî la Diiŭ, să nu fiie volnicî nimenî a trece capre Oltulŭ dincoace, nicî la alte părţî, ci să aibă a le tăia la zalhanalele de acolò, ca să-şî răspunză analoghiia Diiuluî.

Dreptŭ aceia, poruncimŭ dum[itale], maî susŭ numitule, ca, cu această orănduială urmăndŭ asupra străngeriî şi răspunderiî zaherelilorŭ acestora la Diiŭ, să îngrijeştî a nu să face cusurŭ.

Pentru care poruncimŭ Domniia Mea a să da totŭ cuviinčosulŭ ajutorŭ şi de către dumnealuî cinstitŭ şi credinčosŭ boerulŭ Domnii Mele Caimacamulŭ Craioveî.

I saamŭ recehŭ gospodstvami. 1819, Martŭ 31.

[Monogramă cu roş.]

(Pecete domnească cu: Io Al. Ni. Su. 181[8].)

Bivŭ Velŭ Paharnicŭ [1].

Velŭ Vist.

† Prea-cinstite dumneata bivŭ Velŭ Hatmanŭ.

Cu plăcăčună arătŭ dumitale pentru unŭ Ianache Procopiu, omulŭ luî Ianache Mimì, ce acumŭ să află aicî, că, la leatŭ '821, căndŭ atuncî mă aflamŭ însărcinatŭ cu untulŭ Vidinuluî, aŭ venitŭ aicî cu mumbaşirŭ domnescŭ, cu porunca şi cu o scrisoară a dumnealuî Postelniculuî Iacovache Rizu şi deosăbitŭ cu volnicie domnească ca să teslimatisescŭ la numitulŭ de maî susŭ Ianache Procopiu o suma de untŭ şi să iaŭ adăvărinţa de priimire, care adăvărinţa să să trimiţa la dumnealuî Postelnicu Rizu, ca să să priimească bani untuluî înŭ putira adăvărinţi de la Ianache Mimì, cumpărătorulŭ aceluî untŭ. Şi, fiindcă atuncî să spărgăluisă Craiova, aŭ datŭ scrisoarea dumnealuî Postelniculuî la omulŭ mieŭ, Mihaî Coca, ce acumŭ este mortŭ, şi, făcîndŭ urmare întocmaî după coprindera scrisori, aŭ teslimatisitŭ suma untuluî la maî susŭ numitulŭ Ianache

[1] Tocmaî aşa e altă poruncă din 1-iŭ April 1820.

Procopiu, şi adăvărinţa de priimirea untuluî aŭ datŭ Ianache Procopiu la mumbaşirulŭ domnescu. Şi eŭ, unde mă cineamŭ[1] răfuitŭ la leatŭ '825, fiindŭ la Bucureştî, m'amŭ pomănitŭ că mă cheamă la judecată Deparmăntuluî[2] de Străinî, fiindcă atuncî Luminaţiia Sa Doamna Efrosina a Suţuluî, prănŭ dumnealuî baronulŭ Meidanŭ, făča cerără de banî prănŭ judecată de la numitulŭ Ianache Mimi, săŭ de la dumnealuî Căminarulŭ Scărlatŭ, fiindŭ chezaşŭ pentru Mimi, ca să daŭ curată pliroforie de ştiinţa ce amŭ pentru acestŭ untŭ. Şi, atăta Ianache Mimi, cătŭ şi Căminarulŭ Scărlatŭ, să înpotrivà, cu cuvăntŭ ca se li să dia maî întăiŭ ača adăvărinţa a numituluî Ianache Procopiu, şi atuncî vorŭ plăti bani untuluî. Căcî numiţi cu viclănie aŭ arătatŭ la judecată că acestŭ Ianache Procopiu aŭ fostŭ omŭ alŭ unuî H[agi]-Iminŭ Capanlău de la Ciarăgradŭ şi nu să află aicî, şi că, avăndŭ adăvărinţa luî, nu putea să apuce pă acelŭ Capanlăŭ ca să-şî priimească bani şi Mimi. Ne-aŭ îndatoratŭ judecată, saŭ să daŭ adăvărinţa a luî Ianache Procopiu, saŭ să plătăscu bani, după cumŭ copie de anaforà a Departamăntuluî de Străinî vă da maî curată pliroforie. Şi, fiindcă ača judecată ne-aŭ luatŭ sfărşitŭ încă pănă acumŭ, de aceia mă rogŭ dumitale, fiindcă acelŭ Ianache Procopiu, priimitorul untuluî, să află acumŭ aicî, să fimŭ orănduiţî unde să va cuveni, ca să să îndatorească a-mî da o adăvărinţa că aŭ priimit-o. Şi, fiind povăcîuitŭ atătŭ de către Ianache Mimi, cătŭ şi de către chezaşulŭ luî, fiindcă vorŭ să mistuiască bani Luminacii Sale Doamneî Efrosini, nu va să da altă adăvărinţa de priimiră, ca să pătimescu eŭ, fără a fi vinovatŭ întru nimicu.

Şi cumŭ va fi milea dumitale.

Prea-plecată slugă:

Dumitrie Amanŭ, bivŭ Velŭ Sărdarŭ.

Costandinŭ Ghica bivŭ Velŭ Hatmanŭ, Caimacamulŭ Craiovi.

[1] Ţineam.

[2] Departamentuluî

Dumneata, vătașe, pă amăndoaă părțile să-ĭ înfățișezĭ la Dipartamentu de patru, ca să cerceteze pricina, și cu anaforà să ne arățĭ.

1828, Iuli 24.

(Pecete neagră cu fum, cu: * Costandin Ghica Hatmanŭ, Ca[i]m. Craiovi.

... Velŭ Medelnicerŭ.

Bivŭ Velŭ Vist.

Între hîrtiile luĭ Aman se găsesc, alăturĭ cu socoteala de vinăriciŭ tipărită maĭ sus, și aceste privilegiĭ pentru vinăriciul mănăstirilor greceștĭ Vlah-Saraiŭ din Constantinopol și Megaspileon din Morèa.

Milostiiŭ bojiiŭ Io Ioanŭ Gheorghe Carageà Voevodŭ i gospodarŭ zemli vlahiscoie.

Fiindcă sfănta mănăstire Vlahŭ-Saraiŭ de la Țarigradŭ, prin hrisoavele fraților Domnĭ de maĭ nainte, care s'aŭ înnoitŭ șĭ de Domniia Mea, are milă dă vinăriĉ la sudu Gorjĭ dinŭ popoarăle acestea, însă: Brătuia, Rășina, Rogojina, Vieroșaniĭ, Părăulŭ, Comăneștiĭ, Pojoceni, Doțeștiĭ, Văteștiĭ, Găldanulŭ, Seĉulŭ, Surpațiĭ, Turbațiĭ, Buzăștiĭ, Gruiulŭ, dinŭ plasa Gilortuluĭ; Vladimirulŭ, Hurezeniĭ, de la Amaradiia; Piscoiulŭ, Busuioceni, Colțeștiĭ, Tă[n]dăleștiĭ, Gălceștiĭ, Negreniĭ, dinŭ plasa Amăradii-de-susŭ; Scrada, Bereștiĭ, Popeștiĭ, Răchita, Seaca, Licuriĉulŭ, Glăvaniĭ, Pojarulŭ, Poiana, Seĉurile, Alunulŭ, Roșiia-dă-josŭ, Șătoaia, Văleni, Berceni, Cĭocada, Poĉovaliștea, Zorileștiĭ, Pereștiĭ, Ponoarăle, Cĭuperceniĭ, Bumbeștiĭ, Bărzoiulŭ, totŭ dinŭ plasa Amărăziĭ; Iuraciĭ, Dealulŭ-Văleștiĭ, Cormăneștiĭ, Picoasa, Pleșoia, Teleștiĭ, Dealulŭ-Maicilorŭ, Dealulŭ-Suraniĭ, Balta, Izvorna, Dealulŭ-Costeni, Dealulŭ-Colțeștiĭ, dinŭ plasa Tismani. Și la sudŭ Romănațĭ dinŭ popoarăle acestea, însă: Dobrosloveni, Fălcoiulŭ, Brăncoveni, Văleniĭ, Baĉulŭ saŭ Balsulŭ, Branețulŭ, Prășcoveni Dobrunulŭ, Roșieniĭ, Oșica-de-susŭ i de josŭ, Coșoveniĭ, Viișoara, Popănzăleștiĭ, Preajba,

Apele-Viĭ, Ghizdăveţiĭ, Mărşaniĭ i Galeştiĭ, Soreniĭ, Părscovulŭ, Dobruleştiĭ, Zvorca, Amărăştiĭ-de-susŭ i de josŭ, Celeiulŭ, Bobiĉulŭ, Studină, Redea, Gărbovulŭ, Verdea; acestea aŭ căte doĭ banĭ dă vadră şi părpărulŭ. Cumŭ şi dinŭ poporulŭ Leulŭ, Bărbiceştiĭ saŭ Bobiceştiĭ, Grăjdineştiĭ saŭ Grindineştiĭ, Măgura-Găunoasă saŭ Ghinoasa, Măgura-Veche, Poenile, Gavrileştiĭ, Racoviţa, Izlazulŭ-Verdea, Funduleţulŭ, Moldoveni, Ţănţăreni; acestea aŭ căte treĭ banĭ dă vadră, fiindcă ceĭlanţĭ căte doĭ banĭ dă vadră şi părpărulŭ s'aŭ încărcatŭ la altă mănăstire;

S'aŭ datŭ aĉastă carte a Domnii Mele după ĉoprinderea hrisoavelorŭ la măna... *(alb)*, ce s'aŭ orănduitŭ dinŭ partea epitropilorŭ aceştiĭ mănăstirĭ, ca, precumŭ aŭ luatŭ maĭ nainte vinăriĉu, să ia şi acumŭ, şi, după cuprinderea ponturilorŭ vinăriĉuluĭ dă estimpu urmăndŭ, măsurătoarea să să facă dă vinăriceriĭ domneştĭ, darŭ să umble orănduitulŭ înpreună cu vinăriceriĭ domneştĭ, la scrisŭ, la măsuratŭ i la luatulŭ banilorŭ, şi partea dă banĭ să o ia orănduitulŭ aĉasta pă dăplinŭ şi, d'inpreună cu catastihŭ iscălitŭ şi dă vinăricerĭ, să-ĭ aducă la epitropi mănăstiriĭ, făr' de a opri cevaşŭ orĭ cu nume de zeĉuială, saŭ cheltuelĭ pentru eĭ, făr' dă numaĭ zăĉuiala cutii podurilorŭ să o plătească. De care poruncimŭ la toţĭ căţĭ să cuvine întocmaĭ să fiţĭ următorĭ.

I saamŭ recehŭ gospodstvami.

1818, Septemvrie 3.

(Monogramă cu roşu.)

(Pecete domnească.)

După condică. Velŭ Logofătŭ.

Răducanu Sărdaru.

Milostiiŭ bojiiŭ Io Ioanŭ Gheorghiu Carageà Voevodŭ i gospodarŭ zemli vlahiscoie.

Fiindcă sfănta mănăstire Megaspileonŭ de la Moreia, prinŭ hrisoavele fraţilorŭ Domnĭ de maĭ nainte, care s'aŭ înnoitŭ

şi de Domniia Mea, are milă dă vinăričŭ la sudŭ Vălcea căte cincĭ banĭ de vadră, care popoară săntŭ acestea, adică:. plasa Oltuluĭ-dă-susŭ i dă josŭ: Ursoaia, Malulŭ, Stăneştiĭ, Istavulŭ, Dealulŭ-Banuluĭ, Dobruşani, căte viĭ nu săntŭ po moşăia schituluĭ episcopii, Măgureni; Stărleni, Butari, Dideşti, Cosiceni, Glaviĭ, Amărăştiĭ, Palanga, Scundulŭ, Zăvideni, căte viĭ nu săntŭ pă moşăia episcopii, Orleştiĭ; Jişcăliia, Ioneştiĭ, Minculi *(sic)*. Şi dinŭ plasa Olteţuluĭ: Igoiulŭ, Turceştiĭ, Bărbeştiĭ, Colteştiĭ, Slăveştiĭ, Sineşti i Creuţa, Goeşti, Roşiia, Zgăbila, Grădiştea, Običu, La Viia, Cĭorteştiĭ, Văleniĭ, Săşčoara, Crăpăturile, Şărbăneştiĭ, Titoiu, Contea, Pleşoiu, Văsilaţiĭ, Cărloganiĭ, Poenari, Ghioroiulŭ, Horăştiia, Goruleni, Oculeştiĭ, Diiculeştiĭ, Uşurei. Şi dinŭ plaiu Hurezuluĭ: Armăşăştiĭ, Stroeşti, Slătioara, Greci, Socaţiĭ, Sărbeştiĭ, Bereştiĭ, Alinteştiĭ, Corşărulŭ, Peticei, Bădeştiĭ, Otăşanĭ, Mateeşti, Cărstăneştiĭ. Şi dinŭ plasa Cerniĭ: Mădulariĭ, Valea-Mare, Botăşaniĭ, Rusăneştiĭ, Mărgineniĭ, Drăganulŭ, Cĭuleştiĭ, Dozăştiĭ, Măčuca, Văruleni, Zăvoeni, Nisipeni, Dejiiulŭ, Borcăneştiĭ, Stăneştiĭ, Cĭumaţiĭ, Cermegeştiĭ, Lipoşiia, Bereşti, Zărăneşti, Şărbăneştiĭ, Ulmeŭlŭ, Bălteni, Bojugeni, Cireşulŭ. Iarŭ dinŭ plasa Otăsăuluĭ: Frăţeştiĭ, Cĭorăştiĭ, Urşiĭ, Foleştiĭ, Dumbrăveştiĭ, Foleşti-dă-susŭ, Mănăileştiĭ, Şărbăneştiĭ, Păuşăştiĭ, Bărlogulŭ, Stoeneştiĭ, Buneştiĭ. Iarŭ dinŭ plasa Rămneculuĭ: Vlădeştiĭ, Arhanghelulŭ, Buda, Bărseştiĭ. Şi dinŭ plaiu Cozii: Tomşani, Olăneştiĭ, Cheia.

Dintr'aceste popoară ce să numescŭ maĭ susŭ, dinŭ toate să ia sfănta mănăstire vinăričŭ deplinŭ, de vadră căte cincĭ banĭ, şĭ părpărulŭ după obiceiŭ, atătŭ dinŭ viile ce să află acumŭ sădite, cătŭ şi dinŭ cele ce într'aceste popoară după vremĭ să vorŭ maĭ sădi.

Amŭ datŭ Domniia Mea această carte la măna... *(alb)* ce s'aŭ orănduitŭ dinŭ partea numiteĭ mănăstirĭ, ca, după ponturile vinăričuluĭ dă estimpŭ urmăndŭ, măsurătoarea să să facă de vinăriceri domneştĭ, dar să umble orănduitulŭ împreună cu vinăriceri domneştĭ la scrisŭ, la măsuratŭ şi la luoatulŭ banilorŭ, şi, făcăndŭ dooă catastişe aseminea, iscălite şi dă vinăriceri domneştĭ şi dă omulŭ mănăstiriĭ,

partea de banĭ a mănăstiriĭ să o ia orănduitulŭ acesta pă deplinŭ şi, d'inpreună cu catastihulŭ, să-ĭ aducă la epitropi mănăstiriĭ. Dinŭ care banĭ numaĭ zečuiala cutii podurilorŭ are să o dea, iarŭ altŭ nimicŭ să nu să oprească, nicĭ cu nume de zečuială, saŭ cheltuială pentru eĭ, ci toţĭ bani dăplinŭ îndată să să dea la orănduitulŭ mănăstiriĭ.

I saamŭ recehŭ gospodstvami.

1818, Septemvrie 4.

(Monogramă cu roşu.)

(Aceiaşĭ pecete.)

Velŭ Logofătŭ.

Dupe condică.

Răducanu Sărdaru.

Aman avu a face şi cu arenda vămilor, cum se vede din această socoteală, pe care o traducem din greceşte:

Vînzarea vămilor, 1817.

Leĭ	
13.000	Focşanĭ.
13.310	Buzăŭ.
15.050	γγοζιένι.
49.000	Ploieştĭ.
65.000	Vălenĭ.
44.000	Cîmpina.
16.000	Dragoslavele.
232.975	
18.000	Slatina.
37.000	Teleorman-Vlaşca.
16.250	Ialomiţa.
12.610	Gherghiţa.
12.000	Urzicenĭ
4.820	Fumăritul Bucureştilor.
3.910	Şfertul.
2.700	Fumăritul.
340.465	

64.000	τὸ ὁλσόρι.
120.000	Carvasaraua.
200.000	τοπερδινα.
748.465	
24.000	οἱ φιλον... ἀπὸ τῆς Κραγιόβας.
724.465	

Un întreg caiet cuprinde apoî, în aceiaşî limbă, «Catastihul creditorilor vămiî Craioveî pe 1817».

Se păstrează şi socoteala carvasaraleî pe acelaşî an (o singură foaie grecească).

În seama carvasaraleî se daŭ, în 1818 şi 1820, aceste două sineturî de negustorî:

A.

Talerî

933, adică talerî noau sute treîzăcî şi treî, m'amŭ înprumutatŭ de la cinstita Car[va]saraua Craioveî, cu sorocŭ de acumŭ pănă la Sfeti Nicolae, însă cu dobănda lorŭ, la pungă pot[ronicî] cincî. Şi, pentru maî bună siguranţiia cinstiteî Carvasarali, punŭ şi amanetŭ prăvăliia mea şi casa, ca, la numitulŭ sorocŭ, de nu voî plăti bani, cu dobănda lorŭ, cumŭ maî susŭ arătŭ, are voe Carvasaraoa să le vănză, să-şî ia bani.

Şi, pentru maî adevărata credinţă, m'amŭ iscălitŭ maî josŭ, ca să [să] crează.

1818, Iune 3, Craiova.

Mateî Mal?u, platnicŭ, şi adeverezŭ.

Marco, martorŭ. Radu Şătrarŭ, marturŭ.

Şi amŭ scrisŭ eŭ, celŭ maî josŭ iscălitŭ, cu zisa maî susŭ numituluî, şi săntŭ şi marturŭ.

B.

Încredinţezŭ cu acestŭ zapisŭ alu mieŭ la măna dum-

nealuĭ bivŭ Velŭ Sărdaru Dimitrie Amanŭ precumŭ să să ştie că, fiindu-ĭ eŭ datorŭ talerĭ 1.050, adică una mie cincĭzecĭ, dinŭ nişte marfă şi, neavîndŭ baniĭ ca să-ĭ răspunzŭ, dumnealuĭ acumŭ, înŭ puterea żapisuluĭ ce l-aŭ avutŭ maĭ înnainte de la mine, amŭ fostŭ pusŭ de dumnealuĭ la popreala cinstiteĭ Căimăcămiĭ a-ĭ împlini baniĭ, şi, altŭ mijlocŭ neavîndŭ ca să-ĭ plătescŭ aceştĭ banĭ, după rugăčunea ce amŭ făcutŭ ca să mă maĭ lăstuiască, mi i-aŭ maĭ lungitŭ soroculŭ de unŭ anŭ de zile. Şi, pentru maĭ bună siguranţie, amŭ pusŭ şi amanetŭ doă viĭ ale mele, dinŭ Dealulŭ-Caluluĭ, şi unŭ locŭ de prăvălie, ce-lŭ amŭ lîngă Costandinŭ Căldăraru. Însă şi cît vinŭ voiŭ face dintr'aceste viĭ ale mele, pînă la numitulŭ sorocŭ, să fiŭ datorŭ ca să-lŭ vîndŭ şi, orîcîţĭ banĭ va eşi, să-ĭ daŭ dumnealuĭ, ca să mă scază dintr'această datorie. Şi, cîndŭ nu să va împlini suma banilorŭ de maĭ susŭ pînă la sorocŭ, totŭ înŭ diiastima aceasta să-mĭ vînză acestŭ locŭ de prăvălie, şi, iarŭ, cîţĭ banĭ vorŭ eşi, totŭ dumnealuĭ să-ĭ priimească. Şi, cîndŭ nicĭ cu aceasta nu să va împlini suma banilorŭ de maĭ susŭ, atuncĭ să-mĭ vînză şi acele viĭ, ca să să implinească suma de maĭ susŭ: pînă la numitulŭ sorocŭ să amŭ a-lŭ siguripsi de toţĭ baniĭ aceia, fără de cîtuşĭ de puţinŭ cusurŭ, cumŭ maĭ susŭ mă legŭ. Şi baniĭ să meargă fără dobîndă, după învoiala ce amŭ făcutŭ cu dumnealuĭ, pînă la sorocŭ. Cumŭ şi zapisulŭ celŭ d'intîĭ, pentru maĭ buna întemeere ce cuprinde într'însulŭ, iarŭ amanetŭ, o prăvălie a mumă-mea, l-aŭ popritŭ dumnealuĭ, ca, la soroculŭ ce mi-amŭ pusŭ, răspunzîndŭ toţĭ baniĭ, atuncĭ să aibă dumnealuĭ a mi-lŭ da şi, înpreună cu acesta, să mi să spargă.

Şi, pentru maĭ bună încredinţare, m'amŭ iscălitŭ însumĭ cu mîna mea, ca să să crează.

1820, Iulie 3.

Eŭ Mateĭ Malču, pla[t]nicŭ.

De la Departamentulŭ de patru.

Cu acestŭ zapisŭ viindŭ înnaintea noastră Mateiŭ sinu Malciulŭ, celŭ dinŭ dosŭ iscălitŭ, şi cetindu-i-să coprinderea

întru auzulŭ luĭ, aŭ arătatŭ şi însuşĭ înnaintea judecăţiĭ că talerĭ 1.050, ce să arată într'acestŭ zapisŭ, este cu adevăratŭ datorŭ la dumnealuĭ Sărdarulŭ Dumitrulŭ Amanŭ, şi, pentru aceia, i-aŭ datŭ amanetŭ, spre siguranţiie, loculŭ dă prăvăliie de aicĭ, dinŭ Craiova, ce este lăngă Costandinŭ Căldărarulŭ, şi dooă viĭ, dinŭ Dealulŭ-Caluluĭ, însă una ce este alăturĭ cu viia luĭ Ionŭ Golumbeanulŭ şi ceialaltă alăturea cu viia luĭ Firică, bratŭ Apostolŭ. Pentru care locŭ şi viĭ, arătăndu-ne şi Ioana, muma numituluĭ Malciulŭ, că, cu adevăratŭ, sîntŭ ale luĭ, rămase clironomiie de la tatăsăŭ, de aceia, după rugăciunea ce ne-aŭ făcutŭ numitulŭ Malciu, înpreună cu mumă-sa, s'aŭ adeveritŭ şi de către noĭ, ca să-şĭ aibă zapisulŭ acesta urmarea luĭ întocmaĭ.

'820, Iulie 4.

(Două iscăliturĭ.)

Proĉtŭ bivŭ Velŭ Vistierŭ.

Socoteala vămilor pe 1817 se înfăţişează aşa (traducere şi resumat din greceşte):

Cu Dumnezeŭ Sfîntul.
Carvasaraua Craioveĭ.
Dumnealuĭ Serdarul Dimitrie Aman.

Să dea:		Lei	Banĭ
Ianuar.	Cumpărătura vămilor	200.000	—
«	Cheltuiala actelor, cu ruşfeturile ce s'aŭ dat la Bucureştĭ	13.500	—
«	Cumpărătura rămăşiţeĭ luĭ 1816, care aŭ întrat în iratul anuluĭ 1817. .	4.500	
	Cheltuiala lefiĭ şi havaeturile carvasanaleĭ după catastih	33.637	60
	Cît am măsurat prin mîna dumisale Serdaruluĭ D. Aman	251.637	60
	După adeverinţă	83.281	96
	Çapitalele pe lunile Ianuar şi Februar.	55.166	81
	...κατὰ τὸ ξεχοριστόν . . . . , . . .	17.232	117
		352.152	33

Să iea:

	Cît a venit în luna aceia. Leĭ.	Parale.
Ianuar	14.201	54
Februar	14.811	30
Mart	42.099	105
April	28.213	60
Maiŭ	21.458	108
Iunie	24.189	27
Iulie	15.788	105
August	21.176	117
Septembre	16.869	108
Octombre	16.175	48
Novembre	21.939	117
Decembre	60.060	33
	296.985	72

'818, 30 April.

Cu Dumnezeŭ Sfîntul.

Socoteală de obşte a vămiĭ Craioveĭ.

	Cîte aŭ intrat în această lună:	
Ianuar	14.201	51
Februar	14.811	30
[Urmează ca maĭ sus.]		
	296.985	72

	Leĭ	Banĭ.
Cumpărătura vămilor	200.000	—
Cheltuielile actelor cu ruşfeturile	13.500	—
Cumpărătura rămăşiţeĭ pe 1816, la 1817 . .	4.500	—
Cheltuiala lefilor şi havaeturilor Carvasaraleĭ	33.637	60
Cîştigul ce l-a trimes darnicul Dumnezeŭ după saldo din faţă	45.348	12
	296.985	72

Urmează împărţirea între părtaşĭ, după suma cu care a contribuit fiecare (Polizachi Stolnicul, Păharnicul Scarlat, Serdarul D. Aman, Şătrarul Ştefan Deşliu, Me-

delnicerul Iordachi, Vistierul Anastase, Polcovnicul D. Zahareanu, Şerban Papadopol).

Cu privire la alt sinet face mărturie, la 1-iŭ Maiŭ 1817, Răducanu Filitis, ca vătaf al Căimăcămieĭ Craioveĭ (παρὰ τῆς βατασίας τῆς ἐντίμου Καϊμμακαμίας Κραγιώβας).

Printr'un înscris grecesc din 1817, Aman arată că a luat pe acel an vămile Craioveĭ «prin mijlocirea dumisale Stolniculuĭ Polizachi, de la Banul Craioveĭ», care arendase toate vămile. Şuma arendăriĭ e de 190.000 de leĭ.

Între hîrtiile de afacerĭ ale luĭ Aman găsim, în sfîrşit, această însemnare românească a veniturilor de vinăriciŭ pe care le culegeaŭ deosebite mănăstirĭ:

Mărcuţa are milă doĭ banĭ la vadră şi părporulŭ.

Spitalulŭ Iubiriĭ-de-Oamenĭ[1] are la vadră o pară dă la toţĭ căţĭ are şi Mărcuţa.

Mitropoliia are la Orniţă, înŭ toată moşiia mănăstiriĭ, la vadră cincĭ banĭ şi părporu.

Tismana are, la moşiile sale, milă la vadră doĭ banĭ şi părporu.

Govora, asemenea, la moşiile sale.

Coziia, asemenea.

Din 1820 avem şi această poruncă în greceşte:

Ἰωάννης Ἀλέξανδρος Σοῦτζος Βοεβόδας. ἐλέῳ Θεοῦ αὐθέντης καὶ ἡγεμὼν πάσης Οὐγγροβλαχίας.

† Τιμιώτατε καὶ εὐγενέστατε ἡμέτερε προσφιλέστατε ἄρχ. πρώην Μέγα-Ποστέλνικε Ἰωάννη Διπάλτας Καιμμακάμε Κραγιώβας, εἴης ὑγιαίνων ἐν εὐημερίᾳ. Ἐπειδὴ καὶ κατὰ τὴν προσταλεῖσαν αὐθεντικήν μας προσταγὴν ἦλθεν ἐνταῦθα ὁ ἡμέτερος Σερδάρης Ἀμάνης, συν-

1 „Filantropia“ din Bucureştĭ.

επιφέρων καὶ τὸν λογαριασμὸν τοῦ διδυνικοῦ βουτύρου, ὃν περιέλαβεν ἀπὸ τὰ αὐτόσε περατινὰ καδιλίκια διὰ τὴν χρείαν τοῦ τρέχοντος χρόνου κατὰ τὰ πρὸς τοὺς ἡμετέρους ἄρχ. ἰσπραβνίκους προσταλέντα αὐθεντικά μας γράμματα, καί, ἐπειδὴ ἐθεωρήθη παρ' ἡμῶν ὁ λογαριασμός, καὶ ἐξώφλησεν ὁ ῥηθείς, ἰδοὺ ἐποστρέφεται αὐτόσε διὰ νὰ ἀκολουθήσῃ τὸ ἔργον του καὶ νὰ ἀποκριθῇ εἰς Βιδῦνι τὸ διωρισμένον βούτυρον, ἕως τῆς ἀποπληρώσεως τοῦ ἐλευσομένου χρόνου τοῦ ᾳωκατου, Μαρτίου λάτης, ἀπαραλλάκτως κατὰ τὴν διαταγήν μας. Προστάττομεν καὶ τῇ εὐγενείᾳ τῆς νὰ ἐννοιασθῇ διὰ νὰ σταλοῦν τὰ κίστια τοῦ βουτύρου σῶα ἐν καιρῷ, διὰ νὰ μὴ ἤθελεν ἀκουλουθήσῃ ἔλλειψις εἰς Βιδῦνι. Τὸ δὲ παρόν μας αὐθεντικὸν γράμμα, ἀφ' οὗ ἀναγνωσθῇ παρὰ τῆς εὐγενείας της, νὰ δοθῇ εἰς χεῖρας τοῦ ῥηθέντος πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ, ὅτι ἐξώφλησε τὸν λογαριασμόν του: τὰ δὲ ἔτη τῆς εἶεν θέοθεν πλεῖστα μετ' εὐημερίας.

ᾳωκτον, Σεπ. ιζτῃ.

[V·o:] Μέγας Βιστιάρης.

Τῷ τιμιωτάτῳ καὶ εὐγενεστάτῳ ἡμετέρῳ προσφιλεστάτῳ ἄρχοντι πρῴην Ποστελνίκῳ Ἰωάννῃ Διπάλτῃ, Καιμμακάμῃ Κραγιώβας, εὐτυχῶς.

[Adaus, iute:] Διὰ τὸν Σερδάρον τοῦ λογραριασμοῦ τοῦ 1820 ἔτους.

(Pecetea ştiută.)

Io Alexandru Suţu Voevod, cu mila luĭ Dumnezeŭ Domn şi stăpînitor a toată Ţara-Romănească.

† Prea-cinstite şi de bun neam al nostru prea-iubit boier, biv Vel Postelnic Ioan Depalta, Caimacam al Craioveĭ, să fiĭ sănătos cu fericire. De oare ce şi după porunca împărătească trîmeasă nouă a venit aicĭ al nostru Serdar Aman, aducînd cu sine şi socoteala untuluĭ Vidinuluĭ, pe care l-a luat de la judeţele acelea de dincolo pentru nevoia anuluĭ curgător, după scrisorile noastre domneştĭ orînduite către dumnealor ispravniciĭ noştri; şi, de oare ce s'a cercetat de noĭ socoteala, şi s'a achitat numitul, iată se întoarce acolo ca să urmeze lucrul său şi să răspundă la Vidin untul orînduit până la împlinirea anuluĭ viitor 1820, Mart în 31, neapărat, după porunca noastră.— îţĭ orînduim şi dumitale să

te îngrijeştĭ a se trimete cîştiurile untuluĭ întreg la timp, ca să nu urmeze lipsă la Vidin. Iar scrisoarea mea domnească de faţă, dacă se va ceti de dumneata, să se dea în mînile numituluĭ pentru arătarea luĭ că a plătit deplin socoteala luĭ. Iar aniĭ dumitale să fie de la Dumnezeŭ foarte mulţĭ cu fericire. 1820, Septembre 17.

[V-o:] Marele-Vistier.

Prea-cinstituluĭ şi de neam, prea-iubituluĭ nostru boier, biv Vel Postelnic Ioan Depalta, Caimacam al Craioveĭ, cu fericire.

Pentru socoteala pe anul 1820 a Serdaruluĭ.

VIII.

A se adăugi la cele de maĭ sus şi aceasta:

Io Ioanŭ Gheorghiu Caragea Voevodŭ, bojiiŭ milostiiŭ i gospodarŭ zemli vlahiscoĭ.

Cinstitŭ şi credincĭosŭ boerulŭ Domnii Mele, dumneata bivŭ Velŭ Postelnicŭ Nicolaie Scanavì, Caimacamule alŭ Craioviĭ, sănătate.

Neguţitoriĭ ce săntŭ însărcinaţĭ cu răspunderea zaherelilorŭ la Diiŭ, viindŭ aicĭ dinŭ porunca Domnii Mele, li s'aŭ theorisitŭ socotelile anuluĭ trecutŭ, şi, văzăndŭ Domniia Mea că s'aŭ purtatŭ cu bună orănduială, de aceia s'aŭ însărcinatŭ şi pă curgătorulŭ anŭ totŭ aceştiia, însă Dumitru Amanŭ şi Cocea Niculaie, după cumŭ veĭ lua dumneata pliroforiie dinŭ cartea Domnii Mele cea slobodă ce s'aŭ datŭ osebitŭ la măna lorŭ. Decĭ, iată, să trimiseră poruncile Domnii Mele de orănduiala untuluĭ de estimpŭ către dumnealorŭ ispravnici acelorŭ cincĭ judeţe prezŭ Oltŭ, care să să pornească fără zăbavă, şi să îngrijeştĭ dumneata de a să face urmare întocmaĭ. Iarŭ, pentru untulŭ ce aŭ datŭ, după trebuinţă, înŭ anulŭ trecutŭ, numiţiĭ neguţitorĭ maĭ multŭ peste datoriia lorŭ, adică dooăzecĭ şi dooă de miĭ

şi dooă sute cinzecĭ ocă, după cumŭ pe largŭ să arată înŭ socoteala ce aŭ paradositŭ către Domniia Mea, acastă sumă de untú aŭ numiţiĭ neguţitorĭ să şi-o priimească înŭ natură dinŭ orănduiala de estimpŭ, dinŭ căştiulŭ primăveriĭ, iconomisindŭ însă şi trebuinţa Diiuluĭ pe deplinŭ, şi, la socoteala ce veĭ paradosi pă anulŭ acesta, după cè să va înplini toată orănduiala untuluĭ dinŭ judeţe, s'aŭ datŭ porunca Domnii Mele a li să ţinea înŭ seamă suma ce să arată.

Şi fiĭ dumneata sănătosŭ.

'815, Apr. 1.

[Pe V-o:] Velŭ Vist.

Cinstitŭ şi credinčosŭ boeru Domnii Mele, dumnealuĭ bivŭ Velŭ Postelnicŭ Nicolaie Scanavi, Caimacamulŭ Craioveĭ, cu sănătate să să dea.

Bivŭ Velŭ Paharnicŭ. Untŭ.

(Pecetea cunoscŭtă.)

ADAUS.

Procesul luĭ Aman scoate la iveală, în cartea Divanuluĭ de judecată către Domn, aceste acte:

Copiie întocmaĭ.

Prea-Innălţate Doamne,

Dinŭ luminată porunca Mării Tale, dumnealuĭ Velŭ Hatmanŭ alŭ Divanuluĭ, prinŭ zapciu vătafŭ de păhărniceĭ, aŭ înfăţişatŭ la Logofeţiia Străinelorŭ Pricinĭ pe chirŭ Ştefanŭ Meidanŭ Suditulŭ cc., prinŭ vechilul dumnealuĭ, Sărdarulŭ Hristodorŭ, cu jălba ce aŭ datŭ pentru dumnealuĭ bivŭ Velŭ Căminaru Scarlatŭ Stoenesculŭ, prinŭ care arată că, avăndŭ să i o sumă de banĭ de la Luminăţiia Sa Doamna Efrosina Calimahi, îlŭ orăndueşte prinŭ cartea de epitropiie a Luminăţii Sale ca să priimească de la dumnealuĭ Căminarulŭ talerĭ 15.750 dinŭ madeaoa untuluĭ de Vidinŭ, precumŭ să cuprinde înŭ chearŭ înscrisurile numituluĭ Căminarŭ. Pe care banĭ cerăndu-ĭ înŭ multe rănduri, să înpotriveşte a îĭ plăti. Şi, fiindcă printr'acestŭ epitropiconŭ Luminăţiia Sa Doamna îlŭ orăndueşte şi vechilŭ, ca, de va fi trebuinţă, să să şi judece,— de aceia face cerere ca să să orănduiască unde să va cuveni spre a să dovedi şi a să hotără de cere arătaţi banĭ după dreptate de la dumnealuĭ Căminarulŭ, şi către ačasta să i să facă şi înplinire, arătăndu-ne de văzumŭ maĭ întăĭ acelŭ epitropiconŭ suptŭ iscălitura Luminăţii Sale Doamniĭ, scrisŭ de la trecutulŭ Maiŭ 15, coprinzătorŭ că, avăndŭ să ia Luminăţiia Sa talerĭ 15.750 de la Ianache

Mimi înŭ chizăşiia numituluĭ Căminarŭ Stoenescu, după înscrisurile ce are, asemenea avăndŭ şi o socoteală cu jăluitorul Meidanŭ, îlŭ orăndueşte epitropŭ cu deplină putere dinŭ partea Luminăţii Sale, ca, înŭ puterea acestuĭ epitropiconŭ, să facă toate mijloacele şi să înplinească arătaţi banĭ. Iarŭ, către acĕasta, pentru arătaţi banĭ ce-ĭ cere de la dumnealuĭ Căminarulŭ, ne arată aceste engrafe:

Leatŭ '821, Fevr. 8. Carte de sămfoniie, suptŭ iscălitura luĭ Ianache Nicolau Mimi, şi dedesuptulŭ aceştiĭ iscăliturĭ iscălitŭ şĭ dumnealuĭ Căminarulŭ Scărlatŭ, chezaşĭ şi platnicŭ, coprinzătoare că să făgădueşte printr'acesta celŭ iscălitŭ cumŭ că, mergăndŭ Ianache Procopiu, omulŭ luĭ Hagi-Iminŭ capanlău, la Craiova ca să rădice de la Sărdarulŭ Amanŭ o sumă de untŭ, pentru căte miĭ oc[ale] va rădica şi va da tescherea, înfăţişindu-i-să teschereaoa luĭ aicĭ către însuşĭ după zile treĭzăcĭ şi una, este chezaşĭ şi platnicŭ să răspunză plata, căte parale patruzăcĭ şi cincĭ ocaoa, pentru căte ocale va coprinde teschereaoa numituluĭ Ianache că aŭ priimitŭ.

Leatŭ '821, Fevr. 18. Inştiinţare a unuĭ Mihale Coca, ce, după arătarea Sărdaruluĭ Dimitriie Amanŭ, fiindŭ faţă, că aŭ fostŭ omulŭ săŭ şi l-aŭ avutŭ orănduitŭ înŭ locu-ĭ la magaziia untuluĭ, scrisă către dumnealuĭ Postelniculŭ Iacovache Rizulŭ, coprinzătoare că, după porunca dumnealuĭ ce s'aŭ trimisŭ către Sărdarŭ ca să teslimatisească 14.000 ocă untŭ la orănduitulŭ mumbaşirŭ, înŭ lipsa Sărdaruluĭ, s'aŭ dusŭ cu mumbaşiru la dumnealuĭ Postelniculŭ Caimacamulŭ Craioveĭ, şi i-aŭ datŭ toată măna de ajutorŭ pentru rădicarea untuluĭ, carele şi s'aŭ încărcatŭ pentru Izlazŭ, după porunca dumnealuĭ.

Leatŭ '821, Fevr. 18. Înştiinţare a unuĭ Petre mumbaşirŭ, asemenea scrisă către dumnealuĭ Postelniculŭ Iacovache Rizulŭ, după arătarea vechiluluĭ, coprinzătoare că, fiindŭ orănduitŭ asupra vadeliĭ untuluĭ, şi mergăndŭ la dumnealuĭ Postelniculŭ şi Caimacamulŭ Craioveĭ cu cărţile dumnealuĭ, i-aŭ datŭ toată măna de ajutorŭ spre rădicarea untuluĭ, înŭ scurtŭ, la toate, şi că 14.000 ocă untŭ l-aŭ în-

cărcatŭ pentru Izlazŭ, întocmaĭ după poruncă, şi pleacă şi elŭ la Izlazŭ înpreună, ca să-lŭ teslimatisească la numitulŭ capanlăŭ.

Leatŭ '821, Iunie 23. Răvaşŭ alŭ dumnealuĭ bivŭ Velŭ Agă Alecsandru Vilarà, ce îlŭ scriie către Sărdarulŭ [Di]-mitriie Amanŭ, coprinzătorŭ că să-lŭ înştiinţăze de s'aŭ rădicatŭ de la magaziia Craioveĭ acele 14.000 ocă untŭ ce aŭ fostŭ rămasŭ pentru trebuinţa primăvări de către orănduitulŭ omŭ alŭ luĭ Mimì, carele aŭ mersŭ să-lŭ arădice cu scrisoarea dumnealuĭ Postelniculuĭ Iacovache. Fiindcă. întrebăndu-să numitulŭ Mimì, aŭ răspunsŭ că nu are înŭ ştire de s'aŭ rădicatŭ. Înŭ care răvaşŭ, maĭ la vale, totŭ la acelŭ leatŭ, Iuniie 24, răspunde înŭ scrisŭ numitulŭ Sărdarŭ Amanŭ că, după porunca dumnealuĭ Postelniculuĭ, s'aŭ teslimatisitŭ pe la 20 ale luni Fevruarŭ la omulŭ luĭ Mimì peste 14.000 ocă untŭ de omulŭ săŭ ce s'aŭ aflatŭ la Craiova şi că pentru teşcherelele acestuĭ teslimatŭ nu ştiie unde să află, fiindcă omulŭ săŭ lipseşte la Vidinŭ, iarŭ că l-aŭ rădicatŭ untulŭ de la Craiova nu este nicĭo îndoială.

Leatŭ '821, Noemvrie 15. Scrisoare a dumnealuĭ Căminaruluĭ Scarlatŭ Stoenescu, prinŭ care răspunde dumnealuĭ Spătaruluĭ Ianculŭ Racoviţă că aŭ priimitŭ pitaculŭ dumnealuĭ şi aŭ văzutŭ cele scrise, la care şi răspunde că deocamdată nu este destoinicŭ să facă săvărşirea, fiindcă Mimì să află acolo şi că aicĭ dintr'aĭ săĭ nu săntŭ; de aceia şi nu rămăne altŭ decătŭ, înŭ vreme de liniştire, să îngrijască spre înplinirea datorii sale, faţă fiindŭ şi părătulŭ Căminarŭ. Atătŭ cătŭ, printr'un tecrirŭ ce aŭ datŭ la judecată, cătŭ şi prinŭ graĭ, răspunsă că acestŭ untŭ n'aŭ fostŭ numaĭ 14.000 ocă, ci 26.000 ocă, şi s'aŭ văndutŭ prinŭ dooă símfoniĭ înŭ scrisŭ, iarŭ nu numaĭ prinŭ una,—după cumŭ aŭ arătatŭ şi prinŭ jalba ce aŭ datŭ la leatŭ '822, Dechemvrie, prinŭ care îşĭ anerriseşte iscăliturile chizăşii, şi pe care de silă şi de frica dumnealuĭ Postelniculuĭ Iacovache Rizulŭ le-aŭ datŭ. După cumŭ să şi dovedeşte dinŭ cea d'intăiŭ simfoniie, că, viindŭ teşchereoa de priimirea untuluĭ celuĭ d'intăiŭ la dumnealuĭ Postelniculŭ, aŭ chematŭ pă Mimì şi l-aŭ pusŭ de aŭ tre-

cutŭ înŭ dosulŭ simfonii suma ocalelorŭ şi bani, şi s'aŭ iscălitŭ singurŭ răspunzătorŭ la sorocŭ de 31 de zile şi, apoĭ, chemăndu-lŭ şi pă însuşĭ a să iscăli, nu s'aŭ supusŭ, pentru că atuncĭ i să tăese puterea dumnealuĭ Postelniculuĭ. Încă aŭ arătatŭ şi dumnealorŭ boerilorŭ caimacamĭ pentru ačasta, şi dumnealorŭ aŭ zisŭ că, de nu voeşte, nu poate a-lŭ sili ca să să iscălească. Pentru aceia dumnealuĭ Postelniculŭ, văzăndŭ ačastă urmare a sa, să cunoaşte că aŭ ţinutŭ celu de alŭ doilea engrafi, cu care să arată acumŭ jăluitorulŭ, fără a trece suma ocalelorŭ înŭ dosŭ şi a banilorŭ, precumŭ s'aŭ urmatŭ la celŭ d'intăiŭ engrafi, cu socoteală ca să aibă locŭ iscălitura chizăşii sale, ce este într'ănsa. Ci, fiindcă după orănduiala pravilii ş'aŭ anerisitŭ înŭ vreme iscăliturile chizăşii sale, fără a trece sorocului celŭ orănduitŭ, acumŭ rămăne Mimì ca să-şĭ desfacă datoriia luĭ, după cuprinderea simfonii ce are înŭ scrisŭ, căcĭ, după cumŭ zice, aŭ iscălitŭ de silă şi de frică, fiindŭ atuncĭ dumnealuĭ Postelnicŭ-Mare, şi putea să-ĭ facă orĭce răŭ arŭ fi vrutŭ, după puterea ce avea.

Iarŭ, pentru cartea ce aŭ scris-o către dumnealuĭ Spat[arulŭ] Racoviţă, totŭ pentru ačastă pricină, arată că şi pă aceia aŭ scris-o de frică, că era vremea turburată, şi, de nu arŭ fi urmatŭ aşa, putea să-ĭ triimiţă iscălitura chizăşii sale prinŭ mijlocire către Măriia Sa Paşa, ce era atuncĭ aicĭ, şi să pătimească maĭ răŭ,—arătăndu-ne părătulŭ Căminarŭ de văzumŭ şi acea jalbă ce aŭ datŭ Mării Tale, la leatŭ '822, Dechemvrie 12, avăndŭ coprindere întocmaĭ precumŭ arată şi părătulŭ Căminarŭ prinŭ tacrirulŭ săŭ, înŭ dosulŭ căriia jălbĭ văzurămŭ coprinzăndu-să înŭ buiurŭdizma ce s'aŭ datŭ, că atuncĭ, nefiindŭ părătulŭ aicĭ, adecă dumnealuĭ Postelniculŭ Rizulŭ, nu are cu cine să i să cerceteze pricina prinŭ judecată. Ci rămăne ca, căndŭ i să va arăta orĭ însuşĭ părătulŭ, saŭ vre-unŭ vechilŭ alŭ săŭ, făcăndŭ cerere după coprinderea acelorŭ zapise, atuncĭ să să orănduiască înŭ cercetare de ju[de]cată pricina ce o arată printr'acele jalbe. Iarŭ Ianache Mimi, fiindŭ şi elŭ faţă, sămfoniia de maĭ sus arătată, ce este suptŭ iscălitura sa,

nu o tăgădui, mărturisindŭ însuşĭ elŭ că s'aŭ pusŭ chezaşĭ şi platnicŭ, şi că, după acea simfoniie, aŭ fostŭ şi este următorŭ întocmaĭ, fără de nicĭo osebire; atâtŭ numaĭ: să i să dea teşchereaoa luĭ Ianache Procopiu, omulŭ luĭ Hagi-Iminŭ capanlău, după cumŭ să coprinde într'acea simfoniie, şi va răspunde, precumŭ este legatŭ, cu orĭcâţĭ banĭ vorŭ face la soroculŭ simfonii de zile 31, ca şi elŭ după aceia să aibă cu ce să apuce pă numitulŭ capanlăŭ a îĭ plăti. Fiindcă, neavândŭ acestŭ felŭ de teşcherea, nu poate să ceară de la numitulŭ capanlăŭ plata acestorŭ banĭ, ce va răspunde dreptŭ untulŭ acesta,—arătândŭ şi Mimì că aŭ fostŭ toată suma untuluĭ de la Craiova ocă 26.000, şi că aŭ datŭ dooă asemenea înscrisă simfoniĭ, dinŭ care la una ne-aŭ şi venitŭ teşchereaoa de câtŭ untŭ s'aŭ teslimatisitŭ la omulŭ capanlăuluĭ ce să arată maĭ susŭ, şi că, primind-o, aŭ şi iscălitŭ înŭ dosulŭ aceliĭ simfoniĭ pentru suma banilorŭ ce aŭ rămasŭ să răspunză pă seama ocalelorŭ untuluĭ, şi este datorŭ a-ĭ plăti, şi că, de voeşte judecata a să pliroforisi, să cheme pe chirŭ Zisulŭ Carapanŭ, fiindcă la dânsulŭ să află acumŭ acea d'intâiŭ scrisă simfoniie, după care î-aŭ şi cerutŭ baniĭ, şi să-lŭ îndatoreze ca să o arate, şi atuncĭ să va dovedi că arătarea sa este adevărată şi netăinuitŭ nimicŭ dinŭ fiinţa adevăruluĭ. Şi, înŭ scurtŭ, de toate să-ĭ dea teşchereoa luĭ Ianache Procopiu, şi plăteşte bani după coprinderea teşchereli, fiindcă aşa să leagă prinŭ chizăşiia sa, ca, după ce îĭ va înfăţişa teşchereoa numituluĭ Ianache, atuncĭ să răspunză bani ce vorŭ face pă suma ocalelorŭ ce să va fi priimitŭ. Iarŭ, fără a nu-ĭ da teşchereaoa aceia, nu plăteşte nicĭunŭ banŭ, ca să poată şi elŭ, maĭ înŭ urmă, precumŭ zice, să apuce pă capanlău turcŭ să-ĭ plătească bani.

Asemenea maĭ arată numitulŭ Mimì că aŭ avutŭ numitulŭ Ianache Procopiu i unŭ altŭ Turcŭ, totŭ omŭ alŭ acestuĭ capanlăŭ, Hagi-Iminŭ, ce aŭ mersŭ înpreună cu elŭ ca să priimească untŭ şi ordinŭ de la dânsulŭ ca, după ce îl va rădica untulŭ, să-lŭ treacă cu numele săŭ prinŭ Ţara Turcească şi, ducându-lŭ la Ţarigradŭ, să-lŭ dea înŭ prii-

mirea cumnată-său, Iordache Dimitriu, ce să afla cu lăcuinţa acolo, ca şi acelŭ Iordache, priimindu-lŭ, să-lŭ teslimatisească luĭ Hagi-Iminŭ capanlău. Darŭ, maĭ înŭ urmă, aŭ auzitŭ că unŭ altŭ untŭ, ce să (*şters:* maĭ) trimisese maĭ nainte, îndată ce aŭ sositŭ la schela Ţarigraduluĭ, totŭ s'aŭ rădicatŭ şi s'aŭ făcutŭ zaptŭ de capanu de acolo, şi poate şi acelŭ untŭ ce s'aŭ trimisŭ înŭ urma aceluia, să să fi făcutŭ zaptŭ totŭ cu acelaşĭ chipŭ de capanŭ.

După alŭ cărora răspunsŭ ce aŭ datŭ, făcăndŭ trebuinţă a întreba şi pă Sărdarulŭ Dimitriie Amanŭ, magazierulŭ untuluĭ otŭ Craiova de atuncĭ, spre a ne pliroforisi înŭ ce chipŭ s'aŭ rădicatŭ acelŭ untŭ de la magaziia Craioviĭ şi de cine s'aŭ triimisŭ, aflăndu-să aicĭ, l-amŭ adusŭ înnaintea noastră, şi, întrebăndu-să faţă cu maĭ susŭ arătatele prigotoare părţĭ, ne-aŭ răspunsŭ că totŭ răspunsulŭ săŭ este totŭ acela ce l-aŭ datŭ şi înŭ scrisŭ dumnealuĭ bivŭ Velŭ Agă Alecsandru Vilarà, care să arată maĭ susŭ, şi că într'acea vre[me], dinŭ pricina trecuteĭ răzvrătirĭ, fugindŭ de la Craiova, aŭ lăsatŭ înŭ loculŭ săŭ pă maĭ susŭ pomenitulŭ Mihale Coca, omulŭ săŭ, carele ş'aŭ şi datŭ obştesculŭ sfărşitŭ, de este vreme... *(loc alb)*. Darŭ are deplină ştiinţă că untulŭ l-aŭ priimitŭ omulŭ luĭ Mimì ce aŭ fostŭ triimisŭ numaĭ pentru acesta; precumŭ şi pentru teşcherelele de priimirea untuluĭ, zisă că nu ştiie unde să află, darŭ poate să le fi triimisŭ omulŭ săŭ, Mihale Coca, după orănduială, totŭ la dumnealuĭ Postelniculŭ Rizulŭ, de unde s'aŭ şi arătatŭ scrisorile de maĭ susŭ: una a luĭ Petre mumbaşirŭ şi ceialtă a omuluĭ săŭ, Mihale Coca.

Iarŭ Sărdarulŭ Hristodor, vechilulŭ jăluitoruluĭ Maitani, auzindŭ arătarea maĭ susŭ numiţilorŭ, aŭ zisŭ că nu maĭ încape altă dovadă, înŭ vreme ce chearŭ dinŭ arătarea lorŭ să dovedeşte că acestŭ untŭ s'aŭ teslimatisitŭ fără îndoială la omulŭ luĭ Mimì, şi, după dreptate, să cuvine cu a să îndatora dumnealuĭ Căminarulŭ Scarlatŭ, ca unŭ chezaşĭ, a plăti preţulŭ untuluĭ după înscrisa chizăşiie a dumnealuĭ de maĭ susŭ arătată, neajutorăndu-să întru nimicŭ. Cĭ, maĭ nainte, pănă a nu trece soroculŭ paragrafi, după

pravilă, ş'aŭ catigorisitŭ iscălitura. Pentru că aĉasta nu-şŭ are loculŭ săŭ, căndŭ şi alŭ doilea o aŭ maĭ întemeiatŭ şi cu scrisoarea ce aŭ scris-o către dumnealuĭ Spătarulŭ Racoviţă.

Darŭ judecata, vrăndŭ a lua pliroforiie şi de la dumnealuĭ bivŭ Velŭ Agă Alecsandru Vilară de ştiinţa ce are şi dumnealuĭ pentru teslimatulŭ acestuĭ untŭ, amŭ făcutŭ întrebare, şi dumnealuĭ ne-aŭ arătatŭ că, pentru aceste 14.000 ocă untŭ, ştiie că, după moartea răposatuluĭ Domnŭ Alecsandru-Vodă Suţulŭ, prinŭ maĭ susŭ arătata simfoniie şi chizăşiie, s'aŭ făcutŭ tocmeală a priimi Mimi acestŭ untŭ, cu preţuĭ ce să coprinde într'aĉastă simfoniie, şi a plăti şi bani căţĭ va face, şi, după venirea dumnealuĭ aicĭ dinŭ Braşovŭ, chemăndu-lŭ la dumnealuĭ acasă, l-aŭ întrebatŭ; şi n'aŭ tăgăduitŭ, arătăndŭ că l-aŭ priimitŭ. Asemenea şi pentru banĭ, aŭ zisŭ că nu are deocamdată de unde să-ĭ plătească, ci să fiie adăstare pănă îĭ va veni de la Ţarigradŭ nişte banĭ ce are acolo, şi atuncĭ îĭ va plăti negreşitŭ. Alŭ căruia răspunsŭ arătăndu-lŭ luĭ Mimi, deocamdată aŭ tăgăduitŭ că nicĭ la dumnealuĭ Aga acasă nu aŭ mersŭ, de căndŭ aŭ venitŭ dumnealuĭ dinŭ Braşovŭ aicĭ, şi nicĭ că aŭ datŭ acestŭ felŭ de făgăduială pentru banĭ, că va răspunde dinŭ bani ce are să-ĭ viie de la Ţarigradŭ. Iarŭ, maĭ pă urmă, să întoarce, zicăndŭ că, fiindŭ vreme trecută la mijlocŭ, aŭ uitatŭ; darŭ ş'aŭ adusŭ aminte că l-aŭ chematŭ dumnealuĭ Aga acasă şi l-aŭ întrebatŭ numaĭ atătŭ: pentru untŭ, de l-aŭ priimitŭ, şi elŭ, socotindŭ că-lŭ întreabă pentru untulŭ dinŭ ceailaltă simfoniie şi chizăşiie, ce îĭ şi venise teşchereaoa, fiindu-ĭ dată prinŭ dumnealuĭ Postelniculŭ Iacovache Rizulŭ, şi că aŭ fostŭ iscălitŭ înŭ dosulŭ aceĭ simfoniie, ca să răspunză bani după suma ocalelor ce era scrise înŭ teşcherea, i-aŭ arătatŭ dumnealuĭ Aga curatŭ, chearŭ pentru aceste 14.000 ocă untŭ după alŭ doilea simfoniie, de l-aŭ priimitŭ, fiindcă încă de atuncĭ îĭ da răspunsulŭ ce să cuvenea, adecă că nicĭ teşchereaoa i s'aŭ adusŭ, şi nicĭ că aŭ scrisŭ înŭ dosulŭ simfonii aceştiia, după orănduială, că plăteşte bani.

Decĭ, coprinzindu-să înŭ maĭ susŭ arătata simfoniie de chizăşiie a luĭ Ianache Mimi că, înfăţişindu-să teşchereaoa luĭ Ianache Procopiu, omulŭ luĭ Hagi-Iminŭ capanlău, după zile 31, este chezaşĭ şi platnicŭ, să răspunză plata, căte parale 45 oca, pentru căte ocale va coprinde teşchereao numituluĭ Ianache că aŭ priimitŭ, şi, acea teşcherea neînfăţişindu-i-să luĭ Mimi, nu poate jăluitoru Meidani să apuce pă Mimi ca să-ĭ plătească preţulŭ acestorŭ 14.000 ocă untŭ până a nu-ĭ înfăţişa acea teşcherea, pentru că numai atuncĭ este datorŭ Mimi, după legătura chizăşii luĭ, să răspunză preţulŭ acelorŭ ocale ce să vorŭ coprinde într'acea teşchera *(sic)*, după ce îĭ va [fiĭ] înfăţişală. Şi Mimi, cu dreptŭ cuvăntŭ, s'aŭ înpotrivitŭ la cererea jăluitoruluĭ, fiindcă şi elŭ, după aceiaşĭ teşcherea, are a să acrichisi *(sic)* pentru aceştĭ banĭ cu numitulŭ capanlăŭ.

Darŭ, de vreme ce chearŭ într'acăstă simfoniie de chizăşiie să coprinde că, mergăndŭ numitulŭ Ianache Procopiu, omulŭ luĭ Hagi-Iminŭ capanlău, la Craiova ca să rădice de la Sărd[arulŭ] Amanŭ o sumă de untŭ, asemenea coprinzăndu-să şi înŭ maĭ susŭ arătatele înştiinţărĭ, însă înŭ a luĭ Petre mumbaşirulŭ că s'aŭ încărcatŭ 14.000 ocă şi s'aŭ pornitŭ la Izlazĭ, cumŭ şi într'a luĭ Mihale Coca, omulŭ Sărdaruluĭ Amanŭ, ca să teslimatisească acelŭ untŭ, ocă 14.000, orănduituluĭ mumbaşirŭ, şi că, încărcăndu-să, s'aŭ şi pornitŭ la Izlazĭ;

Precumŭ şi înŭ răspunsulŭ ce aŭ datŭ Sărdarulŭ Dimitriie Amanŭ magaziiarulŭ către dumnealuĭ bivŭ Velŭ Agă Alecsandru Vilară la întrebarea ce i-aŭ făcutŭ, că aceste 14.000 ocă untŭ s'aŭ teslimatisitŭ la omulŭ luĭ Mimi şi că s'aŭ rădicatŭ de la Craiova, nu este îndoială, să dovedeşte că acelŭ untŭ, cu adevăratŭ, s'aŭ teslimatisitŭ la omulŭ numituluĭ capanlăŭ, Ianache Procopiu, de către Mihale Coca, omulŭ Sărdaruluĭ Amanŭ; asemenea nu este îndoială că, teslimatisindŭ untulŭ, aŭ şi priimitŭ Mihale Coca teşcherea de la numitulŭ Ianache;

Darŭ, fiindcă acea tescherea lipseşte, cumŭ şi Ianache Mimi pricinueşte că nu plăteşte bani până nu i să va în-

fățișa acea teșcherea a luĭ Ianache Procopiu, datorŭ este chearŭ Sărdarulŭ Amanŭ să răspunză înŭ loculŭ omuluĭ săŭ, Mihale Coca, ce l-aŭ avutŭ orănduitŭ la magaziie, fără a să ajutorą întru nimicŭ cu acelŭ răspunsŭ ce aŭ datŭ către dumnealuĭ Aga Vilară că acestŭ omŭ alŭ săŭ să află la Vidinŭ, și, pentru teșcherelele... *(loc gol)*, nu știie unde să află, pentru că, acelŭ Mihale Coca fiindŭ fostŭ orănduitŭ, de însușĭ a Sărdaruiuĭ datoriie era ca să îngrijască, până a nu muri, să fi cerutŭ de la dănsulŭ acea teșcherea a priimitoruluĭ Ianache Procopiu, ca să să apere căndŭ i să va face cerere ;

De aceia și găsimŭ cu cale ca numitulŭ Sărdarŭ Dimitriie Amanŭ, orĭ să dea acea teșcherea a luĭ Ianache Procopiu, de untulŭ ce aŭ priimitŭ dé la Mihale Coca, și să rămăie apăratŭ, ca, după aceia, să să apuce și Ianache Mimì să plătească talerĭ 15.750, prețu a 14.000 ocă untŭ, saŭ, nedăndŭ Sărdarulŭ Amanŭ acea teșcherea a luĭ Ianache Procopiu, atuncĭ rămăne datorŭ ca însușĭ numitulŭ Sărdarŭ să plătească aceștĭ banĭ jăluitoruluĭ Meitani, fără altŭ cuvăntŭ de pricinuire.

Iarŭ, pentru cererea ce face dumnealuĭ Căminarulŭ Scarlatŭ, ca să rămăie apăratŭ de chizășiia sa, fiindcă ș'aŭ anerisitŭ iscălitura prinŭ jalbă dată către Stăpănire pănă a nu trece soroculŭ paragrafii, după pravilă ;

La aceste făcăndŭ judecătorulŭ cercetare, zicemŭ că este adevărată arătarea numituluĭ Căminarŭ, pentru că, într'acea vreme căndŭ să vede iscălită această chizășiie de numitulŭ Căminarŭ, atuncĭ dumnealuĭ Postelniculŭ Rizulŭ să afla înŭ puterile dumisale, și este de crezutŭ că s'aŭ silitŭ Căminarulŭ, căcĭ, de n'arŭ fi fostŭ precumŭ arată Căminarulŭ, nu era a-șĭ anerisi iscălitura sa îndată ce s'aŭ liniștitŭ vremea. Darŭ, de să va socoti că cu alŭ doilea scrisoare ce aŭ scris-o Căminarulŭ către dumnealuĭ Spătarulŭ Iancul Racoviță, maĭ înŭ urmă, aŭ maĭ întemeiatŭ chizășiia sa d'întăiŭ, cu această nu să învinovățește dumnealuĭ Căminarulŭ întru nimicŭ, pentru că și acea scrisoare aŭ fostŭ unŭ mijlocŭ ca să rămăie nesupăratŭ pănă să va liniști vremea.

De aceia, fiindcă, după cumŭ arătămŭ maî susŭ, aŭ iscălitŭ de silă numitulŭ Căminarŭ acea chizăşiie şi aŭ şi făcutŭ îndată pără de defăimare asupra iscăliturii sale, după pravilă nu poate a-şî avea iscălitura aĉasta tăriie, ci rămâne ca o hărtiie albă, cumŭ şi dumnealuĭ Căminarulŭ apăratŭ de aĉastă chizăşiie.

Iarŭ cea desăvărşită rămâne a să da de către Măriia Ta.

'825, Săptemvrie 24.

Mihalache Cornescu Velŭ Logofătŭ.

Această copiie de anaforà a Depertamentuluî Logofeţii Pricinilorŭ Streine fiindŭ scoasă, dinŭ cuvântŭ înŭ cuvântŭ, întocmaî după cea adevărată, spre a fi crezută s'aŭ adeveritŭ şi de către noî.

Hr. Vg. Medelnicerŭ, Logofătŭ Hătm[ănieî].

'825, Octomv. 18.

Trecutŭ la condică.

XVI.

O HOTĂRNICIE GORJEANĂ.

O HOTĂRNICIE GORJEANĂ.

Dinŭ porunca cinstiteĭ prezedenţiĭ a judeţuluĭ Dolju, secsiia întăiŭ, de la 23 ale trecuteĭ lunĭ Fevr[uarie], după jalba cu No. 208, ce aŭ datŭ d. Manolache Poenaru, făcăndŭ arătare că la hotărniciia ce să face moşii Filiiaşu i să cotroape unŭ codru de locŭ dinŭ moşiia sa Meteu, cumŭ şi de către moşneni hodolenĭ iarăşĭ să cunoaşte cotrupìtŭ cu o sumă de locŭ, fiindŭ eŭ orănduitŭ ca, mergăndŭ înŭ faţa loculuĭ, unde să fie toţĭ vecini rezaşĭ, cumŭ şi alţĭ oamenĭ cu ştiinţă de toate semnele şi hotaru de prigonire, să facŭ urmare întocmaĭ după povaţa prăvili;

Decĭ, următorŭ şi supusŭ fiindŭ cinstiteĭ poruncĭ, amŭ mersŭ înŭ faţa loculuĭ, maĭ întăĭ la locu de prigonirea ce are cu moşneni hodolenĭ, unde, faţă fiindŭ atătŭ Poenaru, cătŭ şi moşneni, şi, după ce m'amŭ pliroforisitŭ maĭ întăĭ de cursulŭ numiteĭ moşiĭ Meteu şi locu de prigonire, apoĭ le-amŭ cerutŭ sineturile ce vorŭ avea şi o parte şi alta.

Dete de faţă, maĭ întăĭ, Poenaru, unŭ zapisŭ cu leatulŭ 1776, de anĭ 57, şi iscălitŭ de Costandinŭ i Nicolae şi Pătru Brădeştĭ, ce-lŭ dă la măna luĭ Băluţă Brădesculŭ, moşulŭ Poenaruluĭ, cu coprindere că pentru partea lorŭ de moşie dinŭ Meteŭ, însă dinŭ Podu-Purcaruluĭ la dealŭ, ce o cumpărasă tatălŭ numiţilorŭ de la tatălŭ pomenituluĭ Băluţă, sculăndu-să atuncĭ aŭ răscumpărat-o de la eĭ ca unŭ căminŭ părintescu, răspunzăndu-le bani ce să coprindŭ înŭ zapisŭ. Iarŭ căţĭ stănjinĭ este toată ača parte, şi de aŭ avutŭ niscarva semne, de ocolulŭ eĭ nu vorbeşte, — şi nicĭ altŭ sinetŭ nu maĭ avu.

După ačasta, deteră şi moşneni hodolenĭ o carte a patru boerĭ hotarnicĭ, dinŭ leatulŭ 7243 [1734-5], de anĭ 98, cu coprindere că, luaţĭ fiindŭ de Radulŭ Brăiloiŭ Dvornicu i Ioanŭ Logofătu Potbăničanu şi de alţĭ moşnenĭ hodolenĭ, le-aŭ alesŭ partea fieşcăruia înŭ hotarulŭ Hodolenĭ, precumŭ să văzu şi înŭ osăbită copie, ce maĭ arătară, scoasă după ea, adevărată foe de înpărţala stănjinilor, şi adeverită totŭ de aceĭ patru boerĭ, dar însă coprinzătoare numaĭ dinŭ Hamăradie, capulŭ de spre Răsăritŭ alŭ hotaruluĭ Hodolenĭ, spre Apusŭ, pănă înŭ faţa văĭ Ruşeţuluĭ; iar dinŭ Ruşeţĭ, de unde să începe prigonirea cu Poenaru, şi pănă înŭ apa Almăjăluluĭ, pănă unde acumŭ le este stăpănirea, şi pănă unde să săvărşeşte şi prigonirea cu Poenaru, nu vorbeşte nimicŭ de aŭ maĭ avutŭ moşie şi dinŭ Ruşeţĭ spre Apusŭ, pănă înŭ apa Almăjăluluĭ, saŭ nu, şi pentru care pricină nu s'aŭ trasŭ, şi nicĭ alte sineturĭ nu maĭ avură.

Aşa dar, dinŭ toate maĭ susŭ numitele sineturĭ, atătŭ alŭ Poenaruluĭ, cătŭ şi ale moşnenilor hodolenĭ, neputăndŭ înţălege nimicŭ, fiindŭ cu totulŭ întunecate la prigonirea ce aŭ între dănşi, amŭ făcutŭ cerere Poenaruluĭ ca să dovedească prinŭ mărturiĭ semnele vechiĭ stăpănirĭ pă unde aŭ fostŭ, spre a putea şi eŭ a îndrepta. Şi adusă căţĭva lăcuitorĭ dinŭ Meteŭ, oamenĭ bătrănĭ, de la o sută de anĭ la vale, şi cu ştiinţă de toate semnele hotaruluĭ, pă a cărora arătare nerămăindŭ mulţumiţĭ moşneni hodolenĭ, de sineşĭ aŭ căzutŭ la păčuire, învoindu-să cu Poenaru prinŭ osăbite înscrisurĭ, ce s'aŭ datŭ la măinile amăndulora părţilor, cu coprindere că la prigonirea ce aŭ pentru hotarulŭ dintre moşiia Meteŭ şi dintre Hodolenĭ, la capulŭ acestor doaă moşiĭ, de spre Apusŭ, ca să lipsască jurămăntulŭ de la mijlocŭ şi cheltuielile prinŭ judecăţĭ, s'aŭ învoitŭ între dănşiĭ într'acestaşĭ chipŭ, adecă: fiindcă aŭ între aceste doaă moşiĭ doaă semne netăgăduite, însă loculŭ pietri ce este la obărşiia Almăjăluluĭ şi vălceoa Săcşoareĭ, care este înŭ faţa Ruşeţuluĭ, pănă unde s'aŭ şi trasŭ moşiia Hodoleni, să să tragă printr'aceste doaă semne linie dreaptă, pănă înŭ matca Al-

măjăluluĭ, şi, acolò unde va veni dreptulŭ, adecă unde va tăia liniia, acolò să să pue piiatră despărţitoare într'aceste doaă moşiĭ. Şi să nu maĭ aibă a maĭ pricinui, cu nicĭunŭ felŭ de cuvăntŭ, nicĭ o parte, nicĭ alta, pă dreptate, să nu maĭ fie ascultatŭ.

Dreptŭ aceia, după învoiala amăndulora părţilor, amu trasŭ linie dreaptă, începăndŭ dinŭ loculŭ pietri de la obărşiia Almăjăluluĭ, ce este la capulŭ moşii Poenaruluĭ, de spre Răsăritŭ, dreptŭ pă mijlocu văi Săcşoareĭ, pănă înŭ podu ce este peste părăŭ şi înŭ gura aceĭ vălcele; de aci dreptŭ înŭ dealŭ, pă Botu-Pisculuĭ şi pă di la dealŭ de bordeiu Nicoli; de aci, iarăşĭ, dreptŭ înŭ dealŭ şi peste culme, pănă înŭ muchea văi Zăicoia, şi dinŭ muche dreptŭ înŭ vale şi pă lăngă coada de la vale a laculuĭ dinŭ Zăicoia; de aci, peste matca văi şi peste dealu Colcovanu, dreptŭ înŭ matca văi Colcovanuluĭ; de aci, peste dealu Almăjăluluĭ, dreptŭ înŭ vale, înŭ matca Almăjăluluĭ, unde urmează a să pune piiatră despărţitoare între aceste doaă moşiĭ, după învoiala ce aŭ făcutŭ între dănşi, că pănă aicĭ să sfărşeşte atătŭ hotaru moşnenilorŭ hodolenĭ, cătŭ şi prigonirea dintre dănşi cu Poenaru. Iar hotarulŭ moşii Poenaruluĭ dinŭ semnulŭ acesta apucă pă matca Almăjăluluĭ, la vale şi spre Miazăzi, pănă înŭ dreptulŭ văi Ibruluĭ; şi de aci, pă matca văi, înŭ dealŭ şi spre Apusŭ, pănă înŭ dealŭ, înŭ drumu bătrănŭ după culme, unde să înjugă înŭ capŭ cu hotaru moşii Filiiaşu şi unde iarăşĭ, prinŭ jalbă, arată că să calcă de Filiiaşĭ acumŭ, la hotărniciia ce i să face.

Pentru care pricină, înpreunăndŭ pă Poenaru cu dumnealuĭ Tache Filişanu, fiu şi vechilu dum[nea]eĭ cocoaneĭ Aniţăĭ Filişancăĭ, şi făcăndu-ĭ cunoscută jalba Poenaruluĭ, răspunsă dumnealuĭ că răŭ şi făr' de cale pomeneşte înŭ jalbă şi pentru dumnealorŭ, că, şi de s'aŭ rădicatŭ măege[1] de hotarnicu dumnealor înprejurulŭ moşii Poenaruluĭ şi înŭ

[1] Semne Se maĭ zice şi: ciuhe (sing. ciuhă) cind sînt făcute dintr'un şomoiag în vîrf de băţ. Hotarul se numeşte: mejdină „Hotarul" desparte numaĭ *satele*, nu şi moşiile (comunicaţie a d-luĭ D. N Ciotori).

dreptulŭ aceluĭ locŭ, s'aŭ rădicatŭ numaĭ pentru desluşirea hotarniculuĭ dumnealor, dar nu cu vre-unŭ cugetŭ a-ĭ face vre o călcare moşii, precumŭ zice.

Aşa dar, pă temeiulŭ acestuĭ răspunsŭ, ce prinŭ graĭ l-aŭ datŭ, rămăne Poenaru nebăntuitŭ, urmăndŭ cu stăpănirea ca şi pănă acumŭ.

Iarŭ de urmarea ce amŭ făcutŭ cu învoirea a toate părţile, amŭ datŭ aĕastă carte la măna Poenaruluĭ.

1833, Iulie 16.

Manolache Pîrîianu, bivŭ vt. Logofătŭ, hotarnicŭ.

[Pe V-o:] Moşneni hodolenĭ cu Manolache Poenaru pentru călcare de moşie.

XVII.

CÎTEVA DOCUMENTE MOLDOVENEŞTI ÎN ROMÂNEŞTE DE LA ÎNCEPUTUL VEACULUI AL XVII-lea.

CÎTEVA DOCUMENTE MOLDOVENEŞTÎ ÎN ROMÂNEŞTE DE LA ÎNCEPUTUL VEACULUÎ AL XVII-lea.

I.

† Io Mironŭ Barnovschi Moghila Voevodŭ, bojiiŭ milostiiŭ gospodarŭ zemli moldavscoĭ.

Adecă aŭ avutŭ dzi naintea noastră Ifrimŭ Medrea, cu Penteleiŭ dinu Hrăliceni şi cu Zahariia dinŭ Zbereştĭ printr'o parte de ocină dinŭ satŭ dinŭ Mogoşeştĭ, dintr'a treia parte de satŭ a opta parte, de partea Vrănceanilorŭ, cu vadŭ de moară; decĭ le-aŭ fostŭ dzua înŭ dzua de Sfeti Vasilie să vie Penteleiŭ şi Zahariia să fie de faţă naintea noastră, şi cu oamenĭ bunĭ să gĭure cumŭ n'are Ifrimŭ moşie acolo. Decĭ, căndŭ aŭ fostŭ dzua, eĭ n'aŭ venitŭ la dzi, ce aŭ rămasŭ dinu dzi şi dinŭ leage. Iarŭ Ifrimŭ, elŭ aŭ venitŭ la dzi, şi aŭ aşteptatŭ preste dzi 4 săptămănĭ preste dzi, şi s'aŭ direptatŭ, şi ş'aŭ pusŭ herăia. Decĭ, de acmu nainte, Ifrimŭ să aibă a-şĭ ţinea moşiiia, cumŭ maĭ susŭ scrie, cu totŭ venitulŭ, iarŭ Penteleiŭ şi Zahariia să n'aibă a maĭ pără, nice a dobăndi înŭ veacĭ; iarŭ, să vorŭ avea Penteleiŭ cu Zahariia născarĭ direasă pre acea ocină, să nu să creadză. Altŭ nime să n'aibă a să amesteca preste cartea Domnii Meale. (Data ruptă.)

† Gospodinŭ řeč. (Pecetea ruptă.)

Dumitraşco Ştefanŭ Velŭ Logofătŭ.

[Pe V-o:] Pre satŭ pre Mogoşeştĭ.

† Χοριο Μογοσέστι', πρ. Μπίστριτζα (contemporan).

II.

† Adecă evŭ Orheianulŭ şi cu a mè femei, cu Odochiia, cu fata luĭ Ghiorghie de Mogoşeştĭ, evŭ martorisescu, cu cestu zapisŭ alŭ nostru, cumŭ amŭ vinitŭ noĭ, de bună voia nostră, la Isacŭ de Sinihăŭ, de nime nevoiţĭ, şi i-amŭ văndutŭ denŭ gĭumătate de satŭ a treia parte, denŭ gĭumătate de satŭ denŭ gĭosŭ, ce me-amŭ cumpărătura, cu femeia mè Odochiia de preună. Decĭ ne amŭ tocmitŭ şi ne avŭ platitŭ deplinŭ Isacŭ întro măna nostră deplinŭ, şi avŭ datŭ şeptedzečĭ de leĭ bătuţĭ, banĭ gata. Decĭ, înŭ cestă tocmalla a nostră avŭ fostŭ Pătraşco de Lucoviţe, şi Anghelŭ de Marmurinţĭ ce avŭ fostŭ staroste la Cernovţŭ, şi Ionaşco Herţe, şi Dumitru Lehecinscăiĭ, şi Vasilie Lehecinscăiĭ, şi Andreiaşŭ Talpă de Stroeştĭ, şi Lupulŭ Stroesculŭ de Stroeştĭ, şi Pănteleĭ Barnovschie de Beceştĭ, şi Dumitru Barbovschie otŭ Beceştĭ. Decĭ, ca să aibă a-şĭ face şi direse domneştĭ, cumŭ maĭ susŭ scriemŭ, şi tr'aestă tocmală ca să n'aibă nime a se amesteca denŭ fraţiĭ noştri, nicĭ de ominiĭ noştri, ca să se ştie. Av[gustŭ] 28.

Andreiaşŭ Talpa, evŭ Ionaşco Mironesculŭ pisahŭ zapisŭ, Dumitru Lehacinschi, Vasilie Orheianu *(şi îndreptat)*, Popa Sava otŭ Sinihăŭ.

[Pe V-o:] † pre Mogoşeştĭ.

III.

Io Moisi Moghila Voevodŭ, bojiiŭ milostiiŭ gospodarŭ zemli moldavscoĭ.

Adecî aŭ venitŭ înnaintea noastrî sluga Domnieĭ Mea[le] Orheianulŭ şi cu fămeaia luĭ, Udochiia, de (ni)nimene nevoiţĭ şi de nimene înpresuraţĭ, ce de lorŭ bună voe, şi s'aŭ văndutŭ a lorŭ dreaptî ocinî şi cumpărătură dinŭ satŭ dinŭ Mogoşeştĭ, a treia parte dinŭ gĭumătate de satŭ dintr'acelŭ satŭ, partea de gĭosŭ, ačasta parte o aŭ văndutŭ slugeĭ noastre, luĭ Isacŭ de Sinehăŭ, dereptu 70 de leĭ bătuţĭ. Decĭ sluga noastrî Isacŭ s'aŭ sculatŭ de aŭ plătitŭ aceĭ banĭ ce

maĭ susŭ scrie, deplinŭ, întru mănule slugeĭ noastre, luĭ Orheian[ulŭ], şi fămeiĭ luĭ, Udochie. Deci noĭ, vădzindu a lorŭ de bună voe tocmală şi deplină platî, noĭ încî le-amŭ datŭ şi le-amŭ întăritŭ să hie luĭ Isacŭ dreaaptî moşie şi cumpîrătură, cu totŭ venitulŭ cătŭ să va aleage pre acea a triia parte dinŭ gĭumătate de satŭ, partea dinŭ gĭosŭ, pre unde va hi ţinutŭ sluga noastrî Orheianulŭ, toatî acea parte să aibă a ţinea sluga noastrî Isacŭ şi oameniĭ săĭ, şi săminţie luĭ, neurniţĭ să hie maĭ dăniorä înŭ veacĭ prespre cartea Domnieĭ Meale. (Formula slavonă de încheiere, ruptă.)

(Pecetea mică, ruptă.)

Gospodinŭ velealŭ.

U Iasŭ, letŭ 7142 [1633], Sept. 2 dni.

† Ghianghea Velŭ Logofătŭ uč. i iscalŭ.

[Pe V-o:] Ispisocŭ di la Movila-Vodă.

IV.

Io Vasilie Voevodŭ, bojiiŭ milostiiŭ gospodarŭ zemli moldavscoĭ.

Scrie Domniia Mea la sluga nostră, la Isacŭ de Sinihăŭ. Dămu-ţĭ ştire, deaca veĭ vedè cartea Domnieĭ Meale, iarŭ tu să mergĭ la satŭ la Mohoşeştĭ şi să aibĭ a alege o partea de ocină dinŭ satŭ dinŭ Mogoşăştĭ, partea Mărencăĭ, dinŭ vatra satuluĭ, şi dinŭ cămpu, şi dinŭ ţarină, şi dinŭ fănaţŭ, şi dinŭ pomĭ şi dinŭ totŭ venitulŭ ce va hi pre partea Mărencăĭ, şĭ, cine va hi aratŭ saŭ va hi cositŭ pre ača partea, să aibĭ a lua a dzeace dinŭ păine, şi dinŭ fănŭ, şi dinŭ totŭ venitulŭ ce va hi. (Formula slavonă de încheiere.)

Samŭ gospodinŭ velialŭ.

U Iasŭ, vl. 7149 [1640], Oct. 3.

(Pecete rotundă cu chinovar.)

Gavrilŭ Mătieşŭ Velŭ Logofătŭ. † Ionaşco.

[Pe V-o:] Carti di la Vasilie-Vodă.

(Notiţă veche:) De hotaritŭ Mogoşeşt[ilorŭ].

Velŭ Logftŭ.

V.

Io Vasilie Voevodŭ, bojiiŭ milostiiŭ gospodarŭ zemli moldavscoĭ.

Scriemŭ Domniia Mea la slugile nostre, la Andriiaşŭ Talpă şi la Ionaşco Brăndzanulŭ. Dămu-vă ştire, deaca veţĭ vedea cartea Domnieĭ Meale, iarŭ voĭ să mergeţĭ la satŭ la Mogoşeştĭ, să străngeţĭ oamenĭ bunĭ bătrănĭ şi dinŭ pregĭurŭ meagĭiaşĭ, şi să socotiţĭ cumŭ veţĭ afla maĭ cu direptulŭ, să aleageţĭ toată cumpărătura slugiĭ nostre luĭ Isacŭ Căpitanulŭ, care aŭ cumpăratŭ de la fičoriĭ Gorgăĭ Cazaculŭ şi Mihaşco şi alţĭ fraţĭ a luĭ, toţĭ fičoriĭ Gorgăĭ, toată partea lorŭ, moşie şi cumpărătură, ce să va aleage, şi de la unchiulŭ lorŭ Zahariia, fratele Gorgăĭ, ce va hi partea luĭ de moşie, şi o jireabie de la Chireana, fata luĭ Ghiorghie, şi de la bărbatulŭ eĭ, Gavrea, ce aŭ avutŭ tată-săŭ Gheorghie cumpărătură de la Filcia dea Năhoreanĭ, aşijdirea de la Pătraşco şi de la Toaderŭ, fičoriĭ luĭ Goianŭ, dinŭ gĭumătaate de acelŭ satŭ, dinŭ gĭosŭ, dinŭ partea de mijlocŭ, din a treaia partea a patra partea. Toate aceste părţĭ să le aleageţĭ pre dirěasele luĭ Isacŭ, dinŭ vatra satuluĭ, şi dinŭ cămpu, şi dinŭ pomeate, şi dinŭ hălăşteaie, şi dinŭ totŭ loculŭ de sprea altea părţĭ, şi, deaca veţĭ aleage, să puneţĭ stălpĭ, şi, ce va hi cositŭ şi aratŭ pre partea luĭ Isacŭ, să-şĭ è a dzeac[e]; şi înŭ ce chipŭ veţĭ afla acolo maĭ cu direaptulŭ, să faceţĭ şi o scrisoare, să ne daţĭ ştire. (Formula slavonă de încheiere.)

Saamŭ gospodinŭ velialŭ.

U Iasŭ, vl. 7150 [1641], msţa Sept. 4.

(Pecete cu chinóvar.)

Gavrilŭ Matieşŭ Velŭ Logofătŭ. † Ionaşco.

[Pe V-o:] De hotarîtŭ Mogoşeştĭ, la Talpă.

VI.

Adecă aŭ venitŭ Marena, fata Petricăĭ, nepoata luĭ Toaderŭ şi Anuşcăĭ: însămĭ pre mine zăpisuiescu cu cestŭ zapisŭ alŭ mieŭ, cummŭ amŭ venitŭ înnaintea dumisale Vor-

niculuĭ Gavrilaşŭ, č-aŭ fostŭ Vornicŭ-Mare, şi, de bună voia mea, nič de nime înpresurată, nič-asџprită, ce de bună voia mea, socotit-amŭ să-mĭ facŭ paminte şi pomană pre urmă, ş'amŭ iubitŭ, ş'amŭ luatŭ, să-mĭ hie pomană, pre Rocsanda, fiia dumiisale luĭ Gavrilaşŭ, č-aŭ fostŭ Vornicŭ-Mare, şi a gĭupâneaseĭ dumisale, şi-ĭ i-amŭ datŭ cu mare blăstămŭ ocina mea, cătu e partea mea, ce iaste înŭ satŭ [înŭ Mogoşe]ştĭ, cătă [mi] să va aleagia partea mea. Iarŭ alţĭ fraţĭ, şi nepoţĭ, şi rude, căţĭ săntu aĭ mieĭ, să n'aibă acolea amestecŭ, căce čă ńe săntu înpărţite. Dreptŭ aceaia să să ştie. Şi 'ntr'aceaia tocmală aŭ fostŭ Iuraşco Zataveţschii, şi Dinga Vascouschi, i Pisoţchii č-aŭ fostŭ Armaşŭ, şi Leuco vătămanŭ otŭ Cernauca, şi Ionaşco de Iaşĭ, şi alţĭ mulţĭ oamenĭ bunĭ bătrănĭ, megiiaşĭ.

Şi eŭ, Dumitraşco Mihulŭ, amŭ scrisŭ.

Iarŭ, pre maĭ mare credinţă, ne-amŭ pusŭ şi peceţile către cestŭ zapisŭ alŭ mieŭ, să se ştie.

U Cernauca, Fevr. 6.

[Iscăliturile luĭ Leuco (?) şi Iuraşco; o mică pecete cu fum.]

[Pe V-o:] Mogoşeştĭ.

XVIII.

TESTAMENTUL UNUI CALUGAR DE LA ÎNCEPUTUL VEACULUI AL XIX-lea.

TESTAMENTUL UNUI CĂLUGĂR DE LA ÎNCEPUTUL VEACULUI AL XIX-lea.

De vreme ce toată oamenire iaste supusă desfacerii, şi acei trupeşti stricăciuni, şi dupre urmare, niciunŭ omŭ poate scăpa de moarte, dupre dumnăzeiasca hotărîre, caria, dinŭ începutŭ, pentru greşala neascultării omului, s'aŭ datŭ firii omeneşti, zicîndŭ: «Pămîntŭ eşti şi înŭ pămîntŭ te vei întoarce», pentru aceia şi eŭ, smeritulŭ între monahi, Savva Holbanŭ, carele înŭ starę mirănii mele m'amŭ numitŭ Stefanŭ Holbanŭ bivŭ Velŭ Clucerŭ, ca unŭ fiiŭ alŭ oamenirii, cunoscîndŭ că netrecută îmi iaste ačastă datorie a desfacerii şi neştiindŭ cîtŭ de puţănŭ cîndŭ îmi va sosi časulŭ ca să o plătescŭ firii, ca unŭ miluitŭ de Dumnăzeŭ a fi hristianŭ adevăratŭ, crezîndŭ întru unulŭ Dumnăzeŭ, înŭ Tatălŭ, Fiiulŭ şi Sfîntulŭ Duhŭ, Treime cė de o fiinţă şi nedespărţită, înŭ sfînta sobornicască şi apostoliască Beserică, aşteptîndŭ cu mare nădejde învieria morţilorŭ şi viaţa veculuĭ ce va să fie;

Amŭ socotitŭ de bună voae mė, fiindŭ sănătosŭ, cu toate simţirile întregi şi de nimene silitŭ, a-mi face ačastă de pre urmă diată, ca, dinŭ averile mele pre care mi li-aŭ datŭ Dumnăzeŭ şi prinŭ multe ostenele şi sudori înŭ viaţa mė li-amŭ căştigatŭ, să nu-mi fie îndulcire şi folosinţa numai întru ačastă viaţă vremelnică şi stricăčoasă, ce mai vărtosŭ după moarte mė să-mi rămîe pomenire, caria să-mi pricinuiască mîntuire večnică sufletului mieŭ, iarŭ celorŭ de unŭ niamŭ cu mine îndemnŭ înŭ lucrare faptelorŭ bune şi o cucernică pildă. Şi, pentru că eŭ viaţa mė amŭ petrecutŭ

singuratică, neavîndŭ însoţire ca să nascŭ fiĭ cariĭ să-mĭ moşteniască averia după săvărşire mė dinŭ viaţă, pentru acasta, cu agiutorulŭ luĭ Dumnăzeŭ, amŭ ziditŭ o monastire întru cinste şi prăznuire Naşteriĭ Prea-Sfinteĭ de Dumnăzeŭ Născătoareĭ şi pururea Fečoareĭ Marieĭ, pe moşiia mė Mogoşăştiĭ de la acestŭ Ţinutŭ alŭ Herţiĭ, cumpărată pe drepţĭ baniĭ mieĭ, pe carė monastire, înpodobindu-o cu toată sfinţita cuviinţă, amŭ hotărîtŭ să rămîe monastire pentru petrecere de părinţĭ călugărĭ şi întru toată duhovničasca rînduială, cariĭ să fie îndatoriţĭ de obştie a săvărşi înŭ toate zililė înŭ sfîntulŭ acesta lăcaşŭ dumnăzeiasca Liturghie şi toată ceialaltă pravilă, după monastirescul tipicŭ; căriia monastirĭ, pentru a sale trebuinčoasele cheltuelĭ înlăuntru şi pre dinŭ afară, pe vreme viitoare, şi pentru îndămănatica petrecere a părinţilorŭ slujitorĭ, afierosescŭ prinŭ ačastă adevărată a mė diată următoarele averĭ:

a) Moşia Mogoşăştiĭ, pre care stă zidită monastire, cu satŭ întregŭ, cu lăcuitorĭ, cu casă şi pivniţă de piatră, cu chiliĭ pentru părinţĭ, cu zidŭ înpregiurulŭ lorŭ, cu vie, cu doĭ morĭ, cu heleştei, cu cîmpŭ, cu pădure, cu toate cele ce să află pre dînsa şi cu totŭ venitulŭ eĭ.

v) Cincĭ părţĭ dinŭ totŭ trupulŭ moşii Pilipăuţiĭ, care umblă înŭ şasă părţĭ, totŭ de la acestŭ Ţinutŭ a Herţiĭ, cu lăcuitorĭ, cu doĭ bisericĭ, cu doĭ morĭ, cu cîmpŭ, cu pădure, cu totŭ venitulŭ eĭ şi cu vărsăturĭ de Prutŭ, care şi ačasta iaste cumpărată pe drepţĭ baniĭ mieĭ.

g) Giumătate satŭ dinŭ totŭ satulŭ dinŭ Hilişăŭ şi a doĭsprezece parte, iarăşĭ dinŭ totŭ trupulŭ Hilişăuluĭ, de la Ţinutulŭ Dorohoiuluĭ, cu casă, cu doĭ morĭ, cu unŭ pogonŭ vie, cu parte dinŭ ezerŭ, cu cîmpŭ, cu pădure şi cu totŭ venitulŭ, şi ačasta fiindŭ cumpărată pe drepţĭ baniĭ mieĭ.

d) Treĭ părţĭ şi a zece parte dinŭ întriaga moşie Sinihăulŭ, de la Ţinutulŭ Herţiĭ, cu satŭ, cu biserică, casă cu pivniţă de piatră, cu una moară cu doĭ pietre înŭ părăulŭ Molniţa, cu cîmpŭ, cu pădure (cu bălţĭ de peşte: *şters*) şi cu vărsăturĭ dinŭ Prutŭ, care moşie o amŭ cumpărată pe drepţĭ baniĭ mieĭ de la prė-iubitulŭ mieŭ frate, răposatulŭ

Banulŭ Ilie, după cumŭ pre largŭ adeveriază diata ce s'aŭ făcutŭ la aniĭ 1824, Fevr[uarie] 20, întru care iaste iscălitŭ răposatulŭ fratele mieŭ, Banulŭ Ilie, cuprinzătoare că arătatele părţĭ dinŭ moşiia Sinihăulŭ să le stăpîniască dumnealuĭ pe vremia vieţiĭ sale, luîndu-şĭ toate veniturile, nesupăratŭ de nime, iară, după săvărşire sa, să rămîe totŭ a sfinteĭ monastirĭ; pe lîngă care diată maĭ încredinţază încă şi maĭ multŭ lămureşte pe adevărŭ hrisovulŭ dinŭ aniĭ 1825, Septv. 30, urmatŭ pe cercetările săvărşite înŭ Divanŭ prinŭ dumnealorŭ veliţiĭ boerĭ, carele hrisovŭ, afară de celelalte cuvinte, pomeneşte şi mărturiia duhovniculuĭ, dinŭ 7 a luneĭ Septv. acelueşĭ anŭ, încredinţată fiindŭ şi de Preosfinţitulŭ părintele Mitropolitŭ. Asămene arată că răposatulŭ fratele mieŭ, Banu Ilie, la săvărşire vieţiĭ sale, s'aŭ răzămatŭ totŭ pe această diată de la '824, Fevr. 20, întru care să vede iscălitŭ, statornicindŭ pre dînsa toată buna credinţă şi întemeiare întru cele ce să atingŭ de numita moşii Sinihăulŭ, ca o avere cumpărată pe drepţĭ baniĭ mieĭ de la dumnealuĭ.

e) Amŭ maĭ datŭ acesteĭ sfinteĭ monastirĭ şi alte mişcătoare şi nemişcătoare averĭ, după cumŭ pre largu să arată întru această condică, la rîndulŭ săŭ, cu izvodŭ anume, suptŭ iscălitura mè.

Toate aceste maĭ de susŭ arătatile averĭ, cumŭ şi acele prinŭ izvodŭ la rîndulŭ lorŭ însămnate, fără niciо pricină fiindŭ şi cu adevăratŭ drepte ale mele, cu cè desăvărşitŭ sufletiasca mè voinţă, întru statornică hotărîre şi fără prihănire cunoştinţeĭ mele, le afierosescŭ şi le facŭ danie sfinteĭ maĭ de susŭ arătateĭ monastirĭ, cu care afierosire şi diată, cu nesupărare de nimene întru cîtŭ de puţănŭ, să-şĭ stăpîniască sfînta monastire arătata avere de a purure şi înŭ vecĭ.

Sfănta această monastire, pentru ca să-şĭ păzască întru sine, atîtŭ îndeplinita stare averilorŭ sale, cumŭ şi buna petrecere a părinţilorŭ călugărĭ şi cè desăvărşitŭ de obştie şi înŭ toate zilile dumnăzeiasca pravilă, cu toate averile eĭ,

dinŭ lăuntru şi dinŭ afară, o închinŭ şi o afierosescŭ, cu acăstă a mè diată, sfinteĭ Mitropoliĭ Moldavvieĭ, ca uneĭ maice a tuturorŭ monastirilorŭ şi beserecilor dinŭ acăstă ţară, avîndŭ cè desăvărşită purtare de grijă a o cărmui cu toată buna cuviinţă, dupre rînduiala ce să păzeşte pe la monastirile cele regulate.cu părinţĭ călugărĭ.

Dreptŭ aceia, datoare va fi sfînta Mitropolie a rîndui igumenĭ dinŭ părinţiĭ soboruluĭ acestieşĭ monastirĭ, carele să va socoti şi de soborŭ, barbatŭ cu frica luĭ Dumnăzeŭ, înbunătăţitŭ si ştiutorŭ de toată beserĭcasca rînduială, cumŭ şi a petreceriĭ călugăreştiĭ vieţĭ, şi numaĭ cîndŭ nu să va găsi dinŭ soborulŭ monastiriĭ, atunce va rîndui igumenŭ dinŭ monastirile cele cu regulă de la munte, care să va socoti de cuviinţă, ca să fie chipŭ şi pildă fraţilorŭ întru toate faptile vieţiĭ monahiceştĭ.

Aşăzămîntulŭ şi rînduiala monastiriĭ să fie şi să urmeze întocmaĭ şi pre deplinŭ după besericesculŭ ostavŭ şi după cumŭ cum să urmiază înŭ sfintele monastirĭ Niamţulŭ şi Săculŭ, adecă:

La toate împărăteştile praznice şi a prăznuireĭ sfinţilorŭ de preste anŭ, care prinŭ aşăzămînturĭ sîntŭ rînduite, să se săvărşască privighiere, făcîndu-să şi toate cuviincoasile colivĭ, utrine, înŭ vremia eĭ; asămene şi căsurile, cu Liturghiia, înŭ vreme sa, cumŭ şi vecerniia, făcîndu-să şi eşirile litii înŭ pridvorŭ pentru pomenire ctitorilorŭ, după utrine şi după vecernie înŭ toate zilıle, iară Vinerĭ sara panahidă cu colivă pentru ctitorĭ, întocmaĭ după rînduiala tipiculuĭ; şi atunce numaĭ nu să vorŭ săvărşi aceste, cîndŭ vorŭ fi prăznuirile praznicilorŭ împărăteştĭ şi a Sfinţilor cu polieleŭ şi cu slavoslovii, întru care praznice să se săvărşască panaghie, cu colivă la trapeză, făcîndu-să şi toată cuviincoasa mîngăere la trapeză părinţilorŭ.

Înŭ vreme şi zioa praznicului sfinteĭ monastirĭ, după cè de toată noapte cu soborŭ privighiere, va avè cè desăvărşită îngrijare rînduitulŭ igumenŭ ca nu numaĭ pentru rînduiala şi mîngăeria părinţilorŭ la trapeză după orînduire tipiculuĭ poate să se facă, ce şi pentru toţĭ cîţĭ vorŭ fi adu-

naţĭ la praznicul monastiriĭ, cu desăvărşită mulţimire să se pliniască. Iarŭ, a doĭ zi după praznicul monastiriĭ, cu soborŭ slujîndŭ şi, asămene cu soborŭ, panahidă pentru ctitorĭ făcîndu-să, iarăşĭ la trapeză să se urmeze toată cuviinčoasa mîngăere părinţilorŭ, cumŭ şi tuturorŭ celorŭ ce vorŭ fi adunaţĭ pentru pomenire fericiţilorŭ ctitorĭ.

Pre lîngă ceialaltă beseričască pravilă, după cumŭ maĭ susŭ s'aŭ arătatŭ, să se săvărşască înŭ toate zilile preste anŭ, înŭ vreme proscomedii, acathistulŭ Maiceĭ Domnuluĭ, cumŭ şi Duminica dimineaţă iarăşĭ să se săvărşască acathistul Domnuluĭ. Asămene, iarăşĭ, Duminică sara, după vecernie, să se săvărşască paraclisulŭ Maiceĭ Domnuluĭ, după toată cuviinčoasa rînduială, însă întru acele zile cîndŭ nu sîntŭ privighierĭ.

Înŭ sfîntulŭ şi marele postŭ, înŭ toate zilile, să se săvărşască Liturghiia cè maĭ nainte sfinţită, afară de zilile acele întru care nicĭ cumŭ nu să săvărşaşte ačastă dumnăzeiască Liturghie, după a tipiculuĭ hotărîre.

Înŭ zioa săvărşiriĭ mele dintru ačastă vremelnică viaţă, cumŭ şi la 26 Martŭ, zioa întru care s'aŭ săvărşitŭ prèiubitulŭ mieŭ frate, Banulŭ Ilie, înŭ totŭ anulŭ să se săvărşască sfînta Liturghie şi panahidă cu soborŭ, şi la trapeză mîngăere părinţilorŭ şi la toţĭ ceĭ ce să vorŭ aduna Iarŭ, întămplîndu-să a fi înŭ zilile sfîntuluĭ mareluĭ Postŭ, să se facă panahidă înŭ doĭ Sămbete, cîndŭ va socoti igumenulŭ rînduitŭ, întru pomenire mè şi a frateluĭ mieŭ.

După proestosulŭ monastiriĭ, totdeuna să se păzască a fi cincĭ ieromonahĭ, dinŭ cariĭ doĭ să fie duhovnicĭ, şi osăbitŭ doĭ ierodiaconĭ şi doĭ paraeclisiarhĭ. Iarŭ maĭ puţinĭ slujătorĭ sfîntuluĭ oltariŭ de cumŭ aceştie să nu fie, şi la strane cîntăreţĭ şi ceteţĭ cîţĭ va cere trebuinţa. Aşijdere şi părinţĭ călugărĭ cîţĭ să vorŭ putè ţinè, după venitulŭ ce va avè sfînta monastire, şi a cărora numărulŭ să nu fie maĭ puţănŭ de doĭzecĭ, pentru ca, înpreună cu slujătoriĭ sfîntuluĭ oltarŭ şi a stranelorŭ, să se alcătuiască soborŭ de treĭzecĭ părinţĭ (No. 30).

Va avè purtare de grijă rînduitulŭ proestosŭ a pune ico-

nomu şi dicheŭ, atitŭ pentru slujbile cele dinu lăuntru, cîtŭ şi pentru acele dinŭ afară, făcîndu-să toate cu cè maĭ bună cuviinţă şi după Dumnăzeŭ, nu numaĭ întru buna petrecere a părinţilorŭ înlăuntrulŭ monastiriĭ, ce şi pentru strîngeria veniturilorŭ şi a lucrurilorŭ pe dinŭ afară, pentru mulţimire şi înbrăcămintia părinţilorŭ şi pentru a tuturorŭ lucrurilorŭ celorŭ de trebuinţă înŭ monastire şi pe dinŭ afară. Care aceste toate să se urmeze şi să se facă după orînduiala sfintelorŭ monastirĭ Niamţulŭ şi Săculŭ.

De acasta, pe lîngă celelalte de lipsă lucrurĭ, va purta grijă proestosulŭ a să afla înŭ sfînta besericǎ nelipsitŭ făclioare de cară, ce să zicŭ butuceĭ, şi alte lumănărĭ micĭ de cară, pentru cetire, — însă făclioarile să fie de cincĭzecĭ dramurĭ una, şi totŭ de acastă mărime, alte maĭ supţirĭ şi maĭ lungĭ, care să fie pentru sfeşnicile cele marĭ şi pentru policandru, şi, iarăşĭ, pentru sfeşnicile cele maĭ micĭ, la acathisturĭ, văhodurĭ şi litiĭ, cumŭ şi înŭ pridvorulŭ besericiĭ. Iarŭ de alŭ doile triaptă lumănărĭ să fie căte doĭzecĭ [şi] cincĭ dramurĭ una, pentru serafimŭ, sfîntulŭ pristolŭ şi sfîntulŭ jărtvelnicŭ, care să se aprinză înŭ Duminicĭ, praznice şi înŭ sărbătorĭ marĭ, nesmintitŭ, după a tipiculuĭ hotărîre; însă înŭ sărbătorĭ micĭ să se aprinză căte una înŭ sfeşnicile cele marĭ, şi, iarăşĭ, înŭ zile de rîndŭ, să se aprinză numaĭ butuceĭ, la patru icoane împărăteştĭ şi la iconostasŭ, şi către aceste căte o candilă. Care aceste lumănărĭ să vorŭ face de doĭ orĭ pe fieştecarele anŭ, şi anume căte cincĭzecĭ [şi] patru ocă la giumătate de anŭ.

Afară de aceste, să vorŭ aprinde toate candelile dinŭ sfînta besericǎ înŭ Duminicĭ şi înŭ zilile praznicilorŭ, cîtŭ şi înŭ sărbătorĭ marĭ şi micĭ, de la polonoşniţă şi pănă la sfărşitulŭ sfinteĭ Liturghiĭ, neapăratŭ şi fără smintială, iarŭ înŭ zile de rîndŭ să va aprinde căte una (precumŭ şi maĭ susŭ s'aŭ arătatŭ: *şters*), atîtŭ unde sîntŭ căte treĭ candile, cîtŭ şi unde iaste căte una, înlăuntrulŭ besericiĭ şi înŭ pridvorŭ, de la începutulŭ (*şters:* besericiĭ) şi pănă la eşire, după sfînta Liturghie; însă treĭ candile, şi anume: la iconostasŭ, la icoana hramuluĭ şi la sfîntulŭ pristolŭ, să fie aprinse de

a purure, fără curmare, zioa şi noapte, înu toată vreme, fără osăbire, şi osăbitŭ alte doî candile dinu (*şters:* chiliia) casa igumeniască, care sîntŭ trecute şi înŭ izvodulu condiceî acestiî la rîndulŭ lorŭ, să se pue la mormîntulŭ mieŭ şi a frateluî mieŭ, răposatulŭ Banulŭ Ilie (de-ĭ voiu aduce oasele aice), care să fie şi aceste, iarăşĭ, aprinse, de la începutulŭ rugăciuneĭ şi pănă la sfârşitŭ, înŭ toate zilele, fără osăbire.

Moşiia Mogoşăştiĭ să nu să vănză înŭ orîndă, ce să rămîe pentru gospodăriia şi iconomiia sfinteĭ monastirĭ, avîndu buna chipzuire şi purtare de grijă însuşĭ rînduitulŭ igumenu, prinŭ dicheŭ şi prinŭ oameniĭ rînduiţĭ a strînge rodurile şi veniturile eĭ, cu toată buna silinţă şi luare aminte. Iară moşiile Pilipăuţiĭ, Hilişăulŭ şi Sinihăulŭ să se dei înŭ orîndă prinŭ mezatŭ, înŭ sfînta Mitropolie, după socotinţa sfinteĭ Mitropoliĭ, şi nu pe maĭ mulţĭ, decumŭ totŭ cîte pe treĭ anĭ, a cărora contracturile să fie întărıte şi de sfînta Mitropolie.

Toate veniturile ale acestorŭ numite moşiĭ rînduitulŭ igumenŭ strîngîndu-le, le va urmà înŭ trebuinţile sfinteĭ monastirĭ, a părinţilorŭ şı a celórŭ dinŭ afară lucrurĭ, cu bună chipzuire şi rînduială, după cumŭ şi maĭ susŭ s'ăŭ arătatŭ, şi pe fieştecare anŭ, la vremia cuviincoasă, să-şĭ închei sama de toate veniturile şi cheltuelile la sfînta Mitropolie, cîndŭ, atunce, la fieştecare încheiare a sămiĭ sale, datorŭ să fie proestosulŭ a înfăţoşa sfinteĭ Mıtropoliĭ adeverinţă, iscălită de totŭ soborulŭ, precumŭ n'aŭ rămasŭ nicĭ sfănta beserică lenevită şi lipsită de acele însămnate spre păzire buneĭ sale orînduelĭ, şi nicĭ vre unulŭ dinŭ părinţĭ neînpărtăşitŭ de acè cuviincoasă purtare de grijă ce fieştecărue să cade a o avè, cîndŭ numaĭ aşa sfînta Mitropolie îĭ va ţınè înŭ samă izvoadele ce va înfăţoşa.

Dintru aceste veniturĭ a monastiriĭ îşĭ va trage sfînta Mitropolie, pe fieştecarele anŭ, totdeuna şi neschimbatŭ, căte una mie cincĭ sute leĭ (No. 1.500), cumŭ şi sfînta monastire Niamţuluĭ căte cincĭ sute leĭ (No. 500), şi, iarăşĭ,

una sută leĭ (No. 250) îşĭ va trage pe totŭ anulŭ beserica ce să zice a Banuluĭ, dinŭ oraşulŭ Eşiĭ, unde iaste îngropatŭ trupulŭ răposatuluĭ frateluĭ mieŭ, Banulŭ Ilie, care acastă sumă o va trage numita sfînta besericǎ de a purure, şi înŭ urma mutăriĭ oaselorŭ pomenituluĭ mieŭ frate la acastă monastire, întocmaĭ după orînduelile înŭ scrisŭ ce amŭ închinatŭ la aceste treĭ locurĭ, a cărora copiile trecute să află înŭ acastă condică, la rîndulŭ lorŭ. Şi, osăbitŭ, patru sute leĭ (No. 400) să se dei la doî copile sarace, adecă căte doî sute leĭ la fieşteuna. Insă aceste să vor urmà după moarte mè, puindu-să numele mieŭ, a părinţilorŭ şi a fraţilorŭ, mieĭ înŭ ctitoreştile pomelnice, atîtŭ înŭ sfînta Mitropolie şi înŭ sfintele monastirĭ Niamţulŭ şi Săculŭ, cumŭ şi înŭ beserica Banuluĭ, carele pomelnicŭ, cu numirile cerşute de mine, să află, iarăşĭ, trecutŭ întru acastă condică, la rîndulŭ săŭ.

Dacă cîndva s'arŭ întămpla (de care Dumnăzeŭ să feriască) a să lua averile monastireştĭ şi ale sfintelorŭ Scaune de cătră vre-o politicască Stăpînire, atunce toate aceste de mine afierosite sfinteĭ monastirĭ, cumŭ şi acele ce să vorŭ maĭ adaoge pănă atunce, să se întoarcă la niamurile mele, adecă la nepotulŭ mieŭ Mihalache Holbanŭ bivŭ Velŭ Caminarŭ, şi la moştenitoriĭ acestue, cariĭ să fie îndatoriţĭ a urmà şi a da toate acele ce rînduescŭ eŭ chiarŭ prinŭ acastă a mè diată, atîtŭ adecă înŭ dare de banĭ la sfînta Mitropolie, la monastire Niamţuluĭ şi la beserica Banuluĭ, cumŭ şi pentru toată buna orînduială sfinteĭ acesteĭ monastirĭ, cu părinţiĭ trebuincoşĭ şi cu toate ctitoreştile pomenirĭ, după cumŭ maĭ susŭ amŭ arătatŭ anume şi după cumŭ staria vremilorŭ spre acelŭ maĭ adevăratŭ folosŭ va erta, înŭ chipŭ de a nu să strămuta buna rînduială şi duhovnicasca cuviinţă, care trebue a să păstra înŭ sfintele lăcaşurĭ ; cîndŭ la de aşa întămplare aciia numaĭ dinŭ niamurile mele cariĭ vorŭ fi purtătorĭ de grijă sfinteĭ monastirĭ, vorŭ ţinè numire de epitropĭ, şi pentru acestŭ cuvîntŭ îşĭ vorŭ şi trage spre a lorŭ particularnicŭ folosŭ acelŭ măsuratŭ nu-

maĭ prisosŭ pe carele vorŭ putè îngădui trebuinţile sfinteĭ monastirĭ, necutezîndŭ a să înplînta înŭ veniturile sfinteĭ monastirĭ şi a să înpărtăşi de iale cu maĭ multă parte şi fără cuviinţă, cîtŭ să se înpărtăşască urîtoriuluĭ de Dumnăzeŭ pacatŭ, zicŭ a căştiguluĭ celuĭ răŭ, şi a să face asămene schimbătorilorŭ celorŭ ce neguţitorescŭ cele sfinte şi afierosite luĭ Dumnăzeŭ, cu care, prinŭ defăimare şi fără sfiire, facŭ casa luĭ Dumnăzeŭ unialtă spre nedriaptă înbogăţire.

Sarandarile, cumŭ şi alte cetirĭ, să fie a părinţilorŭ slujitorĭ, însă, făcîndu-să cutie, să se strîngă la unŭ locŭ, fiindŭ cutiia pecetluită cu pecetia monastiriĭ. Şi, la şasă lunĭ, despecetluindu-o rînduitulŭ igumenŭ, înpreună cu doĭ părinţĭ, ceĭ maĭ aleşĭ a soboruluĭ, să se înpărţască după cuviinţă şi după cumŭ să va cădè fieştecărue, luîndu-şĭ parte şi igumenulŭ.

Nicĭ sfînta Mitropolie, nicĭ igumenulŭ ce va fi rînduitŭ, şi nicĭ aceĭ cariĭ, dinŭ niamurile mele, după întămplaria maĭ susŭ arătată, s'arŭ alege şi arŭ rămînè cîndva epitropĭ sfinteĭ monastirĭ, să nu fie volnicĭ a îndatori pe ačastă monastire. Iarŭ, de va urmà vre-o nevoae saŭ vre-o înpovorată dare de banĭ de obştie de la sfintele monastirĭ, atunce sfînta Mitropolie singură va vinde moşiile, şi pe patru saŭ cincĭ anĭ, c'unŭ preţŭ maĭ eftenŭ, şi, luîndŭ baniĭ peşănŭ, va întimpina greotatia, iară igumenulŭ să nu aibă voae a săvărşi ačasta suptŭ nicĭunŭ feliŭ de cuvîntŭ.

La sfărşitulŭ vieţiĭ mele să mi să facă cuviinčoasa grijă şi îngropare cu arhiereŭ, căruia să se dei cincĭ sute leĭ (No. 500) pentru ostenială, dîndu-să îndată şi cincĭzecĭ (No 50) sarandare pe la besericile dinŭ Ţinutulŭ acesta a Herţeĭ şi pe la unile de prinŭ pregiurŭ, făcîndu-mi-se şi mesile cuviinčoase, cu toată îndestulare, atîtŭ părinţilorŭ la trapeză, cumŭ şi acelorŭ pe dinŭ afară mirenĭ, cariĭ să vorŭ aduna. Iarŭ, apoĭ, peste anŭ, săvărşindu-să totŭ cu soborŭ slujbile cele pentru sufletulŭ mieŭ, înŭ zilele cuviinčoase, iarăşĭ să se facă mese, cu îndestulare şi cu toată buna cu-

viință, atîtŭ părinţilorŭ la trapeză, cumŭ şi mirenilorŭ ce vorŭ fi adunaţĭ, pentru care sfînta Mitropolie va avė bunătate a purta grijă şi a pune la cale.

La 7 anĭ după răposare mė, cu voaia şi blagosloveniia Preosfinţituluĭ Mitropolitŭ, să mi să facă dezgropare şi dezlegare prinŭ arhiereŭ, cu soborŭ, slujîndu-să şi făcîndu-să iarăşĭ masă, cu toată îndestulare, nu numaĭ părinţilorŭ la trapeză, ce şi tuturorŭ mirenilorŭ cariĭ să vorŭ aduna, săvărşîndu-să dezgroparia ačasta după toată cuviința şi înpărţîndu-să alte cincĭzecĭ (No. 50) sarandare pentru mîntuire sufletuluĭ mieŭ, căruia arhiereŭ să se dej cincĭ sute (No. 500) leĭ pentru osteneală.

Beserica de lemnŭ ce iaste veche la Mogoşăştĭ, să se păzască a nu să strica, ce să se meremetisască, saŭ să se şi prefacă, cîndŭ va cere trebuința, dinŭ averile sfinteĭ monastirĭ, şi să fie înŭ vecĭ beserică de mirŭ, după cumŭ iaste şi acumŭ, pentru trebuinţile hristianilorŭ dinŭ numitulŭ satŭ, dîndu-i-să agiutorŭ la cele dė lipsă cheltuelĭ, totŭ de la sfînta monastire.

Bolniţă pentru părinţiĭ ce vorŭ fi bolnavĭ, cumŭ şi pentru alţĭ străinĭ, de nu să va săvărşi înŭ vreme cîtŭ eŭ voiŭ trăi, după a mė răposare negreşitŭ să se facă, după cuviință ce va socoti Preosfinţitulŭ Mitropolitŭ şi rînduitulŭ igumenŭ, înpreună cu soborulŭ părinţilor. Şi pentru bolnavĭ să se facă deosăbită căutare şi mîngăere, cu toată grija şi rînduiala, ţiindu-să şi unŭ doftorŭ, cu o spiţărie de casă, a căriia păstrare nu va pricinui simţitoare cheltuială sfinteĭ monastirĭ.

Poartă şi clopotniţă de piatră pe poartă, cu materiile ce sîntŭ strînse de mine, iarăşĭ să se facă, dacă eŭ însumĭ nu voiŭ apuca a o săvărşi.

Afară de toate cîte prinŭ acastă a mė diată amŭ însămnatŭ, atîtŭ pentru păzire acelorŭ de cuviință plinirĭ, care privescŭ cu desăvărşire şi la buna orînduială a sfinteĭ monastirĭ şi la dările ce amŭ aşăzatŭ pre totu anulŭ, cîtŭ şi pentru uneltire, chipulŭ păstrăriĭ şi întrebuințare averilorŭ eĭ, maĭ rînduescŭ încă una şi singură dare, care urmiază

a să plăti numaĭ odată, la săvărşire vieţiĭ mele, şi care, privindŭ la mulţimire şi mîngăere acelorŭ dinŭ fraţiĭ mieĭ şi surorĭ rămaşiĭ urmaşĭ, liagă întru sine datoriia rudenii ceĭ trupeştĭ. Dreptŭ aceia, sfînta Mitropolie va avè bunătate de a aduce întru înplinire ačastă a mè hotărîre, după izvodulŭ ce iaste trecutŭ înŭ ačastă condică, întru care izvodŭ anume să arată la cine şi cîtŭ amŭ lăsatŭ spre a să da.

După aceste toate facŭ ştiutŭ şi ačasta că, întru cè d'intăiŭ a mè diată, ce făcusămŭ la aniĭ 1825, Septv. 19, amŭ fostŭ rînduitŭ ca dinŭ acele treĭ părţĭ şi a zece parte dinŭ moşiia Sinihăŭ de la Ţinutulŭ acesta a Herţiĭ să fie a nepotuluĭ mieŭ Dimitrie Holbanŭ bivŭ Velŭ Banŭ, o a treia parte şi a zece parte, rînduindu-lŭ şi epitropŭ asupra sfinteĭ monastirĭ şi purtătoriŭ de grijă asupra tuturorŭ ponturilorŭ ce hotărîsămŭ prinŭ diată, după povăţuire şi blagosloveniia sfinteĭ Mitropoliĭ, — pentru care moşie deosăbită diată s'aŭ datŭ la mîna sa. Darŭ, de vreme că pe nepotulŭ mieŭ Dimitri, încă trăindŭ eŭ, cu totulŭ l-amŭ văzutŭ depărtatŭ şi fără nicĭo rîvnă, atîtŭ pentru părinţiĭ săĭ, cumŭ şi pentru noĭ, moşiĭ dumisale, căcĭ, întăiŭ, la o pricină de giudecată cu nepoată-mè, Caminăriasa Elenco Rastì, pentru moştenire ce aŭ cerutŭ de la casa părinteluĭ mieŭ, Pitarulŭ Ilie Holbanŭ, s'aŭ luatŭ numaĭ de la mine o a şasă parte dinŭ moşiia Pilipăuţiĭ şi s'aŭ datŭ numiteĭ nepoateĭ mele, care să cuvinè a să lua de la cincĭ fraţĭ ce amŭ fostŭ noĭ, adecă Pah[arniculŭ] Vasili, părintele dumisale Banulŭ Theodorŭ, Stolnicu Andreiŭ, Banulŭ Ilie şi eŭ, Savva monahulŭ, numindu-mă mai nainte de călugărie Clucerulŭ Stefanŭ, şi la ačasta nepotulŭ mieŭ, nu numaĭ că nu s'aŭ îngrijatŭ nicĭ cîtŭ de puţănŭ, acela la carele eŭ amŭ avutŭ toată nădejde pentru apărare dreptuluĭ mieŭ darŭ încă, ca unŭ interesatŭ, ca să nu dei parte ce să cuvinè de la casa părinteluĭ dumisale, a Pah[arniculuĭ] Vasili, aŭ fostŭ îndemnătoriŭ şi înpreună-lucrătoriŭ, făcîndu-să şi o anaforà numaĭ pe mine şi pe fratele mieŭ, răposatulŭ Banulŭ Theodorŭ, ca să plătimŭ şasăzecĭ miĭ leĭ, venitulŭ ce s'arŭ fi luatŭ de pe acè a şasă parte, cîndŭ dumnealuĭ înŭ Eşĭ atunce aflîndu-să,

de şi, spre apărare sa, înŭ urmă, zicè că n'aŭ ştiutŭ de acè anaforà, darŭ, fiindŭ şi dumnealuĭ o mădulare a aceĭ pricinĭ, nu s'aŭ pututŭ a nu şti; iarŭ, dacă şi nu arŭ fi ştiutŭ, apoĭ, iată, nu s'aŭ îngrijatŭ pentru a nu să face acè anaforà, cu aşa mare năpăstuire, numaĭ pe mine şi pe fratele mieŭ,—dreptŭ aceia, văzută fiindu-mĭ întru aĉasta şi ştiinţa şi acè fără de îndoială viclenire a credinţeĭ sale către mine şi către dreptate, înprotiva căriia aŭ uneltitŭ, numaĭ ca unŭ interesat, spre a nu da dinŭ parte sa analogonŭ cuviinĉosŭ, aŭ şi tăcutŭ încă, lăsîndu-mă răzămatŭ numaĭ pe amăgitoarile măgulirĭ, pănă cîndŭ, la Maiŭ 10, aŭ venitŭ Comisulŭ Vasili Codrescu, ispravnicŭ de aprozĭ, şi a Vornicieĭ de obştie, ca să înpliniască arătaţiĭ şasăzecĭ miĭ leĭ de la mine şi de la fratele mieŭ, carele zapciŭ aŭ şăzutŭ cu doĭ aprozĭ treĭ lunĭ de zile spre înplinire banilorŭ, făcîndu-mĭ înŭ toate zilile nesuferite supărărĭ şi gălcevĭ, învăţîndŭ pe aprodŭ să se ţie de mine şi să zapciuiască de banĭ, pănă cîndŭ şi la beserică, mergîndŭ, cu defăimărĭ şi cu ocărĭ mă siliè, şi nepotulŭ mieŭ la aĉasta nu poate să zică că n'aŭ ştiutŭ, cîndŭ tuturorŭ ştiutŭ aŭ fostŭ, atîtŭ la Eşĭ, cîtŭ şi pe afară la ţară; şi, înŭ aĉastă asupritoare înpregiurare, nu s'aŭ îndemnatŭ nicĭ de mulţimitoare cunoştinţă către făcătoriĭ săĭ de bine, nicĭ de datoriia legiuită a rudiriĭ, să vie macarŭ spre mîngăere mè şi a frateluĭ mieŭ, de la cariĭ aŭ trasŭ părintiască agiutorinţă şi ocrotire, dîndu-ne şi vre-o idei de acele ce s'aŭ lucratŭ; şi, dacă cu alta nu arŭ fi pututŭ da agiutorŭ, apoĭ macarŭ cu a noastre amaneturĭ să fie alergatŭ, cu care, pănă la o vreme găsîndŭ banĭ cu înprumutare, arŭ fi pututŭ a ne scăpa de acè silnică nevoae şi supărare, care înŭ viaţa mè nu mi s'aŭ întămplatŭ, şi arŭ fi opritŭ cu aĉasta şi acè simţitoare păgubire care amŭ ispititŭ dinŭ acè fără de greşŭ vînzare a producturilorŭ ce amŭ avutŭ strînse. Alŭ doile, încă amŭ văzutŭ o mare neîngrijire şi nebăgare de samă de către nepotulŭ mieŭ, Banulŭ Dimitrii, şi pentru fratele mieŭ, Banulŭ Theodorŭ, carele să răzăma, ca şi mine, întru acele nădejdĭ, că îlŭ va căuta la boale şi îlŭ va sprijini la nevoĭ

ca pe unulŭ ce dinŭ copilărie l-aŭ miluitŭ şi i-aŭ făcutŭ danie acè maĭ bună moşie dinŭ cele ce aŭ avutŭ; iară dumnealuĭ, după ce aŭ apucatŭ daniia la mînă, n'aŭ avutŭ grijă nicĭ milostivire de a-lŭ sluji şi a-lŭ căuta la boală, pentru că, bolnăvindu-să la Octv., aŭ zăcutŭ totŭ postulŭ Creciunuluĭ, şi, înŭ urmă, bolnăvindu-să şi cumnată-mè, Paharničasa Ecaterina, maica dumisale, asămene niciŏ datorie fiiască şi purtare de grijă n'aŭ avutŭ; şi, aşa, bolnavĭ amîndoĭ înŭ casă fiindŭ, pe nime maĭ cu durere înŭ casă să-ĭ caute n'aŭ avutŭ, rămîindŭ pe mînile slugilorŭ, şi dum-[nealuĭ] nepotulŭ n'aŭ avutŭ durere şi dorința sa cè fiască, a veni şi a-ĭ căuta, pănă cîndŭ cumnată-mè s'aŭ şi săvărşitŭ, nefiindŭ niciunulŭ dinŭ fii dumisale. La care fratele mieŭ Banulŭ Theodorŭ, încă bolnavŭ fiindŭ şi văzîndŭ pe moartă înŭ casă, nefiindŭ nimene să caute pentru acele de trebuință, s'aŭ sculatŭ dinŭ patulŭ dureriĭ şi să nevoè cu întimpinare acelorŭ spre îngropare, carele, dinŭ acè ostenială, răcindŭ, l-aŭ întăritŭ boala şi aŭ zăcutŭ pănă după Paştĭ, cîndŭ s'aŭ şi săvărşitŭ. Şi, aşa, nepotulŭ mieŭ Banulŭ Dimitrie nicĭ la moarte maică-sa, nicĭ la moarte unchiuluĭ săŭ n'aŭ fost!

Aceste darŭ eŭ văzîndu-le, mi-aŭ lipsitŭ nădejdile ce li-amŭ avutŭ asupra dumisale nepotuluĭ mieŭ Dimitrie, că, adecă, îlŭ voiŭ avè razămŭ înŭ viață şi cu osîrdnică căutare după moarte, cumŭ şi epitropiia sfinteĭ monastirĭ cu silință şi cu frica luĭ Dumnăzeŭ o va plini.

Pentru aceia, ca de la unŭ nemulțimitorŭ, amŭ luatŭ acè a treia parte şi a zece parte dinŭ moşiia Sinihăulŭ, pe care am fostŭ făcutŭ dumisale danie. Şi acumŭ, iată, şi pre acele maĭ susŭ zise părțĭ le daŭ acesteĭ sfinte monăstirĭ, înpreună cu toate celelalte averĭ. Cumŭ şi epitropŭ sfinteĭ monastirĭ dumnealuĭ nepotulŭ mieŭ să nu fie, şi întru nimică să nu să amestice, nicĭ la moşiile sfinteĭ monastirĭ, nicĭ la alte orŭcare averĭ dinŭ lăuntrulŭ saŭ dinŭ afară, nicĭ, iarăşĭ, pentru grijile mele, la săvărşire mè, să nu să amestece întru cîtŭ de puținŭ. Şi diata ce amŭ făcutŭ pe acè a treia parte şi a zece parte dinŭ Sinihăŭ să rămîe răsuflată şi ca

o hărtie albă, nepriimită şi neţinută înŭ samă la nicĭunŭ feliŭ de giudecătorie şi nicĭ într'o vreme,— pentru a căriia maĭ cu de adinsulŭ oborîre punŭ şi blăstămŭ, după darulŭ celŭ de la Mîntuitorulŭ şi adevăratulŭ Dumnăzeulŭ nostru Isusŭ Hristosŭ, şi cu dreptatia deplineĭ stăpîniriĭ pe adevăratele averile mele, ce li-amŭ agonisitŭ eŭ însumĭ, ca, de să va ispiti cineva a face vre-o cerire cu acè diată ce iaste la dumnealuĭ nepotulŭ mieŭ, saŭ însuşĭ, saŭ dinŭ moştenitoriĭ săĭ, orŭ de va voi să se amestece la epitropiia sfinteĭ monastirĭ, saŭ să se atingă cîtŭ de puţănŭ de orînduelile şi uneltire averilorŭ eĭ, să dei samă, înŭ zioa giudecăţiĭ, înnainte nefăţarniculuĭ Giudecătoriŭ, şi să aibă blăstămele a treĭ sute optsprezece purtătorĭ de Dumnăzeŭ părinţĭ de la soborulŭ întăiŭ.

Dreptŭ aceia, aĉastă a mè diată voescŭ să aibă tărie şi lucrare sa întocmaĭ şi întru toate, şi orŭce giudecătorie şi Stăpănire să-ĭ fie apărătoare şi îndreptătoare la hotărîrile întru ia, cu toată deplinire şi prè-desăvărşitŭ, atîrnîndu-să ale eĭ dreptăţĭ, păstrare şi urmare acelorŭ orînduite de către sfînta Mitropolie, cumŭ şi maĭ susŭ hotărescŭ. Iară diata săvărşită maĭ nainte, la aniĭ 182..., de şi întărită să vede, atîtŭ de sfînta Mitropolie, cumŭ şi de către cinstitulŭ Divanŭ, însă fiindcă, pe de o parte, îndeplinire acelorŭ adevărate aşăzămînturĭ ce să cuvinŭ uneĭ bine-întocmite monastirĭ, precumŭ acele căte să cuprindŭ în bisericesculŭ ostavŭ, nu sîntŭ întru ia însămnate, şi, pe de altă parte, meşteşugitile înpletecirĭ cu care aŭ neguţitoritŭ suptŭ făţărie numitulŭ mieŭ nepotŭ Banulŭ Dimitrie Holbanŭ spre scăderia acesteĭ monastirĭ, prinŭ luare a şasă parte dinŭ Pilipăuţĭ şi prinŭ plătire uneĭ însămnate some de banĭ, care şi aceia, dinŭ vînzare fără de preţŭ a producturilorŭ, aŭ sporitŭ maĭ multŭ încă păgubirile eĭ, afară de nesuferitile supărărĭ ce amŭ ispititŭ, care toate aceste pănă acumŭ n'aŭ fostŭ descoperite ;

Pentru aceia, va rămînè şi acè diată răsuflată şi fără lucrare, înstrăinîndu-să pe toată vreme de orŭce închipuirĭ

eĭ îndreptătoare şi apărătoare, şi numaĭ acĭastă săngură diată de acumŭ va avè lucrare sa şi toată tăriia, precumŭ şi maĭ susŭ însămnezŭ, ca una ce iaste acè de pre urmă săvărşită, cu toată buna mè voinţă şi cunoştinţa întru întregile mele simţirĭ. Şi dară orŭcine să va ispiti a o urmà saŭ macarŭ a o prihăni, saŭ, înŭ sfărşitŭ, a strămuta ćeva dintru ia, spre alŭ săŭ răŭ căştigŭ şi lăcomie de avere, saŭ spre ademenită părere, întrebuinţîndŭ acè avere la alte interesurĭ, care nu vorŭ fi chiarŭ a sfinteĭ acesteĭ monastirĭ, să dei sama înnainte giudecăţiĭ nefăţarniculuĭ Giudecătorŭ şi să aibă blăstămele a treĭ sute optsprezece purtătorĭ de Dumnăzeŭ părinţĭ a soboruluĭ celuĭ întăiŭ. Care acĭastă sfinţită închizăşluire cu plinire hotărîrilorŭ mele, pe lîngă blăstămulŭ ce punŭ, protestuescŭ şi cu numele Împăratuluĭ[1] care, dinŭ alegere dumnăzăeştiĭ Proniĭ, va fi stăpînitorŭ acestuĭ pămîntŭ, alŭ acelue ce iaste datorŭ a da samă înnainte Scaunuluĭ măririĭ pentru păzire şi apărare dreptăţilorŭ a supuşilorŭ săĭ, ca nicĭ odineoară nimică să se strămute dinŭ acĭastă a mè adevărată diată, întru care amŭ iscălitŭ cu a mè mînă însămĭ, puindŭ şi pecete mè, şi întru care aŭ iscălitŭ şi alte cinstite şi vrednice de credinţă feţe.

---

[1] Al Rusieĭ. E decĭ din vremea ocupaţieĭ 1806-12.

XIX.

DOCUMENTE DOROHOIENE
DIN VEACURILE AL XVII-LEA ŞI AL XVIII-LEA.

— CĂRŢĬ DOMNEŞTĬ ŞI ZAPISE —

DOCUMENTE DOROHOIENE
DIN VEACURILE AL XVII-LEA ŞI AL XVII-LEA

— Cărţĭ domneştĭ şi zapise —

I.

Iaşĭ, 1-iŭ Februar 7126 (1618). Radu-Vodă. pentru Efrim, ce-şĭ are moşia la Mogoşeştĭ. Ghianghea Vel Logofăt. Bărnatŭ. Pecete roşie, ruptă.

II.

Iaşĭ, 4 Maiŭ 7150 (1642). Vasilie-Vodă către Andrieş Talpă şi Ionaşco Brînzanul, pentru alegerea la Mogoşeştĭ a cumpărăturiĭ de la fiiĭ luĭ Gheorghe Cazacul şi Mihăilaşco ş. a. Traducere modernă.

III.

Iaşĭ, 5 August 7151 (1643). Vaşilie-Vodă, pentru Dumitraşco Шѹрин, Toader Rugină, Ştefan Rugină, în ceartă cu Onciul biv pîrcălab pentru «o bucată (бѹкатѹ) de hotar» ce fusese de ocolul Dorohoiuluĭ, din hotarul satuluĭ Şendriceanĭ. — Slavon. — Toderaşco Vel Logofăt. Ianachi scrie. — Pecete de ceară, ruptă.

IV.

Iaşĭ, 20 Iunie 7157 (1649). Vasilie-Vodă către «slugile noastre, starostiĭ de Cernăuţĭ», pentru ca să *alcagă* la Mogoşeştĭ moşia luĭ Gavrilaş fost Mare-Logofăt: «şi părţile a Chirăĭ de Sučavă», «înŭ vatră şi la cămpu şi dinŭ totŭ veanitulŭ». — Pecete cu chinovar.

V.

[C. 1650.]

† Eŭ, Anna Gorgoe, scrimŭ şi mărtorosimŭ cu časta scrisore a mea, aşijidirea şi eŭ Căzaculŭ, fičorulŭ Anneĭ Gorgoi, şi Mihaşco, gineare-săŭ, mărto[ri]sămŭ toţĭ, cu častă scriisore nostră, cumŭ amŭ văndutŭ partea nostră şi moşie deanŭ satŭ, denŭ Mogoşeştiĭ, ajijdeare dea spre alţiĭ fraţĭ aĭ n[o]ştriĭ, ajijdeare şi cu[m]părătură denŭ par[tea] Cosmeĭ, ce aŭ cumpăratŭ Gorga, tatulŭ nostru, şi amŭ luatŭ şeseasăspredzece leĭ bătuţĭ dea omŭ, ageastea părţiĭ ce maĭ susŭ scriiemŭ. Iară gĭupănulŭ Isacŭ să nea maĭ dea ban[ĭ] de să v[a] maĭ vinii. A[şi]jde[rea] şı deanŭ fraţiĭ noştriĭ să n'aibă nime a întorce, nice dea ruda nostră, ce să hiie luĭ Isacŭ diraptă cunpărătură şi moşie, însă cu totŭ vinitulŭ, denŭ că[m]pŭ şi deanŭ vatră satuluĭ, şi cu locŭ dea moră. şi cu pomeatea, şi cu pădure, denŭ totŭ ce să va [a]lege. Insă, dacă vomŭ socotiĭ acele părţiĭ ce maĭ susŭ scriiemŭ, să-ĭ facemŭ altă scrisore, iară Iisacŭ să aibă a face deresă domneştĭ. Şi 'nŭ tocmala nostră aŭ`fostu popa Sava denŭ Sinihovŭ, şi Dumitru Lehacinschii, şi Vasilie, fratea-seŭ. Şi eŭ, Istrătulatŭ, amŭ scrisŭ cu măna mea, ca să [să] ştie.

Az Strătulatŭ iscal.

[Pe V-o:] Şi maĭ datŭ 100 leĭ şi zloţĭ; amŭ plătitŭ preţulŭ Căzaculŭ 18 potronicĭ (?).

Pre Mogoşeştĭ.

De la Gorgoe pe Mogoşeştĭ.

VI.

† Noĭ Vasilie Voevoda, bojiiŭ milostiiŭ gospodarŭ zemli moldavscoĭ.

Scriemŭ Domniia Mea la sluga Domnieĭ Meale, la Stroesculŭ. Dămu-ţĭ ştire, deacă veĭ vedea cartea Domnieĭ Meale, iară tu să mergĭ la satŭ la Mogoşeştĭ, să alegĭ neşte părţĭ de ocină dintr'acelŭ satŭ, č-aŭ cumpăratŭ dumnealuĭ Lo-

gofătulŭ Gavrilaşŭ de la Iuraşco Dratŭ[1] şi de la alţĭ oamenĭ de acole, precumŭ scriŭ dreasăle dumisale, să alegĭ de spre alţĭ răzeşĭ dinŭ vatra satuluĭ, şi dinŭ ţarină, şi dinŭ fănaţŭ, şi dinŭ totŭ loculŭ ce să va alegea pre acele cumpărăturĭ č-aŭ cumpăratŭ dumnealuĭ, şi să le daĭ pre măna dumisale. Ačasta scriemŭ Domniia Mea.

Saamŭ gospodinŭ vellealŭ.

U Suč[avŭ], lt. 7158 [1650], Iunie 11.

(Pecetea domnească, mare, cu chinovar.)

[Pe V-o:] † Cartea Mogoşeştilorŭ dea hotărătŭ otŭ volostŭ Cernăuţĭ.

VII.

† Eto azŭ Gligorie şi Andreaĭ, Vorniciĭ de Dorohoiŭ, mărtorosimŭ cu acestu zapisŭ al nostru cumŭ aŭ vi[ni]tu dinnainte nostră Mitrofii Cĭursăhăidacŭ, dinŭ satu dinŭ Şendreanĭ, şi aŭ zălojitŭ a sa direaptă oacină şi moşie dinŭ satu dinŭ Voscouţĭ, dinŭ Ţănutulŭ Dorohoiuluĭ, dinŭ a patra parte di satŭ gĭumătate, parte dinŭ susŭ, şi deanŭ a patra parte dea satu dinŭ Şendreanĭ a treaia parte, parte dinŭ gĭosŭ, şi deanŭ a patra parte di satu dinŭ Dumeanĭ a treaia parte, parte dea mijlocŭ, şi denŭ a treaia parte di satŭ dinŭ Costicenĭ a treaia parte, parte [dinŭ] mijlocŭ, a Ghermănheseĭ, şi o aŭ zălojitu acele părţĭ dea ocină luĭ Preacopie, fičorulŭ luĭ Moiseiŭ dinŭ Dersca, cu totu vinitulŭ, cu vatra satuluĭ, cu pomănturĭ, cu fănaţi, cu bălţĭ, cu vadurĭ dea moară, cu pomeate, şi o aŭ zălojitŭ pentru treaĭdzeč dea stupĭ matce ce aŭ furatu şi pentru optu leĭ ce aŭ datu globă [pentru] dinsulŭ la noĭ. Deač nimea să n'aibă [treabă cu] acele părţĭ di oacină, dinŭ ruda luĭ, saŭ dinŭ nepoţiĭ luĭ, fără Preacopie. Iarŭ cine să va afla, dinŭ rudenie luĭ, să răscumpere, să dea luĭ Preacopie ce maĭ susŭ scriemŭ, stupiĭ

[1] *Numele e adaus, cu o cerneală maĭ ştearsă.*

şi banii, el să-şi ţie oacina; iarŭ, dea nu o va răscumpăra până înŭ Paştĭ ..., oacina să fie piitoare la Preacopie înŭ več. Şi 'nŭ tocmala ačasta aŭ fostu şoltuzulŭ cu 12 părgarĭ dinŭ tărgu dinŭ Dorohoiŭ, şi aŭ fostu popa Gheorghiţă de acole, şi Darie diiaconulŭ de-acole, şi Gavrilaşŭ Cĭornohuzŭ dea acolė, şi Romanŭ dea acolė, Gligoraşŭ sănŭ Popeĭ, şi Ştefanŭ şi Bejanŭ Romăşceştiĭ dea acolė, şi Hričcă de acolė, şi Mănăilă temnicerĭ, şi Nicolaĭ sănŭ popeĭ Corneĭ, şi Ile Părgaveţŭ dinŭ satŭ dinŭ Borişcouţĭ, şi Vlasii dea acole, şi alţĭ oaminĭ bunĭ, şi bătrănĭ şi tinerĭ, de la tărgu şi de la sate. Deč noĭ încă, deaca amŭ vădzutu a lorŭ dea bună voe tocmală dea ace[le] părţĭ dea oacină ce aŭ datu Mitrofii luĭ Preacopie pentru aceĭ stupĭ ce maĭ susŭ scriemŭ, şi pentru optŭ leĭ ce aŭ datu globă la noĭ, iarŭ noĭ încă ne-amŭ pusŭ... *(rupt)* iscăliturile [şi pecetea] tărguluĭ, ca să fie dea credinţă. Şi aŭ fostŭ înŭ dzilele luĭ Gheorghie Ştefanŭ Voevodŭ.

Пис. 8 [=scris la] Dorohoĭ, vlt. 7162 [1654], Av[gustŭ] 12

Andreaĭ Vornicŭ. Căzaculŭ Şăltuzulŭ.

.. ca iscalŭ.

(Pecete cu fum a Dorohoiuluĭ.)

[Semne de degete :] Popa Gheorghiţă, Ştefanŭ, Bejanŭ Romăşceştiĭ, Gavrilaşŭ Cĭornohuzŭ, Grigoraşŭ să[nŭ] Popeĭ, Mănăilă, Ile Părgaveţŭ, Vlasii, Romanŭ, Nicolaĭ, Darie diiaconulŭ, Oleşca Hričca.

[Pe V-o :] Zapisŭ de moşia Şendreni, Costiceni.

VIII.

Iaşĭ, 4 Februar 7171 (1663). Evstratie Dabija-Vodă «la slugile noastre, la Savinŭ, staroste de Cernăuţĭ şi la Neculaĭ Murguleţu», pentru ca să *aleagă* «la Mogoşeştĭ, ce sintu la Ţinutulŭ Cernăuţilorŭ», părţile cumpărate de «Iordachi Spătariulŭ-celŭ-Mare», puindu-se «seamne şi pietria de spre alţĭ răziaşĭ».

Răcoviţă Vel Logofăt.— Savin scrie. — Pecete cu chinovar.

IX.

† Io Duca Voevoda, bojiiŭ milostiiŭ gospodarŭ zemli moldavscoĭ. Scriemŭ Domnia Mea la boiarinulŭ nostru, la Ghiorghie Şepteliĉ, ĉ-aŭ fostŭ Logofătu.

Dămu-ţĭ ştire pentru o pârî ce aŭ Paholceştiĭ cu boiarinulŭ nostru, cu Paladie Stolniculŭ, pentru giumătate de satŭ de Călineştĭ, ce dzicŭ Paholceştiĭ c'aŭ ţinutŭ eĭ cu Tăutulŭ Logofătu, iară Paladie Stolniculŭ aŭ răspunsu înnaintea Domnii Meale cumŭ aŭ ţinutŭ Paholceştiĭ maĭ de demultŭ numaĭ a opta parte dintr'acelŭ satu dinŭ Călineştĭ. Deĉ ţi s'aŭ fostŭ maĭ scrisŭ dumitaale ca să le socoteştĭ acolo, şi s'aŭ fostu strănsu şi oamenĭ să giure, şi aĭ scrisŭ dumneataa şi o mărturie aicĭ precumŭ s'aŭ fostu strănsu oameni să giure, şi încă n'aŭ giuratŭ, nicĭ li s'aŭ alesŭ locurile.

Deĉ iată că de iznoavă scriemŭ dumitaale să mergĭ acolo la Călineştĭ, să socoteştĭ iarăşŭ, cu oamenĭ bunĭ, şi să aducă Paholceştiĭ aceĭ giurătorĭ, şi să aleagă Paladie Postelniculŭ 12 oamenĭ şi Paholceştiĭ iarăşŭ 12 oamenĭ; însă să nu hie oamenĭ proştĭ, să nu dzică c'aŭ audzitŭ, ce numaĭ cariĭ vorŭ vorŭ şti bine cu sufletele lorŭ c'aŭ ţinutŭ Paholceştiĭ cu Tăutulŭ Logofătu: aşea să giure aceĭ 24 de oamenĭ bunĭ. Deĉ, precumŭ vorŭ giura şi să va afla c'aŭ ţinutŭ eĭ giumătate de satŭ, aşea să faĉ o mărturie de acolo, să ne daĭ ştire aicea. Iarŭ, de nu vorŭ întra la giurămăntu oameniĭ, şi să va afla c'aŭ ţinutŭ eĭ a opta parte, cumŭ dzice Paladie, iarăşĭ să ne daĭ ştire. (Formulele slavone.)

U Iasŭ, lt. 7177 [1669], Iulie 21.

(Pecete domnească cu chinovar.)

Dzua... iastea Sep. 14.

(Numele Logofătuluĭ şi pisaruluĭ, rupte.)

X.

Adică eŭ, Vasilie snŭ Rohojŭ, nepotulŭ luĭ Văscanŭ, strănăpotulŭ Ştefcăĭ otŭ Mogoşeştĭ, otŭ vlostŭ cernovschii, scriŭ

şi mărtorosescŭ, cu acestŭ adivăratŭ zapisŭ al miaŭ, de nime nesilitŭ, nicĭ asupritŭ, ce de a mė bună voe, amŭ vîndutŭ dumisali Naculuĭ, fičorulŭ luĭ Isacŭ dinŭ Sinihăŭ, şi giupînesăĭ dumisale Eleneĭ, şi cuconilorŭ dumisale, a mė diriaptă moşie dinŭ satŭ dinŭ Mogoşeştĭ, dinŭ doî jirebiĭ ce amŭ eŭ cu Petre, văru-miaŭ, Caniuca, amŭ vîndutŭ dumisali o jirebie. Aşijdirea č-aŭ maĭ fostŭ văndutŭ o jirebie luĭ Anghelŭ dinŭ Mamurinţĭ, amŭ răscumpărat-o eŭ prea a mia diriaptă muncă, şi amŭ priimitŭ eŭ prea giumătate dintr'ača jirebie răscumpărătură pe văru-miaŭ, pe Petre Caniuca, şi amŭ vîndutŭ dumisale Naculuĭ dinŭ ča giumătate de jirebie ce maĭ susŭ scrie, treĭ părţĭ, ce mi-ĭ răscumpărătură, să-ĭ fie dumisalea diriaptă moşie. Aşijdirea pe scrisorea ce mi-aŭ alesŭ Simionŭ Barbovschii dinŭ Beceştĭ cu carte domniască şi cu răzeşĭ dinŭ satŭ de acolo, carea spune înŭ mărtorie de la Simionŭ Barbovschii, ce-ĭ este dată dumisale mărtorie de la Simionŭ Barbovschii înŭ mîna dumisale Naculuĭ. Şi pe ačastă moşie carea maĭ susŭ scrie mi-aŭ făcutŭ dumnialuĭ plată.

Şi la ačasta tocmală s'aŭ prilejitŭ totŭ săborulŭ de la sv[ă]nta m[ă]n[ă]stirea de la Solca, şi Apostolŭ dinŭ Bălileştĭ, şi Ionaşco Tąlpă otŭ tamŭ, şi Vasilie zetŭ Antiohŭ otŭ Beceştĭ, şi Gligoraşŭ sinŭ Coste otŭ Sinihăŭ, şi Ştefanŭ Rugină Velŭ Şetrarŭ otŭ Şeleşeŭ, şi mulţĭ omenĭ s'aŭ tîmplatŭ într'aiasta tocmală.

Şi eŭ, Ioristŭ călugărulŭ de la svănta mănăstire de la Dragomirna, am scrisŭ zapisulŭ[1].

Însă cumpărătura aeştiĭ moşiĭ ce o amŭ vîndutŭ, ce maĭ susŭ scrie, ce i să va alege vinitulŭ dinŭ cînpŭ, şi dinŭ selişte, şi dinŭ pămetea, şi dinŭ părăŭ, şi dintr'alte vinuturĭ ce va fi parte aceştiĭ moşiĭ carea maĭ susŭ scrie.

Şi, prea maĭ marea credinţa, mi-amŭ pusŭ iscălitura, să să ştie, şi pecete de la svănta mănăstire de la Solca, şi

[1] Foarte frumoasă scrisoare.

noĭ toţĭ cariĭ sintemŭ maĭ susŭ scrisŭ ni-amŭ îscălitŭ, să să ştie. Vlto 7183 [1675], msţă Iunie 4 dnă.

Paleţŭ *(sic)*. [Semn de deget:] Vasilie Rohojŭ.

(Pecete cu fum: «Pečat s[ve]ti monastir Solŭca».)

Azŭ Ionaşco Talpă iscalŭ.

[Pe V-o:] Mogoşeştiĭ.

XI.

† Ĭo Antiohŭ Costantinŭ Voevodŭ, bojiiŭ milostiiŭ gospodarŭ zemli moldavscoĭ.

Adecă s'aŭ părîtŭ de faţă înnainte Domnieĭ Miale şi a totŭ Sfatulŭ nostru Ĭonŭ Cĭomărtanŭ şi Toadiarŭ ftoriĭ Armaşŭ, ginerĭ luĭ Cĭocărlie, cu Toaderŭ Dămianŭ şi Ştefanŭ Volcinschii, ginerĭ luĭ Ionŭ Stroiasculuĭ č-aŭ fostŭ Jicniciarŭ, pentru unŭ vadŭ de moară dinŭ satŭ dinŭ Stroiaştĭ, înŭ parte de susŭ, la Ţinutulŭ Cernăuţilorŭ, undia ş'aŭ făcutŭ moară cu cheltuiala luĭ Toadiarŭ Dămiianŭ, ginerile Stroiasculuĭ,— zicăndu Ionŭ Cĭomărtanŭ şi Toadiarŭ ftori Armaşŭ precumŭ acolo n'aŭ fostŭ vadŭ de moară unde aŭ făcutŭ Toadiarŭ Dămiianŭ moara, şi aŭ datŭ samă că li-aŭ luatŭ apa dinŭ matca părăuluĭ Stroiaştilorŭ, a vaduluĭ lorŭ, şi le iaste de stricăciuni. Iară Toadiarŭ Dămiianŭ aŭ datŭ samă că acia moară iaste făcută înŭ parte moşii bătrănuluĭ Stroiasculuĭ, a socru-săŭ, şi sintu şi malurile a părăuluĭ de înbe părţile totŭ la parte Stroiasculuĭ; iară Ionŭ Cĭomărtanŭ şi Toadiarŭ ftori Armaşĭ n'aŭ nicia o triabă acolo, căcĭ parte lorŭ iaste stălpită şi aliasă de către Cĭocărlie Vorniculŭ, socrulŭ luĭ Ionŭ Cĭomărtanŭ şi a luĭ Toadiarŭ Armaşulŭ. Decĭ, dzicăndŭ gineri Stroiasculuĭ cumŭ după stălpitulŭ satuluĭ aŭ ţinutŭ moară acolo şi socrulŭ lorŭ, Ionŭ Stroiasculŭ, pănă la Înpărăţiia [1], decĭ Domniia Mea aşea i-amŭ gĭudecatŭ ca să margă eĭ cu toţiĭ la cinstitŭ şi credinčosŭ boiarinulŭ nostru, dumnealuĭ Ionŭ Neculcia

[1] Venirea Sultanuluĭ în Moldova la 1672.

Velŭ Spătar, fiindŭ cu slujbă la acialŭ Ţinutŭ, ca să le ia sama vadurilorŭ, de preună cu oamenĭ bunĭ, megiiaşĭ, şi, de să va afla că iaste moara înŭ parte Stroiasculuĭ şi n'a hi făcăndu nicia o stricăciuni vadurilorŭ luĭ Cĭocărlie, să-şĭ ţie Toadiarŭ Dămiianŭ moara, pecumŭ aŭ făcut-o, şi eĭ să-şĭ facă morĭ înŭ stălpulŭ lorŭ, unde li-a hi voia; iară, de va hi făcăndu vr'o stricăciuni vadurilorŭ luĭ Cĭocărlie, atuncia să aibă a-şĭ rădica şi Toadiarŭ Dămiianŭ moara, însă după aleageri, preacumŭ va afla maĭ cu mare dreptate dumnealuĭ Velŭ Spătarŭ.

Intru aceaia şi dumneata, Spătare, venindu aceştĭ oaminĭ cu carte Domnieĭ Miale, să mergĭ dumneata la satŭ la Stroiaştĭ şi să socotiaştĭ cu mare dreptate, precumŭ scriemŭ maĭ susŭ, şi, preacumŭ veĭ afla dumneata maĭ dreptŭ, să le facĭ şi o mărturiia încredinţată, la măna cuĭ s'arŭ veni, înpreună cu peciaţile altorŭ răziaşĭ şi megiiaşĭ de acolo, ca, de s'arŭ maĭ tragea la vr'o pără, să avămŭ ştirea.

U Iasŭ, lt. 7214 [1706], Maĭ 16.

(Pecete domnească mare, cu chinovar.)

Nicolaĭ Costinŭ Velŭ Vornicŭ înŭ Divanŭ,
nefiiindŭ V[e]lŭ Log[o]fătŭ.

[Pe V-o:] Carŭte moriĭ de Stroieştŭ.

Cărţile luĭ Ştefanŭ Volcinschii.

XII.

Io Nicolae Alecsandru Voevodŭ, bojiiŭ milostiiŭ gospodarŭ zemli moldavscoĭ.

Scriemŭ Domnie Mea la boiariĭ noştri, dumnialorŭ starostile de Cernăuţĭ.

Facemŭ ştire că s'aŭ jeluitŭ Domnii Meale Arsănie Bagiura Căpitanulŭ, dzicăndu că are a trie parte de satŭ de Mogoşăştĭ, partia de gĭosŭ, la Cernăuţĭ, precumŭ ni-aŭ arŭtatŭ şi carte de oprială de la Mihaĭ-Vodă pe aća partea de ocină, şi ni-aŭ arătatŭ şi unŭ izvodŭ de cătva fănŭ ć-aŭ

făcutŭ uniĭ şi alţiĭ pe ocina luĭ, anŭ şi estimpu, şi nu vorŭ să-ĭ dè de a dzece.

Pentru aceia, iată că vă scriemŭ, dacă veţĭ vidè carte Domnii Meale, să-ĭ chemaţĭ de faţă şi să luaţĭ sama foarte cu dreptate, şi, de să va afla că este a Bagiuriĭ moşii, şi acie ĕ-aŭ făcutŭ fănŭ pe aĕa a trie partea n'aŭ triabă într'aĕa parte, să pliniţĭ de a dzece dinŭ totŭ fănulŭ, şi de anŭ, şi de estimpu; iară, de-orŭ avè a răspunde într'altŭ chipŭ, şi neputăndu-ĭ aşădza acolo, să le daţĭ dzi cu mărturie, să vie de faţă la Divanŭ, şi să-şĭ aducă şi dresăle.

Aĕasta scriemŭ.

U Iasŭ, lt. 7218 [1710], Fevr. 4.

(Pecetea domnească, mare, cu chinovar.)

Ioniţă Buhuşŭ Velŭ Logofătŭ ucilŭ.

[Pe V-o:] Zapisŭ di la Andreĭ Pisarŭ Daşcheviĉĭ otŭ Cernăuţĭ pentru Mogoşeştĭ.

Carţĭ gospodŭ[1].

XIII.

Io Mihaiŭ Răcoviţă Voevodŭ, bojiiŭ milostiiŭ gospodarŭ zemli moldavscoĭ.

Scriemŭ Domniia Mea la credinĉosŭ boeriulŭ nostru Lupulŭ bivŭ Velŭ Vistiarnicŭ i staroste de Cernăuţĭ şi la Vasilie Ropĉanulŭ Velŭ Căpitanŭ, sănătate.

Facemŭ ştire dumilorŭ voastre că aicia, la Domniia Mea, s'aŭ jăluitŭ Toaderŭ Armaşulŭ pe Tudorŭ, cumnatulŭ luĭ Toadirŭ, dzicăndu Toadirŭ că aŭ cădzutŭ Tudorŭ la o blăştămăţie de'ŭ măncatŭ nişte banĭ a Arapuluĭ Postealniculŭ şi, pentru aceĭ banĭ, l-aŭ prinsu Arapulŭ pe Tudurŭ şi l-aŭ închisŭ înŭ temniţă, pentru banĭ, şi, fiindŭ Tudorŭ ginere Cĭocărlioae, n'aŭ vrutŭ sĭ-lŭ lase la închisoare, şi i-aŭ datŭ Arapuluĭ pentru aceĭ banĭ satulŭ Stroeştĭ, partia eĭ, iarŭ Toadirŭ Armaşulŭ, fiindu-ĭ giniri Cĭocărlioai, n'aŭ

[1] Pentru Daşcheviĉĭ, v. vol. XIV, p. 13 şi urm.

vrutŭ să-lŭ las[e] pe moşie pe Arapulŭ, şi cu Divanŭ i-aŭ datŭ bani Arapuluĭ şi i-aŭ luatŭ moşiia dinŭ măna Arapuluĭ, şi i-aŭ făcutŭ şi zapisŭ luĭ Toadirŭ pe moşiia Stroeştĭ. Acmŭ Tudorŭ şiade pe moşie şi o zăčuiaşte elŭ.

Deč dumneavoastră să-ĭ chemaţĭ de faţă şi să le luaţĭ sama cu dreptate şi pe zapisulŭ ce are Toadirŭ Armaşulŭ, şi, de-a hi aşia pecumŭ aŭ jăluitŭ Toadirŭ, să scoateţĭ pe Tudurŭ di pe moşiia Stroeştĭ şi să-ĭ pliniţĭ luĭ Toadirŭ şi dea a zeacia ci-arŭ hi luatŭ Tudorŭ cătŭ aŭ şedzutŭ pe moşie.

Aşijdearia maĭ jălui Toadirŭ Armaşulŭ pe Tudurŭ că i-aŭ prăpăditŭ ş'unŭ boŭ luĭ Toadirŭ, fără niclo triabă. Deč, de-a hi cumŭ aŭ jăluitŭ, să-ĭ pliniţĭ boulŭ.

Şi să maĭ jălui Toadirŭ iară pe Tudorŭ că i-aŭ măncatŭ 11 clăĭ de grăŭ de la casa luĭ. Deč iarŭ să-ĭ socotiţĭ cu dreptate şi, ci-aţĭ afla maĭ dreptu, să-ĭ pliniţĭ dumneavoastră şi să-ĭ aşădzaţĭ pecumŭ a hi maĭ cu dreptulŭ, şi să faceţĭ şi mărturie la măna cuĭ s'arŭ veni, ca, de s'arŭ trage la Divanŭ, să avemŭ ştire.

Ačasta scriemŭ.

U Iasŭ, 7226 [1718], Dechemvrie 20.

(Pecetea domnească, mare, cu chinovar.)

Velŭ Logofătŭ ucilŭ.

XIV.

Adecă eŭ, Vasilie Volcenschie, şi cu soţulŭ meŭ Catrina, fata Naculuĭ de Sinihăŭ, de nime siliţĭ, nicĭ asupriţĭ, ce de a nostră bună voe, amŭ văndutŭ a nostră driaptă ocină şi moşie, a trie parte dinŭ totŭ satulŭ, dinŭ Mogoşeştĭ, ce este la Ţinutulŭ Cernăuţuluĭ, dumisale luĭ Iordache Cantacuzino bivŭ Velŭ Medelnicerŭ, dreptŭ patrudzecĭ de leĭ, banĭ vechĭ, şi deplinŭ plata mi-amŭ luatŭ înŭ mănule mele. Decĭ, pentru ačastă a trie parte ce amŭ văndutŭ dumisali Medelnicerіuluĭ, de arŭ eşi cineva cu vr'o gălčavă, să aibŭ eŭ a trage toată păra şi gălčava, pentru ačastă a trie parte ci amŭ văndutŭ dinŭ Mogoşeştĭ, şi, de s'arŭ tămplă dinŭ măna du-

misale să lipsască această a trie parte dinŭ Mogoşeştĭ care amŭ văndutŭ dumisale, să aibu a-ĭ da moşie dreptŭ moşie, aşè mi-ĭ tocmala cu dumnealuĭ. Decĭ această a trie parte dinŭ Mogoşeştĭ, ĉ-amŭ văndutŭ(dutŭ) ca să fie a dumisale şi a giupănesiĭ dumisale moşie neclătită înŭ vecĭ, să aibă dumnealuĭ a-şĭ face şi drese domneştĭ.

Şi, pentru maĭ mare credinţa, amŭ şi iscălitŭ.

Lt. 7232 [1723], Sep. 1.

Azŭ Vasilie Volcinschii iscalŭ.

Catrina, fata Naculuĭ de Sănehăŭ.

Şi eŭ, Popa Pavălŭ, amŭ scrisŭ zapisulŭ.

Ermonahŭ Ifrimŭ, martorŭ.

[Pe V-o:] Zapisŭ pe a trie parte dinŭ totŭ satulŭ dinŭ Mogoşeştĭ, ce amŭ cumpăratŭ de la Vasili Volcinschie.

XV.

Io Grigorie Ghica Voevoda, bojiiŭ milostiiŭ gospodarŭ zemli moldavscoĭ.

Facemŭ ştirea, cu ăcastî carte a Domnii Mele, tuturorŭ cuĭ sî cade a şti, pentru satulŭ Broscîuţiĭ, ce-ĭ pe apa Jijii, la Ţinutulŭ [Dorohoiuluĭ], care satu aŭ fostu dreptu a *(loc alb)* Ruginoae, giupîniasa luĭ Pavălŭ Rugină ĉ-aŭ fostu Comisŭ, şi, înŭ vreme cîndu aŭ vinitŭ Moscaliĭ asupra puternicii Înpărîţiĭ, atunce şi Ruginî, inpreaună cu giupăniasa luĭ, aŭ lipsitu de aice dinŭ ţară şi s'aŭ dusŭ cu Moscaliĭ, iară aice, înŭ urma lorŭ, rîmăindŭ datorĭ la uniĭ şi alţi, precumŭ Rugină, aşia şi Ruginoae, cu osîbită datorie unulŭ de altulŭ, căce eĭ niĉ fiĉorĭ înpreună n'aŭ avutŭ,—ce întăĭ Ruginoae, fiindŭ datoarea cu 120 leĭ la Sandulŭ neguţitoriulŭ, cu zapisŭ, osîbită datoriia eĭ, şi scriindŭ zapisulŭ cumŭ, de n'arŭ da baniĭ, să fie volnicŭ Sandulŭ a popri dinŭ moşiile eĭ care i-arĭ plăcè, şi ia, neplătindŭ baniĭ pănă aŭ fostu înŭ ţarî, rămas-aŭ lucrulŭ sî-şŭ plıniască Sandulŭ datoriia dinŭ moşiile Ruginoae. Şi moşiile Ruginoae aceste fiindŭ:

Broscăuţiĭ, satu întregŭ, şi giumătate de satu de Vijniţe, la Cernăuţĭ. Decĭ şi răpoosatulŭ părintele Calistru, proinŭ episcopŭ la Radauţĭ *(sic)*, avăndŭ şi Sfinţiia Sa multă datoriia osîbită la Rugină Com[isŭ], cu giudecata Domnii Sal[e] luĭ Mihaĭ-Vod[ă] şi cu ispisocŭ de la Domniia Sa, aŭ popritŭ toate moşiile luĭ Rugină pentru acia datoriia, şi, cu moşiile luĭ Rugină, aŭ fostu popritŭ şi moşiile Ruginoae aceste de maĭ susŭ pomenite. Iară, maĭ pe urmă, răspundzindŭ Sandulŭ neguţitoriulŭ pentru moşiile Ruginoae, că sintu maĭ de nainte vreme zălojite la dănsulŭ, şi vădzindŭ şi răpoosatulŭ părintel[e] Calistru zapisulŭ Ruginoae la măna Sanduluĭ, s'aŭ tocmitŭ cu Sandulŭ, ş'aŭ plătitŭ Sfinţiia Sa şi datoriia Ruginoae, acia 120 leĭ, ş'aŭ rămasŭ şi moşiile Ruginoae la stăpănire Sfinţii Sale

Iară acmù, înŭ Domniia noastră, sculăndu-să Mihaĭ zetŭ Predi Stolnıculŭ, şi răspundzindŭ la Divanŭ că .i să maĭ cade luĭ a întoarce baniĭ episcopii Radauţilorŭ, şi să ţie elŭ moşiile Ruginoae, fiindŭ elŭ maĭ aproape niamŭ Ruginoae, — adecă fămeia luĭ iaste nepoată Ruginoae —, stătut-aŭ la giudecată cu cinstitŭ părintel[e] şi rugătoriulŭ nostru Sfinţiia Sa chirŭ Antonie Mitropolitulŭ, fiindŭ Sfinţiia Sa vechilulŭ Radauţilorŭ, şi arătăndŭ Sfinţiia Sa că, osîbitŭ de datoriia Sanduluĭ č-aŭ plătitŭ părinteleĭ *(sic)* Calistru, acelŭ satu Broscăuţiĭ arĭ fi datŭ daniia de Ruginoae, cu zapisŭ, şi la m[ă]nîstire Suceviţa, care moşiĭ a Suceviţiĭ sintu iarîşĭ înŭ sama Sfinţii Sale, şi acia daniia de acolò de la Moscu aŭ făcut-o Ruginoae ş'aŭ trimisŭ zapisulŭ aice, — de care lucru, cu giudecata Domnii Mele ş'a totŭ Sfatulŭ nostru, aşia s'aŭ alesŭ: daniia Ruginoae înŭ sam[ă] sî nu să ţie, că, şiadzindŭ ia într'altă ţară, nu-ĭ volnică sî facă danii pe moşiile denŭ Moldova [1], şi, dinŭ vreme că şi Mihaĭ zetŭ Predi aŭ prriimitŭ sî întoarcă elŭ acia 120 leĭ, datoriia Ruginoae, şi să i să dè una dinŭ moşiile Ruginoae, gium[ă]tate de satu de Vijniţî, pentru aceĭ banĭ, — Domniia Mea i-amŭ datu acia

[1] Interesantă afirmaţie de drept, care aicĭ se întîlneşte singura dată. — Pentru fuga luĭ Pavel Rugină la Ruşĭ după înfringerea acestora la Stănileştĭ, v. Neculce, p. 332.

moşiia: plătindŭ datoriia, să ţiia moşiia, împreunî şi cu alte rude ce vorŭ întoarce dinŭ banĭ. Iarî satulŭ Broscăuţiĭ, neavăndŭ alte pricinĭ, cu driaptî cale s'aŭ luatŭ înŭ sam[a] gospodŭ, fiindŭ stăpîna satuluĭ lipsîtă de aice dinŭ ţară, înpreună cu bărbatulŭ ·eĭ, ducăndu-să cu Moscaliĭ înŭ ţara lorŭ, dinŭ vreme ce maĭ susŭ amŭ pomenitŭ Şi, întru aceia, iarîşŭ m'amŭ milostivitŭ Domniia Mè şi, dinŭ osîbitî mila a noastră, amŭ datu şi amŭ miluitŭ cu acestu satu Broscăuţiĭ, cu morile ce sintu acolò, pre cinstitŭ şi credinčosŭ boiariulŭ nostru dumneluĭ Sandulŭ Sturdze Velŭ Vist[ieriŭ][1], pentru a dumisale driaptă şi cu credinţă slujbî ce aŭ slujitu Domnii Mel[e] şi ţărăĭ cu dreptate. Şi, fiindŭ şi giupîniasa dumisal[e] niamŭ cu Ruginoae, i-amŭ datu dumisale miluire acestu satu, ca să-ĭ fiia dumisale acelŭ satu Broscăuţiĭ, cu morile de acolo, driaptă ocină şi moşiia şi uricŭ de miluire, cu totŭ hotarulŭ şi cu totŭ venitulŭ, neclătitŭ, neruşiitŭ, stătîtoriŭ înŭ vecĭ. Aşijdire şi după a noastrî viiaţă şi Domniia, înŭ urma noastrî, pre cine Dumn[e]dzîŭ va alege a fi Domnu într'ačastî ţarî a Moldoviĭ, orĭ dinŭ fii noştri, saŭ dintr'altu niamŭ, poftimŭ ca sî nu strice daniia şi miluire noastrî, precumŭ nič noĭ n'amŭ stricatŭ daniile şi miluirile altorŭ răpoosaţĭ Domnĭ č-aŭ fostu mainte de noĭ, ce maĭ vărtosŭ sî aibî a dà şi a întări şi a milui pentru a sa večnica pomenire, şi nime altulŭ sî nu să amestece peste ačastă carte a Domnii Mele.

U Iasŭ, vleto 7238 [1730], Martu 2.

Noĭ Grigorie Ghica Voevoda.

(Pecete octogonală mică, cu chinovar.)

Vasili Cămăraşŭ
de izvoade.

[Pe V-o, de mîna luĭ Vasile:] Ispisocŭ de la Măriia Sa Grigorie-Vod[ă] pe satŭ pe Broscăuţĭ.

1 Rudă de aproape a Domnuluĭ

XVI.

Noĭ Grigorii Alecsandru Ghica Voevoda, bojiiŭ milostiiŭ gospcdarŭ zemli moldavscoĭ.

Credinčosŭ boeriuluĭ nostru Gheorghii bivŭ Velŭ Sulgerŭ, vechilŭ stărostii de Cernăuţĭ.

Îţĭ facemŭ ştire că aice ni-aŭ jăluitŭ Ilii Holbanŭ, mazilŭ otŭ Cernăuţĭ, asupra luĭ Gligoraşŭ Volcinschii, totŭ de acolo, arătăndŭ că, după alte multe giudecăţĭ č-aŭ avutŭ la Divanŭ înŭ trecuţiĭ anĭ, l-aŭ totŭ rămasŭ pe Volcinschii, după cumŭ pe largu arată carte de giudecată şi ispisoculŭ Domnii Sale Ioanŭ Theodorŭ Voevoda pentru moşie Stroeştiĭ, şi atunce, la Divanŭ, i s'aŭ luatŭ şi scri[se]le luĭ Volcinschii de-a mănă, aflăndu-lŭ Divanulŭ că înblă răŭ, şi că pentru moşie Stroeştiĭ giumătate de satŭ, după giudecăţile č-aŭ avutŭ, ş'o stăpăneşte cu pace, darŭ pentru scrisorile ce i s'arŭ fi luatŭ, cu Divanŭ, acumŭ Volcenschii le arŭ fi cerăndŭ la Holbanŭ. Şi l-aŭ trasŭ la giudecată şi înnainte dum., cerăndŭ scrisorile, şi Holbanŭ arătăndŭ şi cu giurămăntŭ înnainte dum. că scrisorile nu săntŭ la dănsulŭ, şi Holbanŭ cerăndu-şĭ dresele, s'arŭ fi încredinţatŭ cu giurămăntŭ înnainte dum. că nu săntŭ scrisorile la elŭ. Şi Volcenschii nu s'aŭ ţinutŭ odihnitŭ, şi, cerăndu-să la Divanŭ, li-amŭ datŭ mărturie, şi li-amŭ pusŭ dzi să vie la Divanŭ de Sveti Dumitrii. Şi Holbanŭ la dzi aŭ venitŭ ş'aŭ şedzutŭ 40 zile, şi Volcinschii n'aŭ vinit. Care i s'aŭ cercetatŭ mărturie şi de dum. Velŭ Logofătŭ, şi s'aŭ cunoscutŭ că Volcenschii răŭ să acolisăşte de dănsulŭ, şi i s'aŭ datŭ şi carte gospodŭ de apărare la mănă şi de stăpănitŭ moşie. Darŭ, pentru cheltuiala č-aŭ făcutŭ acumŭ dinŭ pricina luĭ Volcenschii, cerăndu-şĭ dreptate, iată că-ţĭ scriemŭ dum. să aducĭ faţă pe Gligoraşŭ Volcenschii şi să-ĭ [ieĭ] sama, şi, ce s'a dovidi c'aŭ cheltuitŭ Holbanŭ acumŭ dinŭ pricina luĭ Volcenschii, pănă la celŭ puţinŭ să-ĭ plineştĭ de la Volcenschii, şi să-lŭ odihneştĭ, maĭ multŭ să nu fie supărat de cătră Volcenschii,

dăndu-ĭ şi mărturie dum. ca să fii înŭ pace de către Volcenschii. Şi carte aĉasta să stė la măna luĭ Holbanŭ.

Aĉasta scriemŭ. Letŭ 1765, Oct. 30.

(Pecete mică octogonală, cu chinovar.)

Procitŭ Velŭ Logofătŭ.

XVII.

Pe lîngă alte vînzărĭ şi cumpărărĭ la Mogoşestĭ, maĭ însemnăm :

Aceia din Suceava, 25 Iulie 7149 (1641), prin care «Toaderŭ Goianŭ şi Pătraşco, feĉoriĭ luĭ Goianŭ şi alŭ Magdăĭ, dănŭ Ţinutulŭ Soĉaveĭ», daŭ partea lor, «dă pre îma nostră, dăsprea Magda» luĭ «Isacŭ căpitanulŭ dă Sănăhăvŭ», pentru 18 «leĭ bătuţĭ». Marturĭ: «Coste dă Lucavăţŭ şi Mironŭ dă Carabciuvŭ (Carapciŭ) şi Ghiorghie dă acolo şi Zahariia dă Mogoşeştĭ şi feĉoru-seŭ Gligorie şi Sava dă Iugeştĭ şi Pănteleĭ Barbovschi dă Beceştĭ şi Vasilie dă Godineştĭ».

Aceia din 7153 (1644-5), prin care «Zahariia feĉorulŭ Ştefeĭ vătavuluĭ şi cu fămeaia mea, cu Irina», vînd moştenirea luĭ Ştefa, care avea act de la Ieremia Movilă, cu parte «denŭ stălpulŭ Măndreĭ» şi cu moara luĭ Gavrilaş Vornicul «şi gĭupăneaseĭ dumisale Sărbăcăĭ», pentru 150 de «talerĭ de argintu». Marturĭ: «Isacŭ de Sănehăŭ şi Pănteleiŭ Barbovschii şi Dumitru Barbovschii şi Dumitru Lehacenschii şi Vasilie Lehacenschii şi Dumitraşco denŭ Zăstavna şi Ionaşco de Sănăhăŭ şi Lupulŭ Stroesculŭ şi Vrabie denŭ Mamurinţĭ şi Păntea de acolo şi Gavrilŭ croitoriulŭ denŭ Iaşĭ şi Chira denŭ Suĉava».

Acela, din 3 Mart 7157 (1649), prin care «Vasălca, fata Măricuţeĭ, neapota luĭ Gĭamănŭ dănŭ Lucaviţă», vinde partea sa luĭ Gavrilaş fost Mare-Logofăt, pe 20 de leĭ. Marturĭ: «popa Văsiianŭ dănŭ Iucşenĭ şi popa Toadearŭ dănŭ Hotinĭ şi Costea Vrănĉanulŭ şi Nistorŭ dascalulŭ». Scrie «Ilie Droia».

Actul din Iaşĭ, 12 Decembre 7216 (1708), prin care Mihaĭ Racoviţă întăreşte luĭ «Arsănie neputulŭ Gavĭĭ (?)» a treia parte din Mogoşeştĭ, cu cartea luĭ Vasile-Vodă.

XVIII.

În cearta răzăşilor pentru partea lor din Mogoşeştĭ Grigore Alexandru Ghica iea această măsură la 1776:

Noĭ Grigorie Alexandru Ghica Voevoda, bojiiŭ milostiiŭ gospodarŭ zemli moldavscoĭ.

Scriemŭ Domnie Mea la boerıulŭ nostru Dumitraşcu Potlogŭ Sulgerŭ Îţĭ facemŭ ştiri că aicea la Divanulŭ Domnii Mele s'aŭ gıudecatŭ Marie şi cu Ionŭ Popăsculŭ pentru o parte dinŭ moşie Mogoşeştiĭ otŭ Ţinutulŭ Cernăuţuluĭ, ce trage Ionŭ Popăsculŭ să ė; cari aŭ fostŭ a socruluĭ săŭ Ionŭ Vladu. Care partı dinŭ Mogoşeştĭ, atătŭ cu giudecata starostiluĭ ć-aŭ fostŭ la Cernăuţĭ, dum. Imbo Pah. şi Ilii Heresculŭ, cătŭ şi după giudecata Divanuluĭ Domnii Mele, aŭ rămasŭ să o stăpăniască Marie şi Andronicŭ, pentru părţile dinŭ Cincăŭ č-aŭ avutŭ Marie şi Andronicŭ, cari li-aŭ văndutŭ Ionŭ Vladŭ, socrulŭ acestuĭ Ionŭ Popăsc[ulŭ], luĭ Ştefanŭ Tabără, Vornicŭ de Poartă, neavăndŭ nicĭo trıabă. Însă Marie şi Andronicŭ să stăpăniască parte dinŭ Mogoşeştĭ a luĭ Ionŭ Vladŭ numaĭ fără căndŭ Ionŭ Popăsculŭ le va întoarce părţile lorŭ dinŭ Cincăŭ, č-aŭ văndutŭ socrulŭ săŭ, Ionŭ Vladŭ; şi, căndŭ le va întoarce Ionŭ Popăsculŭ părţile dinŭ Cincăŭ, atuncĭ să aibă Marie şi Andronicŭ a-ĭ întoarce luĭ Ionŭ Popăsculŭ parte dinŭ Mogoşeştĭ a socruluĭ săŭ, luĭ Ionŭ Vladŭ; şi de acolŏ înnainte nu să vorŭ maĭ amesteca Marie şi Andronicŭ la parte dinŭ Mogoşeştĭ a luĭ Ionŭ Vladŭ. Cumŭ şi pentru o moară ce are Toaderŭ Popăsculŭ înŭ Mogoşeştĭ, făcută pe parte luĭ Ionŭ Vladŭ, iarăşĭ s'aŭ hotărătŭ să aibă a da Toaderŭ Popăsc[ulŭ] căte doĭ leĭ pe anŭ bezmănŭ Marıi şı luĭ Andronicŭ, pănă căndŭ le va întoarce Ionŭ Popăsc[ulŭ] părţile cele dreptŭ a lorŭ dinŭ Cincăŭ, şi apoĭ Marie şi Andronicŭ nu să vorŭ maĭ amesteca a lua bezmănŭ pe moara ačasta, ce va rămănė să s[ă] urmeze de cătră Toaderŭ Popăsculŭ precumŭ să va putė aşeza cu aceĭ a cărora va rămănė moşie pe care este făcută moara luĭ.

Deč, de vreme ce Ionŭ Popăsculŭ aŭ rămasŭ ca să-şĭ cauti

pricina cu fičoriĭ luĭ Tabără Vor[nicŭ] de Poartă pentru părţile din Cincăŭ ce i-aŭ văndutŭ luĭ Tabără Ionŭ Vladŭ, socrulŭ acestuia, neavăndŭ ničo triabă,—iată, scriemŭ dumitali. să înştiinţăzĭ pe fičoriĭ luĭ Tabără ca să vii acolė la dumnata, şi, fiindŭ faţi şi aceştie, să-ĭ giudecĭ cu bună dreptati, şi, precumŭ le veĭ hotără pricina, să daĭ şi mărturie la parte ce s'a cădea, ca, de nu s'orŭ odihni vre-o parte, ş'arŭ vrė să maĭ jăluiască, să avemŭ ştiri. Iarŭ, căndŭ fičoriĭ luĭ Tabără, aflăndu-să înŭ Cordonŭ, nu vorŭ veni acolė ca să cauţĭ pricina lorŭ, atuncĭ Ionŭ Popăsculŭ va merge la Cernăuţĭ de-şĭ va căuta pricina cu dănşiĭ.

Ačasta scriemŭ. 1776, Martie 18.

(Pecetea domnească, ovală, cu chinovar.)

Procitŭ Velŭ Logofătŭ.

S'aŭ trecutŭ la condica Divanuluĭ.

XIX.

O nouă hotărîre domnească intervine în anul următor :

Copie vidimata.

Noĭ Grigorie Alexandru Ghica Voevodŭ, bojiiŭ milostiiŭ gospodarŭ zemli moldavscoĭ

Cetindu-să anafurao ačasta şi scoţăndu-să şi la Divanŭ innainte Domnii Mele şi şi a totŭ Sfatulŭ noastru, atătŭ pi Marie, cătŭ şi pi Ioanŭ Popăscu, ginire luĭ Ionŭ Vladŭ, Toaderŭ i Filepŭ Gora, şi, după cercetare cu amăruntulŭ ce s'aŭ făcutŭ aceştiĭ priciniĭ di moşii, aşė s'aŭ aflatŭ: că dumnealorŭ veliţiĭ boerĭ cu cale şi cu dreptate aŭ gĭudicatŭ, darŭ Ionŭ Popăscu, ginire luĭ Ionŭ Vladŭ, totŭ neodihnindu-să, s'aŭ rugatŭ de i s'aŭ pusŭ sorocŭ pănă la Sfetei Ghiorghii, ca să mergă la Cernăuţĭ să-şĭ caute pricină cu fičoriĭ luĭ Tabora, şi, di va putė scote părţăle dinŭ Cincăŭ a luĭ Andronicŭ şi aceştie Mariĭ, care le'ŭ văndutŭ socrulŭ săŭ Ionŭ Vladŭ, neavăndu triabă, să aibă a le dà Marii şi

luĭ Androneců înnapoĭ, şi elů să-şĭ ei acè a trie parte dinů Mogoşăştĭ ce aŭ fostů a socruluĭ săŭ Ionů Vladů ca stăpănire a sa. Decĭ Domnie Mè nu ne'mŭ grăbitů atuncĭ a întării anaforao ačasta, ce, după cerire luĭ Ionŭ Popăscu, i s'aŭ pusŭ acestŭ sorocŭ, dăndu-i-să la măna şi carte cătră Stolnicu Dumitraşcu Potlogů pentru pricină ačasta. Şi iată sorocul aŭ trecutŭ, şi Ionŭ Popăscu n'aŭ maĭ întorsu părţăle dinů Cincăŭ Marii şi luĭ Androneců Pentru acea Domnie Mè încă asemine hotărămŭ şi întărimŭ că, după gĭudicata dumilorsale veliţilorŭ boerĭ, aşè să să urmeză deplinŭ cumŭ să arată maĭ gĭosŭ, şi Androneců şi Marie, osăbitŭ de doĭ părţĭ ce săntŭ a lorŭ, să aibă a ţănè şi pe ačasta a trie parte ce aŭ fostŭ a luĭ Ionŭ Vladŭ, pănă căndŭ va răscumpăra Iónŭ Popăscu părţăle dinŭ Cincăŭ ce aŭ văndutŭ socru-săŭ, şi, răscumpărăndu-le, şi dăndu-le la măna luĭ Androneců şi a Marii, atuncĭ va întra şi Ionŭ Popăscu stăpănitorĭ înŭ Mogoşăştĭ pe a trie parte a socruluĭ săŭ Ionŭ Vladŭ.

Întărimŭ şi cu a noastră domniască pecete şi iscălitura.

1777, Apr. 5.

Grigoriu Ghica Vv.

Procit trete Logof.

Prè-Înnălţate Domne. Dinŭ luminată poronca Mării Tale, amŭ luatŭ sama întă[1] Marie şi Ionŭ Popăsculŭ, ginire luĭ Ionŭ Vladŭ din Cernăuţĭ, ı Toaderŭ Hilipŭ Gora, toate aceştie dinŭ Cernăuţĭ, a cărora pricină întru acestŭ chipŭ este. Adică Marie şi Androneců, nepoţĭ dinŭ doĭ fraţĭ a luĭ Ionŭ Vladŭ, după multă gĭudicăţĭ ce aŭ avutŭ la starostiĭ dinŭ Cernăuţĭ întru aceştĭ anĭ, întru cè maĭ de pe urmă carte de gĭudicată, ce iaste dinŭ veletŭ 1773, Iulie 8, č-aŭ aratatŭ Marie de la Pah[arniculŭ] Inbo şi de la Ilie Herescułŭ, starostiĭ de Cernăuţĭ, arată cumŭ că Ionŭ Popăscu, ginire luĭ Ionŭ Vladŭ, unchiulŭ aceştiĭ Mariĭ, trage ca să ia parte denŭ moşiia Mogoşăştĭ ce este înŭ Ţănu[tu]lŭ Cernăuţuluĭ, de pe unŭ Ursulŭ, cu chipŭ cumŭ că acelŭ Ursulŭ

[1] Între.

arŭ fi datŭ o danie fimei luĭ, feti luĭ Ionŭ Vladŭ. Şi arată starostiĭ cumŭ că di la acelŭ Ursulŭ niciо danie nu s'au aflatŭ şi că, la căte gĭudicăţĭ aŭ avutŭ acelŭ Ionŭ Popăsculŭ maĭ înnainte, nimine di acè danie n'aŭ pomenitŭ, şi cu gĭudicată starostiĭ ca să nu maĭ aibă a trage Ionŭ Popăsculŭ moşiia dinŭ parté Ursuluĭ. Carile Ursulŭ, di căndu *(sic)* elŭ totŭ unŭ neam cu Ionŭ Vladŭ, aŭ rămasŭ parte luĭ la Ionŭ Vladŭ, adiverindu-să starostiĭ de la însuşĭ Ionŭ Vladŭ bătrănulŭ cumŭ că satulŭ Mogoşăşti îmblă înu triĭ părţĭ, dintre care părţĭ una este călugăriască, iarŭ 2 părţĭ aŭ rămasŭ: una luĭ Ionŭ Vladŭ şi alta Ursuluĭ. Şi aceste 2 părţĭ s'aŭ făcutŭ totŭ una; pe care întră triĭ fraţĭ, adică o parte Ionŭ Vladŭ, o parte Andronecŭ, nepotŭ de sora luĭ Ionŭ Vladŭ, şi alŭ triile parte Marie, nepoată de sor[ă] luĭ Ionŭ Vladŭ. Şi atătŭ acelŭ Ionŭ Popăsculŭ, cu acè danie ce zice că-ĭ este dată de la Ursulŭ, cătŭ şi unŭ Filepŭ Gora, ce este faţă, care şi acesta îmblă cu unŭ tărfălogŭ de la unŭ Ilie Blenculŭ, că arŭ fi şi elŭ neam şi arŭ avè şi elŭ a trie parte înŭ Mogoşăştĭ, aŭ rămasŭ de la gĭudicată starostilorŭ, îmbla răŭ şi fără cale; dovedindu-să aceste [pentru] Filepŭ Gora dintru anaforà a Divanuluĭ, după cumŭ arată starostiĭ cumŭ că arŭ fi fostŭ şi vecinŭ,—care anaforà să află la măna Căpt. Ionică Strişcă. Dăcĭ, după carte starostilorŭ, aşè s'aŭ doveditŭ şi aşè aŭ gĭudicatŭ: 2 părţĭ dinŭ Mogoşăştĭ să le stăpăniască Andronicŭ şi cu Marie, nepoţiĭ luĭ Ionŭ Vladŭ, fiindŭ a lorŭ drepte, cumŭ şi a trie parte dinŭ Mogoşăştĭ, ce rămăsesă driaptă a luĭ Ionŭ Vladŭ, şi aceia încă o daŭ luĭ Andronecŭ şi Marii pentru părţăle dinŭ Cincăŭ, ce aŭ fostŭ a luĭ Andronecŭ şi Mariĭ, şi Ionŭ Vladŭ, neavăndu triabă cu acele părţĭ dinŭ Cincăŭ, s'aŭ sculatŭ şi le'ŭ văndutŭ unuĭ Ştefanŭ Tabăra Vornicŭ de Portă.

Prè-Înnalţate Domne După cercetare noastră, amŭ aflatŭ gĭudicată dumisale starostălorŭ de Cernăuţĭ făcută cu dreptate, şi noĭ asemine amŭ gĭudicatŭ: adică o parte dinŭ Mogoşăştĭ să s[ă] stăpăniască di Andronecŭ, alŭ doele parte să să stăpăniască di Marie aĉastă ce este faţă, cumŭ şi acè a trie parte denŭ Mogoşăştĭ, iarăşĭ, să s[ă] stăpăniască di

Andronecŭ şi di Marie, pentru parte dinŭ Cincăŭ ce aŭ văndutŭ Ionŭ Vladŭ, unchiulŭ lorŭ, pe care n'aŭ avutŭ triabă, pănă căndŭ va răscumpăra Ionŭ Popăsculŭ, ginirile luĭ Ionŭ Vladŭ, parte dinŭ Cincăŭ ĉ-aŭ văndut-o socru-săŭ, şi, răscumpărăndu-o şi dăndu-o la măna luĭ Andronecŭ şi a Marii, atuncĭ va întra şi elŭ stăpănitorĭ în Mogoşăştĭ pe a trie parte a socruluĭ săŭ. Iarŭ cė disăvărşătă hotărăre rămăne după cumŭ a da înnaltă înţălepĉune Mării Tale.

A Înnălţămi Tale plecate slugĭ. 1777, Martie 12.

Vasăle Razu Velŭ Logofătŭ, Dimitrachi Sturza Velŭ Vornicŭ, Costandinŭ Rusetŭ Velŭ Vornicŭ, Ioanŭ Canta Velŭ Vornicŭ, Costandinŭ Paladii Velŭ Spatarŭ, Iordachi Velŭ Clucerŭ.

S'aŭ trecutŭ la condica Divanuluĭ cė de anaforale, de:

Ioniţă Pascalŭ, condicarŭ.

O hotărîre definitivă fu luată numaĭ în 1814.

XX.

În 1721 avea proprietate la Mogoşeştĭ şı Ileana Cantacuzino, văduva luĭ Iordachi:

† Io Mihaĭ Răcoviţă Voevoda, bojiiŭ milostiiŭ gospodarŭ zemli moldavscoĭ.

Scriemŭ Domnie Mea la creadinĉosŭ boiarinulŭ nostru dumnealuĭ Dumitru Macriĭ bivŭ Velŭ Banŭ, starostele de Cernăuţĭ. Facemŭ ştire dumitali că aicia ne arată dumneaeĭ Iliana, gĭupăniasa răpoosatuluĭ Iordachi Cantacozino ĉ-aŭ fostu Stolnicŭ-Mare, nişte zapise şi drease de nişte părţĭ de ocinĭ de la satŭ de la Mogoşăştĭ, ce iaste la Ţinutulŭ Cernăuţilorŭ, şi, fiindŭ şi iastă vreame tulburată de căţĭva anĭ, n'aŭ maĭ putut să şi lea aleagă dă spre alţĭ răziaşĭ. De care lucru scriemŭ dumitalı, viindu-ţĭ cartea Domnii Meale, iară dumneata să te scolĭ şi să miargĭ singurŭ acolo la ĉa sălişte şi să străngĭ oaminĭ bunĭ, din susŭ şi dinŭ gĭosŭ,

megiiaşĭ şi răziaşĭ, căţĭ s'orŭ afla, şi, pe zapise şi driase ce area dumneaeĭ, să-ĭ aleagĭ toate părţile căte arŭ fi avăndŭ, macarŭ că dumneaeĭ ni-aŭ arătatŭ unŭ izvodŭ de 7 zapise cumpărătură totŭ într'acelŭ satŭ, şi zisă că s'aŭ răsăritŭ, nu le poate afla. Ce aciale să s[ă] lase, numaĭ dumneata, pe cătŭ arŭ fi faţă, pe atăta să-ĭ hotărăştĭ dumneata, şi, atuncia căndŭ li-arŭ afla, ş'a hotără şi acialea. Şi, aşia pecumŭ veĭ hotără dumneta, să puĭ şi pietrea, şi să fač şi mărturii dinŭ semne înŭ semne, să o daĭ la mănule dumisali, să o aducĭ aicia, ca să i să facă şi de la Domnie Mea întăritură.

Aćasta scriemŭ.

U Iasŭ, ltŭ 7229 [1721], Iulie 13.

(Pecete rotundă, mare, cu chinovar.)

Ioanŭ Cantacuzino Velŭ Spat., netămplăndu-să Velŭ Logofătŭ.

[Pe V-o, noŭ:] Antohi Luţă.

Încă în 1794 Mateĭ Costachi, fratele Mitropolituluĭ Veniamin, îşĭ avea partea de moşie, de la bunică, Ilinca Cantacuzino,— Cantacuzină fiind şi mama Costăcheştilor:

Noĭ Mihailŭ Constandinŭ Suţu Voevoda, cu mila luĭ Dumnezeŭ Domnŭ ţăriĭ Moldavieĭ.

Domnii Mele prinŭ jalobă ni-aŭ arătatŭ credinčosŭ boeriulŭ nostru dumnealuĭ Mateĭ Costache bivŭ Velŭ Pah[arnicŭ] cumŭ că moşie Mogoşăştiĭ de la Ţănutulŭ Herţiĭ arŭ fi a dumisali, cu scrisorĭ; pe carea moşie o trage de pe moaşa dum[isal]i Băniasa Ilinca Cantacuzeni, şi acumŭ de vre o cătăva vremi numita moşie s'arŭ fi stăpănindŭ de cătră alţiĭ, fără ničo dreptate. Pentru carea aŭ făcutŭ cererea d[umnea]l[uĭ] Pah. ca să aibă gĭudecată la Divanŭ cu acie.

Dreptŭ aceia, prin aciastă cartea a Domnii Mele să pune sorocŭ acelorŭ ce stăpănescŭ numita moşie Mogoşăştiĭ, ca la doĭzăcĭ şi cincĭ zile a aceştiĭ curgătoarea lunĭ Fevruarŭ negreaşitŭ să să afle la Divanŭ, cu scrisorĭ dovezĭ ce vorŭ fi avăndŭ, ca să răspundă la pricina arătată Căcĭ, neviindŭ

la soroculŭ ce li să pune, vorŭ fi aduşĭ cu zapciŭ şi vorŭ da şi čobotė.

Aciasta poroncimŭ. 1794, Fev. 6.

(Pecete ovală, cu chinovar:
«Io Mh. Cst. St. Vv. 1793».)

Pročtŭ Velŭ Logftŭ.

[Pe V-o:] Trecutŭ înŭ condică.

Prė-Înălţate şi şi multŭ milostivi Doamni,

După jaloba ce amŭ datŭ Înnălţămiĭ Tali pentru moşie Mogoşăştiĭ ḑi la Ţănutulŭ Herţăĭ, ce o tragŭ di pi moaşă-mė Băneasă Ilinca Cantacuzăni, cu scrisorĭ, şi s'aŭ făcutŭ carte gospodŭ cătră aceĭ ce o stăpănescu, ca să vii la luminatŭ Divanulŭ Mării Tale să mă gĭudecŭ, şi, după înştiinţare ce amŭ luatŭ, numita moşăe să stăpăneşti di cătră direxiia Sfăntuluĭ Ilie dinŭ Bucovina, şi, fiindcă derecturu să află aice înŭ Eşĭ pentru o giudecată ce are pentru moşie Ibăneştiĭ şi Ştubeeniĭ, mă rogŭ Innălţămiĭ Tale să fiŭ rănduitŭ să mă giudicŭ, ca să-mĭ iasă dreptate. Şi mare pomană a fi Înnălţămiĭ Tale.

A Înnălţămiĭ Tale

p[r]ė-plecată slugă:

Mateiŭ Costache Pah[arnicŭ].

Dum. Velŭ Vornicŭ za aprozĭ, să să cercetezi pricina aceasta de cătră dumnealorŭ veliţiĭ boerĭ. A. Donič Med[elnicerŭ]. '94, Fev. 26.

XXI

Ca proprietarĭ la Mogoşeştĭ, pe locul luĭ Caniuca, apare încă din 1718 familia Volcinschi, cum s'a văzut maĭ sus:

† Noĭ Mihaĭ Răcoviţă Voevoda, bojiiŭ milostiiŭ gospodarŭ zemli moldavscoĭ.

Scriemŭ Domniia Mea la boiariulŭ nostru dumnealuĭ Lupulŭ bivŭ Velŭ Vist[ierŭ], staroste de Cernăuţĭ. Facemŭ ştire că aicia la Domniia Mea jălui Ghiorghiţă Brahă pe Vasilie Volcenschie, zicăndŭ Ghiorghiţă Brahă că, avăndŭ elŭ o parte de moşie, cari-ĭ iaste de cumpărăturî de la Peatria Caniuca, înŭ sălişte înŭ Mogoşăştĭ, pecumŭ vădzumŭ şi zapisulŭ de la Caniuca şi carte de luatŭ de a dziaci pe acia moşie de la Neculaĭ-Vodî, iarŭ acmŭ dzise Ghiorghiţă Brahă cumŭ să scoală Vasilie Volcenschie şi va să-lŭ scoaţă dinŭ moşie afarî. Decĭ să-ĭ chemĭ dumneata faţă şi s[ă] le iaĭ sama foarte cu dreptate, şi, de va avia Volcenschie nescare zapise scriindu pe acia parte de moşie, elŭ va ţinia moşie. iarŭ, de nu va avia zapise ca cealia va lipsi dinŭ moşie şi-şĭ va ţinea Ghiorghiţă Brahă moşie' pe zapisulŭ luĭ de cumpărătură. Şi, pecumŭ arŭ fi maĭ cu dreptulŭ, aşea să-ĭ aşădzĭ dumneta acolo. Iarŭ, neputăndu-să aşădza, şi s'arŭ trage aicĭ la Divanŭ, să li daĭ dzi să vie de faţă, şi cu o mărturie, pe poviaste lorŭ, viindŭ aicia la Divanŭ, să avămŭ ştire.

U Iasŭ, lt. 7225 [1717], Iulie 24.

(Pecete mare, rotundă, cu chinovar.)

Velŭ Logftŭ ucĭlŭ

Toaderŭ Orheianulŭ.

[Pe V-o:] Moguş[e]ştiĭ.

Iordachi Cantacuzino, care moştenise Mogoşeştiĭ de la omonimul ce o adăugise la întinsele luĭ moşiĭ, dăduse această moşie de zestre luĭ Vasile Costachi. Acesta o făcu danie mănăstiriĭ Horecea din margenea Cernăuţilor. La 1778 egumenul se plînge că veciniĭ s'aŭ aşezat la Mogoşeştĭ, şi Domnul iea o hotărîre:

Noĭ Constandinŭ Dimitrie Muruzŭ Voevoda, bojiiŭ milostiiŭ gospodarŭ zemli moldavscoĭ.

Să face ştire cu această carte a Domnii Meale că la veletŭ 1777, înŭ vreame Domnii răposatuluĭ Grigorie Alexandru Ghica Voevoda, dăndŭ jalobă atunce rugătoriulŭ nostru

Artimonŭ, igumenulŭ mănăstiriĭ Horeciĭ de la Ţănutulŭ Cernăuţuluĭ, pentru satulŭ Mogoşeştiĭ, totŭ de la acelŭ Ţănutŭ, carele iaste datŭ danie mănăstiriĭ de la raposatulŭ Banulŭ Vasilie Costache, cu scrisoare dinŭ letŭ 7269 [1761], Maĭ 28; ce l-aŭ avutŭ şi Banulŭ Vasilie Costache de zestre de la socrulŭ săŭ, Spat. Iordache Cantacozinò Păşcanu, cu toate scrisorile ceale vechĭ; şi, pentru că moşiia aĉasta de la o samă de vreame să afla înpresurată de alţiĭ, cerşindŭ numitulŭ igum[enŭ] dreptate, s'aŭ fostŭ rănduitŭ, cu carte gospodŭ, la Stol[niculŭ] Dumitraşcu Potlogŭ, ca s[ă] facă cercetare moşiiĭ aceştie, atătŭ dupĭ scrisorile măn[ă]stiriĭ, cătŭ şi a celorŭ de spre cariĭ să afla moşiia înpresurată. Care numitŭ boerĭ, după cercetare ĉ-aŭ făcutŭ prinŭ mărturiia sa, aŭ înştiinţatŭ că la satŭ la Mogoşeştĭ pe alţĭ răzeşĭ n'aŭ găsitŭ, fără numaĭ pe o Marie Soroceniţa, ce să află înŭ Cordonŭ, şi pe unŭ Androneсŭ. Pe care numită femeae, prinŭ ştire dregătoriuluĭ de la Cernăuţŭ, arată Stol. Potlogŭ că aŭ adus-o de faţă înnainte sa, să răspundă cu ce stăpăneşte înŭ satulŭ Mogoşeştiĭ. Şi la dănsa alte scrisorĭ vechĭ nu s'aŭ găsitŭ, fără numaĭ o carte de gĭudecată de la dum. Banulŭ Gheorghie Sturze, dinŭ vreame ĉ-aŭ fostŭ statŭ la Cernăuţĭ, ĉ-aŭ avutŭ ia gĭudecată cu niamurile eĭ; de care gĭudecată igumenulŭ de Horecia niciо ştire n'aŭ avutŭ, nicĭ aŭ fostŭ faţă. Şi, după cumŭ aŭ datŭ samă Soroceniţa, i-aŭ cursu gĭudecata, şi, cu acea carte de gĭudecată viindŭ la Eşŭ cu niamurile eĭ, i s'aŭ întăritŭ gĭudecata şi cu anaforà, întru care s'aŭ fostŭ hotărătŭ dinŭ satulŭ Mogoşeştiĭ dooĭ părţĭ să ţie Soroceniţa cu Andronicŭ şi a trie parte numaĭ să ţie mănăstirea Horecia, şi cumŭ că cu acè gĭudecată s'aŭ întunecatŭ dreptate măn[ă]stiriĭ, fiindcă scrisorile măn[ă]stiriĭ maĭ totŭ satulŭ încheae. Şi Soroceniţa, văzindŭ că scrisorile măn[ă]stiriĭ sintŭ bune, altă pricină n'aŭ maĭ pusŭ, ce numaĭ aŭ zisŭ că are şi ia scrisorĭ vechĭ, şi, ca să prelungĭască gĭudecata, ş'aŭ pusŭ vadea că va veni cu scrisorile, şi la vadea n'aŭ venitŭ. Şi, aşĭ, ia fiindŭ înŭ Cordonŭ, pe dănsa la gĭudecată n'aŭ putut-o aduce, şi igum[enulŭ] încă n'aŭ pututŭ să între la

stăpănire moşiiĭ, fiindŭ la măna eĭ anaforà întărită de răposatulŭ Domnu.

După aĉasta, înŭ multe rănduri acea Soroceniţă, fiindŭ cerşută la gĭudecată de numitulŭ igumenŭ, şi ia totŭ pricinuindŭ ca să nu iasă la gĭudecată, aŭ făcutŭ vechilĭ dinŭ parte eĭ pe unŭ Ionŭ Popăsculŭ şi pe Toaderŭ, feĉorŭ luĭ Ionŭ Popăsculŭ, dinŭ Mogoşeştĭ, însuşĭ pe aceĭ de la cariĭ luase ia acele dooî părţĭ dinŭ moşie Mogoşeştiĭ cu gĭudecata Banuluĭ Gheorghie Sturze şi cu anaforaoa de susŭpomenită. Cariĭ numiţĭ oamenĭ, înŭ anulŭ acesta, la trecuta luna luĭ Fevruarie, înpreună cu vechilulŭ igumenuluĭ de Horece, dicheulŭ Theofilactŭ, viindŭ aice de aŭ stătutŭ de faţă la Divanŭ înnainte dumilorsale veliţilorŭ boerĭ şi arătăndŭ eĭ la gĭudecată cumŭ că acele dooî părţĭ dinŭ moşiia Mogoşeştiĭ àrŭ fi a lorŭ drepte baştine părinţeştĭ, dinŭ scrisorĭ ĉ-aŭ arătatŭ eĭ n'aŭ eşitŭ nicĭunŭ adevărŭ, nicĭ s'aŭ cunoscutŭ să aibă vre o dreptate. Iarŭ dinŭ scrisorile măn[ă]stiriĭ s'aŭ aflatŭ că puţinŭ nu să cuprinde totŭ satulŭ; care şi asupra aceĭ rămăşiţe de locŭ aŭ arătatŭ vechilulŭ măn[ă]stiriĭ alte zapise, care răspundŭ pe părţĭ cătŭ să vorŭ alege. Şi aĉasta numaĭ aŭ datŭ pricină de n'aŭ făcutŭ gĭudecata curmare, ce s'aŭ rănduitŭ cu carte Domnii Meale iarăşĭ la Stol. Potlogŭ şi la ispravniculŭ de Cernăuţĭ ca să cerceteze să afle cu dovadă înŭ căţĭ bătrănĭ aŭ îmblatŭ totŭ satulŭ acesta şi, pe urmă, după scrisorile măn[ă]stiriĭ, pe cătă parte vorŭ cuprinde, să o aliagă şi să o hotărască, şi, de va maĭ rămănè locŭ necuprinsu înŭ scrisorile măn[ă]stiriĭ, cine va scoate pe urmă dovadă asupra aceluĭ locŭ, acela să-lŭ stăpăniască.

Acumŭ darŭ, de iznoavă viindŭ aice şi o parte şi alta, şi iarăşŭ eşindŭ înnainte dumnealorŭ veliţilorŭ boerĭ la Divanŭ, după aĉastă de acumŭ maĭ de pe urmă şi cu amăruntulŭ cercetare ce s'aŭ făcutŭ, dreptate măn[ă]stiriĭ Horeĉiĭ s'aŭ luminatŭ şi pe oameniĭ aceştie s'aŭ doveditŭ că aŭ fostŭ acolisitorĭ.

Întăĭ, dinŭ mărturiia Stol. Potlogŭ şi a Pit. Costache ispravniculŭ de Cernăuţĭ, dinŭ 29 a trecuteĭ luniĭ luĭ Iunie,

care arată că oamenii aceştie nicïo dovadă, cu scrisori saŭ cu marturi, la zisele lorŭ nu s'aŭ aflatŭ, fără numai zise dinŭ gură. Iarŭ, după scrisorile măn[ă]stirii, făcăndu-să satulŭ înú trii părţi, adică 60 jiribii, s'aŭ cuprinsu 51 polŭ jirebii şi aŭ rămasŭ 8 polŭ jirebii deosebitŭ asupra altorŭ 5 zapise ce scriŭ vănzare pe părţi dinŭ Mogoşeşti, cătŭ s'arŭ alege. Precumŭ şi asupra răspunsului acestorŭ oameni, pentru stăpănire veche, arată numiţii boeri că, întrebăndŭ pe toţi megieşii, aŭ eşitŭ numai unŭ Ilie Holbanŭ, mazilŭ, şi aŭ zisŭ că de 40 ani i-arŭ [fi] apucat pe aceştie stăpănindŭ înŭ Mogoşeşti, care numai la mărturie unui omŭ nu poate să stė nicïo gïudecată.

Alŭ doile, că aice la Divanŭ, întrebaţi fiindŭ ei de mai aŭ niscai dovezi saŭ marturi, aŭ mai scosŭ înnainte dum[nealu]i Velŭ Logftŭ marturŭ dinŭ parte lorŭ pe unŭ Ionŭ Brahă, mazilŭ, de la Cernăuţŭ, pre carele întrebăndu-lŭ dum. Velŭ Logftŭ înŭ ce chipŭ ştie pricina aceştii moşii, şi de cine ştie că s'aŭ stăpănitŭ, elŭ întăi aŭ arătatŭ că pe aceşte şi pe părinţii lorŭ i-aŭ apucatŭ stăpănindŭ şi dejmuindŭ. Iarŭ, la urmă, zicăndu-i dum. Velŭ Logftŭ de poate elŭ să încredinţeze cu gïurămăntŭ de ştie că aŭ stăpănitŭ aceştie şi părinţii lorŭ, cu stăpănire întriagă şi nesmintită, şi cumŭ că arŭ fi driaptă a lorŭ acea parte ce o cuprinsese ei, numitulŭ Ionŭ Brahă n'aŭ priimitŭ să ia gïurămăntu şi aŭ întorsu cuvăntulŭ într'altŭ chipŭ, zicăndŭ cumŭ că ştie că aĉastă moşiia să stăpăniià într'o vreme şi de Păşcanulŭ, însă mai de multe ori să afla pustie şi necăutată de spre Păşcanulŭ, şi oamenii aceştie, cumŭ şi părinţii lorŭ, fiindcă să afla acolò aproape megiiaşi, căndŭ ei vedė că de spre Păşcanulŭ nu să caută moşiia, atunce găsiė şi ei vreme de să întindė cu stăpănire şi ĉ-o putė apuca de pe moşiia. Iarŭ că arŭ fi avutŭ ei vr'o dreptate asupra moşiei, aŭ zisŭ că nu ştie. Şi la aĉastă mărturie a lui Brahă înnainte dum[isal]i Velŭ Logftŭ s'aŭ întămplatŭ faţă Irimie, igumenulŭ de Dancu, şi dum. Iordache Velŭ Clucerŭ.

Alŭ triile, că, după mărturie lui Brahă, mai întrebăndu-i dum. Velŭ Logftŭ ce mai aŭ mai multŭ a răspunde, ei aŭ

rămasŭ făr' de răspunsu. Apoĭ singurĭ, pe urmă, aŭ arătatŭ adevărulŭ înnainte dum[isal]i Velŭ Logftŭ, cumŭ că eĭ alte dovezĭ nu maĭ aŭ, nič moşie înŭ Mogoşeştĭ nu aŭ, ce cu strămbătate s'aŭ acolisitŭ păn' acmŭ de moşiia măn[ă]stiriĭ, cumŭ pre largu arată şi scrisoare lorŭ č-aŭ datŭ la măna igumenuluĭ măn[ă]stiriĭ Horeceĭ, care iaste încredințată şi cu iscăliturile a dum[isal]i Velŭ Logftŭ şi a dum[isal]i Ioniță Cant. Velŭ Vor[nicŭ] şi alțiĭ cine s'aŭ maĭ întămplatŭ. Şi, la urmă, aŭ căzutŭ eĭ cu rugăminte cătră dicheulŭ mănăstiriĭ pentru o morişcă č-aŭ fostŭ făcut-o eĭ înŭ părăulŭ Mogoşeştilorŭ, fiindŭ făcută cu a lorŭ ostenială, să li-o lasă lor, să le fie pentru hrana caselorŭ lorŭ, să nu o dea la alțiĭ streinĭ, iarŭ adetiulŭ moriĭ dinŭ anŭ înŭ anŭ să-lŭ dea eĭ la măn[ă]stire, tocma ca şi uniĭ dinŭ streinĭ.

Osebitŭ că, şi pentru ce pricină s'aŭ îndemnatŭ eĭ de aŭ trasŭ gĭudecată cu măn[ă]stire Horece, aŭ arătatŭ zicăndŭ cumŭ că acea Soroceniță care de la dănşiĭ luase acele 2 părțĭ de moşie dinŭ Mogoşeştĭ cu gĭudecata Banuluĭ Gheorghie Sturze pentru o parte a eĭ de moşiia č-aŭ avutŭ înŭ Cincovŭ şi aceştie i-aŭ fostŭ văndut-o, cumŭ că eĭ de atunce aŭ ştiutŭ că nu li să ia driaptă moşiia lorŭ, căcĭ moşie era a măn[ă]stiriĭ, iarŭ nu a lorŭ, şi, pentru că-ĭ lipsise pe dănşiĭ Sorocenița dinŭ stăpănire Mogoşeştilorŭ, nu avė eĭ nicĭo părere de răŭ. Acmŭ, după ce Sorocenița s'aŭ strămtoritŭ de cătră măn[ă]stire, văzindŭ ia că scrisorile măn[ă]stiriĭ săntŭ bune şi numaĭ cu anaforaoa aceaia ce avė ia nu putė să stė înpotriva scrisorilorŭ măn[ă]stiriĭ, i-aŭ făcutŭ pe dănşiĭ vechilĭ, să stė la gĭudecată cu igumenulŭ, făgăduindu-le că, de vorŭ isprăvi ca să ia moşie, îĭ va priimi să stăpăniască cu dănsa frăţeşte, atătŭ pe parte eĭ, cătŭ şi pe parte aceluĭ Andronicŭ, fiindŭ mortu. Şi, aşă, cu acestŭ chip, s'aŭ sculatŭ eĭ de aŭ trasŭ gĭudecată cu măn[ă]stire, după îndemnulŭ şi făgăduiala Sorocenițiĭ. Şi, după acastă mărturiia a lorŭ, aŭ căzutŭ şi Sorocenița dinŭ toată dreptate eĭ, şi carte de gĭudecată de la Banulŭ Gheorghie Sturze, cumŭ şi anaforaoa č-aŭ fostŭ la măna eĭ, aŭ rămasŭ fără lucrare, şi,

orîcând şi la a cuî mănă s'arŭ ivi vre odată, înŭ samă să nu să ţie.

Deci darŭ, văzindŭ Domniia Mea cumŭ că toate umbletele acestorŭ oamenî dintru începutŭ aŭ fostŭ cu vicleşugŭ păn' acumŭ č-aŭ venitŭ însuşî eî la adevărŭ, după dreptate măn[ă]stiriî Horeceî ce s'aŭ luminatŭ acumŭ, pentru aceae iată darŭ, prinŭ carte ačasta a Domnii Meale, dămŭ şi întărimŭ sfinteî măn[ă]stirî Horeceî pe numita moşie Mogoşeştiî, să aibă a o stăpăni după scrisorile ce are şi după drepte hotarăle eî, cu totŭ venitulŭ dinŭ totŭ loculŭ, ca pe a sa driaptă ocină, înŭ vecî, cu pace şi fără nicîo supărare, şi cartea ačasta a Domnii Meale să-î fie întăritură statornică şi neclintită nicî odınioară, întru care s'aŭ pusŭ a noastră domniască iscălitură şi pecete. 1778, Iulie 14.

Io Costandinŭ Dimitrie Voevodŭ.

(Pecete rotundă, cu chinovar.)

Pročtŭ Velŭ Logftŭ.
S'aŭ trecutŭ la condica Divanuluî
de Ioniţe condicarŭ.

XXII.

Încă de la 6 Octombre 7262 [1753] Gligoraş Volcinschie se judecă la Domnie cu «Ilie Holbanŭ mazilŭ de la Ţinutulŭ Cernăuluî». Fiecare avea cîte jumătate din satul Stroieştî, «pe apa Prutuluî». «Care moşie», zicea Holban, «este şi hotărâtă prinŭ mijlocŭ înŭ doî, de moşiî lorŭ». Se plîngea acelaşî că vecinul îî «întră înŭ parte». Domnul, Mateiŭ Ghica, porunceşte să fie sorocit Volcinschie «cu scrisorî şi hotarnica veche» : altfel, «i s'a trimete unŭ gospodu şi-lŭ va aduce cu cibote».

Peste cîteva lunî, Volcinschie, simţindu-se împresurat de răzăşiî de la Lehăcenî, se plînge Domnuluî, care dă această delegaţie :

† Io Mateiŭ Ghica Voevoda, bojiiŭ milostiiŭ gospodarŭ zemli moldavscoî.

Scriemŭ Domnie Mè la cinstitŭ părintele şi rugătoriulŭ nostru chirio chirŭ Dosofteiŭ, episcopulŭ de Rădăuţî, i la

credincosŭ boeriulŭ Domnii Mele Ghiorghii bivŭ Velŭ Armaşŭ, starostele de Cernăuţŭ, săn[ă]tate. Vă facemŭ Domniia Mè înŭ ştire că aice ni-aŭ datŭ jalobă Gligoraşŭ Volcinschii, mazilŭ de acolo, de la acelŭ Ţănutŭ alŭ Cernăuţilorŭ, asupra unuĭ Ilie Holbanŭ, totŭ de acolo, zicăndŭ că, avăndŭ elŭ gĭum[ă]tate de satu de Stroeştĭ, parte de susŭ, ce esti pe apa Prutuluĭ, într'acelŭ Ţănutu a Cernăuţuluĭ, care moşii se hotărăşte dinŭ susŭ cu Lehăcenii şi pe dinŭ gĭosŭ cu Noosăliţa, ce esti de raeoa Hotin[u]luĭ, pe care moşii aŭ arătatu Gligoraşŭ Volcinschi şi o hotarnică vechi. dinŭ veletŭ 7177 [1669], Av[gustŭ] 23, după cumŭ dove[de]şte şi ispisoculŭ ce ari la măn[ă] pe acè hotarnică de la răposatulŭ Ilieşŭ Alexandru-Vod[ă], ce scrii că aŭ hotărâtŭ acè gĭum[ă]tate de satu de Stroeştĭ, parte de susŭ, unŭ Pătraşcu Comisŭ, ce aŭ fostŭ Logftŭ, şi acmŭ are mare înpresurari pe dinŭ susŭ, de către rezeşiĭ de Lehăcenĭ, şi pe dinŭ gĭosŭ, de către Ilie Holbanŭ, şi, dăndŭ elŭ jalobă la Domnie Sa Costantinŭ-Vodă Răcoviţă, i s'aŭ datŭ carte gospodŭ la Vasilachi Crupenschi, ce aŭ fostŭ staroste la Cernăuţŭ, şi la Stroescu Comisŭ şi la Manole Căp[i]t[anŭ], ca să meargă şi să îndrepteze hotarăle acestuĭ gĭum[ă]tate de satu ce s'aŭ zisŭ maĭ susŭ, după hotarnica cè vechi, după cumŭ aŭ stăpănitŭ moşiĭ şi părinţăĭ lorŭ. Şi, mergăndŭ să caute hotarăle satuluĭ, i-aŭ făcutŭ mari strămbătate, dizgropăndŭ unŭ hotarŭ ce esti scrisŭ întăiŭ înŭ hotarnică, care arată că caută dreptŭ la Prutŭ, şi aŭ sucit-o di o palmă şi dooĭ degite înŭ susŭ, înŭ hotarulŭ luĭ, mutănd-o şi de o şcheopă înnainte; care i-aŭ cuprinsu loculŭ păn' aproapi de casa luĭ, şi aŭ maĭ pusŭ şi alte dooĭ petri hotarŭ. Şi, maĭ dăndŭ elŭ jalobă, pentru strămbătate ce i s'aŭ făcutŭ, iară la Domnie Sa Costantinŭ-Vod[ă] Racoviţă, i s'aŭ fostŭ datŭ altă carte la dum. Jit. Ionŭ Iamandi ca să meargă să cerceteze şi să îndrepteze hotarăle aciĭ moşiĭ, şi, neputăndŭ mergi la acè vrem[e], aŭ rămasŭ totŭ înpresuratu. Şi, maĭ venindŭ de iznoavă, aŭ maĭ datŭ jalobă şi Domnii Mele, şi iarŭ i s'aŭ datŭ carte Domnii Meĭe la Jăt. Ionŭ Iamandi, scriindŭ numaĭ să meargă să-ĭ îndrepteze hotarăle, şi dinŭ susŭ şi dinŭ

gĭosŭ, aceĭ moşiĭ. Şi, mergăndŭ, n'aŭ stătutŭ să-lŭ îndrepteze, ce maĭ vărtosŭ aŭ întăritŭ mărturie luĭ Crupenschi. De care să plăngi de mare strămbătate şi înpresurari ce i-aŭ făcutŭ, luîndu-ĭ şi cheltuială treĭ galbenĭ ungureştĭ, cerşindŭ dreptate de la Domniia Mė, într'acista chipŭ: zicăndŭ că esti unŭ Cĭomărtanŭ călugărŭ şi unŭ Neculaiŭ Holbanŭ, careĭ zise că aceştiia aŭ stăpănitŭ acė moşii 40 şi maĭ bini de anĭ şi ştiŭ (to)toate hotarăle aceluĭ satu, şi dinŭ susŭ şi dinŭ gĭosŭ, şi, de vorŭ gĭura aceştiia cumŭ că-ĭ bună acė hotărătură, şi dinŭ susŭ şi din gĭosŭ, elŭ încă să va priimi şi va fi odihnitŭ după gĭurămăntulŭ lorŭ.

Pentru care iată că scriemŭ Sfinţăi Tale, luîndŭ carte Domnii Mele, să vă adunaţĭ la unŭ locŭ cu starostele şi să trimiteţĭ să aducă pe Ilie Holbanŭ. şi pe rezeşiĭ de Lehăcenĭ, şi pe acelŭ Cĭomărtanŭ călugărulŭ, şi pe Neculaiŭ Holbanŭ, şi, aşė, fiindŭ cu toţăĭ de faţă, să le luaţĭ sama foarte cu amăruntulŭ şi cu bun[ă] dreptate pe scrisorĭ cine ce va arăta, şi pe mărturiĭ a oamenĭ bunĭ, de credinţă, care vorŭ fi ştiindŭ dinŭ vechiŭ cumŭ aŭ înblatŭ hotarăle aceluĭ satu, dăndu-le întăiŭ blăstămulŭ Sfinţăi Tale, cărora vorŭ şti adevărŭ şi nu vorŭ mărturisă. Şi, de să vorŭ îndrepta hotarăle satuluĭ după cumŭ aŭ îmblatŭ maĭ d'inainte şi aŭ avutŭ strămbătate de spre acelŭ Ilie Holbanŭ, cumŭ şi de rezeşiĭ de Lehăcenĭ, atuncĭ să-ĭ apucaţĭ şi să-ĭ pliniţŭ toată cheltuiala cătă să va dovedi că aŭ cheltuitŭ Gligoraşŭ Volcenschi; iară, [ne]putăndu-să îndrepta nicĭ într'unŭ chipŭ dinŭ scrisorĭ saŭ dinŭ mărturiĭ, atuncĭ să rănduiţĭ pe aceştĭ de maĭ susŭ arătaţĭ cari iĭ ceri elŭ gĭurătorĭ, să gĭure, şi după gĭurămăntulŭ lorŭ va rămănė şi jăluitoriulŭ acesta de a stăpăni, şi, după cumŭ să va alege gĭudecata, după dreptate şi după hotărăre să daţĭ şi carte de gĭudecată Iară, neodihnindu-să vre o parte după gĭudecata şi aşezare ce veţĭ face, să le daţĭ zi de sorocŭ, şi să vii de faţă la Divanŭ.

Aĉasta scriemŭ. Ltŭ 7263 [1765], Maiŭ 20.

(Pecete mare, rotundă, cu chinovar: «Io Mateĭ Ghica Voevod, bojieiŭ milostiŭ gospodarŭ zemli moldavscoĭ, 1753».)

Velŭ Log/tŭ.

Procesul cu Holban urmâ însă, şi Volcinschie pierdea. El, îndărătnicindu-se a face plîngerî, Ioan-Vodă Callimachi găsi cu cale a-ĭ aplica o pedeapsă puţin obişnuită: *„surgunirea la casa luĭ“*.

† Noĭ Ioanŭ Theodorŭ Voevoda, bojiiŭ milostiiŭ gospodarŭ zemli moldavscoĭ.

Credinčosŭ boeriulŭ Domnii Meli dum[neata] Enăcachi bivŭ Velŭ Pah[arnicŭ], staroste de Cernăuţĭ, îţĭ facemu ştirea pentru multă pără şi giudecată č-aŭ avutŭ Ilie Holbanŭ, mazilŭ, şi cu Gligoraşcu Volcinschii de acolo, pentru pricina moşii Stroeştiĭ otŭ Cernăuţĭ, cari, după toati giudecăţile, s'aŭ fostŭ totŭ datŭ rămasŭ pi Gligoraşcu Volcinschii, şi, neodihnindu-să cu atăte giudecăţĭ, zicăndŭ čă ari oareacari strămbătati, s'aŭ cercetatŭ dintru 'ntăiŭ înnainte Domnii Meli şi a totŭ Sfatulŭ nostru toată pricina ace moşiĭ şi, aflăndu-să că n'ari nicĭo dreptate la jaloba luĭ, s'aŭ datŭ rămasŭ dinŭ toată giudecata, poroncindŭ de s'aŭ şi surgunitŭ la casa luĭ. Ci darŭ iată că-ţĭ scriemŭ, ci s'a dovedi cu dreptati cheltuiala luĭ Ilii Holbanu şi ciubotile c-aŭ datŭ omuluĭ gospodŭ, să înplineştĭ de la Gligoraşcu Volcinschii, orŭ cu ce'ĭ găsi la casa luĭ, şi să-lŭ odihneştĭ cu dreptate acolo. Într'altŭ chipŭ să nu fii, — că aşè este poronca Domnii Meli. 7268 [1760], Iul. 1.

(Pecetea octogonală, cu chinovar.)

Procitŭ Velŭ Logftŭ.

Volcinschie aştepta numaĭ împrejurărĭ nouă pentru a începe iarăşĭ cu pîrile. Crezu că va fi ascultat maĭ bine de către Grigore Alexandru-Vodă Ghica, a căruĭ dreptate era vestită. Se plînse înnaintea luĭ că vecinul i-a «sucit o piiatră hotarŭ».

Ghica nu fu însă maĭ răbdător decît înnaintaşul său Ioan Callimachi. El hotărî ca, adeverindu-se această «sucire», vinovatul să capete «100 de beţe»; dar, în casul contrar, şi beţele şi cheltuiala să cadă asupra luĭ Volcinschie, care s'ar fi «acolisit răŭ» de vechiul săŭ protivnic:

† Noĭ Grigorie Alexandru Ghica Voevoda, bojiiŭ milostiiŭ gospodarŭ zemli moldavscoĭ.

Credincĕosŭ boeriulŭ Domnii Meli, dum. Ghiorghi bivŭ Velŭ Sulgerŭ, starosti de Cernăuţĭ, i boeriĭ noştri Ştefanŭ Tabără Vor[nicŭ] de Poartă, i Căpit. Ioniţi Beldimanŭ, i Căpit. Dumitraşcu Potlogŭ, vă facemŭ ştirea că Domnii Meli aŭ jăluitŭ Ilii Holbanŭ, mazilŭ, de acolò, de la Cernăuţĭ, asupra luĭ Grigoraşŭ Volcenschii, iarăşĭ de acolò, pentru moşiia Stroeştiĭ de la Ţinutulŭ Cernăuţuluĭ, pentru că, zicăndŭ Grigoraşŭ Volcinschii cumŭ că Ilii Holbanŭ arŭ fi sucitu o piiatră hotarŭ dinŭ mijloculŭ moşii ce esti di spre Prutŭ, şi, cu acè piiatră ĕ-arŭ fi sucit-o Illi Holbanŭ, arŭ fi luîndŭ Holbanŭ cătăva moşiia dinŭ parte luĭ Volcinschii, şi, avăndŭ eĭ giudecăţĭ maĭ înnainte la Divanŭ şi la alţĭ Domnĭ, totŭ pe Volcenschii l-aŭ datu rămasŭ. Cari şi astă iarnă, la luna luĭ Fev[ruarie], aŭ fostŭ datu jalbă şi Domnii Meli Volcenschii, totŭ pentru acĕastă pricină, şi, orănduindu-ĭ Domnie Mè la dum. veliţiĭ boerĭ, dum. boeriĭ de aice nu li-aŭ pututŭ hotără giudecata, şi, cu carte Domnii Meli, i-amŭ trimisŭ acolò la dum. starosti, ca să orănduieştĭ dum. 3, 4 mazilĭ, oamenĭ de credinţă, cu frica luĭ Dumnedzăŭ, să margă acolo, şi alti scrisorĭ să nu cauti, făr' de cătu numaĭ suretulŭ di pe ispisoculŭ luĭ Iliesŭ Alexandru-Vodă, întăiŭ acela să-lŭ cauti, căĉ acolò ară toati semnile moşii, carile cătă parte are, şi care piiatră înŭ ce locu esti, şi încotrò caută, şi după acelŭ ispisocu să urmezi, şi, dovedindu-să că arŭ fi acè piiatră sucită, să puĭ pe Holbanŭ să-ĭ daĭ 100 de beţe, şi să dè şi cheltuiala luĭ Volcenschii ĕ-aŭ cheltuitu; iarŭ, nefiindŭ piiatra sucită şi s'arŭ fi acolisindŭ Volcenschii răŭ de Holbanu, să puĭ pe Volcenschii şi să-ĭ daĭ 100 beţe, şi să dè şi toată cheltuiala luĭ Holbanu, ce s'a dovedi c'aŭ cheltuitu, cumŭ li scriia şi zapisăle, pentru ca să să părăsască de a maĭ jălui răŭ şi făr' de cale, să ia sfărşitu pricina, şi nicĭ pănă acumŭ n'aŭ luatu curmare

Pentru aceia, iată că acumŭ vă scriemŭ, văzindu carte Domnii Meli, negreşitu să mergĭ acolò la starea loculuĭ moşii, la acelŭ hotarŭ, să faceţĭ cercetare cu amăruntulŭ,

înŭ frica luĭ Dumnedzăŭ, cu dreptate, şi care parte s'a dovedi c'aŭ înblatŭ răŭ şi fără cale, dum[neata], staroste, viĭ urmà după cumŭ arată maĭ susŭ şi după zapisăle lorŭ; şi înŭ scurtu să ayemŭ ştirea cumŭ aŭ luatu sfârşitu acastă pricină, iarŭ să nu maĭ fiia altă lungirea.

Aĉasta scriemu. 1765, Sept. 19.

(Pecete octogonală, mică, cu chinovar, din 1764.)

Procitŭ Velŭ Logftŭ.

XXIII.

Stăpînirea călugărilor nu fu îndelungată. La 1798, 20 Mart, stăpîn era, cum am văzut, la Mogoşeştĭ, cuprinşĭ de la 1775 în Ţinutul Herţeĭ, Mateiŭ Costachi Păharnic, care, «avăndŭ trebuinţă de banĭ», scotea moşia «la sultanŭ-mezatŭ înŭ vănzare de istovŭ, prinŭ ţidulă domniască», «satulŭ întregŭ, cu lăcuinţă de oamenĭ şi cu morĭ», în lungime de 1.700 stînjenĭ domneştĭ şi lăţime de 1227». După strigare de cincĭ lunĭ ce s'aŭ strigatŭ, atătŭ pe toate ulıţile oraşuluĭ Eşiĭ, cătŭ şi înŭ Divanulŭ domnescŭ», «se face hareciŭ înŭ Divanŭ asupra» biv Vel Cluceruluĭ Ştefan Holban, care oferise 14.050 de leĭ (10 August). Cartea domnească se dă la 25 Octombre, şi ea constată şi vînzarea, în aceleaşĭ condiţiĭ, pentru aceleaşĭ «necontenite supărărĭ de spre creditorĭ», a Văscăuţilor din Ţinutul Soroca.

Peste vre-o zece anĭ nişte răzeşĭ bucovinenĭ cer însă moşia:

De la Divanulŭ Cnejii Moldavvii,
cătră cinst. dumnealuĭ Clucerŭ Ştefanŭ Holbanŭ.

Pentru moşiia Mogoşăştiĭ de la Ţinutulŭ Herţiĭ, cari aĭ cumpărat-o dum. de la răpoosatulŭ Post. Mateiŭ Costachi, asupra căriia moşiĭ încă de la anu 1805 aŭ pornitŭ aice jalobă doĭ lăcuitorĭ dinŭ Bucovina, anumi Ianachi Istrătuţă şi Gheorghii Părnagŭ, cu arătare că numita moşie, fiindŭ driaptă a lorŭ cu scrisorĭ, cu nedreptati s'arŭ fi văndutŭ de cătră răpoosatulŭ boeriŭ şi, fiindŭ trebuinţă a să încredinţa giudecata dinŭ scrisorile ce ţi s'aŭ datŭ de cătră vănzătoriŭ, de aŭ fostŭ moşiia driaptă a sa, saŭ ba, atunce

după aceli d'întăĭ jalobi a numiţilorŭ sudiţĭ s'aŭ scrisŭ carte Departamentuluĭ Pricinilorŭ Streine cătră ispravnici Herţiĭ ca să trimată aice còpiĭ încredinţate de pe toate scrisorile ce veĭ fi avăndŭ luate de la răposatulŭ Post. Mateĭ asupra moşii aceştiia. După care, făcăndu-să urmare, s'aŭ trimisŭ la Departamentŭ căteva còpiĭ; cărora făcăndu-li să acumŭ cercetare, s'aŭ văzutŭ că sintŭ arătătoare numaĭ de pe nişte scrisorĭ noă, următoare dinŭ Domnie răpousatuluĭ Domnu Mihaĭ Suţulŭ Voivodŭ şi încoace, iară de pe alte scrisorĭ, vechĭ, nicĭo còpii nu s'aŭ văzutŭ. Dinŭ cari aceste scrisorĭ giudecata nu s'aŭ pututŭ încredinţa desăvărşitŭ cumŭ că numita moşii arŭ fi fostŭ driaptă a răposatuluĭ boeriŭ, şi, fiindcă, atătŭ dinŭ zapisulŭ săŭ ce ţi-l-aŭ datŭ de vănzare, arată că, înpreună cu scrisorile noă, ţ'arŭ fi datŭ şi scrisorĭ vechĭ, cumŭ şi dumnealuĭ Vorniculŭ Şărbanŭ Negelŭ arată că trebui să fii scrisorĭ vechĭ date de cătră răpousatulŭ fratele dumisali, avăndŭ moşiia acasta de baştină, spre descoperire adevăruluĭ, ţi s'aŭ trimisŭ carte de blăstămŭ ca să arăţĭ toati scrisorile. Şi ţi să scrii să mergĭ la isprăvnicie Ţinutuluĭ, unde veĭ fi chematŭ, după osăbită carte ce li s'aŭ scrisŭ, şi, acolò, ascultăndŭ carte de blăstămŭ, să arăţĭ toate scrisorile, vechĭ şi noă, ce veĭ fi avăndŭ asupra moşii aceştiia. De pe care scoţăndu-să asămine còpiĭ, să s[ă] trimată aice, ca, prinŭ cercetare giudecăţiĭ, să s[ă] facă punere la cale după dreptate, fără a să asupri vre o parte. 1809, Ghenarĭ 17.

Balşu Logft., Iordachi Roset Vist., Sturza Vornic, ... Post.

[Pe V-o:] De la Divanulŭ Cnejii Moldovveĭ cătră cinst. dumnealuĭ Cucerŭ Ştefanŭ Holbanŭ.

XXIV.

O danie a luĭ Constantin Neniul.

Ca soţ al Agneseĭ Kálnoky, ca epitrop al fiuluĭ eĭ, din care se trag represintanţiĭ maĭ noĭ, aşa de cunos-

cuţĭ, aĭ acesteĭ familiĭ [1], e cunoscut boierul Constantin Neniul. El se înfăţişează în actul ce urmează ca proprietar la Preuteştĭ din judeţul Dorohoiŭ:

Costandinŭ Costinu Neaniulŭ bivŭ Velŭ Pah[arnicŭ] înştiinţăzu cu ačastă adeavărată scrisoare a mė la măna dumisale nepoateĭ mele Saftiĭ, fiiceĭ suroriĭ mele Ancuţiĭ, că, neavăndu eŭ fiĭ dinŭ trupulŭ mieŭ, m'amŭ înduratŭ şi amŭ datu danie gĭumătate de satu de Preuteştĭ, ce săntŭ la Ţinutulŭ Neamţuluĭ, pe apa Moldoviĭ, neapoateĭ mele Saftiĭ, cu veciniĭ şi cu totu vinitulŭ dinŭ totu loculŭ. Care acestŭ satŭ de maĭ susŭ numitŭ îmĭ este şi mie de la părinţiĭ mieĭ, ce mi s'aŭ vinitŭ înŭ parte mė. Decĭ, dupe cumŭ celoralalţĭ nepoţĭ amŭ făcutŭ parte dinŭ moşăĭ, amŭ făcutŭ şi nepoateĭ Saftiĭ parte acastă gĭumătate de satŭ de Preuteştĭ; iarŭ pe gĭumătate de satu de Preuteaştĭ amŭ văndut-o iarŭ dumisale nepoateĭ Saftiĭ, dreptŭ *(loc alb)* leĭ, cu veciniĭ cu totŭ, ca să-ĭ fie dumisale şi cuconilorŭ dumisale moşăe stătătoare înŭ vecĭ.

Şi, pentru credinţa, amŭ iscălitŭ maĭ gĭosŭ.

Vleatŭ 7251 [1743],
Maĭ 12.

Costandinu Costinŭ Neaniulŭ bivŭ Velŭ Pah., vănzătoriŭ.

(Pecete cu o treflă şi C. N., litere latine.)

Vasile Buhăescu Velŭ Pit., mart[orŭ].

Ştefanŭ otŭ Vist[ierie].

[Pe V-o:] Zapisulŭ de la dumnealuĭ Pah. Costinŭ pe satulŭ Preuteştiĭ.

---

[1] *Istoria literaturii romîne în secolul al XVIII-lea*, Tabla, pp 49-50.

XX.

SCRISORĬ MOLDOVENEȘTI PARTICULARE DIN VEACURILE AL XVIII-LEA ȘI AL XIX-LEA

SCRISORĬ MOLDOVENEŞTĬ PARTICULARE DIN VEACURILE AL XVIII-LEA ŞI AL XIX-LEA

I.

Cinstite, prè-iubite şi dinŭ totŭ sufletulŭ dorite părinte, dumnata nenu, cu căzută plecăčune închinăndu-mă, sărutŭ cinstită măna dumitale.

Cu căzuta scrisore mè către dumna[ta] nu este di alta, fără dicătŭ întăĭ cercetezŭ pentru bună şi fericită sănătate dumilorvoastre: aflăndŭ că să află întregă, bucurăndu-mă, să daŭ laude pre atotŭputerniculŭ milostivulŭ Dumnezeŭ; dintru a cărue milă şi darŭ şi pentru mine luandŭ ostenelă a întreba, viţĭ şti că, di[nŭ] mila Sfinţii Sale, mă aflu sănătosŭ. Alŭ doile, viĭ şti că, văzăndŭ vremile într'acesta chipŭ asupra ostilorŭ, di s'aŭ datŭ Sučava şi Cernăuţiĭ prè-puterniciĭ Înpărăţii Nemţulu[ĭ], socotindu-mă că înŭ altŭ chipŭ nu să putè ca să vă slujescŭ, după datori[a] fiască, m'am socotitŭ, prinŭ mijlocire boerilorŭ şi a prietinilorŭ, di amŭ luatŭ carte di la prè-înnă[l]ţatulŭ Elciŭ[1] dinŭ Ţarigradŭ către prè-înnălţaţiĭ ghenararĭ cari săntŭ orănduiţĭ stăpănitorĭ locurilorŭ, la cari înŭ carte scrii să avemŭ milă, căutare de spre căpeteniile lorŭ, pentru hatărulŭ Elciuluĭ *(şters)*. Afară dintru ačasta, neno, viĭ şti că prè-înnălţatulŭ Elciŭ, pentru hatărulŭ stăpănu-meŭ, afară dinŭ carte ačasta aŭ scrisŭ şi înnuntru la Becĭ: anume Ilie Holbanŭ, mazilŭ dinŭ Ţinutulŭ Cernăuţuluĭ, dinŭ satulŭ Buda, cu alte moşiĭ

[1] Ambasador: Thugut, ministru austriac la Constantinopol

și chivirnisele, să aibă căutare; la aĉasta este ca să le vii și poroncă ghinaralului, di la Becĭ. La care, pără a veni poronca di la Becĭ, dumnata, nenu, te scolă cu carte Elciuluĭ di preună și mergĭ la ghenararŭ și, după obiceiulŭ lorŭ, să daĭ carte și să te rogĭ ca să avemŭ milă. Maĭ înŭ scurtŭ, după cumŭ eĭ socoti dumnata maĭ bine. Fiindŭcă eŭ nu știŭ ce orănduele s'aŭ făcutŭ acuma la dinșiĭ, ca să știŭ anume, iară dumnata, după cumŭ eĭ socoti maĭ bine, cere unŭ lucru ca să ne rămăi vecĭnicŭ. Și mă rog să ai[b] răspuns cătŭ pentru trebuința aĉasta, pre largŭ, atăata și pentru alte trebuință, care v'amŭ scrisŭ înnainte vreme. Aĉasta, și să fițĭ dumnavostră sănătosŭ.

[Constantinopol], 1775, Octovrii 25 zile.

A dum. prè-plecatŭ fiĭ:

Gheorghi Holbanŭ.

Frățiorilorŭ și soriori cu dulce sărutŭ ochișori.

II.

Cinstitŭ și alŭ mieŭ multŭ și prea-iubit doritŭ părinte, dumneata, nene Ilie, cu multă și căzută plecăĉune închinăndu-mă, sărutŭ cinstită și părintească măna dumitale.

Cinstită și mie multă și dintru totŭ adănculŭ inimiĭ dorită părintească scrisoarea dumitale ce o aĭ trimisŭ către chirŭ Vasile, fiindŭ scrisă de la Maĭ 15, ne-aŭ venitŭ, și cu plec[ăciune] fiască o amŭ priimitŭ, și toate ceale de dumneata scrise și luĭ chirŭ Vasile trimise și pohtite le-amŭ pliroforisitŭ cu înțelegerea; la care păntr'acestea văzuĭ că și întregimea doriteĭ stăriĭ bătrănețelorŭ dumitale să află cu totŭ pă deplinŭ: foarte m'amŭ bucuratŭ, lăudăndŭ și proslăvindŭ numele Celuĭ înŭ Troiță proslăvitŭ, ca dintr'a căruia nemărgenită mila Sfinții Sale mă aflu și eŭ sănătosŭ aicea lăngă cinst. cuconŭ Mihalachi, după cumŭ amŭ scrisŭ dumitale.

Alŭ doilea, nene, nu întreba la cătă bucurie și deșchidere a inimiĭ meale mă află cu luarea aceștiĭ cărțĭ ce scriĭ la

chirŭ Vasile Lăcusteanu pentru mine, ca să te înștiințezŭ unde mă aflu, atătŭ și pentru petrecerea și chiverniseala mea. Eŭ, după cumŭ amŭ maĭ scrisŭ dumitale maĭ înŭ trecutele zile, și iată că și acumŭ iarășĭ te înștiințezŭ cumŭ că, cu mila luĭ Dumnezeŭ, amŭ venitŭ iarășĭ suptŭ epıcratia cea stăpănească și mă aflu slujindŭ înŭ zi și înŭ noapte ca să-mĭ căștigŭ cinstea și procăpseaala de către mila dumnealorŭ, fiindcă nu amŭ avutŭ parte ca să trăiască răposatŭ frate-mieŭ [1], de a mă chirverni altŭfelŭ și într'altă cinste; ce să facĭ? Să mulțămescŭ luĭ Dumnezeŭ, să trăiască dumnealor cinstițiĭ stăpănĭ, amŭ nădejde pre Maica Preacurata de a mă chivernisi, după proeresulŭ ce-lŭ arată și-lŭ are către mine; numaĭ milostivulŭ Împăratŭ cerescŭ să mă învredniceascâ și să-mĭ dăruiască viiață îndelungată și săn[ă]tate întreaagă, să potŭ să le slujescŭ.

Alŭ treilea, amŭ văzutŭ și pohtirea ce o arățĭ către chirŭ Vasile ca să facă osteneaală a să întălni cu chirŭ State. D'inpreună cu dumnealuĭ amŭ mersu și eŭ, și le-amŭ întălnitŭ, și amŭ făcutŭ căzuta cunoștință și prieteșugŭ cu dumnealuĭ, la odaia dumnealuĭ, și, înŭ credință, neno, dinŭ cuvintele și arătările ce mi-aŭ spusŭ pentru dumneata și pentru iubiți frațĭ, întăĭ că, cu mila luĭ Dumnezeŭ, vă aflațĭ cu toți săn[ă]toșĭ, alŭ doilea, înŭ petrecere bună și înŭ cheverniseaala caseĭ, la aćasta, auzindŭ și înțelegăndŭ, foarte m'amŭ bucuratŭ; dinŭ multa întristăćune și măhnićune ce o avèmŭ pentru dumv., acumŭ s'aŭ întorsu spre bucurie și spre mulțămire dumnezeiască, și apururea săntŭ rugătorĭ către milostivulŭ Dumnezeŭ ca totŭ aćastă milă și bucurie să o avețĭ [de] către Împăratulŭ cerescŭ.

Nene, m'amŭ pliroforisitŭ de toate dinŭ spusele luĭ chirŭ State neg[u]țătorĭ, la care l-amŭ rugatŭ ca să-țĭ adevereze și pentru petrecerea mea aicea înŭ Țarigradŭ, cumŭ și înŭ ce chipŭ, fiindcă nu amŭ putŭtŭ să-țĭ scriŭ. Numaĭ mă rogŭ dum[itali] să-mĭ scriĭ pă largŭ și a mĭ da răspunsulŭ, atătŭ la aćastă carte, cătŭ și la ceealaltă care țe-amŭ trimisŭ maĭ

[1] Gheorghe

înŭ trecutele zile, de toate. Pentru nora dumitale Marghioara, veĭ şti că să află sĭn[ă]toasă, şi copila; întru care cu plecăčune să închină, sărută cinstită măna dumitale şi să roagă a nu fi dată uităriĭ de către dum[nealu]ĭ. Pentru lucrurile ce aŭ rămasŭ de la frate-mieŭ, înŭ credinţă dumnezeiască, nene, nu m'amŭ atinsu de nimica, zicăndŭ uniĭ şi alţi cumŭ nu mi să cade a lua parte, şi amŭ lăsatŭ; şi eŭ nu maĭ supărŭ pă niminea. 1779, Iulie 5.

Ačasta, şi rămănŭ

alŭ dum[ital]ji fiiŭ:

Andrieşŭ Holbanŭ.

[De mîna luĭ Andreĭ:] Am trămesŭ si unŭ cheptene de bihamŭ *(sic)*, prė bun, şi o urechelniţă, cumŭ şi şi o urechelniţă bade lu[ĭ] Vasile, cu chirŭ State.

Şi Gheorghe Buzduganŭ să închină cu sănătate, şi să roagă ca să scrieţĭ vre o carte.

Neneo, eŭ ţ'am scris şi creceşte, totŭ ca să te bucur pentru slova care facu greceste: |Salută pe Ilieş şi chir Ştefanachi „*νὰ πιμελήθοῦνσι μὲ τὴν μάθεσιν γραμμάτον ρομενίκα κοὶ πογδάνηκα*“: «ca să mă îndeletnicesc cu învăţarea literelor greceştĭ şi moldoveneştĭ»].

Şi eŭ, ca unŭ fiiŭ alŭ dumitale, Vasile Lăcusteanu, cu plecăčune mă închinŭ dumitale, şi cele ce mie'ĭ scrisŭ, toate le-amŭ pliroforisitŭ. Maĭ întăĭ m'amŭ bucuratŭ pentru întregimea stăriĭ sănătăţilorŭ bătrăneţiĭ dumitale, care şi de acumŭ înnainte totŭ la ačastă stare a sănătăţiĭ sĭ te păzească milostivulŭ Dumnezeŭ. Alŭ doilea, iată că făcuĭ răspunsulŭ dum[ital]i, de spre partea luĭ Andreiaşŭ, de toate cele ce-mĭ scrieĭ şi mă pohtėĭ. Atătŭ te înştiinţezŭ şi de spre partea dumnealuĭ coconuluĭ, fiindcă i-amŭ arătatŭ halulŭ neputinţiĭ bătrăneţilorŭ dum[ital]i, şi te-aŭ căitŭ prea multŭ, zicăndŭ că acumŭ nu să poate, numaĭ să maĭ aibĭ îngăduialĭ, şi are de grija dumitale. Măcarŭ că eŭ te-amŭ maĭ înştiinţatŭ odată, căndŭ me'ĭ trimesŭ răspunsŭ pentru luarea cărţilorŭ, de moartea răposatuluĭ şi văzŭ că acumŭ îmĭ scriĭ

că nu s'aŭ priimitŭ de către dumneata: păsemne aŭ căzutŭ la măinĭ streine.

Jupăne Ilie, pentru Andreiaşŭ să nu-ţĭ fie înŭ grije, fiindcă să poartă bine şi cu cinste către toţĭ, atătŭ către stăpănŭ, cătŭ şi către toţĭ capioldaşi, şi are semne de procopseală, şi eŭ îlŭ amŭ întoc[maĭ] ca unŭ frate. După cumŭ mă avea răposatulŭ, aşa îlŭ amŭ şi eŭ pă Andreiaşŭ. După plecăciunea ce o are, toţĭ îlŭ iubescŭ; numaĭ să te rogĭ milostivuluĭ Dumnezeŭ de a-lŭ învrednici cu viaţă şi cu sănătate să poată să slujască.

Ačasta, şi fiĭ dumneata sănătosŭ.

Şi rămănŭ

alŭ dumitali ca unŭ fiiŭ:

Vasile Lăcusteanu.

III.

Cinstitŭ şi alŭ meŭ părinte, dum. neni socre Ilie Holbanŭ, cu multă plecăčune închinăndu-mă, sărutŭ cinstită măna dumitale, şi rogŭ pre milostivulŭ Dumnezeŭ ca s[ă] afle scrisore mè pre dumnata întru întriagă şi ferecită săn[ă]tate. Alta, pentru noĭ de viĭ osteni dum. a întreba, viĭ şti dumnata că, dinŭ mila luĭ Dumnezăŭ, ne aflămŭ săn[ă]toşĭ. Iată că şi eŭ, v[ii]ndu asară acasă, amŭ găsitŭ unŭ cinstitŭ răvaşŭ, carile aşă samănă să fie de spre parte dumitale, darŭ nu-ĭ iscălitŭ de nime, întru care ne scriĭ dum. ca să mergimŭ la dumnata să ne daĭ să scrisorile de o a patra parte de Stroeştĭ, ce esti aice înŭ Bucovina Darŭ viĭ şti dum., neni, că eŭ amŭ fostŭ dusŭ de căteva dzile cu gĭurămănturile oaminilorŭ penŭ sati şi asară amŭ vinitŭ şi amŭ găsitŭ multă păgubire, şi înŭ fănŭ, şi în păne, şi maĭ amŭ triĭ, patru dzile, să-mĭ maĭ cautŭ căte de ceva, şi apoĭ să mărg la Cernăuţŭ, şi, cătŭ a fi zăbava, nu ştiŭ, şi n'amŭ vremi să mergŭ pe la dum. Numaĭ de va fi dumitale cu putinţă, să-mĭ trimeţĭ scrisorile la Cernăuţĭ, şi, cine a vini, să ştie şi sămnile moşii şi ce aruncă pe anŭ, că pote să ne aşedză birŭ pe vinitulŭ moşiilorŭ, şi, pe mine de m'orŭ întreба, nu

ştiŭ ce oĭ spune. Şi apoĭ de la Cernăuţŭ potŭ să mă slobodŭ şi la Stroeştĭ.

Şi, cu ačasta, rămăĭ alŭ dumitale plecatŭ fiŭ şi ginire.

Vasilie Mărzea (?). Săp[temvrie] 24.

Şi cumnatuluĭ Vasile, şi cumnatuluĭ Todirŭ şi luĭ Ştefănică şi luĭ Ilieşŭ ne închimămŭ *(sis)* cu frăţasca dragoste şi ferecită săn[ă]tati.

[Pe margenea paginiĭ întăiŭ:] Şi Smăranda, cu plecăčune închinăndu-să, s[ă]rută cinstită măna dum.

[Pe V-o:] Întru cinstită măna dum[i]sale neniĭ socruluĭ Ilie Holbanu, cu multă plecăčune şi cu săn[ă]tate să să dė.

IV.

Cinstită prė-iubita mea şi dorită sor[ă], dum[neata] Mario Post., cu multă dragoste frăţasca şi cu fericită săn[ă]tatea mă închinŭ dumitalea.

Dorită frăţască scrisoare dum. cu multă bucurie amŭ luatŭ şi pentru întriagă săn[ă]tate dum. foarte m'amŭ bucuratŭ, şi amŭ datŭ laudă milostivuluĭ Dumnezeŭ, dintru alŭ cărue milă păn' la časulŭ acesta săn[ă]tosŭ mă aflu. Cĭale ce-mĭ scriĭ dum. şi mă pofteştĭ ca să tărguescu dum., bucurosŭ eramŭ ca să počŭ face slujbă dum., fiindu deprinsu streinilorŭ şi altora a sluji; dară s'aŭ prilejitŭ şi venire luĭ Ioniţă [1] tocma înŭ vreme căndŭ înŭ toate aŭ fostŭ lipsă, nefiindŭ corăbiĭ la Galaţĭ. Şi l-amŭ opritŭ aice, de aŭ stătutŭ aice căteva zile, fără de voe luĭ, cu nădejde că vorŭ veni corăbiĭ; şi nu amŭ avutŭ norocŭ ca să mă počŭ învrednici să slujăscŭ dum. Dečŭ ačastă dată mă rogŭ, Mărioară, să mă crezĭ; iară, di către toamnă, orĭ cu ce chipŭ, faceţĭ dum o chevernisală şi trimeteţĭ o căruţă, căč eŭ voiŭ purta de grijă maĭ înnainte pentru toate, după izvodulŭ ce me'ĭ trimesŭ dum. De la Ioniţă nu amŭ luatŭ ničunŭ banŭ, neavăndŭ pe ce-ĭ dă. Şi, iată, trimisăiŭ dumitale o chilă polŭ orezu, şi dum. mameĭ asemene o chilă, şi leliĭ Paraschiveĭ

[1] La Constantinopol, de sigur.

o chilă, şi pentru Ioniţă rămăne o chilă. Acestŭ peşcheşŭ amŭ pututŭ trimete dumv. ačastă dată, şi mă rogŭ să priimiţĭ, şi altă dată voĭ putė sluji dumv.

Mărioară, čale ce s'aŭ prilejitŭ dum., le ştimŭ di atuncĭ, şi altă nu putemŭ zice fără · lăudatŭ să fie numele luĭ Dumnezăŭ! Cu Gavrilŭ, fičorulŭ dum., nu amŭ scrisŭ dum. de la Eşŭ, fiindcă aŭ purcesŭ fără ştire mea, după ce ş'aŭ pierdutŭ calulŭ; iarŭ altăceva la mijloc nu este, nic aŭ fostŭ întru adevărŭ. Pentru Molniţă, îmĭ spusă Ioniţă o vorbă, că i-aĭ fi zisŭ dum. să mi le zică. Ce să zicŭ şi eŭ? Orĭcine dinŭ streinĭ arŭ întra înŭ Molniţă cu hotărăre de judecată, atuncĭ eştĭ dum. volnică să plăteştĭ aceĭ banĭ, căţĭ s'arŭ face, şi să-lŭ scoţĭ dinŭ moşie, măcarŭ orĭcine să fie. Iarŭ, căndŭ veţĭ socoti dumv., ca să nu rămă[e] lucru pe la judecată pentru oareşcare necinste noastră, şi veĭ voi, şi va da măna dum ca să plăteştĭ datorie ce să vorŭ face, să poate a lua unŭ zapisŭ de la Grigore, iscălitŭ, întru care să scrie că l-aĭ înprumutatŭ cu atăţĭ banĭ, cu dobănda lorŭ, şi dum să ţiĭ moşie cu tocmala ce aĭ fač[e] cu Grigore pe anŭ, pănă căndŭ vorŭ eşi baniĭ; însă pentru frăţie. şi fără dobăndă, căndŭ va da măna dum. Şi, înŭ zapisŭ de să vorŭ iscăli toţĭ fraţi, cumŭ şi dum. mama, atuncĭ să să facă, iarŭ nu amintire.

Di spre mini este iscălitŭ. Şi bini arŭ fi să nu între moşie înŭ măna Jidovilorŭ, că, dobănzĭ piste dobănzĭ, să va prăpădi moşie. Iarŭ, căndŭ nu a dà măna dum. să o scoţĭ, de vorŭ ţinė-o şi Jidoviĭ, baniĭ să nu înble cu dobăndă, totŭ a fi cumŭ a fi, iarŭ cu dobănda s'aŭ prăpăditŭ moşie!

Să miluiască Dumnezăŭ să ne vedemŭ sănătoşĭ.

Alŭ dum. iubitŭ fratė: Av[gus]tŭ 25.

Iordachi Gafencu (?) Post.

Albiile nu s'aŭ văndutŭ, şi aŭ rămasŭ asupra mea.

Dumisali mamiĭ, cu plecăciuni închinăndu-mă, sărutŭ cinst. măna dum.; copiilorŭ norocită creştere li rogŭ de la Dumnezăŭ.

[Pe V-o:] Cinstiteĭ, prė-iubiteĭ mele sorĭ, dum. Post[elniceseĭ] Marie Gherghеloai, cu frăţasca dragoste şi cu fericită sănătate să să dea.

V.

Cinst. şi alŭ meŭ ca unŭ frate, dum. cucoani Vasile.

Cu frăţăscŭ răvaşulŭ meŭ de altă nu iaste cătră dum., făr' decâtŭ, întăĭ, cercetezŭ pentru întregime săn[ă]tăţiĭ dum., că, aflăndu-să deplinŭ, deplinŭ foarte să mă bucurŭ. Alŭ doile, făcăndŭ dum. cercetari a şşti. Pentru mini, viĭ şti dum. că mă aflu camŭ bolnavŭ, căcĭ mă pornisimŭ la Eşĭ, şi amŭ mersŭ păn' la Botuşenĭ şi, dinŭ pricina caliĭ, şi fiindcă m'amŭ bolnăvitŭ, m'amŭ întorsŭ înnapoĭ Dumminică sara, şi iara ca să mă pornescŭ înŭ susŭ de astăzĭ, Lunĭ, şi, fiindŭ bolnavă şi cai camŭ slabĭ, nu m'amŭ ispititŭ a purcede. Şi avèm treb[ĭ] la Molniţă, iarŭ če maĭ mari tre[a]b[ă] avèmŭ ca să mă întălnescŭ cu dum. Şi iată că înnadinsŭ amŭ trimesŭ la dum., de nu ţi-ĭ fi schinbatŭ vorba č-aŭ fostŭ între noĭ, poftescŭ şi mă rogŭ ca să facĭ ostine[a]l[ă] să viĭ păn' la mini, la Călineştĭ, căč, de a fi Proniie luĭ Dumnezăŭ, ca să să săvărşască vorba č-aŭ fostŭ între noĭ. Şi n'aşŭ face supărari dum. a te pofti la ačasta vremi, fiindŭ cale înprotiv[ă], darŭ iaste unŭ lucru să lipsască dinŭ măna mè. Şi, de a fi găndulŭ dum. dup[ă] cumŭ îţĭ arătŭ maĭ susŭ, apoĭ amŭ datorii să te înştiinţezŭ şi pe dum., şi poftescŭ ca să aibŭ răspunsŭ de la dum. Iarŭ căndŭ n'a dà măna dum. ca să viĭ, poftescŭ ca să aibŭ răspunsŭ că nu poţĭ ca [să] viĭ aice la Călineştĭ. Eŭ, cu toată supărare, oĭ vĭni Mercurĭ saŭ Gĭoĭ la Molniţă, iarŭ, de ţi'ĭ fi schimbatŭ găndulŭ într'altŭ chipŭ, poftescŭ să-m[ĭ] arăţĭ prinŭ răvaşŭ, căč bade Gheorghii de gĭomătate de anŭ de căndŭ să găteşti să vii la Herţa, şi totŭ de Lunĭ şi de Mercurĭ să găteşti, şi nu maĭ purcedi. Şi acmŭ să află la Brăeştĭ, şi amŭ vinitŭ şi eŭ de la Botşenĭ pi la Brăeştĭ, şi m'amŭ sfătuitŭ şi cu dumnealuĭ, şi aŭ zisŭ că este bini să te înştiinţăzŭ şi pe dum. Că iaste acaretŭ şi, de a fi de la Dumnezăŭ să se înplinescă vorba nostră, decâtŭ să între înŭ măna altora, maĭ bine să între înŭ măna dum[isal]i. Şi, de a fi dragoste dum. ca să viĭ aice la mini, la Călineştĭ, poftes[cŭ] pe Marţĭ să te afli nigreşitŭ aice la mini, căčŭ

Miercurĭ amŭ să daŭ unŭ răspunsŭ într'altŭ loc *(şters)*. pentru pricina care îţĭ ar[ă]tŭ dum. Şi, păn' ci nu voĭ lua răspunsu de la dum., nu potŭ ca să daŭ răspunsŭ altora.

Şi, cu aćasta, sintŭ 1786, Maĭ 8.

a dum. ca o sor[ă] :

Marie Ghe[r]gheloi Post.

Pentru calulŭ ča aŭ datŭ bade Gheorghe Petriĭ fečoruluĭ de la Bucureştĭ, ce aŭ mersŭ la dumv., de nu li'ĭ fi trimeşŭ, li-ĭ da dum. înŭ măna trimisuluĭ meŭ, că păn' Dum[i]nică pe ameziză nu mersăsă calu.

VI.

Cinstitŭ iubitŭ alŭ meŭ fiĭ, giner[e] Vasile, cu părinţască dragoste mă închiħŭ dum.

Na-ţĭ, ginere, pe Ionŭ Ţăganulŭ, d'inpreună cu femei şi cu triĭ copiĭ. Vi i-amŭ trimesŭ ca să vă fie robĭ dum[nea]vos[tră] înŭ vecĭ, şi rogŭ pre milostivulŭ Dumnezeŭ să trăiţĭ şi sĭ ajungeţĭ să daţĭ şi dum[nea]vos[tră] zestre.

Ginere, îmĭ scriĭ dum. cumŭ că de-m[ĭ] este cu voe ; veĭ şti dum. cumŭ că cu toată voia îm[ĭ] iaste, căcĭ datorie cè părinţască ce o amŭ ca să o înplinescŭ de pe izvodŭ ce amŭ datŭ eŭ dum., afară ce aŭ adaosŭ răpoasatu fratele mieŭ. Căcĭ eŭ la acele atunce amŭ răspunsŭ că nu-m[ĭ] dă măna să răspundu. Vasile, fătulŭ mieŭ, Ţiganĭ amŭ datŭ maĭ multe suflete de câţĭ îsŭ puşĭ înŭ izvodŭ, darŭ poftescŭ priimeşte pentru cele ce nu s'aŭ înplinitŭ, ce săntŭ puse înŭ izvodŭ de mine *(şterse două rîndurĭ :* Vasile, îmĭ scriĭ dum. cumŭ cĭ nu eştĭ bucurosŭ ca să auzĭ...*)*, şi, de va şi maĭ fi cusurŭ, de nu va fi înplinitŭ izvodu, va înplini, dragu mamiĭ, Dumnezeŭ, că are multu. Căcĭ, căndu amŭ făcutŭ izvodu, nădăjduiamŭ că avèmŭ cele acaretur[ĭ] de morĭ, şi socotèmŭ că li'ĭ înplini toate de pe cinste mè, cumŭ li-amŭ pusŭ înŭ izvodŭ. Dar amŭ ce să facŭ, dacă mi i-aŭ stătutŭ norocu înprotivă ? Nădăjduescŭ, fătu-mieŭ, că mi-ĭ crede, că dum. îmĭ ştiĭ halu neputinţiĭ mele. Că îmĭ scriĭ dum. că

nu eştĭ bucurosŭ ca să auzĭ de la mine cătŭ de puţinŭ banatŭ; asemene şi eŭ de la dum[neata] Căcĭ, de pe cumu amŭ maĭ arătatŭ dum[ita]le, că nădejde mè cè maĭ multă la înţelepčune dum[itale] este, şi fire Catrıni. Şi aşa nădăjduescŭ, cumŭ amŭ cunoscutŭ că nu voĭ *(sic)*, osebitŭ de maica dum. ce ti-aŭ născutŭ, că şi inima mè este asupra dum. ca insuşĭ a maiciĭ dum.

Şi, cu ačasta, să miluiască milostivulŭ Dumnezeŭ să ne vedemŭ sănătoşĭ. Şi săntŭ a dum. maică.

1789, Martŭ 29.

Marie Ghe[r]ghcloi.

VII.

Cu plecăčune mă închinŭ dumitale, bădiţă Vasăle.

Ve[ĭ] şti dum. că astăzĭ, Noemv. 9, amŭ purcesŭ şi eu, cu agĭutorulŭ luĭ Dumnez[eŭ], la Eşŭ, şi mă rogŭ, bădiţă, să-mĭ scriĭ maĭ adese. Iată că trimisăiŭ dum[ita]le şi unŭ sănetŭ de 110 leĭ, ce aĭ priimitŭ de la Manole, cu care Manole s'aŭ şi scăzutŭ la sama luĭ ča aŭ datŭ. Iarŭ la socoteala ce aŭ fostŭ între noĭ, şi după izvod[u]lŭ dum[ita]le ce mi l-aĭ datŭ, nu săntŭ arătaţĭ nicăirĭ aceştĭ banĭ, de care eŭ nu ştiŭ ce greşală s'aŭ făcutŭ. Şi mă rogŭ să aibu răspunsu. CuconiĭCatrinuţeĭ mă închinŭ cu plecăcune, şi cuconaşilorŭ le rogŭ de la Dumnez[eŭ] înnorucită creştere.

Bădiţă Vasăle, după casăle ce amŭ făcutŭ, şi săntŭ mulţămitŭ, me-aŭ rămasŭ acestu cusurŭ: 24 de s[c]aune şi 2 mese bune, sigurea, cumŭ şi 2 beşahtale, ca a dum[ita]le, ce amŭ văzutŭ la Herţa. Şi, după cumŭ amă rugatŭ pe bădiţa Toderŭ, întocmaşŭ rogŭ şi pe dum[neata] ca să porunceştĭ stoleruluĭ se mi să facă. '99, Noemv. 8.

Şi săntŭ
alŭ dum[ita]le
iubitŭ
şi maĭ micŭ
fratele dum[ita]le:
Andreĭ Holbanŭ.

Arhonŭ Cruceruluĭ, frateluĭ Ştefănachi, cătŭ şi dum[isa]le arhonŭ] Cruceruluĭ Ilíie, mă închinŭ cu [o]săbită frăţască dragoste, şi poftescŭ ca, găsindŭ cazione, să nu mă dei uitări·

[Pe V-o:] Prea mă rogŭ, bădiţă Vasile, nu uita a scrie pentru ceasornicu şi colanul; ce va fi, s'a da. Mă rogŭ fiĭ silitorĭ şi scrie.

[Adresa:] Cinst. maĭ mari frati, dum[i]sale bădiţiĭ luĭ Vasıle Medč. Holbanŭ, otŭ Buda, cu plecăčune.

VIII.

Cu plecăčune mă închinŭ dum[ita]le bădiţă Vasile i dum[ita]le bădiţă Theodore.

Intăĭ cercetezĭ pentru cinst. sănătate dumilorvoastre, aflându-o, să mă bucur. Alŭ doila, şi noĭ ne aflămŭ sănătoşĭ, slava luĭ Dumnezeŭ. Cĭumă la Ghieşŭ [1] mergi spre adaogire, şi pe afară la sati s'aŭ întinsŭ; numaĭ Dumnezeŭ să ne păzască cu mila Sa cea bogată! Pentru părţile de acolo, nu ştiŭ cum sintŭ. Pentru ceaasornicu, mă rogŭ ce sivirşire aŭ luatŭ. Chitu şi pentru sfinta mănăstire, findu dum. is[pravnicŭ] acolo, cu cheltuială care să va da de către mine; numaĭ să puĭ dum. să să acopire, şi a fi şi pomană dum. Pentru Ţıgancă, pără acù nemică, findcă unblă fugare. Şi, de toamnă, vindŭ i baniĭ şi ceruta scrisoare. Aice altŭ nemică, sănătate. Socrul mieŭ să închină dumv. tuturorŭ cu părinţasca dragoste. Măriuţa, cumŭ ieŭ, ne închinămŭ dumnei cucoaniĭ Catrinuţiĭ, şi cuconaşilor le sărutăm ochişoriĭ, şi creştire înnorocită să le dăruiască Dumnezeŭ.

Şi sıntŭ sluga şi iubitŭ fratıle dum.

Andreĭ Holbanŭ Stolnıcŭ.

Dumisale Cluceruluĭ Ştefănachi i dum[nea]luĭ Clucearuluĭ Ilie, depreaună cu Măriuţa, ne închinămŭ cu frăţască dr[agoste].

[Pe V-o:] Cınst. alŭ mieŭ maĭ mari frati, dum[nea]luĭ arh[onŭ] Medč. Vasili Holbanŭ şi is[pravnicŭ] Ţinutuluĭ Herţiĭ, cu plecăčune să să dè.

[1] Grec.: Γιάσι, Iaşĭ.

IX.

Cu plecăcuni sărutŭ cinst. măna dumvs.

Nimică n'amŭ să vă scriŭ, fără numai a lăuda numile luĭ Dumnezăŭ, că s'aŭ făcutŭ milă cu copii și cu fimee mè și apoĭ și cu mini, păcătosulŭ, fiindcă mă hotără[sem] maĭ multŭ de săvărșire decătŭ de viiață. 36 de zile săntŭ și maĭ multu de căndŭ mă aflu eŭ înŭ patŭ, și înŭ toati zilele cu doftoriĭ și doftorĭ, căti doao orĭ pe zi, fiindcă trupulŭ îmĭ era plinŭ de răutati: lungoari, cu răčală, cu alte multe amestecăturĭ și răutățĭ. Fedeoa și răsolulŭ aŭ odrăslitŭ înŭ mini. Întru pricina știută, înŭ patŭ fiindŭ, amŭ făcutŭ și desăvărșitŭ tahminu cherestelii. La Ținutulŭ dum[ita]li nu-sŭ; numaĭ le'ĭ dà cară pentru năsăpŭ, cărămidă, ce a vrè să cari. Cu toati aceste, bădiță, ți-a veni și o carte domnescă pentru abanosŭ, ce este trebuincosŭ la Țarigradŭ. Bădiță Vasăle, prè mă rogŭ pentru acelŭ časornecŭ: pentru zăci leĭ, triĭzăcĭ de leĭ, să prăpădescŭ o sută doĭzăcĭ di leĭ?! Mă rogŭ să fie dragoste dum[ita]li maĭ înherbăntată și, așa, va lua săvărșitŭ treaba. La cari poftescŭ și răspunsŭ, că numaĭ decătŭ trebuința cere să aibu časornicŭ. Bădiță luĭ Toadirĭ i frateluĭ luĭ Ștefănachi, mă închinu cu iubită frățască dragoste. Eŭ, prenŭ mila luĭ Dumnezăŭ, mă aflu maĭ binișorŭ, și să mă păzască întocmaĭ și înŭ spre maĭ bini! Pentru treba mè. boalile aceste aceste m'aŭ zăticnitŭ; cu toati aceste, pentru cumŭ săntŭ, trebile le'mŭ legatŭ prè bini dinŭ patŭ, prenŭ arătare grecască pentru multe, multe chipurĭ, ca să nu știia Visteriulŭ. Și numaĭ izvodulŭ de lemnu s'aŭ făcutŭ moldovinescŭ, și unulŭ grecescŭ. ca să stè la Vodă. Cu mare sălință m'amŭ trasŭ dă dă-orĭ pără la cămărașulŭ, și cu hotărări vă scriŭ, nu înŭ spre laudă: cumŭ le zicŭ, așa rămăne. Fiindcă aŭ cunoscutŭ cuvinte întregĭ, s'aŭ luatŭ cu iubiri pentru toati cele arătati și adevărati, și săntŭ toată putere trebiĭ aceștiia. Samuriĭ aĭ luatŭ, bădiți Vasăle? Nu me'ĭ scrisŭ, .și poftescŭ să-mĭ scriĭ. Pentru aceĭ banĭ mă rogŭ dum. să daĭ căti unŭ le[ŭ] la treĭ bisăricĭ ci avemŭ: de cu sară unŭ paraclisŭ și 4 lumănăreli, și apoĭ să s[ă]

străngă ipsoma aceia şi să mi să trimată. Mă rogŭ, scrie-ţă-mĭ maĭ adesŭ. Panţıri vinu: poate să vă ia panţirulŭ pănă aice. Di la frăţiorulŭ Ştefănachi nicĭo carte n'amŭ luatŭ.

Şi săntŭ

a dumvs. iubitŭ frate

i slugă:

Ανδρέιας Holbanŭ Stolnicu.

50 leĭ pentru samurĭ mă rogŭ să să trimată.

Să nu fi fostŭ bolnavŭ *(apoĭ cuvinte şterse)*, fără de nicĭo pară, şi poati de multŭ v'aşŭ ci văzutŭ. Este într'o lesnire, cumŭ iera şi ia[s]ti pentru o poştă fără parale.

Mamiĭ Mariiĭ, socriĭ dum[ita]le, şi şi ibitŭ amoruluĭ mieŭ, depreunĭ cu Mariuţa, închinăndu-ne cu plecăcune, sărutămŭ părinţa[sca] mina dum[i]sale.

Arh[onŭ] Jicniceruluĭ, depreună [cu] Măriuţa, ne închinămŭ cu i[u]bită fraţasca drago[s]te.

[Pe margenea fileĭ întăiŭ:] Eŭ totŭ înŭ patŭ, şi doftoriĭ totŭ eŭ, şi doftorulŭ totŭ vine; darŭ eŭ nădăjduescŭ spre bini, ca să nu mă întoarcă, fiindcă săntŭ numaĭ chipulŭ de omŭ.

[Pe V-o:] Cinst. maĭ mare frate, dum[i]sale bădiţiĭ luĭ Vasile Holbanŭ şi is[pravnicŭ] de Ţinutulŭ Herţi, cu plecăci[une].

X.

Adeverezĭ cu acestŭ încredinţatŭ zapisŭ a mieŭ ca, dinŭ toată socoteala ce amŭ avutŭ cu bădiţa Vasili i băda *(sic)* Theodor, n[e]-am răfuitŭ de tuată socoteala, cumŭ periusii, chitu şi a lucrilor miele ce am avutŭ la dumnalor, atitŭ şi a banilor şi a venituluĭ moşii Vlădeni. Iar stupiĭ ce am avutŭ la bădıţa Theodor i-am vindutŭ dumisale. Şi, fiindcă acŭ, la răfuiala ce aŭ fostŭ între noĭ, a maĭ rămas ieŭ treptŭ dator dumisale 1.200 leĭ bădiţiĭ luĭ Vasile, şi 2.000 leĭ bădiţiĭ luĭ Theodor, la cari banĭ să a[i]bu a dà dumisali cu vadè pără la Sinchetru, şi, pentru proţentulŭ lor, di zeci înŭ spre zece

am să-ĭ plătescu. La cari, pentru maĭ mare încredinţare, am scrisŭ cu mina miė şi m'amŭ şi iscălitŭ.

1799, Noeemvrie 5.

Andreĭ Holbanŭ Stolnicŭ.

Şi am pusŭ amanetŭ parte miė de moşie ce am de paştină, Vlădeniĭ, otŭ Ţinutul Suceviĭ

Bani ce s'aŭ luatŭ dintru acestŭ zapis dinŭ datorie răpăusatuluĭ frateluĭ nostru Andreĭ, însă :

Leĭ	Parale	
37	—	s'aŭ luatŭ de la Manoli, argintŭ, di pe unŭ zapisŭ ce aŭ fostŭ datorĭ Turetceni i Marculŭ; 1801, Ghenarŭ 10.
17		o vacă de la Romanŭ, cu părulŭ negru, ce aŭ înplinitŭ nemesniculŭ; Fevr. 8.
19		Ionŭ Pachircu, tijŭ înplinitŭ o vacă; Fevr. 8.
17	—	Mihalachi Bursucŭ tijŭ înplinitŭ o vacă; Fevr. 8.
25		o vacă cu viţălŭ a luĭ Lăzurcă, tijŭ înplinitŭ; Fevr. 8.
22		o vacă a luĭ Tănasă Bulbiĭ, tijŭ înplinitŭ; Fevr. 8.
11		o gĭuncă a luĭ Andreĭ Agachi, tijŭ înplinitŭ; Fevr. 8.
10		unŭ gĭuncanŭ vănătŭ a luĭ Hriţcu.
9		aŭ datŭ Mihalachi Bursucŭ dinŭ 22 leĭ şi 30 parale ce sintŭ rămăşiţă totŭ dintru acestŭ zapisŭ, de maĭ susŭ arătaţi oamenĭ; Fevr. 8.
40		aŭ datŭ vatafulŭ Manoli dinŭ cumpărătura moşii.
10		tijŭ aŭ datŭ Mihalachi Bursucŭ, totŭ dinŭ zapisŭ, bezŭ 3 leĭ ce s'aŭ ertatŭ; rumpăndu-să şi zapisulŭ, s'aŭ datŭ la Manoli; Apr. 28.
220	20	pă una sută şapte coreţĭ di păpuşoĭ ce aŭ eşitŭ din Vlădenĭ; Maĭ 27.
70		aŭ datŭ Manoli dinŭ venitulŭ tărguluĭ; Septv. 15.
181	20	pe doĭ sute doozăcĭ dimerliĭ, tijŭ păpuşoĭ, ce s'aŭ văndutŭ de la Vlădenĭ, cătĭ 34 par[ale], dinŭ cari să scadi căte o pără chirie; Iuni 7.
30	—	amŭ luatŭ di la Manoli dinŭ cumpărătura moşii; Fevr. 28.

60	—	tijŭ amŭ luatŭ de la Manoli, totu dinu venitulu tărguluĭ; Fevr. 28.
22	10	s'aŭ luatŭ de la Ştefanŭ Calcăntrauru ce au cumpăratŭ moşăi Vlădenĭ şi Sănăuţiĭ, afară dintru 106 leĭ şi 30 par[ale] ce aŭ luatŭ Manoli, argintŭ, să scoată unŭ zapisŭ a cumnateĭ Măriuţeĭ, de la chirii, leatŭ '802; Septv. 7.
37	7	tijŭ amŭ luatŭ de la Manoli, argintŭ, de venitu moşii de la Vlădenĭ; Septv. 21.
849	17	Adică optŭ sute patruzăcĭ noĭ leĭ şi şaptesprăzăci par[ale] facŭ, luaţĭ.

XI.

Hr[isto]sŭ anestii!

Sfănta Invieri să vă fii dumv. de bucurii şi de săn[ă]tate, spre încungĭurare a mulţĭ anĭ. Frăţască scrisoare-mĭ de altă nu este cătră dum. Iată triimesăĭ acestŭ Ţiganŭ, dintru Ţiganca luĭ Vasăli Bărcilă, cari ari şi doĭ copiĭ făcuţĭ cu dănsulŭ. Măcarŭ că eŭ amŭ răvaşulŭ dum[ital]i, înŭ carele îmĭ scriĭ că Ţiganca nu este a dum[ital]i, darŭ eŭ săntŭ maĭ bucurosŭ să fii a dum[ital]i, că a mè cumŭ că nu-ĭ, nu-ĭ, şi, fiindŭ a dum[ital]i, dum. nu-ĭ despărţi-o, fiindcă aŭ făcutŭ şi doĭ copiĭ. Ci pohtescŭ pe dum. de Ţiganca Ţiganului, ca să trăiască ca Ţiganulŭ, şi, fiindŭ Ţiganca a dum[ital]i, noĭ ne vomŭ învoi.

Şi, cu aciasta, săntŭ
alŭ dumitale ca unŭ frate i
gata slugă:

20 Apr. 1800. *Vasile Buzne.*

[Pe V-o:] Cinst. alŭ micŭ ca unŭ frate, dum[i]sale Vasilii Holbanŭ bivŭ Velŭ Med., cu frăţască dragoste.

XII.

Cu frăţască dragoste mă închinŭ dum[ital]i, arh[onŭ] Pah. Vasăle Holbanŭ.

Viindŭ şi eŭ acumă de afară, amŭ aflatŭ şi amŭ priimitŭ doaî scrisorĭ: una de la dum[ne]ta şi alta de la dum[nealu]ĭ Cluc[eriulŭ] Ilie, fratele dumitale (cărue mă închinŭ cu frăţască dragoste). Şi, maĭ întăĭ, pentru prè-deplină întregime săn[ă]tăţiĭ dumv , foarte m'amŭ bucuratŭ, şi, celi scrisă, pentru că, după pofta ce amŭ făcutŭ dumv., aţĭ gătitŭ 4.000 galbenĭ olandejĭ, ca să-mĭ împrumutaţĭ la trebuinţa ce avemŭ, pre largŭ amŭ înţălesŭ Pentru care foarte mulţămimŭ dragostiĭ dum., rămăindŭ îndatoriţĭ, şi, fiindcă galbeniĭ neapăratŭ ne sıntŭ trebuitorĭ, şi-ĭ vomŭ lua fără smintială, poftescu să-ĭ ţineţĭ gata, căcĭ într'aceste zile facemŭ gătire a porni la Liovŭ pe dum[nealu]ĭ Sardarulŭ Costinŭ Carpŭ; carile va veni pe acolò pe la dumv. de va priimi galbiniĭ, şi cu dumnealuĭ vomŭ triimite, precumŭ scriĭ dumneata, zapisŭ de înprumutare de la noĭ, şi cu bună săguranţie puindŭ şi amanetŭ dinŭ moşiile noastre. Şi, pentru dragoste ce aţĭ arătatŭ la ačasta, îndatoriţĭ fiindŭ, vomŭ sluji şi noĭ la celi care veţĭ avè trebuinţă şi va fi prinŭ putinţa noastră. 1804, Maĭ 11.

Fiindŭ

a dum[ital]i ca unŭ frate

i gata slugă:

Pan. Co... Sardarŭ.

Baniĭ aceştie noĭ i-amŭ trecutŭ la ızvodulŭ de baniĭ ce avemŭ a triimite, ca cumŭ i-amŭ avè gata înŭ sipetŭ, şi n'amŭ maĭ trimeşŭ se-ĭ maĭ aducemŭ pe aice pentru că totŭ înŭ parte aceia avemŭ să-ĭ triimitemŭ. Decĭ, nu-mĭ rămăne cătŭ de puţină îndoială, ce săntŭ prè-bine încredinţatŭ că să vorŭ afla la trecire dum[isal]i Sard[ariuluĭ] Costinŭ.

XIII.

Cu plecăciune şi frăţască dragoste mă închinŭ dumneavoastră.

Vederatu cunoscŭ că înpotrivırile uneĭ atăta de măguletore fericirĭ pentru mine să nascŭ şi să urmiază numaĭ

pentru ca să mă măhnescŭ maĭ multŭ că nu săntu slobodu a face la unŭ asămine lucru cee ce inima mè dinŭ totŭ adăncul eĭ doreşte.

Mă aflu robu interesuluĭ politicescŭ ce-lŭ amŭ, şi poate maĭ multŭ decătu fieştecine. Bărbaţĭ şi părinţĭ sănteţu, şi mă judecaţĭ.

Şi, de vă rămăne vre o îndoială înŭ curăţenie inimiĭ mele pentru acastă unire, vă încredinţăzu că prè multŭ greşiţĭ, şi eŭ vă supărŭ a dà numaĭ o iscălitură pentru mine, şi neceunŭ banŭ monedă, pentru ca să mă agiutaţĭ. Slavă luĭ Dumnezăŭ, stare mè vă este ştiută dum[nea]-voastră, şi, de nu amŭ astăzu, măne negreşitŭ trebue să-mĭ fie înŭ mănă. Şi vă maĭ îndoiţĭ a veni să daţĭ sfărşitu unuĭ lucru ce-lŭ socotescŭ că nu puteţĭ a fi stăpănĭ a nu-lu face, căcĭ, după a mè fierbinte dorinţă şi adevarată credinţă, nu veţĭ putè dumneavoastră preface acee ce Dumnezăŭ a vra? Mă rogu, ertaţi-mă de îndrăznială a vă arăta adevărulŭ greutăţiĭ dumneavoastre, şi nu mă învinovăţiţĭ pentru a mè ilicrinie[1]; că, de arŭ suferi pricina politică prelungiri, eŭ aşŭ fi începutu a o arăta

Bine voiţĭ, bine să fiţĭ; moşenĭ voiţĭ, moşenĭ să fiţĭ,— numaĭ veniţĭ şi mă puneţĭ înŭ sănulu acee nădejdĭ ce s'aŭ născutŭ cu deplină credinţă a unuĭ prè-fericite unirĭ, cumŭ maĭ înŭ grabă. Altŭ răspunsu dela dumneavoastră nu maĭ aşteptŭ înscrisu. Şi

săntu a dumneavoastră

maĭ micŭ şi

1811, Ghenarŭ 19 v. s.[2] ca unŭ frate şi slugă:

Ionŭ Cananò Cam[inarŭ].

P. S. Tatălŭ meŭ[3], văzăndu că trăescŭ norocitŭ cu fiica dv., a putè să adiaforisască[4] de orĭce pe urmă; numaĭ

[1] Grec.: sinceritate

[2] Aceste iniţiale, cu litere latine. Ioan Cananău învăţase la Berlin Vezi vol. XXI

[3] Şerban Cananău

[4] Să se desintereseze.

acumŭ trebue cu toţiĭ să-lŭ iconomisămŭ, căce la pricina aciasta sîntu săngurŭ. Şi alergaţĭ cu unŭ ciasŭ maĭ înnainte de m'ajutaţĭ, pără este vreme.

[Pe V-o:] Cinst. alŭ meŭ maĭ mare ca unŭ părinte, dum[isa]le arh[onŭ] Paharnicŭ Vasăle Holbanŭ, şi ca unŭ frate dum[isa]le arh[onŭ] Clucerŭ Ilie Holbanŭ, cu multă plecăciune şi frăţască dragoste.

La Vlădenĭ.

(Pecete de ceară roşie cu inscripţia latină: I. Canano.)

XIV.

Cu multă plecăciune mă închinŭ dumitale, arh[onŭ] Paharnici şi arh[onŭ] Cluceri Ilie

O trecutŭ triĭ zăle de căndu aşteptu răspunsu dumv. după purcedere dum[isa]le Vist. Dămianŭ ca să vinŭ ; tăcere însă următoare mă măhneşte pără la sufletu. Întru toate credu că sănteţĭ încredinţaţĭ de adevaratele urmărĭ ce li-amŭ păzitu înŭ pricina uniriĭ şi a fericiriĭ mele cu fiica dumitale. Decĭ de ce păzăţĭ maĭ multŭ îndoială care aţĭ avut-o dinŭ ciasulŭ ce amŭ fostŭ la dumv.? Că, de'ţĭ fi venitŭ îndată cu mine aice, astăzu arĭ fi şi luatu sfărşitu norocitu aciastă dorită însoţire. S'o amestecatŭ vorbe înŭ mijlocu, cu întărziere dum[nea]voastre, şi pentru aciasta aceste... *(sic)*. I-amŭ zisu şi s'aŭ încredinţatu dum. Vist. de toate. Şi, cătu pentru tatălŭ meŭ, vă arătŭ că să află înŭ dou părţu de hotărîre, şi a treia parte maĭ rămăne. Acasta o eŭ asupra cugetuluĭ şi a sufletuluĭ meŭ că o voiŭ preface înŭ ciasulŭ ce mă voĭ întoarce de la dumv. cu toavarăşulŭ fericireĭ mele. Decĭ ce maĭ rămăne? Ce tăcere păziţi? Ce îndoială maĭ aveţĭ? Cătu pentru interesurile clironomieĭ mele, că nu să vorĭ sminti (făcăndu aciasta), mă giuru pe însuşĭ viaţa Marghioliţăĭ, ce o socotescŭ maĭ scumpă decătŭ a mè.

Eŭ ştiŭ interesurile şi giudecu pasurile maĭ bini decătŭ

fieştecine. Aşteptŭ cu cătŭ să poate maĭ înŭ grabu răspunsu că mă aşteptaţĭ cu bucurie. Şi

săntu a dumv.

plecatŭ fiiŭ şi

28 Ghenarŭ slugă:

1811. *I. Can[anò] Caminaru.*

[Pe V-o:] Cinst. alŭ meŭ prè-iubitŭ ca unŭ frate, dum[i-sa]le arh[onŭ] Clucerŭ Ilie Holbanu, cu multă frăţască dragoste. La Herţa.

(Aceiaşĭ pecete.)

XV.

Cu multă plecăciuni mă închinŭ şi sărutŭ măna dumv. Cinstiteĭ scrisoriĭ dumitali dinŭ Ghenarŭ 30 mă norocescŭ a răspunde că, cu agiutoriulŭ luĭ Dumnezăŭ, aŭ luatŭ sfirşitŭ greutăţile şi înpotrivirile neprietenilorŭ. Cu ačasta înştiinţăzŭ pe dum., cu mare bucuriia sufletuluĭ meŭ, că tată-meŭ aŭ priimitŭ, şi-mĭ dă toată blagosloveniia, nemaĭ rămîindŭ dumitali altă decîtŭ că, înŭ ciasulŭ ce-ĭ priimi scrisoaria, să te scolĭ şi să viĭ, măcarŭ că mîine te va întîmpina însuşĭ scrisoaria dumisale Şi sîntŭ

alŭ dum[ita]li maĭ micŭ 1811, Fevr. 1.

ca unŭ fiiŭ sara.

şi slugă:

Ioanŭ Can[anò] Caminarŭ.

Tuturorĭ aĭ dumitale cu cele maĭ adevarate datoriĭ dinŭ parte mè mă rogŭ să-ĭ întămpinĭ.

[Pe V-o:] Cinst. alŭ meŭ ca unŭ părinte, dumisale arhonŭ Paharnicŭ Vasîle Holbanŭ, cu plecăciuni.

(Aceiaşĭ pecete.)

XVI.

Cu plecăciuni mă închinŭ dum[ita]li, moşŭ Ilie.

Toate chipurile ce s'aŭ pututŭ amŭ făcutŭ, şi banĭ amŭ

găsîtŭ, însă la sfîrşitulŭ lunil aceştiia. Apoĭ giudecă părere mė de rău că ţ'amŭ pricinuitŭ într'atâta supărare, încîtŭ înŭ britce jidoveştĭ să te brinnbli *(sic)* pe la nişte figurĭ ca cucoana Mariia Joroae, ba încă s'o priveştĭ şi bîndŭ tiutunŭ! Mă rogŭ, moşule, nu bănui, părintele meŭ, şi primeşte ostenială a dă acestŭ pitacŭ dumisale Stolniculuĭ Mihalachi în pricina cusuruluĭ banilorŭ; de la cari aducîndu-mĭ dumnealuĭ însămnare, fără smintială voiŭ răspunde banil la 15 a luniĭ viitoare. Eŭ aŭ trebuitŭ să mă pornescŭ la Budeştĭ, pentru că amŭ înştiinţare că staŭ de mă aştiaptă negustori de finŭ. Şi milostivulŭ Dumnezăŭ să te poarte înŭ toate cele de fericire.

Şi sîntŭ 1811, Noemvr. 2.

alŭ dumitale maĭ micŭ

ca unŭ frate:

Ioanŭ Can[ano] Cam[marŭ].

Cărţile aceste, ce li-amŭ lăsatŭ deşchisă ca să le ceteşţĭ, pecetluindu le, să le daĭ la locurile ce scriŭ.

XVII.

Cu plicăčuni mă închinŭ dumitale, cucoane Ilii.

Maĭ întăĭ nu lipsăscŭ a înştiinţa pe dum. pentru pricina moşii Stroeşti, căcĭ numaĭ 2 Jidov[ĭ] aŭ vinitŭ la mine, şi le-amŭ spusŭ cu ce preţŭ aĭ lăsatŭ dum, şi, iară, că a triia parte dinŭ gĭumătate de satŭ lipsăşte, cu totŭ vinitulŭ eĭ. Şi eĭ maĭ multŭ decătŭ 1.500 leĭ n'aŭ vrutŭ să dei. Decĭ, fiindŭ că-ĭ aci, încă totŭ nu-sŭ pusă la cale trebile, şi îĭ totŭ calabalăcŭ. Decĭ, pentru ca s[ă] lipsască aceste supărărĭ, pără s'orŭ pune la cal[e], eŭ oĭ luoa şi moşiia dum., dacă voeştĭ dum., cu acestŭ preţŭ: 1.700 leĭ, şi bani să-ĭ daŭ înŭ triĭ vadeļe, după cumŭ s'aŭ obicinuitŭ înŭ toată raiaoa; căcĭ toati moşiile aŭ scăzutŭ înŭ gĭumătate preţŭ, şi săntŭ cu alti viniturĭ şi altŭ feliŭ de hotar; şi aceia numaĭ pe unŭ anŭ să mi-o daĭ. Măcarŭ că aĭ făcutŭ pe dum. Iordachi Dumitriu vichilŭ, darŭ pără acŭ nicĭo punere la cale n'aŭ făcutŭ, şi

orănda stă baltă. Şi iară înştiinţăzŭ pe dumn. că ţărani ceĭ maĭ mulţŭ săntŭ cu fănaţurĭ pe acè parte ce o amŭ eŭ, şi, dacă ne omŭ deosăbi ţărani, apoĭ eŭ la aciĭ ci nu s'orŭ vini pi parte mè, nu le voĭ da fănaţŭ, şi eĭ orŭ fi săliţĭ a-mĭ plăti cu banĭ, şi aciĭ banĭ ş'orŭ ţănè înŭ samă la adetŭ şi, orĭce cumpărătorŭ a fi, totŭ îĭ avè vorbă dum. cu dănsulŭ. Deosăbitŭ, poftescŭ ca să fii dragoste dum. a-mĭ dà răspunsŭ, ca să să ştii la ce cale să să pui. Şi, iarŭ, amŭ auzitŭ că dum. vinzŭ acastă moşii di vecĭ; poftescŭ să ştiŭ: adivăratŭ esti? Şi săntŭ

alŭ dum.
Stroeştĭ, la 26 Apr. '813. slugă:
Vasile Gherghelu.

[Pe V-o:] Cinstitŭ mie maĭ mare, dum[isa]li cuconu Ilii Holbanŭ Velŭ Clucerŭ, cu plecăciuni. La Sănihăŭ.

(Pecete roşie cu iniţiale latine; ruptă.)

XVIII.

Hristosŭ aneşti.

Cu frăţască dragosti mă închinŭ dum[ital]i, arh[onŭ] Pah[arnicŭ].

Maĭ întăiŭ, dorită fiindŭ a şti pentru întregime ficiteĭ dumv. sănătăţĭ, găsăndŭ ocazionŭ, nu lipsăscu a face cercetare. Alŭ doile, viindŭ acestŭ omŭ, anume Mihaiŭ, de acolo, dinŭ satulŭ mieŭ Molniţa, mii-aŭ spusŭ că răzăşiĭ de pe parte Ţăntenilorŭ, acolo, di spre dănşiĭ, la mijlocu moşii, s'aŭ întinsŭ cu stăpănire, înpresurăndu-mĭ o bucată de locŭ, şi, fiindcă eŭ săntŭ după cumŭ dumneta ştiĭ, neavăndŭ nicĭunŭ chipŭ, amŭ năzuitŭ la dragoste dumitali, şi mă rogŭ, arhonŭ Paharnice, fără a ti supăra, într'o zi, căndŭ veĭ socoti, trecăndŭ pe acolè, să poronceştĭ oamenilorŭ de pe moşie mè ca să-ţŭ arăti dumitali acelŭ locŭ de pricinĭ, şi, văzăndu-ĭ că cu nedreptate mă înpresoară, să poronceştĭ răzăşilorŭ ca să nu trecă piste hotarăle ce săntŭ puse de răposatulŭ Căminarŭ Ioanŭ Sturza, şi eĭ, de aŭ ceva piste

acè hotărătură maĭ multŭ a răspunde, să să caute cu giudecată, iarŭ nu eĭ, înŭ tărie lorŭ, să-mĭ între înŭ moşii; apoĭ, pe urmă, orŭ avè a răspunde. Să'-ţŭ va rămănè şi dumitali o pomană pentru agiutoriulŭ ce mi-ĭ da la aciastă pricină.

Şi rămăĭ a dumitali 1813, Maĭ 9.

ca o sor[ă] şi...:

Krăsiniţa Caracaşŭ.

Dumisale cucoaniĭ Catriniĭ mă închinŭ cu plecăčuni. Dumisali cuconuluĭ Dimitrachi cu frăţască dragosti

[Pe V-o:] Cinst. al mieŭ ca unŭ frati, dumisali Văsăli Holbanŭ Velŭ Pah., cu frăţască dragosti. La Buda.

(Pecete de ceară roşie, cu o inimă aprinsă, doĭ porumbeĭ şi o cruce, patru iniţiale neînţelese.)

XIX.

Cu plecăčune sărutŭ cinstita măna dum[ita]le, moşŭ Ilii Holbanŭ.

Mă rogŭ dumitale, după vorba ce amŭ avutŭ cu dumneata, iată că amŭ triimesŭ la dum. pe acestŭ omŭ alŭ meŭ, ca să binivoeştĭ a-mĭ faci bini cu cin' sute leĭ, şi sănetŭ amŭ trimesŭ dumitali căndŭ cu Sardaru amŭ aşezatŭ, şi i-amŭ datŭ ceĭla[l]ţĭ ban[ĭ], şi acmù aŭ ramasŭ să-ĭ daŭ şi rămăşiţa.

Şi săntŭ Noe[m]v. 8.

[a] dumitali maĭ micŭ şi plecatŭ:

Gheorghi Seučucu (?).

Bălăşica să închină cu plecăčune şi sărută cinstita măna dumitali.

Dumilorsali boerălorŭ i dumisali cuconi Catrini mă închinŭ, d'inpreună cu Bălăşica, cu multă plecăčune, sărutăndu cinst. măna dumilorsali cu plecăčune.

[1] Şi.

[Pe V-o:] Intru cinst. măna dumisali Cluceruluĭ Ili Holbanŭ cu plecăčune să să dè.

Ghiorghii Seučucŭ (?).

XX.

Cătrĭ cinst. dumnealuĭ arhonŭ Paharnicŭ Vasile Holbanŭ.

Aŭ venitŭ la Iaşŭ dumnei Păhărniceasa, soţiia dumitale, şi aŭ vorovitŭ cu mine pentru voinţa dumv. asupra uniriĭ prinŭ căsătorie dumnealuĭ Sandulache Stamatinŭ cu alŭ doilea fiică a dumv., şi m'amŭ bucuratŭ.

S'aŭ întocmitŭ întru ačasta şi voinţa mè: blagosloveniia milostivuluĭ Dumnezăŭ numaĭ să fie.

De vreme darŭ ce dumv cu copila nu puteţĭ veni la Iaşĭ spre legĭuita cununie, care voimŭ a să săvîrşi de cătră mine însumĭ, apoĭ va veni Sandulache acolo cătră sfărşitulŭ următoarilorŭ Cîşlegĭ, şi să va face şi cununiia de cătră dumneata, cu dumnei Păhărniceasa înpreună, deplinĭ vechilĭ dinŭ partea mè. Atăta numaĭ: Sandulache să nu prè zăbovască multŭ, fiindŭ trebuinţè, iarŭ îngrijările mele sîntŭ acele părinteştĭ. Oct. 12,

Alŭ dum. gata: 1814.

(Neînţeles.) Iaş.

[Pe V-o:] Cătră cinst. dumnealuĭ arh[onŭ] Pah. Vasile Holbanŭ.

XXI.

Proschinô arh[onŭ] Bane.

Cucoana Mărioara Crişte mi-aŭ datŭ săneţălele dumitali de a-ĭ face hrisovŭ, poftindu-mă să triimetŭ la dumneta şi hotarnica înŭ cari săntŭ cuprinse toate hărtiile dumisale şi toată mergire pricinilorŭ. Priimeşte darŭ hotarnica şi binivoeşte a săvărşi maĭ înŭ grabă întăritura, căcĭ aşteaptă triimisulŭ calare, şi poftescŭ să amŭ răspunsul de priimire hotarniciĭ. Iuni 3.

Gata fratele dumitali:

D.

Plecăčuni.

Amŭ priimitŭ hotarnica, şi voĭ face lucrare; iarŭ omuluĭ dă-ĭ drumu maĭ înnainte. Fiindŭ

slugă:

Chirica Banŭ.

XXII.

Cu frăţască dragoste mă închinŭ dumitale, arhonŭ Pitarŭ. Inŭ ciasulŭ acesta amŭ luatŭ o scrisoare de la Comisie, dinŭ Bocovina, care hotărăscŭ moşiile, şi mă chiiamă şi pe mine acolò pentru parte dinŭ Bocovina. Şi, fiindcă numaĭ decâtŭ cere trebuinţa ca să s[ă] arăte la Comisie învoiala ce este cu mănăstire[1] Dobrovăţu, pentru ca să iasă bucata aceia de suptŭ înpresurare, pentru aceia dar dumneata, de veĭ fi la Vlădenĭ, numaĭ decâtŭ, orĭce triabă veĭ avè, lasă, şi păr' măine să te afle cu scrisorile la Călineştĭ, căcĭ, după scrisoare ce amŭ priimit, scrii ca pe astăzĭ la amiazizi să mă aflu şi eŭ acolò; şi eŭ amŭ alergat acolò, ca doarŭ voĭ putè să o oprescŭ păr' măine saŭ poimăne Comisie, ca să nu întăriască stăpănire, căcĭ, apoĭ, va rămănè păr' înŭ sfărşit aşa, şi atunce dumneata te veĭ păgubi.

Pentru ačasta dar poftescŭ: îndată răpezĭ şi è scrisorili, şi vină la Călineştĭ, ca să s[ă] arăte învoiala la Comisăe. Şi n'amŭ lipsit a înştiinţa, fiindŭ

a dumitali ca unŭ frate: '819, Avgustŭ 1.

Ştefanŭ Gherghelŭ Căminarŭ.

[Pe V-o:] Pentru parte dinŭ Bucovina, dinŭ Călineştĭ.

XXIII.

Cu frăţască dragoste mă închinŭ dumitali, arhonŭ Pitarŭ. Înştiinţezŭ pi dumneata că eŭ, cu agĭutoriulŭ luĭ Dumnăzăŭ, m'amŭ pornitŭ la Eşĭ şi nădăjduescŭ că, cu ajutorulŭ

[1] Înlocuit cuvîntul cu: moşie.

luĭ Dumnezăŭ, voĭ săvărşi trebuinţili meli bini, şi nădăjduescŭ că, de nu voĭ eşi Lunĭ înnainte Mării Sali luĭ Vvodă, iarŭ Miercurĭ negreşitŭ trebui să esŭ. Pentru aceia poftescŭ şi eŭ pi dumneata ca să trimiţ şi dumneata unŭ vechilŭ a dumitali cu bani aceĭ ce aĭ a mi-ĭ maĭ dà, pentru ca să plătescŭ şi eŭ telaluluĭ şi să-ţĭ scotŭ şi hrisovu, precumŭ ni iaste aşăzare. Măcarŭ că hrisovu dumisali Banu Ilie aŭ. cerutŭ ca să să facă cu slove de aurŭ, acela are osăbită cheltuială, şi, dacă dumneata veĭ voi a să face aşa, apoĭ acė cheltuială a auruluĭ va fi a dumitali. Îndestulŭ că poftescŭ pi dumneata că îndată după mini să triimiţĭ vechilu dumitali, după mini la Eşŭ, căcĭ eŭ nădăjduescŭ că multă zăbavă nu voĭ avė la Eşŭ, fiindcă amŭ luatŭ înştiinţare că anaforaoa s'aŭ gătitŭ şi s'aŭ şi iscălitŭ de boerĭ şi, îndată cumŭ voĭ mergi, mă voĭ înfăţoşa şi înnainte Mării Sali luĭ Vvodă. Şi, zăbavă de va fi, maĭ multŭ numaĭ pentru de [a] scoati hrisovulŭ dumitali. Pentru aceia poftescŭ ca vechilu dumitali să vii îndată după mini›

Şi săntŭ '820, Apr. 15.
a dumitali ca unŭ frati,
slugă :
Ştefanŭ Gherghelŭ Căminaru.

[Pe V-o] Cinst. alŭ mieŭ ca unŭ frati, dumisale arhonŭ Pitarŭ Theodorŭ Holbanŭ, cu frăţască dragoste.

XXIV.

Cu frăţască dragoste mă închinŭ dum., arh. Caminarŭ. De apurure dorescŭ a mă pliroforisi pentru întregime sănătăţiĭ dum., ca, aflăndu-să pre deplinŭ, să mă bucurŭ.

(*Şters :* Pentru în...) Bani di pi Costicenĭ, ce săntŭ rămăşiţă la dum., de la 1818 şi pără la '821, Apr 23, cătŭ va cuprinde pe a şesa parti (*şters*. dinŭ parti) pe aceştĭ treĭ anĭ, poftescŭ să daĭ dumisali ginireluĭ Dimitrachi Eni, şi de la anulŭ '821 Apr. 23, apoĭ dumnealuĭ ginirile Dimitrachi rămăni stăpănŭ pe parte dumisalì, adică pe a şesa parte dinŭ parte holbăniască, fără a ni ames[te]ca noĭ. Decĭ facŭ ştiutŭ dum. ca cu dumnealuĭ

să ti puĭ dum. la cali pentru parte dumitali, saŭ cĭ va rămănè slobodă şi să va puni dumnealuĭ la cali cumŭ va voi, ca cu dreptŭ lucru dumisali. (*Şters :* Pentru cari nu lipsescŭ a faci ştiutŭ) dum., şi sănt :

(*Neiscălit. Catinca Holban Păhărniccasa.*)

Cu părinţască dragoste mă închinŭ dum[itale], ginire Dimitrachi.

De a purure doresc a mă pliroforisi pentru întregime sănătăţiĭ dumitali, ca, aflăndu-să pre deplinŭ, să mă bucurŭ.

După a dum[itale] cerire, iată triimetŭ scrisoari către dumnealuĭ Caminarulŭ Todorachi Ciure pentru bani di pi Costíceniĭ, parte dum[itale], pe treĭ aniĭ, de la 23 Apr. '818 şi păr' la 23 Apr. '821, să-ĭ dei dum[itale], şi de la 23 Apr. '821 să rămăe slobodă parte dum[itale], şi dum. te veĭ puni la cali cumŭ îţĭ va da măna cu lucru dum. Şi scrisoare amŭ lăsat-o deşchisă, ca să te pliroforiseştĭ dum. Iarŭ, pentru scrisore de la dumnei cumnata Măriuţa, socra dum., după cumŭ urmiază înŭ alti pricini, asemine şi întru ačasta, după ce amŭ [datŭ] aceĭ 450 leĭ dinŭ poroncă, pentru cari nu cere trebuinţa a să triimeti mumbaşirŭ, apoĭ amŭ maĭ plătitŭ şi 40 leĭ osteniala mumbaşiruluĭ şi 50 leĭ poşta. Aceştĭ 90 leĭ, ce amŭ dat digiaba, aŭ fostŭ înŭ locŭ de mulţămită dinŭ parte dumisali cumnati (*şters :* Măriuţi, precumŭ) esti ştiutŭ dumitali. Şi săntŭ: '821, Ghenarŭ 20.

(*Neiscălit : Catinca Holban Păhărniccasa.*)

Asemine acestora amŭ triimisŭ ginireluĭ Dimitrachi, cătŭ şi către dumnealuĭ Caminarulŭ Todorachi Ciure.

XXV.

Cu părinţască dragoste te sărutŭ, iubitulŭ meŭ fiĭ, Mihălache.

In iastă sară amŭ priimitŭ scrisoare dumitale şi, înţălegăndŭ că ti afli sănătosŭ, amŭ mulţămitŭ milostivuluĭ Dumnezăŭ. Dumnaluĭ Banulŭ Ilii aŭ fostŭ erĭ la mini şi me'ŭ

zisŭ ca să-ţĭ trimătŭ 50 de galbinĭ. Eŭ, dacă aşŭ avè 50 dı galbinĭ, nu ţ'âşŭ scrii ca sĭ cerĭ la Banulŭ Stavărŭ măcarŭ 50 de leĭ să dei. Caută la Eşĭ, şi, dacă veĭ găsă la cineva, înprumută-te, şi dă sănetŭ, şi maĭ pe urmă s'orŭ da. Amŭ văzutŭ şi cele ce-mĭ scriĭ pentru iarbă, cumŭ şi pentru Stavărŭ. Dumnaluĭ bădiţa Toadirŭ cu părinţască dragoste te sărută Astăzĭ amŭ luatŭ răvaşŭ di la nora Soltana, şi să află sănătoasă. Înŭ Marţa trecută ţ'amŭ scrisŭ o scrisoare, cari s'aŭ trimisŭ cu genta, şi înnuntru era o scrisoari cari era să s[ă] trimată la Focşenĭ, şi nu-mĭ scriĭ de aĭ priimit-o, orĭ ba. Şi rogŭ pre milostivulŭ Dumnezăŭ a ti vedè sănătosŭ. Astăzĭ m'amŭ înştiinţatŭ că dumnuluĭ *(sic)* ginirile Dumitrachi Eni să află la Eşĭ şi dumnaluĭ încă este părtaşŭ, şi la datŭ, şi la lnatŭ. '824, Iulii 16.

Şi săntŭ alŭ dumitale iubitori

maică:

Catrina Hol[banŭ] Pah.

XXVI[1].

Ştiutŭ sĭ face prinŭ aciasta că maĭ gĭosŭ iscălitulŭ m'amŭ alcătuitŭ cu dumnealuĭ Cluceriulŭ Stefanŭ Holbanŭ spre a rădica planŭ t pograficescŭ uneĭ bucăţĭ de moşii ce să numeşte Poenile luĭ Talpă, d'inpreună cu a 6 parte dinŭ moşiia Pilipăuţiĭ, precumŭ să află osăbită, înpreună şi capetele i mărginile tuturorŭ moşiilorŭ ce să megieşăscŭ cu aceste; după care să facŭ şi hartă dumisale, arătătoare de toate semnele, cu scumpătate şi cuviincoasa deplinătate, lămurindŭ staria loculuĭ, fără cătŭ de puţinŭ cusurŭ. Pentru care amŭ a priimi de la dumnealuĭ 600 leĭ, zicŭ şasă sute leĭ, deplinŭ, la teslimarisiria hărţiĭ. Cumŭ şi pentru aciastă hartă mă îndatorescŭ a răspunde că iaste bună şi fără greşală; căcĭ, dinŭ potrivă dovedindu-să, apoĭ, cu a mè cheltuială, să tocmescŭ altŭ inginerŭ, ca să măsure de alŭ doile. Că-

[1] De şi nu e o scrisoare, se adauge pentru lămuririle din ea.

riia urmărĭ şi întocma păzirĭ de a mè îndatorire urmiază a mè iscăliturĭ.

P. Asachi Caminarŭ.

1825, Apr. 13.

Leĭ

200 adecă doo sute sute leĭ amŭ priimitŭ la taceria contractuluĭ. P. Asachi Caminarŭ.

400 adecă patru sute leĭ tijŭ amŭ priimitŭ de la dumnealuĭ Clucerulŭ Stefanŭ Holbanŭ, cusurulŭ după cuprinderia acestuĭ contractŭ, spre înpliniria someĭ a şasă sute leĭ, după care, istovindu-să toată îndatoriria dinŭ amăndoo părţile, amŭ lăsatŭ acestŭ contractŭ la dumnealuĭ Clucerulŭ, spre dovadă numaĭ a înbunătăţiriĭ planuluĭ de mine rădicatŭ.

Petru Asachi Caminarŭ.

1825, Apr. 27.
Ţinteniĭ.

[Pe V-o :] A Caminaruluĭ Asachi.

XXVII

Cu multă plecăciuni închinăndu-mă, sărutŭ cinst. măna dumneavoastră, cc. C[atincă] şi cc. Theodorŭ.

Facŭ ştiutŭ dumilorvoastre pentru înpărţăre vitelorŭ şi a păiniĭ şi a altorŭ lucrurĭ rămasă de la răposatulŭ Banu Ilii Holbanŭ, precumŭ s'aŭ înpărţătŭ şi aŭ venitŭ căte zăci vite de caĭ la o parte, făcăndu-s[ă] înŭ şasă părţĭ, dinŭ care doao părţĭ, a dumisali Banuluĭ şi a dumitale, s'aŭ trimisŭ acasă la dumneta cu oaminiĭ dumneavoastă. Precumŭ şi vitele albi s'aŭ venitŭ de o parte căte 19 vite, boĭ, cu vacĭ, şi gonetorĭ, şi mănzaţĭ, care facŭ, pe 2 părţĭ, 38 de vite, bezŭ triĭ viţeĭ ce s'aŭ datŭ ; darŭ, fiindŭ că patru boĭ s'aŭ furatŭ, şi fiindŭ pricină cu dumnaluĭ Costachi Manu, s'aŭ scăzutŭ căte unŭ boŭ de parte dinŭ aceste patru părţĭ a nostre, şi, pentru aciasta, s'aŭ triimisŭ dumilorvostre 36 vite şi 3

vițăĭ. Precumŭ şi dinŭ mascurĭ s'aŭ venitŭ căte 13 pe 2 părțĭ, însă marĭ, cu micĭ.

Păpuşoiĭ s'aŭ venitŭ căte 53 stănjinĭ de coşerĭ la o parte, decĭ dumilorvostre, pe 2 părțĭ, facŭ 106 stănjinĭ; dinŭ care păpuşoĭ s'aŭ opritŭ la cotu Hotinuluĭ giumătati şi la Curte giumătate. Precumŭ şi săcara, fiindŭ 5 stogurĭ vechĭ, înŭ care săntŭ 36 stănjănĭ, pe 2 părțŭ să vinŭ 18 stănjănĭ. Dumneta veĭ triimiti şi, după anologhie, veĭ luoa părțăle dumilorvostre. Iarŭ, pentru pojăjăe casăĭ, fiindŭ poroncă a să rădica să să ducă la Herța, amŭ stătutŭ şi li-amŭ luatŭ toate asupra mè, rămăindŭ înŭ casă; pentru care dumnevostră cumŭ vețĭ socoti vețĭ pune la cale. 2 plugurĭ s'aŭ venitŭ şi înŭ parte dumv., şi cu greşală erĭ nu s'aŭ triimisŭ, darŭ astăzĭ s'aŭ triimisŭ înpreună cu vătavu dumitali. Şi săntŭ alŭ dumv. prè *(şters.)*

1825, Noem. 30.

'825, Dechemv. 1.

Şi săntŭ plecată slugă:
Iordachi Herțanŭ Clucerŭ.

Mă rogŭ de ertare că n'amŭ venitŭ eŭ săngurŭ.

XXVIII.

Cu plecăčune închinăndu-mă, sărutŭ cinstită măna dumitale, cucone Toadere.

Înŭ vreme ce aŭ fostŭ Caminarulŭ Manu aice, s'aŭ socotitŭ cu părintele Sava pentru bani ce s'aŭ făcutŭ a-ĭ da dinŭ rămasăle piste dieată de la răpusatulŭ Pitariŭ. S'aŭ făcutŭ de fieştecare parte a s[ă] plăti dumisale Cam. Elencăĭ căte 225 leĭ, şi vine şi înŭ parte dumitale ca s[ă] daĭ 225 leĭ. Pentru care te rogŭ să-mĭ triimețĭ aceĭ banĭ, căcĭ pe mini înŭ toate zilile mă supără dumnaluĭ Vasăle Holbanŭ, vechilulŭ dumilorsale, care l-aŭ lăsatŭ aice să priimască bani, după îndatorire ce m'amŭ îndatoritŭ ca să plătescŭ, şi eŭ amŭ totŭ prelungitŭ păr' acumŭ; iarŭ acumŭ, dacă nu să vorŭ plăti, aŭ zisŭ cu hotărăre că va scrii la Eşŭ să vii

zapciu. Apoĭ aceştie aŭ rămasŭ a s[ă] da după însuşĭ alŭ dumitale iscălitură. Te rogŭ triimeti-ĭ, să nu maĭ fii atăta vorbă pentru aceştĭ banĭ. Deosăbitŭ îmĭ scrii -o carte Vornicie de opştii pentru rămăşiţa de banĭ ce aŭ maĭ rămasŭ, parte dumitale, să maĭ daĭ spre înplinire sumeĭ ce s'aŭ hotărătŭ a s[ă] plăti, parte dumitale. Să-mĭ facĭ ştiutŭ ce răspunsu amŭ să daŭ şi înŭ acei pricină. Iarŭ, cătŭ pentru aceĭ banĭ ce săntŭ a s[ă] ta *(sic)*, 225 leĭ, parte dumitale, te rogŭ să mi-ĭ triimeţĭ, ca să-ĭ daŭ eŭ unde săntŭ rănduitŭ a-ĭ da, căcĭ, de căndŭ s'aŭ dusŭ Manu, săntŭ trecute 23 zile, şi aŭ trecutŭ vadeoa cari i-amŭ pusŭ.

'826, Dechemvrie 1.

Şi săntŭ alŭ

dumitale slugă:

Iordachi Herţanŭ Clucerŭ.

[Pe V-o:] Cinstită măna dumisale cc. Toaderŭ Holbanŭ bivŭ Velŭ Banŭ, cu totă plecăčune.

XXIX.

Cu multĭ plecăčuni închinăndu-mă, sărutŭ cinstită măna dumitale, cuconŭ Todere.

Amŭ priimitŭ răvaşulŭ dumitali ci-mĭ scriĭ pentru 225 leĭ ce aĭ a da dumisale Caminăresiĭ Elenca Rasti pentru avere mişcătoare rămasă piste diiata răpusatuluĭ Pitarĭ Ilii Holbanŭ, că săntŭ bani gata, şi îmĭ scriĭ să triimetŭ omulŭ meŭ ca să-ĭ priimască aceĭ 225 leĭ. Iată triimetŭ pe acestŭ ficorŭ să priimască bani, pentru care te rogŭ să s[ă] dei înŭ măna acestue, ca să-ĭ daŭ şi eŭ la loculŭ cuvi[i]nčosŭ, căcĭ înŭ toate zilile săntŭ supăratŭ de Vasălică Holbanŭ, cerăndu mĭ bani, precumŭ amŭ maĭ scrisŭ dumitale.

'826, Dechemvrie 6.

Şi săntŭ alŭ

dumitale slugă:

Iordachi Herţanŭ Clucerŭ.

XXX.

Arhonŭ Clucere.

Bădiţa ămĭ scrii că aŭ lasatŭ la dumneata 400 leĭ, şi iată triimetŭ sănetŭ. Dumneata veĭ da bani înŭ măna triimisuluĭ, de la care veĭ priimi sănetulŭ.

Slugă : Maĭ 25.

Holbanŭ Caminarŭ.

Plecăčuni.

Dumnealuĭ Banu m'aŭ lăsatŭ să daŭ dumitali patru sute leĭ, însă cu unŭ izvozălŭ de 59 leĭ, şas[ă] părale. Dumneata triimite-mĭ sănetulŭ de patru sute leĭ, ş[i] eŭ voĭ răspunde cătră însămnărica dumitale cusuru păr' la 400 leĭ. Darŭ triimetŭ dumitale ş'o copie de pe (de) înşămnărică.

Şi săntŭ alŭ dumitale slugă :

Iordachi Herţanŭ Clucerŭ.

XXXI

Cu frăţască dragoste ne închinămŭ dumitali, cucoană Mărioară.

Răposatulŭ moşulŭ nostru Toaderŭ, prinŭ diiata ce aŭ făcutŭ la '825, Martŭ 3, lasă şi dumitali 500 leĭ şi 50 matce stupĭ, cumŭ şi *(şters)* nepoateĭ Cleopatri, copiliĭ dumitali, 50 stupĭ. De acasta înştiinţămŭ pe dumneata că pentru banĭ veĭ triimite să-ĭ priimeştĭ de la dumnealuĭ Caminarulŭ Mihalache, căcĭ aŭ ramasŭ asupra mė. Iarŭ, pentru 100 stupĭ, 50 aĭ dumitali şi 50 a Cleopatriĭ, veĭ triimite dumneata la Vlădenĭ, pe Jijie, să-ĭ rădice, ca să te folosăştĭ şi cu rodulŭ lorŭ. Iarŭ, neputăndŭ să-ĭ rădicĭ acumŭ, dumneata triimite omŭ să-ĭ priimască pe samă la Vlădenĭ, şi să stei acolo, plătindŭ haculŭ prisăcarilorŭ şi purtăndŭ grija ştiubeilorŭ, pără la toamnă, ce-ĭ veĭ putė ridica, căcĭ la noĭ ştiubei nu sintŭ. Şi pe săptămăna viitoare să s[ă] afle omulŭ dumitali păr' la 18 aceştiĭ lunĭ, că vomŭ fi şi noĭ la Vlădenĭ, să-ĭ facemŭ teslimŭ, pentru ca să-ĭ pue la cali '827, Maĭ.

[Pe V-o :] A stupilorŭ.

XXXII.

Cătră cinstitŭ dum. boieriŭ hotarnicŭ Căminarŭ Mihalachi Holbanŭ.

Amŭ priimitŭ scrisore dumitale d'inpreună şi carte cinst. judecătoriculuĭ Divanŭ. Am văzutŭ cele mi'ĭ scrisŭ, pentru care răspundŭ dum. că nu mă cunoscŭ datorĭ de a merge să staŭ faţă la dispărţire ce are să s[ă] facă, înŭ vreme ci moşăie (*şters:* nu iaste) Vlădeni nu iaste a mè, nicĭ numaĭ ieŭ nu săntŭ clironomŭ răposatuluĭ frăţine-meŭ, nicĭ vechilŭ dinŭ parte cumnati şi a surorilorŭ mele nu săntŭ. Căcĭ, precumŭ amŭ scrisŭ dumv., că, de aşŭ fi vechilŭ, trebuie să fiŭ faţă la hotărăre, ci zice d. Vornicŭ Neculaĭ Dimachi că aŭ luatŭ sfărşitŭ pricina. Că, precumŭ îmĭ scrieţĭ dumv. acumŭ, că orĭ însumĭ să viŭ, saŭ vechilŭ să triimitŭ, aşa aŭ trebuitŭ şi atunce, ca orĭ vechilŭ dinŭ parte nemurilorŭ să fii, saŭ vre unulŭ dinŭ noĭ, iarŭ nu numaĭ d. să fii la judecată, şi acù să ieĭ moşăia. Pentru acasta nu poćŭ să viŭ. '828, Iuli 25.

Cătră cinst. dumnalorŭ boierĭ hotarnicĭ Căminarŭ Mihalachi Holbanŭ.

Amŭ priimitŭ scrisore dumv., d'inpreună şi carte cinst. judecătoresculuĭ Divanŭ, şi, văzăndŭ cele scrisă, răspundŭ dumv. că ieŭ nicĭò ştiinţă nu amŭ de judecata ci aŭ avutŭ d. Vorniculŭ Neculaĭ Dimachi cu răposatulŭ frati-meŭ. Şi, iarăşĭ, înŭ urma, căndŭ zici d. că aŭ luatŭ sfărşitŭ pricina prinŭ întăriturĭ gospodŭ, n'aŭ fostŭ nime vechilŭ dinŭ parte noastră, a fraţilorŭ răposatuluĭ, precumŭ nicĭ dinŭ parte cumnati, ci singurŭ d. s'aŭ înfăţişatŭ cu scrisorile moşii Vlădeni, care prinŭ zapciĭ s'aŭ luatŭ de la cumnată-mè; dinŭ care scrisorĭ aŭ şi ruptŭ doă, pentru care ieste şi adeverinţa cinst. Vornicii de oraşŭ.

XXXIII.

Cu frăţască dragostea mă închinŭ dumitale, iubite cumnate, cucoane Mihalachi.

După cercetare doriteĭ mie întregimea sănătățiĭ dumv. cumŭ să păzăşti, ca să mă bucurŭ şi să daŭ laudă cerescululĭ Împăratŭ.

Nu lipsescu a face ştiutŭ dumitale că eŭ, aflăndu-mă totŭ înŭ valurile giudìcățiĭ pentru doî feti țigance, anumi Catrina şi Dochița, care mi s'aŭ dăruitŭ de către răposațiĭ socri meĭ şi care săntŭ trecuțĭ şi înŭ părțala frățască, precumŭ iaste ştiutŭ dumitale; deci, la înfățoşare ce amŭ avutŭ înnainte Obşteştiĭ Adunărĭ, cerăndu-mi-să de față şi înŭ orghinalŭ aceiaşĭ înpărțală, după cumŭ te veĭ pliroforisi şi dinŭ însuşĭ carte alăturată aice, te rogŭ, iubite cumnate, urmiază binele acesta către mine şi, cumŭ poronceşte şi Divanulŭ, profthimiseşte îndată cerşita înpărțală, triimețăndu-o dreptŭ la mine, ca să o înfățoşezĭ la giudicată; şi, spre încredințare dumitale că nu să va prăpădi, va rămănė răvaşulŭ mieŭ acesta de dovadă. Căcĭ, dacă Țigancile aceste nu vorŭ fi trecute la înpărțală, apoĭ atunce şi aceli doî Țigance luate înŭ parte dumitale vorŭ fi înŭ pericolonŭ de a să lua ca să s[ă] văndă înŭ socotiala creditorilorŭ. Şi, înŭ scurtŭ, precumŭ veĭ socoti şi ştiĭ pricina desfaceriĭ şi a părțăriĭ acestorŭ Țigance, înştiințază pe Divanŭ, şi triimite dovadă adevărată, ca să nu rămăiŭ isterisitŭ de darulŭ răposaților socri mieĭ.

Şi săntŭ 1829, Iuli 19.
a dumitale ca o soră Eşiĭ.
şi slugă.

Dumisali cumnateĭ Sultaniĭ cu frățască dragoste mŭ închinŭ şi dulce o sărutŭ; asămene şi pe coconĭ.

Eŭ cu înnadinsu fiĉoriŭ amŭ pornitŭ aĉasta, şi printr'ănsulŭ dumitale, fără prelungire maĭ multă de vadeoa însămnată prinŭ carte Divanuluĭ, şi foarte mă veĭ îndatori.

XXXIV.

Cu multă plecăĉuni închinăndu-mă, sărutu cinst. măna Sfinţăi Tale, părinte Savo.

Amŭ priimitŭ cinst. scrisoare Sfinţăi Tale, scri[i]ndu-mĭ ca să facŭ sălinţă înŭ pricina străjerilorŭ, precumŭ şi pentru ca s[ă] margă vr'o cățŭva dinŭ fruntaşĭ să le voroveştĭ. Eŭ le amŭ pusŭ zapciŭ ca să-ĭ pornească numaĭ de cătŭ, şi nicĭ cumŭ nu vor să margă. Eŭ am sălitŭ cu toate chipurile, ca doarŭ să va sfărşi această pricină.

Poate pe măine voĭ veni şi eŭ la Sfinţie Ta, dacă voĭ putè scăpa.

A Sfinţăi Tale

prè-plecată

slugă :

Iordachi Herţanŭ Clucerŭ.

(Pecete din 1825.)

[Pe V-o:] Intru cinst. măna Sfinţăi Sale părintelui Sava Holbanŭ, egumenulŭ sfinteĭ mănăstirĭ Mogoşeştiĭ, cu plecăčune.

Scrisorĭ P. Mitro[politŭ] şi adeverinţil[e] d. Clucerŭ Herţanŭ de priimire săneturilorŭ de la P. Savva înŭ plata banilor cătră Caminarulŭ Rasti...

(*Şters:* Adeverinţăle d. Clucerŭ Herţanŭ de priimire săneturilorŭ) zapciuluĭ pentru bani d. Caminarŭ Rasti de la P.

Săneturĭ de banĭ a răposatuluĭ moşŭ Ilii.

Di la Log. Alecu Stărce.

XXXV.

Cu plecăciune mă închinŭ dum., cc. Mihalachi.

Maĭ întăĭ rogŭ pre milostivulŭ Dumnezăŭ ca răvaşulŭ meŭ să te găsască pe dum. sănătosŭ. Alŭ doile, te înştiinţăzŭ că, după tocmeala ci amŭ avutŭ cu dum., ca să facĭ 400 merţi di varŭ pi moşăi la mini, s'aŭ înplinitŭ soma, şi încă o maĭ întrecut o somă di merţi, şi di pi cele 400 merţi esti rămaşăţi de baniĭ, o sută triĭzăcĭ leĭ, să-mĭ maĭ daĭ: maĭ şi făcăndŭ dum. socoteală cătŭ s'a maĭ faci pe ačasta

înŭ trecutŭ, poftesc să-mĭ trimițĭ pi omulŭ acista. Șı, di viĭ avè să maĭ facĭ varŭ, poftesc să amŭ cinstitŭ răspunsulŭ dum., că amŭ datŭ poroncă că fără răvașulŭ meŭ să nu lasi să facĭ var.

Și, cu acĕasta, rămîĭ 1836, Fevr. 7.

a dum. smerită:

Agathie Curt

105 amŭ datŭ cu Neculaĭ Sporhŭ.

30 tijŭ amŭ datŭ prinŭ pădurarĭ.

[Pe V-o:] Cinstitŭ dumısale cc. Mihalachi Holbanŭ, cu plecăciune.

Maica Curtoie i-amŭ datŭ 105 leĭ (?).

XXXVI.

Cu frățască dragoste mă închinŭ dumitale, arh. Caminarŭ·

Amŭ priimitŭ dorită mie scrisoarea dumitale, și amŭ văzutŭ cele însămnate; asupra cărie cu cinste răspundŭ că anaforaoa încă nu s'aŭ făcutŭ, darŭ m'amŭ întîlnitŭ cu dumnealuĭ Cam[inarulŭ] Beldimanŭ, și amŭ vorovitŭ cele de cuviință a să face anaforaoa nu tocmaĭ după acè socotință încheetă de maĭ nainte. Darŭ apoĭ și la întărire anaforalıĭ voĭ stărui cu toată silința a să apăra dreptățile dumitale și a monastirıĭ. Mi-aŭ zisŭ cc. Ionică că i-aĭ fi făgăduit nişte orzŭ, saŭ ovăsŭ, i altele; pentru cari urmiază a să și aduci. Pentru iazulŭ de la Epurenĭ alăturezŭ scrisoare către Vorniculŭ Calimahŭ. Cu dumnealuĭ cc. Ștefănică nu m'amŭ pututŭ întîlni, grăbindu-să ficiorulŭ, și, cu alŭ doile ocazionŭ, te voiŭ înștiința maĭ cu lămurire despre toate.

Dumnealuĭ Stolniculŭ Buradà încă nu s'aŭ înfățoșatŭ înŭ pricinà cu fiicele Paharniculuĭ, darŭ cîtŭ de înŭ grabă să va isprăvi și aciasta.

A dumitale frate și

slugă:

1836, Noemv. 7. *Ioanŭ Casulŭ Spat*

Eș.

Şaga Epureanuluĭ aŭ catandisitŭ a fi înnadinsŭ. Preosvinţie Sa mi-aŭ zisŭ să-ţĭ scriŭ să-ĭ iconomisăştĭ vr'o treĭzăcĭ galbenĭ, şi să vorŭ trece înŭ cheltuelile monastiriĭ.

XXXVII.

Cu frăţască dragoste mă închinŭ dumitale, arhonŭ Caminariŭ.

Primindŭ cu bucurie scrisoarea dumitale, am văzutŭ cele însămnate. M'am măhnitŭ tare multŭ de zaifliculŭ înŭ care te afli; milostivulŭ Dumnezeŭ să-ţĭ dăruiască întregimea sănătăţiĭ. Amŭ aratatŭ Înnaltŭ Preosvinţii Sale cele propusă dinŭ partea dumitali, şi s'aŭ hotărîtŭ a să rîndui acolea pe Sfinţie Sa protosinghelulŭ Veniaminŭ, carele maĭ înnainte aŭ fostŭ protopopŭ la Botoşanĭ, persoană cunoscută dumitale de bunile şi cinstitele purtărĭ, atîtŭ înŭ cele bisericeştĭ, cîtŭ şi înŭ cele politiceştĭ, şi care să fiĭ încredinţatŭ că va aduce totŭ feliulŭ de mulţămire dumitali şi cari nu va zăbovi a veni. Pentru catagrafiea ce ţ'aŭ cerutŭ păr. Veniaminŭ dichiulŭ şi păr. Visarionŭ, iaste aciasta a odoarălorŭ şi lucrurilorŭ bisericeştĭ, despre cari credŭ că dumneta veĭ fi avîndŭ condică, şi, cîndŭ să va întîmplă să vii păr. Visarionŭ, le va vedè şi va iscăli că sîntŭ întocmaĭ. Iar carte pentru mutarea satuluĭ, cu schimbare ministrilorŭ, aŭ zăbovitŭ a să face pănă acumŭ, dar să va trimite fără întărzieri. Alăturezŭ aice scrisoare cătră păr. iconomŭ Ionică ca să triimită balerca cu oloiŭ. Alăturezŭ şi copie de pe adresulŭ Divanuluĭ Ţăriĭ-de-Susŭ, ce astăzĭ s'aŭ priimitŭ, dinŭ care te veĭ pliroforisi înŭ pricina vadeliĭ pusă.

Dumitale frate şi slugă:

'837, Fev. 28. *Ioanŭ Spat.*

Eşĭ.

XXXVIII.

Cu plecăciune mă închinŭ dumitale, nănaşŭ Mihelachi.

Iată, dinŭ poronca cuconuluĭ, ci mi-aŭ poroncitŭ înŭ fiinţa

dumitale, triimitŭ pe morarî, înpreunĭ cu oameni, ca să tai lemne pentru moară la Sĭnihăŭ, după cumŭ însĭmnezŭ maî gîosŭ, — însă:

1 talpă de 6 stănjinî.
1 talpă: 5 stănjinî, 4 palmi.
9 tălpî: 4 stănjinî, 4 palmi.
14 amnărî.
18 şaranpoî.
3 grindeî si lemne de patru roţî, cătŭ ceri trebuinţa.

Deosăbitŭ maî trebui lemnŭ de o roată de chivi *(sic)*, şi trìî ursoaici, triî scaune, triî pragurî.

Pentru cari dumneata veî da poroncă păduraruluî ca sĭ le arati undi vorŭ fi copaciî bunî, ca să tai, să s[ă] facă lucru bunŭ. Fiindŭ

alŭ dumitale
plecată
slugă:
Gheorghe.

'838,
Săpt. 15.

[Pe V-o:] Izvodu lemnuluî di la Sinihăŭ ci amŭ datŭ di morî. '838.

XXXIX.

Cu multă plecăčune mă închinŭ dumv., cucoani Mihalache. După cumŭ dulce bunătate a dumv., năstăvindu-să Duhulŭ Sfăntŭ a agîuta o casă a mè atăta grè şi vrednică de agîutoriŭ, încătŭ nu potŭ a arăta toate înpregîurările, şi după cumŭ dumv. aţî avutŭ milostivire şi bunătate a-mî da şi o carte cătră dumnaluî Spataru Enuţă, ca, prinŭ dumnaluî, să să pue înnainte Preosfinţituluî Stăpănŭ să fii milostivŭ a poronci ca dinŭ venitulŭ sfinteî monastiriî Mogoşeştiî să mi sĭ dei unŭ agîutoriŭ, ca să-mî potŭ a-mî mărita 3 fete ce le amŭ înŭ casă, care stare a mè fii[i]ndu cu totu îngîosătă, nu săntŭ vrednicŭ a le ţinè înŭ casĭ, iară maî alesŭ găsindu-să oaminî ca să le daŭ la casăle lorŭ, n'amŭ nicîo închipuire,—eŭ de atuncî m'aşî fi dusŭ la Eşŭ, după scrisoare dumv., ce mi-aţî datŭ dumv. cătră dumneluî Spatarŭ Enuţă,

darŭ, bolnăvindu-mă, aşa precumŭ şi astăzŭ mă găsăscu — ceva acù, slavă luĭ Dumnezăŭ, îmĭ iaste maĭ spre bini, n'amŭ pututŭ eşă dinŭ casă. Mă rogŭ, cucoane Mihalache, nu uita bunătate a dumv. ce mi-aţĭ datŭ, căcĭ alta nădejde, după Dumnezăŭ, nu avemŭ decătŭ la mila a dumv Şi eŭ, piste o săptămănĭ, cumŭ oĭ putè, m'oĭ duce şi la Eşŭ, dacă oĭ avè înnorocire a vă găsă şi pe dumv la Eşŭ ca să mă p[ov]ăţuescŭ cumŭ să urmezŭ, cu toati că eŭ cu plecăčune rogŭ bunătate a dumv, cocoani Mihalachi, şi vă rogŭ ca pără la mergiri a mè să aveţĭ vorbă cu dumnaluĭ Spatariu Enuţă înŭ pricina cereriĭ meli, aşa după cumŭ v'a lumină Dumnezăŭ, şi eŭ, îndată cumŭ mi-o veĭ triimete(?), dăndŭ Dumnezăŭ să-mĭ fii maĭ bini, m'oĭ repezi pără la Eşŭ.

Dinŭ parte a mè şi a soţii meli cu multă plecăčune sărutămŭ mănele şi a dumisali cucoani Soltăniţiĭ, rugăndu-o şi pe dumnaeĭ ca să fiţĭ dumv. într'unŭ cugetŭ cătŭ s'a putè a agĭuta casa a mè cu cătŭ v'a îndura milostivulŭ Dumnezăŭ pentru înnorocirile duducelorŭ şi a coconaşilorŭ dumv.

Amŭ auzitŭ dinŭ prietinĭ, dinŭ o samă care aŭ umblatŭ la Eşŭ maĭ înnainte, că s'arŭ fi întălnitŭ cu fraţiĭ mieĭ, darŭ mie martorŭ imĭ iaste unulŭ Dumnezăŭ că n'amŭ avutŭ ştiinţă de dănşiĭ, că eĭ de mine să ferescu, umblă întru ascunsu şi pe mini mă încungĭură, şi eŭ însumĭ nu voescu ca să aibu amestecare cu dănşiĭ, că umbleteli şi pornirile lorŭ săntŭ nebuneştĭ. Darŭ eŭ, cu mergire mè la Eşŭ, oĭ duce şi hărtiile ce aŭ fostŭ închipuit eĭ cu mini maĭ înnainte, şi le voĭ arăta dumv. Şi dinŭ parte a mè orŭ rămăne şi răsuflate.

Rămăindu alŭ

dumv. ca unŭ

frati i slugă

1838, Ghenarĭ 19. plecată:

Ivo. . . *Costachi Morţunŭ.*

[Pe V-o:] Cinst. şi mie ca unŭ frate, dumisale Caminariuluĭ, cuconuluĭ Mihalache Holban, cu plecăčune.

La Eşŭ.

Domnu Morţunŭ.

XL.

Cu frăţască dragoste mă închinŭ dumitale, iubiti frăţ::ore. Astăzu, înŭ 8 a luni, amŭ primitŭ scrisore dumitale, de'npreună cu banil. M'amŭ bucuratŭ forti că vă aflaţi sănătosŭ, slavă milostivului Dumnăzăŭ. Pentru banĭ, forti mulţămăscu dumitali: tare multŭ bine me'ŭ prinsŭ, pentru că acŭ şi pensăe de la tote văduvile aŭ tăet-o pe gĭumătate, carile mii îmĭ daŭ numaĭ 200 cinzăcĭ leĭ pe lună. Eŭ, cu tote că scrièmŭ că mă ducŭ la mĭnăsştire, darŭ necazurile şi nenorocirile nu m'aŭ lăsatŭ să eşu dinŭ Eşu Amŭ străgatŭ şi amŭ plă[n]su, frăţăore, 2 săptămănĭ necontenitŭ, cu copii, înblăndŭ pe la casăle acele ce ştièmŭ că mă agĭută. S'aŭ rădicatŭ totă boirime, de'npreună cu Mitropolitu, şi aŭ vorbitŭ luĭ Vodă. S'aŭ făcutŭ mare luitŭ şi aŭ zăsŭ Vodă: Vestiţi-ĭ că greutate s'aŭ rădicatŭ şi are să să bucure. Şi maĭ înnai[n]te cu o zĭ aŭ trimesŭ pe Visternicu să-mĭ spui că-mĭ întăreşte anafora[u]a, apoĭ, peste 2 zăle, aŭ zăsŭ Vodă Visterniculuĭ şi la cielanţĭ boerĭ să-mĭ caute să-mĭ ei casă cu chirii, şi a plăti Vodă. Aŭ venitŭ Visternicu şi me'ŭ spusŭ, şi erăşŭ m'amŭ supăratŭ straşnicŭ, zăcă[n]du-ĭ că acestă să înţălege o prelungire, şi nu-mĭ trebui să-mĭ ei casă, ci să-mĭ dei avere. Amŭ străgatŭ, amŭ plănsu, pără m'amŭ bolnăvitŭ Apoĭ eră aŭ venitŭ Visternicu şi me'ŭ spusŭ că aŭ venitŭ dezlegare de la Petreibucŭ[1] înŭ favoru meŭ şi că mĭ întăreşte anaforau. Apoĭ, maĭ înŭ urmă, eră zăcŭ că n'aŭ venitu răspu[n]sŭ. Acesti necazurĭ şi învăluirĭ îmĭ facŭ, de nu ştiŭ ci să maĭ facŭ. Darŭ adivăru eşti că aŭ venitŭ răspu[n]şŭ înŭ favorŭ meŭ, darŭ vorŭ să mă năcăzască, că nu-ĭ destulŭ de căndŭ mă osăndescŭ, de 8 anĭ, şi acŭ erăsŭ stă pricina, şi Vodă găsăşte cŭlencurĭ şi nu întăreşte anaforao. Te rogu, fă bunătate şi porneşte rugăcune şi la Mogoşăştĭ şi la Buda să pomenescă numele acesste care trimetŭ pomelnicele, să să facă şi ză şi nopte, dorŭ s'a faci Dumnăzăŭ milă să scapu dinŭ osănda acestă. M'amŭ spărietŭ că o

[1] Petersburg

muri şi nu m'oï bucura. Viindŭ ţaţaca Săftica, aŭ spusŭ ţaţacăï Nastasăică[ï] că aï zăsŭ dum. să spui epochimenuluï ştiutŭ să mergă la Botoşănï, şi eŭ să[1] zăsŭ, şi aŭ făgăduitŭ că a merge la sfârşutu luniï negreşătŭ.

Mitropolitu încă n'aŭ vinitŭ de la Nemţŭ.

Călugăriţa s'aŭ dusŭ; aŭ plănsŭ destulŭ, de i s'aŭ înflatŭ ochiï.

Cumnăţăcăï mă închinŭ cu multă dragosşti frăţască, pe Catincuţiï *(sic)* dulci o sărutŭ, precumŭ şi pe cielanţï copiï asămene. Copii meï sărută măna dumv.

Rupe răvaşu.

Rămăindŭ

a dumitali soră:

8 Septemvri. *Maria.*

Moş Mihălache, cu plecăciune mă închinŭ dumitale. Mătuşăï sărutŭ măna cu fiască plecăciune. Bine mergemŭ înŭ cele ştiute[2].

[Pe V-o:] Cinst. iubitŭ frate, dumisale cc. Mihălache Holbanŭ Spat., cu dulci înbrăţoşare[3].

---

[1] „I-aŭ şi".

[2] De la fiul Şerban, probabil.

[3] E un răvaş al Marieï Cananăŭ, născută Holban, care după 1840 îşï apăra moştenirea soţuluï împotriva Agăï Ţigară, supus rusesc, care sechestrase moştenirea. Mitropolitul e Veniamin.

XXI.

ADAUSE

XXI.

ADAUSE

I.

Pentru moşăia polŭ satu ce aŭ pusŭ soro-mè Mariia la izvod[ul]ŭ de zăstri dumisali Jitnicerului Vasili Holbanu, eşindŭ rea, adecă eşăndŭ de suptŭ stăpănire surorii meli, atuncĭ neavăndŭ suro-mi moşii, ca să-lu mulţămescŭ pe dumnealuĭ, eŭ să fiŭ datorŭ a înplini moşii dumisali, dinu parte de moşii ce amŭ eŭ. Şi, înspre încredinţarea, amŭ iscălitŭ.

1786, Iuli 1.

Gheorghi Goroveiŭ Post.

II.

Iubite frăţăori,

Amŭ primitŭ cu mare bucurii răvaşu dumitali, cari l-amu găsătŭ acasă căndŭ amŭ venitŭ de la feredei. M'amu bucuratŭ că vă aflaţĭ sănătoşĭ. Eŭ amŭ venitŭ bolnavă de la feredei, numaĭ pentru că venisă ghenararu Titovŭ[1] la Eşu. Era să mergu la mănăsştire Nemţuluĭ şi, auzăndŭ că aŭ venitŭ Titovŭ, amŭ venitŭ la Eşŭ. Amŭ fostŭ cu toţĭ copii la dănsu, amŭ plă[n]su destulŭ, amŭ străgatŭ, şi răspu[n]su

[1] Consul al Rusieĭ şi apoĭ ambasador la Constantinopol.

m'eŭ fostŭ acestă: să aşteptŭ pără a veni răspu[n]ş de la Petrezbucŭ. Şi, acolo, la dănsu, puţănŭ aŭ rămasŭ de nu me'ŭ vinitŭ dănblă, şi plănsătele şi lacrimele copiilorŭ şi ale mele nu să maĭ potŭ spune, încătŭ s'aŭ apropietŭ să nebunescŭ. Nu maĭ potŭ răbda. Casa aŭ căzutŭ pe gĭumatate acù, pe ploile aceşşte; le'mŭ pusŭ ˉpropele pe denuntru; bacdatio aŭ căzutŭ, şi dinŭ odae acè mare, şi dinŭ stocŭ, tocma de-asupra crevatuluĭ: de n'arŭ fi căzutŭ zoa, de arŭ fi fostŭ nopte, acolo rămănèmŭ mortă. Şi cărămizĭ şi scăndurĭ aŭ căzutŭ;' s'aŭ făcutŭ o bortă de să îngrozăşte cineva căndŭ să uită, şi înŭ odae acè mare maĭ totŭ. Rusuluĭ acestue e-ŭ vorbitŭ Metropolitu, cu toţĭ boeriĭ, şi luĭ Vodă asămene e-ŭ vorbitŭ, Dumenecă ci aŭ trecutŭ, Mitropolitu, cu toţĭ boeri, şi totŭ aşa e-ŭ zăsŭ şi Vodă.

Eŭ acù nu maĭ amŭ undi veţui. Casa spartă, de cheltuelă nu amŭ, deznădă[j]duită, de ispra[vă], neavăndŭ ci să maĭ facŭ, me'mŭ luatŭ lume înŭ capŭ, şi mă ducŭ Sănbătă de aicĭ dinŭ Eşu. Sănbătă, înŭ 2 a luniĭ aceşşte, mă ducu pi la Criveştĭ, la Dumitrachi Buhuşŭ, şi, de acolo, mă ducŭ la copile, la Gĭurgenĭ. Îmĭ scriĭ dum. că me'ĭ tremesŭ 500 leĭ şi fečoru e-ŭ luatŭ înnapoĭ. Te rogu, frăţăori, trimeti-mĭ una mii leĭ la Criveştĭ, la Dumitrachi Buhuşŭ, că Duminică acù ci vini m'a găsă la Criveştĭ; pote şi Lunĭ oĭ aştepta. Te rogu, tocmeşte unŭ omu, pe cine veĭ socoti, şi înŭ trimeti una mii leĭ la Criveştĭ. Dinŭ baniĭ ci (ci) mi-ĭ daŭ şi pără acù, dinŭ 2 miĭ leĭ, amŭ spusŭ Metropolituluĭ să scrii dumitale, şi me'ŭ zăsŭ că nicĭ nu-ĭ trebuinţă să-ţĭ maĭ scrii, că dum. cunoştĭ lipsa mè, şi să scriŭ eŭ dumitale să-mĭ trimeţĭ baniĭ acestiĭ, că părintele zăcè că, de'rŭ avè, încă me'rŭ ma[ĭ] da, şi aŭ zăsŭ că, căndŭ oĭ avè ocazionŭ să scriŭ dumitali, să mărgu la părintele, să-ţĭ scrii şi părintele. Apoĭ acù, erĭ, s'aŭ pornitŭ la mănăsştire Nemţuluĭ, nu-ĭ aicĭ, şi de acè nu ţ'aŭ scrisŭ. Eŭ purcedu la drumŭ numaĭ cu unŭ galbănŭ, şi dinŭ lefa copilelor le săntŭ datore cu treĭ suti cinzăcĭ leĭ. Te rogu trimete-mĭ banĭ, macarŭ o mii de leĭ, la Criveştĭ, ca să daŭ şi copilelorŭ. Şi, de la Mitropolitu, cumŭ a vini, peste 7 zăli, oĭ trimiti dumitali răvaşŭ pentru amăndou

miile de leĭ. De cunva nu m'a găsă trĭmisu la Criveştĭ, dum. poronceşte să lasă baniĭ la Dumitrachi Buhuşŭ şi să primască adeveri[n]ţă, pentru că eŭ oĭ rugà pe Buhuşŭ să mi-ĭ trimită unde oĭ fi. Darŭ, dacă-ĭ avè bunatate să mitrimeţĭ Sănbătă, eŭ pără Lunĭ oĭ fi la Criveştĭ. Pe omu, şĭ chirie caluluĭ, şi plata omuluĭ, oĭ plăti eŭ, numă, te rogŭ, trimeti-mĭ, nu mă lăsa fără cheltuelă. Cu leliţa Nastasăica amŭ vorbitŭ înŭ pricina care îmĭ scriĭ dum. şi me'ŭ zăsŭ că epochimenu ştiutŭ i forte bucurosŭ să margă să să vadă, numaĭ să ştii unde să vă găsască: dum. scrii-mĭ mii unde să vă găsască, şi eŭ oĭ scrii leliţă[ĭ] Nastasăică[ĭ] de la Criveştĭ cu omŭ înnadi[n]su, numaĭ să-mĭ scriĭ undi şi căndŭ v'a găsă. Cumnatiĭ cu multă frăţască dragosşti mă închinŭ. Copii sărută mănile dumv. Pe copii dumv. dulci i sărutŭ.

Şi săntŭ

a dumitale soră :

Avgustŭ 30. *Maria.*

De nu cunva m'a găsĭ la Criveştĭ, să dei baniĭ la Dumitrachi Buhuşŭ: aşa să zĭcĭ omuluĭ, te rogu. Şi casa la Eşŭ, omeniĭ, laşŭ[1] fără cheltuelă, numaĭ cu 2 sorocoveţĭ.

Canta să faci Logofătŭ-Mari, acù, de curăndŭ[2].

III.

Cu frăţasca dragoste mă închinŭ dumitali, arhonŭ Pah.

Frăţască scrisoare dumitali cu dragoste amŭ luatŭ, şi maĭ întăĭ pentru întregime senătăţiĭ dumitali foarte m'amŭ bucuratŭ. După ačasta, celi či-mĭ scriĭ amŭ înţălesŭ, şi; cătŭ pentru aceĭ patru miĭ galbenĭ, cu care ni-aţĭ înprumutatŭ dumv., că s'aŭ datŭ deplinŭ la dumnealuĭ Sardariŭ Costinŭ Carpŭ, amŭ luatŭ şi de la dumnealuĭ înştiinţare, şi foarte mulţămescŭ dumv., rămăindŭ şi eŭ îndatoritŭ a sluji

[1] „Las".
[2] E aceiaşĭ Marie Cananăŭ în aceleaşĭ nevoĭ.

dumv. Şi să fiţĭ dumv. bine încredinţaţĭ că la înplinire vadeliĭ se vorŭ dà baniĭ dumv. negreşitŭ. Iarŭ, pentru trebuinţa care· îmĭ scriĭ că aveţĭ şi dumv interesŭ, aţĭ datŭ făgăduinţa că să va înplini cerere dumv., după chipulŭ cu care îmĭ scriĭ dum., ačasta nu o potŭ face, că |nu potŭ şti ce urmare se va păzi cu vănzare ce iaste se să facă, şi nu stă acestŭ lucru numaĭ la măna mė, ce săntŭ alţiĭ maĭ marĭ decătŭ mine. Darŭ, înŭ cătŭ îmĭ va fi la putinţe, se fiţĭ dumv. încredinţaţĭ că voiŭ fi sălitoriŭ a sluji dumv. cu chipulŭ ce să va puţė.

Scrisoare cătră dumnealuĭ Pah. Ioanŭ Tăutulŭ amŭ triimis-o la Ţinutu Orheiuluĭ, căcĭ acolò se află dusŭ, pentru hotărătulŭ unorŭ moşiĭ.

Amŭ înţălesŭ cele cuprinsă prinŭ deosăbita însămnare, şi ačastă purtare de grijă o amŭ şi fără să-mĭ scriĭ dum.

Şi rămăiŭ Maĭ 28,
a dumitali ca unŭ frate 1804.
şi slugă:
Panaite Cazimirŭ Sardarŭ.

(Pecete mică de ceară roşie, cu: «Panaite Cazimir, 1800».)

[Pe V-o:] Cinst. alŭ mieŭ ca unŭ frati, dumisali Vasăli Holbanu bivŭ Velŭ Pah., cu frăţască dragoste să s[ă] dė.

IV.

Izvodŭ
de zestri ce dau fiiciĭ· meli, Marii, şi blagoslovenie de la Dumnezăŭ şi de la noĭ.

1 icoană fericată cu argintŭ, Maica Domnuluĭ, să fie agiutorŭ vieţiĭ lorŭ.
1 candilă de argintŭ.
50.000 leĭ, adică cincĭzăcĭ de miĭ de leĭ, înŭ loculŭ moşii.
2 ineli cu diiamanturĭ.

6 farfurioari, cu 12 linguriţĭ argintŭ, pentru dulceţĭ.
1 tavlà de argintŭ, pentru feligeni.
12 zarfurĭ argintŭ, cu feligenile lorŭ.
12 părechĭ cuţiti, lingurĭ, furculiţĭ, de argintŭ, de Lipţica, pentru masă.
1 lingură de čorbă, de argintŭ.
2 solniţĭ, tijă.
2 sfeşnice de argintŭ.
6 răndurĭ strai de modă.
1 săpetŭ.
1 covorŭ.
1 lighianŭ, cu ibricŭ, de tumbacŭ.
22 tingirĭ, cu căpacile lorŭ.
1 aşternutŭ.
6 boccialăcurĭ.
10 feţe de masă.
60 şerveti.
12 prosoapi.
12 peşchiri de lănă.
4 răndurĭ feţe de perin[ă].
10 prostirĭ.
18 cevreli, bezŭ a boccialăcuriloru.
6 cămeşĭ bărbăteştĭ.
3 brăneţe.
Şi alti pănzurĭ trebuinčoasă, bărbăteştĭ şi fimieştĭ.

Acesti toati maĭ susŭ arătate le dămŭ fiiciĭ noastri Mărioari şi giniriluĭ nostru.

Cu bunăvoinţa şi primire noastră şi blagosslovenie de la miĭostivuluĭ Dumnezăŭ.

Şi amŭ iscălitŭ: 1811, Ghenari 21.

Vasile Holbanu Pah [1].

[1] E foaia de zestre a Mariei Gananău, menită ă ducă o viaţă aşa de grea şi de nenorocită.

V.

O iconă, chipulŭ Maicii Domnuluĭ, ferecată cu argintŭ.

O candilă de argintŭ.

Gĭumatate de satŭ, moşăia Molniţa, la Ţănutulŭ Herţiĭ, cu satŭ, cu moră, pivă de sucmani înŭ părău Molniţa, cu ratoşŭ la drumu celŭ mare, cu optŭ pogoni vii lucrători, cu cramă, cu toate ale iĭ.

O flore de diiamantŭ, de 2.000 miĭ leĭ.

O părechе cerceĭ de (*şters:* diiamantŭ) zmarandŭ, cu diiamantŭ.

Unŭ inelŭ cu diiamantŭ.

Unŭ inelŭ cu zafirŭ.

4 şăragurĭ mărgă[ri]tari.

1 tavă de argintŭ.

6 fărfurioari.

12 linguriţĭ.

12 zarfurĭ, cu felegenile lorŭ.

12 părechĭ cuţite, cu furculiţile şi cu lingurile lorŭ.

1 lingură de čorbă.

1 părechе solniţĭ.

2 sfeşnice.

Toate aceste argintăriĭ de susŭ arătati săntŭ de Lipţĭca.

8 rădurĭ strai de modă.

4 bocčalicurĭ.

12 cămeşĭ bărbăteştĭ.

14 cămeşĭ de batistă şi de olandă.

12 prosopi cusuti.

8 prosopi necusuti.

10 peşchiri de min[ă].

10 feţi de mesă.

Unŭ săpetŭ.

60 şărvite.

Unŭ aşternutŭ: saltè şi oghelŭ, cu trebuinčosili perinĭ.

Unŭ tacămŭ de aşternutŭ, de agabanii.
Doî intacurî *(sic)* de olandă.
Unŭ tacămŭ de melezŭ.
4 prostirî pănză de casă.
1 covorŭ.
1 lighenŭ, cu ibricu luî, galbenŭ.
12 tingirî, cu capacile lorŭ, şi alti mărunţuşurî trebuinčosă.
6 săalaşă de Ţiganî [1].

VI.

Izvodŭ de celi ce să punŭ înŭ săpetŭ.

O masă, cu 16 şărviti cu florî.
6 mesă înŭ 5 iţî.
36 şărvite înŭ 5 iţî.
12 şărveti înŭ doî iţî.
6 prosoapi cusuti cu petială.
6 prosoapi de obrazŭ.
8 peşchire de mănă.
Unŭ răndŭ feţă de perină, de tulpanŭ, cu doî prostirî.
Unŭ răndŭ feţă de perină, de olandă, cu o prostire tijŭ de olande.
Doî rănduri feţă de perină, de melezŭ, cu 4 prostirî, tijŭ de melezŭ.
3 prostirî de pănză.
3 cămeşî de helalie, bărbăteştî.
3 cămeşî de pănză, tijŭ bărbăteştî.
5 cămeşî de pănză de casă, fimeeştî.
3 părechî de izmeni, tijŭ fimeeştî.
3 cămeşî de hasà.
4 bohčalăcurî, cu totŭ tacămu.
1 icoană cu poală.
6 farfurioare, cu 12 linguriţî.

[1] E dȩ pe la 1821.

12 zarfurĭ.
1 tavà de argintŭ.
1 lingurĭ de čorbă.
1 părechi solnițĭ, tijŭ de argintŭ.
2 sfeșnice.
1 covorŭ.
10 răndurĭ de strae.

Aceste s'aŭ pusŭ înŭ săpetŭ, și amŭ priimitŭ și toati celelanti ce izvodu de zăstri cuprind', deplinŭ.

Și, spre încredințari dumisali, amŭ iscălitŭ.

Ioanŭ Cananò Caminarŭ. 1811, Fevr. 8.

VII.

Prinŭ scrisoare ačasta ce daŭ la măna dumis[ale] neneĭ socruluĭ, dums Pah. Vasili Holbanŭ, cele științe, că la logodna și cununia mè cu fiica dumisale și soție mè Marghioara amŭ priimitŭ prinŭ buna învoire să iaŭ zăstre doîzăcĭ și cincĭ miĭ leĭ și a patra parte dinŭ moșie Molnița, de la Ținutu Herțiĭ, cu acareturile ce săntŭ pe dănsa și alte lucrurĭ, după cuprindere izvoduluĭ de zăstre. Decĭ, fiindcă eŭ amŭ fostŭ silitŭ, pentru trebuințili meli, a lua o sumă de banĭ și a-mĭ plăti datoriili meli, m'amŭ răfuitŭ cu dumnealuĭ nene socru, și, dinŭ buna priimire mè și a dumisali, mi-aŭ datŭ încă 25.000 leĭ, adică doîzăcĭ și cincĭ miĭ leĭ, făcăndu-să toată zăstre mè cincĭzăcĭ miĭ leĭ în nahtŭ. Pe care priimindu-ĭ toțĭ în măna mè, pentru că izvodulŭ de zăstri îmĭ arată o a patra parte dinŭ moșie Molniță, și eŭ amŭ luatŭ banĭ, facŭ încredințatŭ că, de acumŭ înnainte, acè a patra parte de Molniță rămăni iarășŭ a dumisali suptŭ dreapta stăpăniri, neavăndŭ eŭ nicĭunŭ amesticŭ saŭ pretenție maĭ multŭ, ca unulŭ ce, prinŭ cerere mè, mi-amŭ luatŭ zăstre mè toată, rămăndŭ ačastă scrisoare întru întămpinare izvoduluĭ dè zăstre.

Și, spre încredințare, amŭ iscălitŭ. 1811, Oct. 27[1].

Ioanu Can[anò] Caminarŭ.

VIII.

Noĭ, Scarlatŭ Alexandru Calimahŭ Voevoda, cu mila luĭ Dumnezeŭ, Domnu Ţăriĭ Moldavieĭ.

Cătră mazilĭ, ruptaşĭ, vorniceĭ şi cătră toţĭ lăcuitoriĭ de la Ţinutu Herţiĭ. Vi să dă înŭ ştire că, socotindŭ Domn'e Mè, la Ţinutu acela, de la 1 Avgustŭ, s'aŭ rînduitŭ ispravnicŭ pe dumnealuĭ Caminarŭ Mihalache Holbanŭ, înŭ loculŭ dumisali Pah. Stere,—cari, după poronca şi povăţuire Domnieĭ Mele şi după legătura hrisovuluĭ, săntŭ îndatoriţĭ a avè îngrijire pentru buna statornicie voastră, arătăndu-vă şi voĭ cu toată supunire; iarŭ, la asupririli ci nu veţĭ cunoaşte îndestulare, să-mĭ daţĭ jalobă Domnieĭ Mele.

1818, Iuli 31.

(Pecete octogonală, cu chinovar, din 1806.)

Velŭ Vist.

IX.

Cele ce aŭ rămasŭ înŭ parte mè, Clucerŭ Stefanŭ Holbanŭ, de la răposatu tatălŭ meŭ, afară di cele arătate prinŭ diiată.

Leĭ. Par.	
190	saŭ doĭ suti leĭ, pe nişti viti di caĭ, ce aŭ venit înŭ parte mè, cari viti li-amŭ văndutŭ cu baniĭ de maĭ susŭ arătaţĭ.
45	saŭ 50 leĭ, pe aceste lucrurĭ ci li-amŭ luatŭ cu preţŭ hotărătŭ între noĭ, fraţiĭ, fiindcă să pusăsi preţŭ la toati lucrurile şi, cini ci aŭ voit, aceia aŭ luat. Adecă unŭ covoraşŭ micŭ[2]; una tăvăluţă mică di fherŭ, di cafè, doĭ ibricèli di aramă, di cafè; zarfurĭ nu ţinŭ minti de amŭ luat, di n'amŭ luat, şi, de oĭ fi luat, de argintŭ n'aŭ fostŭ; o părechi di mătănuţă di chehrimbarŭ; onŭ stuchet, înŭ

[1] E vorba tot de Maria Cananău. V. vol XVI, p 42 şi urm

[2] E ŏ cu semn de scurtare şi aici şi în urmare. În „s'aŭ" etc. e *u* rusesc lung

cari era o oglinjoră, cuţitaşŭ, farfiĕ, condeĭ di plumbŭ şi o cărticică di însămnat.

120 — saŭ 130 leĭ, pe nişti viti albi ci s'aŭ venitŭ înŭ parte mè, carile amŭ văndutŭ cu preţulŭ arătat.

30 — saŭ 35 leĭ, pe cincĭ-şasă stogurĭ de finŭ *(sic)* ci s'aŭ venit înŭ parte mè, bejŭ ci aŭ măncat vitile albi şi vitile de caĭ pără înŭ Postu-Mari, la înpărţire.

Ca doĭzăcĭ dimirliĭ păpuşoĭ amŭ luat dinŭ podulŭ casiĭ, de i-amŭ dusŭ la Prutŭ di sămănat, şi, fiindŭ sămănţa ră, n'aŭ răsărit; bejŭ ce oĭ fi măncat înŭ doĭ anĭ ci amŭ săzutŭ înŭ casa părinţască dinŭ puţănă păni ci era, d'inpreună cu răposatu frati-meŭ Ilii şi cu doĭ-triĭ oamenĭ ce amŭ avutŭ eŭ lăngă mini.

15 — pe zăci stupĭ ci mi s'aŭ venit, cari i-amŭ văndutŭ căti şaĭzăcĭ părali stupu; doĭzăcĭ saŭ triĭzăcĭ maşcurĭ, cu mari, cu micŭ, s'aŭ văndutŭ răposatuluĭ băditşuluĭ Vasili, — darŭ cu căţĭ banĭ s'aŭ văndutŭ, ačasta nu putemŭ şti.

80 — saŭ o sută leĭ, amŭ luat dinŭ baniĭ unorŭ fălcĭ ci era la Pilipăuţĭ, pi la oamenĭ; darŭ căţĭ banĭ amŭ scosŭ şi căţĭ aŭ fostŭ, nu potŭ şi[1] ţinŭ minti, căcĭ prisosulŭ de la aceştĭ banĭ ce amŭ oprit l-amŭ dat fraţilorŭ meĭ.

480 — adecă patru suti optŭzăcĭ leĭ să facu.

Cinzăcĭ leĭ me-aŭ dat tatălŭ meŭ, să-mŭ cumpărŭ onŭ calŭ, ca să fii şi la mini întocmaĭ ca şi la ceialanţĭ fraţĭ vitile arătate prinŭ diiată,—cari banĭ poati să fii arătaţĭ şi prinŭ diiată. Şi asămine părţĭ credimŭ că aŭ luat şi ceialanţĭ fraţĭ aĭ nostriĭ, înŭ lucrurĭ şi înŭ banĭ; cari nu le putemŭ ţinè minte toati, şi n'aŭ pututŭ să è unulŭ maĭ multŭ decătŭ altu.

Triĭ suti leĭ m'aŭ rănduit tatălŭ meŭ pe mine, Banulŭ Toaderŭ, ca si eŭ dinŭ una mii leĭ ci era la Gheorghi Bacalu, pentru jidire bisericiĭ de piatră ci amŭ făcutŭ la Buda.

[1] „Să".

Doî suti le m'aŭ orănduit tatălŭ meŭ pe mini, Clucerŭ Ştefanŭ Holbanŭ, ca să eŭ totŭ di la Gheorghi Bacalu din aĕasta una mii, leĭ, ca să facŭ unŭ japlazŭ la unŭ pomătŭ ci-lŭ făcusă dumnealuĭ la poenile luĭ Talpă, şi, socotindŭ că n'arŭ fi di trebuinţă a să întrebuinţa aceştĭ banĭ la japlazŭ, i-amŭ dat la dumnealuĭ bădiţa Toader di i-aŭ întrebuinţatŭ la biserica di piatră ci aŭ făcut-o la Buda. Iiară cincĭ suti leĭ ci aŭ rămasŭ si *(sic)* cu puţinĭ banĭ ci era întru o lădiţi cu o scrisorĭ, carì nu ştiŭ căţŭ aŭ fostŭ, aŭ rămasŭ la fraţiĭ meĭ, dinŭ cari s'aŭ făcutŭ grijili răposatuluĭ: O butcă proastă, vechi, şi onŭ bucĭalăcu ci l-aŭ datŭ dumneiĭ Păhăr[niceseĭ], cumnata răposatuluĭ părintiluĭ nostru: aceste s'aŭ dat suroriĭ noastri. Şi asămine amŭ luat şi eŭ, Banulŭ Toaderŭ Holbanŭ, înŭ lucrurĭ şi înŭ banĭ, iar înŭ oĭ, lucrurĭ şi căţĭ banĭ şi vite, nu potŭ ţinè minti. Şi credemĭ *(sic)* că asămine orŭ fi luat şi fraţiĭ nostriĭ că n'arŭ fi pututŭ îngădui unulŭ pe altulŭ să è maĭ multŭ. Şi aceste ne îndatorimŭ a le îndoi la fiişticari frati dinŭ cari să-şŭ è dumnealuĭ parti, pentru ca să nu ni maĭ rămăi muş[t]rare de cuget că ar fi întrecutŭ la noĭ ceva maĭ multŭ, şi s'arŭ fi uitat, fiindŭ carti di blăstămŭ la mijlocu.

Herţa, 1825, Aprilie 19,

Teodorŭ Holbanŭ Banŭ.

Ştefanŭ Holbanŭ Cluceri.

X.

Celi ce s'aŭ maĭ adaosŭ sfinti bisăricĭ, cari să să pui înŭ condicili şi dieţili bisăriciĭ. — 1826, Apr.

Moşie Sănihăŭ să să triacă înŭ diiată şi să să adaogă a să maĭ cumpăra pi totŭ anu 100 ocă ĕară, fiindŭ că nu agiungi aceia cătă s'aŭ pusŭ şi cu cătă esi di la stupĭ. Să fii şi aĕastă moşii totŭ a [s]fintiĭ bisăricĭ.

O cutii argintŭ, cari traci *(sic)* 83 dramurĭ, di s'aŭ pusŭ Svintili Taini, pără să va faci chivotŭ.

Unŭ poiasŭ di colanŭ de aramă.

Unŭ pocrovățŭ di ștofŭ di pusŭ pi ionostasŭ.
O poli di icoană la strana igumeniască.
(*Șters:* O crucița mică, ferecată cu argintŭ, poleită cu aurŭ, pi iconostasŭ.)
O părechi troițĭ, ferecati cu argintŭ.
(*Șters:* O cruci neferecată, iarășĭ pi sfântulŭ prestolŭ, ferecată cu argintŭ sadea).
O Psaltiri, poleită cu aurŭ, cu tocu eĭ.
O Psaltiche.
Unŭ Minie.
Unŭ Acaftisterĭ.
Unŭ aghezmătarĭ.
1 cevrè pi iconostasŭ.
Altă cevrè, căndŭ mergu cu icona Svăntuluĭ ce esti le trapeză.
O cevrè mari, cusută cu petială.
Unŭ șalŭ bunŭ, pi cari amŭ datŭ 50 olandejĭ.
Unŭ inelŭ cu diiamantŭ, pi cari am datŭ 40 olandejĭ.
(*Șters:* O floare proastă di tărgŭ.)
Cu acestea 3 condei de susŭ să înpodobește svănta icoană a Maiciĭ Domnuluĭ la Buna-Vestiri și Vinirĭ spre Sămbătă la a cince săptămănă înŭ postulŭ mari, căndu să faci acafstitulŭ *(sic)* Maiciĭ Domnuluĭ.
(*Șters:* 1 crucița neferecată.)
2 cățuĭ di alamă, di cățuitŭ.
2 anagnoștĭ.
20 anĭ așternuturili casălorŭ și toată pojăjie casăĭ, vasă di lemnŭ și di aramă ce vorŭ fi.
1 Liturghii mică, dată sfinti bisăricĭ di părintili Dorofteĭ duhovnicu di Niamțu.
1 Ftesalonicŭ, datŭ di căpt. Apostolŭ Tăutulŭ.
1 cărticică: Căntarili luĭ Moisi *(sic)*.

Sava ermonahŭ, egumenŭ svinti mănăstirĭ Mogoșăștĭ.

3 pocroveți micĭ de ștofŭ.
3 tomurĭ a Svăntuluĭ Efremŭ Sărulŭ, întăĭ, alŭ doile și alŭ triile.

2 Svăntulŭ Isacŭ şi Svăntulŭ Ioanŭ Scărariulŭ.
1 bogorodični.
1 iconiţă de tensuhŭ: Maica Domnuluï şi Înnălţare.
(*Şters:* 10 Vieţĭ a Sfinţilorŭ pi 10 lunĭ, bezŭ ce li-aŭ adusŭ acumŭ di la Niamţu, bezŭ 2 di maĭ înnainte.)
1 Adunare înŭ scurtŭ a dumnezăeştilorŭ dogmi.
1 Checagrarionŭ.
1 Nevăzutŭ Războĭ[1].
1 Prăvilioară, poliită cu aurŭ, şi cu tocŭ.
1 carte: Cincĭ Sănţirĭ.
1 falonŭ, de citŭ, pentru zăli. } proasti.
1 stiharĭ. }
3 mantiĭ pentru citeţĭ la strani.
1 carte Ermologhionŭ.
1 carte Tundiriĭ.
1 carte a Svăntuluĭ Dorofteĭ.
1 falonŭ de materii albă pentru Duminicĭ.
1 stiharĭ diiaconescŭ, asămene albu, pentru Duminicĭ.
1 faţă de citŭ pe sf. pristolŭ, pentru toate zilile.
1 taţă, tijŭ, de matasă.
1 perdè de zile marĭ.
1 tijŭ o cruci ferecată cu argintŭ, cu scaunŭ.
(*Şters:* 3 falonŭ bunŭ, albu. . . . .)
2 unŭ falonŭ şi stiharĭ di urşenicŭ mohorătŭ, închisŭ, pentru liturghiia ce maĭ înnainte svinţită în svăntul mari postŭ şi săptămăna patimilorŭ.

XI.

Înŭ vremi Logofeţieĭ mele, fiindŭ eŭ orănduitŭ de cătră Mărie Sa Vodă a înpărţi la clironomiĭ legiuiţĭ avere mişcătoare a răpăusatuluĭ Banulŭ Ilii Holbanŭ, pănă a nu să dispecetlui lada, şi pănă a nu începe mezatulŭ, amŭ datŭ poroncă, atătŭ cătră vechiliĭ clironomilorŭ, cătŭ şi cătră omulŭ ce rănduisămŭ a fi epistatŭ asupra vănzăriĭ lucru-

[1] Carte.

rilorŭ prinŭ mezatŭ şi asupra celoralante ce era să să înpartă în natură, să nu îndrăzniască a răşlui saŭ a înpărtăşi pe clironomŭ cu celŭ maĭ micŭ lucru fără ştire şi orănduire mè. Acumŭ darŭ, înştiinţăndu-mă pentru lucrurĭ de preţŭ, 700 leĭ, ce pretindirisăşte Cluceriu Herţanu, zicăndŭ că aŭ apucatŭ şi aŭ datŭ clironomilorŭ morţuneştĭ dinŭ avere răpăusatuluĭ, după datorie mè, amŭ datŭ aĉastă mărturie, că, ca un călcătorĭ poroncìĭ Logofiţăiĭ, urmiazi însuşŭ a le plăti de la săneşĭ acele şapte sute leĭ şi nu a le pretinderesă de la dumnei Caminariasa Elenco Rastì, cu pricinuire că săcvestru numiteĭ cucoani aŭ fostŭ maĭ pe urmă, adecă după dare lucrurilorŭ. Căcĭ, de arŭ fi fostŭ aşa precumŭ zice, apoĭ, după a sa datorie, de atunce să fi arătatŭ Logofiţieĭ, pănă a nu să dosă Morţuneştiĭ de aice cu trecire hotaruluĭ, căndŭ arŭ fi putut Stăpănire să-ĭ îndatoriască a întoarce acele lucrurĭ înnapoĭ.

Ci darŭ, spre ştiinţa adevăruluĭ, amŭ datŭ mărturie aĉasta, suptŭ iscălitura mè, înŭ măna dumisali Căminăresăĭ Elenco Rastì, spre a nu-şĭ perde dreptate ce are întru aĉastă pricină. 1826, Săptemvrie 3.

Balşŭ Logofătŭ.

XII.

Izvodŭ
de acele ci aŭ luatŭ bădiţa de la casa părinţască, căndŭ ne'mŭ împărţitŭ. — 1827, Fev. 18.

6 părechĭ tacămurĭ de masĭ, de argintŭ.
1 lingură de ĉorbă
1 farfurioră
1 părechi solniţĭ
1 teasŭ
} de argintŭ.
1 covorŭ bunŭ.
1 săpetŭ.
1 samur cu blană.
1 caţaveică cacomŭ.
9 bucăţĭ pănză de inŭ cu de cînepă.

Vite.

No.

5 vacĭ.
4 mănzațĭ.
2 gonitoare.
2 gonitorĭ.
6 boĭ.

19
2 caĭ.
Hamurĭ.
Unŭ lighènŭ, cu ibricŭ, de aramă.
1 așternutŭ de odai de postavŭ roșŭ.
1 saltè, cu 2 cultuci de citŭ și alte mărunțușurĭ, s'aŭ dusŭ la casăle dinŭ Herța.
4 boĭ di a moșuluĭ Toaderŭ.
7 vacĭ, ci iera la Vlădenĭ, le'ŭ luatŭ făr' a să înpărți.

XIII.

Izvodŭ
de lucrurile ce să află înŭ cămară.

Numărŭ

20 butelcĭ, cu mare, cu micŭ; însă 15 cu sparturĭ, 5 deșărte.
14 garafe.
2 gărafe negre.
13 păharĭ de vinŭ.
2 păharĭ marĭ, totŭ de vinŭ.
4 stecle de băutŭ apă.
4 chesăluță, însă 3 cu căpaci.
6 stecle cu căpace.
2 păharĭ marĭ de rachiŭ.
5 gavanoasă pline cu dulcețĭ.
7 gavanoasă pline cu dulcețĭ.
3 gavanoasă cu dulcețĭ, începute
26 farfuriĭ de masă.

3 castroane.
5 farfuriĭ marĭ de bucate, late.
9 farfuriĭ lungĭ de bucate.
3 farfurioare lungĭ, micĭ.
3 farfuriĭ micĭ, bune.
6 păhară, cu florĭ, de vinŭ, înŭ tocul lorŭ.
O şcatulcă, cu 2 şăpurĭ a eĭ, şi cu unŭ castronaşŭ de şcatulcă.
2 tăvlale marĭ de datŭ dulceţĭ.
3 tăvlale maĭ micĭ.
3 săhanulŭ *(sic)* de cusătorŭ.
2 butelce cu oţătŭ de trandafirŭ.
2 gavanoasă cu beltè de nere *(sic)*, începute.
10 gavanoasă deşerte.
4 gavanoasă cu dulceţĭ de masă.
2 farfurioare şi 4 ceşcuţe cafè.
6 ibricèle de cafè.
2 solniţe de farfuriĭ.
2 solniţe de steclă.
O chiuliţă, cu chilugelulŭ eĭ.
57 furculiţă de masă.
19 cuţăte de masă.
11 lingurĭ de masă.
15 lingurĭ stricate, rupte.
2 lingurĭ de čorbă stricate.

Altŭ izv[odŭ].

Izvodulŭ
cămăriĭ de afară.

Numărŭ

9 sfeşnice de aramă.
2 mucărĭ, cu o tăvăluţă.
7 tingirĭ de bucate.
2 tingirĭ de dulceţĭ: una mare, una mică.
Unŭ sahanŭ de tocatŭ.
4 căpace.
O tigae.
O sănie.

O chiuliţă de lemnŭ, de cafè.
O frigare de cafè.
O frigare de herŭ, de cuhne.
9 ulčore de lutŭ.
O gratie de friptŭ carne.
2 poloboace.

Hambariulŭ.

Odege *(sic)* de vie.
14 putinèle.
24 poloboace.
11 poloboace micĭ.
O balircă.
2 mesă, cu pičoarele lorŭ.
7 covăţĭ de păne.
3 covăţèle micĭ.
1 căldare de zolitŭ.
O căldare de mămăligă.
3 căzĭ.
3 čubere,

Casa cè mare.

9 perinĭ de părete.
2 mindirurĭ marĭ, unulŭ micŭ.
2 saltele.
4 perinuţă.
O pănză, înŭ locŭ de măcatŭ.
12 scaune.
O canapè.
2 jălţurĭ.
3 perdele de citŭ.
2 perdele de postavŭ.
14 figurĭ.
4 oglinzĭ cu fofeze.
2 oglinzĭ de părete.
Unŭ scaunŭ de sfeşnice.

Etaculŭ.

7 perinĭ, pline cu bucĭ, de părete.
Unŭ măcatŭ de postavŭ.
Unŭ mindirŭ cu bucĭ.
Unŭ mindirŭ cu lănă.
4 lăicere.
Unŭ lăicerŭ micŭ.
O blană de ursu, veche.
2 perdele de postavŭ.
O lădiţă veche.
O scoarţă veche la femeĭ înŭ casă, şi unŭ lăicerŭ vechiŭ.

Înŭ şofrageriia.

4 perinĭ de părete cu bucĭ şi proaste.
2 lăicere vechĭ.
Unŭ dulapŭ.
2 scoarţă vechĭ.
Unŭ lăicerŭ, un mindirŭ cu bucĭ, o ladă de pusŭ oghealurile s'aŭ găsitŭ înŭ casă la cc. Toaderŭ.

Înŭ casa unde şedè răpăusata.

6 perinĭ cu posta[vŭ], pline cu bucĭ.
Unŭ măcatŭ de postavŭ.
2 mendirurĭ cu bucĭ.
3 perdele de postavŭ.
6 scaune vechĭ.
Unŭ scrinŭ vechiŭ.
O şcatulcă cu 3 şăpurĭ.
O masă de lemnu, boită.
3 oghelurĭ marĭ, unulŭ mititelŭ.
7 perinĭ de culcatŭ şi una mică.
1 perină mare.
Aĉastă scriere amŭ făcut-o eŭ, cu zisa dumilorsale boiarilorŭ, dupe răpăusare cc. Caterini, maica dumilorsa[le]; pentru care amŭ iscălitŭ.

'827, Martŭ 16. *Ioanŭ Iconomŭ.*

[Pe V-o:] Izvodŭ de lucrurile dinŭ casa părinţască.

XIV.

Baniĭ ce amŭ a lua de la casa răposatuluĭ frateluĭ meŭ; 1828.

Leĭ	Parale	
1.080	33	*(şters)* dinŭ 2.161 leĭ, 27 parale, ce amŭ cheltuitŭ pentru maică-mea, cu îngropare i sărindarĭ şi pomenire, păr ă la unŭ anŭ.
(1.251	19	dinŭ 2.562 leĭ, 39 parale, ce amŭ cheltuitŭ pentru răposatulŭ *(şters)* moşulŭ meŭ Toaderŭ la 'semene.
661	—	amŭ plătitŭ pentru răposatulŭ dumisale Caminariuluĭ Rasti, clironomiĭ moşuluĭ Toaderŭ. } după adeverinţa vărŭ *(sic)* ce amŭ.
1.550	—	totŭ Caminariuluĭ, pentru parte sa. }
163	31	amŭ plătitŭ luĭ Dimitrachi Bordiianu, parte dinŭ baniĭ ce-ĭ era datoriŭ răposatulŭ moşu Ilie.
75	—	dinŭ 150, ce amŭ plătitŭ doftoriile pentru moşŭ Toaderŭ la spiţării.
4.792	3	suma piste totŭ.
200	—	să scadi aceia ce amŭ găsitŭ la maică-mea dinŭ 600 leĭ.
5.092	3	rămânŭ să maĭ eŭ încă, bezŭ dobânda, asemine şi de acumŭ înnainte ce să va scoate de către cinstitulŭ Divanŭ să mi să dè dinŭ partia casiĭ frăţâne-meŭ pentru facirea pomenirilorŭ pără la alŭ 7-le anŭ, avândŭ a să aduci şi arhiereu spre dizgropare.

Mihaĭ Holbanŭ Caminariŭ.

XV.

Veniturile monastireĭ Mogoşăştiĭ, pre câtŭ să găsăscŭ astăzĭ. — 1835, Noemv.

Vânzarea moşieĭ Sinihăŭ, înŭ posăsie. pe anŭ galbenĭ	450
Asăminea, Pilipăuţiĭ	750
Asăminea, Hilişău	416
Asăminea, Epureniĭ	600
Vânzarea orânziĭ de la Mogoşăştĭ, pe anŭ leĭ 2000	$58^1/_2$
facŭ	$2.274^1/_2$

· Producturĭ ce sĕntu adunate pe moşia Mogoşăştiĭ.

Treĭ stogurĭ grăŭ	clăĭ	310
Unŭ stogŭ ovăsŭ	»	50
		360

Treĭ coşăre umplute cu păpuşoĭ dinŭ acestŭ anŭ, înŭ care s'aŭ pusŭ şi dejma de pe la lăcuitorĭ, şi să socotescă mărimea lor 48 stănjinĭ piste totŭ.

22 stogurĭ fănŭ.

Celi ce sintu de făcut şi de meremetisit la monastiri, precumŭ şi altile.

Clopodniţa să să facă dinŭ noŭ.

Chiliĭ iarăşĭ dinŭ noŭ, precumŭ şi, la celi ce sintu, trebui să să maĭ facă căte o cămăruţă dinŭ dosŭ.

Bolniţa, iarăşĭ, dinŭ noŭ. .

Cişmė înlăuntrulŭ, înŭ ogradă.

Bisărică de peatră la Hilişăŭ, cu materiia ce iaste adunată şi cu ceia ce va maĭ trebui.

Meremetulŭ casălor şi a celor dinŭ cuprinsulŭ ogrăziĭ, precumŭ grajdiulŭ şi şura; nu maĭ puţinŭ şi căteva odăĭ înŭ ogradă trebui să s[ă] facă.

Satulŭ de lăngă mănăstiri să să muti la altŭ locŭ maĭ cu depărtari.

Treĭ suti oĭ să să cumperi.

Părinţiĭ ce să găsăscŭ acumŭ la mănăstiri.

No.	
I	p. Irinarh, duhovnicŭ.
I	» ieromonahulŭ Mironŭ.
I	» Nicodimŭ, eclisiiarh.
I	» Dometiianŭ.
I	» Ghenadi } bucătarĭ.
I	» Victor } bucătarĭ.
1	» Chiriiacŭ, ceteţŭ.
1	» Iustinŭ, chelar.
I	» Visarionŭ.
I	» Ionichie.
I	preotulŭ Gheorghi, tipicar.
II	

Fraţĭ.

1	Constandinŭ	Dinŭ aceştie sintu ceteţĭ, agiutor la cuhnie şi o samă blanarĭ şi potcaparĭ.
1	Ioan	
1	Iordachi	
1	Aleco	
1	Neculaĭ	
1	Iordachi	

Stupiĭ ce s'aŭ pusŭ înŭ temnice.

No.		
375	la Hilişăŭ	dinŭ cari 93 s'aŭ hrănit.
152	la Sinihăŭ	
60	la monastiri	
587	facŭ, bezŭ 226 ce aŭ murit, fiindcă la scriiri s'aŭ găsit sumă de 813.	

Vitile ce sintu.

No.	
24	boĭ.
17	vacĭ, dinŭ cari 7 săntu cu viţăĭ si celelanti a făta.
16	gonitorĭ.
4	gonitoari.
1	buhaiŭ.
7	viţăĭ.
69	facŭ, bezŭ 30 capite ce s'aŭ scăzut de la scriiri şi încoace, adică:

4 boĭ s'aŭ furat.
2 vacĭ s'aŭ dat la schitulŭ Orăşăniĭ.
2 vacĭ s'aŭ dat de pomană la doĭ slugĭ a răp., Irimie şi Ilie.
22 capiti, marĭ şi micĭ, s'aŭ tăet la grijĭ, de la îngropari şi pănă la 40 zile.
30

Cu 450 galbenĭ pe anŭ s'aŭ dat moşie Sinehăŭ înŭ posăsie dumisali Banuluĭ Iordachi Chiriiacŭ, pe 3 anĭ, începător, de la Sfăntulŭ Gheorghi viitor, încă trăindŭ părintele. Con-

tractŭ însă n'aŭ apucat a i să slobozi, ce numaĭ zdelcă dinŭ parte mè, priimindŭ şi 100 galbenĭ arvonă.

310 galbenĭ săntu să să ei de la Armanulŭ Marcu Cĭomagŭ, fostulŭ posăsor di Epurenĭ.

XVI.

Izvodŭ de căţĭ banĭ aŭ rămasŭ datorĭ oameniĭ di pi popuşoiĭ, ci aŭ luatŭ înŭ anulŭ 1835.

1836, Fev. 26.

Leĭ.	Părale.	
10	—	Vasile Conovaru, pe popuşoĭ.
30	—	Toaderŭ Palaniţă, pe popuşoĭ.
15	—	Timofte Răileanu, pe popuşoĭ.
26	—	Ionŭ Palaniţă.
35	—	Gheorghe Dohomaru.
48	20	Ştefanŭ a Nechiteĭ.
50	—	Toadirŭ Răileanu.
30	—	Mihălachi Palaniţă.
244	20	
42	20	Simionŭ Palaniţă.
35	—	Gheorghi Huşanu.
67	20	Vasile Ungurenaşu.
3	20	Aniţa lu Vasile Păduraru.
67	—	Andriĭ Vlase.
7	—	Ionŭ sinŭ Ştefanŭ Rusu.
25	—	Grigori Jolnă.
42	20	Irimiţa Părle.
35	—	Tanasă Părle.
25	—	Toadirŭ Bulhacŭ prisăcaru.
40	20	Petre Pomătaru.
5	—	Mironŭ Antonică.
13	30	Ionŭ Toadirŭ Aricĭ.
10	—	Vasăle a Vasălcăĭ.
663	30	
5	—	Meriuţă Bălanŭ.
58	20	Antonŭ Tofanŭ.

35	—	Mihălachi Clesi.
67	—	Vasile Bălanŭ.
2	22	Ionŭ Răileanu.
136	9	Ionŭ Aricĭ.
104	25	Ionŭ Conovaru, pi popuşoĭ.
6	—	Toaderŭ Popătaru.
44	20	Iftimi Saviucă.
22	7	Iacobŭ Mancăşŭ.
1.145	13	
35	—	Simionŭ Jolnă.
12	20	Leonti Pomătaru.
25	20	Aričoae vădana.
25	—	Gligori a Tomiĭ.
35	—	Ionŭ Chiperu.
30	—	Andriĭ Dorohoieanu.
42	—	Pricopi Bălanŭ.
5	—	Ionŭ Bălanŭ, pi popuşoĭ.
1.355	13	
5	—	Toadirŭ Poşocŭ Burlacu, pi popuşoĭ.
13	20	Vasile, fratele Safteĭ.
72	20	Iacobŭ Covrigŭ.
70	20	Ionŭ Grădinaru.
53	10	Manoli Vieru.
10	—	Moisoe vădana.
10	20	Gheorghi Antonică.
10	—	Ionŭ a luĭ Ionŭ Rusu.
1.630	23	
27	20	Neculaĭ Foculeţu.
15	—	Ionŭ Brai.
37	—	Gheorghi Mihaĭ.
15	—	Tudosi a Vasălcăĭ.
35	—	Toadirŭ Conovaru.
35	—	Vasile Ungurenu.
5	—	Alecţa Clisi.
16	—	Acţiniia Pohribanca.
30	—	Gligori a Nastasii.
34	20	Neculaĭ Căzacu.
1.883	23	

20	—	Ştefanŭ Stanŭ.
25	—	Ilii Pohribanŭ.
15	—	Ionŭ Cĭobanu.
5	—	Dumitrascŭ a Vasilcăĭ.
10	—	Vasăle a luĭ Dumitru Rusu.
15	—	Toadirŭ Bile.
5	—	Gafiia Gavriloai vădana
5		Vasilca Iacoboae vădaua.
15	—	Neculaĭ Cobanŭ.
1.995	23	
10	—	Ionŭ sinŭ Gheorghi Pohribanŭ.
45	—	Toadirŭ Chiperĭ.
38	20	Toadirŭ Gligoruţă.
45	—	Vasile Vlasi.
38	20	Mafteĭ Tunŭ.
2.172	23	
40	—	Toadirŭ Ungurenaşu.
35	—	Dumitrascŭ Prisăcaru.
25	—	Ionŭ Albu Prisăcaru.
27	20	Alecţa Prisăcaru.
12	—	Vasăle Cĭuntu.
2.312	3	
67	—	Gorce cărămidaru, pi popuşoĭ şi pi pămăntulŭ ci aŭ luatŭ.
2.379	3	

La cercetare ci să va face lăcuitorilorŭ pentru aceasta datorii, cari vorŭ zice dinŭ lăcuitorĭ că n'aŭ luatŭ atăta păne după cumŭ l-amŭ datŭ pinŭ izvodŭ, eŭ săntŭ răspunzătorĭ a vi-ĭ a da d-sale şi zapisulŭ ce-lŭ amŭ de la dănşiĭ.

1836, Aprilŭ 1.

Dumitrachi Theodoru.

[Pe V-o :] Hilişăŭ.

Izvodŭ di cele ce amŭ datŭ pentru bisărică și altele.
1836, Martŭ 15.

Leĭ-	Părale.	
20	—	amŭ datŭ preutuluĭ Ioanŭ, leafa pi polŭ anŭ.
20	—	amŭ datŭ preutuluĭ Toadirŭ, leafa pe polŭ anŭ.
20	—	amŭ datŭ dascaluluĭ Ananii, leafa-ĭ pi polŭ anŭ.
20	—	amŭ datŭ dascaluluĭ Iordachi, leafa pi polŭ anŭ.
2	5	pi o litră tămăi, Optomvri 30, 1835.
17	—	pi ceară, pi [o] ocă și optzăcĭ dramurĭ, Noemvri 3.
15	—	amŭ datŭ preuteseĭ preutuluĭ Vasile, leafa pentru făcutulŭ prescurilorŭ.
2	—	o litră tămăĭ, Ghenari 29, 1836.
16	20	ocă ceară tijŭ, Ghenari 29.
132	15	
180	12	amŭ datŭ luĭ Gavrilŭ Boghițoai, ci aŭ căratŭ varŭ, pi 1.202 dimerliĭ de varŭ.
28	—	amŭ datŭ vătavuluĭ.
25	—	amŭ datŭ vătavuluĭ Toadirŭ de aŭ datŭ pentru tavale la stupĭ.
50	—	amŭ datŭ la omeniĭ aceĭ ce s'aŭ tocmitŭ să facă șanțu.
80	—	amŭ datŭ la onŭ vărarĭ, Pricopi Bolanŭ.
493	37	
60	—	pi 2 fălcĭ, 14 prăzunĭ, ci s'aŭ luatŭ iarbă di la Pricopi Bălanŭ înŭ vara 1834 veleatŭ.
24	15	pi 65 prăzinĭ di la Ionŭ Conovaru.
20	10	pi 60 prăzinĭ di la Prisăcaru.
600	22	
90	—	pi marfă ci s'aŭ luatŭ dinŭ dugheană cu țădulă.
690	22	

20 galbenĭ pi patru stogurĭ fănŭ ci s'aŭ luatŭ pentru vitile părinteluĭ.

Cu acestĭ patruzăcĭ galbinĭ ci să cuprindŭ prinŭ acestŭ izvodŭ, înŭ leĭ și înŭ galbinĭ, m'amŭ scăzutŭ la dare căstuluĭ, la care adeverezŭ cu a mè iscălitură.

1836, Aprilŭ 1.

Dumitrachi Theodoru.

234	
75	
309	înŭ nahtŭ.
68	păpuşoĭ.
40	izvodŭ.
417	

XVII.

Ci amŭ priimitŭ de la cc. Mihalachi.

Leĭ	Parale.	
10	—	a 4 sorocoveţĭ, pentru morarĭ, — întăĭ.
70	—	pentru vezeteŭ, înŭ doĭ galbenĭ, — a doile.
100	—	pentru petrarĭ, la pornire la Eşŭ, — a treile.
68	20	de la cuconiţa înŭ 2 galbenĭ, lipsi 60 păr. – a patrulia
248	20	facŭ, de mine priimiţĭ, păn' la Oct. 26.

Anumi unde şi la ce amŭ datŭ.

Leĭ.	Parale.	
13	—	la Ioanŭ Morariu, cu treĭ leĭ ce-aŭ datŭ luĭ Ilie.
51	—	la Grigori Vezeteu, pe treĭ lunĭ polŭ şi maĭ bine.
65	—	la Ioanu Vezeteu, pe polŭ anŭ, păn' la Avgustŭ 10, anulŭ '837.
70	—	la chetrarĭ, rîndurĭ, rîndurĭ.
14	20	la botnariu jidovŭ, bezŭ doau garboave ci aŭ datŭ Leiba.
146	12	ci s'aŭ cheltuitŭ înŭ casi, după osebitŭ izvodŭ ci arată înŭ dosŭ.
359	32	facŭ toţĭ baniĭ cheltuiţĭ prinŭ mine.
248	20	să scad, cariĭ i-amŭ priimitŭ, cumŭ arată susŭ.
111	12	să facŭ să-mĭ maĭ dè mii cc. Mihalachi.
1	20	pe una mii cepoĭ *(sic)* di la o vădană, a Magdi (?)
112	32	să facŭ.

Leĭ.	Parale	
3	30	treĭ traiste pentru caĭ.
2	—	patru peni di căpestri.
1	20	şase stînjinĭ di frînghie.

1	20	unŭ conţŭ hîrtie p. Toaderŭ.
5	2	o săceală şi o perie di caĭ.
5	10	curăţătu caluluĭ celuĭ murgŭ.
3	30	o frigari di cafè.
—	35	o leică noau.
2	—	o sită mistreaţă la prescurărie.
2	10	doau čuri de ciuruitŭ grîŭ.
2	30	o coasi, cu cosăĭ cu totŭ, la grădină.
2	10	potcovitu la treĭ caĭ ninainte *(sic)*, cu o potcoavă noau.
22	—	unŭ cîntarĭ di 21 ocă şi o litră.
3	20	o lăcată mari la becĭ.
3	—	una ocă pučoasi de omorîtŭ stupiĭ.
3	30	unŭ crîsnicŭ micŭ, ci şede la vechitie (?).
2	20	una sută usturoĭ mari di la Dorohoĭ.
30	—	doau miĭ căpăţinĭ usturoĭ di toamnă di la Cî[n]-deştĭ.
5	—	doau roati s'aŭ încălţatŭ, cu spiţi cu totŭ, la Hi-lişeŭ.
1	10	polŭ sorocovăţŭ cercuitu roatelorŭ.
4	—	doĭ coţĭ di sumanŭ pentru oloĭ la tiascu.
19	20	dulapu, una gar[boavă] şi doĭ soroc[oveţĭ] şi 2 polurĭ la Ignatŭ şi la tîrgŭ.
18	—	unŭ mascurŭ di îngrăşatŭ pe iarnă pentru casi.
—	35	cincĭ dramurĭ chiperĭ amŭ cumpăratŭ de la Herţa.
146	12	l-amŭ trecutŭ la condică.

XXII.

O MOŞIE A LUĬ CONSTANTIN-VODĂ BRÂNCOVEANU: SADOVA.

Noĭ, judecătoriĭ.

† Costandinŭ Racoviceanu sinŭ Costandinŭ Racoviceanu aŭ avutŭ întrebăčune cu părintele egumenulŭ de la Sadova, chirŭ Varlamŭ, pentru unŭ vadŭ de moară, care vadŭ cu moara l-aŭ fostŭ datŭ de pomană răposatulŭ Barbulŭ Brăncoveanulŭ cu frate-săŭ răposatulŭ Costandinŭ-Vodă Brăncoveanulŭ, din boerie, încă fiindŭ Post. de răndŭ, Badeĭ Logt., strămoşuluĭ acestuĭ Costandinŭ, cu carte de danic cu blestemŭ, şi aŭ stăpănitŭ acelŭ vadŭ împreună şi cu moara maĭ multŭ decătŭ 60 de anĭ, de la leatulŭ 7176 pănă în zilele Neamţilorŭ, cu pace, iarŭ înŭ zilele Neamţilorŭ l-aŭ fost luatŭ egumenulŭ Samoilŭ ce aŭ fostŭ la Sadova şi îlŭ stăpăneaşte. Întrebăndu-să egumenulŭ, aŭ răspunsŭ că, avăndŭ răposatulŭ Costandinŭ-Vodă moşie înŭ Sadova, înŭ Domniia Mării Sale aŭ fost făcutŭ schimbu cu mănăstirea Sadoveĭ, dăndu-ĭ moşiia ce avea acolo şi luîndŭ altă moşie a mănăstiriĭ, ce să chiamă Nedeaia, şi aŭ arătatŭ şi hrisovulŭ Mării Sale de acelŭ schimbu, şi zice egumenulŭ că cu acea moşie s'aŭ luatŭ şi acelŭ vadŭ de moară, arătăndŭ şi o carte de judecată a Administraţieĭ, cu care aŭ fostŭ luatŭ acelŭ vadŭ. Darŭ, cetindu-să acelŭ hrisovŭ de schimbu, nu s'aŭ aflatŭ şi acelŭ vadŭ pomenitŭ că l-arŭ fi datŭ înpreună cu moşiia, şi maĭ vărtosŭ că Racoviceanu

aŭ stăpănitŭ moara înŭ urma schimbuluĭ cătŭ aŭ trăitŭ răposatulŭ Costandinŭ-Vodă şi pănă în vreamea Neamţilorŭ, precumŭ aŭ mărturisitŭ dum. Şărbanŭ Fărcăşanu şi Diiculŭ Brătăşanu. Şi pă lăngă aceastea aŭ maĭ arătatŭ Costandinŭ Racoviceanu şi o carte de judecată cu care s'aŭ judecatŭ înnaintea dum. Şărbanŭ Bujoreanulŭ bivŭ Velŭ Vornicŭ şi dum. Gligorie Băleanulŭ bivŭ Velŭ Logt. de la leat 7227, de i s'aŭ datŭ acelŭ vadŭ să-lŭ stăpănească. Aşăjderea aŭ maĭ arătatŭ şi o carte a răposateĭ Doamneĭ Maricăĭ, cu care scriia egumenuluĭ Ghenadie ca să-ĭ dea pace Racoviceanuluĭ să-şĭ stăpănească vadulŭ. Dintru care s'aŭ cunoscutŭ că aŭ luatŭ mănăstirea vadulŭ fără dreptate, darŭ, fiindŭ cartea Administraţie la măna egumenuluĭ, n'am pusŭ hotarŭ, ce aŭ rămasŭ la buna socoteala prea-luminatuluĭ şi prea-înnălţatuluĭ nostru Domnu.

Fev. 13 dni, 7253 [1745].

Ačasta scriemŭ.

Gavrilaşco bivŭ Velŭ Post. Παναγιώτης πρώην μέγας γραμ.: Γεώργιος..., Ianachi Velŭ Kluč. za ar[ie], Şărbanŭ Făr[că]şanulŭ.

[Vo] Cartea de judecată a dum. boiarilorŭ judecătorĭ, făcută la luna luĭ Fev. 13, 7253[1].

[1] Originalul la Museul Aman din Craiova.

XXIII

ACTE GORJENE (COLECŢIA TEODOR GIBESCU).

La 25 Maiŭ 7283 (1775) un nenumit dă zapis gineruluĭ «Petrulŭ» pentru o livadă: «dăn curmătura cărări dănŭ susŭ, acestŭ zevoĭ tot la dalŭ, şi o delniţă dă selişte, şi podulŭ dănŭ gura Latoriţă, şi prunŭ treĭ denŭ grădină». Marturĭ: Andreĭ Vegiu (?), Dumitru Danŭ, D[u]mitulŭ Vătăşesculŭ (scrie un preot).

La 1793 foaie de zestre dată de Stan fiiceĭ Safireĭ: «O zeghe mică ma., o vacă... şi unŭ mănzatŭ, o chelda *(sic)*, locurĭ în Pitoia şi Veteştĭ, o luncă, o parte din munte».— Urmează o vînzare de la «Stanca Vărvăroe» către un preot (7307: 1798-9): marturĭ din familia Vătăşescu, apoĭ Floria Gligoranŭ, Văsiiŭ, Chirca Muntianŭ (scrie iar un preot).

La 11 Innie 1794, «Radu Mihăescu» v nde «luĭ Pătru sinŭ popa Niculae» parte «de munte dinŭ hotaru Voineasi», cu 18 talerĭ. Între marturĭ, Lazărŭ Socolŭ (scrie preotul Stan).

La 31 Mart 1800 (1820? αω = κ =), «Andreĭ sinŭ Ionŭ Cĭurescu» vinde «diiaconuluĭ Flori sinŭ popa Gligore otŭ satu Bratovoeştĭ» parte de la «unŭcu meŭ Oprea Cĭurescu» «dinŭ muntele Groşetu», cumpărată de la Mihaĭ Bolovan,— «acelŭ merticŭ de munte»,—pe 30 de talerĭ.

«Iară partea de prinsorea esŭte tal. 32, banĭ 60 (?), ce aŭ rămasŭ asupra merticuluĭ.» A vîndut de voie, «la alŭ meŭ păsŭ, întrebănŭ pe toţĭ unchi meĭ şi rudele, şi nimenea

nu ne-aŭ datu banĭ la păsŭ». Marturĭ: popa Ioanŭ, Dascălu Socolŭ, Ionŭ Cĭurescu, Vasăĭ Cĭurescu, Oprea Călugărescu, Crăčunŭ Lungu (scrie Socol).

7317 (1809), 20 April. «Popa Pătru otŭ Voineasca» dă zapis «dumnealuĭ jupănuluĭ Gheorghiţă Miscuricĭ otŭ Călimăneştĭ» «că, lunŭ eŭ bani de la dumnealuĭ pă vite, şi neavănŭ vite să-ĭ daŭ dupĭ obiceu dumnealuĭ, i-amŭ datŭ tl. 10, adecă zece, dinŭ plau Vineti, dinŭ partea mea, şi unŭ cal negru, şi eŭ am fostŭ datorĭ la dumnealuĭ tl. 50, adecă cinză[cĭ], să-mĭ fie partea slobodă».

Marturĭ: «Mitu Predanŭ, Onea Hăştişăscu, Pătru Şălaru, Gheorghe sinŭ Capotă, Ionŭ Capotă, Mihailă Bratu, Andreĭ Veştea [Vegea] (?).»

La 20 August 7321 (1813) se vinde «plaulŭ Vineti jumătate»; «70 de leĭ prinsore, cu ačastă prinsore stănŭ fără dobăndă cătŭ va paşte pămăntu, şi, căn ĭĭ vor da baniĭ, să ne fie pămăntu slobodŭ». Marturĭ: popa Pătru otŭ Voineasa. («Scrie Paraschiv Deaconu.»)

7322 (1814), Mart 26. «Eŭ Pătru Şălariŭ cu soţiia mea Mariia», dă zapis «popi luĭ Pătru» pentru locul «dinŭ la făntăna dinŭ plăişorŭ încoce, către faţa de spre cestalaltŭ plăişorŭ, şi hotaru merge pă răzoru cu calulŭ, şi altŭ locŭ nu maĭ este la vale, decătŭ acesta; şi l-amŭ datŭ popi luĭ Pătru stătutŭ, hohamnicŭ, luĭ şi copiilorŭ luĭ, pănă în veacŭ, şi cătŭ va trăi popa să aibă a ne pomeni pă noĭ şi şi neamu nostru; şi l-amŭ dat de a noastră bună voe, nesilițĭ de niminea, ca să avemŭ pomenire, că dinŭ alte nu ne ajunge putearea ca să damŭ. Şi, căn s'aŭ făcutŭ acestŭ zapisŭ, aŭ fostŭ şi nepotu nostru faţă, şi şi alţiĭ omenĭ iară faţă, care să vorŭ iscăli cu numele lorŭ». «Ionŭ Mărdale, Niculae alŭ Chircă, Danŭ alŭ Chircă.»

(Scrie «Paraschivŭ deaconu»).

7326 (1818), 17 Ianuar. «Foe de zestre de cele ce amŭ

să-ĭ daŭ fiia-mea Smărandi, eŭ, popa Pătru, dinŭ înpreună cu soţiia mea, proteasa».

«O vacă cu viţălŭ înŭ burtă, o junincă gonitore, o mănzată de unŭ anŭ, şi dinŭ cele mărunte ce să vorŭ afla să le înpărţimŭ înŭ doo, şi, dinŭ caĭ, de vorŭ avea epele mănjĭ, să fie amăndoĭ aĭ eĭ, şi parte din munte, zece leĭ, şi maĭ săntŭ cincĭ anĭ pănă orŭ eşi, apoĭ de la cincĭ anĭ să-şĭ caute, şi dinŭ moşie, înŭ Vătăşelŭ, locŭ de o zi de arătură, şi şi cu livadea din prejurŭ, dinŭ stupĭ, unu toporŭ, căldare, sapă şi iĭ treĭsprăzece».

Scrie «Paraschivŭ deaconu».

«Şi totŭ amŭ maĭ datŭ o pătură de coperitŭ.»

7329 (1820-1). «Mihaĭ popa, Ionŭ popa» daŭ zapis luĭ Andreĭ Vătăşescu că «aŭ primit bani pă delniţile dinŭ lunca luĭ Danŭ, t. 5». «Eŭ Florea amŭ lotŭ (?) bani pă locu».

La 30 Mart 1820 Andreĭ sin Ion Ciurescu vinde «deaaconuluĭ Flori sinŭ popa Gligore otŭ satu Bratovoeştĭ» «parte de frăţie cumŭ aŭ şi fraţi mieĭ». Marturĭ «unŭchi şi rudele». Scrie dascălul Socol, fratele vînzătoruluĭ.

La 4 Octombre 1820, «diaconu Florea» scrie «Sivuluĭ» că i-a dat baniĭ de datorie (martur şi popa Petru, «Niculae dascălŭ»).

În 1821 vînzare de «delniţă dată de mătuşa Cernăzoe pe o jumătate de săridarĭ». Pomenit Andreĭ Hăţă. (Marturĭ: popa Pătru, Tudorŭ Bolbonă, Andreĭ Veţea, Pătru Pilea).

7329 (1821), Iunie 7. «Popŭ Pătru» dă zapis gineruluĭ, «diiaconu Florea», şi «fie-mea Smăranda» că li dă «casa care amŭ şezutŭ eŭ în ia..., fără pricină, şi ocina casiĭ este care me-aŭ dat-o şi mie socru-mieŭ: aceia este să o înparţă cu fii-mieŭ Solomonŭ, şi afară dintr'această moşiia pă une să găseşte, orĭ de zeste de la socru-mieŭ, orĭ c'amu cumŭpăratŭ eŭ, pă une să va găsi, să se înparŭţă pă înŭ doo, la care să va arăta cu numele înŭ plăiişorŭ locu de arătură cu — şi

cu livadea şi dinŭ preju[r]..., şi înŭ lunca luĭ Danŭ doo delniţĭ..., şi la cumnatu Florea Gligoranŭ. Să hotăreşte di la dealŭ cu a Vănguleştilorŭ, dinŭ susŭ cu a Ştepăneştilorŭ şi la zăpodiia poeni o livade... Di la Radu Boca şi la muca dealuluĭ doo locurĭ, unu de doo zile şi unu de o zi, şi locurile sîntŭ di spre faţă.

...Şi înŭ Vătăşelŭ şi parte dînŭ munte, locu l-amŭ avutŭ datŭ de zestre... Şi aceşte locurĭ ce sintŭ arătate într'acestŭ zapisŭ sîntŭ înpărţite, să nu să maĭ înparţă cu fii-mieŭ Solomonŭ, că sintŭ împărţite de mine, faţă cu oamenĭ care se vor iscăli cu numele lorŭ... I-amŭ datu acestŭ zapisŭ de bună voia mea şi cu a soţii mele.

Şi, căndŭ să va apuca dechisŭ *(sic)* socru-mieŭ de casă, să-ĭ daŭ şi eŭ ajutorŭ».

Marturĭ: «Tudorŭ Borbonă, Florea Gligoranŭ, Andreĭ Tătăşescu, Ionŭ Vceţea, Pătru Simi, Măcenicŭ Aldea, Stanŭ Gaţu». Scrie «Paraschivŭ deaconu».

La 7332 (1823-4), Florea sin Stan Gligoran dă zapis «popi luĭ Petro» pentru «delniţa dinŭ lu[n]ca luĭ Danŭ», în hotar cu Bărbuleţĭ şi popa Ion. «Că ača delniţă trage pănă în Lotru şi pănă înŭ ostă pe hotaru veichĭ». (Scrie «Paraschivŭ deaconu».)

7332 (1823), Septembre 8. «Onea Hăţăşĭ şi Niculae Chirca, dinŭ înpreună cu soţia mea Sora», daŭ zapis «popi Flori» pentru «săliştea nostră ce o avemŭ, şi cu casă cu totŭ, şi cu prunĭ şi merĭ ce sintŭ, şi o amŭ văndutŭ cu partea ce o are şi frate-mieŭ Mitu, numaĭ nu amŭ văndutŭ partea ce o aŭ cumpăratŭ di la Cernăzanu, şi o amŭ văndutŭ stătută, hohamnică, luĭ şi copiilorŭ luĭ şi nepoţilorŭ luĭ şi căţĭ Dumezeŭ îĭ va dărui pănă în veacŭ, şi cu tocmeală bună, cu tl. 55, adecă cinzăcĭ şi cincĭ... Iară, neşezin[dŭ] popa la altă parte, no lăsămŭ, ci să avemŭ a-ĭ da bani».

Marturĭ: «Tudorŭ, Borbonă, Andreĭ Vătăşescu, Florea Gligoranŭ, pop[a] Pătru», Scrie «Paraschivŭ deaconu».

7333 (1825). Vînzare de «casă şi cu ocina şi cu pomi şi cu ce să va afla afară dinŭ obrije, stătută luĭ şi copiilorŭ luĭ şi nepoţilorŭ luĭ şi strănepoţilorŭ luĭ», pentru banĭ şi un «sărindarĭ». «La moartea mea, să-mĭ facă tote cele care trebui.» «O 'mŭ datŭ la vreme de nevoe, fiincă ajusesemŭ răŭ, nicĭ de măcare n'aveamŭ ce mănca, că n'avè cine mă căuta»; nepotul n'avea «nice o purŭtare de grije ... pîntru mine».

7334 (1826), 20 Mart. «Mihaĭ Popa, dinŭ înpreună cu gineri-mieŭ Tudorŭ, faţă Oprea Popa» (frate) daŭ zapis «părinteluĭ popi Floare» pentru «săliştea nostră ce o avemŭ, cu casă şi cu prunĭ», cu 40 de talerĭ.

Marturĭ: «Florea Gligoranŭ, Pătru Pilea, Florea Mărdale, Pătru Simi, Gligore Popa fratele lorŭ, înpreună cu gineri-mieŭ Ionŭ, Ionŭ Mărdale, Ilie alŭ luĭ Gorghe Hereşan otŭ satu Gribeştĭ».

Scrie «Paraschivŭ deaconu».

7334, 13 April. «Mihaĭ popa, Oprea popa» daŭ zapis «la măna moşiĭ popi Flori» pentru «delniţa dinŭ lunca luĭ Danŭ, care se hotăreşte pe dinŭ josŭ cu a deaconuĭ *(sic)* şi pe de la dealŭ să hotăreşte cu a Gligoranuluĭ, şi o amŭ văndutŭ stătută, hamnică luĭ şi copiilorŭ luĭ i nepoţĭ, strănepoţĭ pănă înŭ veacŭ, cu t. 14, adecă patrusprăzece». «Şi omenĭ martorĭ, care maĭ josŭ să vorŭ pune cu numele, şi păntru crediţă amŭ iscălitŭ şi amŭ pusŭ şi degetele înŭ locŭ de pecete»: «Onča Ştepănescu, Ionŭ Mărdale, Pătru Simi, Florea Gligoranŭ, Tudorŭ Ştepănescu».

Scrie «Paraschivŭ deaconu».

Şi preoţiĭ pun degetul.

7334, 25 April. «Andreĭ popa Danŭ, înpreună cu soţiia mea Tănăsiia şi cu copii nosştri», dă zapis «popi Flori pentru «delniţa ce o avemŭ de moştenire, care delniţă să hotăreşte cu a Haţăşeştilorŭ şi cu a Cernezoi», «să ne facă o sărăcustă».

Martorĭ: «Florea Mărdale, Costandinŭ Dogariŭ, Gorghe Ţăranŭ».
Scrie «Paraschivŭ deaconu».

— 25 Iunie. «Florea Gligoranŭ ..., dinŭ înpreună cu maica-mea, Ana, şi cu surorile mele», dă zapisul «popi Flori» pentru «locu casi alĭ mele cu săliştea jumătate, dinŭ partea mea, afară de partea ce o amŭ datŭ soru-mea Samfiri; darŭ o parte rămăne a mia. Dară pruni, uni ce să află pe locŭ, unu este a popi, unu alŭ mieŭ, şi şi ce vomŭ pune dinŭ într'acesta înnainte, totŭ aşa să facă ca şi ceĭ bătrănĭ. Şi ne-anŭ tocmitŭ cu tocmeală bună, cu tl. 6, adecă şase şi o amŭ datŭ stătută luĭ şi copiilorŭ luĭ şi căţŭ Dumezeŭ îĭ va dărui».
Marturĭ: «Mihăilă Savu, Adamŭ Vătăşescu, Ialŭ (!) deaconu» (abia se pricepe ce scrie).
Scrie «Paraschivŭ deaconu».

7334, 1-iŭ Iulie. «Pătru Pilea» dă zapis că a primit de la «popa Florea şase leĭ pe delniţa di la Nicola Chirca, ce aŭ fostŭ zălojitŭ la mine, Pătru Pilea, şi zapisulŭ nu s'aŭ găsitŭ, ca să vedemŭ ce arată zapisu, iară, fiin maĭ multŭ, să fie popa datorĭ îndoiţĭ ca să-ĭ maĭ dea mie, luĭ Pătru Pilea, iară, fiin maĭ puţinŭ dinŭ şase leĭ, anŭ să-ĭ daŭ eŭ îndoiţĭ popi, iară potrivindu-să asemenea, să fie popa stăpînitorĭ ...
Scrie «Paraschivŭ deaconu».

7335, 20 Septembre. «Andreĭ Borbonă, dinŭ înpreună cu soţiia mea Duţa şi şi cu copii noştri», dă zapis «părinteluĭ popi Florea» pentru «partea nostră ce o avemŭ înŭ Turnurele, stătută, hoharnică, Sfinţiiĭ Sale şi la copii Sfinţiiĭ Sale şi nepoţĭ, strenepoţĭ şi căţĭ Dumnezeŭ îĭ va dărui», cu 100 talerĭ «preţu moşii».
Marturĭ: «Mihăilă Tambură».
Scrie «Paraschivŭ deaconu».

7335, 23 Novembre. «Florea Gligoranŭ» dă zapis «părin-

teluĭ popa Florea» pentru «un zapisŭ ce l-aŭ fostŭ răscumparatŭ nepotu-mieŭ popa Florea dinŭ Turnurele, aşa ne-amu legatŭ cu zapisŭ unulŭ la mǎna altuia, ca să n'avemŭ pricină între noĭ, nicĭ copii noştri, şi bani sintŭ o sută şi şaizăcĭ şi unu, la care peste toţĭ bani cu ĕălŭlaltŭ zapisŭ sintŭ treĭ sute şi doozǎ[ĕ] şi doĭ leĭ cu înŭ zapisulŭ celălaltŭ».

Scrie «Paraschivŭ deaconu».

7335, 20 Decembre. «Nicolae Chirca, dinŭ înpreună cu soţiia mea Sora», dă zapis «la mǎna naşuluĭ popa Florea» pentru «o casă de spre socru-mieŭ cu partea de sălişte», cu 12 talerĭ. «Să stăpănească cu bună pace, nesupăratŭ de către niminea, nicĭ socru-mieŭ nicĭ niminea a-lŭ scote pe numitu popa».

Marturĭ: «Tănăsiia luĭ Andreĭ popa».

Scrie «Paraschivŭ deaconu».

Se adauge că se vinde şi «o delniţă ce o amŭ avutŭ de la Cernăzoi ..., şi l-amŭ tocmitŭ cu t. 8».

1826, 12 April. Didi arătă că «acesta casă cu silişte care înŭ dosŭ arată de o amŭ cumpăratu de la ... Priparŭ, de stătutŭ, amŭ văndut-o şi eŭ popi Flori, totŭ asemene după cumŭ înŭ zapisŭ cuprinde».

Martorĭ: «Florea Mărdeali, Flore Gligoranŭ, Petru ..., Paraschivŭ deaconu».

(Scrie Papa.)

1826, 13 April. «Ionŭ Iogarinde, înpreună cu soţiia mea şi cu socru-mieŭ Gligore», dă zapis «jupănuluĭ Costandinŭ Didi», pentru «casa, cu sălişte şi cu pomĭ cu totŭ, înŭ tal. 34».

Martorĭ: «Florea Mărdile, Ionŭ popa, Onci Ştepănescu, Pătru Matiescu, Pătru Pitea, Florea Gligoranŭ».

Scrie «popa Florea».

1829, 14 Maiŭ. «Gavrilŭ» dă zapisul «la mǎna Onci Ştepănescu» că «i-a zălojitŭ moşiia ce o amŭ curatŭ eŭ cu palmele mele, o amŭ pusŭ zălogŭ înŭ şase anĭ să n'amŭ

a-ĭ da banĭ, pănă s'orŭ înplini ani, nicĭ elŭ să n'aibĭ a cere bani, şi elŭ me-aŭ datŭ tl. 11,60, adecĭ unsprăzece şi jumătate, şi să aibă numitu a o stăpă[ni] fără nicĭo pricină de cătră niminea ... Iară, înplinindu-să ani, şi eŭ nu-ĭ voĭ da bani, totŭ numitu să stăpânească pănă căn îĭ voĭ da bani, şi atunča să-mŭ fie moşiia slobodă.

Eŭ, Gavriilŭ, amŭ zălojitŭ.»

Martorĭ: «popa Florea, Crăciun Dan».

Scrie «Paraschivŭ deaconu».

7338 (1829), 17 Novembre. «Nicolae Gligoranŭ şi cu soţiia mea Ileana» dă zapis «popi Flori» «că, avăndŭ noĭ pricină între noĭ, aşa să să ştie că ne-amŭ înpăcatŭ înnaintea satuluĭ cu omenĭ de omenie, ca să amŭ a-ĭ da popi Flori dinŭ anŭ înŭ anŭ, dinŭ munte patru leĭ, dară elŭ să-ĭ ia di la Ungurenĭ: eŭ să nu puĭ măna pe banĭ, şi aĭ socră-sa şase leĭ, care peste totŭ facŭ zece leĭ, totŭ numitu popa are să-ĭ ià, eŭ să nu puĭ măna pe aceĭ zece leĭ, şi aceĭ zece leĭ, cu venitu lorŭ, şi peîntru credinţă», etc.

Marturĭ: «Andreĭ Vătăşescu, Pătru Pilea, Andreĭ Borbonă, Florea Hăţeşĭ, Adamŭ Vătăşescu, Onča Ştepănescu, Ionŭ alŭ Iordani, Dumitru Borbonă, Florea Mărdale, Pătru Simi».

Scrie «Paraschivŭ deaconu».

1830, 27 Iulie. Diata luĭ Andreĭ Borbone, «la vremea de morte»: lasă «luĭ Gheorghie casa şi ocina, care, şi moşiia ce o are de la tasu, are să ostenească cumva înpărţin fraţi Andreĭ şi Dumitru Capoteşti; vite: o iapă şi o cărlană şi o vaçă, şi unŭ toporŭ şi o sapă şi doo caldarĭ — acestea ce le-amŭ găsitŭ la muma sa, toate să aibă a le stăpăni». Adauge «şi o pereche de călţunĭ, să o caute».

Marturĭ: «Dumitru Borbonă, bratŭ, Florea Mărdale, Petru Mărdale».

Scrie popa Florea.

1834, 8 Iunie. «Dumitru Ştepănescu, de înpreună cu soţiia mea şi cu copii meĭ», dă zapis «popi Flori» pentru

«unu locu di plăişoru, care locu să hotărăşte cu alu Sfiţi Sale, ce iaste cupăratu de la Brătuleştĭ, pe din dosu, însă di dolie pe rozolu de la vale, merge spre ameazi şi se hotărăşte cu a luĭ Petru Milea şi l-amu vădutŭ stătutu pănă înu veacu, holamnucu».

Marturĭ: «Florea sinu Tudoru Ştepănescu, de înupeună cu copilu meŭ Ionu» (vinde şi el), Dumitru Borbonă, Pătru Milea, Adamŭ Vătăşescu, Florea Mărdale, Costadinu Dogaru, Dragomiru Goţa, Dinu Piţugou, Stanu Bratu».

Scrie: «Marcu Tara».

1834, Iunie 13. Plecăčune, părinte, sărută dreapta ča blagoslovitoare.

Mă rogŭ să daĭ înŭ ştire aleşilorŭ şi lăcuitorilorŭ păcumŭ ca să-mĭ trimiţă doĭ orţĭ de peşte în banĭ orĭ cumŭ va fi preţu, numaĭ čerumŭ şi să fie, că, fiindu acumŭ eŭ pănă la stăpănire, m'a îndaturatŭ cu acastă treabă. Şi te rogu zi-ĭ şi luĭ cuscru Ionŭ alŭ Iordanŭ să-mĭ trimiţă şi elŭ baremŭ iarŭ doĭ orţĭ, şi cumŭ va zice, aşa i-oĭ priimi. Darŭ mă rogŭ spune-ĭ să nu aştepte necinste, că eŭ m'amŭ ruşinatŭ de elŭ cu aşteptarea, darŭ acumŭ văzŭ că nu mă cunoşte; spune-ĭ că totŭ eŭ săntu Neculae Dascălŭ la lif. *(sic)* Mălăenilorŭ, ia[r] care nu-ĭ place apa acasă, eŭ îlŭ scoţŭ la drumŭ să-ĭ placă.

Şi săntu alŭ Sfinţiĭ Sale ca unŭ fiiŭ de bine voitorŭ: Nicolae Dascălŭ.

Să-mĭ aducă vătăşălŭ, că iarŭ pă elŭ trimiţŭ şi înscrisŭ. Te treazeşte: de atăte căte ... de capŭ, totŭ eŭ m'amŭ pedepsitŭ.

1836, 15 Iunie. «Popa Florea» arată pentru datoria de 60 de leĭ «la dumnealuĭ răposatulŭ Costandinŭ Didi»: îĭ va da «păn' la Sfăntu Ilie».

(Scrie un altul.)

1836, 7 Novembre. «Gherghie sinŭ Andreĭ Borbonă» dă zapis «perinteluĭ popeĭ Floriĭ» pentru «moşiia ce o amŭ

rămasă de zestre dupe urma mumă-mea Duți, dinŭ plaişorŭ, înse doliia *(sic)* de dinŭ josŭ, pe rozoru luĭ Ionŭ alú popi şi ha de supra şi dolia ha dinŭ gura plaişoruluĭ, şi le-amŭ detăstutŭ *(sic)* luĭ şi copiilorŭ luĭ până înŭ veachĭ *(sic)*, şi le'mŭ datŭ înŭ banĭ gata, înŭ leĭ 25, adecă doozecĭ şi cincĭ înŭ capŭ».

Marturĭ: «Dumitru Borbonă, Neculae Gligoranŭ, Once Ştepănescu, Todorŭ Ştepănescu, Văsiĭ Veştmea, Florea Mărdale, Vasiĭ Ploscarŭ, Dumitru sinŭ Tudorŭ Ştepănescu».

(Altă scrisoare.)

1839, 23 Octombre. «Ionŭ sinŭ Andreĭ Vătăşescu» vinde, cu o rudă, «părinteluĭ popi Florea» «doo delniță dinŭ lunca luĭ Danŭ, stătută, hohamică, înŭ veacŭ»: «să să ştie prețulŭ cătŭ este, însă o vacă cu mănazate *(sic)* după ia. ..., şi întrebăndŭ şi rudele mele».

Marturĭ: «Dumitru Borbotă, Nicolae Gligoranŭ, Florea Mărdale, Onča Ştepănescu, Mihaĭ Popa, Marcu Tara, Florea Mardale, Niculae Gligoranu».

Scrie «Florea Hăți .. ».

1840, 8 Iulie. «Dumitru Capotă şi cu soțiia meea» dă zapis «popi Flori» «că amu pusu unu peatecu de lîvade di plăişoru care iaste pe luca popi, şi acelu locu l-amu pusu zălogu pe leĭ 6,30, adecă şasă leĭ şi părale treĭzecĭ ..., şi hotaru pe dinu susu să hotăreaşte cu Socolu».

Martor: «Dumitru Borbonă».

Scrie: «Marcu Tara».

1842, 2 Novembre. «Gheorghe Borbonă» dă zapis «dumnealuĭ Florea candidatulŭ satuluĭ nostru» [1], care «i-a făcut bine» cu 60 de leĭ, dînd în loc «o livadiie dinŭ deal, de desupra pisculuĭ Stîni până ... şatu hăl mare, cu soroc de căsume (?) până într'unŭ anŭ de zile, iară nerăspunzindŭ bani numitŭ până la numitul soroc, atuncĭ şă fie livadiea stătută, hohamnică până în veacĭ, nestrămutată, şi, de să

[1] Florea Ionescu.

va întîmpla vre-o judecată saŭ chelutuială, să fie tot de la mine».

Marturĭ: «Dumitru Borbonă, Niculaie Gligoranŭ, Stanŭ Bratu, aleşĭ, Vasì Grigorie». «Şi pentru de a fi crezut s'aŭ pusŭ şi pecetiia satuluĭ» («jud. Vîlcea, sat Voineasa, 1839»: căruţă cu doĭ caĭ; 1839).

Scrie «Gheorghe Popescu, dascălu dinŭ sălişte Logofătuluĭ».

1844, 23 Iulie. «Dumitru Honţă, de înpreună cu soţiia mea Sarafima», dă zapis «taicăluĭ nostru popa Florea că, «dîndu-mĭ carte şi cumŭ înparte plugu jumătate, aşa dar amŭ rugatŭ pă taica alŭ nostru prinŭ bună învoirea noastră de mi i-aŭ datŭ locŭ înŭ lunca luĭ Danŭ, stînjinĭ peste îndoire încă maĭ multŭ, ş' aşa amŭ făcutŭ casă pe acelŭ locŭ, osebitŭ de foaia de zestre, şi, aşa făcîndu-ne cîte unŭ scrisŭ unu la mîna altuea ca să nu maĭ avem prigonire între noĭ de acumŭ înnainte, că ne-amŭ învoitŭ, înse noĭ de acumŭ înnainte nu maĭ sîntemŭ volnicĭ a zice: aceia moşie este a noastră, ce este a taicăluĭ nostru, cumŭ înŭ susŭ s'arată».

Marturĭ: «Dragomirŭ Goia, ieŭ Dumitru Borboană, Oncia Ştepănescu, Toder Veştea, Dumitru Capotă, Andreĭ Popescu, Nicolaie Gligoraşŭ, Stan Bratu, aleşĭ».

Scrie Florea Ionescu.

(Pecetea ştiută.)

XXIV.

UN ACT DE LA MIRON COSTIN CA PIRCALAB AL HOTINULUĬ.

Adecă eŭ, Mironŭ Costinŭ, părcălabulŭ de Hotinŭ şi cu giupăneasa mia Ileana, fata răpăosatuluĭ Ionŭ-Vodî Moghila, dămŭ ştire cu acastî scrisoarea a noastrî şi mărturisimŭ cumŭ, avăndŭ noĭ multe trebĭ ale noastre, pentru treaba diriaselorŭ pre ocinele noastre şi a moşilorŭ noştri, fost-aŭ înŭ lucrulŭ nostru acesta nevoitorŭ dumnialuĭ fratele nostru Contîşŭ Logofătulŭ, de ni-aŭ slujitŭ în triaba noastrî; pentru caria i s'aŭ căzutŭ dumisale plată bunî pre obiceaiŭ. Decĭ şi noĭ, avăndu frăţie cu dumnealuĭ, şi făcăndu-ne slujbă, n'amŭ vrutŭ să himŭ nemulţămitorĭ, ce dinŭ bună voia noastră i-amŭ datŭ dumisale şi i-amŭ dăruitŭ, cu toatî voia noastrî, unŭ satŭ anume Temerlianiĭ ce iaste înŭ Ţinutulŭ Fălciiulŭ, care ne iaste noao diriaptă moşie de pre unchiulŭ nostrn, răpăosatulŭ Balica Hatmanuluĭ. Acesta l-amŭ datŭ şi l-amŭ dăruitŭ cu toată voia noastrî fratelui nostru ce maĭ susŭ scriemŭ, luĭ Contăşŭ Logofătulŭ, ca să hie dumisale şi giupăniaseĭ dumisale şi cuconilorŭ dumilorsale şi nepoţilorŭ şi strenepoţilorŭ şi a toatî ruda alŭ dumilorŭ sale diriaptă ocinî şi moşie în viacĭ. Şi la această dinŭ bună voia noastrî daanie fost-aŭ dînnaintia fraţilorŭ noastri dumnialuĭ Darie Comisulŭ şi Neculaĭ Buhuşŭ .Cluceariulŭ şi Ionŭ Prăjiesculŭ Sulgiariulŭ-celŭ-Mare şi Savinŭ Logofătulŭ şi Răcoviţă Postelniculŭ şi Şoldanŭ

Jîtnicearii ulŭ şi alţĭ boiarĭ. Şi pentru credinţa amŭ iscălitŭ eŭ şi aceştĭ boiarĭ toţĭ; şi eŭ, Dumitraşco, amŭ scrisŭ, să să ştie.

U Iasŭ, ltŭ 7166, msţa Martie 15.

Mironŭ Costinŭ, p[ărcă]l[ab]ŭ Hotinŭ.

Eŭ, Ilana.

Az Nicol. Buhuşŭ Velŭ Cluč. iscalŭ.

Azŭ Ionŭ Prăjesculŭ.

Vel Sul[gerŭ] iscalŭ.

Az Necolaĭ Racoviţă Post[1].

---

[1] Colecţia d-luĭ I. Atanasiu din Galaţĭ.

XXV.

ACTE DIN COLECŢIA D-LUI I. ATANASIU, FOST PREFECT, GALAŢI.

Siliştenĭ, 7181 (1672), 28 Septembre. «Ghiorghiţă şi cu frate-mieŭ Agapie, fičorŭ popeĭ Trelìĭ», arată că vinde «dumisali Sărdariuluĭ Cantemirŭ» parte din Buburudziĭ. Un «văr premare» are parte, Albul fiul luĭ Costachi «Gîlčaavă». Se roagă de Cantemir de-ĭ alege şi-ĭ dă parte, «optŭ funĭ şi dentr'o funi a triia parte, şi fune, de lungî, de doĭsprece stănjănĭ». În loc iea Cantemir partea din Tabîră, «locŭ dreptŭ locŭ».

Marturĭ: «Nechiforŭ Panţeşŭ de Frejenĭ, Fronie de Orlazĭ, Gligorescu de Grumăzoae, Vasile de la Chighiacĭ, Posteca de la Codru» şi mulţĭ oamenĭ bunĭ.

7182 (1674), 3 Iulie. «Păuţa, femeaia luĭ Nechiforŭ iuşbaşia, fata Părascîĭ şi nepotu-mieŭ Gheorghiţă, fečorulŭ popeĭ Cărsteĭ», arată că aŭ dat «hinuluĭ nostru de botedzu, dumisale luĭ Cantimirŭ Sărdariulŭ», jumătate de Buburudzĭ, partea din sus, «pre Sărata», de la Pătru-Vodă, «č-aŭ avutŭ moşiĭ noştri, Stana, fata luĭ Toaderŭ Davidŭ, şi săminţiia eĭ, Marinca şi sora eĭ Mica, fiatele Feateĭ, şi săminţiia eĭ, Toma, şi sora luĭ, Muşa, şi Malia şi Buria, fečoriĭ Părascîĭ, nepoţiĭ luĭ Davidŭ».

Marturĭ: Niculaĭ Racoviţă Vel Logft., Mironŭ Costinŭ Velŭ Dvornicŭ, Gavriilŭ Costachi bivŭ Velŭ Dvornicŭ, Apostolŭ. Velŭ Spătarŭ, Costantinŭ Velŭ Cĭauşŭ, Ghiorghiţă

Postelniculŭ, Dabijia Scărletŭ Comisulŭ, Smoleanŭ (?) de Cărlomăneştĭ, Boroda dinŭ Popĭ, Ionŭ Bojoranulŭ».
Iscăliturĭ.

7185 (1677), 14 Februar. «Ionŭ, fečorulŭ Ionaşco luĭ Oai-Blăndă, Ionŭ sănŭ Samoilŭ şi Gligorŭ sănŭ Garasimŭ, Irina fata luĭ Costantinŭ Voineag şi eŭ, Macarii, sănŭ Cozmoae, nepoţiĭ luĭ Păcurarŭ şi a luĭ Vătcă», daŭ luĭ Cantimir Sărdar «şi gĭupănesăĭ dumisale şi cuconilorŭ dumisale şi nepoţilorŭ» partea lor «de satŭ ce să cheamă la Morarĭ, pe apa Sărăţi, di apa Sărăţiĭ pănă apa Temerlenilor», în hotar cu Buburudziĭ şi Piscul, «pănă în budza pisculuĭ».
Marturĭ: «Gligoriţa izbaşe o[t] Guzarĭ, Timofteĭ otŭ tamŭ, Costantinŭ otŭ Mîcşineştĭ, Ştefanŭ otamŭ, Gliginco otŭ Plopenĭ, Fironi ot Arlarĭ».

Frijianĭ, 7185 (1677), 15 Maiŭ. «Costantinŭ Burlamizŭ dinŭ Guzarĭ» dă moşie la Glodianĭ, «de la moaşia mea Vasca», «dumisali luĭ Cantimirŭ Sărdarulŭ».
Marturĭ: «Gligoriţă iuzbaşa otŭ Guzarĭ, Gligorie ginere-meŭ, fečorulŭ Macarieĭ Căpitanulŭ şi Ştefanŭ fečorulŭ popeĭ otŭ Mucşăneştĭ şi Glegencu şi Nichiforŭ Pănţăşŭ ce'ŭ fostu hotnogŭ şi Istratie fečorulŭ luĭ Zapitŭ otŭ Lăpuşna şi mulţĭ oamenĭ bunĭ».

Frijeanĭ, 7186 (1678) 18 Mart. «Arsănie sănŭ Marco, nepotŭ Vascîĭ şi Sintie sinŭ Marco, nepotŭ Vascîĭ, şi Toaderu sinŭ Găluşcă, nepotŭ popeĭ luĭ Fenie, strenepotŭ Vascăĭ, şi Chirila sinŭ Todosieĭ, strenepotŭ Vascîĭ», vînd parte din Glodeanĭ luĭ Cantemir şı familieĭ, pe 20 de leĭ: «amŭ văndutŭ noĭ bătrănulŭ nostru, aŭ fostu dinŭ răzeşiĭ noştri de faţă Costantinŭ Cojanŭ şi Păladiia sinŭ Ghiorghiţi şi Pavălŭ sinŭ Dobăndă .., anume Gligorie sinŭ Macarie Căpitanulŭ şi Costantinŭ otŭ Urlamihĭ (?) ».

7188 (1680), 15 Februar. «Ghiorghii şi cu frate-mieŭ Ioniţă

şi cu soru-mea, Bejana şi soru-mea Urăta, fečorŭ Cocil, nepoţĭ luĭ Crăčunŭ», «amŭ avutŭ marea nevoie şi cădzutŭ la închisoare de la dumnealuĭ Vornicului Gavriliţă»: «cad» la Cantemir Sărdarul. Danie la Ţăpianĭ, pe Elan, «dintr'unŭ bătrănŭ ce este dumnealuĭ răzeşŭ cu noĭ, a trie parte, iaste văndutŭ, noĭ dumisali şi dumisali gĭupănesăĭ Alecxandriĭ».

Marturĭ: «dumnealuĭ Catargiulŭ Postelniculŭ şi dumnealuĭ Toaderŭ Vărnavŭ Stolniculŭ şi dumnealuĭ Ghiorghiţă Postelniculŭ şi dumnealuĭ Vasilachi a popeĭ otŭ Bărladŭ şi dumnealuĭ Pandazi Căpitanŭ şi dumnealuĭ Ştefanŭ Scărletŭ Post.».

7194 (1686), 25 Maiu. «Albulŭ fečorulŭ luĭ Costachi otŭ Deleanĭ» dă moşia din Buburuzĭ, 8 funĭ jumătate, funia de 12 stînjenĭ, «Mării Sale luĭ Costantinŭ-Vodă» pe 15 leĭ. Marturĭ: «Mitrofanŭ episcopulŭ de Huşĭ, şi denaintia dumisale Buteĭ Vorniculŭ de Poartă, şi dinaintia dumisale Ionŭ Holbanulŭ părcălabulŭ, şi dinaintia dumisali luĭ Marco Căpitanulŭ şi a luĭ Costantinŭ Vorniculŭ de la Săliştea şi a luĭ Enachi Penişoară otŭ Hurdugĭ şi a luĭ Şanghiri de Berevoeştĭ şi Gliţinco de la Grumădzoae şi Tohilatŭ otŭ taimŭ». Iscăleşte episcopul: «Mitrofanŭ epscpŭ Huşschiĭ». Pecete cu «Pečatŭ stvie epscpii huoşschii». Doĭ sfinţĭ.

Iaşĭ, 7198 (1690) 28 August. «Irina gĭupăniasa č-amu fostu a Stolniculuĭ Contăşŭ, cu cuconiĭ mieĭ, Lupaşco şi Solomonŭ şi Iordachia». «Viindŭ vriamia de lipsî, neavăndu de ce ne apuca», vînd moşie la Temerlianĭ, aleasă «de răziaşĭ şi de megiiaşĭ de pin pregĭurŭ». «Mărieĭ Sale Domnu nostru Io Costantinŭ Voevoda».

Marturĭ: «Tudosie Dubăŭ Velŭ Logofătŭ, Alecsandru Velŭ Postialnicu, Iordachie Ruseto Velŭ Vistiarnicu, Gavrilŭ Brăesculŭ bivŭ Velŭ Stolnicu, Panaiote Velŭ Sulgiarŭ, Diadiulŭ Velŭ Medelniciarŭ, Costachi Gavriliţă Aga, Savinŭ Şoimariulŭ, Ionŭ Pisoschie bivŭ Vornicŭ, Cărstiianŭ Isacovič,

Vasilie Gălcî, Savinŭ Vornicil de Poarta Măriei Sale luĭ Vodă».

Iscăleşte «Irina Stolničasa Contăşoae».

«Zapisele, fiindŭ multe prădzĭ într'ačastî ţară, de tălharĭ, jăcuindu-mĭ alte une alte, s'aŭ luatŭ şi acialia.»

XXVI.

BISERICA DIN BREAZA.

1. Inscripția la întrare:

Acĕastă sfântă și d[u]mnezeiască beserică ce să cistește hramul Sfântăluĭ Nicolae și s'aŭ zidit din temelie și s'aŭ înfrumusețatŭ cu zugrăveală după cum să vede, în zilele prea-înnălŭțatuluĭ D[o]mnŭ Io Alexanŭdru Ipsilantŭ Voevod, de robiĭ luĭ Dumn[e]zeŭ popa Ivanŭ Doho[vniculŭ] ot Briaza, *prezŭ[vitera] ego* Stanŭca *i sni ihŭ,* popa Mihaiŭ, Necolae Frănc., Istrate, Rada, Radul, Moldovean, Simioanae, Radulŭ, Anghela; 1770, 7 *(sic)*, Av. 15, 1777 (cifre).

2. De-asupra ușiĭ:

Făiiacoș Manole zugrafŭ, Rîducan zugraf otŭ Bucureștĭ Av. 12, 1777 (și arabice).

3. *Apostol* din 1747.

4. Pe un *Anthologhion* din 1766:

Astă sfântă și d[u]mnezeiască carte ce se nu[me]ște Mineriŭ și cumpărată la biserica Brezi, ce să numește hramu sfănutuluĭ părinteluĭ ierarhuluĭ Nicolae.

5. Pe o *Liturghie* de supt Scarlat Ghica-Vodă:

Se se știe că acĕastă sfântă leturghie este a popi luĭ Davidu otŭ Breaza, și este tipărită în sfănta Mitropolie Rămneculŭ.

6. Pe un *Triodion* din 7277:

Scris-amŭ eŭ, dascălulŭ Neculaĭ copilu, ci amŭ învăţătŭ la preutulŭ părintele ... popi...

Scris-amŭ eŭ, Logofăt David, laa 1803, Fevruari 5...

Să să ştie căndŭ m'am făcutu diiacon, la anu 1808, Martie 9, şi preotu m'am săvărşitu la anu 1810, Martie 26.

7. Pe un *Potir:*

Μνήστητι, Κύριε, Γρηγορίου, Σαύτας καὶ τῶν τέκνων [= adu-ţĭ aminte, Doamne, de Grigore, Safta şi copiiĭ lor].

8. Pe un chivot:

Acest chivot s'aŭ dat de begzedè Sc[a]rlat Ghica la biserica de la Braz[a]; 1840.

9. Portrete murale:

Ana, popa Mihaiŭ (caţavéică, rochie cu dungĭ roşiĭ, papucĭ galbenĭ).

10. Pe un mormînt:

Supt acastă piatră odihneşte osăle răposatuluĭ robuluĭ Dumn[e]zeŭ Danilŭ eromonah; leat 1839, Mart 1.

11. Pe o carte, lista donatorilor:

... Cĭungul b. 30, Radu Buturoiŭ, tl. 1, dinu Brează toţĭ, şi s'aŭ datŭ sf[i]nti mănăstirĭ ce să prăznueaşte hramu Sf[ă]ntuluĭ părinteluĭ nostru irarhu Nicolae, plaiulu Praofi, satulu Breaza. Şi amu scrisu eŭ, între ceĭ păcătoşĭ popa David Ungureanu, sinu popa Nistoru, cu mănă de ţărănă; decĭ măna va putrezi, iară slova va rămănea în veacu; an. 1793, lu. Setevrie, zile 6 (blăstăm neisprăvit).

XXVII.

DIN ZESTREA TREI-IERARHILOR
(la Exposiția din 1911 în Mitropolia din Iașĭ).

Pe o anafornițǎ:

'Ιων. ολέο Θέοῦ 'Ηλιάσι Βοεδόδας πάσης Μολδοβλαχήας σὴν τῆς εὐσεδεστάτης κυρία Δόμνα Κατακουζηνῇ [= Io cu mila luĭ Dumnezeŭ Iliaș Voevod a toatǎ Moldovlahia, cu prea-evlavioasa doamnǎ Doamnǎ Cantacuzina].

E vorba, firește, de Iliaș Alexandru-Vodǎ (1666-8). E interesantǎ mențiunea familieĭ soțieĭ sale, în legǎturǎ cu Cantacuziniĭ, Iordachi și Toma, atotputernicĭ în aceastǎ epocǎ.

XXVIII.

BISERICA DIN SLOMN (PRAHOVA).

1. Pe un *Apostol* din 1743:

Să se ştie de căndu s'aŭ cutremuratu pămăntul după ducerea luĭ Mihaiŭ-Vodă la Ţaligradu, şi l-aŭ belitu *(sic)* în zilele Înpăratuluĭ Turculuĭ Silimŭ Macmutu, şi nu era Domnu înŭ Scaunulŭ Bucureştiloru întru acele zile, şi amu scrisu eŭ, popa Daniilŭ, maĭ miculu între preoţĭ, căndu amu şezutu la Slonu, şi cine va citi să zică toţĭ: Dumnezeŭ să-lŭ ierte pre acestu popa Daniilŭ; aminu.

2. Pe un *Triodion* al Mitropolituluĭ Iacov:

Să [să ştie] că amŭ scrisŭ eŭ, pop[a] Dumitrache, otŭ mah. Oltenilorŭ, precumŭ să ştie că amŭ scrisŭ.

Aŭ muritŭ Ionŭ Zbrechia, Oct. 27 de zilea, 1798.

... Scriŭ Popa ... otŭ Bătrănĭ; 1838, Martie 10.

3. Pe un *Penticostarion* din 7276:

Acestŭ Penticostarŭ este alŭ sfinteĭ biisericĭ otŭ Slomnŭ. Să să ştie căte parale s'aŭ strănsu la cutie într'acestu anu la leatŭ 1830, după cumŭ arată maĭ josŭ.

tl	par.	
31	—	Martie 25, adică la Buna-Vestire.
1	10	Aprilie 6, adică înŭ zioa de Paştĭ.
1	6	Aprilie 7, a doa zi de Paştĭ.

Pomelniculŭ luĭ Ionŭ Poru[m]bul.

Acestŭ Penticostarŭ iaste cumpăratu de dumnealuĭ Dumitraşco Cerăşanu, sinŭ Soare vătafu, înŭ tl. optŭ şi unŭ ortŭ, şi iaste la biserica cea de dealŭ; iarŭ cine va îndrăznì saŭ va izpiti să fure ačastă carte, să fie afurisitu de 318 sfinţĭ părinţĭ de la Nicheia ...
1802, Octovrie 14 zile.

4. *Bucoavnă pentru învăţătura pruncilor*, Braşov, 1845.

XXIX.

BISERICA DIN CERAŞ.

1. Potir «din 1838, Noevri 15».
2. Evanghelie din 1760.

3. Pe un *Octoih* din 1750:

Acestŭ oht. rum. l-amŭ cumpăratŭ de la părintele Mi-t[ropolitŭ] alŭ Ug[rovlahieĭ] chirŭ Grigorie dreptŭ tl. şase şi jum., care să să ştie că, cîndŭ s'aŭ făcutŭ Mi[tropolitŭ] dinŭ Vlădică Mireonŭ, otŭ mănăstirea Colţea, numaĭ pe mine m'aŭ avutŭ diiacŭ; şi cine s'ar ispiti să ştează aceste cuvinte ce amŭ [scrisŭ, să i să şteargă] numele dinŭ cartea vieţiĭ, şi suptŭ urgiia Sfăntuluĭ Nicolae să rămăe.

Ghen. 22 d., 1762.

L-amŭ cumpăratŭ acestŭ Ohtoihŭ eŭ, Ioanichie ierodiac., dreptŭ tl. 7 plŭ.

Ghen. 2, 1762.

4. Pe un *Penticostariŭ* din 7251:

Această sfăntă carte ce să chiamă Penticostariŭ iaste cumpăratu de dumnealuĭ jupanŭ Barbulŭ Cereşanŭ, ca să fie pomenire în veciĭ dumnealuĭ şi neamuluĭ dumnealuĭ; iar cine s'arŭ ispiti ca să o fure, să fie afurisitŭ şi blestematu de treĭ sute optŭsprezece de [arh]iereĭ de la Ni[cheia] şi să aibă într'unŭ locŭ cu Iuda.

5. Pe un *Triodion* din 1761:

Acestŭ Triodŭ este al dumnei cocoaneĭ Zanfireĭ otŭ Ceraşŭ, şi ni l-aŭ datŭ dumnei ca să slujăscŭ pe dănsulŭ până căndŭ iarŭ îĭ va trebui dumnei; iarŭ, fiindŭ şi dumnei ctitoră la aĕastă sfăntă biserică, poate să-lŭ dăruiască, şi pentru pomenirea; şi l-amŭ luatŭ eŭ, Cărstea diiacŭ, cu porunca dumnei, dinŭ măna moşŭ pop[i] luĭ Iordache otŭ Bătrănĭ, cu care i-amŭ datŭ şi iscălitura cu măna mea; Ghen. 28 d., 1789.

6. Pe un *Triod:*

Aĕastă sfăntă carte ce să chiamă Triodulŭ este cumpărată [de] dumnealuĭ jupănŭ Barbulŭ Cereşanŭ, ca să fie dumneluĭ pomenire în vecĭ; iarŭ cine s'arŭ ispiti ca să o fure, să fie, etc.

De căndu aŭ fostŭ acestu Triodŭ la Sibiceŭ pre vale, Ap. 3, 1789.

La liatŭ 1846 am învăţat eŭ, Voine candidatŭ, copii în şcoala satuluĭ Ceraşŭ, în vreme de vară, şi am scris cu mănă de ţărănă, şi măna va putrezi, iar cine o ceti mă va pomeni în vecĭ.

Voine, cand. didascalŭ; 1846 Oct. (?).

XXX.

IN BIBLIOTECA LICEULUĬ DIN BUZĂŬ.

1. Pe o *Pravilă* a luĭ Mateĭ Basarab:

Acestă sfăntă şi dumnezăescă [carte ce să] numeşte Pravilă este a sfinteĭ mănăstirĭ Fedeleşĭ, tipărită dinŭ sfănta mănăstire în Tărgovişte, în zilele Sfinţii Sale părinteluĭ Mitropolitŭ chirio chirŭ Stefanŭ.

Scris-amŭ eŭ, robulŭ luĭ Dumnezăŭ Grigorie Grămăticulŭ, înŭ zilele părinteluĭ Pavelŭ egumenulŭ otŭ Fedeleşoĭ mănăstire, de învăţat-amŭ şi eŭ la cărticică.

Aĉastă sfăntă pravilă fiindŭ a Prea-Sfinţituluĭ părinte chirŭ Varlaamŭ Metropolitulŭ Ţăriĭ-Rumineştĭ, o aŭ dăruitŭ sfinteĭ şi dumnezeeşteĭ mănăstirĭ a Sfinţii Sale de la Fedeleşoĭ, unde iaste hramulŭ Adormireĭ Preasfinteĭ.

Grigorie Logftŭ, Av. 26 dn., 7243 (1735). Celŭ multŭ păcătosŭ ire. Pană otŭ Goleştĭ, ltŭ 7241 (1733).

Şi eŭ, celŭ maĭ multŭ păcătosŭ şi Logft. moşiilorŭ S[făntu]luĭ Munte de la Şărăliŭ *(sic)*, fiindŭ egm. chirŭ Pangratie, Domnŭ Şuţulŭ, iarŭ Mitr. Cozma, şi amŭ scrisŭ după [cum] şi la alţi vomŭ scrie.

Antoni Logf.

2. *Carte saŭ lumină* din 1699.

XXXI.

ACTE DE PE VALEA TELEAJENULUĬ

— ŞI CA PROBE DE LIMBĂ —

XXXI.

ACTE DE PE VALEA TELEAJENULUĬ

— ŞI CA PROBE DE LIMBĂ[1] —

I.

Talerĭ

70 adecă şaptezecĭ amŭ tocmitŭ cu chirŭ Cărstea Moldoveanulŭ i cu chirŭ Voiculŭ ca să le daŭ pădurea ce este pă moşăia mè, ca să mănănce cu caprele dumnealorŭ, iarŭ alte'e streine să nu bage acolo, decătŭ de aicĭ să meargă vitele clăcaşilorŭ; după care banĭ am priimitŭ acumŭ talerĭ 32, unŭ calŭ negru, iarŭ ceĭlalţĭ banĭ să aibă a me'ĭ triimete Duminica viitore. Şi amŭ iscălitŭ:

[Semn de deget:] Eŭ, Cărstea Moldoveanŭ, otŭ Slănecŭ, adeverezŭ.

» Eŭ, Voiculŭ. » adeverezŭ.

Şi am scrisŭ eŭ, (neînţeles), şi săntŭ marturŭ.

[Pe V-o:] Ὁμολογία τοῦ Κέρστα ἀπὸ Σλανήκου διὰ γρόσια 70.

II.

Adecă eŭ, Ilina, soţiia Stanĕuluĭ otŭ Mălăeştĭ, înpreună cu feĕori mieĭ şi cu toate rudele mele, care şi maĭ josŭ ne vomŭ iscăli, încredinţămŭ cu zapisulŭ nostru la măna dumnealuĭ jupănuluĭ Vasile Gheorghiu, dum[nea]luĭ, precumŭ să să ştie că, avăndŭ şi noĭ parte dă moşăe înŭ Mălăeştĭ,

[1] Colecţia Şt. Bogdan

dă moştenire dinŭ moşulŭ Dedulescu, după cumŭ ni s'aŭ alesŭ părţile noastre dă pog[oane] prinŭ toaia dă înpărţeală ce ni s'aŭ făcut dă către Postelniculŭ Tudorache Homorăceanu, ce l-amŭ avutŭ rănduitŭ cu cinst[ită] porunca dum[nea]lorŭ boerilorŭ ispravnicĭ, lăngă care părţĭ ce să arată prinŭ foae, avăndŭ şi dooăzecĭ şi cincĭ stănjă ĭ (dă stănjănĭ), dinŭ apa Vărbilăuluĭ şi pănă suptŭ dealŭ, pă alăturĭ cu Gligore, nepotă-mieŭ, şi diiaconulŭ Ionŭ, frate-săŭ, şi pă lăngă Ionŭ Popŭ, avăndŭ într'aceştĭ stănjănĭ şi o căsčoară veche, şi cu livezĭ dă prunĭ înprejurŭ, i nucĭ, merĭ, perĭ şi alte felurĭ dă pomĭ, care aceste toate părţĭ ale mele, atătŭ după cumŭ să vădu arătate prinŭ foaia dă înpărţeală, cumŭ şi prin hriso[vulŭ] moşăi, afară dinŭ nooă pogoane ce le-aŭ văndutŭ Popŭ Manea la Postelniculŭ Mihălache şi dinŭ treĭ pogoane văndute diiaconuluĭ Marinŭ şi ca unŭ pogonŭ ce l-amŭ datŭ cumnati-mi dă aŭ pusŭ prunĭ pă dînsulŭ,— le-amŭ văndutŭ dumnealorŭ dă moştenire dreptŭ talerĭ 800 adecă optŭ sute, şi o şamalageà dă cele bune însă t. 700, adecă şapte sute. I-amŭ priimitŭ pă toţĭ dăplinŭ înŭ măinile noastre, şi şamalageaoa iaste 100, adecă una sută,—să-ĭ dea biserici ca să să facă ce va trebui înŭ lăuntru pentru pomenirea sufletelorŭ neamuluĭ nostru. Şi dumnealorŭ să le fie moşăe stătătoare, ohavnică înŭ vecĭ, copiilorŭ dumnealorŭ, nepoţĭ, strenepoţĭ, căţĭ Dumnezeŭ le va dărui. Şi înpreună cu părţile noastre dă moşăe le-amŭ datŭ şi şapte vase dă prune, patru buţĭ şi treĭ tocitorĭ, a le avea moştenire. Şi arătarămŭ semnele tuturorŭ pogoanilorŭ i a stănjănilorŭ dă moşăe, care pă unde săntŭ, însă casa, cu livedea dă prunĭ i cu stănjinĭ dooăzecĭ şi cincĭ moşăe săntŭ pă alăturĭ cu aĭ nepotă-mieŭ Gligore i diiaconŭ Ionŭ şi alăturĭ cu Ionŭ Popŭ, după cumŭ şi maĭ susŭ să arată, iarŭ cincĭsprezece pog. şi o cezvărtă înŭ dealŭ (*şters:* însă unŭ pogonŭ şi o cez. la viia cè veche şi patru pog. înŭ obărşăia Văivaruluĭ, pănă înŭ hotarulŭ Cĭobăneştilorŭ), şi dooă pogoane pădure alăturea, i optŭ pogoane înŭ faţa Văivaruluĭ, dinŭ Crăčunŭ înŭ josŭ, şi înŭ valea Plopilorŭ dooă pogoane i o ciz[vărtă], i o prăjănă, şi înŭ silişte, de spre Pučoasa, pogoane optu,

şi înŭ cămp o funie, lăngă Crăčunŭ, la capulŭ dă spre dealŭ stănjănĭ 24, şi la capu dă la vale, dă spre Dubrăveştĭ, stănjănĭ 26; iarŭ înŭ curăturile cele dă susŭ dă la Valea-Plopilorŭ şi cele dinŭ josŭ, dinŭ pog. zece şi jumătate, ce s'aŭ alesŭ la totŭ moşulŭ Dedulescŭ, sĭ-şĭ ia parte ce i să va cuveni, — după cumŭ pentru toate acestea arată înŭ foia dă înpărţeală. Şi pentru stănjăni dă la casă arată înŭ hrisovulŭ moşăi şi, cumŭ zicemŭ, dă aicĭ înnainte să fie moşăe ohavnìcă, stătătoare a dumnealorŭ Şi, căndŭ s'aŭ făcutŭ acestŭ zapisŭ, s'aŭ aflatŭ mulţĭ oamenĭ dă faţă, care să vorŭ iscăli dă marturĭ, cumŭ şi prinŭ ştirea tuturorŭ rudelorŭ şi a tuturorŭ fraţilorŭ dă moşăe. Şi, pentru maĭ bună încredinţare, ne-amŭ iscălitŭ, puindu-ne şi degetele la iscăliturĭ, înŭ locŭ dă pecete, ca să să crează. '817, Avgustŭ 17.

Iarŭ, pentru doĭ stănjănĭ ce s'aŭ înpresuratŭ cu gardulŭ dă Ionŭ Popŭ, mă îndatorezŭ eŭ ca să-ĭ scoţu la vremea înpietrituluĭ moşăi, iarŭ, nescoţăndu-ĭ, sĭ amŭ eŭ a răspunde pentru dănşi.

[Punere de degete:] Eŭ, Ileana sinŭ Ionaşculŭ, cu toţĭ fečori mieĭ ceĭ vitregĭ, vănzătorĭ. Iioniţă, fečorulŭ celŭ maĭ mare. Eŭ, Ionu Samoilă, văru cu Ileana, adeverezŭ, vănzătorĭ. Eŭ, diiaconŭ Ionu sinŭ Vasile, adeverezŭ. Eŭ Gligore, bratŭ diiaconŭ, adeverezŭ. Diiaconulŭ Stanŭ Gagĭulŭ otŭ Mălăeştiĭ, marturu. Necula diiaconŭ, nepotŭ babi Iline, adeverezŭ. Eŭ, Cărstea, d'inpreonă cu soţiia mea, cu fečori mieĭ, adeverimŭ. Eŭ Neguţ diiaconŭ. Eŭ Eonŭ Popa adeverezŭ. Eŭ Crăčun otŭ Mălăeştiĭ, marturŭ. Eŭ Vişanu Untărescu, marturu. Eŭ Uncheaşu Dumetraşŭ otŭ Crulcile (?), marturu. Eŭ Şerbanu sinŭ Lie otŭ Vealerea, martoru. Eŭ, Ionŭ părcălabu otŭ Cĭobăneştiĭ, martoru. Popa Stanŭ sinŭ Crăčunŭ, marturŭ. Diiaconu Marinŭ Barbălată, marturŭ. Eŭ Mateiŭ Otarŭ, marturŭ. Marinŭ diiaconŭ Scorţeanŭ, marturŭ. Popa Rizia Mat., marturŭ. Eŭ Ilie diiaconŭ otu Fundenĭ. Eŭ Gheorghe sinŭ Radu, părcălabulŭ, marturŭ.

La hotărnìciia ce dinŭ poruncĭ s'aŭ făcutŭ hotarŭ la Mălăeştĭ, aŭ eşitŭ bună ačastă vănzare. 1819, Iulie 8.

Gheorghe Bilčurescu (?).

Şi amŭ scrisŭ eŭ, Filipŭ Logftŭ otŭ Vălenĭ, cu zisa numiţilorŭ, şi marturŭ.

[Pe V-o:] Şi, căndu s'aŭ iscălitŭ acestŭ zapisu, s'aŭ făcucutŭ *(sic)* cheltueală una vadră rachiŭ, dreptu talerĭ 8, una vadră rachiŭ tl. 8, căndu s'a făcutŭ tocmeala, tl. 8, doo părechĭ de iminеĭ diiaconulŭ Ionŭ i luĭ Grigore, fratesăŭ, şi, pentru facerea zapisuluĭ la Logofătŭ Filipu, talerĭ 14.

Diiaconŭ Marinŭ Scorţeanŭ, m[arturŭ]

III.

1819, Agustŭ 20.

Adicăte eŭ, celŭ maĭ josŭ iscălitu, dat-amŭ bunŭ şi credinčosu zapisulŭ mieŭ la măna dumnealuĭ jup[ănŭ] Neculaĭ, precumŭ să se ştiie că-ĭ i-amŭ văndutŭ viiia mea dinŭ Pocelŭ, ce-ĭ e pă pămăntu dumnealuĭ, viţa, cu obraţiiia eĭ, merĭ, perĭ, ce să va afla, şi cu tufele, opritura pănă înŭ drumŭ, şi amŭ văndut-o de a mea bună voie, nesilitu de nimenea, şi amŭ văndut-o înŭ dreptu talerĭ 300, adicăte treĭ sute tocma, şi aceĭ banĭ ii-a[m] primitŭ deplinŭ înŭ măna mea. Şi, cumŭ zicemŭ, de astăzĭ înnainte să-ĭ fiie dumnealuĭ de bună stăpănire, copiilorŭ dumnaluĭ, căţĭ Dumnezeŭ i va dărui, nepoţĭ, strenepoţĭ. Şi, căndu s'aŭ făcutŭ acestu zapisu, aŭ fostu mulţĭ oamenĭ de cinste, moşnenĭ, cari s'aŭ şi iscălitŭ pă anume. Şi, pentru încredinţare, m'amŭ iscălitŭ maĭ josŭ, puindu şi dege[tulŭ], înŭ locu de pecetiie, ca să să cr[e]ază.

[Semne de deget:] Eŭ Gligore, denpreună cu soţiiia, vă[n]zătorŭ.

Eŭ Ionu Samoilă, martu[rŭ].

Eŭ Costea sinŭ Crăčunŭ, martu[rŭ].

Popa Riza, marturŭ.

Eŭ Ionu Popa, martu[rŭ].

Şi amŭ scrisŭ priotŭ Popa Stanŭ dinŭ Mălăeştĭ, cu zisa vă[n]zătorilorŭ.

[Pe V-o:] Ὁμολογία τοῦ Γλιγώρι διὰ τὸ ἀμπέλι του, διὰ γρ. 300, τῇ 20 Αὐγούστου 819.

IV.

Adicăte eŭ, Ionŭ sinŭ Popa Gheorghe, i cu frate-mieŭ Stanŭ, precumŭ, avăndŭ a-ĭ înplini mătuşiĭ Angili dinŭ bani ce s'aŭ făcutŭ datoriia iarpărituluĭ, ceia ce aŭ avutŭ cu judecată de moşie, şi săntemŭ îndatorațĭ să înplinimŭ talerĭ 80 dumniai, cu sorocŭ pănă la Săntă-Mărie, să înpliniască bani fără de nĭcunŭ felŭ de pricinuire; iarŭ, nedăndŭ bani, să avemŭ a-ĭ da bani îndoițĭ. Şi, pentru încredințare, ni-amŭ iscălitŭ noĭ, ca să se criază.

'822, Iunie 29.

Eŭ Ionŭ, plat[nicŭ].
Eŭ Stanŭ, plat[nicŭ].
Ioniță Fasole, marturŭ.
Eŭ Vălsanŭ părcălabŭ, marturŭ.
Vladu sinŭ Crăčunu, marturŭ.
Zahariia otŭ Scăoşĭ, marturŭ.
[Pe V-o:] Zapisŭ Ionŭ Popa Gheorghe[1].

V.

Carantina-beletŭ. Anulŭ '822, Iuli 2 zile.

Ianache sinŭ Andreĭ i Ionŭ Abagiu şi Pătru Colcea, neguțătorĭ dinŭ Craiova, trecŭ peste graniță înŭ Turchiia, la Tărnova: după biletulŭ cinstiteĭ Ocărmuirĭ județŭ Doljŭ, cu No. 1095, li să datŭ acestŭ biletŭ, a fi nesupărațĭ.
(Iscăliturĭ.)
(Pecete de cerneală neagră, cu vulturul.)

VI.

Adică eŭ, care maĭ josŭ mă voiŭ iscăli pă anume, încrendițezu cu acestu zapisu alŭ mieŭ la cinstită mănă dum-

[1] Pe dos o rețetă: „1 dramurĭ candelŭ, 1 zaharŭ, 24 scorțişoare, 22 cuişoare, 25 sănge de noao frațĭ, 1 piatră vănătă, i jumătate ocă rachiŭ drojdiĭ saŭ de tescovină“.

nealuï jupănŭ Neculae, precumŭ să să ştiie că i-amŭ văndutu pogonele mele ce le amŭ înŭ Podurï, alăturï cu dumnealuï, adică dinŭ vălceo cănpuluï pănă înŭ vălcea Untureştilorŭ, de spre Glodu, înŭ dreptu talerï 40, adică patruzecï, care banï i-amŭ primitu toţï deplinu înŭ măna mea. Şi, cumŭ amŭ zice, de astăzï înnainte să fiie dumnealuï bunŭ stăpănitorŭ, şi acestu pămăntu să-ï fie dumnealuï bunŭ otuhavnicu *(sic)*, înŭ vecï, dumnealuï, copiilorŭ dumnealuï, nepoţï, strănepoţï, căţï Dumnezeŭ i va dăruiĕ, (să-lŭ) şi dumnealu[ï] să-lŭ stăpănească cu bună pace, nesupăratu de niminea,—că acestu pămăntu l-amŭ văndutu de a mea bună voe, nesilitu de niminea, şi ştirea tuturorï moşne[ni]lorŭ care săntu răzaşï de moşie alăturea cu mine. Şi, căndu s'aŭ făcutu acestu zapisu, aŭ fostu şi alţï oamenï streinï faţă, care să vorŭ iscă[li] de mărturie.

1823, Enarie 16,

Eŭ Gligore sănŭ Vasile olarŭ otu Mălăeştï, de înpreună cu soţiia mea, anume Marieia, i copie miŭ, anume Marinŭ, era vănzătorï.

Eŭ Cărstea sănŭ Crăčunu otu Mălăeştï, mar[turŭ].

Şi amŭ scrisŭ eŭ, celŭ iscălitu, cu zisa maï susu numituluï, şi săntu faţă: Ilie diiaconŭ otu Fundenï.

[Pe V-o:] Ὁμολογία τοῦ Γληγώρι Γιουνάμας διὰ 4 πογ. τόπον... διὰ γρόσια 40, καθὼς διαλαμβάνι ἡ ὁμολογία, 16 Ἰωαννρ. 824.

VII.

Adecă eŭ, Stanŭ Turcu, d'înpreună cu soţiia mea, care şi maï josŭ ne vomŭ iscăli, dămŭ bunŭ şi credinčosu zapisulŭ mieŭ la măna dumnealuï jupănŭ Niculae, răzoraşŭ cu mine, precumŭ să se ştie că amŭ văndutŭ o jumătate de pogonŭ pămăntŭ, cu ce felï de pomï să află pă dănsulŭ, care este cu viia deaconuluï alăturï, ce o are totŭ dumnealuï, cumpărată de la dănsulŭ. Astăzï i l-amŭ vanŭdutŭ de bunŭ chefulŭ mieŭ, înŭ dreptŭ talerï 30, adecă treïzăcï,

şi dumnealuĭ să aibă a-lŭ stăpăni de acumŭ înnainte ohavnicŭ, copiĭ de copii dumnealuĭ şi nepoţĭ dintre nepoţĭ, căţĭ Dumnezeŭ îĭ va dărui, şi bani mi i-amŭ priimitŭ pă toţĭ deplinĭ. Şi, spre maĭ adevăratŭ, amŭ datŭ acestŭ zapisu alŭ mieŭ la măna dumnealuĭ, a fi bunĭ stăpănĭ, şi nesupăratŭ. Şi amŭ iscălitŭ însumĭ cu măna mea, ca să să crează. '823, Apr. 14.

Eŭ, Stanŭ Turcu, d'inpreunâ cu soţiia mea, vă[n]zătorŭ.

Şi amŭ scrisŭ eŭ, Preda Bălanu, cu zisa numituluĭ, şi săntŭ şi mar[torŭ].

[Pe V-o:] (Însemnàre grèceascâ.)

VIII.

De vreme ce întămplarea cea viitoare este la oamenĭ neştiiută, întocmaĭ şi îngerilorŭ necunoscută, întru care şi eŭ, robulŭ luĭ Dumnezeŭ, Marinŭ eroddiiaconŭ, căzăndu la boală grea şi spereindu-mă de moarte, amŭ chematŭ preoţĭ dinŭ doao-treĭ sate, care să vorŭ vedea şi iscăliţĭ, şi mi-amŭ făcutŭ diiată, orănduidu toate pentru sufletulŭ mieŭ, după cumŭ să vădŭ arătate înŭ josŭ. 1834, Fevr. 27.

Amŭ o vie aicĭ, înŭ dealulŭ Mălăeştilorŭ, cătŭ să coprinde: jumătate o amŭ de zestre şi jumătate amŭ cumpăratŭ; şi amŭ făcutŭ eŭ d'inpreună şi pivniţa ce este la ačastă vie; adecă ačastă pivniţă este făcută de socriĭ mieĭ, şi, după moartea socră-mieŭ, aŭ ajunsu întru derăpănare, şi amŭ prefăcutŭ eŭ, cu toată cheltuiala mea, şi, după strudaniia mea, mi s'aŭ hărăzitŭ mie de socră-mea, Anghela, ca să fiŭ desăvărşitŭ stăpănŭ pre acestea, adecă viia, cătŭ să coprinde, d'inpreună cu pivniţa, le lasŭ, cu sufletulŭ mieŭ, schituluĭ ce să numeşte Crasna, unde să prăznueşte şi să cinsteşte hramu Sfinţilorŭ Înpăraţĭ Costandinŭ şi Ileana, ca să fimŭ pomeniţĭ înŭ vecĭ, atătŭ eŭ, cătŭ şi totŭ neamulŭ mieŭ. Însă ačastă vie este cu pămăntulŭ eĭ, după

cumŭ şi zapise săntŭ, pivniţa cu treĭ buţĭ i cu călcătoare, şi viia este lucrătoare. Pre aceste le afirosescŭ sfăntuluĭ schitŭ.

Amŭ o funie de pămăntŭ, ce să trage de zestre, înŭ Băruceştiĭ. O lasŭ, cu sufletulŭ mieŭ, nepotă-mieŭ Zincă; însă amŭ datu dintru ačastă funie şi fiinuluĭ Ioanu unŭ lazu de fănŭ, ocolitŭ cu semne. Înŭ acestŭ lazŭ s'aŭ datŭ numituluĭ Ioanŭ, prinŭ bună voire şi a socri-meĭ, să fie stăpănŭ înŭ vecĭ. Iarŭ ceilaltă parte, cătă să coprinde, să stăpănească nepotă-mieŭ Zincă după trecerea mea dinŭ lumea ačasta înŭ vecĭ. Numaĭ să fie datorŭ să-mĭ facă doao sărindare.

Amŭ o sută de prunĭ aicĭ, înu satulŭ Mălăeştiĭ, alăturea cu levedea cea bătrănă cu pămăntulŭ lorŭ, puşĭ de mine. Îĭ lasŭ, cu sufletulŭ mieŭ, nepotă-mieŭ Tănasie, să-mĭ facă unŭ sărindarŭ.

Iarŭ partea de moşie ce o amŭ de la părinţi mieĭ, înŭ satulŭ Scorţenĭ, cătŭ să coprinde, o lasŭ, cu sufletulŭ mieŭ, frate-mieŭ Pärvulŭ i nepotă-mieŭ Petre, să stăpănească frăţeşte, adecă partea dinŭ livezĭ i dinŭ pămăntŭ ce să numeşte Doftăneţŭ, întocmaĭ cumŭ unulŭ, şi altulŭ.

Leĭ 112, adecă o sută doĭsprezece, săntŭ datorŭ la jupănŭ Zisu Grecu.

Leĭ 85.10, adecă optŭzecĭ şi cincĭ şi par[ale] zece, săntŭ datorŭ la Petrache băcanulŭ.

Leĭ 60, adecă şaĭzecĭ, săntŭ datorŭ la Irimiia băcanu de aicĭ, dinŭ satulŭ Mălăeştiĭ.

Amŭ să iaŭ de la popa Rizea de aicĭ, dinŭ Mălăeştiĭ:

Leĭ 13.20, adecă treĭsprezece leĭ şi par[ale] doaozecĭ, amŭ să iaŭ de la Miclea Scorţeanu de la Valea-Rea.

Leĭ 8, adecă optŭ, amŭ să iaŭ de la Stoica Mih[ă]ilă.

Leĭ 6, adecă şase, amŭ să iaŭ de la Ioanŭ Frăţilă.

Leĭ 5, adecă cincĭ, la Radu sinŭ Dinu otŭ Cărjarĭ amŭ să iaŭ.

Leĭ 5.36, adecă cincĭ şi par[ale] treĭzecĭ şi şase, amŭ la Radu sinŭ Ioanŭ Cărjarŭ.

Leĭ 2, adecă doĭ, amŭ la Stanŭ Cărjarŭ.

Leĭ 5, adecă cincĭ, amŭ la vărulŭ Radu de aicĭ, dinŭ Mălăeştiĭ.

Leĭ 30, adecă treĭzecĭ, amŭ la Gligore alŭ luĭ Naftailă.

Pre aĉastă datorie, atătŭ unde săntŭ să daŭ, şi unde săntŭ să iaŭ, după cumŭ înscrisŭ arătŭ, îndatorezŭ pă frate-mieŭ Părvulŭ i pă nepotă-mieŭ Petre să plătească aĉastă datorie dinŭ rostulŭ părţi ce mi să cade de moştenire de la părinţi mieĭ, scoţăndu şi aĉastă datorie, după cumŭ să vede, şi să-mĭ poarte grija întru petrecerea mea la îngropare, după cuviinţă, purtăndu-mĭ şi toate soroacele, după cumŭ să cuvine la ceĭ răposaţĭ, d'inpreună şi cu socră-mea.

Aceste toate căte să coprinde întru aĉastă diiată le lasŭ, cu sufletulŭ mieŭ şi prinŭ rostulŭ guriĭ mele, moştenitorilorŭ mieĭ ceĭ adevăraţiĭ, păzindu-să toate condeile nestrămutate înŭ vecĭ. Iarŭ care dinŭ judecători bisericeştĭ saŭ politiceştiĭ vorŭ îndrăzni ca să strice aĉastă diiată, să aibă a dà seama înnaintea luĭ Dumnezeŭ, fiindcă toate s'aŭ pusŭ cu bună orănduială, atătŭ prinŭ gura mea, cumŭ şi prinŭ bunăvoirea socră-miĭ. Iarŭ, căndŭ s'aŭ făcutŭ aĉastă diiată, aŭ fostŭ şi alte obraze cinstite, preoţĭ şi mirenĭ, cari să vorŭ iscăli dă marturĭ. Iarŭ eŭ, pentru maĭ bună credinţă m'amŭ iscălitŭ însumĭ cu măna mea.

Diiaconŭ Marinŭ Scorţeanu amŭ iscălitŭ însuşĭ cu măna mea aĉastă diiată.

Popa Dumitru Duĭ otŭ Măgurele, amŭ scrisŭ.

Popa Preda Davidŭ, otŭ Vălenĭ, amŭ fostŭ faţă.

Eŭ Pîrvu, fratele diiaconuluĭ Marinŭ, amŭ fostŭ faţă.

Popa Gheorghe duhomnicu otu Brăveştĭ.

Popa Dimitrie.

Popa Dumitraşcu otŭ Ştulăneasa.

Popa Rizi otŭ Măeştĭ.

Marinŭ sinŭ Crăĉunŭ, martorŭ.

Ioanŭ . . . , martorŭ.

XXXII.

ACTE AMESTECATE DIN MOLDOVA-DE-SUS.

I.

O CARTE A STAROSTELUÏ DE CERNAUŢÏ

Ghiorghiţă bivŭ Velŭ Sulgerŭ, staroste de Cernouţĭ, facemŭ ştire precumŭ aŭ venitŭ înnainte nostră Alicsandro Morguleţŭ şi cu Gligoraşŭ Volcinschii de ş'aŭ întrebatŭ pentru o moşie, Păclenii, denŭ Ţara Muntenască, care cuprinde doî sute de stănjinĭ, ş'aŭ văndut-o Gligoraşŭ Volcinschii; care acè moşie n'aŭ fostu pusă la înpărţală. Decĭ, viindu înnainte nostră, amŭ socotitŭ ca să întorcă Gligoraşŭ Volcinschii luĭ Alicsandro Morguleţĭ şesăzăcĭ şi şesă de stănjinĭ şi să-ĭ dè moşie pentru moşie aice înŭ ţară, — însă denŭ moşiele cele nedăzbătute, ca să o dezbată Alicsandro Murguleţŭ cu cheltuiala luĭ. Iarŭ, de arŭ eşi moşie rè, să aibă a-ĭ da Gligoraşŭ Volcinschii luĭ Alicsandro Morguleţŭ altă moşie, iarŭ dentr'acele nedăzbătute, de vreme că Gligoraşŭ Volcinschii aŭ dăzbătutŭ moşie Păclenii cu cheltuiala luĭ ş'aŭ şi văndut-o. Acasta facemŭ ştire.

Letŭ 7151 [1643], Maĭ 2.

Gh. bivŭ Velŭ Sulgerŭ.

II.

O NUMIRE DE ISPRAVNIC SUPT CAIMACAMUL VOGORIDI.

Căimăcamulŭ.

Cătră postelniceĭ, mazilĭ, ruptaşĭ, vorniceĭ şi toţĭ lăcuitoriĭ di la Ţănutulŭ Herţăĭ. Socotindu-să, iată să rănduești ispravnicŭ la Ţănutulŭ acesta pe dumnealuĭ Caminarulŭ Mihălachi Holbanŭ, înŭ loculŭ dumisali Stolniculuĭ Grigorie Tomiţa, ca să fii înpreună cu dumnealuĭ Stolniculŭ Tudu rachi Aslanŭ. Deci vi să poronceşte ca, viindŭ dumnealuĭ la Ţănutŭ, să-lŭ cunoaştiţĭ di dregătoriŭ alŭ vostru şi să aveţĭ supunire şi ascultari întru celi ci dinŭ poroncă va avè a săvărşi cu voĭ spre gătire celorŭ trebuincoasă pentru oştile înpărăteştĭ, avăndŭ dumnealuĭ poroncă şi povăţuire de aice pentru apărare şi cumpănire voastră la celi ci dinŭ poroncă să vor ceri di la voĭ. Cumŭ şi la pricinile şi neînvoirile ci veţĭ avè înşivă, să mergiţĭ la dumnealorŭ, ca la nişti dregătorĭ aĭ voştri, şi veţĭ avè puniri la cali.

1822, Martŭ 1.

Στ. Βογορίδης. Velŭ Vist.

Căimăcamulŭ

Cătră cinstitŭ dumnealuĭ Caminarŭ Mihălachi Holbanŭ, ispravnicŭ Ţinutuluĭ Herţiĭ.

La Ţinutulŭ acela s'aŭ rînduitŭ ispravnicŭ pe dumnealuĭ Paharniculŭ Ioniţă Sionŭ înŭ loculŭ dumisali Stolniculuĭ

Tudurachi Aslanŭ, ca să fie înpreună cu dumneata. Deci să scrie dumitale ca, viindŭ dumnealui la Ţinutŭ, să vă alcătuiţi cu temeiŭ spre căutarea trebei şi întru săvîrşirea poroncilorŭ, ferindu-vă ca să nu daţi celŭ mai micŭ cusurŭ, şi îmbrăţoşăndŭ totŭ feliulŭ de sîlinţă spre statorniciia lăcuitorilorŭ.

1822, Martŭ 1.

Στ. Βογορίδης.

Velŭ Vist.

III.

ÎNTOARCEREA UNEĬ MOŞIĬ HOTINENE (1808).

Divanulŭ Cnejieĭ Moldavvieĭ.

După bunăvoinţa prè-milostivuluĭ Împăratŭ Alexandru Pavlovič, însuşĭ stăpănitoriŭ a toată Rosăia, însămnată la ştiinţa Prè-Străluciređ Sale marele Comandirŭ alŭ oştelorŭ, feldmareşalŭ şi a feliurĭ de ordine cavalerŭ, cniazŭ Alexandru Alexandrovicĭ Prozorovschi, şi arătată cătră Divanŭ prinŭ predlojeniia Exelenţieĭ Sale dum. sfetniculŭ de taină, sinatorŭ şi prezedentŭ Divanurilor Moldavvieĭ şi Valahieĭ, Serghie Serghievič Cuşnicovŭ, de la 9 zile a luneĭ luĭ Iulie 1808, suptŭ No. 1045, pentru moşiile dinŭ Ţănutulŭ Hotinuluĭ să se cerceteze prinŭ comitetŭ rănduitŭ şi să se dè la legĭuiţăĭ stăpânĭ după dovezile ce vor avè,— s'aŭ arătatŭ Pitarulŭ Theodosi i Toma Rusacovschi şi Gavrilŭ Lozenschi, secretariulŭ de gubernie, cu adiverinţă iscălită de dumnealorŭ boeriĭ de la comitetulŭ cercetăreĭ, cuprinzătoare de scrisorĭ vechĭ ce aŭ asupra moşieĭ Rusaniĭ dinŭ Ţănutulŭ Hotinuluĭ, care, cercetăndu-se şi de noĭ, s'aŭ văzutŭ că ačastă moşie dinŭ vechiŭ aŭ fostŭ a luĭ Simeonŭ Rusacovschi i Ignatŭ Rusacovschi, cumŭ arată unŭ ispisocŭ dinŭ 7110 [=1602], Iunie 10, a Domnuluĭ Ieremiia Movila Voevodŭ, de gĭudecata č-aŭ fostŭ între Oana Dräganŭ i Călmăţuiŭ cu alte niamurĭ a lorŭ, nepoţĭ şi strănepoţĭ Măriţăĭ Neguroaeĭ, nepoata luĭ Gĭurge Hraborŭ Post., şi între Bahrinŭ i fičoriĭ luĭ, i fičoriĭ luĭ Buculeiŭ, i Zaharco, i Crăčunŭ, gineriĭ luĭ

Ignatŭ, i Teta, fata luĭ Ignatŭ Rusanovschi, i Lupulŭ, fičorŭ luĭ Simeonŭ Rusanovschi, şi Andreica, ginerile luĭ, — şi se hotărăşte să ţie moşie niamulŭ luĭ Rusanovschi. O scrisoare, totŭ dintr'acelŭ anu, de la Cracalie, starostile de Cernăuţĭ, precumŭ înnaintea luĭ aŭ mărturisitŭ Mărica Rusanovsca că s'aŭ datŭ optu caĭ luĭ Ioanŭ-Vodă[1] pentru satulŭ Rusanovŭ, dinŭ cari patru caĭ aŭ fostŭ a luĭ Ignatŭ, iarŭ patru caĭ aŭ fostŭ a luĭ Simeonŭ Rusanovschi, şi Mărica Rusanovsca aŭ datŭ fiilorŭ săĭ parte dinŭ moşiia Rusaniĭ, cu doao morĭ înŭ partea de gĭosŭ. Şi altă scrisoare, dinŭ 1773, Iulie 28, de la Ioanŭ Mitesculŭ Căpitanŭ, i Ilie Holbanŭ, Vasile sinŭ Nicolaĭ Holbanŭ, i Costantinŭ şi Alexandru Drace, prinŭ care arată că o a triia parte dinŭ Rusanĭ ieste a lorŭ, de pe strămoaşa lorŭ Axana, fata Lupuluĭ Rusanovschii, iarŭ doao părţĭ dinŭ numita moşie rămâne a niamurilorŭ lorŭ, anume Ioanŭ Rusanovschii, Ştefanŭ Rusanovschii şi alţii a lorŭ, de pe strămoşiĭ lorŭ Dumitraşcu şi Anastasie, fičoriĭ Lupuluĭ Rusanovschii. Şi la Pitarulŭ Theodosie vine parte dintr'ačastă moşie, cu schimbătură, după o scrisoare dinŭ 1808, Avgustŭ 30, iscălită de Pitarulŭ Theodosie. S'aŭ datŭ la secretariulŭ Gavriilŭ Lozenschi (fiindu atuncea reghistratorŭ de coleghie), i Toma Rusanovschi, i Savinŭ Rusanovschi, Ioanŭ Rusanovschi, Gheorghie Rusanovschi şi Ioniţă Niagulŭ, cumŭ că aŭ datŭ lorŭ doao dughenĭ dinŭ târgulŭ Bălţile şi 3.000 leĭ, banĭ, şi aŭ luatŭ a trie parte dinŭ partea ce vorŭ avè aceştie înŭ Rusenĭ şi într'alte moşiĭ, iarŭ doao părţĭ să fie a celorŭ numiţĭ înŭ schimbu; care scrisoare de schimbu s'aŭ văzutŭ încredinţată de Preosfinţitulŭ Mitropolitŭ şi boeriĭ Divanuluĭ.

Decĭ, după dovezile aceste, înştiinţându-se pe Exelenţie Sa Sinatoriulŭ precumŭ s'aŭ lămuritŭ driaptă moşie a niamuluĭ luĭ Rusanovschii, s'aŭ luatŭ răspunsu prinŭ predlojeniia Exelenţieĭ Sale dinŭ 9 [ale] aceşteĭ lunĭ, suptŭ N. 2416, ca să se dè înŭ deplină stăpânire lorŭ de la anulŭ viitorŭ

[1] Cel-Cumplit

1810, după ce s'a plini vadeoa dinŭ contractulŭ vănzăreĭ ce s'aŭ făcutŭ de cătră Divanŭ pe anulŭ acesta.

Dreptŭ aceia, s'aŭ datŭ ačastă carte ă Divanuluĭ, cu care să fie volnicĭ Pitariulŭ Theodosie i Toma Rusanovschii şi secretariulŭ Gavriilŭ Lozenschii, cu alte niamurĭ a lorŭ dinŭ Rusanovschi, de la anulŭ viitoriŭ să între înŭ deplină stăpănire pe doao părţĭ dinŭ moşiia Ruseniĭ, luîndu venitulŭ ce să va cădè cu dreptulŭ dinŭ totŭ loculŭ, stăpănindu cu pace, înŭ vecĭ, ca pe drepte părţile lorŭ, cîtŭ se vorŭ alege dinŭ cuprindirea a toată moşiia, după hotarăle ci se vorŭ dovedi că săntŭ drepte a eĭ dinŭ vechiŭ, şi niamurile arătate înŭ scrisorĭ, iarŭ o a triia parte rămăne a luĭ Ilie Holbanŭ, Ioanŭ Mitesculŭ şi cielalţĭ iscăliţĭ la scrisoarea maĭ susŭ pomenită, dinŭ 1773, Iulie 28.

1809, Iulie 17.

Divanulŭ Cnejiiĭ Moldovviĭ.

După carte Divanuluĭ de stăpînire ce s'aŭ datŭ Pitariuluĭ Theodosi şi altora niamurĭ a luĭ Rusanovschi pentru moşie Rusăniĭ, cerşindŭ dumnealuĭ Clucerulŭ Ilie Holbanŭ adiverinţe pentru a trie parte dintr'ačastă moşie ce trage dumnealuĭ şi niamulŭ Mitesculuĭ, cumŭ să arată maĭ susŭ, i s'aŭ datŭ copie ačasta, scoasă, dinŭ cuvîntŭ înŭ cuvîntŭ, întocma, şi s'aŭ încredinţatŭ de noĭ.

1810, Ghenarie 13.

Costachi Velŭ Logofătŭ.

(Alte două iscăliturĭ neînţelese.)

IV.

O HOTĂRNICIE LA BECEŞTĬ (Ţ. CERNĂUŢĬ).

† Facemŭ ştire precumŭ ni-aŭ vinitŭ o luminată carte a Mării Sale Domnuluĭ nostru Ionŭ Ioanŭ Niculaĭ Voevodŭ ca să mergemŭ la satŭ, la Beceştĭ, ce este la Ţănutulŭ Cernăuţuluĭ, pe părăulŭ Molniţăĭ, ca să căutămŭ toate pricinile moşăilorŭ, anume Costantinŭ Brahă, şi cu Toaderŭ Brahă, şi cu Niculaĭ Holbanŭ, zetŭ Costantinŭ Brahă, şi popa Vasili, şi Şăndranulŭ, nipotŭ popeĭ luĭ Vasili, ca să li hotărămŭ satulŭ şi să înpărţimŭ, să facemŭ părţu, să li dămŭ, ca să să ştie cineşĭ parte şi să-şĭ stăpănească cineşĭ cu pace şi să căutămŭ hotarulŭ pinpregĭurŭ, fiindu pricină dispre Mogoşeştĭ, jăluindu răzeşăĭ dinŭ Beceştĭ că li-arŭ fi înpresurăndu Mogoşăştiĭ o bucată de locu. Decĭ noĭ, pe porunca Mării Sale, amŭ mărsu şi, întăaşŭ dată, amŭ îndreptatŭ hotarulŭ penpregĭurŭ, amŭ chematŭ pe moşănaşăĭ denŭ Mogoşăştĭ ca să ni arete unde să înpriună hotarulŭ Mogoşăştilorŭ cu a Beceştilorŭ hotarŭ, şi întăiaşŭ dată amŭ mărsu cu toţăĭ moşănaşi di[nŭ] Beceştĭ şi dinŭ Mogoşeştĭ, ş'amŭ începutŭ di spre Mogoşăştĭ, de la unŭ dialŭ cu pădure, ci-ĭ esti numili Năuceştiĭ, şi la vali, totŭ pi muche d[e]alululuĭ, înŭ capulŭ uniĭ poenĭ, numili Năuceştiĭ, ş[i] acolo aŭ luatŭ asupra sufletuluĭ luĭ Hilipu i fičorulŭ Gorăĭ, că acolo să înpreună hotarulŭ Mogoşăştilorŭ şi cu a Beceştilorŭ. Şi di acolo la vali, pe margine poeniĭ, alăture cu hotarulŭ Mogoş[e]ştilorŭ, pănă unde să începe unŭ părăŭ ci să chiamă Osiculŭ, şi acolo amŭ pusŭ piatră. Şi pentru poe-

niţă, undi aŭ datŭ samă că aŭ şăzutŭ Brăesculŭ, şi pe margine poeniţăĭ, de spre Mogoşăştĭ, eşăndu afară dinŭ luncă, s'aŭ pusŭ piatră înpotriva margeniĭ poeniţăĭ, şi înŭ gura unuĭ părăŭ ce esti dinŭ gĭosŭ di Bradină, şi pe vălcè la d[e]alŭ Apoĭ dınŭ vărvulŭ văiĭ, dinŭ d[e]alu, amŭ mărsŭ pe o muche de dialu; darŭ ş'acolo aŭ gĭuratŭ Hilipu sănŭ Gorăĭ că acolo iarŭ să înpriună hotarulŭ Mogoşăştılorŭ cu hotarulŭ Beceştilorŭ, şi acelŭ părăŭ dinŭ gĭosŭ di Bradină li esti sămnu de li disparte hotarulŭ lorŭ, a Mogoşăştilorŭ, di spre Beceştĭ. Şi amŭ purcesŭ pi muche d[e]aluluĭ, înŭ susŭ, penŭ pădure, şi amŭ totŭ găsătŭ pinŭ copacĭ semni, alăture cu hotarulŭ Budiĭ, pănă la o piatră č-aŭ pus-o Costantinŭ Holbanŭ cu frate-săŭ Ilie, ci esti lăngă unŭ fagu, apoĭ pe altă muche de d[e]alu, înŭ spre Şărbăuţĭ, totŭ alăturĭ cu hotarulŭ Budıĭ, şi amŭ totŭ găsitŭ semnu pinŭ copacĭ, şi săntŭ şi doĭ gropĭ, ci aŭ datŭ samă că este hotarŭ vechĭ, şi pănŭ la hotarulŭ Şărbăuţuluĭ. Şi acolo amŭ găsătŭ doĭ petre, şi acolo să înpreună hotarulŭ Beceştilorŭ cu a Şărbăuţuluĭ, ş'amŭ căutatŭ pravăţulŭ petrelorŭ piste părăulŭ Molniţăĭ, dreptŭ într'unŭ piscu de d[e]alu mare, care amŭ pusŭ şi piatră suptŭ d[e]alu, apoĭ pe muche d[e]aluluĭ înŭ gĭosŭ, totŭ alăturĭ cu hotarulŭ Şărbăuţuluĭ, pănă ci dă piste drumulŭ Hrazcăĭ ci mergi la Prutŭ. Apoĭ iarŭ merge pe altă muche de d[e]alu, piste drum, înŭ spre Tărnauca, pănă înŭ codru di-a curmezăşŭ, înŭ spre amiazăzi, pănă înŭ vărvulŭ d[e]aluluĭ, înŭ codru, care săntu buorĭ vechĭ di spre Tărnauca, şi totŭ pe muche d[e]aluluĭ, asupra Culicenilorŭ, pe alăture cu hotarulŭ Tărnaucăĭ, pănă înŭ hotarulŭ Culecenilorŭ, care aciĭ Culicenĭ săntŭ de Ţănutulŭ Suceviĭ, apoĭ iarŭ muche dialuluĭ di spre Culicenĭ, di spre Apusŭ înŭ susŭ, pănă înŭ muche dialuluĭ Năuceştiĭ· şi pănă înŭ hotarulŭ Mogoşăştilorŭ, şi acolo s'aŭ închietŭ totŭ satulŭ Beceştiĭ penpregĭurŭ Apoĭ li-amŭ măsuratŭ hotarulŭ pinŭ mijlocu, de la unŭ arinu uscatŭ dintr'acè vălcè ce este dinŭ gĭosŭ de Bradină. Amŭ pusŭ piatră acolo, ş'amŭ mersu cănpulŭ înŭ gĭosŭ pănă înŭ hotarulŭ Şărbăuţuluĭ, ci să numeşte acŭ Hrazca, pănă într'o văiugă, undi s'aŭ aflatŭ şi piatră vechi; maĭ la vale

de acė piatră amŭ pusŭ piatră; şi s'aŭ aflatŭ 2 odgoane şi 5 stănjănĭ şi o palmă, şi unŭ latŭ de mănă, şi odgonulŭ aŭ fostu 29 stănjănĭ, 6 palme polŭ bărbăteştĭ, care, făcăndu-să 10 părţu, s'aŭ vinitŭ pe parte căte 6 od[goane] polŭ şi unŭ stănjănŭ. Şi amŭ măsuratŭ şi pe de ceie parte de părăulŭ Molniţăĭ, dinŭ poiana Năuceştilorŭ, dinŭ vărvulŭ părăuluĭ Osăculŭ: amŭ pusŭ piatră cănpulŭ înŭ gĭosŭ pănă înŭ hotarulŭ Şărbăuţuluĭ, şi s'aŭ aflatŭ 64 od[goane], 24 stănjănĭ, 2 palme polŭ. Şi iarŭ amŭ socotitŭ pe optu părţu, şi aŭ vinitŭ căte optu od[goane] pi parte, 3 stănjănĭ, însă parte dinŭ gĭosŭ, fiindu locu maĭ prostu, dumbravă, amŭ maĭ adaus-o cu 6 stănjănĭ, şi amŭ pusŭ totŭ petre piste totŭ stălpulŭ. Iarŭ pentru sălişte s'aŭ învoitŭ Brănzăştiĭ cu Niculaĭ Holbanŭ, şi l-aŭ datŭ Holbanŭ parte luĭ de sălişte dinŭ ceie parte, şi luĭ Niculaĭ ĭ-aŭ rămasŭ sălişte numaĭ de iasta parte de Molniţa, di spre satŭ, şi s'aŭ măsuratŭ numaĭ sălişte Brănzeştilorŭ, de i-amŭ împărţătŭ pe Costantinŭ Brahă[1] şi pe Toaderŭ Brahă, ca să nu maĭ fie între dănşăĭ gălčavă. Şi amŭ măsuratŭ şi amŭ aflatŭ optu od[goane]: 4 od[goane] s'a datŭ înŭ parte luĭ Costantinŭ Brahă, înŭ mijlocu, 2 od[goane] dinŭ parte vetriĭ părinţăştĭ şi 2 od[goane] dinŭ vatra luĭ Cotărlă. Aşăjdere şi luĭ Toadirŭ Brahă i s'aŭ datŭ 2 od[goane], aşişŭ vatra casăĭ unde aŭ fostu casa tătăne-săŭ, fiindŭ frate maĭ micu, şi 2 od[goane] dinŭ vatra luĭ Cotărlă, şi aşişŭ şi o parte dinŭ cănpu i s'aŭ datŭ, undi-ĭ vatra luĭ Cotărlă. Şi amŭ stălpitŭ totŭ cu peatre. Iarŭ popiĭ luĭ Vasili şi nepotu-săŭ, Şăndranuluĭ, li s'aŭ datŭ sălişte la vatra moşuluĭ lorŭ. Iarŭ cătă sălişte aŭ rămasŭ dinŭ susŭ de a Brăjeştilorŭ, ci aŭ datŭ samă că este a luĭ Pisoţschii, nu s'aŭ măsuratŭ. Aşė s'aŭ învoitŭ cu toţăĭ ş'aŭ rămasŭ la stăpănire luĭ Niculaĭ Holbanŭ, şi să să ştie ş'ačasta, pentru ce aŭ datŭ Niculaĭ Holbanŭ sălişte luĭ cė vechi Brăjeştilorŭ: pentru că Brăjeştiĭ i-aŭ învoitŭ şi l-aŭ lăsatŭ ca să-şĭ facă sălişte noĭ unde ş'aŭ făcutŭ şi

[1] Pe margene, maĭ noŭ: „Aicĭ pentru Costandinŭ Brahă, cu frate-săŭ, Toaderŭ Brahă“

ieste Holbanŭ. Iarŭ, pentru părţăle de moşăie cănpulŭ, aşė s'aŭ învoitŭ cu toţĭ răzeşăĭ înnainte noastră, ş'aŭ luatŭ popa Vasile parte sa dinŭ gĭosŭ, di spre Şărbăuţĭ, 2 părţu: o parte a popiĭ şi o parte a Şăndranuluĭ, şi Niculaĭ Holbanŭ iarŭ aŭ luatŭ o parte Şăndranuluĭ şi triĭ părţu aŭ luatŭ Brăjăştiĭ înŭ mijloculŭ hotaruluĭ, iarŭ dinŭ susŭ, di spre hotarulŭ Mogoşăştilor, iarŭ aŭ luatŭ Niculaĭ Holbanŭ doĭ părţu, unde ş'aŭ făcutŭ şi casă, într'o poiană ce-ĭ zicu Fundoie, unde este şi unŭ pomătŭ, care l-aŭ făcutŭ unŭ omu, anume Reunresculŭ (!). Şi, pentru părţăle Brăjăştilorŭ, dintr'acė Fundoie, aŭ datŭ Niculaĭ Holbanŭ Brăjăştilorŭ sălişte luĭ cė veche Iarŭ pentru pomătulŭ care l-aŭ făcutŭ Ţăranulŭ, aŭ datŭ Neculaĭ Holbanŭ unŭ pomătŭ ci să camă «Pomătulŭ pisoţces[cŭ]» luĭ Toaderŭ Brahă ca să-ĭ ė roada pănă i-a face Niculaĭ Holbanŭ luĭ Toaderŭ Brahă pomătŭ înŭ potriva aciluie, pi loculŭ luĭ Toaderŭ Brahă, şi, căndu i-a face pomătŭ ca acela, atuncĭ să-ĭ dė pomătulŭ înnapoĭ şi să-şĭ ė Niculaĭ Holbanŭ pomătulŭ, iarŭ Toaderŭ Brahă să-şĭ ė pomătulŭ care i l-a dă Niculaĭ Holbanu, făcutŭ noŭ. Şi să să ştiie că şă sălişte popiĭ, care este de baştină, i s'aŭ datŭ de o parte şi s'aŭ stălpitŭ cu petre Aşăjdere şi pentru vadurile de moară ce săntŭ vechĭ, precumŭ le scriŭ scrisorile şi pe gĭudecata dum. Velŭ Logofătŭ, să-şĭ facă moară cineşĭ la vadulŭ săŭ. Iarŭ, de a fi făcutŭ vru-uniĭ dinŭ moşănaşĭ vadŭ noŭ, să-lŭ străce şi să urmeze vadurilorŭ vechĭ, însă să cunpă[n]iască apa, cu murarĭ, şi, căte vadurĭ orŭ găsi, la toate vadu[ri]le să-şĭ facă moară; iarŭ, negăsăndu maĭ multe vadurĭ, să urmeze celorŭ vechĭ vadurĭ. Şi, pentru să ştie, e pe gĭudecata dum. Velŭ Logofătŭ, să-şĭ stăpănască cineşŭ parte ce cu dreptate aŭ gĭudecatŭ, că carte de gĭudecată este la măna luĭ Toaderŭ Brahă.

Noĭ, precumŭ amŭ aflatŭ dreptŭ, amŭ hotărătŭ şi amŭ stălpitŭ cu petre, şi l'amŭ datŭ mărturiĭ tuturora. Ş'amŭ şi iscălitŭ. Letŭ 7254 [1745], Oc. 17.

Ilii, Staroste otŭ Cernăuţĭ.

Manoli Zanfiru Velŭ Căp[itanŭ].

Gheorghi Pârvu Med[elnicerŭ].

V.

ACTE PRIVITOARE LA BISERICA DIN HERŢA.

I.

Copie.

Noĭ Mihailŭ Costandinŭ Suţulŭ Voevoda, cu mila luĭ Dumnezeŭ Domnŭ Ţăriĭ Moldavvieĭ.

Înştiinţare să faci cu acestŭ hrisovŭ alŭ Domnii Mele pentru bisărica dinŭ tărgulŭ Herţa, unde să cinsteşte şi să prăznueşte hramulŭ Sfăntuluĭ mareluĭ mucenicŭ şi purtătorulŭ de biruinţă Gheorghii, că, prinŭ jaloba ce aŭ datŭ Domnii Mele Elenco Holbanŭ, fiica răpăosatuluĭ Gheorghii Holbanŭ, ci aŭ fostŭ baş-capiolanŭ, nepoată Pitariuluĭ Ilie Holbanŭ, aŭ arătatŭ că, după ce aŭ venitŭ aice, aŭ apucatŭ pe unchiĭ săĭ, fraţiĭ tătăni-săŭ, anumi Andreĭ Holbanŭ bivŭ Velŭ Stolnicŭ, Vasăle Holbanŭ Jăcnicerŭ şi Toaderŭ Holbanŭ bivŭ Velŭ Pitarŭ, ca să-ĭ dè parte de avere a tătăne-săŭ, şi i-arŭ fi datŭ răspunsu că dinŭ parte acelue s'aŭ cheltuitŭ cu arătata bisărică şi, fiindcă tatălŭ săŭ, Gheorghii Holbanŭ, s'aŭ îngropatŭ înŭ Ţarigradŭ, la bisărica Sfăntuluĭ proocŭ şi înnainte-mergătoriuluĭ şi botezătoriuluĭ Ioanŭ, ce este la Curù-Ceşmè, aŭ afiarosătŭ acăstă bisărică cu toate acareturile sale, căte pănă acumŭ are, şi cu căte să va maĭ căştiga, ca, luîndŭ preoţăĭ de la Sfete Ioanŭ veniturile bisăriciĭ sale dinŭ Herţa, să facă căzutele pomenirĭ, cumŭ pe largŭ arată scrisoare eĭ de afierosire, ce este dinŭ anulŭ acesta, 1794, Iunie 17. După care, rugăndu-să Domnieĭ Mele ca să-ĭ întărimŭ afierosire acasta cu a nostru domnescŭ hrisovŭ, Domnie Mè amŭ rănduitŭ scrisoare eĭ, ca să să cercetezi de cătră alŭ nostru cinstitŭ şi credincosŭ

boerŭ, dum[nea]luĭ Ioanŭ Cantacozonŏ, Velŭ Logofătŭ de Ţara-de-Gĭosŭ. Şi, văzindŭ dum[nea]lorŭ la Divanŭ, atătŭ scrisoare de afierosire, cătŭ şi însuşŭ diiata Pitariuluĭ Ilie Holbanŭ, dinŭ aniĭ 1785, Avgustŭ 14, adeverite cu iscăli-[turile] răpăosatuluĭ Gavriilŭ Mitropolitulŭ ţăriĭ şi a dumilorsale veliţălorŭ boerĭ dinŭ vreme aceia, dinŭ care conoscăndu-să că acè scrisoare şi athierosire este următoare dieţăĭ şi că priveşte spre sufletescŭ folosŭ, aŭ adeveritŭ dum[nea]-luĭ scrisoare cu iscălitura dumisale. Apoĭ s'aŭ cercetatŭ şi ce acareturĭ are bisărica ačasta şi căte scrisorĭ şi dovezĭ, şi ni s'aŭ arătatŭ aceste scrisorĭ, adecă :

1. Întăĭ, o scrisoare de la răzăşiĭ de moşie Ţănteniĭ, ce acumŭ să numeşte Herţa, anume : Vasăle Ţăntă, mazilŭ, Ioniţă Ţăntă, Ursulŭ Ţăntă, Anisăia, soră luĭ Ursulŭ Ţăntă, Gheorghii Ţăntă, Arsăne Ţăntă, Bălaşa, Grigore Ţăntă, Catrina, Nicolaiŭ Ţăntă, Savinŭ Ţăntă, Chiriiacŭ Ţăntă, Ştefanŭ Ţăntă, Romanŭ Ţăntă, pe care daŭ danie loculŭ ţintirimuluĭ aceştiĭ sfinte bisăricĭ, adecă dinŭ talpa bisăriciĭ înŭ fiiştecare parte înpregiurŭ căte 30 stănjănĭ gospodŭ, adeverită fiindŭ scrisoare de dum[nea]lorŭ boeriĭ ispravnicĭ de Herţa, fiindŭ dinŭ anulŭ acesta, 1794, Iunie 24

2-le. Altă scrisoare, iscălită de Gheorghii Prianŭ, protopopulŭ Herţăĭ, Hagi Dimitrii, Apostulŭ Băcalulŭ, Gheorghii Lazarŭ, Theodora, Nicolaiŭ, toţĭ epitropĭ aceştiĭ sfinte bisăricĭ, prinŭ care arată că bisărica ačasta are danie o casă înŭ tărgulŭ Herţa, pe loculŭ dumisale Logofătuluĭ Iordache Ghica, cu întăritură de la Domnie Sa Alexandru Mavrocordatŭ Voevodŭ. Alŭ doile casă, totŭ înŭ Herţa, iarăşŭ danie, de la Nastasăe Hăndogĭosă, fimeia luĭ Ioanŭ Sărbulŭ, iară pe loculŭ dumisale Logofătuluĭ Ghica, şi o dughiană de scăndurĭ, pe roate, mişcătoare, făcută cu baniĭ bisăriciĭ. Şi, pe lăngă aceste, arată numiţăĭ epitropĭ că închinare aceştiĭ sfinte bisăricĭ la Sfăntulŭ Prorocŭ Ioanŭ este cu a lorŭ bună voi şi priimire adevarată, fiindŭ scrisoare ačasta cu iscăliturile dumilorsale boerilorŭ ispravnicĭ de Herţa dinŭ anulŭ acesta, Iunie 27.

3-le Altă, a luĭ Nicolaiŭ. starosteluĭ de čobotarĭ, cu toată

briasla čobotari[lorŭ] dinŭ tărgulŭ Herța, prinŭ care athierosăscŭ venitulŭ ce este a bresleĭ lorŭ, legatŭ prinŭ carte acelorŭ de maĭ înnainte ispravnicĭ de Herța, dinŭ lețŭ 1794, Fev. 29, adeverită fiindŭ scrisoare lorŭ de dum[nea]lorŭ boeriĭ ispravnicĭ a Domnie Mele la letŭ 1794, Iunie 27, cumŭ maĭ pre largu arată acè scrisoare de susŭ arătată. care s'aŭ văzutŭ şi de Domnie Mè, dinŭ care încredințându-ni că închinare aceştiĭ sfinte bisăricĭ la Sfântulŭ Prorocŭ Ioanŭ de la Țarigradŭ otŭ Curŭ-Cesmè s'aŭ făcutŭ cu bună voia stăpânitorilorŭ ctitorĭ, şi acareturile de susŭ arătate sąntŭ drepte a sale,

Iată darŭ şi Domnie Mè, prinŭ acestŭ alŭ nostru domnescŭ hrisovŭ. dămŭ şi întărimŭ sfinteĭ bisăricĭ a Sfântuluĭ slăvituluĭ Prorocŭ înnainte-mergătoriuluĭ şi botezătoriuluĭ Ioanŭ de la Curuceşmè pe acestu alŭ săŭ mitohŭ, bisărica Sfântuluĭ Gheorghii dinŭ tărgulŭ Herța, cu toate veniturile şi acareturile sale, căte pănă acumŭ aŭ căştigatŭ şi cu căte de acumŭ înnainte va maĭ căştiga dinŭ mila luminațilorŭ Domnĭ şi a creştinilorŭ care vorŭ binevoi a să face ctitorĭ, pe care să le stăpăniască înŭ vecĭ şi, străngăndu-le epitropiĭ la vremi bini-cuviinčoasă, să aibă a le triimete pe totŭ anulŭ de doĭ orĭ pe anŭ nestrămutatŭ la Sfântulŭ Prorocŭ Ioanŭ, înŭ Țarigradŭ. Asupra cărora să fie hrisovulŭ Domnieĭ Mele acestu de întăritură statornicŭ, neclătitŭ şi nerăşuitŭ înŭ vecĭ, care s'aŭ întăritŭ cu a noastră domniască iscălitură şi pecete.

Scrisu-s'aŭ hrisovulŭ acesta la Scaunulŭ Domnieĭ Mele, înŭ oraşulŭ Eşiĭ, întru cè d'intăĭ Domnie a Noastră la Moldavvie, înŭ anulŭ alŭ doile.

La aniĭ 1794, Iulie 28.

Noĭ Mihailŭ Costandinŭ Suțulŭ Voivodŭ.

Iordachi 3 Logofătŭ pročtŭ.

(Loculŭ pecețiĭ gospodŭ)

Întocma dupe condica Divanuluĭ s'aŭ scosŭ de mini. 1824, Noemv.
Dimitrii Velişcu, condicarŭ.

II.

Noĭ, Mihailŭ Costandinŭ Suţulŭ Voevodŭ, cu mila luĭ Dumnezeŭ Domnŭ Ţăriĭ Moldavvii.

Strălucită podoabă este Domnilorŭ a-şĭ însoţi oblăduire cu rodirile bunătăţilorŭ, ca să cuprindă cu milă locurile cuviinčoasă şi maĭ alesŭ sfintele luĭ Dumnezeŭ lăcaşurĭ, spre a le rămănè numele nemuritorŭ de a purure, pomenindu-sĭ întru toţĭ vecĭĭ. Dreptŭ aceia şi Domnie Mè, răvnitorŭ fiindŭ a urmà celorŭ d'innainte noastre oblăduirĭ, care s'aŭ sălitŭ a-şĭ lăsa înŭ urmă izvoară de bunătăţĭ, prinŭ cătŭ ni-aŭ fostŭ cu putinţă n'amŭ trecutŭ cu vedere datoria ce s'aŭ căzutŭ dinŭ parte noastră spre a agĭutora cuviinčoasăle locurĭ, dintre care fiindŭ şi bisărica dinŭ tărgulŭ Herţa, unde să cinsteşte şi sĭ prăznueşte hramulŭ Sfăntuluĭ mareluĭ mucenicŭ şi purtătoriuluĭ de biruinţĭ Gheorghii, spre care trebuinţa cerşindŭ a o agĭuta cu oreşcare milă, pentru maĭ bună statorniciia, ca înŭ toată vreme de obşte să să săvărşască într'ănsa dumnezăeştile slujbe, osăbitŭ de alte agĭutorirĭ ce amŭ făcutŭ Domnie Mè aceştiĭ sfinte bisăricĭ, iată maĭ afierosimŭ şi vatra tărguluĭ Dorohoiuluĭ, ce este driaptă a noastră domniască şi hotărătă maĭ d'innainte vreme de cătră loculŭ dinŭ pregĭurulŭ eĭ, de pe care vatră a numituluĭ tărgu să aibă ačastă sfăntă bisărică a-şĭ lua venitulŭ după rănduiala ce să urmiază şi la alte tărgurĭ ce săntŭ date altora de cătră alţĭ luminaţĭ Domnĭ. Adecă, întăĭ, pe totŭ vinulŭ şi rachiu ce vorŭ vinde înŭ crăşmă tărgoveţiĭ creştinĭ i jĭdovĭ şi alţiĭ, să aibă a plăti căte doĭ banĭ de toată vadra de vinŭ şi căte un banŭ de toată oca de rachiŭ. Alŭ doile, dohotulŭ numaĭ a numiteĭ bisăricĭ să să vănză. Alŭ triile, gospodariĭ ce vorŭ şidè la faţa uliţălorŭ să plătiască căte 50 părale de unŭ gospodarŭ pe anŭ, iară ceĭ ce vorŭ fi şăzătorĭ pe la măhălale să plătiască căte unŭ leŭ de gospodarŭ pe anŭ, nefiindŭ săliţĭ de cătră bisărică fără voia lorŭ ca să lucreze, să aibă a da banĭ, iară fimeile cele sărace şi fără de fičorĭ să nu dè nimică. Alŭ patrule, dinŭ cinzĭcĭ de stupĭ să aibă a lua unŭ stupŭ de sămănţă,

şi toamna să-lŭ rădici dinŭ prisacă; iară, fiindŭ maĭ puţănĭ de cinzăcĭ, să ia căte una pără de stupu. Iară, la vănzare cărnurilorŭ, a peştiuluĭ, a lumănărilorŭ, a păineĭ, să fiia tărgoveţiĭ slobozĭ, fără a nu plăti nimică.

Decĭ, precumŭ să cuprinde printr'acestŭ alŭ nostru domnescŭ hrisovŭ, să aibă numita bisărică, prinŭ epitropiĭ săĭ, a-şĭ lua deplinŭ venitulŭ de pe vatra numituluĭ tărgu Dorohoiŭ, ca de pe a sa driaptă ocină, ce s'aŭ athierositŭ de cătră Domnie Mė, şi hrisovulŭ acesta alŭ Domnieĭ Mele să-ĭ fiia de întăritură statornicŭ, neclintitŭ şi neruşiitŭ nicĭ odeneoară înŭ vecĭ, care s'aŭ întăritŭ şi cu a noastră iscălitură şi pecete. Poftescŭ Domnie Mė cu dragoste şi pe alţĭ fraţĭ luminaţĭ Domnĭ, care Sfăntulŭ Dumnezeŭ va orăndui înŭ urma noastră cu Domnie aceştiĭ ţărĭ, să nu surpe nicĭ să străce ačastă puţănă miluire ce amŭ făcutŭ cu ačastă sfăntă bisărică, ce, maĭ alesŭ, adăogindŭ, să întăriască, pentru a Domniilorŭ Sale cinste şi večnică pomenire.

Scrisu-s'aŭ hrisovulŭ acesta la Scaunulŭ Domnieĭ Mele, înŭ oraşulŭ Eşiĭ, întru cė d'intăĭ Domnie a Noastră la Moldavie, în anulŭ alŭ treile. La aniĭ 1795, Aprilŭ.

Noĭ Mihailŭ Costandinŭ Suţulŭ Voevodŭ.

(Loculŭ peceţiĭ gospodŭ.)

Costache 3 Logofătŭ proctoh.

Copie aceasta s'aŭ scosŭ întocma de pe condica Divanuluĭ, de mini. 1824, Noem. 13.
Dimitrii Velişcu, condicarŭ.

III.

Noĭ, Alexandru Costandinŭ Muruzi Voivoda, cu mila luĭ Dumnezeŭ Domnŭ Ţăriĭ Moldavvii.

Cu agiutoriulŭ luĭ Dumnezeŭ, fiindŭ acumŭ de alŭ doile înŭ domnesculŭ nostru Scaunŭ alŭ Moldavvieĭ, ni-aŭ datŭ jalobă Ovanezŭ Apiczadė, arătăndŭ şi înştiinţăndu-ni pre-

cumŭ vărulŭ săŭ, Hagì-Bogozŭ Apiczadè, ce să află înŭ Ţarigradŭ, avăndŭ să ia treĭzăcĭ miĭ leĭ de la luminatulŭ Domnŭ Mihailŭ Suţulŭ Voevodŭ, aŭ luatŭ de la Măriia Sa, înŭ loculŭ acestorŭ banĭ, prinŭ deplină cumpărătură, bisărica ce este înŭ tărgulŭ Herţiĭ, înpreună şi cu tărgulŭ Dorohoiuluĭ şi celelante moşiĭ a eĭ, şi cumŭ că acelŭ vărŭ a luĭ l-aŭ făcutŭ vechilŭ pe dănsulŭ, ca să stè să să vănză pomenita bisărică prinŭ sultanŭ-mezatŭ, şi aŭ cerşutŭ de la noĭ ca să i să dè ţădula Domnieĭ Mele. Care jalobă a luĭ s'aŭ orănduitŭ de către Domnie Mè la dum[nea]lorŭ veliţăĭ boerĭ, poroncindu-li-să ca să facă cu amăruntulŭ cercetare, atătŭ pentru carte ce va fi avăndŭ de vechelimè, cătŭ şi pentru cele ce arată înŭ jaloba sa, şi pentru bisărică şi moşiile eĭ. După care poroncă a noastră, cercetăndŭ dum[nea]lorŭ cu amăruntulŭ pentru toate, ni-aŭ arătatŭ că bisărica Herţeĭ, ce s'aŭ pomenitŭ, înpreună cu acareturile eĭ, la letŭ 1794, Iuli 17, s'aŭ fostŭ făcutŭ mitohŭ a bisăriceĭ luĭ Sfăntulŭ Ioanŭ Botezătoriŭ, ce este la Curù-Ceşmè, de către Ilinca Holbăniasă, fiica luĭ Gheorghii Holbanŭ ce aŭ fostŭ başcapiolanŭ, întărindu-să danie aĉasta şi de către luminatulŭ Domnu Mihailŭ Costandìnŭ Suţulŭ Voevodŭ, la care bisărică a Herţeĭ, pe lăngă celelante acareturĭ ce avè, aŭ maĭ datŭ Domnie Sa şi tărgulŭ Dorohoiuluĭ, cu mortasapie luĭ, şi alte mortasapiĭ, şi încă şi mortasapie Focşanilorŭ, care mortasapiĭ, fiindcă s'aŭ fostŭ datŭ cu căţĭva anĭ maĭ înnainte danie, adecă la 1784, Săptv. 20, de către Domnie Sa Alexandru Costandinŭ Mavrocordatŭ Voivodŭ, prinŭ domnesculŭ săŭ hrisovŭ, luminateĭ fii[ceĭ] sale Domniţăĭ Ralù Mavrocordateĭ, pentru care să şi cere numaĭ decătŭ de către Domnie Sa, trebui să să diosăbască, pentru că după pravile şi după obiceiu pămăntuluĭ cele maĭ vechĭ hrisoave săntŭ cu maĭ multă tărie şi să urmiazi maĭ multŭ decătŭ cele dinŭ urmă, şi pentru aĉasta hrisovulŭ Domnii Sale Alexandru Voevodŭ, ce este pentru mortasapii Focşanilorŭ, are maĭ multă putere şi tăriia decătŭ carte Domnieĭ Sale Mihaĭ Suţulŭ Voevodŭ, care pentru aĉasta s'aŭ datŭ, şi precumŭ amŭ văzutŭ şi zapisulŭ Domnieĭ Sale Mi-

hailŭ Suţulŭ Voevodŭ, scrisŭ de la 1811, Octomvrie 1, prinŭ care vinde pomenita bisărică la neguţătoriulŭ Hagi-Bogozŭ Apiczadè, ce s'aŭ arătatŭ maĭ susŭ, dreptŭ 30.000 leĭ, cu care banĭ i-aŭ fostŭ Domnie Sa datorŭ; întru care zapisu săntŭ iscăliţĭ martorĭ şi treĭ beizadele a Domnieĭ Sale. Asămine şi carte de vichilemè a pomenituluĭ Hagi-Bogozŭ Apiczadė, scrisă la letŭ 1802, Săptv. 23 prinŭ care face vechilŭ alŭ săŭ pe vărulŭ săŭ, Ovanesŭ Apiczadė, ca să ia înŭ stăpănire sa pomenita bisărică şi moşiile eĭ, şi să urmeză după învăţătura ce i-aŭ datŭ. Deci aceste cercetărĭ şi arătărĭ a boerilorŭ noştri văzăndŭ şi Domnie Mė, şi cu luare aminte săvărşindu-le, şi dinŭ cuviinčoasa răvnă şi oblăduire ce avemŭ spre cele dumnezăeştĭ şi svinte lăcaşurĭ îndemnăndu-ne, n'amŭ găsitŭ legiuitŭ, nicĭ plăcutŭ luĭ Dumnezeŭ a fi supusă bisărica Herţiĭ suptŭ unŭ neguţătorŭ, şi maĭ vărtosŭ nepravoslavnicŭ, nicĭ amŭ socotitŭ a fi cu cale, nicĭ că să cade a să vinde lăcaşulŭ luĭ Dumnezeŭ, străgăndu-să înŭ publicŭ la mezatŭ şi preţăluindu-să, ca o pildă ce este ră pentru celelante, hulită de cătră oamenĭ, neplăcută luĭ Dumnezeŭ şi vrednică de osăndire. Şi, după ačasta, socotindŭ că venitulŭ de pe moşiile eĭ este şi maĭ sigurŭ şi, cu vreme, merge spre adăogire, atătŭ prinŭ agiutoriulŭ a bunĭ-credinčoşilorŭ Domnĭ ce după vreme vorŭ fi, cătŭ şi prinŭ agiutoriulŭ şi darurile iubitorilorŭ de Dumnezeŭ creştinĭ şi prinŭ buna očărmuire şi purtare de grijĭ a iubitorilorŭ de bini epitropĭ, şi maĭ vărtosŭ prinŭ credința şi vredniciia şi sărguiala celorŭ ce săntŭ orănduiţĭ la bisărica Herţa şi moşiile eĭ, şi dintr'ačasta că poate să să adaogă agiutoriulŭ şi folosulŭ la vre una dinŭ cele obşteştĭ bisăricĭ a Ţarigraduluĭ, Ni-amŭ adusŭ aminte de sfănta bisărică a sfăntuluĭ şi slăvituluĭ mare mucenicŭ Dimitrii, ce este la Curŭ-Ceşmė, înŭ care, atătŭ părinţăĭ noştri, cătŭ şi noĭ şi fii noştri, învrednicindu-ni de sfintele darurĭ sufleteştĭ, ni-amŭ îndestulatŭ,—dreptŭ aceia darŭ amŭ lăsatŭ luare de samă şi cuviinčoasă cercetare giudecata aceştiĭ pricinĭ la aceĭ de la Ţarigradŭ, adecă la Preasvinţitulŭ Patriiarhŭ şi la Sfăntulŭ Sinodŭ şi la ceĭ maĭ

întăĭ a pravoslavniculuĭ nostru niamŭ, ca, socotindŭ, să găsască cuviinčosulŭ chipŭ spre a să plăti datoriia la neguţătorŭ şi orĭce altă va maĭ fi de plătitŭ, şi, aşa, bisărica Herţiĭ, înpreună şi cu moşiile şi veniturile eĭ (afară de mortasapie Focşanilorŭ), care, după hrisovulŭ ce maĭ înnainte s'aŭ făcutŭ de la luminatulŭ Domnu Alexandru Costandinŭ Mavrocordatŭ Voevodŭ, pe care hrisovŭ amŭ văzutŭ şi Domnie Mė acumŭ, şi s'aŭ găsitŭ trecutŭ şi la condica Visterii, fiindcă să cuvini Luminăriĭ Sale Domniţăĭ Ralŭ, după cumŭ ni-aŭ arătatŭ dum[nea]lorŭ veliţăĭ boerĭ şi cerăndu-se (*şters:* ni-aŭ arătatŭ), s'aŭ datŭ Luminăriĭ Sale şi s'aŭ întăritŭ şi prinŭ a Domnii Mele domnescŭ hrisovŭ, să să dė la vre o bisărică creştiniască a Ţarigraduluĭ, şi maĭ vărtosŭ la cė de la Curŭ-Ceşmė, a Sfăntuluĭ Dimitrii, unde s'aŭ maĭ datŭ de curăndŭ şi bisărica luĭ Sfăntulŭ Ioanŭ Botezătoriuluĭ, a căruia maĭ înnainte era mitohŭ bisărica ačasta a Herţiĭ, şi să înştiinţazi pe Domnie Mė ca să hotărămŭ şi să dămŭ şi domnescŭ alŭ nostru hrisovŭ pentru ačasta. Decĭ darŭ, luîndu-şĭ sama pentru ačasta la Ţarigradŭ, aŭ înştiinţatŭ pe Domnie Mė de acolo cumŭ că epitropiĭ bisăriceĭ Sfăntuluĭ Dimitrii de la Curŭ-Ceşmė aŭ luatŭ asupra lorŭ ca să plătiască, atătŭ datoriia neguţătoriuluĭ Apiczadė, învoindu-să cu dănsulŭ ca să-ĭ dė doîzăcĭ miĭ leĭ, cătŭ şi 2.700 leĭ ce avė a lua orăndatoriĭ bisăriciĭ Herţiĭ, şi să ia bisărica ačasta, înpreună cu moşiile şi veniturile eĭ, şi să o facă mitohŭ a bisăriciĭ Sfăntuluĭ Dimitrii, rugăndu-ni ca, primiindu-ni şi Domnie Mė la ačasta, să o întărimŭ şi să o întimiemŭ prinŭ alŭ nostru domnescŭ hrisovŭ. Decĭ, după cė de obştie socotială şi mulţămire şi după cerire ce pentru ačasta aŭ făcutŭ Domnii Mele de la Ţarigradŭ, să dă acumŭ acestŭ alŭ nostru domnescŭ hrisovŭ, prinŭ care hotărămŭ şi adeverimŭ ca bisărica Herţiĭ, înpreună cu moşiile şi veniturile eĭ, afară de mortasapie Focşanilorŭ, s'aŭ datŭ la bisărica ce este la Curŭ-Ceşmė a Sfăntuluĭ şi slăvituluĭ mareluĭ mucenicŭ Dimitrii şi că de acum înnainte este mitohŭ a eĭ, neruşiitŭ înŭ vecĭ. Poroncimŭ Domnie Mė ca bisărica Herţiĭ, înpreună

cu toate ale sale, de acumŭ înnainte să aibă a fi supusă suptŭ stăpânire bisăricii Sfântuluĭ Dimitrii de maĭ susŭ pomenită, povățuindu-să după ocârmuire și orânduiala a nazirilorŭ pomenitelorŭ bisăricĭ, de către care are să să orânduiască și celŭ după vremĭ egumenŭ saŭ epistatŭ, și la care epitropĭ are a da samă atâtŭ acestŭ egumenŭ, câtŭ și celŭ rânduitŭ aicĭ epitrop a lorŭ și purtătorŭ de grijĭ a bisăricii Herțiĭ, la a căruia epitropii orânduimŭ Domnie Mè acumŭ pe Preosfinție Sa părintele Mitropolitŭ Moldavii și pe cinst. și credincĭosŭ boieriulŭ Domnii Mele dum[nea]luĭ Sandulŭ Sturza bivŭ Velŭ Vist., prè-iubitulŭ nostru cumnatŭ.

Dreptŭ aceia darŭ, pomenita bisărică a luĭ Sfete Dimitrii, ca una ce aŭ plătitŭ datoriile a bisăricii Herța și aŭ răscumpărat-o, hotărâmŭ să aibă a o stăpâni pe ia și pe toate moșiile și veniturile eĭ, nestrămutatŭ și fără de nicĭo înpotrivire de către nimene, cu de a purure stăpânire și deplină putere, fără a putè cineva, cu nicĭunŭ felŭ de pricină saŭ cuvântŭ, să supere acĭastă stăpânire, care aŭ câștigat-o plătindŭ datoriile eĭ și scoțându-o de suptŭ stăpânire a omenilorŭ proștĭ și nepravoslavnicĭ și luându-o asupra eĭ. Și de acumŭ înnainte să aibă nelipsitŭ a lua veniturile de pe moșiile eĭ, atâtŭ cele de acumŭ, câtŭ și pe cele ce înŭ urmă să vorŭ lăsa la acĭastă bisărică de către iubitoriĭ de Hristosŭ creștinĭ. Iarŭ moșiile a bisăricii Herțiĭ sântŭ aceste de maĭ gĭosŭ arătate, adecă:

Întâĭ: totŭ loculŭ pe care este bineoa bisăricii și ținterimulŭ trebuincĭosŭ pentru îngropare morțilorŭ, danie prinŭ carte răpăosatuluĭ Logofătŭ Iordache Ghica din 1795, Ghen. 18.

Alŭ doile: treĭ casă noĭ, pe loculŭ răposatuluĭ Logofătŭ Iordache Ghica, danie fiindŭ a altorŭ, iară ceialantă aproapi de bisărică și școală ce-ĭ făcută cu cheltuiala bisăriceĭ.

Alŭ triile: o dughiană de scândurĭ, pe roate, mișcătoare.

Alŭ patrule: venitulŭ bresleĭ cĭobotarilorŭ, datŭ bisăricii de însușŭ briasla lorŭ.

Alŭ cincile: 400 leĭ pe totŭ anu dinŭ baniĭ răsurilorŭ,

a dăjdiilor Ţiganilorŭ gospodŭ, care să daŭ de doî orĭ pe anú: doî sute leĭ la Sfăntulŭ Gheorghii şi doî sute leĭ la Sfăntulŭ Dimitrii, — iarăşŭ hrisovŭ a luminatuluĭ Domnŭ Mihaĭ Sųţulŭ Voevodŭ, dinŭ letŭ 1794, Iuni 28.

Alŭ şasăle: mortasăpiia tărguluĭ Tuzăra, de la Ţànutulŭ Orheiuluĭ, dată prinŭ carte gospodŭ, totŭ a Domnii Sale Mihailŭ Suţulŭ Voevodŭ, din 1794, Avgustŭ 2.

Alŭ 7-le: doîzăcĭ leĭ de la chervasaraoa vămiĭ gospodŭ, pe toată luna, pentru făcliĭ, undelemnŭ, tămăi bisăriciĭ, şi o sută cinzăcĭ leĭ la zioa hramuluĭ, dinŭ venitulŭ ocniĭ, din baniĭ cămăriĭ gospodŭ, şi doîzăcĭ leĭ luzĭ posluĉniciĭ bisăriciĭ, şi să aibă a scuti treĭ dugheni şi doî crăĉme înŭ tărgu Herţiĭ, de va avè, iarăşŭ prinŭ hrisovŭ a Mării Sale Mihailŭ Suţulŭ Voevodŭ, de la 1794, Iuli 30.

Alŭ 8-le: doîzăcĭ sălaşe de Ţiganĭ, — iarăşŭ prinŭ hrisovulŭ acelueşŭ Domnŭ, dinŭ letŭ 1794, Săptv. 28.

Alŭ 9-le: mortasăpie tărguluĭ Fălticenilorŭ, de la Ţănutulŭ Suceviĭ, prinŭ carte gospodŭ totŭ a acelueşŭ Domnŭ, de la 1795, Ghen. 7.

Alŭ 10-le: mortasăpie tărgulụĭ Dorohoiuluĭ, prinŭ carte gospodŭ, totŭ acelueşŭ Domnŭ. dinŭ 1795, Ghen. 17.

Alŭ 11-le: mortasăpie tărguluĭ Chişinăuluĭ, otŭ Ţinutulŭ Orheiuluĭ i Lăpuşna, tijŭ prinŭ carte aceluesŭ Domnŭ, dinŭ anulŭ acela, Ap. 8.

Alŭ 12-le: mortasăpie tărguluĭ Stroeştiĭ, prinŭ carte gospodŭ, totŭ a aceluesŭ Domnŭ, şi de la acelaşŭ anŭ, Apr. 5.

Alŭ 13: vatra tărguluĭ Dorohoiuluĭ, cu totŭ venitulŭ ce are, luîndu-să şi după cumŭ şi la alte tărgurĭ ce s'aŭ datŭ altora, de către alţĭ luminaţĭ Domnĭ, prinŭ hrisovulŭ totŭ aceluesŭ Domnŭ şi de la acelaşŭ anŭ, Aprilŭ 17. Iară moşie Vărfulŭ Cămpuluĭ, măcarŭ că aŭ fostŭ dată bisăriciĭ aceştiia iarăşŭ de către acelaşŭ Domnŭ, prinŭ hrisovŭ, darŭ s'aŭ ştersu dinŭ condica celorlante acareturĭ a iaĭ, fiindcă, înŭ urmă, pornindu-să giudecată pentru aĉastă moşie de către Stolniculŭ Ioanŭ Cheşco, şi făcăndu-să hotărăre, s'aŭ doveditŭ prinŭ anaforà dumilorŭ sale veliţilorŭ boerĭ, de la 1795, Dece[mbrie] 12, care anaforà este întărită şi

de cătră Domnie Sa Alexandru Ioanŭ Calimahŭ Voevodŭ, şi după acestaşŭ hrisovŭ a Domnii Sale ce s'aŭ datŭ la 1798, Avgustŭ 10, cumŭ că pomenita moşii este a Stolniculuĭ, iar nu domniască.

A cărora moşiĭ şi veniturĭ stăpănire o întărimŭ şi Domnie Mè pomeniteĭ bisăricĭ prinŭ acestŭ alŭ nostru domnescŭ hrisovŭ. Iară, pentru ca să rămăi şi deosăbitŭ sănmŭ a domniascăĭ noastră facerĭ de bine şi a oblăduiriĭ şi cucerniciĭ noastre plecărĭ ce avemŭ spre aceste sfinte lăcaşurĭ, hotărămŭ arătateĭ bisăricĭ, prinŭ deosăbitŭ alŭ nostru hrisovŭ, să aibă a lua din ocna Domnii Noastre pe totŭ anulŭ căte doĭ sute leĭ, făcăndu-ĭ agiutorŭ după cumŭ s'aŭ pututŭ.

Poftimŭ darŭ şi pe ceĭ ce înŭ urma noastră luminaţĭ Domnĭ, prè-iubiţĭ aĭ noştri fraţĭ, ca să întăriască şi să întemieze cele ce aşă bini s'aŭ făcutŭ spre folosulŭ amăndurorŭ bisăricilorŭ şi să dè şi aĉastă domniască milă de la Domnie Moldoviĭ, agiutăndŭ cu domniasca oblăduire pomenita bisărică, ca de obştii cu toţiĭ să ni învrednicimŭ de dumnezeeştile darurĭ şi răsplătirĭ. Şi spre aĉasta este credinţa a însumĭ Domnii Mele de maĭ susŭ scrisŭ, Noĭ Alexandru Costandinŭ Muruzŭ Voevodŭ, şi credinţa a prè-iubiţĭ fiilorŭ Domnieĭ Mele: Costandinŭ Voevodŭ, Dimitrii Voevodŭ, Nicolaiŭ Voevodŭ, şi credinţa a treĭ arhereĭ a ţăriĭ aceştie: Preosfinţăe Sa chirŭ Veniaminŭ Mitropolitulŭ Moldavvii, iubitoriĭ de Dumnezeŭ episcopĭ de pe la Scaune: chirŭ Gherasimŭ, episcopulŭ Romanuluĭ, chirŭ Meletie, episcopulŭ Huşuluĭ, şi credinţa a cinstiţĭ şi credinĉoşĭ boeriĭ Divanuluĭ Domnii Mele, dumnialorŭ Costandinŭ Balşŭ Velŭ Logofătŭ de Ţara-de-gĭosŭ, Mihaĭ Sturza Velŭ Logofătŭ de Ţara-de-susŭ, Vasăle Costache Velŭ Vornicŭ de Ţara-de-gĭosŭ, Costandinŭ Balşŭ Velŭ Vornicŭ de Ţara-de-gĭosŭ, Costandinŭ Paladi Velŭ Vornicŭ de Ţara-de-susŭ, Lupulŭ Balşŭ Velŭ Vornicŭ de Ţara-de-susŭ, Manolache Dimache Velŭ Vornicŭ alŭ obştiĭ, Dimitrii Manulŭ Velŭ Post., Iordachi Rosetŭ Velŭ Vist., Răducanu Rusătŭ Hat., părcălabŭ sucevschii, Alexandru Mavrocordatŭ Velŭ Cămăraşŭ,

Alexandru Balşŭ Velŭ Agă, Costandinŭ Sturza Velŭ Vornicŭ z'aprozĭ, Nicolaiŭ Balşŭ Velŭ Spat., Vasăle Rosătŭ Velŭ Banŭ, Dimitrii Ghica Velŭ Com[isŭ], Neculaiŭ Dimache Velŭ Cămĭraşŭ şi credinţa a tuturorŭ boerilorŭ Divanuluĭ Domnii Mele, a marĭ şi a micĭ.

S'aŭ datŭ înŭ oraşu Eşiĭ, întru a doua Domnie a noastră la Moldavvie, înŭ anulŭ d'intăĭ.

1803, Octomvri 29.

Noĭ Alexandru Costandinŭ Muruzŭ Voevodŭ.

(Loculŭ pecețăĭ gespodŭ.)

Costandinŭ Balşŭ Velŭ Logftŭ, procitohŭ.

S'aŭ scosŭ de mine întocmaĭ de pe condica Divanuluĭ de hrisoave.

Dimitrii Velişcu, condicarŭ Divanuluĭ[1].

(Colecţia d-luĭ M. G. Holban, *ca şi toate actele dorohoiene.)*

---

[1] Cf. *Uricariul,* II. pp. 249-50; IV, p. 164 şi urm.; *Studiĭ şi doc,* V, p. 65, n-le 295-6.

TABLA NUMELOR.

A.

B.

C.

D

H

I

J.

K.

L.

M.

N

O

R

Ș

T

Ț

U

V

Z

ADAUS

LA TABLA NUMELOR [1].

A.

B.

[1] Din ultimele coli adause.

C.

D.

E.

F.

G.

H.

TABLA LUCRURILOR.

A.

B.

C.

D.

E.

F.

G.

H.

I.

J.

L

M

N.

O.

P

R

S

Ş

T

Ț

U

V.

Z.

ONOMASTIC.

A.

B.

C.

D.

E.

F.

G.

H.

I

J.

L.

M.

N.

O.

P.

R.

S.

Ș.

T

Ț

U

V

Z

A

B

C

D

E

F

G

H

I

L

M

N

O

P

V

Z

ERATĂ.

P. 34, r. 11 de jos: isprăvnicii pentru: ispravniciĭ.
P. 258, r. 15 de jos: Cernăuţuluĭ pentru: Cernăuluĭ.
P. 265, r. 3 de sus: Neamţ pentru: Dorohoiŭ.
P. 272, la traducerea pasagiuluĭ grecesc: ca să se îndeletnicească, în loc de: ca să mă îndeletnicesc.
P. 276, r. 6 de sus: bolnavă pentru: bolnav.
P. 284, iscălitura e a luĭ Panaite Casimir
P. 285, r. 17 de sus, suprimă :?.
P. 294, r. 24: Catrina pentru Catinca.
P. 319, nota 1 vine la p. 318, no. 7.
P. 361, ἐλέο Θεοῦ pentru ολέο Θἑοῦ.
P. 389: Brăjăştiĭ pentru Brănzăştiĭ.
P. 394, r. 8 de jos: a numiteĭ pentru anumiteĭ.
P. 398, r. 14 de jos: orăndatorĭ pentru orăndoitorĭ.

A se adăugi la tabla numelor:

Chiper, 333.
Racoviţă (Postelnicul), 353.
Savin (Logofătul), 353.
Sărata (rîŭ), 355.
Siliştenĭ (sat), 355.
Şoldan (Jitnicerul), 353-4.
Spătarĭ (Apostol), 355.
Tabără (localitate), 355.

CUPRINSUL.

CUPRINSUL.